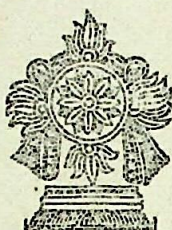

11

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

మధురకవికళరుభిచ్ఛయేతకణ్ఠేనుచ శిఖ్రుత్తామ్బిన్ తనియన్.

మూ.—అవిదితవిషయా స్తరశ్శతారేరుపనిషదాముపగానమాత్రభోగః ।

అపిచగుణవశాత్తదేకశేషే మధురకవిర్త్వదయేమమావిరస్తు ॥

పీల్చైలోకమేజీయరరుభిచ్ఛయేత తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అనతారికై.—(అవిదితవిషయా స్తర శ్శతారేరత్యాది) ఇతిల్—
“వేత్తాస్తుమ్ నానతియేన్” ఎస్తు—ఆధ్వారై యొభీంద్ర విషయజ్ఞశిల్
అవిదితరాయరుప్పారాయ్, శడకోపరెన్నుమ్ తిరునామత్తైయుడైయ
రాన సమ్మార్వోరుడైయ అనుభవపరీవాహరూపమాన తిరువాయ్ మొ
ట్టియిన్ గానమే భోగమాయరుక్కుమవరాయ్, అవ్వళవిలుమ్ నిల్లాతే
అళుక్కుమేలుమ్ వాత్సల్యగుణత్తాలుమ్ తోబ్బొలు, అవరైయే తమై
యడిమైకొళ్ళుమ్ శేషియెస్తు అఱుతియిట్టుమధురకవికళోతమేనిలై యుణ్డా
మ్బుడి ఎన్ హృదయత్తిలే సుప్రతిష్ఠితరాక క్కడవరెన్నిటతు.

వ్యాఖ్యానమ్.—(అవిదితవిషయా స్తరః) ఆధ్వారై యొభీంద్రవిష
యజ్ఞశిలే శ్చుత్పత్తిపణ్ణియతియారెన్నిటతు. (౧) “శివైసుబ్బాన్తిన్ తిట

(౧) తి-వా-౨-౧౦-౧౦.

2

కణ్డనున్ శిలుత్తామ్మిన్ తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

త్తత్తల్లా” (౧) “మద్ర్ న్నొన్ఱిన్ఱైక్కాణావే” (౨) “భావోనాన్యత్రగ
చ్చత్తి” ఎన్నక్కడనతితే. ఇట్టువిషయాన్తరజ్గళాకిఱతు - పాట్టుక్కే-
టుమ్మిడమాన పరవిషయమ్, కూప్పీడు కేటుమ్మిడమాన పూహవి
షయమ్, కుత్తిత్తివిడమాన విభవవిషయమ్, వల్లైత్తివిడమాన అర్పా
వతారవిషయమ్; ఎల్లామ్ నకుత్తివిడమాన అగ్రావరేయాకైయాతే
మద్ర్ న్నొరువిషయజ్గళై యుమఱియాతే యిరుప్పర్.

(3) “మాతాపితా” (౪) “అన్ఱై యాయ త్తనాయ్” “సర్వం
యదేవ” ఎన్ఱు - సమస్తసాంసారికవిషయ సుఖజ్గళుమ్ శతకోపాచార్య
రెన్ఱుఱుతియిట్టు, తదన్యజ్గళై యఱియతవ రెన్ఱుమాఱే. ఆగ్రావర్, (౫)
“ఎల్లామ్కణ్డన్” ఎన్ఱిరుక్కుమాపోలే, (౬) “కోయిల్ కొళ్ తేయవ
మెల్లామ్తోఱై వై కున్దమ్కోయిల్ కొణ్ణకుడక్కుత్తవమ్మాన్, కోయి
ల్ కొణ్ణానతనోడు మెన్ఱెన్జ్జకమ్” ఎన్ఱుమ్, (౭) “మొయ్ త్తేతిరై మో
తుతన్ పాఱ్కుడలుళాన్, వై త్తేయశుడర్ పామ్మన్ఱై నమ్మరన్ఱై - వై త్తేన్
మతియాల్” ఎన్ఱైయాలే - అవనుమ్, (౮) “కిడన్ఱు మెన్ఱెన్జ్జకలాన్”
ఎన్ఱుమ్, (౯) “ఉరుప్పిణిన్ఱైయశినెడున్దోళ్ పుణర్న్దాన్” ఎన్ఱుమె
ప్పొతుమెన్ఱెన్జ్జమ్ తుతిప్పపుళ్ళేయిరుక్కిన్ఱపిరాన్” ఎన్ఱుమ్, *కణ్డోళ్
శివన్ఱిల్ పడియే, (౧౦) “ఒరువనడియేనుళాన్” ఎన్ఱుమ్, (౧౧) “తిరుప్పేర్
నకరాన్ తిరుమాలిరుమ్ శోలై, పొరుప్పేయుత్తైకిన్ఱ పిరానిన్ఱువన్ఱు, ఇరు
ప్పేనెన్ఱెన్జ్జునిన్ఱైయప్పకున్దాన్” ఎన్ఱుమ్, (౧౨) “విణ్ మితిరుప్పాయ్”

(౧) అమల-౧౦. (౨) రా-ఉ-౪౦-౧౫. (౩) స్తో-౪-౫.

(౪) కణ్డ-౪. (౫) తి-వాయ్-౬-౭-౧. (౬) తి-వాయ్-౮-

(౭) తి-వాయ్-౮-౭-౧౦. (౮) తి-వాయ్- (౯) తి-వాయ్-౭-౧౦-౬-

(౧౦) తి-వాయ్-౮-౮-౧. (౧౧) తి-వాయ్-౧౭-౮-౬-౯-౫. (౧౨) తి-వాయ్-౬.

ఎన్నిటవైన్దుమ్, (౧) “ఎనతావియుళ్ మితాడి” ఎన్దుమ్, (౨) “తేవర్ కోలత్తొడుమానాన్” ఎన్నిటతెయ్ వపురువిలే ఇవర్ కు ఎల్లాముణ్డాకై యాలేయాయ్ త్తు * కరియకోల త్తిరుపురుక్కాణ్బ నెన్దతుమ్.

“అవిదితవిషయా న్తరశ్శతారేం” ఎన్దెయాలే - శతారియైక్కాట్టిలుమ్ అతీయామలిరుప్ప తాన అన్యవిషయజ్జలై యుడై యవరెన్గిటతు. అతావతు - ఆర్థ్వార్ కభీక్కుమతు * ఇళమ్ తెయ్ వత్తెయాయ్ త్తు; ఇవర్ కభీక్కుమతు * కభీ పెరున్దెయ్ వమాయ్, * కరున్దేవవమ్మాన్ కణ్ణనాన పెరున్దేవనై యాయ్ త్తు. “కిట్టుణ్ణప్పణ్ణియ్ పెరుమాయ నెన్నప్పనిల్ నణ్ణి” ఎన్దరితే. (3) “ఉన్నిత్తు మద్ర్ గ్రూరుతెయ్ వమ్ తొగ్రాళ్” (౪) “ఒరుమాతెయ్ వమ్ మద్ర్ ముడై యమోయామే”; “తేవుమద్ర్ మతియేన్” ఎన్దాయ్ త్తు ఇవర్ కళ్ పేచ్చిరుప్పతు. ఇప్పడి ఆర్థ్వారిల్ వ్యాసృత్తరాయరుక్కిటవర్. “శతారేరుపనిషదా ముపగానమాత్రభాగం” ఎన్దెయాలే - అతు, నాట్టియల్ వొట్టిన్దు శతరై యొట్టినశతకోపన్, * మొట్టిపట్టోడుమ్ కవియముతమాన * యొట్టినిశై వేత త్తిన్ * పణ్ణార్ పాడలిన్ అనుభవరసజ్జరాయ్, “పావినిన్నిశై పాడి త్తిరివనే” “నావినాల్ నవిద్ర్ శ్రిన్బ మెయ్ తినేన్ మేవినేనవన్ పొన్నడి మెయ్ మైయే” ఎన్దిరుక్కై యెన్దపడి. ఇత్తాల్ - అవరోపాతి అవర్ సమ్మన్దముడై యతుమ్ ఉద్దేశ్యమెన్దాయ్ త్తు ఇవర్ విరుమ్మువతు.

“అవిదితవిషయా న్తరశ్శతారేం” ఎన్దు - స్వరూపప్రయుక్తమాన దాస్యమ్ శొల్లిద్ర్లు; “అపిచగుణవశా త్తదేక శేషీ” ఎన్దు - గుణకృత దాస్యముముడైన్గిటతు. (అపిచగుణవశా త్తదేక శేషీ, (అపిచ) కీర్తచ్ఛాన్నవశవన్దిక్కే పిన్నై యుమ్. (గుణవశాత్) త్తమైయెఱుతి

(౧) తి-వాయ్-౬-౯-౫. (౨) తి-వాయ్-౫-౧-౯.

(3) తి-వాయ్-౪-౬-౧౦. (౪) తిరువాణి-౭.

౪

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మిన్ తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

యా.—వేటొస్తుమ్ నానటియేన్ వేతమ్ తమ్మిన్ శెయ్ త

మాఱన్ శడకోపన్ వణ్ కురుకూ - రేఱ్ఱెజ్జల్

వాఱ్వామెన్ఱేత్తుమ్ మతురకవియార్ రెమ్మె

యాళ్వారవ రేయరణ్.

(౨)

కొళ్ళుకై యాలే, (తదేక శేషీ) ఎన్గిఱతు. “గుణవశాత్” ఎన్ఱు-తృతీ
యార్థేపశ్యమియాయ్ క్కిడక్కిఱతు. “ఆతలిలన్నెయాయ్ తనా
యెన్నెయాణ్ణిడుమ్ తన్నెయాన్ శతకోపనెన్నమ్మియే” ఎన్ఱుమ్, “పయ
నన్ఱాకిలుమ్ పాజలరాకిలుమ్ శెయల్ నన్ఱాక త్తిరు త్తిప్పణికోళ్వాన్, కుయి
ల్ నిన్ఱార్ పాత్తల్ శూర్త్ కురుకూర్ నమ్మి” ఎన్ఱుమనుసన్ధి త్తవాత్సల్యాని
గుణపూర్తియాలుమ్ * గుణైర్దాస్యముపాగతరాయ్, తదేక శేషియా
యిరుప్పారాయ్ త్తు.

ఏవమ్బూతరాన మధురకవికల్, “అట్టిక్కుముముతూఱుమెన్నా
పుక్కే” ఎన్నుమ్బడియాన వాఱ్వాధుర్యత్తై యుడైయవర్. (మమ -
హృదయే) మధురకవికల్ నిష్ఠేయై అపేక్షిక్కిఱవెన్ మనస్సి లేఅన్ఱిరున్ఱు
పట్టోలై కొణ్ణనిలై యోడే. (ఆవిరన్ఱు) ఆవిర్యవిక్కక్కడవర్ - నన్నిధానమ్
పణ్ణక్కడవర్. ఇత్తాల్ - అనుకూలరాన ఆచార్యపరతి న్త్రో ఆదరణీ
యరెన్ను మర్థమ్ శొల్లిల్ గ్రాయ్ త్తు,

(౧)

అవ.—(వేటొస్తుమ్ నానటియేన్) ఆఱ్వారై యుభీయ త్తేవుమర్
గఱియాతమధురకవికల్ నమక్కుస్వామియుమ్ రక్షకరుమెన్గిఱతు.

వ్యా.—“వేటొస్తుమ్ నానటియేన్ వేతమ్ తమ్మిన్ శెయ్ త మా
ఱన్ శడకోపన్ వణ్ కురుకూరేఱ్ఱెజ్జల్ వాఱ్వామెన్ఱేత్తుమ్ మతురకవియార్
రెమ్మెయాళ్వార్” ఎన్నుమళవుమ్ - మధురకవికొలై యనుసరిత్తుచ్చా
న్నపడి; మేల్ నీవంవిధరానవర్ నమక్కు శేషియుమ్ శరణ్యరుమెన్గిఱతు.

కణ్ణిమన్ శిఱుత్తామ్మిన్ తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

౫

“తేవుమన్ దుఱియేన్” ఎన్దై - “వేతమేతమిత్తై శెయ్త మాఱన్ శడ
కోపన్” ఎన్దై; “కారిమాఱప్పిరాన్” “శడకోపనెన్నమ్మి” ఎన్దై
“మాఱన్ శడకోపన్” ఎన్దై; “పెరియన్ కురుకూర్ సకర్ నమ్మి
క్కాళురియ నాయడియేన్ పెన్దై ననైయే” ఎన్దై - “*వణ్ కురుకూరే
తెఱ్ఱో వాఱ్వామెన్దై; “ఎఱ్ఱుమైయుమెమ్మిరాన్ నిన్దుతన్ పుకల్తై త్తవ
రుళినాన్” ఎన్దై - “ఏతెఱ్ఱో వాఱ్వామెన్దై త్తచ్చు మతురకవియార్”
ఎన్దై; “ఎనై ఎయాణ్ణిడుననైయాన్” ఎన్దై - “ఎమ్మైయాళ్వార్”
ఎన్దై. అపరై యాళుకీఱవర్ ఆఱ్వాఱ్; సమ్మైయాళుకీఱవర్ ఇవర్.
అపరే, అరణ్ - రత్తై. “శరణ్” ఎన్దుపాతమానపోతుమ్ రత్తై యెన్దై
తీర్థమ్. మధురకవికళుక్కు ఎల్లామ్ ఆఱ్వారేయానాప్పోలే, నమక్కు
ఎల్లామ్ మధురకవిక శిన్దై.

(౨)

పిల్లైలోకజ్ఞీయరరుళిచ్చెయ్త

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ మున్ద్రీదు.

పిల్లైలోకమ్జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

నజ్జీయరకుళిచ్చెయిత కణ్ణినుణ శిఱుత్తామ్బువ్యాఖ్యనమ్.

నమోవేదా న్తవేద్యాయ జగన్మజ్జళహేతివే ।

యస్యవాగమృతాసారపూరితం భవనత్రయమ్ ॥

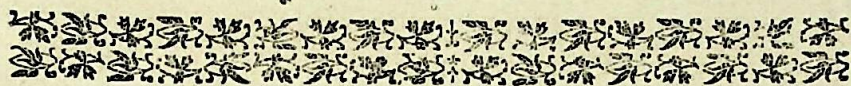

అవతారికై .

ఆత్మాపుక్కు ఉత్తమమ్, మధ్యమమ్, అధమమెన్ద పురుషార్థ
గణానన - చిదచిదీశ్వర తత్వత్రయజ్ఞల్. అవదీశ్ అల్లాస్థిరత్వాదిదో
షజ్ఞాతే ప్రకృతితత్వమ్ అధమపురుషార్థమ్. జన్మమరణాది షడ్భావవి
కారరహితమాయ్ నిరతిశయసుఖహాపనూ యిరున్దతేయాకిలమ్ భగవ
దేకా న్తమాన కిల్యాణగుణ వైధుర్యతాతేః తెరివరియనళవిల్లా చ్చిదీశ్రి
స్సమాన ఆత్మానుభవమ్ మధ్యమపురుషార్థమ్. సర్వేశ్వరన్ పురుషా
ర్థమెన్నుమిడత్తిల్ కరుమ్బుత్తిన్బార్ వేర్షన్దైయుమ్ నుణ్డై
యుమ్కట్టిత్తు నడువైక్కొళ్ళుమాపోలే శ్రీవైకుంఠాధనైయుభీయ
కృష్ణావతారమే పురుషార్థమాకవుమ్, అతిలే కంసపథత్తుక్కు ప్పిన్బాక
కట్టిత్తు మున్నువెణ్డైయ కవుక్కుణ్డై యశోదై ప్పిరాట్టియార్ టై యాలే
కట్టుణ్డై అవళుక్కణ్డైనిన్ద అవన్దైయైయడైయ కృష్ణనే ఉపాయముమ్ ఉ
పేయముమ్ విరోధినిరసనమ్ పణ్ణువానుమ్మదీయ మెల్లామెన్దమ్, ఇనను
డైయసాన్దర్యశీలాదికళిలే అకప్పట్టశ్రీవైష్ణవక శేషివాత్మాపుక్కునాధ
భూతరుమ్ నిరతిశయపురుషార్థభూతరుమ్మెన్ద ఆత్మార్ నిర్ణయిత్తార్.

శ్రీమధురకవియాత్మార్ శ్రీశత్రుఘ్నాత్మవైష్ణవోలే అతైప్పు
ర్వపక్షమాక్కి ఎమ్మెరుమాన్బక్కలిలుమ్ శ్రీవైష్ణవకళోపకళిలుమ్
ఆత్మార్ పణ్ణినతడైయ ఆత్మార్ తిరువడికళిలేయాక్కి అతురుచిత్తు
అతైప్పేళి అనుభవిక్కితార్.

అవతారికై ముదీశ్రిదీయ.

కణ్ఠసుఖశిఖితామ్బుకు-

నమిబ్జై అరుభిచ్చెయ్ త ఈడు.

వేదాన్తవేద్యామృతవారిరాశేర్వేదార్థ సారామృతపూరమగ్ర్యమ్ ।

ఆదాయవన్నన్తమహంప్రపద్యే కారుణ్యపూర్ణం కలివైరిదానమ్ ॥

అవతారికై.

ఐశ్వర్యమ్ ముతలాక సకలపురుషార్థజ్ఞై యుమ్ విధిక్కిఱశాస్త్ర
మర్వాదైయిలే నిష్ఠాకీర్తి ఋషికళి; శాస్త్రతాత్పర్యమాయ్ ఉత్త
మపురుషార్థలక్షణమాన భగవత్ప్రాప్తియిలేనిష్ఠాకీర్తి ఆధ్వారకళి.
ఇప్పురుషార్థ తిన్నెల్లియాన తదీయశేవత్వత్తిలే నిష్ఠాకీర్తి శ్రీమధురకవికళి.
ఇతుతాన్ ఇవర్కునననన్ యెన్నెన్నిల్; ఆధ్వారై, *పాయ్నిన్త
జానమ్తోడగ్గి *అవానల్ ముప్పిడు పెల్లనవళవుమ్ కెల్ల అనున ర్తిత్తివిడ
త్తిల్, అవర్తమక్కు ఉద్దేశ్యమాక త్తిరువాయ్ మొట్టియిలే *పయిలు
మ్మగుడరోళి, *నెడుమాక్కడిమైయిలే పురుషార్థకాష్టేయాక తదీయశే
వత్వత్తైయే అటుతియిడుకై యాలే అపరుడైయ రుచిపరిగ్రహితమానవ
ర్థత్తైయే పల్ ముకితార్ ఇనర్.

ఇతుతాన్ శ్రీరామాయణపురుషర్కకళిల్ శ్రీశత్రుఘ్నార్వాన్
పక్కలిలేకాణలామ్. (౧) “వేదోపబృంహణార్థాయ తావగ్రాహయ
తప్రభుః” ఎన్నిటపడియే వేదోపబృంహణార్థమాక ప్పిఱన్త శ్రీరామా
యణత్తిల్ ధర్మసంస్థాపనార్థమాక అవతరిక్కైయాలే శ్రీరామాయణ
పురుషర్కకళి నాల్వరుమ్ నాలుధర్మత్తై అనుష్ఠిత్తుక్కాట్టినార్కళి.

(౧) రా.బా.౪.౬.

“బరుసన్ శొల్లిల్ బరుసన్ శెయ్యక్కడనన్” ఎన్నితధర్మమ్ నేరాక అట్టిను
కిడకై - యాలే విత్తువచన పరిపాలనాదికళాలే సామాన్యధర్మమై అనుష్ఠి
త్తార్ పెరుమాళ్. (౧) “పిత్తుర్వచన నిర్దేశాత్” (౨) “అగస్త్య
వచనాత్” (౩) “సుగ్రీవవచనాత్” (౪) “సముద్రవచనాత్” ఎన్నితే
ఇననుడైయ అనుష్ఠానజ్ఞో.

“శేషభూతన్ శేషియైక్కుటిన్తు కిచ్చిత్కరిక్క క్కడనన్”
ఎన్నితవి శేషధర్మమై అనుష్ఠిత్తార్ ఇరైయ పెరుమాళ్. (౫) “కురుష్వమా
మనుచరమ్” (౬) “అహంసర్వంఃరిష్యామి” ఎన్నితే ఇవరుడైయ
అనుష్ఠానమ్.

(౭) “రాజ్యచ్ఛతవరక్షేయమహం వేలేవసాగరమ్ | ప్రతిజానా
మి శేవీరమాభూవంపీరలొకభాక్” [రాజ్యచ్ఛతవరక్షేయమ్] (౮) “రరక్ష
ధర్మేణబలేన” ఎన్నితపడియే ఉమ్ముడై యరక్షణమ్ పణ్ణుడై యన్ది కే ఉమ్ము
డై యరాజ్యమైయమ్ రక్షిక్కక్కడవేన్. ఎనక్కుతాదర్థ్యమ్ స్వరూప
మానాలుమ్ ఉమ్ముల్ ఎనై ౨ విజ్ఞానాత్మకాణమ్. [అహంవేలే
వసాగరమ్] కడలుక్కు క్కరై శేషమాయుకుచ్చేయేతేయమ్ కరై
యైఅతిక్రమిక్కమాట్టాతితే కడల్. అప్పడియే నీర్ పెరియారెన్నా,
ఉమ్ముల్ ఎనై ౨ విజ్ఞానాత్మకాణమ్. [ప్రతిజానామి] నాన్ ఇ
ప్పడి ప్రతిజ్ఞపణ్ణుకితేన్. [తేవీర] ఒరుకోయై మున్నేయో ప్రతిజ్ఞపణ్ణు
కితతు. ప్రతిజ్ఞపణ్ణినాల్ అత్తై త్తలై క్కట్టిత్తరనల్ ఆణ్బిత్తై త్తన
ముడైయ ఉమ్ముడై యమున్నేయన్. [మాభూవమ్] ఇప్పడి శేయతి
లేనాకిల్ ఉమ్ముడై యసన్నిధియిల్ వర్తిక్కై పెత్తాతోట్టికై యన్ది కే

- (౧) రా-బా-౧-౨౪. (౨) రా-బా-౧-౪౨. (౩) రా-బా-౧-౭౦.
(౪) రా-బా-౧-౭౦ (౫) రా-ఆయో-౩౧-౨౨. (౬) రా-బా-౩౧-౨౨
(౭) రా- (౮) రా-కి-౧-౧౨౮.

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మిన్ వ్యాఖ్యానావతారికై.

౧౧

పామి” ఎన్ఱ ఇన్ఱై యెరుమాన్ఱై పోలే ఎల్లావడిమైకళుమ్ పోనవిడ
త్తిలే శెయ్యలామెన్ఱు పారిక్కింఱు వీతిప్రేరితనాయప్పనాన్. ఇదై పీ
ట్టిలిరున్దాల్ భరతానువుత్తి, ‘ఒరువర్క్కిట్టశోల్ఱై పుక్కిర్న్దన్బారో
పాతి ఓ (హ) కరియాయితేయిరుప్పతు.

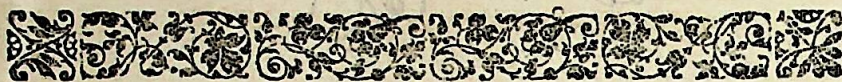
భాష్యకారర్, “అనఘః” “నిత్యశత్రుఘ్నః” ఎన్ఱవితుక్కు
ప్రమేయమాక, శొల్కట్టిలే, “శ్రీశత్రుఘ్నాధ్యోన్ పెరుమాళుక్కు
నల్లనానపడి, అవనై యల్లతటియాత శ్రీభరతాధ్యోనై యల్లతు అటియాత
పడియానాన్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్వర్. ఇతు వేప్రయోజనమానాల్ శొల్లుమ్
మిక్కై య్లామ్పాటుక్కుమితే. “అనఘః” “నిత్యశత్రుఘ్నః” ఎన్ఱ-పావ
నత్యత్తాలుమ్ భోగ్యతై యాలుమ్ అవనై పున్దీనానెన్నపుమామ్.
ఇప్పడి ఇవనై పోలే యిరుప్పారురువర్ శ్రీమధురకవికళ.

ఇనితదీయర్ ఉద్దేశ్యరెన్నుమిడత్తిల్, ముతలడియిలే. అజాత
జాపనత్తాలే భగవద్విషయత్తిలే మూట్టియుమ్, ఇవన్ భగవద్విషయ
త్తిలే అవగాహిత్తు గుణానుసన్ధానత్తాలల్లతు శెల్లాత పడియానాల్
(౧) “బోధయన్తిపరస్పరమ్” ఎన్ఱిఱపడేయే సోతుపోక్కుకైక్కు ఉశాత్తు
ళైయాయుమ్, ప్రాప్తిదళైయిల్వన్దాల్ (౨) “యత్రపూర్వసాధ్యా
స్సన్తిదేవాః” ఎన్ఱిఱపడేయే సాధ్యవివృద్ధిరూపత్తాలుమ్ పురుషకార
భావత్తాలుమ్ ఉద్దేశ్యరావర్కళ. ఇప్పడినర్వావస్థైయిలుమ్ తదీయరే
ఉద్దేశ్యరెన్ఱు అధ్యవసిత్తుత్తమక్కు ఉపకారకరాన ఆధ్యోతమైయే
పన్దీయికితార్.

ఈట్టిన్ అవతారికై మున్దీన్దీరు.

(౧) గీ-౧౦-౯.

(౨) పురుషసూక్తమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

మధురకవికళరుళిచ్చెయ్త కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మకు.

పరమకారుణికరాన పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానావతారికై.

(౧) “త్రైగుణ్యవిషయావేదాః” ఎన్నిటపడియే - ఐశ్వర్యాది సకలపురుషార్థజ్ఞై యుమ్. యథాధికారమ్ విధిక్కిఱ వేదమర్యాదై యిలేనిన్టార్కళ్ ఋషికళ్.

అరుమ్మదవికక్కుమ్.

తిరుకున్తార్గ్గ ప్రతిపాదకర్తరాన దివ్యప్రబంధజ్ఞై వ్యాఖ్యానమ్ కేయతరుకుకిఱ పరమకారుణికరాన పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళై తమ్ముడైయ పరమకృపైయారే, * వేద త్తుక్కొమెన్నుచుతుపోలళ్ళుకు కెల్లామ్ శురుక్కాన తిరుప్పల్లాణుక్కుమ్, * మత్రిమమాన్వపతమ్పోల్ శీర్ త్తమతురకవి కేయకలెక్కుమ్, తృతీయపదార్థప్రతిపాద కర్తరాన మల్ బుముళ్ళ దివ్యప్రబంధజ్ఞకుముళ్ళ తాత్పర్యజ్ఞైయటిన్దు ఎల్లారుము డ్దేవిక్కివేణ్డుమెన్డు త్తిరుళుళ్ళమ్మల్ శీ, అతిల్ మధ్యకుపదార్థ నిష్ఠాప్రతిపాదక మాన కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మిన్ పారు శైయటివిక్కిక్కొలి, పక్తృవైలక్షణ్యైతైయమ్ ప్రతిపాద్య వైలక్షణ్యైతైయమ్ అరుళిచ్చెయ్యవే ప్రబంధవైలక్షణ్యమ్ అర్థసిద్ధమాతై యారే, ప్రథమమ్ పక్తృవైలక్షణ్యైతై యరుళిచ్చెయ్తకాల్ (త్రైగుణ్యత్వాది - ఇరుప్పార్ యపరాయ్ త్తు శ్రీమధురకవికళ్) ఎన్నుమళవుమ్. (ఇని) ఇత్వాదివాక్య జ్ఞుళిల్ ప్రితిపాద్యవైలక్షణ్యమెన్డు కణ్ణుకోవ్వుతు.

అతిల్ పక్తృవైలక్షణ్య సిద్ధ్యర్థమాక ఋషికుక్కు మాత్వార్కళకుక్కు ముళ్ళ నెదువాడియై యపపాదిక్కితాల్. (త్రైగుణ్యత్వాది). “త్రయోగుణాః త్రై గుణ్యమ్ - సత్త్వరజస్తమాంసః సత్త్వరజస్తమః ప్రచురాః పురుషాః త్రైగుణ్యశ్చైవో చ్యతే. తద్విషయావేదాః” ఎన్నితేభావ్యమ్, ఇతైయట్కొణ్డు (యథాధికారమ్ విధిక్కిఱ) ఎన్నిటతు.

(౧) గీ.౨-౪౫.

కణ్ఠినుణశిఖుత్తామ్బిన్ వ్యాఖ్యానానతారికై.

౧౩

అతాకిటతు-వేదోపబృంహణముఖత్తాలే, చేతనరుడై య గుణా
నుకూలమాక ఐశ్వర్యాది క్షుద్రపురుషార్థజ్ఞై యుమ్, పరమపురుషార్థ
అక్షణమాన మోక్షత్వైయుముపదేశికై. (౧) “ప్రాజాపత్యం గృహ
స్థానాం బ్రాహ్మం సన్యాసినాం స్తృతమ్” ఎఱ్ఱ తోడజ్జి - కేవలా
శ్రమానుష్ఠానజ్ఞై యే ఐశ్వర్యవిశేషజ్ఞుక్కు సాధనమాక పుపదేశిక్తు,
(-౨) “యోగినామమృతంస్థానం స్వాత్మసంతోషకారిణామ్” ఎఱ్ఱ - కై
వల్యనిష్ఠరుక్కు ఆత్మప్రాప్తియై యుపదేశిక్తు, (౩) “ఏకాన్తస్సదాబ్ర
హ్మధ్యా యినోయోగినోహియే । తేహంతత్పరమంస్థానం యద్వై
పశ్యన్తినూరయః” ఎఱ్ఱ - నిత్యసత్త్వస్థుక్కు భగవత్ప్రాప్తియై
ఉపదేశిత్తానితే శ్రీపరాశరభగవాన్.

ఇంద్రియసికళిత్కాట్టిల్ ఆధ్వాన్కళుక్కు నెడువాళియుణ్ణు. ఎజ్జ
నేయెన్నిల్; వేదతాత్పర్యమాయ్ ఉత్తమపురుషార్థమాన భగవత్ప్రా
ప్తియిలే నిష్ఠరాయ్, పీఠరుక్కు ఉపదేశిక్కుమిడత్తిలుమ్ శాస్త్ర
సిద్ధమాన ఐశ్వర్యాదికళైయుమ్ త్యాజ్యమాక పుపదేశిక్కుమనక
ళితే. ఇహ్వాధ్వాన్కళుక్కుమ్ మధురకవియాధ్వాన్కళుమ్ నెడువాళి
యుణ్ణు. ఎజ్జనేయెన్నిల్;- ఇవ్విలక్షణ పురుషార్థత్తినుడైయ కాష్టే
యాన తదీయ శేషత్వత్తళవిలే నరప్పకురన్న్యార్ శ్రీమధురకవికళే.

కీర్తి వాక్యవివరణమ్ (అతాకిటతిత్యాది). ఇప్పడియుపదేశితార్కళోవెన్న;
ముషికళితతలయాన శ్రీపరాశరభగవాన్తా నే శొన్నా నెఱ్ఱ కాట్టుకిటార్ (ప్రాజా
పత్యమిత్యాది). ప్రాజాపత్యమ్ - ప్రజాపతిలోకమ్; బ్రాహ్మమ్ - బ్రహ్మలోకమ్.

“ఏదనులిమ్” “అణ్ణుక్కులమ్” ఎన్ఱిట పాట్టుక్కులైయుమ్ * ఒరునాయకమ్
ముతరాన దివ్యసూక్తికళైయుమ్ నోక్కి వాళియై యుపపాదిక్కిటార్ (వేదతా
త్పర్యమిత్యాది). ఆధ్వాన్కళిలు మినరుక్కుణ్ణాన తన్నేల్లమ్ కాట్టుకిటార్
(ఇవ్విలక్షణిత్యాది). (తదీయ శేషత్వత్తళవిలే) తదీయశేషత్వమాత్రత్తిలే.

(౧) వి-పు-౧-౬-౩౭.

(౨) వి-పు-౧-౬-౩౮.

(౩) వి-పు-౧-౬-౩౯

ఇవర్ క్కు ఇన్వేర్దుమ్ వస్తపడియెజ్జనేయెన్నిల్; ఆధ్వార్, (౧) జపాయ్ నిన్వత్తానమ్ తొడక్కి, (౨) “అవావర్దు వీడు పెర్దు” ఎన్ను మళపుమ్ శెల్లననుభవిత్తవిడత్తిల్, ఆధ్వార్ తమక్కు పురుమార్థకాష్టే యాక అభిమతమాన తదీయ శేషత్వత్తైప్పర్ శీనార్. “ఆచార్యరుచిపరి గృహీతమాన అర్థమేసాత్త్వికర్ క్కు ప్పరిగ్రాహ్యమ్” ఎన్ను మిడమ్- మహాభారతసారమాన శీసహస్రనామాధ్యాయత్తిలే శొల్లిర్ దీతే;

శ్రీభీష్మర్ పక్కలిలే సులార్థజ్జైయుమ్ కుజైవళక్కే ట్టగర్కపు త్రన్, “ఇవర్ తమక్కు ఉద్దేశ్యమాక స్వీకరిత్తతత్వహిత్యళే నమక్కు ఉద్దేశ్యమ్” ఎన్టునినైత్తు, (౩) “కోధర్మస్వర్పధర్మాణం భవతఃపరమో మతః” ఎన్టుకేట్కు, “ఏష మేసర్పధర్మాణం ధర్మోఽధికతమోమతః” ఎన్టు - తన్నుడై యరుచిపరిగృహీతమాన అర్థత్తైయుప దేశితానితే. త్రిపు రాదేవియార్, “ప్రమాణసాబల్యత్తాలేయో? ఏమ్మెరుమానే ఆశ్రయణీయన్” ఎన్టునీర్గల్ పర్దుదీర్దు” ఎన్న; “అతువొన్టు మన్టు; ఏమ్మెరుమానార్ కాడిచ్చాల్ మూలైయిల్ దేవత్తైయోయాశ్రయిత్తా రాకిల్, అతువే ఎజ్గళుక్కు మాశ్రయణీయ వస్తువాకక్కడేనతు” ఎన్టాల్; అన్యాయత్తాలే, ఆధ్వార్ తమక్కు త్తజ్జమాక నినైత్తిరు

ఆధ్వార్ తమక్కు - ముఱువొచ్చెట్టు. (తదీయ శేషత్వత్తై) ఎన్టువనరమ్ “మ ధురకవికళ” ఎన్టుకుట్టిక్కొన్వతు. ఆధ్వార్ క్కు అభిమతమానాల్ ఇవర్ క్కు అత్తైప్పర్ దీవేట్టు మివెన్న (ఆచార్యత్వాది).

శ్రీసహస్ర నామాధ్యాయత్తిలే శొన్నప్రకారమేతెన్న అరుచిచ్చెయ్ కితార్ (శ్రీభీష్మరిత్వాది), “ఆచార్యరుచిపరిగృహీతమాన అర్థమే పరిగ్రాహ్యమ్” ఎన్ను మతు క్కు సంవాదమాక వొరెత్తవ్యా మరుచిచ్చెయ్ కితార్ (త్రిపురాదేవియారిత్వాది.) త్రిపురాదేవియార్ - రాజపత్ని. (కాడిచ్చాల్ మూలై - ఈశాన్యదిక్కు; అవ్వి డత్తుక్కు దేవత్తై - రుద్రక్ష. అవనైఇప్పడి శొన్నతు పేరశొల్లవుమ్ అసహ్యమాత్తై యాలే. ఉక్తత్తై ప్రకృత్యోపయోగియక్కుకితార్ (అన్యాయత్తాలేయత్వాది.)

(౧) తిరువి-౧. (౨) తి-నాయ్-౧౦-౧౦-౧౧. (౩) సహస్రనామాధ్యాయే.

కణ్ణినున్ శిఱుత్తమ్మిన్ వ్యాఖ్యానాపరారికై.

౧౫

కుమ్ తదీయశేషత్వత్తయే ఇవరుమ్ తమక్కుప్పరుమాథమాకఅధ్య
వసిక్కితార్. ౧^స

ఇతుతాన్ రామాయణపురుషర్కళిల్ శ్రీశత్రుఘ్నాధ్వాన్ ప
క్కలిలే అనుస్థాన శేషమాక కాణప్పట్టతు. ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౧) “వే
దోపబృంహణార్థాయ తావగ్రాహయతప్రభుః” ఎన్నిఱపడియే - వేదో
బృంహణార్థమాకప్రపుత్తమాన శ్రీరామాయణత్తిల్, రామాయణపు
రుషర్కళి నాల్వరుమ్ ధర్మసంస్థాపనార్థమాక అవతరిక్కెయాలే, నాల్వ
రుమ్ నాలర్థత్తెయనుష్టిత్తు కాట్టినాకళి. (౨) “కర్తాకారయితాచనః”
ఎన్నిఱపడియే అనుస్థిప్పిక్కెక్కాక, “ఒరువన్ శొల్లిల్ తై యెరువన్
శెయ్యక్కడవన్” ఎన్నిఱముత్తై నేరాక అన్దుకిడక్కెయాలే, పితృవచన
పరిపాలనాదికళాలే సామాన్యధర్మత్తై యనుష్టిత్తార్ పెరుమాళ్;

కీర్ ప్రమాణముఖత్రాలుమ్ విఱవ్యాముఖత్రాలుమ్ సిద్ధితవర్గత్తిన్ అనుస్థానముమ్
కాట్టుకితార్ (ఇతుతానిత్యాది). (అనుస్థానశేషమ్) ఎజ్జతు - బమువ్రీహి;
ఇత్తల్ - శెయ్తల్ తైస్టపడి. శత్రుఘ్నాధ్వాన సనుస్థానాన్ ఉపాదేయ
మానపడి యెన్నెన్న; (వేదోపబృంహణార్థ్యాది). ధర్మసంస్థాపనార్థమ్ నాల్ వరు మన
తరిక్కెయాలే శ్రీశత్రుఘ్నాధ్వానరుమ్ ఉపాదేయమెష్టుకరుత్తు. తా - కుళిలవ,
ప్రభుః - వాల్మీకి, అగ్రాహయత - గ్రహిప్పిత్తాన్. మల్లైమూవర్. పడియుమ్మన్
కే, శ్రీశతుఘ్నాధ్వాన్ పడియై అనుష్టిక్కెక్కు నియామకమెన్నెన్ఱి శక్కెయి
లే, ఇతువే పరమధర్మమెష్టు అరుళిచ్చెయ్యితిరువుళ్ళమ్మల్లీ, తారతమ్యమ్ కాట్టు
కైక్కాకి ప్రియోజనకథనముఖేన పెరుమాళ్ ప్రకాశిత్తై అంశమిన్న తైన్ఱి
(కర్తావిత్యాది). ముత్తై - మర్యాదై. అనుష్టిత్తార్నైక్కు ప్రమాణాక్ (పిత
ర్వచనేత్యాది.)

(౧) రా.బా.౪-౬.

(౨)

౧౨

కన్యకాశక్తిమిన్ వ్యాఖ్యానావతారికై.

(౧) “పితుర్వచననిర్దేశాత్” (౨) “అగస్త్యవచనాత్” (౩) “సుగ్రీవ
వచనాత్” ఎన్నితే ధవరనుసానమ్.

“నిరుపాధిక శేషియైక్కుటిత్తు శేషభూతన్ కిచ్చిత్కరిత్తుత్తాన్
ఉపనాకక్కడవన్” ఎన్నిటవి శేషధర్మజై యనుష్ఠితార్ ఇతై యపెరు
మార్; (౪) “కురుష్వమామనుచరమ్” (౫) “అహంసర్వంకరిష్యామి”
(౬) “సభాతుః” ఇత్యాది;

(౭) “రాజ్యశ్చ తవరక్షేయ మహరివేలేవసాగరమ్ । ప్రతిజ్ఞా
మితేవీరమాభూవంవీరలోకభాక్” ఎన్నిటపడియే నిర్బన్ధిత్తడిమై శెయ్ కై
యన్విక్కే, “శేషియైకస్తవడిమైయే శేషభూతనుక్కు క్కర్తవ్యమ్”
ఎన్నుమిడజై యనుష్ఠితార్ శ్రీభరతాధ్యాయన్; తన్ శెల్లామైయోప్పరాతే,
శేషియైడై య హృదయజైప్పార్ త్తు, (౮) “ఆరురోహరథంహృష్టం”
ఎన్ఱు - ప్రీతియోడేమిన్దానితే.

[రాజ్యశ్చ తవరక్షేయమ్] (౯) “రరక్షధర్మేణబలేన” ఎన్నిటపడియే -
ఉమ్ముడై యరక్షణమ్పణ్ణుకై యన్విక్కే, ఉమ్ముడై యరాజ్యజైయమ్రక్షి

రామానుజసిద్ధాంతై సప్రమాణమాక కాట్టుకిటార్ (నిరుపాధికేత్యాది).
ఇతై యపెరుమార్ పుత్రియై కాట్టుకిటమ్ శ్రీభరతాధ్యాయడైయ అనుష్ఠాన
తుక్కునై అక్షణ్యమ్ కాట్టువారాక, ఇతై యపెరుమార్ పడిక్కుప్రమాణమ్ కాట్టు
కిటార్ (రాజ్యజ్ఞేత్యాది).

ప్రతీకగ్రహణపూర్వకమాక వ్యాఖ్యానమ్ (రాజ్యమిత్యాది). చకారత్తై అ
సక్తసముచ్చయమాక్కి అర్జునురుళిచ్చెయ్కిటార్ (రరక్షేత్యాది). “తవ రాజ్యశ్చరక్షే
యమ్” ఎన్ఱైయాలే శేషత్వమ్నోన్ఱుకైయాలే, శేషభూతనాన నీ ఎన్ఱై రక్షక్కు
యూత తెన్నెన్ఱిట శక్జైయాలే “రక్షేయమ్” ఎన్నిటవిజ్ఞై, అవ్యక్తకార్యకర ప్రస

- (౧) రా.బా.౧-౨౪. (౨) రా.బా.౧-౪౨. (౩) రా.బా.౧-౭౦.
(౪) రా.అ-౩౧-౨౨. (౫) రా.అ-౩౧-౨౫. (౬) రా.అ-౩౧-౨.
(౭) (౮) రా.అ-౧౧౩-౧౫. (౯) రా.౩-౧-౧౨౮.

కట్టెనుగో శిలుత్తామ్మన్ స్వరూపమానామ ఉమ్మాలె
 నై మిఱవొణ్ణతుకాణుమ్. [అహంవేలేససాగరమ్] కడలుక్క-
 కట్టె శేషమాయుక్క చెయ్తేయుమ్ కరైయై అతిక్రమిక్క-
 మ్మాత్తిత్తేడల్; అప్పడియే “సీర్ పెరియార్” ఎన్నా ఉమ్మాలెనై
 విజ్ఞవొణ్ణతుకాణుమ్.

[ప్రతిజానామి] నాన్ ఇప్పడి ప్రతిజైయై పుణ్ణుకితేన్. (తేవీర)

ఒరుకోత్తై మున్నేయో నాన్ ప్రతిజైపట్టియై, ప్రతిజైపట్టినాల్ అత్తై
 త్తైక్కట్టి త్తరవల్ల అణ్పిల్లై త్తనముడైయ పుమ్మడైయమున్నే
 య్తై. [నూభూవమ్] ఇప్పడి శేయ్తేలేనాకిల్, ఉమ్మడైయసన్నిధి
 యిల్ వర్తిక్కప్పెతాత్ శీకైయమున్మిక్కే ఉమ్మడైయరాజ్యత్తిలుమ్
 నర్తిక్కప్పెతాతన నాకితేన్. [వీరలొకభాక్] ఉమ్మెముడిశూడి అను
 భవక్క-పావరిత్తు అతువెతాతే పోనచక్రవర్తిపుక్క లొకమ్పుకుకితేన్”
 ఎన్నిటపడియే నిర్బన్దిత్తడిమై శేయ్తేయ్తైయే, “శేషియుకన్దపడిమై శే
 య్మక్క-డనన్” ఎన్నుమిడత్తై యున్మిత్తార్ శ్రీభరతాత్మాన్;

౧౭ న ముత్రి ఇత్తిలై యాక్కియమరుచ్చెయ్కెటార్ (ఎనక్కిత్యాది). (మీఱవొణ్ణతు)
 అటక్కమిక్కివొణ్ణతు; రక్షియతేపాశేనై. ఇతుక్క-భక్తపరమాన దృష్టాన్తక
 భక్తుక్కు భావమరుచ్చెయ్కెటార్ (కడలుక్కిత్యాది వాక్యద్వయముమ్).

“రాను” ఎన్నా తే “వీర” ఎన్దుతుక్కు ప్రితిజ్ఞానిర్వహణమ్ పణ్ణిలైయోవె
 గ్గిఱ శక్తాశగిహర పరమాకర్తవ్యమరుచ్చెయ్కెటార్ (ఒరుకోత్తైయత్యాది
 వాక్యద్వయత్తాలై). (కోత్తై) అనతురన్. ఇప్పడి చక్రవర్తియమ్ ప్రితిజ్ఞపణ్ణి
 లైయో వెగ్గి శక్తైక్కున్దరమాకర్తవ్యమరుచ్చెయ్కెటార్ (ఇప్పడియత్యాది
 వాక్యద్వయత్తాలై). ఇతిల్ “నోచేన్మాభూవమ్” ఎన్దుకుట్టి అసతాక క్కడవ
 నెన్దు పారుభాక్కి, ఇతుక్కుర్తాత్వర్యమ్ (ఇప్పడిశేయ్తేలేనాకిత్యాది). (వర్తిక్క-
 ప్పెతాతననాకితేన్) ఎన్దైయాలే - అసత్కల్పనాకితేనెన్దు కరుత్తు. “వీరలొకభా
 గ్యనేయమ్” ఎన్దుకుట్టి, వీరపదత్తుక్కు చక్రవర్తిపరమాకభావమ్ (ఉమ్మెయత్యాది).

౧౦

కణ్ణిమణి కలుత్రాపున్ వ్యాఖ్యానతారిక.

తన్ శెల్లామైయై: స్పారాశే, శేషియరుడై య చదరశైయే సోన్దు
(౧) "చదురోహరఖంహృష్టం" ఎన్దు ప్రీ:యోషేమూన్దానితే, ఇప్పశేయిరు
కొ. ఇననై యల్లతతియూతే యిరుక్కైయూలే భగవచ్చేయస్వ కామై
యూన తదియ శేషస్వతై యరట్టికాన్ శ్రీశత్రుఘ్నార్క; (౨) "గ
చ్చతామాతులకులం భరతేనతిదానఘం. శత్రుఘ్నోనిశిత్రుఘ్నో
ఓలం ప్రీతిపురస్కరితం."

[గచ్చతా] ఎన్దియ ర్థమాన విరేకతాతే - పోకిరివిడత్తిల్

యందు, "వీరలోకం భాగ - ముఖావమి" ఎన్దుదియవచ్చుమాన్, ప్రశ్నిజైయై
శ్చుచ్చైయ్యత దురధన లోకమడైయక్కడవే నల్లనెమ్ శబ్దాగ్నూకయూలే,
శాసుమశేయ్యోదీత అననలోకతైయడైయ దేవీర సన్నిధియాయ్ తాజ్యతిరుయి
రాతే పోకక్కడవేనెమ్ శుభమేన్దాకితి లోకతావృన్దు మరుచ్చెయ్:తార్ (ఇప్ప
శిమిత్యది వ్యాధియైతే. (పుక్క-లోకమ్) పుక్కక్కడవలొకమ్ (౩) "దేవ
లోకావ్రణమిమ్" ఎన్దు ఇల్లయపెరుమాకుమ్ వీరస్వయ్ అనుదేశ్యమాకయూలే,
ప్రశ్నిజైవజ్జిన అత్తలెప్పదావిదీత వీరస్వయై యడెయారవూక క్కడవేనెమ్ శబ్దమ్
ఇనన్ ప్రతిజ్ఞైక్క చేరాతు; అకయూలే, దశరథన పుక్క-లోకమెన్దు వ్యాఖ్యాన్
శేయితారెన్దు కణ్ణిమణి.

ఇతు శేషియకర్త వడిమైయెన్దును సూచకమెన్నెన్దు (తన్ శెల్లామయ
త్యది). తన్ శెల్లామై - రామవిశ్లేషమ్ సహియామై. ఉక్తతై హేతుమాన్
కొల్లు (శ్రీశత్రుఘ్నార్క) వడియై కొట్టుకొర (ఇప్పశేయిత్యది). ఉక్తాన్
ప్రమాణమ్ (గచ్చతేత్యది).

ఇన్ద్రోకావివరిమన్ (గచ్చతావైతి ఎన్దుతోడన్, ఎమ్మరుగూనరరుచ్చెయ్
తారెన్దురుశళమ్). వక్తూన నిర్దేశితై ఇరువరుడైయ గమనకాలయమ్ ఏక
మాన్తోన్దకయాయ్, శ్రీశత్రుఘ్నార్క గమన్దుమ్ ఒకప్పు నివృత్తితోన్దుకై
యాయ్, ఒకప్పు హేతుక్కై వ్యాపిరిక్కిత్తు:కొల్లు. ఇన్దివృత్తియై యువది
కు గమ హేతువైయమ్ కొట్టుకొర (గచ్చతావైతి త్యది). నలమ్-గృహమ్.

(౧) తా.అ.యో-౧౦-౩౩౩. (౨) తా.అ.యో-౧౦-౧౧. (౩) తా.అ.౩౧౧.

కణ్ఠిసుతశిలుత్తమ్మన్ వ్యాఖ్యానావతారికై.

౧౩

తనకొండు ప్రయోజనముజ్ఞాయాతల్, ఇశ్లేనూతాపితాకృతై శే. శ్వి
కొళ్ళుతల్, పూర్వజరాన పురుమాతై శే. శ్వి కొళ్ళు మిన్నుక ప్రమిష్టై శే.,
అనన్తై యుక్తయ జీవకృ. మూర్త్యాతపడేము. తే పోనానెన్తై. [మూర్త్యులకు
లమ్] యుధాజి కృతై త్తళు అనన్తై యాకై యాతే, పోక్కి. లుద్దేశ్యతై
యునుననుకు. ఇనునుకు అనన్ ఉద్దేశ్యనాయ్ పోనానెన్తై. [భర
తేన] చక్రిన త్రియుమ్మిళి, పెరుమాళ్ళుమ్ రాజ్యతై ప్పాక్షిట్ట పోయ్,
ఇతై యు. పుమ. భుమ్ “తొడర్ న్దు అడిమై శెయ్యు వేణుమ్” ఎన్ఱుపోయ్,
శత్రుఘ్నాభ్యాయుమ్ “నిన్తై యల్లగి కియేవ్” ఎన్ఱునుకు మ్ దత్తై యి
అమ్ “రాజ్యతై భరిక్కిక్కి డవన్” ఎన్ఱాయ్ త్తు న్ననిస్థభగవాన్ తిరు
నామమ్ శాత్తిమీయ; “భరతశితి రాజ్యస్య భరిణాత్” ఎన్ఱానితే శ్రీక
తాపికిన్.

[తదా] ఇహనరుమ్ రాజ్యతై తర్కకళాయ్ నక్షత్రభేదముజ్ఞానాల్
యుధాజితు కలమెన్నానై, “మాతులపలమ్” ఎన్ఱతుకు లైత్తిర్య మరుగిచ్చెనై
కితార్ (యుధాజితిత్యాది). (అనె) భరతాభ్యాయే. “భృగో భరత” ఎన్ఱుభా
కువై యుత్కృష్టా భరితపదాత్మర్యమ్ చక్రచక్రియు మిత్యాది. (తదా)
నకు. “రాజ్యతై ప్పొక్కుప్పొక్కు” ఎన్ఱు, “మన్దై” ఎన్ఱునర్తవ్ పొల్లుకెయారై
శ్రీభరతాభ్యాయ్ “ప. పాదాపిత్తు ప్పొన్” ఎన్ఱు కొన్ఱుమిరువో విన్నానై ఎన్ఱాయాత
శ్రీచిత్రకూటుత్తళియ శేల్ల, పెరుమాళ్ రాజ్యతై ఇరన్ మేల పొక్కిట్టుర్యక
వర్షితేన్ఱురుత్తు (నిన్తై) ఎన్ఱు - శ్రీభరతాభ్యాయై తి) కాలతై వాతై యాతై ఇ
ప్పడి తిరునామమ్ శాత్తిపానెన్ఱు కరుత్తు. ఇచ్చకి తామరుచ్చెరుకరుక్క సంపా
దమ్ కాట్టాకితార్ (భరతత్యాది.)

ప్రకారాన్తరేణమకీ తాలభేదజ్ఞై పురిహరికున్ఱు శక్త్యామ్
(ఇరువరుమిత్యాది). పారతన్త్ర్యతాలే పోనానెన్ఱు. (౧) “ప్రక్షిణాతస్తుభరతం”
“సార్యకాతస్తుసౌమిణి” ఎన్ఱువచః క్షతై యుత్కృష్టా (నక్షత్రభేదమ్) ఎన్ఱు.

(౧) తా.తా.

పిరిత్తు ముహూర్తమిట్టప్పోక ప్రాప్తమాయుక్కు, అనన్ పోనతువే
ముహూర్తమాక పోనానెన్. “గచ్చతా” ఎగ్గితిలే - అర్థసిద్ధ
మన్తో, “తదా” ఎన్ద తెన్నెన్నిల్; అట్లు - మమతానిపుత్తియై చ్చొల్లి
దోలు; ఇట్లు - అతుక్కు శ్రయమాన అహజ్కారనిపుత్తియై చ్చొల్లుకిటతు;
అకై యాలే పునరుక్తిదోషమిలై; శేషత్వవిరోధియితే యిరణ్ణుమ్.

[అనఘం] అఘమిల్లాతితు ఇననుక్కేయితే. అఘమావతు -
ఉద్దేశ్యవిరోధియితే; ఇన్విడన్తిల్ అఘమావతు - రామభక్తి. ఇట్లై
చ్చాపమెన్నప్పోమో వెన్నిల్; చాపత్తిల్ పుణ్యమనన్దాయుక్కు, మోక్ష
విరోధియూకై యాలే పుణ్యముమ్, (౧) “అశ్వ ఇనరోమాణిసిధూయ
చాపమ్” ఎన్దు చాపశబ్దనాచ్యమాయద్రోతే; అకై యాలే, భరతాసు
పుత్తియూకిట పుద్దేశ్యత్తుక్కు విరోధియూకిల్ రామసాన్దర్శన్తిల్ కాలే

ఇచ్చారతి వ్ర్యమ్. “గచ్చతా” ఎగ్గితిరడ త్తద్రా నేగొల్లలామెయ్దు శక్కితుగోబరీ
వర్ణనాయత్తాలే పరిహరిక్కితార్ (గచ్చతేత్యాది). అట్లు మమతానిపుత్తియుమ్
ఇట్లు అహజ్కారనిపుత్తియుమాక చ్చొల్లుకైక్కుక్కురుత్తు - మన్దట అహజ్కారని
పుత్తి శొల్లిక తిత్కార్యమాన మమతానిపుత్తి అర్థసిద్ధమకై యాలే, “తదా” ఎ
న్దతుక్కు ప్రయోగపెన్దియాలెన్దు కణ్ణుకోశ్యు. మమతానిపుత్తి శొన్నాల్
పోతాలో, అహజ్కారనిపుత్తి శొల్లవేణు మివెన్న; అరుచ్చెయకితార్ (శేషత్వే
త్యాది).

వక్ష్యమాణతై త్తిరువుళ్ళున్దరి అతిసర్దతై యరుచ్చెయకితొణ్డు నిధరాకి
తార్ (అఘమిల్లాతితిత్యాది). అఘపదార్థమరుచ్చెయకితార్ (అఘమావతిత్యాది)
అహజ్కారమమతార్ నిపుత్తిశొన్నపోతే పాపరాహిత్యమ్ నిధనన్దో, పునః
శొల్లవేణు మివెన్న; అరుచ్చెయకితార్ (ఇన్విడన్తిలిత్యాది). రామభక్తి ఉద్దేశ్యమె
న్నలాయుక్కు ఉద్దేశ్యవిరోధియూక్కి చ్చొల్లప్పోమివెన్ద శక్కెయై ఆనందతు
ద్రుష్టావమభేస పరిహరిక్కితార్ (ఇట్లై యిల్లదివాక్యత్రయత్తాలే). పోన్దర తిశ

కణ్ణినుణశిలుత్తామ్మిన్ వ్యాఖ్యానావతారిక.

౨౧

తామ్రుమతువున్ పాపమామి త్తనై యితే. (౧) “రామేషమాదంమా కాన్ణీ” ఎన్ఱు రామానువుత్తిక్కుమ్ ఇడైచ్చునరాక చ్చొల్లిద్రోతేరామ సౌందర్యతై. భరతానున్నత్తిక్కు ఇడైచ్చునరెన్నుమిడమ్ శొల్ల వేణ్ణావితే.

[శత్రుఘ్నం] పిల్లైళ్ళుఱ్ఱయ సన్నివేశజలై ప్పార్ త్తుత్తిరు నామమ్ శాత్తుకిఱ శీవసిస్థభగవాన్, పెరుమాళ్, కణ్ణారై అఱకాలే తునక్కనల్లారాక త్తొద్రొయై యాలే “రామన్” ఎన్ఱుమ్, ఇడై యపె రుమాళుక్కు కైజ్జుర్యమే నిరూపకమాకత్తొద్రొయై యాలే “క్షుణ్ణాన్” ఎన్ఱుమ్ తిరునామమ్ శాత్తినాప్పోలే, ఇనఱుడై య సన్నివేశవై క్కాణవే శత్రుక్కల్ మణ్ణాణ్ణుమ్బడి యిరుక్కయాలే, “శత్రుఘ్నన్” ఎన్ఱు - తిరునామమ్ శాత్తినాన్. [నిర్భయశత్రుఘ్నం] బాహ్యశత్రుక్కలై యన్ఱిక్కే ఆన్ఱరశత్రుక్కళాన ఇన్ఱియన్ఱలై యుమ్ జయి త్తిరుక్క మెన్దై. అన్ఱిన్ఱియజయ త్తి నెల్లయోన్ఱు వెన్ఱిల్; (౨) “పుంసంధిప్తిచిత్రప హరిణమ్” ఎన్ఱిఱరామ సౌందర్యత్తిలుమ్ తునక్కణ్ణాల్ ధోక్. అతాకి ఱళు - పెరుమాళ్ ప్పద్రొయై మోత్తమ్, తన్నుకప్పాలేయాలెల్, అన రుడై య వైలక్షణ్యతాలే యాలెన్ఱిక్కే, “తనక్కు ఉడైశ్యనాన ఇన నుకన్ఱపిసయమ్” ఎన్ఱు పద్రొయై.

తాల్ తాల్ ధోక్యై రామభక్తి; ఇతుభరలనువుత్తిక్కు విరోధియెన్నుమిడతై కిమ్మ నర్నాన్ఱయతాలేసాధిక్కితార్ (రామేషమాదయిత్వది). ఇడైచ్చునర-ప్రతిబద్ధకమ్. అపాన్ఱవిషయపాన్ఱవణ్యనాకిఱ అనిన్ఱతై అనాదియాక ఇనిన్ఱిక్కయాలే నిత్యకత్రువెన్ఱ ఇన్ఱియన్ఱళాక వరుచిచ్చెయ్ తార్ (రామేషతన్ఱిది). (౩) “శత్రుఘ్న శ్చత్రమాదవే” ఎన్ఱుమ్. (౪) “రామమేవానుచిత్తయన్” ఎన్ఱుమిరుక్క, సౌందర్యత్తిల్ తువక్కుణ్ణాను శొల్లక్కుడు చావెన్ఱ; అరుచిచ్చెయ్ తార్ (అతాఁఱతిత్వది).

“భరతేగచ్చతిగతవాన్” ఎన్ఱు శొల్లారుల్, “భరతేఃసీతః” ఎన్ఱు భరతక ర్తృకసయన క్రియాకర్మకర్తవ శొల్ల కయాలే “స్వకన్త్రః కర్తా” ఎన్ఱు భరతాభ్యా నుక్కు ప్పాతన్త్ర్యముమ్, శత్రుఘ్నాభ్యానుక్కు అచిదన్త్ర పారతన్త్ర్యయమ్

(౧) రా.అ.౪౦.౫ (౨) రా.అ.౩.౨౯. (౩) రా.అ. (౪) రా.

౨౨

శ్రీమదాదిత్యుద్భవ వ్యాఖ్యానావతారిక.

[నీతిః] రాజాంశోపామృతం ఉదైవాన్ మధ్యహ్నం
కొణ్ణుపోమాపాతి అనన్ కొమహానానాన్. ప్రవృత్తుకు, దవా
స్తాద్యోష్టై సంమోగమేకేనయనిష్టనూయిరకుమితే; అతుపోలన్తిశ
జాతిగూర్ధోపాతిపోనాన్. [వీతిపుఃస్సృతిః] “జ్యేష్ఠానన్త్యైర్
న్యమ్” ఎన్త్యుపోనానన్త్యై; (౧) “అంసన్వరిహ్మయి” ఎన్త్యుపోన ఇ
న్త్యుపోనానాన్త్యై, “వోసంసన్వరిహ్మయి” ఎన్త్యుపోన పన్త్యు
లామ్” ఎన్త్యు వారిన్త్యుకొణ్ణు వీరిపేరిహ్మయి. ఉదైవీట్టలసన్త్యై
పలయమున్త్యైకైయాలే, విమూకాట్టోపాతియితే వీధిపుణ్ణు.

[నీతిః] ఎన్త్యుమాలే - శేషత్వత్తిల్ అచిత్తల్నామయిరకుక, ఉ-
దనన్. [వీతిపుఃస్సృతిః] ఎన్త్యుమాలే - స్వహావానుమాపమానన్త్యై
యిలేచైతన్యప్రయన్త్యునాన సన్విజ్ఞానామయిరకుకై; (౨) “పరియన్త్యై
హోమయి అచిత్తయి” ఉదైవాన్ (రాజాంశోపామృతం). కీర్తీ హామృతం మకా
రినిపుత్తి గొణ్ణుపోతీ పారతన్త్యై, మధ్యహ్నకైయాలే, ఇదన్త్యుకై అచిత్తత్వ
రతన్త్యైన్త్యై విమూకమన్త్యైరుత్తు (ఉదైవాన్) అచిత్తత్వకై అచిత్తయి అచిత్తయి
భవ. ఉత్తహారతన్త్యైత్తిల్ ఎన్త్యునిజ్ఞానామయిరకుక ఉత్తత్వ వ్యానరిన్త్యైకొణ్ణు
అతియిన్త్యై అచిత్తయి అచిత్తయి (ఉదైవాన్) (ఉదైవాన్) ఎన్త్యుమాలే అచిత్తయి
ధీర మన్త్యై; ఇదైవాన్ - అచిత్తయి అచిత్తయి అచిత్తయి. “వీతిపుఃస్సృతిః” ఎ
న్త్యై; “భరతేవీతిపుఃస్సృతిః” ఎన్త్యై - భరతనాలే విమూకనాన్త్యై
హోనాన్త్యై అచిత్తయి అచిత్తయి, కీర్తీన్త్యై అచిత్తయి అచిత్తయి అచిత్తయి విమూక
మాకైయాలే, “స్వవీతిపుఃస్సృతిః” ఎన్త్యై విమూకమన్త్యై అచిత్తయి అచిత్తయి
ట్టాన్త్యై అచిత్తయి అచిత్తయి (ఉదైవాన్) (ఉదైవాన్) ఇదైవాన్. కీర్తీన్త్యై హా
రతన్త్యై అచిత్తయి అచిత్తయి

“నీతిః” ఎన్త్యుమాలే, “వీతిపుఃస్సృతిః” ఎన్త్యై కొణ్ణుకొణ్ణు
మాకై; అచిత్తయి అచిత్తయి (ఉదైవాన్) (ఉదైవాన్) ఎన్త్యై
రమ్ “ఎన్త్యై” ఎన్త్యై విమూకమన్త్యై (ఉదైవాన్) (ఉదైవాన్).

(౧) రా-౨-౩-౧-౨౫. (౨) పెరు-౩-౪-౧౦.

కణ్ణినున్ శిఃలుత్తామ్మిన్ వ్యాఖ్యానావతారికై.

౨౩

డన్దన్ పనశ వాయ్ కాణ్బేనే" ఎన్ఱిజే అడయున్ఱిర్ వార్తై. "అనఘి,
నిన్బిశ్రణ్ఱుఘ్నం" ఎన్ఱు - పాననిన్బిత్తాలుమ్, భోగ్యతైయలుమ్ అవ
నైయే వన్దన్దనానెన్దవుమామ్.

"అనఘి, నిన్బిశ్రణ్ఱుఘ్నం" ఎన్ఱతుక్కు * ప్రయోజనమెన్నె
న్నిల్; "శ్రీశ్రణ్ఱుఘ్నాన్ఱున్ పెరుమాళుక్కు నెన్దనానెడడి, అవనైయ
ల్లజేజియార శ్రీభరతార్తాన్దైయల్లగు నేన్దొన్దజియంతిపడియానాన్"

"అనఘి" - ఎన్ఱతుక్కు - సోద్యోగిల్ రామభక్తరహిత శ్చెన్దనాక్కు. ఇతిల్లు
పేరువాక "నిన్బిశ్రణ్ఱుఘ్నం" ఎన్ఱైయట్టున్దై ఇన్దరిణాలుమ్ పెరుమాళ
త్తిత్తాట్టిలుమ్ శ్రీభరతార్తాన్దైత్తి భోగ్యతాతయన్దొన్ద వ్యాఖ్యానమ్.
కడేరిరుగినార్, ఇరి ఇన్దరిణున్దత్తులుమ్ పావనస్వి భోగ్యస్విధో పెరుమాళత్తి
త్తాట్టిలుమ్ శ్రీభరతార్తాన్దైత్తిల్ తోన్దొన్ద అత్తారమరున్దెయ్కెతార్ (అనఘి
ఇత్యధి. అనఘున్దత్తిల్. రామః పయత్తిల్ పావనస్విదయక్రమాన మహనీయన్ద
యాలెనరున్ద సీతిరహిత సైన్ద తోన్దొన్దయై, భరతః పయత్తిల్ పావనస్వి
తికయన్దొన్దయై తెన్దకరున్ద "నిన్బిశ్రణ్ఱుఘ్నం" ఎన్ఱ రామసౌగ్ధ్యత్తిల్ కడ
వైయారెనైయారే, ఇన్దొక్కడై వనమక్కు భోగ్యతాతికయన్ద తోన్దొన్దయై
తిరున్ద.

"అనఘి" ఎన్ఱతుక్కు - 'రామభక్తరహిత' ఎన్ఱమ్, "నిన్బిశ్రణ్ఱుఘ్నం"
ఎన్ఱతుక్కు - రామవిషయత్తిల్ కడవైయారెన్దెన్ద సోన్దొన్దయై, (౧) "తిదా
స్వహంసమేష్యుని భరతేనమహాశ్చనా" శ్రీ ఘోషచవీరణ త్వియాచరఘ్నం"
ఎన్ఱిజేదయే - పెరుమాళుక్కు శ్రీశ్రణ్ఱుఘ్ననిదత్తిల్ ప్రియున్దైయారే ఇనరు
క్కుమ్ అవరిదత్తిల్ కడవైయేన్దైయారే ఇన్దరిణున్దత్తుక్కుమ్ పారుల్లా
మయార ప్రయోజనమిన్దైయై మున్దొన్దయై తిక కేట్టు; అతిల్లు ఎన్ఱురు
మానారరుగిన్దెయ్కెత శ్రీమాన్దై ఇన్దొన్ద అన్దకజ్జెన్దొన్ద పురహరిక్కు వైయారే
సంవాదమాక వరున్దెయ్కెతార్ (అనఘి ఎన్ఱతోడన్ద, అరుగిన్దెయ్కెతారెన్దొన్ద
లమ్) ఇన్దొన్దయైతెన్దయై శ్రీభరతార్తాన్దైయై వరిన్దరిన్దైయై తేర
రామవిషయత్తిల్ భక్తియైయైయై, కడవైయారెన్దెన్ద తాన్దొన్దయై. (శొన్దొన్దయై

(౧) రా.ఆ.౧౬.౭౦.

౧౪

కణ్ణిమణి శిష్యుత్వాన్ని వ్యాఖ్యానావతారికై.

ఎఱ్ఱ ఎమ్మెరుమానారగుళిచ్చెయ్ తార్. ఇతువే ప్రయోజనమానాల్, శొన్నమిక్తె యెల్లామ్ పొలుక్కుమితే. ఆక ఇప్పడి శ్రీశ్రీఘ్నాత్వా నై పోతే యిరుప్పొరునరాయ్ త్తు శ్రీమధురః వికల్.

ఇనిఇనర్ కుత్తదీయ దుద్దేశ్యరామిడ త్తిల్, భగవత్సమ్మనమా త్ర త్తిలే విషయీకరిత్తుమ్, తద్విషయ త్తిలే ఇవో తులనగాహిప్పిత్తుమ్, గుణానునన్దానత్తొల్లతు శెల్లాతడశై యిలే, “బోగయ న్దేవరస్సరమ్” ఎన్గిఱుడియే - పోతుపోక్కు త్తే ఉళాత్తుడై యాకవుమ్. (౨) “యత పూర్వేనాధ్యాస్య స్తదేవారి” ఎన్గిఱుపడదే - ప్రాప్తిపడై యిల్ భగవదను భనగరూ కారికళాయుమ్, ఇష్టపహుముఖమాన ఉపకారత్తాలే సర్వా వస్థైయులుమ్ తదీయరై “ఉద్దేశ్యర్” ఎన్గిఱుననిత్తు, తమక్కు నైష్ఠన విషయీకారత్తుక్కు-మున్నే అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖత్తాలే భగవద్విషయ త్తి లేమూర్తిన మహోపకారకరాన ఆధ్వార్ తమ్మయే హరి యకితార్. *

యెల్లామ్ పొలుక్కుమితే) ఎన్గిఱు - పెరునాకుక్కు న్నలూన శ్రీభరతాత్వానై యెల్లకు అతీయాతరుక్కై యాలె, “అనఘః, నిత్యశత్రుఘ్నః” ఎఱ్ఱశొన్నమిక్తె యెల్లామ్ పొలుక్కు మెన్దపడి.

ఇతల్ - ఈశ్వరవిషయత్తిల్ కణ్ణిమణి రుచియుడై యా రిభిమానత్తిలే యొకుళ్ళి అవర్తిరువడికళే పాప్రముమ్ ప్రావకము మజ్జగ్యవసత్తిగుప్తేర్, “తిరి త్తనాకియమ్” ఎన్గిఱుపడియే ఈశ్వరమక్కు మికవుమ్ ప్రియపదయరావర్త్య తాయ్ త్తు. ఆక ఇవ్వోవుమ్ వరవక్త్రవైలక్షణ్య మరుచిచ్చెయ్ తార్.

ఇని వైలక్షణ్యవర కథనముభేద ప్రతిపాద్యతై యరుచిచ్చెయ్ కితార్ (ఇని యిత్యాది). (ఉద్దేశ్యరామిడ త్తిల్) ఎన్గిఱుక్కు - (అధ్యవసత్తు) ఎన్గిఱుడే సమ్మత్తు (భగవత్సమ్మనమాత్ర త్తిలే) ఎన్గిఱు - భగవదాభిముఖ్యముక్కు మాత్రమేకాదైష్ట్యపడి. (తద్విషయ త్తిలే ఇష్టోక్తు) ఎన్గిఱు - ఇష్టమాతీయిరుక్కుమ్ కాలమ్. (ప్రాప్తిపడై యిల్) ఎన్గిఱు - మోక్షదక్షమయెన్దపడి.

(౧) ౧౦౦౯.

(౨) పురుషసూక్తమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీమధురకవికళిదలిచ్చెయ్త

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్మక్కు

అద్రికియ మూవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనారళిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానావతారికై.

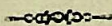

సంసారిచేతనరిత్కాట్టిల్, భగవత్పరేరాయ్ అన్దభగవదై వ్విభవత్తై
ఆజ్జ రాన సంసారికళుమటియుమ్బడి అవ్వనపురాణముఖజ్జళాలే ఉపదేశి
త్తపరాశరాది పరమముషికళుక్కు వాళియుల్లు;

ఇప్పడి ఉపదేశియా నిట్కచ్చెయ్తేయుమ్ (౧) “నిరస్తాతిశయ”
ఇత్యాదియాలే పరమపురుషార్థరూపైయాన భగవత్ప్రతియెచ్చొల్లి
(౨) “తత్త్వప్రతిహేతుజ్ఞానజ్ఞ కర్మచోక్తమ్” ఎన్ఱుతోడజ్జి ప్రాప్తిసా
ధనమాన్ ఉపాసనత్తైయుమ్ ఉపదేశియానిట్కచ్చెయ్తేయుమ్, కామా
దిపురుషార్థాన్తర్జళైయుమ్ కలన్దరట్టియాక ఉపదేశిత్త అన్దముషికళి
త్కాట్టిల్, భగవత్ప్రసాద హేతుకమాన శమయర్వజమతిన్లజ్జళైయు
దైయరుమాయ్, పరోపదేశనమయ్త్రిలుమ్ (౩) “వీడాడ్ తెళితరుని
లైమై” ఎన్ఱుతోడజ్జి, (౪) “వీడేపిఱలామే” ఎన్ఱు - పరమపురుషార్థ

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్మన్ అద్రికియ మూవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనార్

వ్యాఖ్యానర్తుక్కు అరుమ్మదవిక్కమ్.

అరు:-వక్త్రవైలక్షణ్య మరుళిచ్చెయ్తారాయ్ ముడికళుక్కు మార్వార్క
శుక్కుముళ్ళ వాళియై అరుకుళిచ్చార్ (సంసారిచేతనరిత్కాట్టి).

(౧) వి.పు.౬-గి-౧౯.

(౨) వి.పు.౬-గి-౬౦.

(౩) తి.వాయ్-౧౦-౩-౦.

(౪) తి.వాయ్-౧౦-గి-గి.

౨౬

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బిన్ వ్యాఖ్యానావతారికై

త్తైయే ముతల్ నడువిలుతియాక ఉప దేశిత్తు, అతుక్కుసాధనముమ్, (౧)
 “వన్ పుకల్ నారణన్ తిన్కల్ శేరే” (౨) “తిరునారణ్ణాళ్ కాలమ్
 పెరుచ్చిన్దిత్తుయ్మినో” ఎన్దు-అవన్ తిరువడిక శేయెన్దు ముప దేశిత్తు, అన్దు
 శవన్దిక్కే, (౩) “వల్లువిలానడిమై శెయ్యవేణ్ణుమ్ నామ్” (౪) “అడిక్కి
 ట్టుమర్ న్దుపుకున్దేనే” ఎన్దు అవన్ త్తామనుష్టిత్తుప్పొన్దనమ్మార్వారుక్కు
 నెడువాశియున్లు; ఇప్పడిభగవద్విషయమే పురుషార్థసాధనజ్ఞశ్చైన్దు పూర్ణో
 పదేశమ్ పణ్ణిసత్త్వరిత్కాట్టిల్, అత్వారే పురుషార్థభూతరాయ్ అవ
 రై పెన్దుకై క్కు సాధనముమ్ అవర్ తిరువడిక శేయెన్దిరుక్కుమ్ శ్రీమధుర
 కవికళుక్కు నెడువాశియున్లు;

(౫) “ఎన్నప్పనిల్ నణ్ణిత్తైన్ కురుకూర్ నమ్మియెన్దుక్కా-లణ్ణిక్కు
 మముతూలుమెన్నాపుక్కే” ఎన్దుమ్. (౬) “మేవిసేనవన్ పొన్నడి” ఎన్దు
 మనునన్దిత్తవరితే ఇవర్; అత్వార్ ప్రథమపర్వత్తిలే నిన్దువర్; ఇవర్
 చరమపర్వత్తిలే నిన్దుర్, అవర్ సజ్జనాత్తిలే అవధారణ్ లే నిన్దుర్;

(పూర్ణోపదేశమ్) ఎన్దు-కామాదిపురుషార్థాస్తరజ్ఞో కలశాతే ఈశ్వ
 రనే ఉపాయమెన్దుమ్, అవన్ తిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ కైడ్కర్యమే పురుషార్థమెన్దు
 ముపదేశిక్కై.

ఇవర్ అత్వారైయే ప్రాప్యప్రాపకమెన్దు పర్మీయిరున్దారో వెన్న వరుళి
 చ్చెయ్కిటార్ (ఎన్నప్పనిల్ నణ్ణిత్తైన్దురుకూరెనుతోడజ్జి). అత్వారిత్కాట్టిల్ మధు
 రకవికళుక్కు నెడువాశియున్లు మత్తై వివరిక్కిటార్ (అత్వార్ ప్రథమపర్వత్తిల్
 నిన్దువరెన్దుతోడజ్జి). ఇవర్ నిష్ఠేయమ్ ఎత్తైప్పర్మీ వరుకిటెన్న వరుళికిటార్
 (అవర్ సజ్జ హేత్యాది). (అవధారణమ్) ఉకారమ్. (వివరణమ్) న మ సు సు.

(౧) తి-వాయ్-౧-౨-౧౦. (౨) తి-వాయ్-౪-౧-౧. (౩) తి-వాయ్-౩-౩-౧.
 (౪) తి-వాయ్-౬-౧౦-౧౦. (౫) ౧. (౬) ౨.

కణ్ణినున్ శీటుత్తామ్మిన్ వ్యాఖ్యానావతారికై .

౨౭

ఇవర్ అతినుడై య వివరణనిస్తర్; అవ్వాత్వారుక్కు అసన్యభోగత్వత్తు
క్కు, (౧) “నమక్కుమ్ పూవిన మిళై నజైక్కుమిన్” ఎన్ఱు-నాయ్చ్చి
మారిల్ పిరాట్టినిదర్శనమామాపోలేయుమ్, కై జ్జర్వత్వరై క్కుమ్ పార
తన్త్రైత్తుక్కుమ్ ఇళై య పెరుమాళ్ నిదర్శనమామాపోలేయుమ్,
ముముత్సుక్కళిన్ దుర్గతికణ్ణు పరోపదేశమ్పణ్ణుకై క్కు ప్రహ్లాదన్ నిద
ర్శన మామాపోలేయుమ్, ఇవరుక్కు తదీయ పారతన్త్రైత్తుక్కు,
(౨) “విల్లిపుతువై విట్టుశి త్తర్ తజ్జళ్ జేవరై, వల్లిపరిశువరువిప్పరేలతు
కాణ్ణుమే” ఎన్ఱ పెరియాత్వార్ తిరుమకళార్ నిదర్శనమాతల్, నిత్య
రాయ్ప్పొన్దారిల్ శ్రీశత్రుఘ్నాత్వోన్ నిదర్శనమాతల్, ముముత్సు
క్కళిల్, (౩) “సర్వంయదేవనియమేన మదన్వయానామ్” ఎన్ఱ పెరియ
ముతలియార్ నిదర్శనమాతలామి త్తనై .

శ్రీశత్రుఘ్నా రామగుణ త్తిల్ కాల తాత్పర్య నిలన్; ఇవర్ కృష్ణగుణ

భగవద్విషయ త్తిలే ప్రవణరానారుడైయ ఆకారజ్జెల్లామ్ అత్తావరుక్కు
ఉణ్ణానాప్పొలే చరమపర్వనిస్తర్ కి శుడైయ ఆకారజ్జెల్లామ్ ఇవర్ క్కుడైన్దరుళిచ్చెయ్
కిజార్ (అత్తావర్ క్కు అసన్యభోగత్వత్తు క్కెన్ఱుత్తోడజ్జి). ఇత్తాల్ అత్తావరోడేసా
మ్యమ్ శొల్లిన్ గ్రాయ్తు. (పెరియముతలియార్) ఎన్ఱు-అశవన్దారై. (నిదర్శనమ్)
ఎన్ఱు-ఇరువరుమ్ అత్తావరయే పద్యురైయాలే. ఇన్ఱప్రబంధతాలే ఇవర్ కొణ్ణాడపే
ణుమి, అత్తావర్ భగవద్విషయ ప్రవణమాన తమ్ముడైయ తిరుప్పవళత్తాలే తమ్ము
డైయ వైభవత్తై *తువళిల్ మామణిమాడమ్ తొడక్కమాన తిరువాయ్ మొట్టికళిలే
అరుళిచ్చెయ్యవిలైయోవెన్న, కృష్ణన్ తనవాయాలే శొన్నగీతైయోసాతి భోగ్య
మాయిరాతకుత్తైయుణ్ణు. అమలూఱుకిఱవివర్ తిరుప్పవళత్తాలే అరుళిచ్చెయ్యక్కే

(౧) తి-వాన్-౪-౫-౮.

(౨) నా-తి-౯-౧౦.

(౩) స్తో-౪-౩

-౨-

కణ్ణినున్ శిశుత్తామ్బిన్ వ్యాఖ్యానావతారికై.

జ్జలిల్ కాలోత్తాన్న్దిల్; ఇతువాశి. ఆధ్వార్, భగవద్విషయత్తై
క్కవిపాడుకిఱనావాలే తమ్ముడై యవై భవమ్ శొన్నా రి త్తనై పోక్కి,
*అముతూఱుకిఱవివరుడై యనావాలే కేట్కుప్పెతాత కుత్తై తీర్ క్కితా
రాయ్ త్తు ఇవర్. (౧) "అవన్ శిన్న ముమ్ తిరునామముమ్ ఇవళో వాయనకళో
తిరున్దవే" ఎన్ఱు - అవన్ గుణజ్జళో ఇవ్వాధ్వార్ వాక్కాలే తిరున్దినాప్పో
లేయాయ్ త్తు ఆధ్వారుడై యగుణజ్జళుమ్ ఇవర్ వాక్కాలే తిరున్దినపడి.

అప్పడియే ఇవరరుళిచ్చెయ్ త ప్రబన్ధముమ్; - (౨) "త్రై గుణ్యవిష
యావేదాశి" ఎన్ఱు - గుణ త్రయవశ్యోర్ కు - గుణానుగుణమానఫలజ్జళై చ్చొ
ల్లుకిఱవేదజ్జళో పోలేయమ్, (౩) "శీర్ త్తొడై యాయ్ రమ్" ఎన్ఱు భగవ
ద్గుణై క ప్రతిపాదకమాన తిరువాయ్ మొట్టిపోలేయమన్ది క్కే, ఆధ్వారు
డై యదివ్యగుణజ్జళై యే ప్రతిపాదిక్కై యాలుమ్, వేద మ్పాలే అనన్త
మాయరు త్తల్, తిరువాయ్ మొట్టిపోలే ఆయిరమ్ పాట్టాయరు త్తల్ శేయ్
కై యన్ది క్కే - సుగ్రహమాయరు క్కై యాలుమ్, వాశిపట్టిరుక్కుమ్. తిరు
వాయ్ మొట్టి వేద సారమామ్, తిరువాయ్ మొట్టియినుడై య సారమా
యాయ్ త్తు ఇప్రబన్ధమిరుప్పతు.

తైక్కయాలే అక్కు - తైతీర పెల్లొత్తెన్దితార్ (ఆధ్వార్ భగవద్విషయత్తై క్కవి
పాడుకిఱనావాలెన్ఱుతోడజ్జి). అప్పడి ఇవర్ తిరుప్పవళర్తాలే అరుళిచ్చెయ్ తైయాలే
తిరున్దిళ్ళో గృహయిరున్దో వెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవన్ శిన్నముమ్ తిరునామము
మెన్ఱు చుడజ్జి).

(అప్పడియే ఇవరరుళిచ్చెయ్ త ప్రబన్ధముమ్) ఎన్ఱు - ఆధ్వారిత్కాట్టిల్
ఇవర్ కు - సేదా వాశియన్దానాపోలే ఇవరరుళిచ్చెయ్ త ప్రబన్ధము మెన్ఱు పడి. ముము
త్తువుక్కు నాలువేర్ ఉడైక్కయాలే అవర్ కళిల్ వైత్తుక్కొట్టు ఆచార్యన్ మికళుమ్
ఉడైక్కయాలే ఆస్థ ఆచార్యవైభవత్తై అత్తిన్ద వివర్ ఆచార్యన్ శేయ్ త
వువకారత్తుక్కు ప్రత్తువకారమ్ కాణాలే అవనై వాయారత్తుకల్లన్ఱు అవనుడైయ

(౧) తి.వాయ్-౬-౫-౭. (౨) గీ-౨-౪౫. (౩) తి.వాయ్-౧-౨-౧౧.

ఒరుముముత్సువుక్కు ఆదరణీయరాయిరుప్పార్ సొలువ్యక్తిక
 ఖాయరుప్పర్కళి; - సర్వేశ్వరనుమ్ పిరాట్టియుమ్ ఆచార్యనుమ్ శ్రీవై
 స్ణవర్కళుమ్. అతిల్ సర్వేశ్వరన్ - అడియి లేఱ్ఱున్దిడన్ద కరణకళేబరన్దల్
 తన్ కరుణై యా లేకొడుత్తు ఇవనై క్కరై మరమ్ శేర్ క్కుమ్ దేవనాకై
 యాలుమ్ ఇవనుక్కు ఆధారభూతనాకై యాలుమ్, ఇవనుక్కు ఇష్టానిష్ట
 ప్రాప్తిపరిహారత్తుక్కు ఉపాయభూతనాకై యాలుమ్, అకారణనుహృ
 త్తాకై యాలుమ్, ప్రాప్యభూతనాకై యాలుమ్ ఆదరణీయనాయిరుక్కుమ్;
 (౧) “మాతాపితా” ఎన్తెయా లే - ప్రేయవరత్వ హితవరత్వజ్జలై చ్చొల్లి
 ద్దీలు; “భ్రాతా” ఎన్తెయా లే అల్లాతబన్ధన్ద్రజ్జళుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్;
 “నివాసం” ఎన్తెయా లే - ఆధారత్వమ్ శొల్లి ద్దీలు; “శరణమ్” ఎన్తెయా లే
 ఉపాయభావమ్ శొల్లి ద్దీలు; “సుహృత్” ఎన్తెయా లే - శోభనాశంసియె
 న్నుమిడమ్ శొల్లి ద్దీలు; “గతిః, గమ్యత ఇతి గతియామ్” ప్రాప్యభావమ్ శొ
 ల్లి ద్దీలు; “నారాయణః” ఎన్దు - ఇన్ద్రె యెగ్గామాకవద్ద్రానవస్తుస్వభావమ్
 శొల్లి ద్దీలు; (౨) “యేనయేనవియుజ్యస్తే ప్రజాన్సి గ్గై నబద్ధనాః ససపాపా
 దృతేతానాం దుష్కన్త ఇతి ఘువ్యతామ్” ఎన్దు - ఒరుచేతనవిషయత్తు

ఉపకారానుసంధానప్రీతిక్కు పొక్కు వీడాక ఇప్రబన్ధముఖతాలే ఆధ్వారుడైయ
 వైభవత్తై పేకుకితార్నితార్ (ఒరుముముత్సువుక్కు ఆదరణీయరాయిరుప్పార్
 నాబువ్యక్తికశిష్టతొడజ్జి). “మాతాపితా” ఎన్దిట్రుతిక్కుమున్నే ప్రతిపదతాత్ప
 ర్యమరుళిచ్చెయ్ కుట్రాన్ద్ర అనన్దర పదజ్జలై యెడుత్తు అర్థమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అతిల్
 సర్వేశ్వరసెట్టుతుడజ్జి).

ఒరుత్త సేసర్వవిభవభవాక క్కుడు మోవెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (యేనయేన
 వియుజ్యస్తే) ఎన్దుతుడజ్జి. ఈశ్వరన్ తాన్ భర్తావాయిరుక్కు మోవెన్న పరుళిచ్చెయ్

క్కుఅతుఉడ్డొక చ్చొల్లానిన్టాన్ ఇవ్విషయత్తుక్కు చ్చొల్లవేణ్ణావితే.
 “పాపాన్పుతే” ఎన్న వేణ్ణాతపడి అనర్జనీయమాన సమ్మన్దముమ్ ఇణ్ణేవిని
 యోగమ్ కొళ్ళున్బుడియాయాత్తు ఇవ్విషయమిరుప్పతు. (౧) “గతి
 ర్భూతా భుస్సాక్షీనివాసశ్శరణంసుహృత్” ఎఱ్ఱ అవన్టావేళొన్నానితే.

పిరాట్టి, ఇవన్ పక్కలిలే మాతృత్వప్రయుక్తమాన నిరుపాధిక
 వత్సలైయాకై యాలుమ్, ఇవన్ భగవదాశ్రయణసమయత్తి తన్ను
 డైయ పూర్వాపరాధభీతనాయ్ అఱ్ఱు అణుకిక్కుశినాల్ ఇవన్
 పూర్వాపరాధత్తై అవన్ ముకణ్ణొణ్ణు పొలుప్పిత్తు చేర్పిక్కుమనళా
 కై యాలుమ్, ఇవనుక్కు ఉపాయవిషయమాన వ్యవసాయత్తై కొడుక్కు
 మనళాకై యాలుమ్, అవనోపాతి స్వామినియాకై యాలుమ్, ఒరు దేశ
 విశేష త్తై అప్పోనాలుమ్ అవనుక్కే కై జ్జుర్వవర్ధకై యాకై యాలుమ్,
 తన్నెక్కిట్టుమిడత్తి ఒరుపురుషకారాన్తర నిరపేక్షై యాకై యా
 లుమ్, ఆదరణీయోయాయుకుక్కుమ్.

ఆచార్యన్ ఇవనుక్కు భగవద్విషయత్తైయుమ్ పిరాట్టివై భవత్తై
 యుమ్ కరున్దరైయిలే ఉపదేశిక్కు-మవనాకై యాలుమ్, తాన్ అనుష్ఠి
 త్తుక్కాట్టి, ఇవనై అనుష్ఠిప్పిక్కు మవనాకై యాలుమ్, ఇవన్ కుర్మమ్
 పార్ త్తవళవిలుమ్ కై విడాతవనాకై యాలుమ్, ఇవనోడే సజాతీయనా
 కై యాలుమ్, సులభనాకై యాలుమ్, ఇవనుడైయ కృతజ్ఞత్తై యడియా
 కిప్పణ్ణుమ్కిళ్ళొత్కారజ్గళుక్కు శరీరసమ్మన్దముఖత్తాలే ఇణ్ణేప్రతిసమ్మన్ది
 యాకై యాలుమ్; తన్ కార్యత్తై మఱ్ఱాకిలుమ్ ఇవనుడైయహితమేపా
 ర్ త్తు పోరుమవనాకై యాలుమ్ ఆదరణీయనాయుకుక్కుమ్.

కితార్ (గతిర్భూతావెన్టుడణ్ణి). (ముకణ్ణొణ్ణు) ఎఱ్ఱతు - అభిముఖనాకప్పణ్ణికొ

(౧) గీ.

కణ్ఠినుశశిలుత్తామ్బన్ వ్యాఖ్యానావతారికై.

30

శ్రీవైష్ణవర్కళో ఇనసుక్కు ప్రథమత్తిలే రుచిజనకరాక్షాయా
లుమ్, ఆచార్యోపదిష్టమాన జ్ఞానత్తుక్కు వృథకరాయ్ ఉశాత్తుడైయా
కై యాలుమ్, ఆచార్యప్రేమత్తై అభివృద్ధమాక్కు మవర్కళాకై యా
లుమ్, ఇనసుక్కు శేషికళాకై యాలుమ్, ఇనసుక్కు ప్రకృతివశ్యత్తై
యాలే శిలస్థాలిత్యజ్ఞో పిఱన్దాలుమ్ అత్తై తైళియప్పణ్ణవుమ్ వల్లవ
ర్కళాయ్ ఇన్దముఖత్తాలే ఆదరణీయరాయ్ పోరువర్కళో. ఇవన్ శ్రీ
శ్రుతియుమ్, (1) “మాతృదేవోభవ, పితృధేవోభవ, ఆచార్యదేవో
భవ, అతిథిదేవోభవ” ఎన్దుశొల్లివై త్తతు. ఇక్కుఅతిథియాకితాన్-శ్రీవై
ష్ణవహాయ్ త్తు. అతిథికళాకితార్ తాజ్ఞో మున్ను నిష్టనిలై కులైన్దు ఇవ
నిరుక్కిఱనక త్తిలే పుకుమవర్కళితే; ఇవర్కళుమ్ తన్దాముడై య ప్రకృ
తిప్రాకృతజ్ఞై త్యజిత్తు ఇవన్ పద్రోనిఱ్కిఱ శరణత్తిలే ఆగతరానవ
ర్కళాయ్ త్తు. (2) “ఉపాయేగృహరక్షితో శ్వబ్దశ్వరణమిత్యయమ్”
ఇత్యాది. అప్పడివన్దననై కులచరణ గోత్రాదికళై ఆరాయాతే సత్క
రిక్క వేణ్ణుమోపాతి వైష్ణవనుడై య కులాదికళారాయాతే అతిథి
సత్కారజ్ఞై ప్పణ్ణక్కడవన్. (3) “అతిథిర్యత్రభగ్నాశో గృహాత్ప్రతినివ
ర్తతే! సతస్సైదుష్కృతం దత్వపుణ్యమాదాయగచ్ఛతి” ఎన్దిఱపడియే
అతిథికళుడై య అసత్కారత్తిల్ పాపాగమనముమ్ పుణ్యక్షయముమె
నైయాలే, ఇవనుమ్ ఇన్దైష్ణవననై ఆదరియానాకిల్ భగవన్నిగ్రహరూ
పమాన పాపముమ్ వరుమ్; తదనుగ్రహరూపమాన పుణ్యముమ్ ఇవ
నై విట్టుప్పొక్కడవతు.

జ్ఞప్తపడి. (ఇవన్ పద్రోనిఱ్కిఱ శరణత్తిలే) ఎష్టతు - క్షేత్తయాయ్ ఉపాయత్తై
యమ్ గృహత్తైయుమ్ శొల్లకిఱతు.

(1) తై-శీక్షవల్లి

(2) అహిర్బు-సం-3౬.

(3)

3-2 కణ్ణినుణ్ శిలుత్తామ్మిన్ వ్యాఖ్యానావతారికై.

ఇనిఇన్నాల్వరిల్ అత్తన్నాదరణీయరావారానెన్నిల్; శ్రీవైష్ణవ
 ర్కళుడైయ వైభవజ్ఞానముమ్, పిరాట్టియడైయ వైభవజ్ఞానముమ్,
 ఈశ్వరనుడైయ సర్వప్రకార వైభవజ్ఞానముమ్, ఇవ్వాచార్యాగ్నేకారా
 నస్తరమాకైయాలే, (౧) “యథాదేవేతథాగురా” ఎన్నిటవళవన్దిక్కే
 విశేషేణ ఆదరణీయన్ ఆచార్యనేయాయ్త్తు.

అకైయాలే ఇవ్వాఘ్నారాకితార్ - అవ్వాచార్యవైభవ మఱి
 యుమవరాకైయాలమ్, ఆధ్వార్ తిరువడికళిలే నెడునాళో పరిచర్యై
 పణ్ణి అవరుడైయ ప్రసాదపాత్రమాయ్ పోస్సవరాకైయాలమ్, అనర్
 పణ్ణిన ఉపకారత్తుక్కు ప్రత్యుపకారముణ్ణాక నిన్దై త్తిరాతవరాకైయా
 లుమ్, అవరై వాయారప్పకట్టన్దు అవరుడైయ ఉపకారానుసన్ధానప్రీతి
 క్కు పోక్కువిడవేణ్ణుకైయాలమ్, ఇప్రబన్ధముఖతాలే ఆధ్వార్ వై
 భవత్తై ప్పేళుకితార్. ఈశ్వరన్ దురారాధనాయ్ ఆచార్యన్ స్వారా
 ధనాయిరుక్కుమ్; ఈశ్వరనై ఆరాధిక్కైక్కు త్తిరువిరుత్తమ్ త్తడ
 క్కమాన నాలుప్రబన్ధమ్ వేణ్ణిల్లు; ఆధ్వార్ ఆరాధిక్కైక్కు ఇప్ప
 త్తుప్పాట్టుమే యమైన్దతు. *

అట్టకీయ మణవాళప్పెరుమాళో నాయనార్

వ్యాఖ్యానావతారికై

ముద్రణిల్లు.

—o—

ఈశ్వరన్ దురారాధనానబడియన్; ఆచార్యన్ స్వారాధనానబడియెన్నెన్న
 వరుళిచ్చెయ్కితార్. (ఈశ్వరస్వారాధిక్కైక్కు స్తుతాదక్షి). *

—o—

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీమధురకవికళరుభిచ్ఛేయత కణ్ణినున్ శిటుత్తామ్పు.

మూ; — కణ్ణినున్ శిటుత్తామ్పినాల్ కట్టుణ్ణి
పుణ్ణియ పెరుమాయన్, ఎన్నప్పనిల్
నణ్ణి తైన్దురుకూర్ నమ్మియెన్దక్కాల్
అణ్ణిక్కు మముతూఱు మెన్నానక్క.

(౧)

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

వ్యా; — ముతత్పట్టు. (కణ్ణినున్ శిటుత్తామ్పినాల్ కట్టుణ్ణి)
(కణ్ణిత్తామ్పు) అబలై కళాయురుప్పార్ కట్టివిట్టతామ్పాకై యాలే కలవి
నైయలాయుక్కై. పుప్పహాన సుగుమారమాన కైయైకై యాలే
అవిధ్ కమాన్దానితే. ఇప్పిణ్ణైయల్ తిరుమేనియిలే ఉఱుత్తమెన్దఱ్ఱు
కిఱార్. (నున్ తామ్పు) పరుత్తుమేల్ ముతవాతే అఱున్దమెన్దఱ్ఱుకి

38 కణ్ణినుణ శిలుత్తామ్మ ౧-పా, నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

తార్. (శిలుత్తామ్మ) అళవిల్లామైయా లే ఉలుత్తిత్తిరుమేనినోమైన్ద
జ్జుకితార్. (కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ) “ఉరలిలిడగ్ జ్జాణనొణ్ణాతు; కయిల్ శీలిడ
జ్జాణనొణ్ణాతు. విడిల్ కళ్ళనాకైయా లే ఓడిప్పోమ్. కట్టినోమాకవ
ల్లోమే” ఎన్ద తాయార్ముకత్తిల్ పయిర్ప్పత్తిర ఒరుశుదొదుక్కు
ప్పోరాతతామ్మ ఇరణ్ణు శుదొదుక్కుప్పోరుమ్మడి తిరుమేనియిలిడమ్
కొడుత్తపడి. ఆశితర్ కైయా లే కట్టుణ్ణావిడిల్ శీలత్తుక్కుప్పోరాతు.
అనాశితరైక్కట్టువిడిల్ ప్రభావత్తుక్కుప్పోరాతు. రాజావాననన్
ఎతిరికిల్ కట్టివైక్కయ్యమ్ పుంస్తవ్. తన్మహిషియిన్
కైయిల్ పూమాతైయా లే కట్టుణ్ణుకిడక్కయ్యమ్ పుంస్తవ్.

(పెరుమాయన్) ఇవరుడైయ ఇవత్తియమిరుక్కిటపడి. అప్రాక్కు
తడివ్వసంస్థానతై ఇతరనజాతీయమాక్కుకైయమ్, అవనుక్కు ట్టుత్తు
నలికైయమ్, నవనీతత్తిలే శ్రద్ధయిడ్డాకైయమ్, అత్తైఇదువార్ణిత
పోతు కళవుకాడైయమ్, అత్తై త్తైక్కట్టుమాట్టా లే వాయతుకైయ
తాక అకప్పడుకైయమ్, నృజ్యర్ కైయిలే కట్టుడైయమ్, సంసార
బన్దతై త్తవిర్క్కవల్లతాన ఇత్తై విట్టుకొళ్ళమాట్టాతోకైయమ్ ఇత
న్నవాళ్ళర్వమోవెల్లితార్. ఇవరుడైయమెన్దె ఎల్లకాణలామ్. నీర్మై
తరై కాణనొణ్ణాతు. (ఎన్నప్పనిల్) కీర్తకచార్యరుచి పరిగృహీతమాన
వర్థమాకైయా లే కృష్ణన్ద్రత్తాన్దమ్ శొల్లిదొదు. మేల్ ఉద్దేశ్యమాన విష
యదైచ్చొల్లాతే, అవనై ఎన్నప్పనెన్బానెన్నెన్నిల్, ఆధ్వార్ అగ్గికిరి
క్కొక్కరి అగ్గి తమక్కొరుసంబన్దమ్ శొల్లికితార్. ఒన్దెక్కుటిత్తుప్పో
మ్యాతు “నీరుమ్. నియలుమ్ నన్దాయురన్దతు” ఎన్దు బుత్తగ్గినాల్ ఉద్దే
శ్యమాక పేణుమో?

† (పా) కుత్తెక్క.

కణ్డనుచో శిలుత్తామ్బు ౧-పా, నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్. 3౧

(నణ్ణి) ఇప్పడుకుట్టియై త్రప్పినాలితే యెన్నితార్? పడుకుట్టి యెన్నానెన్నెన్నిల్, భగవత్ప్రార్థిక్కు శబ్దాదివిషయజ్ఞో విరోధియా నాపోలే ఆధ్వానిప్పదీరుకి ఆ వివరుక్కు భగవద్విషయమ్ విరోధి యెన్ఱపడి. అవదీరుక్కు అల్పార్థిరత్వాది దోషముద్దాకై యాలేవిడ లామ్. ఇజ్జు అజ్జనన్ఱు, నిలై నిన్ఱప్రతిబుక్కుమ్,

(తేన్ కురుకూర్ నమ్మి) సర్వేశ్వరన్ ప్రాప్యత్తిల్ ప్రథమావధి యాకై యాలే అరై వయితాక ప్పేళి, ఆర్థ్వాక్ చరమావధియాకై యాలే పూర్ణ రాక ప్పేళుకితార్. (ఎన్ఱ కాల్) భగవద్విషయ త్తిల్ మనోవా క్కాయజ్ఞో మూన్ఱాలుమ్ అన్వయిక్క వేణుమ్. అతెల్లామ్ వేణ్ఱా; ఉక్తి మాత్రమమైయుమ్ ఇజ్జుత్తెక్కెన్ఱి తార్. (అణ్ణిక్కు మముతూతుమ్) రసపదార్థజ్ఞిత్వాట్టిల్ ఇతుక్కు వ్యావృత్తి; ఎల్లాప్పదార్థజ్ఞుమ్ నాక్కి లేళ్ళల్ ఇట్టపదార్థమ్ మాణ్ణనాతే రసముమ్ మాళుమ్. ఇను అజ్జన నిక్కే, ఒరుకాల్టిల్ ఉళ్ళతనై యుమ్ అముతు ఊదీరుమాతాతెన్ఱి తార్.

(ఎన్నావుక్కే) అనర్కళో “ఎజ్జుకు ఇజ్జనిరుక్కి ఆతిలైయూ” ఎన్ఱార్ కళో. భగవద్విషయముమ్ రసిత్తు, అతుక్కెలై నిలమాన భాగవ తవిషయ త్తళవుమ్ రసిత్త ఎన్ నావుక్కుల్లతు. అథవా, ఎతురసిత్తుప్పో న్దనావుక్కు ఎతురసిక్కి ఆతుతాన్. ఇత్తాల్ శొల్లిదీద్రాయ్ త్తు ప్రథ మావధియోడు చరమావధియోడు వాళియ ఆ ఇవర్ ఆధ్వారుక్కు అన న్నార్థ రానపడి. (౧)

సుతత్వాట్టుక్కు నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రీదీరు.

3౬

కణ్ణినుణ్ శీలుత్తామ్బు ౧-పా, నమ్మిల్లై కుడు.

నమ్మిల్లై కుడు.

ఈ; — ముతత్తామ్బు (కణ్ణియిత్తామ్బు) (౧) “ఉరలిన్ డిణ్డె నిరుడేణ్ణియ పెళివు. ఎత్తిఱమ్.” ఎన్ఱమ్, (౨) “పిళన్ద వాఱుమ్” ఎన్ఱమ్, (౩) “పై య వేనిలై యుమ్” ఎన్ఱమ్ అవరుడే శ్యమాకప్పర్ ముకిఱ విషయమితే ఇవ ర్ కు ఇప్పోతు పెళితాయ్ క్కట్టియుణ్ణిఱతు. నవనీత చౌర్యనగరక్షోభత్తై అనునన్దిత్తు అవర్ మోహిత్తుక్కిడక్కుమ్ తుత్తైయిలేయితే ఇవర్ ఇప్పోతు తెళిన్దిరున్దు వాడై శొల్లుకిఱతు. (కణ్ణినుణ్ శీలుత్తామ్బునాల్) ఆఱ్వుర్ పక్క లిలే న్మస్తభరరాసపడి. అవరుడై య ఉడే శ్యవస్తువై క్కట్టిన కయిల్ గ్రీసుడై య ఉళమానమ్ పుఱమానమ్ ఆరాయుమ్మడి యితే ఇవర్ కై యొట్టినపడి భగవద్విషయ త్తిలే.

(కణ్ణిత్తామ్బు) ఉడమ్బి లేకట్టప్పక్కాల్ ఉఱుత్తుమ్మడి పలపిడై యలై ఉడై త్తాయుక్కై. (నుణ్ తామ్బు) ఉడమ్బి లే అఱున్దుమ్మడి నేరితాయుక్కై. (శీలుత్తామ్బు) కుఱుకియిరుక్కై. ఉరలై చ్చురుక్క వొణ్ణాతు. కయిల్ పై నెడుక్క వొణ్ణాతు. (౪) “నదై క రూపరూపాయ” ఎన్ఱిఱ ఇవనుడై యఉడమ్బె నెరుక్కి ఇడజ్జణు కట్టుమి త్తనై యితే శెయ్య లావతు. (౫) “కణ్ణియాల్ కుఱుజయిల్ ద్రాల్ కట్టపెల్లెన్దిరున్దాన్” ఎన్ఱమ్, (౬) “కణ్ణిక్కు ఱుజయిల్ ద్రాల్ కట్టణ్ణాన్ కాణ్డేడి” ఎన్ఱమ్ ఎల్లారు మీడుపడున్దుత్తైయితే ఇతుతాన్.

(కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ) (౭) “సంసారబన్ధస్థితి మోక్ష హేతుః” ఎన్ఱు న్మన్మతిరి క్కరై క్కట్టుకై క్కుమ్ విడుకై క్కుమ్ హేతువానవన్ కిడీర్ ఇప్పోతు ఓరబలై కట్టినకట్టై అవిల్ త్తుక్కొళ్ళ శ క్తనన్దిక్కై యిరుక్కి తాన్. (౮) “యదిశక్తో పిగచ్ఛత్రమతి చంచలచేష్టిత” ఎన్ఱాళితే. సార్వ భౌమనాన రాజకుమారన్ తన్ మహిషికైయిలే అకప్పట్టు ఒరుమూలై

- (౧) తి-వా-౧-౩-౧. (౨) తి-వా-౧-౫-౧౦-౧. (౩) తి-వా-౧-౫-౧౦-౩.
 (౪) వి-పు-౧-౧-౧. (౫) తి-మొ-౫-౬-౭. (౬) తి-మొ-౧౧-౫-౫.
 (౭) శ్వ-తా-౬-౧౬. (౮) వి-పు-౫-౬-౧౫.

కణ్ఠిమూలశిఖాత్తామ్బు ౧-పా; నమ్మిచ్చుకుడు.

౩౭

యా లే కట్టుణ్ణు అశుక్కురు ప్రతిక్రియోపణ్ణమాట్టాతే యిరుక్కుమాపో
లేయితే ఇనల్ కట్టినివితుక్కు. ప్రతిక్రియో పణ్ణమాట్టాతేయిరుక్కి-అ విను
ప్పమ్. పిఱుదైయ కర్మనిబంధనమాన కట్ట అవిత్తుక్కుమ త్తనై యల్లతు
తన్ననుగ్రహత్తల్ నరుమ్ కట్టు తన్నాలు మవిత్తుక్కుప్పొకాతు. “ఇని
శ క్తనాకిల్ పోయ్ కాణాయ” ఎన్ఱు అనల్ శొల్లుమ్బడియితే ఇనను
దైయ అశ క్తి (౧) “తొమ్మిక్కై యుమ్” ఎన్ఱు కొణ్ణు, పోక్కల్ వాతే
తొమ్మిత్తుడిజ్జుమ త్తనై యితే. ఎల్లారై యుమ్ తొమ్మివిత్తుక్కు ధ్యమవ
నితే తొమ్మికితాన్. “పోక్కల్ దనై యుల్ అజ్జలియే అభిమతసిద్ధి
క్కుసాధనమ్” ఎన్ఱు తియుమననితే. “అతిచచ్చలచేప్పిత” ఎన్ఱు తురు
తురుక్కైయాయ్ ఊరై పూశలై విత్తై త్తుత్తిరిన్ఱి నలైయాకిల్ పోయ్
క్కాణ్ఱెన్ఱాల్. [ఇత్తుక్కా] ఒరుశొల్లాలే విఱ్ఱిన్ఱైన్ఱు, [అధనిజం
కర్మసాచకార] అనల్ తాన్ కళప్పతు కడై నతాకప్పక్కాల్. [కుటు
మ్మిన్ఱి] ఇవనై పోలే నియమిక్క వేణ్ణునన ఎత్తనై కిడక్కిన.

(పెరుమాయన్) నిరతిశయవాశ్చర్యయు క్తన్. అవాప్తనమన్ఱ
కామనుక్కు ఒరుకుత్తెయ్ణాయ్, అతుతనై ఎళియాకై పోలే నల్లి
యల్లనల్లియే కళవిలే ఒరుప్పట్టు, అతుతనై యుమ్ సర్వశక్తియాన
తాన్ తలైక్కట్టమాట్టాతే వాయత్తుకై యతాక అకప్పట్టు కిట్టుణ్ణుఅడి
య్ణుఅతుక్కురు ప్రతిక్రియోపణ్ణమాట్టాతే (౨) “వైయవేనిలై యుమ్”
ఎన్ఱు ఉడమ్బు పేరుత్తు ప్పేకణిత్తునిన్ఱ నిలై యశవుమ్ శెలనిన్ఱై క్కితార్.
(ఎన్నప్పనిల్) ఎన్నాయనిల్. ఆర్థ్వార్ ఉద్దేశ్యమాయ్ పోకా
నిల్లచ్చైతేయుమ్ శుంసండ్పిచిత్తాపహరియాన విషయమాకై యాలే
అవ్వరుకుపోవారై యుమ్తువక్క నల్లవిషయమాకై యాలే శొల్లుకితార్.
భగవద్విషయత్తిల్ అడియకవార్తై శొన్నారాకిల్ ఆర్థ్వార్ త్తెసమ్బు
నడైఅటుత్తుక్కుణ్ణారావరితే. (ఎన్నప్పనిల్ నణ్ణి) భగవద్విషయత్తిల్ ని
న్ఱుమ్ ఆర్థ్వార్ పక్కలిలేకట్టి. విషయప్రవాన్ శబ్దాదివిషయశక్తి విట్టు

(౧) పెరు-౭-౮.

(౨) తి-వాయ్-౫-౧౦-౩.

భగవద్విషయమై క్రిష్టుకై యిలుగ్గాన అరుమైపోరుమ్ ఇవర్ కు, భగవద్విషయమై విట్టు ఆధ్వారశవుమ్ వరుకై కు. శబ్దాదివిషయమై విడలాన్, అనబ్దన్ దోషదర్శనత్తాలే. అజ్జనోరుదోషమ్ కాణవిరిక్కిమై యాలే అతిలుమ్ అరితుఁడు. ఆనాల్ ఇత్తై విడ వేట్టువాసెన్నెన్నిల్; చరమావధియిల్ పోవార్ కు ప్రథమావధియిల్ నిత్తై యుమ్ కుత్తై యెన్ను మతినాలే.

(తెవ్ కురుకూర్ నమ్మి) ఆధ్వార్ తామ్ ఉద్దేశ్యమాకప్పదీ శ్రిన విషయత్తుక్కుళ్ళ కుత్తై యు మిత్తై యితే, ఇవర్ పదీ ముక్కిటి విషయత్తుక్కు. ఎజ్జనీయెన్నిల్; భగవద్విషయమై పుదీ శ్రినాల్ అతి నెలైయాన ఆధ్వారశవుమ్ వర వేణ్ణీయరుక్కుమ్. ఆధ్వారై పుదీ శ్రినాబ్ అన్బరుకు గ న్తన్బభూమియై యితే. (ఎన్బ కాల్) వాజ్ఞనః కాయ జ్గో మూన్టుమ్ వేణ్ణీయరుక్కుమ్ భగవద్విషయత్తుక్కు. ఉక్తిమాత్రమే అమైయుమ్ ఇవిషయత్తుక్కు. (అణ్ణిక్కుమ్) తిత్తిక్కుమ్. భగవద్విషయమై అనుభవిత్రాల్ ఆధ్వారుక్కుప్పి ట్తుమానన్దమెల్లామ్ ఇవిషయ త్తిలే ఓరు క్తిమాత్రత్తాలే పెదీ శ్రి నెన్గిఠార్. (అముతూఱుమ్) అము తుతాన్ ఊదీ ముమాతాతే శెల్లానిఱుమ్. (౧) “నచపునతానర్తతే” ఎన్బ అవిషయమ్ నిత్యాపూర్వమాయ్ ఆధ్వారుక్కుచ్చెల్లమాపోలే ఎనక్కు ఇవిషయమ్ నిత్యాపూర్వమాయ్ చెల్ల పుదీ శ్రిన్.

(ఎన్ నావుక్కే) పిన్నై ఎజ్జళక్కురసిక్కిటి తిత్తై యెన్నిల్; ముతలడియాన భగవద్విషయముజ్ఞాడ రసియాతేయరుక్కిటి ఉజ్జళుక్కు, అతినుడై య ఎలైయాన ఆధ్వారశవుమ్ రసిక్కుమ్బడియాన ఎనక్కు రసిక్కు మాపోలే రసిక్కుమో? (ఎన్ నావుక్కే) అనాదికాలమ్ ఎతి రసిత్తు పోన్దనావుక్కు ఎతురసిక్కిటి తెన్నుమామ్. ఇప్పాట్టాల్ ఆధ్వారెన్ద్రాల్ తమక్కురసి త్తిరుక్కుమ్బడి శొన్నార్. (౧)

ముతట్టాట్టుక్కు నమ్మిల్లై ఈడుముదీ శ్రిదీరు.

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మ-౧-పా, పెరియవాచ్చాన్ బిచ్చై వ్యాఖ్యానమ్ 34

పెరియవాచ్చాన్ బిచ్చై వ్యాఖ్యానమ్.

అనః—ముఠత్పాట్టిల్, ఆత్వారుడైయ నిరతిశయభోగ్యతైయై చొల్లుకిఱుతు. ప్రావ్యకాస్తేయాన ఆత్వారుడైప్పల్, మిఱిఱ ఇనర్, ప్రథమావధియాన భగవద్విషయత్తి లిఱివానెన్నెన్నిల్; ఆత్వారుడైయ భోగ్యతాతిశయన్దోల్, మిక్తైక్కాకవుమ్, ఆత్వారుడైయ ముకములర్ త్తిక్కాకవుమ్, అవరుకవుమ్ భగవద్విషయమాక్తేయూలుమ్ పేఱుకిఱార్. (౧) “ఉఱిలినోడిదైన్దివన్దేయివెళివు-ఎత్తిఱుమ్” ఎఱుమ్, (౨) “శిఱున్దవాఱుమ్ వళిన్దవాఱుమ్” ఎఱుమ్, (౩) “సైయవేనిలైయుమ్” ఎఱుమ్—ఆత్వారు ఆఱుజ్జాఱుట్ట విషయమాక్తేయాలే అత్తైప్పేఱుకిఱార్.

వ్యా.—(కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మినాల్) ఆత్వారు పక్కల్ ఇనర్ కు ఉఱ్ఱాన ఉదేశ్యతై యిరున్దపడి - అవరుడైయ వుదేశ్యవస్తువై క్కట్టిన

అరు; ముఠత్పాట్టు; — “అఱ్ఱిక్కు మముతూఱుమ్” ఎఱ్ఱైక్కిటూక్కితు భావమ్ (ముఠత్పాట్టిలిత్యాది). అనాఁ “ఎన్నప్పనిఱ” ఎఱ్ఱుశొల్లువానెన్నెనిఱ శక్తైయై అనువదితు, ఇతుక్కుమాఱువతైయాక పురిహరిక్కిఱార్ (పాపేయితి). (ఆత్వారుడైయ). ఇత్యాదిక్కు - అవరుడైయ భోగ్యతాతిశయమ్ శొల్లుకైక్కు కీఱువధిశొల్లవేఱుతైయాలే, “అప్పనిఱ” ఎఱ్ఱిఱార్ తిఱుకరుతు. (ఆత్వారుడైయ ముకములర్ త్తిక్కాక) ఎఱ్ఱతుక్కు, “ఎన్” ఎఱ్ఱిఱపదమనుసఱ్ఱితార ఆత్వారు తిరువుళ్ళ ముకములర్ తిరువుళ్ళమ్. (అవరుకవుమ్) ఆత్వారు వ్యామోహిక్కుమ్. ఇప్పడి వ్యామోహిక్కిఱ అవదానమాక్తేయాలే, “కణ్ణినుణ్” ఇత్యాదియాలే విశేషితారెఱ్ఱ తాత్పర్యమ్. “మాయన్” ఎఱ్ఱపదతిరే ఆశ్చర్యచేష్టితగ్గయెల్లామ్ వివక్షితు మూన్టామ్ పరిహరితై వివరిక్కిఱార్ (ఉరెనోడు ఇత్యాది).

“తామ్మినాఁ” ఎన్నవమైదిరుక్కు, “కణ్ణి, నుణ్, శిఱు” ఎఱ్ఱవర్ణిక్కిఱుక్కు క్కురుకై న్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆత్వారు పక్కలిత్యాది). (ఉదేశ్యతైయరున్ద

(౧) తి.వాఱు-౧-౩-౧. (౨) తి.వాఱు-౧-౧౦-౧. (౩) తి.వాఱు-౧-౧౦-౩.

౪౦ కణ్ణిసున్ శిలు తామ్బు-౧-౪, పరియవాచ్చాన్బిల్వై వ్యాఖ్యానమ్.

తొరు కయిల్ శిసుడైయ ఉళ్ మానమ్ పుఱమాన మారాయమ్మడి
య యత్తు; ఇవర్ భగవద్విషయత్తిలే కైయిల్ పడి, ఇవర్ ఆర్థ్వా
పక్కలిలే న్యస్తభరరానపడియితే.

(కణ్ణిత్తామ్బు) ఉడమ్మిలేకట్టప్పక్కాల్ ఉఱుత్తుమ్మడి పలపీణై
కల్లై యుడై త్తాయరుక్కై. కణ్ణి - ముడి. (నున్ తామ్బు) ఉడమ్మిలే
యఱుస్తమ్మడి నేరియతాయరుక్కై. (శిలుత్తామ్బు) ఇననై కట్టి నపిన్బు
ఉరలోడే శేర్ కైక్కు పట్టమ్ పోరాతిరుక్కై.

(కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ) “ఉరలై నేరియతాక చెతుక్కిప్పోకాతు, అ
ప్పోతాక క్కయిల్ పై నెడువిడప్పోకాతు. ఇని ఇనన్బనై విట్టు నెడి
యకయిలుతేడి యెసుక్కప్పకిల్, పిన్నై ఇనన్బ నెట్టాన్, *కాల్ శి
అడియనా యోడుమ్, ఇనిచ్చెయనతెన్?” ఎన్బ అవళ్ తడుమాలు
కిఱపడియై క్కణ్ణాన్; (కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ) “సదైకిరూపరూపాయ” ఎన్బ

పడి - ఆరాయమ్మడియాత్తు) ఎన్బనయమ్. (ఉళ్ మానమ్ పుఱమానమ్) అన్
ర్యాఖ్య స్వరూపమెల్లా మెన్బ పడి. తామ్మినా అట్టుజైయిలే ఆర్థ్వా వ్యామోహిత
పడియాలే అవరైయట్టు క్కణ్ణియెవర్ణితారెన్బుకిరుత్తు. అవ్యవహితమాక్ భగవద్విష
యతైప్పల్ శి పర్ణితాలాకాతో. ఆర్థ్వరైయట్టెన్బానెన్బెన్బ పరుళిచ్చెయకి
తార్ (ఇవరిత్యాది). (న్యస్తభరరానపడి) ఎన్బతు న్యస్తభరరానైయాలే యెన్బ పడి.

“కణ్ణి” ఎన్బతుక్కు ఫలితమ్ (కణ్ణిత్తామ్మిత్యాది). ఇత్తాల్ - ఆర్థ్వా వ్యా
మోహితకుక్కు సూచక మెన్బ తరుప్పోమ్. నేరియతాయరుక్కై - మెల్లియతా
యరుక్కై. ఇతువుమ్ వ్యామోహతుక్కు సూచకమ్.

“కట్టుణ్ణ” ఎన్నాతే, “పణ్ణియ” ఎన్నానెన్బెన్బిఱ కజ్జె-ఉడిక్కై
క్కాక ప్రతికగ్రహణమ్ పణ్ణికితార్ (కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ) ఎన్బ. ఇన్బకజ్జెయై పురిహరి
ప్పతాక తాత్పర్యమరుళిచ్చెయకితార్ (ఉరలైయత్యాది) (నేరియతాక చెతుక్కి
ప్పోకాతు) ఎన్బతు-మెల్లియతాక చెతుక్కిప్పోకాతేన్బ పడి. (కడియన్) వేగవాన్.
(కణ్ణాన్) ఎన్బవన్ తరమ్ “ఆకైయాలే కట్టుణ్ణప్పణ్ణినా నెన్బెక్కాక అరుళి
చ్చెయతార్” ఎన్బకుట్టువతు.

కణ్డినుణ్ శిఱుత్తామ్బు ౧-హా, పెరియవాచ్చామ్బిళ్ళైవ్యాఖ్యానమ్. ౪౧

తన్నుడైయ తిరుమేనియై నెరుక్కి ఇడజ్జణుకట్టుణ్ణుమ్బడి వణ్ణినాన్.
 “కట్టుకైక్కు పురికిరమిలై” ఎన్ఱు నిప్పత్తైయామాకిల్, పిఱిన్ఱు
 పడైక్క నిన్ఱై తగుణత్తై ఇల్లక్కుమిత్తనైయితే; ఆకైయాలే తిరుమేని
 యిలే ఇడజ్జిడుత్తాన్. (౧) “కణ్డియార్ కుఱుజ్జయిన్ద్రాల్ కట్టవెట్టెన్ఱిరు
 న్దాన్” ఎన్ఱుమ్, (౨) “కణ్డిక్కుఱుజ్జయిన్ద్రాల్ కట్టుణ్డాన్” ఎన్ఱుమ్,
 ఎల్లారుమిడుపడున్ఱుత్తైయితే ఇతుతాన్. (౩) “దామ్నాచైవ-
 యదిశక్కోషిగచ్చత్వ మతిచళ్ళులచేప్పిత” ఎన్ఱు - “తాయ్ కట్టినకట్ట
 యవిత్తొక్క శక్తనల్లెన్” ఎన్ఱిరున్దానితే.

ఏకరూపమాక శాస్త్రనిధిమాన తిరుమేనియై, ధ్వురుక్కప్పొకామైయాల్
 కట్టుణ్ణ ప్పణ్ణక్కుడుమోపెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (నదైకేత్యాది). (నెరుక్కి)
 న్నసక్కల్పత్తాలే నెరుక్కి యెన్ఱువడి. ఆకైయాల్, “నదైకరూపరూపాయ” ఎన్ఱుతు-
 కర్మకృతవికార రాహిత్యలై చొల్లియికిఱిత్తెన్ఱుకరుత్తు.

తన్ సక్కల్పత్తాల్ తానే కట్టుణ్ణపేణుమో, అవళ్ కట్టతేపొనాల్
 నల్లతన్ఱొపెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (కట్టుకైక్కు ఇత్యాది వాక్యధ్వయత్తాలే).
 ఆక “కణ్డినుణ్ శిఱుత్తామ్బినాల్ కట్టుణ్ణపణ్ణియ” ఎన్ఱువిత్తాల్ -
 సౌలభ్యత్తాల్ తాన్ కట్టుణ్ణ నెన్ఱు అల్లారుడైయ వ్యామోహమ్ సూచి
 ప్పిక్కక్కడవతు. ఇప్పడి ఇప్పవదానత్తిల్ వ్యామోహిత్తారున్దొపెన్నవరుళి
 చ్చెయ్కితార్ (కణ్డియారిత్త్యాది). ఇతుక్కు అర్థమ్ - చలపిణికల్ యుడైత్తాయ్
 కుఱుఱాయరున్దొ తామ్బులే కట్టవిత్తెన్ఱుతే.

“ఇరున్దాన్” ఎన్ఱు-కట్టుకైక్కుమ్ అతుక్కిత్తెన్ఱిరుక్కుమ్మడవే ప్రిమాణ
 ద్వయమరుళిచ్చెయ్తు, అర్థానుసంధానత్తాలే విధరాకితార్ (దామ్నాచైవేత్యాది).
 “దామ్నాచైవోదరేబద్ధ్యా ప్రత్యభిన్నాదుబాఖలే। కృష్ణమక్లిష్టకర్మాణ మహచే
 దమమర్షితా॥ యదిశక్కోషిగచ్చత్వ మతిచళ్ళులచేప్పిత। ఇతుక్కుక్వాఘనిజంకర్మ
 సాచకారకుటుమ్మినీ.”

(౧) తి-మొ-గి-౬-౭. (౨) తి-మొ-౧౧-గి-గి. (౩) వి-త్ర-౫-౬-గి-౧.

౪-౨ కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు ౧-పా, పరియవాచ్చాన్బిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్.

(౧) [సంసారబంధస్థితి మోక్ష హేతుః] స్వస్యతిరి క్కరై యడై య క్కట్టుకై క్కుమ్ విడుకై క్కుమ్ హేతువానవన్ కిడిర్ ఇప్పోతు ఓరబలై కట్టిన కట్టై అవిట్టై త్తుక్కొళ్ళ శ క్కనన్దిక్కె యిరుక్కితాన్; శెరుక్కనాన సార్వభౌమన్ అభిమతవిషయ త్తినై కై యిలే యకప్పట్టు ఒరుకరుముకై మూలై యాలే కట్టుణ్ణాల్ అతుక్కుప్రతిక్రియై పణ్ణమాట్టా తే యిరుక్కుమా పోలేయితే, ఇవన్ కట్టినకట్టుక్కు ప్రతిక్రియై పణ్ణమాట్టా తే యిరున్దవిరు ప్పమ్. పిఱరుడై య కర్మనిబంధనమాకవరుమ్ కట్టైయవిట్టైక్కు మ త్తనై యల్లతు, తన్నసుగ్రహత్తాలేవన్ద కట్టు త్తన్నాల్ మవిట్టైక్కు పోకాతెన్దై.

ఆధ్యోర్, *మయర్వఱమతినల మరుళప్పెల్లై నవ రాకై యాలే, (౨) “ఉయర్వఱ వుయర్ నలముడై యవన్” ఎన్దు అవన్ గుణ తైన్దరి త్తార్; ఇవర్ ముతలడియిలే ఆధ్యోర్ తమ్మై యేపల్లై యిలై యాలే, అనన్దిరుమేని యిల్ సర్పిల్లై తరు తామ్మై వర్ణి క్కితార్, అవరుడై య వుడై శ్శనమ్ ఇవరుక్కు పెళియతాయ్ క్కట్టికిఱితే.

ఇవన్దనై క్కట్టువతు, “ఒరుపెణ్ణై క్కళళక్కణ్ణాన్, పెణ్ణైయై క్కళళవు

సర్వశక్తనానవన్ ఆశక్త న్నెరుక్కు కూడు మోవెన్దు; ప్రేమత్తాలే ఇప్పడి యిరుక్కితా న్నెన్దు ఈడువడుకితార్ (సంసారేత్యాది). పేరుత్తాలే తాన్ ఇప్పడి కట్టుణ్ణానోవెన్దు; దృష్టాన్తమ్ శిల్లిక్కొణ్ణు అశ్చర్యవ్యదుకితార్ (శెరుక్కనాన విత్యాది). సంసారబంధమిట్టైక్కెక్కుమ్, ఇన్దక్కట్టై అవిట్టై త్తుక్కొళ్ళామ్మెక్కుమ్ హేతుకితెన్దు; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (పిఱరుడైయవిత్యాది). ఆక “యదిశక్నోషి గచ్ఛత్తన్” ఎన్నుమతుక్కుమ్ అర్థమరుళిచ్చెయ్తార్. ప్రబంధాదియిలే భగవద్గుణ క్కళిలే యిట్టియాలే తామ్మై వర్ణిస్తానెన్దెన్దిఱ శక్తియిలే సింహవలొకనన్దాయేన పరిహరిక్కితార్ (ఆధ్యోరిత్యాది వాక్యప్రయత్తాలే). (వెళియతు) అసారమ్.

ఇనిప్రకృతశ్లోకత్తిలే, “అతిశబ్దాలచేష్టిల” ఎన్దుతుక్కు అవతారికైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవన్దనై యిలైత్యాది. అఱియమవనితే యెన్నుమళవుమ్.) (సామాన్య

(౧) శ్లో-౬-౧౯.

(౨) తి-వాయ్-౧-౧-౧.

శ్రీశ్రీనుణ్ శోమతామ్బు-౧-హ, పెరియవాచ్చానిచ్చైవ్యాఖ్యానమ్. ౪౩

కణ్ణాన్, ఊరైమూలైయడియే నడ త్తినాన్” ఎన్నితే; “ఇవన్ సా
మాన్యన్”, ఎన్ఱు ఇడుమిడెల్లా మిడుళ్ళోళ్” ఎన్నిరుదాన్. అతావతు
శ్రీవిలే తకణేటిపడి. ఇవలోకట్టివై త్తుఅడి క్కప్పక్కవాతే(౧) “తొమ్మికై
యుమ్” ఎన్నిఅపడియే తొమ్మిడక్కమ్. ఎల్లారెయుమ్ తొమ్మివిత్తు
క్కొళ్ళుమవనితే తొమ్మికితాన్.

“ఇద్దకైయిల్ అభిమతసిద్ధిక్కు అజ్జలియేసాధనమ్” ఎన్ఱు టియు
మవనితే. [అతిచచ్చలచేప్పిత] తురుతుర్క్కైయొక్కొణ్ణ ఊర్ పూ
ళల్ విళై త్తననలైయో. [ఇత్తుక్కావ్] ఒవశొల్లాలే విలజ్జిట్టువై త్తు.
సెన్ఱు ఇడుమిడెల్లామ్) ఎన్ఱు-అడ్డకర్ తిరుమలైయిలే, సామాన్యరెన్ఱుమ్ శోభియై
న్ఱుమ్ ఇరణ్ఱువకైయణ్డాయ్, అవర్ కకుక్కో అనోన్యస్పర్శై యణ్డాకైయాలే,
శోభియరెల్లారుమక సామాన్యరెక్కణ్డాల అడిక్కవేణు మెన్ఱు కూడియిరుక్క
చ్చెయిలే, ఇరుట్టిసవిడత్తిలే శోభియరుక్కళ్ళెరువన్ వర, అవనై ఆళియో
మల్ అడిక్క, నాన్ శోభియన్ ఏన్ అడిక్కిటిక్కళెన్ఱు; సామాన్య సెన్ఱిరున్ఱో మెన్ఱు;
ఆనాల్ “ఇన్నుమ్మత్తుడో” ఎన్ఱు; అవన్ పక్కల్ స్పర్శయాలే తన్నొపుతోడ్రా
మల్ శొన్నా సెన్ఱు విఠిచ్చామ్; అప్పడియేక్కప్పమమ్, వెణ్ఱెయకళెళు కణ్ణా సెన్ఱు
కట్టిసాబుమ్ అడిలైబుమ్ కళ్యెన్ఱుడిత్రాల్ నమక్కిన్ఱుమ్, అత్రాల్ నమక్కు షర
మిలై యిన్ఱిరున్ఱా సెన్ఱు పడి.

“తొమ్మికైయు మివైకణ్డవశోతై” ఎన్నిఅపడియే - తాడైలొమ్మిడక్కినా
నెన్ఱాల్ (ఇషిత్యాది).

తొమ్మికాడియోరో వెన్ఱు (ఇద్దకైయిలిత్యాది). ఇమ్మోయెల్లామ్ నిన్ఱెత్తు,
“అతిచచ్చలచేప్పిత” ఎన్నితారెన్ఱు కరుత్తు. ఫలితార్థమ్ (తురుతుర్క్కైయిత్యాది).
“ఇత్తుక్కావ్” ఎన్ఱు - నిఱ కర్మకరణత్తుక్కు హేతువాక అనుపదిక్కైయాలే

(౧) పెరు-తి-౭-౨.

రక కణ్ణినుణ్ శిలుత్తామ్ము ౧-పా, పెరియవాచ్చాన్నిల్లై వ్యాఖ్యానమ్.

[అథనిజంకర్మసాచకార] అవళితాన్ కళప్పతు కడై వతాక త్తోడణ్ణి నాళి. [కుటుమ్బిని] ఇవనై ప్పోలే నియమిక్కపేట్టనన అనేకముణ్ణితే.

(పెరుమాయన్) నిరతిశయాశ్చర్యయుక్తన్. ఇత్తాల్ - అవా ప్తనమస్తకామనుక్కు ఒరుకుజైయుణ్ణాయ్, అతుతన్నై తు దరై ప్పోలే కళవాకిళి వచ్చేయ్లనవచ్చేయిలే ఇచ్చిన్దు, సర్వశక్తియానవవన్తాన్ అతుతన్నై యుమ్ తలైక్కట్టమాట్టాతే వాయతుకై యతాక అకప్పట్టు క్కట్టుణ్ణడియుణ్ణు, (౧) “పైయవేనిలైయుమ్” ఎన్దు ఉడమ్మునెళుత్తు నిన్దునిలై యళవుమ్ శెల్లనిన్దక్కితార్. (ఎన్నప్పనిల్) ఆథ్వార్ ఇవర్ కు ఉడైశ్యరాయ్ నిల్క, ఇజ్జనేళొల్లువానెన్నెన్నిల్; భగవత్సమ్మన మఱవారై శొన్నారాకిల్, ఆథ్వార్ ప్పై సమ్మనత్తై యలుత్తుక్కొణ్ణా రావరితే; అత్తలే శొల్లకితార్. అథవా, (౨) “పుంసాంధృష్టి చిత్తాపహారిణమ్” ఎన్దిపడియై-అన్వరుకే పోవారై యుమ్ తువక్క నల్ల విషయనూకై యాలే, తువక్కణ్ణు శొల్లకితారెన్నపుమామ్.

అత్తైయు మొరుబధమాక పరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఒరుళొణ్ణైయిత్తాది). ఇప్పడిఇవన్ శొల్లకుప్పరత్రనాయరుక్రైయాలే తానేకట్టుణ్ణప్పణ్ణినానెట్టకరుదు. కట్టాతే అడియాతే అవనుడైయ అట్టైయలేతానే యరుక్కొణ్ణాలోవెన్న; ఆరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇవనైయిత్తాది.)

కట్టుణ్ణైమతలానవై ఆశ్చర్యకథానపడియై ఉపపాదిక్కితార్ (ఇత్తారిత్తాది). “అవరప్పనిల్” ఎన్దు సమ్మనమఱచొల్లతే “ఎన్నప్పనిల్” ఎన్నక్కాదుమో పెన్దిపజ్జెయ్ యనుపదిక్కితార్ (ఆథ్వారిత్తాది). “సమ్మనమఱవారై శొన్నారా కిల్” ఎన్దు పరిహరవాక్యత్తిలే యరుక్రైయాలే ఇప్పడి తాశ్చర్యం కొళ్ళవేణుమ్. సమ్మనమఱచొన్నారాకిల్ ఆథ్వార్ కువై ముళ్యమ్ పరుమెన్దు పరిహరిక్కితార్ (భగవదిత్తాది). “అవరప్పనిల్” ఎన్దు శొల్లవద్దవరేయాకిలుమ్ అవకమాక చొన్నారెన్దు పరిహరాన్తర మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అథవేత్తాది).

(౧) తి-వాన్-గి-౧౦-౩. (౨) రా-అ-౩-౩౯.

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బు ౧-పా, పెరియవాచ్చాన్నిల్లై వ్యాఖ్యానమ్. ౪౫

(ఎన్నప్పనిల్ నణ్ణి) భగవద్విషయ త్తిల్ నిష్ఠమ్ ఆధ్వార్ పక్క
లిలేకిట్టి. శబ్దాదివిషయ సావణ్యజ్ఞతై నిట్టు భగవద్విషయతై క్కిట్టుకై
యిలుణ్ణాన అరుమైపోరుమ్, ప్రథమానధియాన భగవద్విషయతై నిట్టు
పురుషార్థ త్తిల్ చరమానధియాన తదియశేషత్వతై క్కిట్టుకై; శబ్దాది
విషయజ్ఞతై విడలామ్ అతిన్ దోషదర్శనత్తాలే; ఇట్లు అజ్ఞానారుదోష
జ్ఞాన విరక్తిలైయాకై యాలే ఇతు అతిలుమరితు.

(తెన్ కురుకూర్ నమ్మి) (౧) “సల్ కియైన్నై విడాన్ నమ్మినమ్మి”
ఎన్ఱు ఆధ్వార్ తామ్ ఉద్దేశ్యమాక పున్ద్రీనవిషయ త్తిన్ పూర్తియశవ
త్తితే ఇవర్ పున్ద్రీన విషయ త్తిన్ పూర్తి. ఎజ్జనైయిన్నిల్; భగవద్విష
యతై పున్ద్రీనాల్ అతిన్వైయాన ఆధ్వారభవమేవర వేణ్ణియిరుక్కుమ్ ;
ఆధ్వారై పున్ద్రీనాల్ అవ్వరుకుగ న్నన్యభూమియిలైయితే. “ఆచార్యర్
కలై ‘నమ్మి’ ఎన్నక్కట్టిత్తార్ శ్రీమధురకవికళితే” ఎన్ఱు జీయరరుళిచ్చెయ్
వర్. (ఎన్ఱుక్కాల్) మనోవాక్కాయగ్గళి మూన్ఱుమ్ వేణ్ణియిరుక్కుమ్
భగవద్విషయత్తుక్కు; ఓరు క్తిమాత్రమేయమైయుమ్ ఇవిన్విషయత్తుక్కు.
పూర్తియాలే నన్ఱ ఏన్ద్రమేయన్ఱు, సౌలభ్యత్తాలు మేన్ద్రముణ్ణెనై.

“ఎన్నప్పనిల్ - తెన్ కురుకూర్” ఎన్ఱుకూర్ పాఠాల్, “నణ్ణి” ఎన్నానెన్నెన్న; అరుమైతోన్ఱు చ్చొల్లకితారెన్ఱు, అవ్వరుమైయై దృష్టాన్తముఖేన ఉపపాదిక్కితార్ (శబ్దాదిత్యాది). కీర్ - శబ్దాదికళోడే సామ్యమ్ తోన్ఱువరుళిచ్చెయ్తు, ఆధిక్యమ్ తోన్ఱు అర్థాన్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (శబ్దాదివిషయద్గళిత్యాది).

“ఎన్నప్పనిల్ - అమతూణుమ్” ఎన్ఱు అవడియే “కురుకూర్ చ్చడకోవన్”
ఎన్నామూ, “కురుకూర్ నమ్మి” ఎన్నానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (సల్ కి
యిత్యాది). (కట్టిత్తార్) ఆభ్యసేప్పిత్తార్. (సౌలభ్యమ్) ఎన్ఱుతు - వికరణసాభ్యత్వ
త్తాలే వస్తసౌలభ్యమెన్ఱువడి.

(౧) తి-వాయ్-౧-౧౦-౮.

౪౬ కణ్ణినున్ శిటుత్తామ్పు ౧-సా, పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్.

(అణ్ణిక్కుమ్) తిత్తిక్కుమ్. భగవద్విషయజ్ఞేయసుభవిత్రాల్ ఆధ్వారుక్కుప్పి ఆళుమానన్దమెల్లామ్ ఇవిషయ త్తిలేటరు క్తిమాత్రతాలే ఎనక్కుసిద్ధి త్తతు.

(అముతూఱుమ్) అముతూఱ్ ముమాతాతేనిఱుమ్. (౧) “నచ పునరావర్తతే” ఎఱ్ఱు - అవిషయమ్ ఆధ్వారుక్కులత్త్రసాదత్తాలే నిత్యమాయ్ చెల్లమాపోలే, ఎనక్కు-ఆధ్వార్ ప్రసాదత్తాలే నిత్యావూర్వ మాయ్ చెల్లప్పేదోదేన్.

(ఎన్నావుక్కే) “ఇతుపిన్నై ఎజ్జళుక్కురసిక్కిఱతిలైయి!” ఎన్నిల్; ముతలజియానభగవద్విషయముజ్ఞాడ రసియాతిరుక్కిఱ వుజ్జళుక్కు అతినెలైయిలే నిఱ్కిఱవెనక్కురసిక్కుమాపోలే రసిక్కుమో, (ఎన్నావుక్కే) అనాదికాలమ్ విషయాన్తరజ్జళో రసిత్తుప్పొన్దెన్నావుక్కే ఇవిషయమ్ రసిక్కిఱ తెఱ్ఱుమామ్. ... (౧)

ముతత్పాట్టుక్కు పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్
ముదోదేదేలు.

“ఊఱుమ్” ఎఱ్ఱవిడత్తిల్ వర్తమానతాత్పర్యమరుగిచ్చెయ్కితార్ (అముతూఱ్ శీత్యాది). ఇతై సహేతుకమాక ఉపపాదిక్కితార్ (సచేత్యాది).

“ఎన్ నా” ఎఱ్ఱతుక్కు ఇరణ్డాతాత్పర్యమ్; భాగవతనిష్ఠ నెఱ్ఱమ్, విషయాన్తరప్రవణ నెఱ్ఱమ్; మున్దినవృత్తై శజ్జా-పూర్వకమాక పరుగిచ్చెయ్కితార్ (ఇతుపిన్నై యిత్యాది). ఇరణ్డావతు (అనాదికాలమిత్యాది). విరోధిభవనసత్తై అనుభవిక్కిఱ ఎన్నావుక్కు ఇతురసిక్కుమ్మడి యెన్నెఱ్ఱు విధరాకితారెఱ్ఱుకిరుత్తు. (౧)

ముతత్పాట్టిన్ పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై వ్యాఖ్యానత్తుక్కు అరుమ్మదమ్
ముదోదేదేలు.

(౧) కా-౪-౧౫-౧.

కణ్ఠినున్ శీఱుత్తామ్బు - ౧ - పా, వ్యాఖ్యానమ్. ౪౭

అమృతమణివాళి పైరుమాల్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

అ. — (కణ్ఠినున్ శీఱుత్తామ్బు త్యాది) (౧) “అత్తన స్తుకామాయ - సర్వం ప్రయంభవతి” ఎన్నికపడియే - తనకు అభిమతి మెన్టాయ్ త్తుళవన్ సర్వజ్ఞేయమ్ ఆదరిక్కి అతు.

అతిల్ సాధ్యమాయ్ అభిమతమాతల్, అతుక్కుఱుప్పాశ సాధనమాయ్ అభిమతమాతలాయ్ ఇరణ్ణునకై యాయాయ్ త్తు అభిమతమినుప్పతు. అతిల్ భగవద్విషయమ్, (౨) “రసో వై సర్వరసం హ్యేవాఽయం లభ్యానస్తి భవతి” (౩) “ఏవిలిన్బమ్ మి కవైలెన్బిన్దనమ్ మేనియే” ఎన్నికపడియే - సాక్షాదభిమతమాయ్, తన్నై పైఱుకిఱ విననుక్కు - పుణిమ్బు పోక్కుడియిల్లామైయాలే తానే సాధనమాయరుక్కుమ్. ఇప్పడిసరసన స్తు వాకై యాలే స్థరి తల్, సజ్జీర్తనమ్ పణ్ణుతల్ శెయ్యుమవర్ కళుక్కు, (౪) “వై కుణ్డచరణా మ్భోజస్మరణా మృతనేవినః” ఎష్టమ్, (౫) “పాథేయం పుణ్డరీకాక్ష నామ సజ్జీర్తనా మృతమ్” ఎష్టమ్ శొల్లుకిఱపడియే - రసిక్కుక్కడవతాయరుక్కుమ్;

అప్పడియే ఆత్మారుడై యభోగ్యతై యై ఇప్పట్టలే వెళియిడుకి తార్. శబ్దాదివిషయజ్ఞునినుడై యభోగ్యతై యమ్ ఆత్మారుడై యభోగ్యతై యమ్ పార్ త్తవాతే వినదృశమాయరున్దతు; ఇనిభగవద్భోగ్యతై యితేకూట్టుతల్ కట్టి తల్ శెయ్యలావతు; అన్తభగవద్భోగ్యతై యిలుమ్ విజ్ఞే

అరు; మురత్తాట్టు. (కణ్ఠియి త్యాది) (కామాయ) అభిమత తిన్ప్పిరుట్టు.

(వైకుణ్ఠచరణాంభోజ) ఎష్టతు - స్మరణతుక్కుప్రమాణమ్. (పాథేయమ్)

ఎష్టతు - సజ్జీర్తనతుక్కుప్రమాణమ్.

శబ్దాదిభోగ్యతై యప్పట్టే ఆత్మారుభోగ్యతై విజ్ఞేయరుక్కు మెష్ట శొల్లా మెక్కు హేతువేతెన్నవరుళిచ్చెయ్ కి తార్ (శబ్దాదివిషయజ్ఞునినుడై యెష్టతోడజ్ఞి).

(౧) బృ. ౬-౫-౬. (౨) తై. ఆ. ౭. (౩) తి. వాయ. ౪-౫-౩.

(౪) (౫) గారు. పు. ౨౨౦-౧౬.

౪౮ అధ్యాయమునవాళ పురుషానాయనా రుచిచ్చయిత,

యిరున్దతు-అహ్వారుడై యభోగ్యతై. అవసుక్కుత్తానుముళోపడ, (౧)
 “ఉరువముమారుయిరుముడనేయుణ్డాన్” ఎన్నున్నుడి భోగ్యభూతరాన
 వరితే ఇవర్.

ఇని అన్దభగవద్విషయత్తుక్కు (౨) “వాసుదేవోసిపూర్ణః” ఎన్ని
 అపడియే. హద్దుణ్ణపూర్ణైయా యిరుప్పతారు పరావస్థైయుణ్ణు; అతో
 ధీయ సౌఖ్యాదిగుణ పూర్ణైయాయిరుప్పతారు అవతారావస్థైయుణ్ణు;
 అన్దపరత్వమ్ పాట్రుడలినుడై య స్థాన త్తిలేయాయ్, అతిశో అమృతకల
 శమ్పోలేయాయ్ త్తు అన్దవసతారావస్థైయిరుప్పతు,

అవ్వనతారజ్గళ తన్నిలుమ్ కృష్ణావతారమ్, అన్దవతారజ్గళ
 తన్నై పరత్వస్థానీయమాక్కుప్పడిఅత్తన్దోగ్యమాయురుక్కుమ్. (౩)
 “కృషిన్బూవాచ కశ్యబోణశ్చ నిర్వృతివాచకః” ఎన్నిఅప్యత్త త్తియాలే
 సుఖకరమాన వ్యక్తియితే; అతిలుమ్ పశ్చిమకృష్ణనిలుమ్ కాట్టిల్, (౪)
 “తన్నైకాలిల్ విలగ్గజవన్ద తోన్దియతోన్దల్ పినేతమియేన్దన్ శిన్నెపోయ్
 త్తు” ఎన్నున్నుడి ముగ్ధకృష్ణాపదానమ్ దృష్టిచిత్తాపహారియాయురుక్కుమ్.
 నవనీతచార్యముమ్ నగరక్షోభముమ్ పణ్ణన అపదానమితే. ఉటికళిల్
 వెణ్ణెయోడుఅత్త కళిల్ పెగ్గళోదువాళియఅగరణ్ణైయుమ్ కళళుకణ్ణుపోన్దఅప
 దానమితే; ఇతు వాయ్ త్తుఅపదానాన్దరజ్గళిల్ భోగ్యతమమాయురుప్పతు.

అహ్వారుడైయ భోగ్యతై ఈశ్వరసుడైయ భోగ్యతైయైప్పర్ విజ్ఞేయరుక్కు
 మ్పాకు, కృష్ణావతారత్తిల్ వెణ్ణెయ్తిరుడి క్కట్టుణ్ణైరుప్ప అపదానత్తాల్ వన్ద భోగ్య
 తైయిలుమ్ విజ్ఞేయరుక్కు మెత్తరుచిచ్చెయ్కితార్ (ఇనిఅన్ద భగవద్విషయత్తుక్కు
 వాసుదేవోసిపూర్ణః) ఎత్తుతోడజ్జి.

అప్పడి అత్తన్దభోగ్యమాయురుక్కు మోపెన్న అరుచిచ్చెయ్కితార్ (కృషి
 ర్బూవాచకశ్చబ్దః) ఎత్తుతోడజ్జి. (తోన్దల్) స్వామి. నవనీతచార్యమెన్ని అ
 వాక్యతై వివరిక్కితార్ (ఉటికళిల్ వెణ్ణెయ్తుతోడజ్జి).

(౧) రి-వాయ్-౯-౬-౪.

(౨)

(౩)

(౪) తి-మె-౮-౫-౧.

కణ్ణినున్ శిఃఁత్తమ్ము ౧-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

గుణజ్ఞుడైతే రామవిషయ త్తిల్ సల్ కువార్ సల్ క్కెయిలే, (౧)
అప్పడియత్తిక్కే, (౧) “వెణ్ణె యుణ్ణుడరినిడై యాప్పణ్ణ ప్పీజ్జరుమ్మశ్వరన్,
నై నన్ పాలినై ” ఎన్నుమ్మడితీమ్ము భోగ్యమామ్మడియామాడువిడు
ఇన్వ్యక్తియరుప్పతు. అతావతు-అభిజ్ఞపరిపూర్ణమానవస్తు ప్రాకృత
పదార్థమాయరుప్పతొరు వెణ్ణెయై యాడై ప్పడవుమ్, అడై క్కళపుక్కాడై
యుమ్, సర్వజ్ఞమానవస్తు అడై మత్తై క్కమాట్టామల్ వాయతుకై య
తాక అకప్పడుకై యుమ్, సర్వశక్తియానతు ఓరిడై చ్చిక్కెయిలే కట్టుణ్ణు
కట్టెయవిధ్ క్కమాట్టాతే యరుస్తు అట్టుకై యుమాన విన్నిలై అత్తనా
నుభావ్యమాయాయ్ త్తిరుప్పతు. (౨) “తటియార్ న్న కరుజ్జళితే పోలని
స్తు తడవ్ కణ్ణళి పనిమల్ కుమ్ తన్నెయానై ” ఎన్ఱు - ఇన్వపదాన త్తిలే
యితే అనుభోక్తాకళి ఆట్టుకళి పడువతు.

ఇన్వపదాన త్తిన్ భోగ్యతైయై ఇవర్ వ్యుత్పత్తిపణ్ణియై ఆత్మా
ర్తమ్ముడై యపాడేమాయ్ త్తు. ముతల్ తిరువాయ్ మొట్టియిలే సర్వ
కారణత్వాది అక్షణమాక వారువస్తువై చ్చొల్లి, అప్పడిప్పట్టనస్తు ఏతే
న్నుమ పేత్తైయిలే అనన్తర్మ తిరువాయ్ మొట్టియిలే, (౩) “వణ్ పుకల్
నారణన్ తిణ్ కట్టల్ కేరే ” ఎన్ఱు - నారాయణశబ్దవాచ్యమాక చ్చొల్లి,
ఇన్వస్తువుక, డై యాళ మే తెన్ను మ పేత్తైయిలే, (౪) “మలర్ మకిళే

తీమ్ము భోగ్యమానపడి యెన్నెన్న వరుచ్చెయ్ కిటార్ (ఆఖండపరిపూర్ణమాన
వస్తువెట్టతొడిగి).

సర్వాధికవస్తువినుడైయ సౌళిల్యహక్తయాలే ఆత్మార్ “త్తిటమ్” ఎన్ఱు
మోహితవపదానత్తై అనన్తయో నిజ్జుచ్చెయ్ తేయుమ్ అకల్ కాలతాత్తాతే
అతిటమ్ కాట్టిల్ ఈశ్వరనాలే ఆత్మార్ కట్టుటిరుప్ప విరుప్పు-తమక్కు భోగ్యమా
యరుక్కిటపడియై ఆరుచ్చెయ్ కిటార్. (ముతల్ తిరువాయ్ మొట్టియిలే యెన్ఱు

(౧) తి.మొ.౨-౩-౫. (౨) తి.మొ.౨-౧౦-౬. (౩) తి.వాయ్.౧-౨-౧౦.

(౪) తి.వాయ్.౧-౩-౧.

౧౨ అధ్యక్షియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారకుళిచ్చెయ్త,

యిరున్దతు-మరుమ్ పెరిలడికళ్” ఎన్దు - తిరుమార్ పిల్ పిరాట్టియై
 “ఉరువళనూకచ్చొల్లి, ఇప్పడిశ్రియపతిత్వత్తాల్ వన్ద సర్వోత్కర్షతై
 పరిత్తేయవన్దు అనాశ్రితర్కు-అరియతాయ్ ఆశ్రితర్కు-ఎళియతా
 మిడత్తిల్, †(మత్తుఱుకడై పెణ్ణెయై), నెడునాళ్ మలడునిన్దు సిల్వై పెన్ద్ర
 వళాకై యాలే దుర్బలై యాయ్, ఇవన్దాన్ మరుణ్ణిలేయిరున్దు మరుణ్ణుతే
 యప్పణ్ణెయాలమ్, (౧) “మత్తారప్పల్లి కొణ్ణు” ఎన్నుమ్బడిమ
 త్తిలే ఉడలైచ్చాయ్ త్తాయ్ త్తు క్కడై వతు. ఇప్పడికడై యానిఱ్కు
 చెయ్తే పెణ్ణెయ్ పడప్పడ క్కళవుకాణ, అవళుమ్ “ఇతుక్కడియెన్,
 తెయ్ వమ్ కొణ్ణుపోకిఱళో” ఎన్దు విచారిత్తు ఇవన్దుడై యవాయ్ యుమ్
 కైయైయుమ్ పార్ క్కుమ్; * క్కణ్ణెన్నుమ్ కరుమ్ తెయ్ వమితే కళవు
 క్కణ్ణుకొణ్ణుపోకిఱతు. ఇవన్ కళవునెన్దు వాయతు కై యతాకప్పిడిత్తు, కిడన్ద
 తో దుకయిల్ గ్రాలే పణ్ణుమ్ అవన్ కళవుక్కు పెరునిలై నిఱ్కు ముర
 లోడేయడైత్తుక్కుట్ట, ఇవన్దుమ్ కట్టుణ్ణిరున్దు అధుప్పక్క-వాతే వాయ్
 వాయెన్దు కై యిలేకయిల్ గ్రై కొళళి, ఏటిట్టకురలై ఇఱక్కమాట్టాతే
 ఇరున్దు అధుతువణ్ణుమాయ్ త్తు. ఇప్పకారమేతాయ్ రుక్మిణ్ణు, ఇతు
 పెరుమైయిలే ముతలిడుమతో, ఎళిమైయిలే ముతలిడుమతో వెన్దు
 మోహజ్జరణానితే.

ఇత్తైయన్దునన్దిత్తు పోన్దవివరున్, “అథ్వాన్ రిడువట్టుప్పొన్ద అపదాన
 తొడణ్ణి). “పొత్తవురలైక్కవిల్ త్తు” ఎన్దిఱపడియే ఉరలైక్కవిల్ త్తు ఆత స్మేలేటి
 పెణ్ణెయ్ కళవుకాణ్ణెయాలే, ఉరల్ పెరునిలైయాయ్ రుక్మమాకైయాలే ఇరణ్ణుకళవు
 రైక్కుడ క్కట్టినాభోలే ఉరలోడే కట్టినాశ్చవడి.

కృష్ణన్ కట్టుణ్ణెయై భోగ్యమాకచ్చొల్లైయాలే, అథ్వారుమ్ అవన్ సజ్జ
 బ్రూపపాకతాలే కట్టుణ్ణిరున్దమై వివక్షిత్తు “ఎన్నప్పనిరా సణ్ణి” ఎన్దైయాలే
 అవన్ కట్టుణ్ణెయిలమ్ ఇవర్ కట్టుణ్ణెయై భోగ్యమా యత్యాకర్షమాయ్ రుక్మిణ్ణుపడియై
 స్వాట్టుక్కు అవతారికైయాలే అరుళుకిఱార్ (ఇత్తై అనుసన్ధిత్తవత్యాది). గోపిమా

(౧) ఇతియతిరుమడల్. ౨౯.

† కుణ్ణలితంకావ్చిత్రమ్.

కణ్ణిసన్ శీతామ్బు ౧-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

౫౧

మితు వాయిరునతు” ఎష్టసార్ త్తు, ఇతిలుక్లాట్టిల్ ముతలడియిలే, (౧) “ఇమైయోర్ తలై వా” ఎష్టప్రాప్యత్తిలేకన్ నై త్తవివరై, (౨) “అవా నన్ బువిడు పెన్” ఎన్ను మళపుమ్ లోకోవ కా రార్థమాక ఈశ్వరన్, “ఇనరఘనతు, అలన్ బువతు, ఆన్ పెణ్ణాక మడలెడుప్పతు, తూతువిడు వతామ్బడి తన్ నజ్జల్పపాశత్తాలేకట్ట, ఇనరుమ్ అతులవిత్తక్కమా ట్టాతే, (౩) “అతియామామాయ త్తడియేనై వై త్తాయోల్” ఎన్ను మ్బడి కట్టుణ్ణున విరుప్పతమక్కు భోగ్యమాయుక్కిఱపడియై ఇప్పా ట్టాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్. అవన్ కట్టుణ్ణవిడత్తిల్ (౪) “పన్ శ్రి యురలిడై యాప్పముణ్ణాన్ పావికాళుజ్జుళ్ళేచ్చుక్కొలొ” ఎన్ను శిఱర్ కుచ్చొలుకై కుడలుప్పాయ్ విట్టతు; ఇనర్ కట్టుణ్ణతిణేనాట్టరు డైయ క్కటైయవిత్తక్కెక్కుఱుప్పాయ్, పరమసాత్వికవర్గత్తుక్కు భోగ్యమాయ్ త్తు.

వ్యా;—(కణ్ణియిత్యాది) అవన్ కట్టుణ్ణున అవదానత్తైప్పేళి, తాముమ్ అతిల్ కాల తాత్త్వపడి శొల్లకితార్; కట్టినకయిన్ శైక్కొణ్ణా డుకితార్. తత్సమ్మన్దియాన తొన్తైక్కొణ్ణాడుకై ఇనర్ కుళ్ళతొన్తిణే.

(కణ్ణితామ్బు) పలపలవిడజ్జులుమన్ బు ప్పిణై యాణ్ణుకిడప్పతొరు కయిన్ శైయిట్టాయ్ త్తు ఇననై క్కట్టిన్ బు. కట్టునతు విడువతు కఱప్పతు

రెల్లారున్ క్కప్పనైప్పళిశొల్ల యోదైప్పిరాట్టి అవన్ క్కైప్పార్ త్తు అవన్ గుణమ్ ఉడ జ్జుక్కు దోషమాఱుతోప్పెణ్ణార్ (పన్ శ్రియరులడైయాప్పముణ్ణానెట్టు తొడజ్జి).

(కణ్ణియిత్యాది) పరత్తుక్కువతారికై అరుకుకితార్ (అవన్ కట్టుణ్ణిత్యాది). (కాళతాత్త్వై) ఆత్మార్ అవన్ కట్టిలే కాళతాత్త్వనాప్పలే తాముమ్ ఆత్మార్ కట్టుణ్ణతిలే కాళతాత్త్వనార్తపడి. కయిన్ శైక్కొణ్ణాడుకై తేనెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తత్సమ్మన్దియాన తొన్తైయెట్టుతొడజ్జి).

పలవిడజ్జులుమన్ బు మడిన్దకయిత్తియనేలునల్లకయిత్తియోవెన్న పరు లిచ్చెయ్ కితార్ (కట్టువతువిడువలెన్తుతొడజ్జి). (బుట్టిణ్ణానముట్టు) ఒప్పుక్కుములు

(౧) తిరువి.౧. (౨) తి.నాయ్.౧౦-౧౦-౧౦. (౩) తి.నాయ్.౨-౩-౩.

(౪) నా.తి.౧౨-౮.

౫౨ అధికీయమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనారసుళిచ్చెయ్త,

కడై నతాక ప్పణిరారుమి త్తనై పోక్కి, తామి బ్బట్టుక్కొళి అననర
మిలైయే. ఉరువుళ్ళనై యుణ్డాకిల్ కన్దుకళుమ్ పశుక్కళుమ్ కట్టిప్పో
రుమ్; ఒళ్ళిజ్జానముట్టయిరుప్పతోరు కయిల్ పై యిట్టయిత్తు ఇననై
క్కట్టువతు. వేటారునరై క్కట్టుమతిట్టు ఇననై క్కట్టుప్పోకాతే. పశు
ప్రాయరై క్కట్టుమతోన్దుక్కు ఇననకప్పడానే. పలకణ్ణికళై యు ముడై
త్రాయ్ అనన్యమాయురుప్పతోరు పాశత్తుక్కితే ఇననకప్పడువతు. అచి
త్త్రాయరాయ్ తాన్ కాలనై క్కలమ్బుడి యిరుప్పారోడేయడై తల్,
అనన్యమాన పాశత్తుక్కు అకప్పడుతల్ శెయ్యుమననాయ్త్తు. ఇనన్
అకప్పట్టయ్త్తు ఉరలోడే శేర్ త్తుక్కయిల్ పై యిట్టు క్కట్టిల్ ము. అతు
తాన్ * పొత్తపురలాయ్ సుషిరముముణ్డానప్పిన్బాయ్త్తు అనన్యార్
మాయ్త్తు. ఇప్పడి అనన్యార్ క్కి-తే అనన్ ఉడమ్బుకొడుప్ప తు. (౧)
“పొత్తపురలై క్కవిల్ త్తతన్మేలేటి” ఎనైయాలే - ఇతుతాన్ ఇప్పవిని
యోగార్లము మాయ్త్తితే.

(సుణ్ - తామ్బు) సుణ్ణియతామ్బు. అతుతాన్ అటనేరియతా
యిరుప్పతోరుకయితాయ్త్తు. ఆకైయాలితే ఇనన్మేలే యుమ్మననతు;
ప్పిన్కే యిరుక్కిటరు. ఉత్తరోలైరమ్ స్వాపదేశమరుళిచ్చెయ్కితార్ (వేటారు
వరై క్కట్టుమతిట్టెయ్త్తుడణ్ణి). (వేటారువరై క్కట్టుకై) అన్యవిషయభక్తి. ఇష్టవాక్య
తైవివరిక్కితార్ (పశుప్రాయరైయెయ్త్తుడణ్ణి). కణ్ణియెన్దు - పర్వమాయ్, సంగకామా
సురాగడళై చ్చొల్లుకిటతు; కూడక్కిట్టుణ్ణి పురలైయమ్ కట్టినకయిల్ పైయమ్
కటాక్షిత్తుక్కొట్టు స్వాపదేశమరుళిచ్చెయ్కితార్ (అచిత్పాయరైయెయ్త్తుడణ్ణి).
ఇత్రాల్ ఆత్యైన్దు పరతన్తరుమాయ్ అనన్యభక్తియైయ్డెయవరకళుక్కు సాన్య
వెన్దపడి. (అకప్పట్టయ్త్తు) ఎన్దుతు - ఆకైయాలేయెన్దుపడి. (పొత్తపురల్) అడి
ప్పోనపురల్. ఇత్రాల్ వినియోగయోగ్యమవ్విక్కి అనన్యార్లమాయురుక్కిట పుర
లెన్దుపడి. (సుషి) ఎన్దుతు - జ్ఞానత్తుక్కుమ్ రన్మత్తుక్కుమ్ వేర్. ఇన్దుపురల్ అనన్య
ర్లమాయురుక్కు మోవెన్దు పరుళిచ్చెయ్కితార్ (పొత్తపురలైయెయ్త్తుడణ్ణి).

(౧) పెరి-తి.౧-౧౦-౭.

కణ్ఠిమణి శిలుత్తామ్బు ౧-సా, వ్యాఖ్యానమ్.

౫౩

ఇష్టమ్ అమృనిక్కి-డక్కి-అతితే. ఇననై క్కట్టుకిఱసాశమ్ సాక్ష్యనత్తాయీ
రుక్క-వేణుమితే. (శిలుత్తామ్బు) ఎట్టమ్ పోరామల్ ఇనన్ తిరుమేనియి లే
ఇడఁజ్జుట్ట వేణుమ్బడియాన శిలుమైయైయడై యకయిలు

(కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ) అనన్యమాయ్ సూక్ష్మమూ యిరున్దతేయాకి
లుమ్ తిరుమార్విరుక్కిఱ వనత్తెయమ్ అననై యమ్ శేర ఒరుడర
లోడే శేరత్తుక్కట్ట ఉరలుక్కుమ్ తనక్కుమ్ ఒరున్ద పన్య మఱవిరు
న్దు, పిన్నై యమ్ చైతన్యమ్ కిడక్రైయా లే విమ్మల్ పాపమలాయ్
అమృనియిరున్ద ఇన్దసాశీల్వమ్ ఏతాయీరుక్కిఱ శెన్దు అనర్ శోకిత్తారా
య్త్తు. ఇనర్ అజైఅనుసన్ధిత్తు పోన్దనరాకై యా లే, ఇవ్వాన్ద్రో, (౧)
“పాయ్ నిన్దజానముమ్ పొల్లానామృక్కు ముక్కుడుమ్బు, మిన్నిన్ద
నీరైయినియాముతామై” ఎట్టు - (వక్ర) తిసన్దు నిత్తై యఱుక్కు వేణుమెన్దు
అపేక్షియానిఱుచ్చెయ్ తేయమ్ భగవత్సబ్దల్పసాశత్తా లే ఇనర్ కట్టు
ణ్ణిరుక్కిఱవడియైక్కి-ణ్ణు ఈడుపడుకితార్.

(ఇడఁజ్జుట్ట వేణుమ్) ఎట్టు - వయిల్ పోయక్కచొల్లి ఇరుక్కిక్కిట్ట
వేణుమెన్దవడి.

ఇన్దక్కుమాయి అనన్యమాయ్ సూక్ష్మమాయురదాలుమ్ కిట్టుణ్ణిఱవన్దు సర్వా
ధికమాకైయాలే ఈడుపాట్టుక్కు ఉడలాయురుక్కు మెన్దరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అనన్య
మాయ్ సూక్ష్మమాయురన్దతేయాకిలు మెన్దువొడన్ది). అన్ది క్కేస్వాపదేశత్తుక్కుడలాక
అనుకూలభక్తిక్కు విషయమాకై ఈడుపడుతు మోవెన్దు; సర్వాధికవన్దు, భక్తిక్కు-
త్తాల్ కైయాలే ఈడుపడుతుక్కుడలెన్దితార్ (అనన్యమాయిత్యాది). (తిరుమార్
పిలిరుక్కిఱ అవశైయమ్ అవనైయమ్) ఎట్టు - *మలర్ మకళైత్తై క్కటా
క్షిత్తుక్కుణ్డరుళిచ్చెయ్ తవడి. “శరలిసోడిన్దెన్దు” ఎన్ద కబ్బత్తుక్కు త్తాత్పర్యమరుళి
చ్చెయ్ కితార్ (శరలుక్కుమ్ తనక్కు మెరువానియఱవెన్దువొడన్ది. విన్దెయ్ శబ్ద
త్తుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిన్నైయమ్ చైతన్యమ్ కిడక్రైయా లే
యెన్దువొడన్ది)

(౧) తిరువిరు-౧.

౧౪ అధికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయ్త,

అనన్ ఇనభదైయ ద్రవ్యతై క్కళవుకాడైయాలే కట్టుణ్ణాన్, ఇనర్ పిఱర్ పణ్ణై అనర్ కిళుక్కు కొడుత్తిరుక్కు చెయ్తేయుమ్ కట్టుణ్ణనరాయ్త్తు. అనన్టాన్ ఇనరై క్కట్టుకై క్కడియెన్నెన్నిల్; ఇనరై క్కట్టు నాట్టిలుళ్ళార్ కళవుపోమెన్నుమ్ నినై వాలే. (౧) * ఊరుమ్ నాడు ముంకముమ్ కన్నె పోలవుమ్, అన్వళవన్తి క్కే అఱివుక్కునకాశమిల్లాల ప్థానరజాతీయజ్గళై యుమ్, (౨) * మరజ్గళుమిరజ్జుమ్వక్కై మణిన్వణ్ణోపెన్టు కూవునువరాకైయాలే ఇనరై క్కట్టినైతాన్. ఇవరుక్కు త్తన్ కళవు వెళిప్పట్టు పిఱర్ కళవుపోమాయ్త్తు.

(కణ్ణిమణ్ శిఱుత్తామ్బు) భోగ్యతాకామైయుళ్ళతు ఇన్వపదాన మాకైయాలే అత్తై ముఱ్ఱుడహ్ప్పల్లి, అతిత్కాట్టిల్ ఆఠ్వార్ తమక్కు భోగ్యరాసపడియై ఇప్పాట్టాలే వెళియిడుకితార్. అతిల్ అనన్ కట్టుణ్ణ తామై ముఱ్ఱుడకొణ్ణాడుకితార్. కణ్ణిత్తామ్బుమాయ్ నుణ్ తామ్బు మాయ్ చ్చిఱుత్తామ్బుమాయ్ నుక్కుమ్. జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్గళై కొణ్ణాడుమాపోలే ఇజ్జు మూఱువి శేషజ్గళై హ్ప్పలుకితార్. తిరుమే నిక్కుడిఱుత్తుమ్బడి పలకణ్ణికళై యుడై తాయ్ నుక్కుమ్. ప్రథమత్తిలే రుచి, సజ్గమ్, భక్తి, పరభక్తి, పరజ్ఞానమ్, పరమభక్తికళిన్టు అనేకపర్వ.

ఈశ్వరసుడైయ కట్టైచ్చుర్ మ ఇవర్ కట్టుణ్ణకట్టు ఆకర్షకమాకైక్కు ఇవర్ కట్టుక్కేర్ మేతెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవన్ ఇపసుడైయ ద్రవ్యతైయెఱ్ఱ తొడగ్గి వాక్యద్వయత్తాలే) ఇవరై క్కట్టినాల్ పిఱర్ కళవుపోమావెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఊరుమ్ నాడుములకము మెన్టులొడగ్గి).

క్రీడరుళిచ్చెయ్త పర్లత్తై విశదమాక వరుళిచ్చెయ్కైక్కాక తిరియట్టుమ్ వదోపాదానమ్బుణ్ణి అరుళిచ్చెయ్కితార్ (భోగ్యతాకామైయుళ్ళతెన్టులొడగ్గి). కణ్ణియెన్ణిఱ శబ్దత్తుక్కు స్వాపదేశమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ప్రథమత్తిలేరుచిసజ్గమ్ భక్తియెన్టులొడగ్గి).

(౧) తి-వాయ్-౬-౭-౨.

(౨) తి-వాయ్-౬-౧౬-౯.

కణ్ణీనున్ శిఱుత్తామ్బు ౧-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

౫౫

మాయితే అన్తభక్తియిరుప్పతు. (౧) “భక్తి గాఢ్యాహికేశవః” (౨)
“అభక్తురభక్తిః భావః” ఎన్తభక్తిభవ్యనాయితే అననిరుప్పతు.

(నుణ్ తామ్బు) నుణ్ణితాన తామ్బు. తిరుమేనియిలే యుగ్మస్సమ్బు
డెనుణ్ణియ తాయరుక్కుమ్. అన్తభక్తి తాన్ జ్ఞానశిరస్కమాకై యాలే అన్త
జ్ఞానన్దాన్ నుణ్ణితి వాయాయ్ తిరుప్పతు. భగవత్స్వరూపరూపాదికలై
యథావాకసాక్షాత్కరిక్కిఱుతితే. (౩) “భక్త్యామామభిజానాతియా
వాన్ యశ్చాస్మితత్వతః” ఎన్గిఱుపడియే. (శిఱుత్తామ్బు) ఉభ్యకియిఱు
కళ్, కట్టకట్టుకై కుక్కుమ్ పశుకట్టుకై కుక్కుమ్ కడై కయిఱుమాయ్ పో
యిన ; ఇనివేతేయొన్తకట్టుకై కుక్కు ఉఱుపల్లత కయిల్ గ్రాలేయా
య్ త్తు ఇననై కట్టునతు ; అనన్యార్థమాయరుప్పొన్తక్కితే ఇనన్
కట్టునతు. (౪) “భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యః” (౫) “భక్త్యాభ్యస్తస్వ
భక్తిసాధ్యనాయరుక్కు మోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (భక్తి గాఢ్యాహికేశవః
ఎన్తలొడఱ్ణి).

ఇభుభక్తియన్తో శొల్గికిఱుతు. జ్ఞానత్వైచ్చొల్గికిఱుతోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్
(అన్తభక్తి తాన్ జ్ఞానశిరస్కమాకై యాలే యెన్తలొడఱ్ణి). భక్తి తాన్ జ్ఞాన
త్తుక్కు ఉత్పాదకముమాన్ జ్ఞానసాధ్యమానురుక్కుమాకై యాలే భక్తి యాలే
ఉత్పన్నజ్ఞానమ్ సూక్ష్మమాయరుక్కుమ్. అన్తసూక్ష్మజ్ఞానత్వైచ్చొల్గి కిఱుతు - నుణ్ణె
న్గిఱుశబ్దమ్. (జ్ఞానశిరస్కమాకై యాలే) ఎన్తకు - జ్ఞానత్తుక్కు. ఉత్పాదకమాన జ్ఞాన
వికేషమాకై యాలే యెన్తపడి. ఇత్రాల్ జ్ఞాన భక్తికి శుక్కు భేదమిల్లెయ్ న్నపడి. అప్ప
డిజ్ఞానమ్ సూక్ష్మమాయరుక్కు మోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (భగవత్స్వరూప
రూపాదికలైయ్ న్న తొడఱ్ణి). భక్తిజ్ఞానవికేషమానాల్, భక్తియాలే కాణప్ప
మోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (భక్త్యామామభిజానాతి యెన్తలొడఱ్ణి). (అల్లాలవర్

(౧) (౨) (౩) గీ-౧౮-౫౫. (౪) గీ-౧౮-౫౪. (౫) గీ-౮-౨౨.

† (పా) భవ్యః.

౧౬ అట్టికియమనవాళప్పగుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయ్త,

నన్యయా" ఎఱ్ఱ అనన్యాయాన భక్తియాక నేణుమే, అట్లాతవర్దుకు
వినియోగమ్ కఱ్ఱుకాలక్కిత్తైక్కట్టుకైయితే.

(కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ) తామ్బుళిటుత్తామ్బుకైయాలే అట్టెనీళప్పణ్ణ
ప్పొకాతు, అకుత్తుక్కట్టుకియపురలై ఇత్తైక్కప్పణ్ణప్పొకాతు, ఇని ఇడ
మ్కాణలానతు ఇచన్ పాడేయాకైయాలే, నయిల్ పైయెక్కచ్చొల్లి
ఇడమ్కణ్ణుకిట్టినాళాయ్తు. తన్నుడైయ నన్బుల్పత్తాలే ఇడమ్కొడు
కైక్కయన్దిక్కేతాయారుడైయ శీర్దుత్తుక్కుఅఱ్ఱిమాగ్ధ్యప్రయాక్త
మాకక్కట్టుణ్ణప్పణ్ణినానాయ్తు. (కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ) భక్తియుక్తేయకి
లుమ్ అనన్తానేతన్నై ఇత్తైప్పిత్తు త్తరవేణ్ణుమ్బడియాయ్తు ; పిన్నై
యుమ్ శితితాయరుక్కుమాయ్తు. (౧) "నాయమాత్మా" ఇత్యాది.
ఇనిఇన్దభక్తి అన్యపరమైయై త్తవిర్ప్పిక్కుమితే. (౨) "కయిల్దీనాల్
మనన్దనైక్కట్టి" ఎన్నిటపడియే - ఎట్టుమిరణ్ణుమ్పత్తాయ్ - భక్తియై
చ్చొన్నపడి. "ఎట్టు" ఎఱ్ఱుతిరువస్తాత్తరమాయ్ అత్తాలేయాతల్,
"ఇరణ్ణు" ఎఱ్ఱ - వాక్యద్వయమాయ్ అత్తాలేయాతల్ వశీకరిత్తెన్న
వుమామ్. అలత్తు, ఎట్టుమిరణ్ణుమతిమాతార్క్కుక్కట్టుప్పొకాతే.

బుక్కు వినియోగమ్ కఱ్ఱుకాలక్కిత్తైక్కట్టుకైయితే; ఎఱ్ఱతుక్కుత్తాత్పర్యమ్ -
సామాన్యమానభక్తియాలే కట్టుణ్ణాక్ ఆఱ్ఱరెఱ్ఱపడి. ఆక "కణ్ణిమన్ ఇణ్ణుత్తామ్బు"
ఎఱ్ఱత్రాల్ జ్ఞానవిశేషముమాయ్ అనన్యార్థముమాయ్ సజ్గకామాది పర్యతైయముడై
తాయరుక్కిట భక్తియైచ్చొల్లిదీరాయ్తు.

అప్పడిభక్తియన్దానాలుమ్ తానేకట్టుణ్ణాలాళియ సాధ్యున్న్యొవెన్నవరుళి
చ్చెయ్కిఱార్ (నాయమాత్మైత్యాది యెఱ్ఱులొడగ్గి). ఈశ్వరసేవప్రదనానాల్ భక్తి
కేయ్కిటతేతెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇనిఇన్దభక్తియెఱ్ఱులొడగ్గి). అప్పడిభక్తిఅన్య
పరతైయైత్తరప్పిక్కు మోవెన్నవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎఱ్ఱినోడిరణ్ణుమ్ మెఱ్ఱులొడగ్గి).

(౧) ముద్ద-౩-౨-౩.

(౨) తి-౪-వి-౮-౩.

కట్టెనుచేశెఁబుత్తామ్ము గ-సా, వ్యాఖ్యానమ్. ౫౭

(పెరుమాళ్ అనన్ విక్రమార్కాత ఆశ్చర్యచేష్టితనము
యుద్దేయనన్. అతావను - అమ్మకై యునుజ్జోహోక్కుమన్నోక్కుమ్
తొమ్మకై యునున విచ్చేష్టితజ్జో; (౧) [అమ్మకై యుమ్] ఉరలాడక
ట్టివే త్రివాతేఅత్రి, అనన్ వాయ్ నాయ్ నాతేఅజ్జో, పేత్తై త్తనచేయో
ద్రో అనన్ పార్ కుమ్; [అన్నోక్కుమ్] (౨) "తొడువే శెయ్ తిళ వా
య్ ద్వియర్ కట్టెనుచే విడవే శె న్తువిక్కిమ్" ఎనిఱపడయే - పెరు
డైయ త్తిరణువరు క్కా-క్క-ళవాకిఱ సాధనజ్జెయనుపిత్తు. కళ్ళై
క్కాణై ఎల్లార్ కుమ్ అసాధారణముకై యాలే ఒత్తపరస త్తిత్తు; శ్చ
రుమ్ నరుతిరళ, అనన్ కళోముఖ త్తిలే ధౌగర్భమాన కటాక్షత్తెప్ప
ణ్ణనిఱుమ్. ఇశై యావన్ క ఇశై యుమ్మడిపార్ త్తమ్, ఇశై నవర్
కళై అచిల శెమ్ ముమ్మడి పార్ త్తమ్, తాన్ పణ్ణుశె మ్మతమఱతాలే
మాల్యముడైయనన్; * అను జ్జళా విరేత్తుమ్, ఇప్పడి నోక్కే
యాయ్ చెల్లుమ్. [తొమ్మై యుమ్] మక్కలో మనమ్ నూతర్ త్తరి
యునుకై యాలే ఇననుడైయధౌగర్భైయతీనుఅనన్ అచ్చముఱుత్త,
తొమ్మై యుమ్-అనన్ పార్ త్తమ్ అశ్శలివణుమ్. పొడ్డివర్ కళున్ ప్రసాద

అమ్మకై యుమ్మ పాసురత్తుక్క త్తాత్పర్యురుచ్చెఱ్ఱకా ర్ (ఉరలాడ
కట్టిత్తిరవా తే మినులొవక్కి). (అన్నోక్కుమ్) ఎత్తు-అప్పడిచ్చట నోక్కెచ్చడి.
అతావతేత్తై. తొడువే శెయ్ (౨౫౬) "తొడువే శెయ్ తు" ఎత్తక్కన్దైప్పారురుచ్చె
య్ కేటార్ (పెళ్ళకైయ త్తిరణువొడక్కి). "విడవే శెయ్ విక్కిమ్" ఎత్తు
క్కు నాలుకారుకో, అతావను - ధౌగర్భమాన కటాక్షత్తె ప్పణ్ణనిఱుమ్ మెన్న
తల్. ఇశై యావన్ కళ ఇశైయ్ మనన్ ద్విత్తన్ ద్విత్తై వేమ్మమ్మడికటాక్షత్తె
ప్పణ్ణనిఱుమ్ మెన్నతల్, ఇశైవన్ కళో మునువిడుమ్మడి కటాక్షత్తె ప్పణ్ణనిఱుమ్
మెన్నతల్, ప్పణ్ణయోకళై యుడైయవన్ కళ త్తక్కో కోవమ్మెడుమ్మడి కటాక్షత్తె
ప్పణ్ణనిఱుమ్ మెన్నతల్. అప్పకీతిచ్చలి ప్రసాదనమానురుక్కు మో వెన్నవరుచ్చెయ్

(౧) పెరు-తి-౭-౮.

(౨) తి. వాయ్-౧-౭-౫.

శ్రీశ్రీ అధికీయమణిపాశపేషమాళి నాయనారూపిచ్చెయితో

మావతు అజ్ఞలియే యెద్దిరుక్కుమ్. (౧) “క్షిప్రం దేవప్రసాదినీ” (౨) “అన్తరేణాజ్ఞలింబద్ధావత్కృణన్యప్రసాదనాత్” ఎన్గిటపడియే. [ఇవై కణ్డ వళోత్తైత్తోలైయిన్బత్తిఱుతికణ్డాళ్] ఆత్మానుబద్ధియాన సుఖత్తి నుడైయ ఎత్తైయైక్కణ్డాళ్. నిత్యము క్తర్ జ్ఞానశక్త్యాదికళైక్కణ్డ అనుభవిత్తవర్కళి; ఇవళో సాశీల్యాదికళైక్కణ్డనుభవిత్తవళో.

(ఎన్నప్పనిల్) ఎన్నాయనిల్. (పెరుమాయనెన్నప్పనిల్) ఇ ప్పోతై ఇవరుడైయదాన్యమ్, (౩) “గుణైర్దాన్యముపాగతః” ఎన్గిటపడియే అత్తలైయిల్ గుణచేష్టితజ్గుళుక్కు త్తోద్రుతాయత్తు; ఇవరైయు ముట్టడ త్తోత్పిక్కిఱతితే ఇవ్వపదానమ్. ఇని ఆత్మవారైప్పోలే ఇళ నెజ్జల్లామైయాలే మీణ్డారి త్తనై. (ఎన్నప్పనిల్ నణ్ణి) అవనిత్కాట్టిల్ ఆత్మవార్ పక్కలిలే నెజ్జైవైత్తు. శబ్దాదివిషయజ్ఞశిన్ భోగ్యతైమైయ టుత్తు. త్తన్మక్కలిలేయాక్కిక్కొళ్ళుమ్-భగవద్వైలక్షణ్యమ్; భగవద్విషయభోగ్యతైయిలే నిష్ఠమ్ మీట్టుత్తన్ పక్కలిలే యాక్కిక్కొణ్డతు ఆధ్వాన్ వైలక్షణ్యమ్.

(తెన్ కురుకూర్ నమ్మి యెన్జక్కాల్ గణ్ణిక్కుమ్) కుటుంబుడి నమ్మి యొక్కాట్టిల్ కురుకూర్ నమ్మియెవ్వావర్తిక్కిఱతు. అవనుక్కుప్పుర్తి కిటార్ (క్షిప్రం దేవ ప్రసాదినీయెప్పులొడగ్గి). ఇన్బత్తిఱుతికణ్డవర్కళి నిత్యసూరి కళన్దో, ఇణ్డే ఇవళుక్కుణ్డనపడి యెన్జ నేయెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నిత్యముక్తర్ జ్ఞానశక్త్యాదికళైక్కణ్డైత్తులొడగ్గి).

ఈశ్వరనిడత్తిల్ ఈడుపట్టాల్ మీళుప్పడి యెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇనిఅధ్వానైప్పోలే యెప్పులొడగ్గి). (ఇడ్డన్ శెల్లామై) ప్రభమపర్వత్తిలే పొరున్దామై. “ఎన్నప్పనిల్ నణ్ణి” ఎన్జతు - ఈశ్వరనెట్టు ఆధ్వాన్ పక్కలిలే నెజ్జైవైత్తెన్జపడి.

(౧) గృ.పు.పు.పా.౧౧-౨౬. (౨) రా.కి.౩౨-౧౭. (౩) రా.కి.౪-౧౨.

కణ్ఠినుచో శిఖిత్రాము ౧-వో, వ్యాఖ్యానమ్.

౫౬

జ్ఞాన శక్త్యాదికళాలే; ఇవరుక్తు పూర్తి - జ్ఞానశక్త్యాదికళాలే. జగత్తై
త్రనక్కాక్తుమ్మడియాన గుణజ్ఞో-అవసతు. అసప్తనై ౨ త్రనక్కాక్తు
మ్మడియాన గుణజ్ఞో ఇవరతు. (నణ్ఠిత్తైన్ కురుకుర్ నమ్మియైక్కాల్)
ఆధ్వాం పక్కలిలే నెజ్జెవైత్తు ఆధ్వాం తిరునామత్తెచ్చొన్నాల్.

(అణ్ఠిక్కు-మముతూఱు మెన్నాపుక్కే)నినై త్రనెజ్జుమ్ తిత్తిత్తు
శొన్ననాక్కుమ్, తిత్తిత్తువారానిన్ఱతు. (ఎన్ఱక్కాల్-అముతూఱుమ్)
ఉచ్చారణమ్ సకృత్తాయ్, సారస్యమ్ సదాకాల వర్తియాకానిన్ఱతు. ఇని
భగవద్విషయత్తై నినైక్కైక్కు నెజ్జుమిలై, శొల్లుకైక్కు నాక్కుమిలై.

ఇన్దసారసస్యమ్ ఎజ్జభుక్కుప్పిఱక్క కాణ్ఠిఱిలోమియెన్నిల్;
(ఎన్నాపుక్కే) ఉజ్జలై ప్పీలే భగవద్విషయముమరసిత్తు ఆధ్వారుమ్ రసి
క్కుమ్ నావన్ఱెఎన్నతు, అడియేసిడిత్తు ఆధ్వారుడై యసారస్యత్తిలే ప్దు
జీననావన్ఱో. (ఎన్నాపుక్కే) ఇన్దంశ త్తిల్ కరణియాన ఎన్నావోడుకరణజ్ఞ
లోడు వాళియిలై. (ఎన్నాపుక్కే) అవర్తామ్ (౧) “ఎన్నెజ్జినాల్
నోక్కిక్కాణిర్” ఎన్ఱాప్పీలే, ఇవరుమ్ “ఎన్నాపుక్కే” ఎన్ఱిఱార్. (౧)

ముతప్పొట్టుక్కు అధుకియమణవాళ ప్పెరుమాళ్

నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రియిల్.

(అణ్ఠిక్కుమ్) తిత్తిక్కు-మెన్ఱు శబ్దార్థమ్, “అముతూఱుమ్” ఎన్ఱిఱవర్తమానా
ర్థమ్ (ఉచ్చారణమ్ సకృత్తాయ్) ఎన్ఱవాక్యమ్. ఇప్పడి సారస్యమ్ సర్వకాల వర్తి
యాకైయాలే భగవద్విషయత్తై నినైక్కైక్కుమ్ నెజ్జెలై; శొల్లుకైక్కుమ్ నాక్కు
లైయన్ఱుపడి. “అణ్ఠిక్కుమ్” ఎన్ఱుక్కు - ఇరణ్ణుపారుశో. అతావరు - ఎన్నుడైయ
నెజ్జుక్కు తిత్తిక్కు మెన్ఱుతల్. కరణియానవె సక్కు తిత్తిక్కు మెన్ఱుతల్. (౧)

ముతప్పొట్టుక్కు అరుక్కుదమ్

ముద్రియిల్.

(౧) తి-వా-గి-౧-౧-౨.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

కణ్ణనుణశిలుత్తామ్ము వ్యాఖ్యానమ్

తమ్మిరాన్ పడి.

అవతారికై.

శ్రియఃపతిమాయ్ అవాత్తనమ స్తకామనాయ్ సమ స్తకల్యాణ
గుణాత్మకనాయ్ సర్వస్వమిమన సర్వేశ్వరన్, (౧) పశ్చాత్ క్తిమయే
దివ్య శుద్ధసత్త్వసుఖారే" ఎన్ఱుమ్ (౨) "త్రిసాద్విభూతౌభగ వాసీశ్వర్యా
పరమేశ్వరః। నిత్యముక్తిభోగ్యోసా మోదతేనతతంహరిః" ఎన్ఱుమ్
శొల్లుకిఱపడియే పశ్చాత్సానినన్బాయమాయ్ శుద్ధసత్త్వాత్మమాయ్
నిరతితయానన్దమయచూన త్రిసాద్విభూతియిలే నిత్యనిర్మలజ్ఞానానిగుణక
రాయ్ స్వచ్ఛన్దానుచ్చిత్తి స్వరూపస్థితి పచ్చుత్తిభేదరాన నిత్యసూరిక
ళాలే అనవరతపరిచర్యచూణ చరణనశియగళరాయ్, నిత్యముక్తిరై
యుమ్ స్వరుభనత్తాలే ఆనన్దపీత్తక్కొణ్ణ తానుమ్నిరతితయానన్ద
యుక్తినాయ్కొణ్ణ పోరానిఱ్ఱు;

లీలావిభూతియిలుచ్చార్ అవర్కిళోపాతి తన్నై ౨ అనుభవిక్కి-
పాప్తియుణ్ణాయరుక్క, అత్తై ఇళున్దిరుక్కి, అపడియైక్కిణ్ణ వ్యాకులాన్తి
కిరణనాయ్ ఇవర్కిళై ఉజ్జీపిప్పిక్కి, యిలుణ్ణాని నత్తైయాలే, అచదవిశే
షితరాయ్ అతసీనబోగ మోక్షశూన్యరాయ్ క్కిడక్కిఱనత్తైయిలే (౩)
"కిరణకళేబరైన్ఱుటయిఱుం దయచూనమనాః" ఎన్ఱుమ్ పడియే దయైకుడి
కొణ్ణ తిరువుళ్ళై యుడైయనాయ్ స్వచరణకమల సమాశ్రయణోప
కరణచూక, (౪) "విచిత్రాదేవసమ్మత్తిః" ఇత్యాదిప్పడియే కిరణక
ళేబరైన్ఱుటై కొడుత్తు (చున్ఱివిచ్చిత్తిశ క్తియైయుముణ్ణాక్కి, జ్ఞానకార్య
మాన త్యాజ్యోసా దేయ వివేకపరికరమాః (౫) "నూనం పదిపమన

(౧) (౨) (౩) ర-ప్ర-వి-రగ, (౪) విష్ణుశత్రే, (౫)

కణ్ణినుణ శిఱుత్తామ్మకు తమ్మరాన్ పడి

అవతారికై. ౬౩.

కారుణికోదదాతి" ఎన్నికపడియే వేదజ్ఞులై సమా

అన న్తరం మన్నాడితి క్కు న్తర్వానియమ్ (౨) "మాఱుళ
విశిష్టవిషయమాన శాస్త్రతై వెళియిట్టరుళి, "ఉభయవిభూతియులు
యోగ్యతాసాపేక్షమాయ చిరకాలసాక్ష్య ఇవ్వార్హ్యుంకు ఒప్పు
రమాయరుక్కు-మ్మడియై త్తిరువుళ్ళమ్మల్ తియిలుమిలై.

పేక్షత్వాదికి శాలే నుకరముమాయ చేసరికళువ:టియార్ కిళ్. ఈశ్వ
తిరువమ్మాయ్ బహువిద్యయై స్వయం మేన వనుష్టిత్తు ఇతినాలే నమక్కి
రమాకామైయాలే ఒల్లెప్పుట త్తిలే నన్దళ్ళమ్మెయాలే తాముమతి
త్తిక్కొళ్ళమ్ రాజాకలై ప్పాలే తియార్ కిళ్. తన్నుడైయ జ్ఞాన
క్కడవోమ్" ఎన్దు రామకృష్ణాద్యవతిల ప్పొత్తై ప్పొత్తై ప్పొత్తై
విడ త్తిలే తానేన్దు తిరుత్తప్పార్ ప్పొత్తై తిలుమ్ ఒరువట్టై ఒ
ణామైయాలే, "విజాతీయరాన నమ్మాల ఒరుపడియోలుమ్ తిరుత్తి
ణ్ణై తపడియా యిరున్దతు, ఇని ఇంక్కు ప్పార్వైయిట్టు ముగమ్ పిడి
ప్పార్వై ప్పాలే సజాతీయరై కొండ్లు కార్మమ్ కొళ్ళి వేణుమ్" ఎన్దు అఱుతి
యిట్టు, తన్నుడైయ నిర్దేతుక ప్రసాదత్తుక్కిలక్కాన వార్హ్వాకరై
అవతరిప్పిత్తాన్.

అవర్ కళాకితార్ -నర్వేశ్వరనా శేషమయర్వతమతిసల మరుళప్పె
యై నరరాకై యాలే సకలసంసారిచేతనరుమ్ త్యాజ్యపాదేయ విభాగమ్
పణ్ణి ఉజ్జీవిక్కుమ్మడి క్కుడలాక సర్వాధికారమాన ద్రావిడరూప ప్రబ
న్దజలై అగుళిచ్చెయ్ తు జగతై వాభ్యీత్తార్ శిలరాయ్ త్తు.

ఇల్ ముతలార్ వార్ కళ్ వ్యాసాది పరమర్షికిల్ వ్యాసై త్తరే
యాకిలుమ్, లాకికజ్ఞానముమ్ కలశి గ్రామై రాత్రమాక త్తిరిన్దార్ క
శెన్మత్తున్దు. తిరుమళ్ళై ప్పిరాన్ ముతలాన వార్హ్వాకరే శిఱితు
కాలమ్ లాకికజ్ఞానమ్ మేలిట్టు కాలాన్దరై త్తిలే భగవన్నిర్దేతుక ప్రస్తా

అర్చనా తాము కుర్చు తమిళం పడిలవతారిత.

గౌరవార్థం స్తుత్య; అక్కు-తైక శాస్త్రమిన్ది కే-
కణ్డనుడత్తద్యతేయథాలోకే తుళసీ గన్ధనంయుతా

మే మణత్తోడే అక్కురిక్కుమాపోలే (౨)

౦ ప్రేక్షకశ్చిత్తదాచన" ఎన్నిపడియే

ప్రియపతియాయ్ తే గర్భాభిష్క్తరామ్ తాకికజ్ఞానపూర్వక
గుణాత్మకనాయ్ సర్వస్వమిహ (౩) "బాలకపాడశాబ్దాత్తుమూకభా
దివ్య శుద్ధసత్త్వసుఖారే" ఎస్తుశిరువవతారమతోడగ్గి పతినాటుతిరునడు
వరమేశ్వరికి. నిత్యముక్తికభోగ్గా వాగ్వ్యవహారాదికళుమిన్దియే (౪)
శొల్లుకిటపడియే పళ్ళాననినగ్గా వెల్లొల్లెయమెల్లామ్కణ్డన్" ఎన్ని
నిరతికయ్య-మం గుగ్గిల్లామ్ ఎమ్మెరుమానేయాయ్, తద్గుణా
రావమేసంవర్ధకమాక వళర్ న్దపొందారొరువరాయ్త్తు.

ఇవర్ ప్రభావత్తై నిరూపిక్కుమ్బాత్తు పిరాట్టిమారిలుమ్ నిత్యసూరి
కళిలుమ్ ఉభయవిభూతియిలుమ్ వ్యాప్తుత్తరాయిరుప్పర్. ఎజ్జనేయె
న్నిల్; (౫) "పిన్నైకోల్ నిలమామకళోకోల్ తిరుమకళోకోల్" ఎస్తు
బీరోవాకారత్తాలే అవర్కళోడొక్క వికల్పిక్కలామ్మడి మూవర్ పడియై
యుముడైయరాయిరుక్కిట వితుక్కుమేలే "పిటన్దిట్టో" ఎస్తు అన్య
దృశమాన వేటుపాట్టైయుడైయళాన ఇవళొరుత్తి ఇజ్జనేపిటప్పతే?;
(౬) "ఎన్నమాయ్జొలో ఇవళో నెడుమాలెన్డై నిస్తుకూవుమాల్" ఎస్తు
ఈసుపడుమ్మడిక్కుడలాన వేల్లొత్తైయుముడైయరాయ్, (౭) "అడి
యార్ నిలాకిన్డ వై కున్డమోవై యమోనుమ్నిలై యిడమ్" ఎన్నిపడియే
స్థానవికల్పత్తాలుమ్ ఉభయవిభూతియిలు మడగ్గితతనైయరాయిరుప్పర్.

- (౧) (౨) భగవచ్చాస్త్రే. (౩)
(౪) తి-వా-౬-౭-౧-౧- (౫) తి-వా-౬-౭-౧-౦. (౬) తిరు-౭-౫.

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మక్కు తప్పిరాన్ పడి అవతారికై. ౬౩.

(౧) “యావర్ నికరకల్ వాన త్తే” ఎన్ఱమ్ (౨) “మాఱుళ తోవిమ్మన్మిన్మిశ్చేయే” ఎన్ఱమ్ ముక్తకణ్ణమాక “ఉభయవిభూతియులు మ్ తమ్మాడోప్పారువవమిలై” ఎన్ఱారితే; ఇవ్వాన్వారుక్కు ఒప్పు చ్చొల్లలావార్ సంసార త్తిలుమిలై. నిత్యవిభూతియులుమిలై.

తమ్ పడి తాముమఱియార్. సంసారికళుమఱియార్ కిళ్. ఈశ్వ రనుమఱియాన్. “ఒరుసాధనత్తైచ్చమైయ వనుప్పిత్తు ఇతినాలే నమక్కి ప్పడి ఒరువీఱుడై మైవరుమ్” ఎన్ఱిరుక్కు నన్దల్లమైయాలే తాముమఱి యార్. ఇవరై ప్పిలే సకలేతరవిలక్షణరాయరుప్పారై సంసారవణ్ణల త్తిలే కాణామైయాలే సంసారికళుమఱియార్ కిళ్. తన్నుడైయ జ్ఞాన శక్త్యాదిగుణజ్ఞో, (౩) “అవ్యుచ్చిన్నాత్తతన్వేతే స్వప్తిస్థితన్త సంయమాకి” ఎన్ఱిఱపడియే అనున్యూతిమాన స్వప్తిపరమ్మరైయిల్ ఒ రున్యక్తియిలేయాకిలుమ్ ఇప్పడి ఫలిక్కాణామైయాలే సర్వేశ్వరను మఱియాన్. (౪) “విణ్ణళారిలుమ్ శీరియర్” ఎన్ఱిఱపడియే నిత్యర్ కళిలుమ్ వ్యావృత్తరాయరుక్కు మళవన్ఱియే పురుషోత్తమాన సర్వేశ్వరనోడేయు మొప్పుచ్చొల్లలామ్మడియాన వైభవమితే ఇవరతు.

(౫) “సచపూజ్యోయథాహ్యహమ్” ఎన్ఱమ్, (౬) “జ్ఞానీ త్వాత్తైవమేసుతమ్” ఎన్ఱమ్ శొల్లకిఱపడియే సర్వేశ్వరన్తానే జ్ఞానాధి క్యజ్ఞైయిట్టు ఓరోన్యక్తికత్తై త్తన్నోడొక్కవుమ్ తనక్కు ధారకమాక వుమ్ శొన్నపడికణ్ణాలో, ఇవర్ విషయ త్తిల్ శొల్లవేణ్ణావితే.

ఇన్నముమ్, (౭) “పువియుమిరువిశుమ్ముమ్నిన్” ఇత్యాది. “ఉభయ విభూతియుమ్ ఉన్ సజ్జల్పత్తిలే కిడక్కిఱతు; వనమ్బూతనాన నీ ఎన్నుడైయ శ్రోత్రేన్ద్రియద్వారా పుకున్దు విచ్చేదమిన్ఱిక్కే ఎన్ను

(౧) తి.వా.౪-౫-౮. (౨) తి.వా.౪-౪-౯. (౩) ఇ.పు.

(౪) తిరు.౨-౭౯.

(౫) భగవచ్చాస్త్రే.

(౬) గీ.౭-౧౮.

(౭) పెరియతిరువు.౭౫.

౬౪ కర్ణామృతశిఖితామృతముక్కు తమ్మిరాన్ వడి అవతారికై.

దైయ హృదయమైతే ఉగ్రహాకానిష్ఠాయ; ఇష్టడిమానసిన్సు నిభూతి
యైయుడై యనియో? నిభూతి... నైయుడైయ నానోపరియన్? ఎన్దు
అతివారిత్తై. అప్రతిహతశక్తియూని నీతాని ఇష్టై నిరూపిత్తుక్కాణా
యెన్దు ఉభయవిభూతియు క్తకోడే మఱుత్తలైక్కుమ్బడిమాన నభవత్తై
యైయుడై యరుమాయ్, (౧) “తయేవ త్తినమోరనై యార్కళాయ్” ఎన్దు
ఒరువరిరువరన్తిక్కే నిత్యసూరికల్లెగుమ్ కూడినాలుమ్ తనుక్కోరోవ
కై క్కొన్నామ్బడియాన పెరుమైయైయుడై యరామురుప్పర్.

ఇష్టడి సకలేతరవ్యాప్తుత్తరాయ్ సర్వప్రకారవిఘ్నానరాన ఇ
వ్యాధ్యార్ అవతరి త్తతునంపారిచేతనోపక్షేప సుతఫలనాయ్ త్తు
(౨) “తతోభిలజగత్సద్యబోధాయాఽచ్యుతభాయనా । దేవకీపూర్వ
సన్ధ్యాయామా విహృతం మహాత్మనా” ఎన్దు సర్వేశ్వరనవతరిత్తావ్వి
లాయ్ త్తు ఇవ్యాధ్యార్ నవతరి త్తతు.

అవతారకార్యభేదత్తాలే అచ్యుతభానువినుడైయ ఆవిర్భావత్తి
లుమ్ వకుళభూషణభాస్కరోదయమ్ వ్యాప్తుత్తిమాగుమ్. (౩) “యన్తో
సహస్రమపహన్తితమాంసి పుంసాంనారాయణోనసతి యత్రసశబ్దచక్రిః
య్యుక్తాలం శ్రుతిగతం ప్రణమన్తి విప్రాస్తనైనమోవకుళభూషణ
భాస్కరాయ” ఎన్దు అచ్యుతభానువుక్కు- వికసియాత హృత్సద్విజగుమ్
వికసిన్తు, ఆనత్యా నివార్యనాయ్ ఉభిరుభాన అజ్ఞానాధికరకాముమ్ నీ
గ్గినతుమ్ వకుళభూషణ భాస్కరోదయమానిన్పితే.

ఇష్టడి అజ్ఞానతమోనినర్తకరాయ్ (౪) “ఉపమేనాదుములక
ముమ్ తన్నైప్పోల్” ఎనిజుపడియే ఎల్లాయ్ తమ్మెన్దోలే భగవదేక
పరరామ్బడి అవతరి త్త ఇవ్యాధ్యార్ విషయత్తి (౫) “తేననున్
ద్రుతియేన్” ఎన్దు శేషిత్వ రిరణ్యత్వ ప్రాప్త్యర్థంకై అఱుతియుట్టు తదే
కనిష్ఠరాయ్ ప్పొరుగునాయ్ తు శీనుధుకివియ్యాధ్యార్.

(౧) తిరువి.౨౩.

(౨) వి.పు.౫.౩-౨.

(౩) పరామ్మక్కావ్తే.

(౪) తి.నాయ్.౬.౭.౨.

(౫) ౨.

కణ్డినున్ శిఃఖత్రామ్బుక్కు తమ్మిరాన్ పడి అవతారికై. ౬౫

ఇప్పుడి ఇవర్ తదియ శేషత్వమే ఉద్దేశ్యమెట్లు అటులియిడుకై కు
వస్తవట్టితానే తెన్నిల్; — నమ్మామ్వారై * పాయ్ నిన్ద్రానమ్ తొడన్
* అవావల్లు వీడు పెల్ల వళవుమ్ శేల్ల అనుభవత్తవిడత్తిల్ అవర్
తమక్కు ఉద్దేశ్యమాక త్తిరువాయ్ మొట్టియిల్ * పయిలుమ్ శుడరాళి
* నెడుమాల్కడ్డిమైయిలే పురుషార్థకాష్టై యాక తదియ శేషత్వత్తైయే
అటులియిడుకై యాలే, స్వాచార్యరుచిపరిగృహీతమాన వర్ణమే తమక్కు
ఉద్దేశ్యమెట్లు నిన్ద్రై, తదియా గేసరరాన ఇష్వామ్వారైయే * తేవుమ
ల్లీయే నెన్దు పల్లీయికితార్.

ఆచార్యరుచి పరిగృహీతమాన వర్ణమే సాత్వికరుక్కు పురిగ్రా
హ్యమెన్నుమిడమ్ మహాభారతసారమాన సహస్రనామాధ్యాయత్తిలే
శొల్లిల్లైతే.

శ్రీభీష్మర్ పక్కలిలేనకలాద్దజ్జళైయుమ్ కుత్తైవళక్కేట్టధర్మ
పుత్రన్, ఇవన్ తనక్కు ఉద్దేశ్యమాక స్వీకరిత్తతత్వహితజ్జళే తనక్కు
ఉద్దేశ్యమెట్లునిన్దు (౧) “కోధర్మస్సర్వధర్మాణాం భవతః పరమోమతః”
ఎన్దు కేట్టు, “ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోధికతమోమతః” ఎన్దు తన్ను
డై యరుచిపరిగృహీతమాన వర్ణత్తై ఉపదేశితానితే అవనుమ్.

త్రిపురాదేవియారై “ప్రమాణప్రాబల్యత్తాలేయో ఎమ్మెరు
మానే ఆశ్రయణీయదైవమెన్దు నీజ్జళో పల్లీయికితతు” ఎన్న; “అతొన్దు
మన్దు; ఎమ్మెరుమానార్ కాడిచ్చాల్ మూలైయిల్ దేవత్తైయై ఆశ్రయి
త్తారాకిల్ అతునే ఎజ్జళుక్కు మాశ్రయణీయవన్దు వాకక్కడవతు”
ఎన్ద్రాల్. అన్దన్యాయత్తాలే ఆర్థ్వాత్ తమక్కు త్తజ్జమాక నిన్ద్రై త్తిరున్ద్రతదీ
య శేషత్వత్తైయే విరుమ్బిత్తమక్కు పురుషార్థమాక అధ్యవసిక్కి
తార్.

(౧) భార-ఆను-సహస్రనామాధ్యాయే.

౬౬ కణ్ణినుణ్ శిటుత్తామ్మక్కు తమ్మిరాన్ పడి అవతారికై,

ఇతుతాన్ శ్రీరామాయణపురుషర్కళిల్ శ్రీశత్రుఘ్నాధ్వాన్బక్కల్
లిల్ అనుస్థానశేషమాకక్కాణప్పట్టుతు. (౧) [వేదోపబృంహణార్థా
యతావగ్రాహయత ప్రభుః] వేదోపబృంహణార్థమాకప్రస్తుతమాన
శ్రీరామాయణపురుషర్కళి నాల్వరుమ్ ధర్మసంస్థాపనార్థమాక అవతారికై
యూలే నాల్వత్తై అనుస్థిత్తుక్కాట్టినార్కళి. (౨) “కర్తాకారయితాచసః”
ఎన్దిపడియే అనుస్థిత్తిక్కైక్కాక, “ఒరువన్ శొన్నత్తై ఒరువన్ శెయ్య
క్కడవన్” ఎన్దిముత్తై నేరాక అభిస్తుకిడక్కైయూలే పితృవచనపరిపాల
నాదికళాలే సామాన్యధర్మత్తై అనుస్థితార్ పెరుమాళ్. (౩) “పితృవచ
ననిర్దేశాత్” (౪) “అగస్త్యవచనాత్” (౫) “సుగ్రీవవచనాత్”
ఎన్దితేఇవరుడైయ అనుస్థానమ్.

“నిరుపాధిక శేషియైక్కుటిత్తు శేషభూతన్ కిళ్ళిత్కరిత్తుత్తానుళ
నాకక్కడవన్” ఎన్దిపి శేషధర్మత్తై అనుస్థితార్ ఇళైయ పెరుమాళ్.
(౬) “కురుష్వమామనుచరమ్” (౭) “అహంసర్వంకరిష్యామి”
ఎన్దితేఇవరుడైయ అనుస్థానమ్.

(౮) [రాజ్యశ్చ తివరక్షేయమహం వేలేవసాగరమ్ | ప్రతిజానామి తే
వీరమాభూవం వీరలొకి భాక్] [రాజ్యశ్చ తివరక్షేయమ్] (౯) “రరక్షధ
ర్మేణబలేన” ఎన్దిపడియే ఉమ్ముడై యరక్షణమ్ పణ్ణైయన్దిక్కే
ఉమ్ముడైయ రాజ్యత్తైయుమీరక్షిక్కక్కడవేన్. ఎనక్కుతాదర్థ్యమ్
స్వరూపమానాలుమ్ ఉమ్ములెన్నై మిఱవొణ్ణాతు కాణమ్. [అహం
వేలేవసాగరమ్] కడలుక్కుక్కరై శేషమాయిరుక్కచ్చేతేయుమ్ కరై
యైఅతిక్రిమిక్కుమాట్టాతితే కడల్. అప్పడియేనీర్ పెరియిరెన్నా,
ఉమ్ములెన్నై మిఱవొణ్ణాతు కాణమ్. [ప్రతిజానామి] ప్రతిజ్ఞై పణ్ణకి

(౧) రా-బా-౪-౬.

(౨)

(౩) రా-బా-౧-౨౪.

(౪) రా-బా-౧-౪౨

(౫) రా-బా-౧-౨౦.

(౬) రా-అ-౩౧-౨౨.

(౭) రా-అ-౩౧-౨౫.

(౮) రా-అ-

(౯) రా-కి-౧-౧౨౮.

కణ్ఠీనునశిఖుత్తామ్బుక్కు తమ్మిరాన్ పడి అవతారికై. ౬౨

తేన్, [వీర] ఒరుకోత్తై మున్నేయో నాన్ ప్రతిజ్ఞైవణ్ణుకిఱతు. నాన్ ప్రతి
జ్ఞై పణ్ణినాల్ అత్తై త్తలై క్కట్టి త్తరవలఱణ్ణిశ్చై త్తనముడై య ఉమ్ముడై
యమున్నేయన్తో. [మాభూవమ్] ఇప్పడి శెయ్ తిలేనాకిల్ ఉమ్ముడై
యసన్నిధియిల్ వర్తిక్కప్పెతాత్ ధీకై యుమ్మిక్కే ఉమ్ముడై యరా
జ్యత్తిలుమ్ వర్తిక్కప్పెతాతవనాకితేన్. [వీరలొకభాక్] ఉమ్మెముడిశూ
డిఅనుభవిక్కప్పారిత్తు అతు వెతాతేపోన చక్రనర్తిపుక్కలొకమ్ పుకు
కితేన్దిఱపడియే నిర్బని త్తడిమ్మై శెయ్ కై యన్దియే “శేషిఉక్తవడిమ్మై శె
య్యక్కడవేన్” ఎన్నుమిడతై అనుష్ఠితాన్ శ్రీభరతాద్వాన్.

ఇప్పడి యిరుక్కిఱఱననై యల్లతఱియాతిరుక్కై యాలే భగవచ్చే
షత్వత్తామ్మెయన తదీయ శెషత్వతై అనుష్ఠితాన్ శ్రీశత్రుఘ్నాద్వాన్.

(౧) “గచ్చతానూతులకులం భరతేనతదానఘం । శత్రుఘ్నో నిత్యశ
త్రుఘ్నో నీతః ప్రీతిపురస్కృతః” [గచ్చతా] ఎన్నిఱనర్తమాననిదేశ
త్తాలే పోకిఱవిడత్తిలే తనక్కెన్నవారు ప్రయోజన ముడ్డాయాతల్, ఇజ్జు
నూతాపితాక్కలై క్కేల్వికొళ్ళుతల్, పూర్వజరాన పెరుమాళై క్కేల్వి
కొళ్ళుతల్, శెయ్యామిన్వళపుమ్మిక్కే అవనై యొళ్ళియజీవిక్కమా
ట్టామ్మెయాలే పోనానెన్.

[నూతులకులమ్] యుధాజిస్తులత్తై త్తునన్దతుమ్ అవనై యా
యాలేపోక్కిలుముద్దేశ్యమ్ అవనుక్కు. ఇవనుక్కు అవనుద్దేశ్యమాయ్
పోనానెన్. [భరతేన] చక్రనర్తియుమ్ తుళ్ళి, పెరుమాళుమ్ రాజ్యతై
ప్పొక్కట్టుప్పొయ్, ఇల్లైయ పెరుమాళుమ్ తుడర్ న్దడిమ్మై శెయ్యనేణుమెన్
పోయ్, శ్రీశత్రుఘ్నాద్వాయమ్ నిన్నైయల్లతఱియేనెన్దిరుక్కుమ్ ద్దశై
యిలుమ్ రాజ్యతైభరిక్కక్కడవనెన్దాయ్ త్తు వసిన్దభగవాన్ తిరునామమ్

(౧) రా.అ.౧.౧.

౬౨ కణ్ణినున్ శిఱుత్తామ్ముక్కు, తమ్మిరాన్ పడి అవతారికై.

శాత్తిల్ యి: (౧) “భరతఞ్జిరాజ్యస్యభరణాత్” ఎన్ఱానితే శ్రీశతానీకన్.
(తదా) ఇరువరుమ్ రాజపుత్రకళాయ్ నత్తత్రభేదముణ్ణాయరున్దాల్ పిరి
త్తుమువచార్తమిట్టుప్పొక పాప్తమాయరుక్కు అవన్ పోనతువే మువచార్
త్తమాకప్పొనానెన్తె. “గచ్చతా” ఎన్ఱతిలే అర్థసిద్ధమన్ఱో? “తదా”
ఎన్ఱిఱతెన్ఱెన్ఱిల్; - అఙ్గుమమతానివుత్తియైచ్చొల్లిల్ యి. ఇఙ్గులతుక్కా
శ్రయమాన అహఙ్కారనివుత్తియైచ్చొల్లుకిఱతు. ఆకైయాలే పున
రుక్తిదోషమిల్తె. శేషత్వవిరోధియితే ఇరణ్ణుమ్.

[అనఘం:] అఘమిల్లాతతు ఇవనుక్కేయితే. అఘమావతు
ఉద్దేశ్యవిరోధియితే. ఇవ్విడత్తిల్ అఘమావతు - రామభక్తి; ఇత్తై
పాపమెన్నలామోపెన్ఱిల్; పాపత్తిల్ పుణ్యమనన్ఱాకయరుక్కు, మోక్ష
విరోధియాకై యాలేపుణ్యముమ్ (౨) “అశ్వఞ్జవరోమాణి విధూయపాప
మ్” ఎన్ఱ పాపశబ్దవాచ్యమాయ్ త్తితే. ఆకై యాలే భరతానువుత్తి
యాకిఱ ఉద్దేశ్యత్తుత్తు విరోధియాకిల్ రామసాన్దర్యత్తిలే కాలతా
ఘమతువుమ్ పాపమిత్తనై యితే. (౩) “రామేప్రమాదంమాకాక్షీక పుత్ర
భాతరిగచ్చతి” ఎన్ఱ రామానువుత్తిక్కుమ్ ఇడైచ్చువరాక
చ్చొల్లిల్ త్తితే.

[శత్రుఘ్నం:] పిల్లై కళాడై య సన్నివేశజ్జైచ్చార్ త్తు త్తిరు
నామమ్ శాత్తుకిఱ శ్రీవసిష్ఠభగవాన్, పెరుమాళ్ కణ్ణారై అమ్మకాలే
తువక్కవల్లరాకత్తోన్ఱుకై యాలే రామనెన్ఱుమ్, ఇల్లై య పెరుమాళ్
కై ద్విర్యమేనిరూపకమాకత్తోన్ఱుకై యాలే లక్ష్మణనెన్ఱుమ్ తిరునామమ్
శాత్తినాప్పొలే. ఇవనుడై య సన్నివేశ తైక్కావేశత్రుక్కల్ మణ్ణుణ్ణు
మ్మడి యిరుక్కక్కాడై యాలే శత్రుఘ్న నెన్ఱుతిరునామమ్ శాత్తినానితే;

(౧)

(౨)

(౩) రా-అ-౪౦-గి.

కణ్ఠీనుణ్ శిలుత్రామ్ముక్కు, తమ్మిరాన్ పడి అవతారికై. ౬౯

[నిత్యశత్రుఘ్నం] బాహ్యశత్రుక్కుశస్త్రియే ఆస్త్రశత్రుక్కుశాన
విన్వ్రియజ్జలై యుమ్ జయి త్తిరుక్కుమెనై. అవ్విన్వియజయత్తుక్కులై
ఎన్వళవెన్నిల్; (౧) “పుంసాందృష్టిచిత్తాపహారిణమ్” ఎన్నిరాయసాస్త్రర్య
త్తిలుమ్ తువక్కుణ్ణాతిరుక్కు. అతాకితతు - పెరుమాళ్ ప్పల్లె
మ్బాతుమ్ తన్నుకప్పాలేయాతల్ అవనుడై యనై లక్షణ్యత్తాలేయాత
లన్విక్కు, తనక్కుడదైశ్యనానవనుకన్దవిషయమెన్దుపల్లె. [నీతం]
రాజాక్కుళో పోమ్బాతు ఉడై వాళో పరిశుమల్లొన్దుకొన్దుపోమ్బా
పాతి అవన్ కొన్దుపోకప్పొనన్. ద్రవ్యత్తుక్కు ద్రవ్యాస్త్రరజ్జళోల్లై
సంయోగమ్ ఉభయనిష్ఠమాయరుక్కుమితే. అతుపోలన్విక్కు జాతి
గుణజ్జళోపాతిపోనన్. [ప్రీతిపురస్త్రుతం] జ్యేష్ఠానువుత్తికర్తవ్యమెన్దు
పోనానల్లన్. (౨) “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్దుపోనగ్గళై యపెరుమాళ్లై
ప్పోలేసర్వశేషపుత్తియైయుమ్ పణ్ణలామెన్దుకొన్దుప్రీతిపేరిక్కుప్పొనాన్.
పడై వీటిలిరున్దాల్ పలరుణ్ణాకై యాలే విక్కుక్కాడోపాతియితే సిద్ధి
పుతు.

“నీతం” ఎన్దైయాలే శేషత్వత్తిల్ అచిత్కల్పనాయరుక్కుక్కు
డవన్. “ప్రీతిపురస్త్రుతం” ఎన్దైయాలే స్వరూపానురూపమానపుత్తి
యిలై చైతన్యప్రయుక్తమాన ధర్మజ్జళుణ్డాయరుక్కు. (౩) “పడియా
య్కిడన్దున్ ఐవళవాయ్ కాణ్బేనే” ఎన్దితే అభియుక్తోవారై. “అన
ఘం” “నిత్యశత్రుఘ్నం” ఎన్దుపావనత్వత్తాలుమ్ భోగ్యతైయాలుమ్
అననై యేపల్లొనెన్నపుమామ్. “అనఘం” “నిత్యశత్రుఘ్నం” ఎన్దు
తుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్నిల్; శ్రీశత్రుఘ్నాన్దొన్ పెరుమాళ్ళుక్కు
నల్లనానవడి “అవనై యల్లతటియాత శ్రీభరతాద్వానై యల్లతు వేటొన్దు
టియాతపడియానాన్” ఎన్దు ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్ తార్. ఇతువే

(౧) రా.అ.౩-౨౯. (౨) రా.అ.౩౧-౨౫. (౩) పెరు.౪-౧౦.

ప్రయోజనమానాల్ శొన్నమికై యెల్లామ్ పొలుక్కుమ్. ఆకశ్రీశత్రు
ఘ్నాధ్యోనై పోప్పలే యరున్నారొరువరాయ్ త్తు శ్రీమధురకవికల్.

ఇని తదీయరు దేశ్యరెన్నుమిడ త్తిల్ భగవత్సంబన్ధ మాత్ర త్తిలే
విషయీకరిత్తుమ్, తద్విషయ త్తిలే అవగాహిప్పిత్తుమ్, తద్గుణానుసంధా
నత్తాల్లతలు శెల్లాతదనైయిలే (౧) “బోధయ న్తంపరస్పరమ్” ఎన్ని
పడియే ఇపోతు పోతుపోక్కుకైక్కు ఉశాత్తునై యాయుమ్, (౨)
“యత్ర పూర్వే సాధ్యాస్స నిదేవాః” ఎన్నిపడియే సాప్తిదనైయిల్
భగవదనుభవ సహకారికళాయుమ్, ఇప్పడిబహుముఖమాన ఉపకార
త్తాలే సర్వావస్థయిలుమ్ తదీయరే ఉదేశ్యరెన్ను అటులియిట్టు తనకు
వైష్ణవ విషయీకారత్తుక్కుమున్నే అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖత్తాలే భగవ
ద్విషయ త్తిలే మూట్టిన మహాపకారక రాన ఆధ్రోర్ త మ్మై యే
కన్దుకితార్.

ఇప్పడి ఇనర్ పరమాచార్యరాన ఆధ్రోర్ విషయ త్తిలే * శేవు
మన్దుటియేనెన్ఱు దేవతాప్రతిపత్తిపణ్ణుకై క్కడియెన్నెన్నిల్, (౩) దేవ
మివాచార్యముసానీత” ఎన్ఱుమ్, (౪) “ఆచార్యదేవోభవ” ఎన్ఱుమ్,
ఆచార్యవిషయ త్తిల్ దేవతాప్రతిపత్తిపణ్ణుచ్చొల్లి వేదాన్తమ్ విధిక్కై
యాయుమ్, (౫) “గురురేవ పరంబ్రహ్మ” ఎన్ఱుమ్, (౬) “ఆచార్యస్స
హరిస్సాక్షాచ్ఛ్రరూపీనసంశయః” ఎన్ఱుమ్, (౭) “ఏష వై భగవాన్ సాక్షా
త్ప్రధానపురుషేశ్వరః” ఎన్ఱుమ్, (౮) “యోగీశ్వరై ర్విమృగ్యాః స్థిం
లోకో యంమనుజేనరమ్” ఎన్ఱుమ్, (౯) “సాక్షాన్నారాయణోదేవః
కృత్వామర్త్యమయీంతసుమ్ । మగ్నానుద్ధరతేలోకా కామణ్యా
చ్చాస్త్రపాణినా” ఎన్ఱుమ్ ఇతుముతలాన ప్రమాణజ్ఞులిలే సర్వేశ్వర

(౧) గీ-౧౦-౯. (౨) సామ-ఉత్తర. (౩) (౪) తై-శిక్ష.

(౫) ఆద్వయతారకోపనిశత్. (౬) (౭) (౮) (౯)

కణ్ణినున్ శిలుత్తమ్మక్కు తమ్మిరాన్ పడి అవతారికై. ౭౧

న్టానే తిచార్యనాయవన్దవతిరిత్తు సంసారార్ణవమగ్నరాన్ సంసారిచేరే
నరై కేవలమ్ తనేక్కువైయాలే శాస్త్రార్థజలై ఉపదేశిత్తు ఉద్ధరప్పిక్కు
మెన్టు ముక్తికణ్ణమాక చొల్లుకై యాలుమ్,

(౧) “కృతేత్రినూసుర్భగవాన్ త్రేతాయాంరఘునన్దనః । ద్వా
పరేనన్దనూసుశ్చ కిలాదేవఃపరాజ్ఞుశః” ఎన్టుమ్ ఈర్వరన్టానేకృత
యుగత్తిలే బ్రాహ్మణోత్తమరాన్ అత్రిభగవానుక్కు పృత్రనాయ
దత్తాత్రేయనాకనన్దవతిరిత్తాప్పొలవుమ్, త్రేతాయుగత్తిల్ త్రితయనాన్
దశరథచక్రవర్తిక్కు పృత్రనాయవన్దవతిరిత్తాప్పొలవుమ్, ద్వాపరయుగ
త్తిల్ గోరక్షణాది ధర్మజ్ఞైయుడై య సాక్షాద్వైశ్యనాన్ శ్రీనన్దగోప
నుక్కు పృత్రనాకనన్దవతిరిత్తాప్పొలవుమ్,

(౨) “కూరేకలియుగేప్రాప్తే నాస్తికైకలుషీకృతే । విష్ణోరం
శాంశసమ్భూతో వేదవేదార్థతత్వవిత్ ॥ స్త్రోత్రంవేదమయంకర్తుంద్రా
విద్యానిజభాషయా । జనిష్యతినతాంశ్రేణోలోకానాంహితకామ్యయా”
ఎన్టు నాస్తికజనాకాన్తమాపకలియుగత్తిలే సర్వేశ్వరసుడై య అంశా
వతారమాయ తత్వవిదగ్రేసరరాయ లోకహితార్థమాక ద్రావిడభా
షైయాలే వేదాన్తార్థజలై ప్రబన్ధీకరికైక్కు శ్రీశతకోపరెన్టు తిరునా
మజ్ఞైయుడై యరాయ ఒరువర్ తిరువవతిరిక్కుప్పొకితారెన్టుమ్. (౩) “కలా
పునఃపాపరతాభిభూతే నఉద్భవత్యాశ్రితవత్సలత్వాత్ । భక్తాశ్చనా
విశ్వజనాకసుగోప్తుంవిశ్వాధికోవిశ్వమయోహేవిష్ణుః” ఎన్టుకలియుగ
త్తిలుమ్ సర్వజన సంరక్షణార్థమాక సర్వాధికనాన్ సర్వేశ్వరన్ భక్త
యాపేణ వన్దవతిరిప్పేనెన్టు శొల్లుకై యాలుమ్,

(౪) “కలాఖిలుభవిష్యన్తి నారాయణపరాయణాః । క్వచిత్త్వ
చిన్మహాభాగాద్రమిడేమచభూరిశః । తామ్రపర్ణినదీయత్రకృతమాలాపయ

(౧)

(౨)

(౩)

(౪)

29 కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్మక్కు తమ్మిరాన్ పడి అవతారికై .

స్వీసి । కావేరీచమహాభాగా ప్రతీచీచమహానదీ । యేపిబ నిజలంతాసాం
మనుజుమనుజేశ్వర । తేమాంనారాయణేభక్తిర్యుయసీ నిరుపద్రవా
ఎన్ఱు జ్ఞానాధికరానసత్తుక్కల్ వస్తు ఆవిర్భవిక్కుమ్ స్థలవిశేషజ్ఞతై తత్త
న్నదీవిశేషజ్ఞతాలే ప్రకాశిప్పిత్తు, అన్దనదీవిశేషజ్ఞతాలే జలపానమ్ పణ్ణుమ
వరకళుక్కు భక్త్యతిశయిక్కుమ్బడియెచ్చొల్లుకిటవళవిలే,

ప్రథమత్తిలే “తామ్రపర్ణినదీయత్ర” ఎన్ఱు ఇవరావిర్భావస్థలత్తై
చ్చొల్లుకై యాలే, “ద్వితీయేతుపరాధేస్థి దినేత్వాద్యేభనత్తమే ।
మన్వన్తరేవర్తమానే తస్మాంవింశేచతుర్యుగే । కలేరాదామాసిరా
ధేకాన్యవారేకుళీరకే । పార్ణమాన్యాంవిశాఖాభ్యేతారేమహతిశోభనే ।
ప్రజాపత్యేర్జన్మయోగీ శతకోపతిస్తృతః ॥ మద్భక్తోహంభవిష్యామినే
తుంద్రావిడతాంఘ్రితి” ఎన్ఱుమ్, “తామ్రపర్ణ్యత్తరతలేదాన్తజ్జే
తేజనిష్యతి” ఎన్ఱుమ్, “నిర్నిద్రతిన్రిణీశత్వం గత్వాత్రభుజగాధిపః ।
సర్వాభిలాషాన్ సర్వేషాం నిత్యమేవప్రదాస్యతి । శతకోపమునీన్ద్రీత్వం
సమ్రాప్యతిదశేశ్వరః । తామ్రపర్ణితటంపాప్య రక్షిష్యత్యఖిలాన్
జనాన్ । అత్రవేదాస్సమస్తాశ్చ ద్రావిడత్వముపాగతాః । వేదయుష్య
న్రిచేవేశం సకలాఅపిమాధవమ్” ఎన్ఱుమ్, “అత్తపాణ్డ్యమహాదేశేకురు
కానగరీశుభా । తామ్రపర్ణినదీతీరేసాక్షాద్ద్రష్టుమ్యాదోక్షజః” ఎన్ఱుమ్
శొల్లుకిటపడియే అన్దనదీతీరత్తిల్ * నల్లార్ నవిల్ కురుకురిల్ యుగవర్ణ
క్రమత్తిలే అవతరిత్తనర్వేశ్వరన్ తానే(౧) “కుడికుడివట్టివన్దాప్పెయ్యుమ్
తోణ్డూర్” ఎన్ఱుపడియే సప్తపురుషమ్ భగవదేశ్వరరామ్బడియాన
కారియారిడత్తిలేవన్దవతరిత్తు “కారిమాటన్ శడకోపన్” ఎన్ఱు పర
మాప్తతమరాన తామే అరుళిచ్చెయ్యుమ్బడి ప్రఖ్యాతప్రభావరాకై
యాలే ఇవ్వార్వారే సకలజనజీవాతువాయ్ సర్వోత్తరకమాన భగవ

(౧) రి-వాయ్-౨-౧.

కణ్ఠినుణశిఖుత్తామ్బినో తమ్పిరాన్ పడి అనతారికై.

23

దవతారమెత్తుతియిట్టు, అవరేపరదేవతై యెన్ఱు శ్రీమధురకవికళో పర్
దీనారాయ్ త్తు.

(౧) “అటియాతనవతివిత్తవత్తా” ఎన్ఱు భగవద్విషయత్తిలే
ఆచార్యత్వప్రతిపత్తిపణ్ణినార్ నమ్మాత్వార్; ఇవర్ ఆచార్యవిషయ
త్తిలే “తేపుమర్త్తియేన్” ఎన్ఱు భగవత్ప్రతిపత్తిపణ్ణికితార్. ఈ
శ్వరత్వ ఆచార్యత్వజ్ఞానికి ధర్మద్వయజ్ఞఘమ్ కార్యభేదత్తాలే వ్యక్తి
ద్వయసాధారణమాయ్క్కాడైయాలే ఇరువర్ పక్కలిలుమ్ ఇరణ్ణు
ప్రతిపత్తియమ్ నడక్కకుత్తైయిల్లై. “శ్రీధరాయాదిగురవే” ఎన్ఱు
శ్రియోపతియానవీశ్వరన్ఱానే ప్రథమాచార్యనాయ్, (౨) “సచాచార్య
వంశోజ్జేయః, ఆచార్యాణామసావసావిత్యాభగవత్తః” ఎన్ఱిపడియే
గురుపరమ్పరైయమ్ జ్ఞాతవ్యమాకైయాలే తత్పరమ్పరాప్రసర్తకత్వ
ముమ్ స్వనిష్ఠమాకైయాలేచరమాచార్యత్వముమ్ తన్నైయెట్టియ
అనుపపన్నమాకైయాలే ఆచార్యవతారముమ్ ఈశ్వరకృత్యమా
మత్తనై.

(౩) “సమ్భవామియగేయగే” ఎన్ఱువాయొలై శైయతతు ఆచా
ర్యవతారత్తై యెట్టియన్ఱిత్తే. ఆకైయాలే నమ్మాత్వార్ భగవదవ
తారపశేషమాకైయాలే అవర్ విషయత్తిలే శేషిత్వశరణ్యత్వ ప్రిప్య
త్వజ్ఞలై అటుతియిట్టు, శ్రీమధురకవికళుమ్ తదేకనిష్ఠరాకిక్కుత్తైయిల్లై.

ఇప్పడి శ్రీమధురకవియాత్వార్ పరదేవతైయాక ప్రతిపత్తి
పణ్ణిన ఆత్వార్ విషయత్తిలే, ప్రథమపర్యమాన ఈశ్వరన్ఱానే చరమ
పర్యమాన ఆత్వారాయ్ వన్తవతరిత్తారెన్ఱు ఉద్దేశ్యత్వ ప్రతిపత్తిపణ్ణితే
సజాతీయత్వ ప్రతిపత్తిపణ్ణినవర్కళో, యావదాత్మభావిచారవాదినర
కత్తిలబ్ధున్దవర్కళ త్తనై. (౪) “విష్ణోరర్పావతారేతు లోహభావం

(౧) తి-శాయ్-౨-౩-౨.

(౨)

(౩) గి-౪-౮.

(౪)

28

కణ్ణినుణ్ శిలుత్తామ్బిన్ తమ్బిరాన్ పడి అవతారికై :

క రోతియః | యోగురామానుషంభావ ముభానరకపాతినా” ఎన్దు ఆ
చార్యవిషయత్తిలే మనుష్యత్వ ప్రతిపత్తివణ్ణినవసుక్కు నరకవతనమే
ఫలమాకశాస్త్రమ్ శొల్లానిన్దతితే. నమ్మానాన్ భగవదవతారివిశేష
మెన్నుమ్ ప్రతిపత్తితాన్ ఆస్తికాగ్రేసరరాయ్ ప్రమాణ పరతన్త్ర
రాయరుక్కుమ్ శిలభాగ్యాధికర్కు నెళ్ళిలేడొద్దుమాతామలెప్పొ
తుమ్ నిలై నిలుమ్.

(౧) “యత్సారభూతంతదుపాసితవ్యమ్” ఎన్దుమ్, (౨) “భజేత్సారతమ్
శాస్త్రమ్” ఎన్దుమ్, ఇత్యాదికళిల్ శొల్లకటపడియే నకలశాస్త్రసారాధ్య
మాయ్ శ్రీమధురకవి నాథమునికళితొడక్కమాన నమ్ పూర్వ
చార్యర్కళాలే ఉపదేశపరమ్పరాప్రాప్తమాయ్ ఆత్మావుక్కు నేరే
వకుత్తవిషయమాయ్ స్వాతన్త్ర్యాదికళిల్ కలశాతే ఎప్పొతుమ్ కారు
జ్యైకవేషమాయ్ అతిసులభమాయ్ మోక్షైకహేతువాయిరున్దుళ్ళ
చరమపర్వమాన నమ్మానాన్రైయే (౩) “ఉపాయోపేయభావేన
తమేవశరణంప్రజేత్” ఎన్దిటపడియే ప్రాప్యమాకవుమ్ ప్రాపకమాక
వుమ్ పద్దనిర్భరరాయరుక్కుమవర్కళుక్కు పేద్దీల్ కణ్ణిభివై.

(౪) “సిద్ధిర్భవతివానేతిసంశయోచ్యుతసేవిహిమ్ । నసంశయో
స్తీతద్భక్త పరిచర్యారతాత్మనామ్” ఎన్దు ప్రథమపర్వమాన ఈశ్వరనై
ప్పద్దీనివర్కళుక్కు పేద్దీల్ సంశయముల్లు. చరమపర్వమాన
ఆచార్యనై ప్పద్దీనివర్కళుక్కు పేద్దీల్ కణ్ణిభివై యెన్నొనిన్ద
తితే. (౫) “గురుమూర్త్యాస్థితస్సాక్షా ద్భగవాన్పురుషోత్తమః ।
ఉత్తారయతిసంసారా త్తదుపాయప్లవే నతు” ఎన్దు - అవతారివిశేష
మానఆచార్యనే సంసారోత్తరకనెన్దు శాస్త్రసన్న్యహతాత్మర్యాధ్యమాకై

(౧) (౨) శ్రీవైకుంఠాక్షీతీయోపాత్తమ్. (౩) (౪) (౫)

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బిన్ తమ్బిరాన్ పడి అవతారికై. 27

యా లే పరమాచార్యరాన నమ్మాత్వారే సర్వోత్తరకరెన్ను మర్థమ్ సువ్యక్తమ్.

మద్రై ఆధ్వార్కళి ఇవర్క్కు కరణవత్ పరతన్త్రరాకై యా లే ఏతదన్తర్భూతరామ త్తనై. ఇన్వాత్వార్ తామ్ అర్పావతార సమాధియి లే పూర్వమేవభిలక్షణాన సర్వప్రబంధజ్ఞైయుమ్ నాథముని కళుక్కు త్తిరువాయ్ మలర్ న్దు తామే అరుళిచ్చెయ్ కై యా లే, ఇతరప్రబంధ వక్తాల్లాన ఆధ్వార్కళి ఇవర్క్కు అన్న్యార్లరాయ్ అవయవభూత రాకక్కుత్తైయిలై.

ఇప్పడి సకలేతరవిలక్షణరాయ్ పరమాచార్యరాన నమ్మాత్వారే సాక్షాద్భగవదవతారమెట్టుమ్, అవర్ తిరువడికళి ఉపాయమాకవుమ్, అవర్ తిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ కై జ్ఞర్యమ్ పురుషార్థమాకవుమ్, అవరుడై యముభోల్లాసమే పరమప్రయోజనమాకవుమ్, అవరెట్టున్దరుళియిరుక్కి ఆవిడమే ప్రాప్యభూమియాకవుమ్, అవరుడై య విగ్రహాద్యనుభవమే * ఉణ్ణుమ్ శోద్ర్ శ్రిలోపడియే ధారకాదికళాకవుమ్ ప్రతిపత్తిపణ్ణివిశ్వసి త్తిరుక్కుమ్ చరమాధికారి శేఖరరాయ్ త్తు శ్రీమధురకవియాత్వార్.

ఇప్పడి చరమపర్వైకనిష్ఠరానవివర్తామ్, స్వాచార్యరాన నమ్మాత్వార్ భగవద్విషయ త్తిల్ పణ్ణుమనుసన్ధానప్రకారత్తై ఇన్వాత్వార్ విషయ త్తిలే పణ్ణిసారిత్తే. ఎజ్జనేయెన్నిల్;—అవర్, (1) “అప్పొట్టు తైక్కప్పొట్టు తెన్నా రావముతు” ఎన్టార్, అన్దభోగ్యతాప్రకర్షత్తై శ్రీమధు రకవికళి తామ్, “నణ్ణి త్తెన్దురుకూర్ నమ్మియెన్టక్కా లణ్ణిక్కు మముమా టుమెన్నా న్నుక్కే” ఎన్టార్. అవర్, (2) “మలక్కు నావుడై యేఱు” ఎన్టార్. ఇవర్, “నావినాల్ నవిద్ర్ శ్రిన్న్ మెయ్ తి నేన్” ఎన్టార్. అవర్, (3) “అడిక్కిఱుమర్ న్దుపుకునేన్” ఎన్టార్. ఇవర్, “మేవి నేనపన్

(1) తి. వాయ్-౨-౫-౪. (2) తి. వాయ్-౬-౪-౯. (3) తి. వాయ్-౧౦-౧౧

26

కణ్ణినుజశిష్యుత్తామ్మన్ తమ్మిరాన్ పడి అవతారికై

పొన్నడిమెయ్ మైయే” ఎన్టార్. అవర్, (౧) “కణ్ణనల్లాల్ తెయ్ వమిలై”
ఎన్టార్; ఇవర్, “తేవుమల్ గుఱియేన్” ఎన్టార్.

అవర్, (౨) “పాడియిలై ప్పిలమ్” ఎన్టార్. ఇవర్, “పాడి త్తిరి
వనే” ఎన్టార్. అవర్, (౩) “ఇళ్లేతిరిన్దేర్ క్కియిక్కుల్ శైన్” ఎన్టార్.
ఇవర్ “తిరితన్దాకిలుమ్” ఎన్టార్. అవర్, (౪) “ఉరియత్తోణ్డో త్తోణ్డోర్”
ఎన్టార్. ఇవర్, “నమ్మిక్కాళురియేన్” ఎన్టార్. అవర్, (౫) “తా
యాయ్ తన్దెయాయ్” ఎన్టార్. ఇవర్, “అన్నెయాయ్ తనాయ్” ఎన్
టార్. అవర్, (౬) “ఆళోక్కిన్టానాళియాన్” ఎన్టార్; ఇవర్, “ఎన్నె
యాళిడుమ్ తన్దెయాన్” ఎన్టార్. అవర్, (౭) “కడియనాయ్ క్కణ్ణ
నైక్కొన్డ పిరాన్” ఎన్టార్; ఇవర్, “తక్కశీర్ చ్చడకోపన్” ఎన్టార్.
అవర్ (౮) “యానేయెన్దనతేయెన్దిరున్దేన్” ఎన్టార్. ఇవర్ “నమ్మి
నే పిఱర్ నన్బొరుళో తన్నెయిమ్” ఎన్టార్, అవర్, (౯) “ఎమర్ కీర్
మేలెట్టుపిఱప్పమాశతిరితుపెల్లై” ఎన్టార్. ఇవర్ “ఇన్ట త్తోట్టుమె
ట్టుమైయిమ్” ఎన్టార్.

అవర్, (౧౦) “ఎన్నాల్ తన్నెయిన్దమిల్ పాడియవీశన్” ఎన్టార్.
ఇవర్, “నిన్టతన్బుకల్ తేత్తవరుళినాన్” ఎన్టార్. అవర్, (౧౧)
“ఒట్టుమోవినియెన్నె నెక్కిల్ క్క” ఎన్టార్. ఇవర్, “ఎన్టమెన్నెయి
క్ పిలన్ కాణ్ణిన్” ఎన్టార్. అవర్, (౧౨) “మయర్వఱమతినలమరుళి
నన్” ఎన్టార్. ఇవర్, “ఎణ్ణ్ణై యమఱియవియమ్బుకే నొణ్ణమిల్
చ్చడకోపనరుళైయే” ఎన్టార్. అవర్, (౧౩) “అరుళుడై యవన్”

- (౧) తి-వాయ్-౫-౨-౭. (౨) తి-వాయ్-౧-౩-౧౦. (౩) తి-వాయ్-౮-౧౦-౪.
(౪) తి-వాయ్-౬-౯-౧౦. (౫) తి-వాయ్-౭-౮-౧. (౬) తి-వాయ్-౧౦-౪-౩.
(౭) తి-వాయ్-౯-౬-౧౦. (౮) తి-వాయ్-౨-౯-౯. (౯) తి-వాయ్-౨-౭-౧.
(౧౦) తి-వాయ్-౭-౯-౧. (౧౧) తి-వాయ్-౧-౭-౭. (౧౨) తి-వాయ్-౧-౧-౧.
(౧౩) తి-వాయ్-౨-౧౦-౧౧.

కణ్డనుణ్ శిఱుత్తామ్బిన్ తమ్మిరాన్ పడి అవతారిక.

22

ఎన్టర్; ఇవర్, “అరుల్ కణ్డీరివ్వులకినిల్ మిక్కతు” ఎన్టితార్. అవర్, (౧) “వేరేనెన్టెన్మెన్జునితైయప్పకున్దాన్” ఎన్టార్. ఇవర్, “నిఱ్ఱ ప్పడియెన్మెన్జుల్ నిఱుత్తినాన్” ఎన్టితార్.

అవర్, (౨) “పఱువిలావడిమై శెయ్యవేణునామ్” ఎన్టార్; ఇవర్, “ఆల్ పుక్కకాతలడిమైప్పయన్” ఎన్టితార్. అవర్, (3) “ఆకాతకా తల్” ఎన్టాన్. ఇవర్ “ఆల్ పుక్కకాతల్” ఎన్టితార్. అవర్, (౪) “పొరుళల్లాతప్పెన్మై ప్పొరుళాక్కి యడిమైకొణ్డాయ్” ఎన్టార్. ఇవర్, “పయనన్టాకిలుమ్ పాజలరాకిలుమ్ శెయల్ నన్టాక త్తిరు త్తిప్పఃకి కొళ్వాన్” ఎన్టితార్. అవర్ (౫) “కోలమల్ ప్పావైక్కన్బాకియ పెన్న న్బేయో” ఎన్టార్. ఇవర్, “తెన్దురుకూర్ నకర్ నమ్మిక్కన్బనాయ్” ఎన్టితార్. అవర్, (౬) “ఉలకమ్ పడై త్తాన్ కివి” ఎన్టార్. ఇవర్, “మధురకవి” ఎన్టితార్. అవర్, (2) “ఉరైక్కవల్లార్ క్కు వై కున్దమా కుమ్ తమ్మూరెల్లామ్” ఎన్టార్. ఇవర్, “నమ్మవార్ పత్తివై కున్దమ్ కాణ్ణినే” ఎన్టతలైక్కట్టుకితార్.

ఇప్పడి ఆఠ్వార్ భగవద్విషయ త్తిలే అనుసన్ధిత్త గుణవిశేషజ్ఞ శడైయ త్తామ్ ఆఠ్వార్ విషయ త్తిలే అనుసన్ధిక్కుమ్బడి క్కీడాక ఆఠ్వార్ తమై విషయాకరిత్తు చరమపర్వై క్కనిష్ఠరామ్బడి పణ్ణియరుళిన ఉపకారత్తుక్కు ప్రత్యుపకారమిల్లామైయాలే, తద్గుణానుసన్ధానత్తా లల్లతు శెల్లాతపడియాన దళైవిత్తైన్దు తద్గుణానుభవజనిత ప్రీతికళుక్కు ప్పొక్కువీడాక భగవద్విషయ త్తిలుమ్ అతిశయితమాన ఆఠ్వారుడైయ భోగ్యతా ప్రకర్షతైయమ్, అవరుడైయ పాశురమే దేహయాత్తైయా

- (౧) తి-వాయ్-౧౦-౮-౨. (౨) తి-వాయ్-౩-౩-౧. (3) తి-వాయ్-౨-౧-౧౧.
(౪) తి-వాయ్-౫-౨-౩. (౫) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౨. (౬) తి-వాయ్-౩-౯-౧౦.
(౭) తి-వాయ్-౫-౩-౧౧.

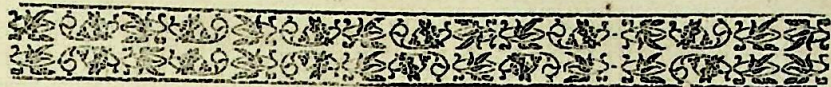
౬౫ కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మిన్ తమ్మిరాన్ పడి అవతారికై .

మృడి ధారకమాన పడియైయుమ్, ఆధ్వారుకన్దవిషయమెను తమక్కు
భగవద్విషయమ్ ఉద్దేశ్యమానపడియైయుమ్, అప్పడి ఉద్దేశ్యమాక
విరుమ్ముకై క్కడితమై ఆధ్వార్ విషయాకరి త్త విషయాకారమెన్ను మత్తై
యుమ్, ఇతరవిషయప్రావణ్యత్తై విట్టు భగవద్విషయత్తిలే నిల్లాతే
ఆధ్వార్ శవుమ్ వరుమ్మడియాన చాతుర్యత్తైయుమ్, ఆధ్వార్
తమైవిషయాకరి త్త విషయాకారత్తినుడైయ దాఱ్యత్తైయుమ్,
తమైవిషయాకరిక్కైక్కడియాన ఆధ్వారుడైయక ఎసా పకర్ల ప
కాశత్తైయుమ్, భగవత్కృపైయిలుమ్ ఆధ్వారుడైయకృపైయే ఇవ్వెభూ
లియిల్ విజ్ఞియిరుక్కుమెన్ను మత్తైయుమ్, ఇప్పడి ఆధ్వారుడైయకృపై ఇ
వ్వలకిల్ విజ్ఞియిరుక్కైక్కడి సకలవేదరహస్యార్థజ్ఞాపకమాయ్ తమ్ము
డైయపాశురమాన ఇప్రబన్దత్తై ఎన్నెజ్జిలేనుప్రతిష్ఠితమాక్కినానెన్ను
మత్తైయుమ్, ఇప్పడి ఆధ్వార్ తమ్మక్కల్ ఉపకరి త్త ఉపకారమ్ ప్రత్యు
పకారనిరపేక్షమాయిరుక్కుమెన్ను మత్తైయుమ్ ఇప్పత్తుప్పట్టాలే
సుగ్రహమాకవరుళిచ్చెయ్తు, ఇప్రబన్దమ్ కన్ద్రార్ క్కుళమ్ శ్రీవై
కుణమెన్నుమ్ తలైక్కట్టుకితాన్ . *

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మిన్ తమ్మిరాన్ పడి

అవతారికై ముద్ర శ్రీ శ్రీ శ్రీ .

శ్రీమతి రామానుజాయనమః

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మిన్ ముతత్పాట్టుక్కు

తమ్మిరాన్ పడి.

ముతత్పాట్టు; ఆధ్వార్యుడై యనిరతిశయభోగ్యతై యోచ్చాల్లుకిఱతు,
ప్రాప్యక్మాపేయాన ఆధ్వారై పృథ్వికిఱ వివర్ ప్రథమావధియానభగ
వద్విషయన్తిలే ఇభివానెన్నెన్నిల్, ఆధ్వార్యుడై యభోగ్యతాతిశయమ్
తోన్మిత్తైక్కాకపుమ్, అవరుడై యముఖమల్ త్రితోన్మిత్తైక్కాక
పుమ్ అవరుకక్కుమ్ భగవద్విషయమాకై యాలుమ్ పేళుకితార్.

(కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మినాలిత్యాది) (౧) “ఉరలినోడిడై నిరున్దేది
యవెళివు - ఎత్తిఱమ్” ఎస్తుమ్, (౨) “పిఱన్దవాలుమ్” ఎస్తుమ్, (౩)
“పైయవేనిలై యుమ్వన్దు” ఎస్తుమ్, ఆధ్వార్య ఆధ్వార్యుల పట్టవిషయ
మాకై యాలే అత్తైప్పేళుకితార్. (కణ్ణియిత్యాది) ఆధ్వార్యవక్కుల్
ఇవర్ కుణ్ణాన ఉద్దేశ్యతై యిరున్దపడి. ఆధ్వార్యుడై య ఉద్దేశ్యవస్తువై
క్కట్టినతోరుకయిన్ద్రీనుడై య ఉళమానమ్ పుఱమానమారాయు
మ్మడియాయ్ త్తు ఇవర్ కై యుద్దీన్దపడి భగవద్విషయత్తిల్. (కణ్ణి -
తామ్బు) ఎన్దతు - ఉడమ్మిలేకట్టప్పక్కాల్ ఉఱుత్తుమ్మడిపలికైక
ళై యుడై త్తాయిరుక్కై. (నుణ్ - తామ్బు) ఉడమ్మిలే అబ్బున్దుమ్మడినేరి
యతాయిరుక్కై. (శిఱు - తామ్బు) ఇవనైక్కట్టినపిన్దు ఉరలోడేళేర్
క్కైక్కు-ఎట్టమ్ పోరాతిరుక్కై.

(కట్టణ్ణప్పణ్ణియ) “ఉరలై నేరాకచ్చెత్తుక్కప్పోకాతు, అప్పోకా
కక్కయిన్ద్రీనెడుకవిడప్పోకాతు. ఇనిఇవనై పట్టునెడియకయిలుపేడియె
డుక్కప్పకల్, పిన్నై ఇవన్దాన్ ఎట్టాన్. * కాన్ద్రీల్ కడియనాయో
డుమ్. ఇనిచ్చెయవతెన్?” ఎస్తు అవళే తదుచూఱుకిఱపడియెన్ద్రీనె.
(కట్టణ్ణప్పణ్ణియ) (౪) “నదై కరూపరూపాయ” ఎన్దిఱత్తుడై యతిరు
మేనియె నెరుక్కి-ఇడగ్గణ్ణ కట్టమ్మడిపణ్ణినాన్. కట్టుకై క్కుప్పరికరమిలై

(౧) తి-వాయ్-౧-౩-౧.

(౨) తి-వాయ్-౧-౧౦-౧.

(౩) తి-వాయ్-౧-౧౦-౪.

(౪) వి-వు-౧-౧-౨.

౧౦ కణ్ణినుణ్ శిలుత్తామ్పు ౧-పా, వ్యాఖ్యానమేతమ్బిరాన్ పడి.

యెన్ఱునిన్ఱుత్తైయామాకిల్ పిఱన్ఱువడైక్కనినై తగుణత్తై ఇల్లుక్కుమి త్త
నై యితే. ఆకై యాలే తిరుమేనియిలిడమ్ కొడుతాన్. (౧) “కణ్ణియా
ర్ కుఱుఱుయిల్ న్నాత్ కట్టవెట్టె నిరున్దాన్” ఎన్ఱుమ్ (౨) “కణ్ణిక్కుఱు
ఱుయిల్ న్నాత్ కట్టణ్డాన్” ఎన్ఱుమ్ ఎల్లారుమ్ ఈడుపడుమ్ తుత్తై యితే
ఇతుతాన్.

(3) “దామ్నాచైవ - యదిశక్నోషి” ఎన్ఱుతాయ్ కట్టినకట్టై
అవిల్ క్కశ క్తనలేనిన్ఱురున్దానితే. (౪) “సంసారబన్ధస్థి మోక్ష హేతుః”
ఎన్ఱు స్వస్థతిరి క్తరై యడై యక్కట్టుకై క్కుమ్ విడుకై క్కుమ్ హేతు
వానవన్ కిడిర్ ఇప్పోతు ఓరబలై కట్టినకట్టై, అవిల్ క్కశ క్తనన్ఱిక్కే-
యిరుక్కితాన్. శెరుక్కునాన సార్వభౌమన్ అభిమతవిషయత్తినై
కై యిలే అకప్పట్టు ఒరుకరుముకై మాలై యాలేకట్టణ్డాల్ అతుక్కు
ప్రతిక్రియై పణ్ణమాట్టాతే యిరుక్కుమాపోలేయితే, ఇవళి కట్టినకట్టైక్కు
ప్రతిక్రియై పణ్ణమాట్టాతిరుక్కిఱు విరుప్పమ్. పిఱరుడై య కర్మనిబన్ధన
మానకట్టై అవిల్ క్కుమ్ త్తనై యల్లతు తన్నన్ఱుగమాత్తాల్ వన్దకట్టై
తన్నాలుమవిల్ క్కప్పోకాతెనై.

ఆత్వార్ * మయర్వఱమతినలమరుళప్పిల్ గ్రవరా కై యాలే
“ఉయర్వఱపుయర్ నలముడై యవన్” ఎన్ఱు అవన్ గుణత్తై వరిత్తార్.
ఇవన్ ముతలడియిలే ఆత్వార్ త్తమైయేపల్ గుకై యాలే అవన్ తిరుమే
నియిల్ స్పర్శిత్తతై రుతామై వరిక్కితార్. అవరుడై య ఉద్దేశ్యవన్ఱు
వేళితాయ్ క్కట్టికిఱితే.

అథవా, (కట్టణ్ణప్పణ్ణియ) భక్తియుడై యాకిలుమ్ అవన్ఱానే
తన్నై యడై త్తు త్తరవేణుమ్బడియాయ్ ఇతుపిన్నై యమ్ శిఱితాయరు

(౧) తి-మొ-గి-౬-౭.

(౨) తి-మొ-౧౧-గి-గి.

(3) వి-పు-గి-౬-౧గి.

(౪) శ్లో-౬-౧౬.

కణ్ణిమణ్ శిలుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్ తమ్మిరాన్ పడి. ౨౪

శ్లోమాయ్ త్తు, (౧) “నాయమాత్మేత్యాది - యమేవైషవృణుతేతేన
లభ్యం, తస్యైవ ఆత్మావివృణుతేతనూం స్వామ్” ఎన్నిటపడియే. ఇని
ఇంద్రభక్తి ఇవన్ నెజ్జెల్ అన్యపరతైయైలలుక్కుమి త్తనై. (౨) “ఎట్టి
నోడిరణ్డెనుమ్ కయిద్రోనినాల్ మనన్దనైక్కట్టి” ఎన్నిటపడియే. ఎట్టు
మిరణ్డుమ్ - పత్తాయ్, భక్తియైచ్చొన్నపడి. “ఎట్టు” ఎన్దు - తరు
వస్తుత్తురమాయ్, అత్తాలేయాతల్, ఇరణ్డెన్దు - వాక్యద్వయమాయ్,
అత్తాలేయాతల్ వశీకరి తైన్ద్రుమామ్. అల్లతుఎట్టుమిరణ్డుమతియాతా
ర్కుక్కట్టప్పొకాతే.

ఇవన్దైక్కట్టువతు-“ఒరువెణ్డెయైక్కళపుకణ్డాన్, ఊరై మూలై
యడియేనడ త్తినాన్” ఎన్దితే; ఇవన్ “సామ్యానెన్దు ఇడుమి డెల్లామిడు
ళ్ళోళ్” ఎన్దురున్దాన్. అతావతు-కళవిలేతకణ్డినపడి. ఇవనైక్కట్టివైత్తు
అడిక్కప్పక్కవాతే(౩) “తొమ్మికైయుమ్” ఎన్నిటపడియే తొమ్మిల్దొడఱ్ఱు
మ్; ఎల్లారైయుమ్ తొమ్మివిత్తు కోళ్ళుమననితే తొమ్మికితాన్. ఇంద్రనై
యిల్ అభిమతనిదిక్కు ఒరజ్జలియే సాధనమెన్ద్రుతియుమననితే.

[దామ్నాచై వోదరేబధ్వా ప్రత్యబధ్నాదులూఖలే | యదిశ
కోషిగచ్ఛత్వమ్] తాన్ తాయాన. పరిపుతోద్రు ఇవనైక్కళవిలేకణ్డు
విడిత్తుత్తామ్నా లే ఊరలోడేఅడుత్తుక్కట్టి, మఱుకణ్డియుమ్పొత్తి, “సెవ
లైయాకిల్ పోయ్ క్కాణాయ్” ఎన్దు ఉఱుక్కివిట్టాల్ పోకమాట్టాతేయరు
క్కుమ్, (౪) “పరాస్యశక్తిర్వివిధైవశ్రూయతే” ఎన్దుఒరప్పడుకితనన్దు
ఇవళుక్కెళితానపడియితే ఇజ్జనేశొల్లుకితాళ్. [అతిచన్ద్రాలచేష్టిత] తురు
తురుక్కైయాయ్కోణ్డు ఊర్ పూశలై విళి తననలైయో. [ఇత్యక్త్యా]
ఒరుశొల్లా లే విలగ్గిట్టువైత్తు. [అథనిజంకర్మసాచకార] అవళ్ కఱప్పతు

(౧) ముణ్డ-౩-౨-౩ (౨) తి-చ-వి-౨౩. (౩) పెరు-తి-౨-౨. (౪) శ్లో-౬ ౨.

౮౨ కణ్ణినున్ శిశుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్ తమ్మిరాన్ పడి.

కడై వతాకత్తొడజ్జినాళ్. [కుటుమ్మినీ] ఇవనై పోలే నియమిక్కవేణ్ణు వతు అనేకముణ్ణితే అవళుక్కు.

[పెరుమాయన్] నిరతిశయాశ్చర్యయుక్తన్. ఇత్తాల్, అవా ప్పసమ స్తకామసుక్కు ఒరుకుత్తెయుణ్ణాయ్, అతుతనైత్తుద్రరై పోలే కళ వాకిటవభీయల్లావభీయే ఇభీన్దు సర్వశక్తియానతాన్ అతుతనైత్తైక్కట్టుమాట్టాతే వాయతుకై యతాకవక ప్పట్టుక్కట్టుణ్ణు (౧) “పైయ వేనిలైయుమ్” ఎన్దు ఉడమ్బువెళుత్తు నిన్దునిలైయళవుమ్ కెల్లని నైక్కితార్. (ఎన్నప్పనిల్) ఆధ్వార్ ఇవర్ కు ఉడేశ్యరాయ్ నిఱ్ఱ, ఇజ్జనేశొలువానెన్నెన్నిల్, భగవత్సమ్మన్దమట వార్జిశొన్నారాకిల్ ఆధ్వార్ ప్పొనమ్మన్దతై అటత్తుక్కొణ్ణారామ త్తనైయితే; అత్తలేశొలు కితార్. అథవా, (౨) “పుంసాందృష్టిచిత్తాపహారిణమ్” ఎన్దిటపడియే అవ్వరుకు పోవారైయుమ్ తువక్కవల్ల విషయమాకై యాలే తువక్కు ణ్ణుశొలుకితారాకవుమామ్.

(ఎన్నప్పనిల్ నణ్ణి) భగవద్విషయత్తిల్ నిన్దుమ్ ఆధ్వార్ పక్కలిల్ కిట్టి. శబ్దాదివిషయప్రావణ్యజలై విట్టు భగవద్విషయతై క్కిట్టు కైయిలుణ్ణాన అరుమైపోలన్దు ప్రథమావధియాన భగవద్విషయతై విట్టు పురుషార్థత్తిల్ చరమావధియాన తదీయశేవత్వతై క్కిట్టుకై. శబ్దాది విషయజలై విడలామ్, అతిన్ దోష దర్శనత్తాలే అజ్గు; ఇజ్గు అజ్జనారు దోషమ్ కాణ విరకిత్తై. ఆకై యాలే అతిలుమ్ ఇతులరితు.

(తెన్ కురుకూర్ నమ్మి) (౩) “సల్ కియెనై విడాన్ నమ్మి” ఎన్దు ఆధ్వార్ తామ్ ఉడేశ్యమాకప్పన్దైన విషయత్తిన్ పూర్తియళవన్దితే ఇవర్ పన్దైన విషయత్తిన్ పూర్తి. ఎజ్జనేయెన్నిల్, భగవద్విషయ

(౧) తి-వాయ్-౫-౧౦-౩, (౨) రా-అ-౩-౨౯ (౩) తి-వాయ్-౧-౧౦-౮

కణ్ణనున్ శిలుత్తామ్బు వ్యాఖ్యానమ్ తమ్మిరాన్ పడి.

౫౩

తైప్పద్రీనాల్ అతినెలైయాన ఆధ్వారళపుమ్ వరవేణ్ణియరుక్కుమ్.
ఆధ్వారైప్పద్రీనాల్ అవ్వరుకు గన్తవ్యమిలైయితే. ఆచార్యర్కళై
నమ్మియెన్ఱు కట్టిత్తార్ శ్రీమధురకవికళితేయెన్ఱు జీయరరుళిచ్చెయ్ వర్.
(ఎన్ఱక్కాల్) మనోవాక్కాయజ్జళ్ మూన్ఱుమ్ వేణ్ణియరుక్కుమ్ భగ
వద్విషయత్తుక్కు. ఓరుక్తిమాత్రమే అమైయుమ్ ఇవిషయత్తుక్కు.
పూర్తియాల్ వన్ద ఏద్రీమేయన్ఱు. సాలభ్యత్తాలుమ్ ఏద్రీముణ్డెనై.

(అణ్ణిక్కుమ్) తిత్తిక్కుమ్. భగవద్విషయత్తై అనుభవిత్రాల్
ఆధ్వారుక్కు ప్పిఱక్కుమానన్దమెల్లామ్ ఇవిషయత్తిలే ఓరుక్తిమాత్ర
త్తిలే ఎనక్కు సిద్ధిత్తతు. (అమతూఱుమ్) అముతు ఊద్రీయూమాతా
తేనిఱుమ్. (౧) “నచపునరావర్తతే” ఎన్ఱవిషయమ్ ఆధ్వారుక్కు
తత్ప్రసాదత్తాలే నిత్యమాయ్ చెల్లుకితాప్పోలే ఎనక్కుమ్ ఆధ్వార్
ప్రసాదత్తాలే నిత్యాపూర్వమాక చెల్లప్పెద్రీద్రేన్.

(ఎన్నావుక్కే) ఇతుపిన్ఱై ఎజ్జళుక్కు రసిక్కిఱతిలైయాయ
న్నిల్; -ముతలడియాన భగవద్విషయజ్ఞాడ రసియాతిరుక్కిఱ పుజ్గళు
క్కు అతినెలైయిలే నిఱ్ఱిఱ పెనక్కురసిక్కుమాపోలే రసిక్కుమో?
(ఎన్నావుక్కే) అనాదియాక విషయాన్తరజ్జళే రసిత్తుప్పోన్ఱ ఎన్నావుక్కే
ఇవిషయమ్ రసిక్కిఱతెన్నపుమామ్. (౧)

కణ్ణనున్ శిలుత్తామ్బుముతప్పట్టువ్యాఖ్యానమ్

తమ్మిరాన్ పడి ముద్రీద్రీయ.

(౧) ఛా-౮-౧౫-౧.

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బు - అపా, నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

మూ;—నావినాల్ నవిల్ శిన్బ మెయ్ తినేన్

మేవినేన నన్ పొన్నడి మెయ్ మ్మెయ్

తేవు ముల్ శ్రుతియేన్ కురుకూర్ నమ్మి

పావి నిన్నిశై పాడి త్తిరిననే.

(-9)

అన;—ఇరణ్ణామ్బట్టు. ఆత్వారుడై య ఏల్ శ్రమ్ ఓరు క్రియాలే
ఇశ్వరీరత్తడై అనుభవిక్కలామెన్దితార్.

వ్యా;—(నావినాల్ నవిల్ శిన్బ) (౧) “మనకిపూర్వోవాగు త్తరం”
ఎన్దిటనతువుమ్ వేణ్ణావితే ఇణ్ణుతైక్కు. ఎల్లాక్కరణజ్జళాల్ ప్రవర్తిత్తా
ర్ పెలుమ్ పేల్ శ్రైక్కాణుమ్ ఇనర్ వాక్కొన్మాలుమ్ పేల్ శ్రుతు. (౨)
“ప్రత్యక్షేగురనస్తున్యత్యాం” ఎన్దిటపడియే భగవద్విషయత్తి లుప
కారకరైస్తాత్రమ్ పణ్ణుకైక్కన్తో నాక్కుక్కణ్ణతు. ఈశ్వరన్ సృష్టిత్త
లాభముమ్ పేల్ శ్రైన్దితార్. (ఇన్బ మెయ్ తినేన్) రసత్తిన్దైయై
ప్పల్ శ్రినేన్. *శుభ్రీపట్టోడుమ్ శుడర్ చ్చోతివెళ్ళమ్ అరై వయ్ తెన్ను
మ్బడియితే ఇనర్ పేల్ శ్రై పేలు.

ఇనర్ పేల్ శ్రైలాభమెన్నెన్నిల్, (మేవినేననన్ పొన్నడి) (3)
“కోలమామెన్ శెన్నిక్కున్ కమలమన్నకురై కథల్” ఎన్దుమ్, (౪)
“తళిర్ పురైయుమ్ తిరునడియేన్ తలై మేలవే” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటపడియే
ఎల్లామ్ ఇనర్ క్కు ఇజ్జేయాకిటతు. (మెయ్ మ్మెయ్) ఇతు ఎత్తనై కుళిక్కు
నిలుమ్ మెన్నిల్; (౫) “విజ్ఞాపనమిదంసత్యమ్” ఎన్దితార్, (౬) “ఇమ్మై
యోర్ తలై వామెయ్ నిన్దు” ఎన్దార్ ఆత్వార్. “కురుకూర్ నమ్మి
పొన్నడి మేవినేన్ మెయ్ మ్మెయ్” ఎన్దితార్ ఇనర్.

(౧) యజు-౨-౫-౩.

(౨)

(౩) తి-వాణ్-౪-౩-౬.

(౪) తిరునె.౧.

(౫) స్తో-౪-౫౭.

(౬) తిరువి.౧.

కణ్ణినుణ్ శిఱు త్తామ్బు ౨-పా, నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్. ౨౫

(తేవుమర్ మణియేర్) “వేణ్డా” ఎన్ఱితేనఱ్ఱు. వ్యుత్పత్తియిల్లామై
(౧) “భావోనాన్యత్రగచ్ఛతి” ఎఱ్ఱు-“అన్యత్ర” ఎఱ్ఱావోలే, “మర్ మణి
యేన్” ఎన్ఱితార్, విట్టవిషయత్తిన పేర్ శొల్లామైక్కు, (కురుకుర్
నమ్మి) ఆఱ్ఱొరై యుమ్ ఉకన్ఱు, అవరుక్కు ఆశ్రయణీయనఱ్ఱువై యుమ్.
ఉకళ్ళుమ్బడియన్ఱితే ఆఱ్ఱొరై యపూర్తియిరుక్కుమ్బడి.

(పావినిన్నిశై) పావిలేపూణ్ణినియవిశై. ఐశ్వర్యజైలూ స్థిరమై
న్ఱుకట్టిత్తు, స్థిరమాన ఆత్మప్రాప్తియై అపురుషార్థమెఱ్ఱు కట్టిత్తు, స్థిరము
మాయ్, పరమభోగ్యముమాన భగవత్ప్రాప్తియై ప్రాప్యత్తిల్ వ్రథమా
వధియెన్ఱుకట్టిత్తు, ఇతిల్ చరమావధియాన ఆఱ్ఱొరై యుమ్ ఉద్దేశ్యరన్ఱె
న్ఱుకట్టిత్తు, అవరోడునమ్బుని త్తవిషయజైయుమ్ రసాశ్రయమన్ఱెన్ఱుకట్టిత్తు,
అత్తోడునమ్బుని త్త ఇన్ఱై యేఎనక్కు ఉద్దేశ్యమెన్ఱితార్. (౨) “తేయేవ త్తన్ఱె
న్ఱుఱాయ్ తారాయినుమ్ తత్తై యాయినుమ్ తణ్ కొమ్బతాయినుమ్
కీర్త్త వేరాయినుమ్ నిన్ఱమన్ఱాయినుమ్ కొన్ఱావీశుమిసే” ఇత్యాదియిల్ పడి
యేభగవత్సమ్బన్ఱమ్ పోకప్పోకనిఱమ్ పెఱుకిఱపడి.

(పాడిత్తిరివనే) రసాయన సేవై వణ్ణిత్తిరివారైవోలే; ఇతుకా
ణుమ్ ఇవర్క్కు ధారకమాయ్ సచ్చరిక్కప్పణ్ణుకిఱతు.

ఇరణ్ణామ్బుట్టుక్కు నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్

ముర్ న్రిన్ఱు.

౮౬

కణ్ఠీనుజ్ శిలుత్రామ్ము - ౨-పా, నమ్మిల్లైళ్ళుడు

నమ్మిల్లైళ్ళుడు

అవ;—ఇరణ్ణామ్బట్టు. ఆధ్వారుడై యపాశురమే తనుక్కుడే హయాత్తై యామ్బడి ధారకమానపడి శొల్లకితార్.

వ్యా;—(నావినాల్ నవిల్ శ్రేన్బ మేయ్ తినేన్) “ఎన్ఱక్కాల ణ్ణిక్కు మముతూఱుమ్” ఎన్ఱుప్రస్తుతమానతుతనై యే అనుభాషిక్కితార్. (నావినాల్ నవిల్ యు) మనస్సహకారమిలైయెన్ఱితార్. (౧) “ప్రత్యక్షే గురవస్తుత్యాః” ఎన్ఱిఱపడియే భగవద్విషయ త్తిరుపకారకలై స్తాత్ర మ్మపణ్ణిక్కడనతై కొంఱు అన్దకార్యమ్ కొళ్ళప్పెల్ శ్రేన్ నితారెన్నపు మామ్. ఈశ్వరస్పష్టిక్కుప్రయోజనమ్ కొళ్ళప్పెల్ శ్రేన్ నానారువను మేయెన్ఱితార్.

(ఇన్బ మేయ్ తినేన్) (౨) “ఏలిన్బ మ్మిక్ పెల్లెన్ఱిక్ న్దనన్ మే వియే” ఎన్ఱు ఆధ్వార్ అవ్విషయ త్తిల్ పెల్ శ్రేన్ ఇవ్విషయ త్తిలే ఉక్తిమాత్రతాలే పెల్ శ్రేన్ నితార్. ఒరుకరణతాలే ఒరుపాపత్తైప్పణ్ణి నాల్ ఒరుకల్పమ్ నరకానుభవమ్ పణ్ణి, కల్పాన్తరముమ్ నరకానుభవమ్ పణ్ణి వేణ్ణుమ్బడి యాయ్ త్తిరుప్పతు. అప్పడిక్కు యోగ్యమాన కరణతాలే నిరతిశయాననతై ప్రాపిత్తేన్.

(మేవినేనవన్ పొన్నడి) ఆధ్వారుడై యస్సహణీయమాన తిరువడికళే ఉద్దేశ్యమాకప్పొరున్దినేన్; ప్రాపిత్తేనై. ఎజ్జనే పొరున్దినపడియెన్నిల్; * మేయ్ మేయ్ పొరున్దేన్. ఇనరై ఉపకార కోటియిలే యాక్కివేటాన్ఱు ఉద్దేశ్యమాయ్ క్కిట్టినవాతే అతిలేతోళ మాలుమ్బడి యన్ఱిక్కే ఆధ్వార్ తిరువడికళే ఉద్దేశ్యమాకప్పొరున్దినేన్. ఇన్ఱిరుక్కుమ్నాల్ ఆత్మజ్ఞాపనతాలే ఉపకారక రాకవుమ్, భగవద్విషయత్తుక్కు పురుషకారమాక కొంఱుమ్, అవ్వరుకే శెన్వార్ (౩) “యత్ర పూర్వే సాధ్య

(౨)

(౧) తి-వాయ-౪-గి-౩.

(౩) పురుషానూక్షమ్.

కణ్ణినున్ శిఃఁత్రామ్బు ౨ - పా, నమ్మిలై కుళసు.

౮౭

స్సన్తిచేవాః" ఎన్నికపడియే సాధ్యవివృద్ధిరూపత్తాలే ఉద్దేశ్యరాకవుమ్
ఇనర్ తమ్మయేపర్ శ్రీనేన్.

(తేవుమర్ ద్దరియేన్) ఆగ్రావరై యొట్రియ వేతారు ఆశ్రయణీ
యవన్తు ఉడైన్తరియేన్. "మెయ్ మ్మెయ్" ఎన్ఱవిడమ్ అన్వయత్తాలే
శొల్లుకితార్. "తేవుమర్ ద్దరియేన్" ఎన్నికవిడమ్ వృతిరేకత్తాలే శొల్లు
కితార్. "మర్ ద్దరియేన్" ఎన్నికతు ఎత్తైయెన్నిల్; కీర్త్తివిట్టనర్ ద్దై
యెల్లామెన్ఱిత్తార్. ఐశ్వర్యమెన్న, ఆత్మలాభమెన్న, అవర్ ద్దై విట్టు, భగ
వల్లాభ త్తశవిలుమ్ నిల్లాతే అతినెత్తైయాన ఆగ్రావరళవుమ్ పోన్దారాకై
యాలే అవర్ ద్దై యెల్లామ్ నిన్ఱిక్కిత్తార్.

(కురుకూర్ నమ్మి) ఇనరై యుమ్ పర్ ద్దరి వేతేయురువన్తునై యుమ్
పర్ ద్దరి మ్మడియో ఇనరుడైయ పూర్తియిరుప్పతు. "కురుకూర్ నమ్మి
పా" ఎన్ఱతు - కణ్ణినున్ శిఃఁత్రామ్మెన్నుతల్; తిరువాయ్ మొట్రియెన్ను
తల్. తిరువాయ్ మొట్రితన్నిల్ "కురుకూర్ చ్చడకోపన్" ఎన్ఱారిత్తే. అన్వ
ట్రియాలేయాయ్ త్తు తిరువాయ్ మొట్రితనై యుమ్ ఇనరాదరిప్పతు.

(పావినిన్నిశై) ఇయలోడేశేర ప్పూర్ ప్పణ్ణవిన్నిశై. (పాడి
త్తిరివనే) ఉమ్ముడై యదేహయాత్తై నడప్పిత్తు పోరుమ్మడియెన్నె
న్నిల్; ప్రీతిప్రేరితనాయ్ కొణ్ణు ఇవర్ ద్దై చ్చొల్లి ఇతు వేధారకమూక
అత్తాలే నశ్చరిప్పన్. (పాడి త్తిరివన్) (౧) "నమన్ఱమర్ తలై కళోమితే
నావల్లిట్టబీ తరుకిన్ఱోమ్" ఎన్ఱ ఎన్నుడై యగతి నివృత్తియైప్పణ్ణవల్లా
రుణ్ణో? ఎన్ఱుమామ్.

(-౨)

ఇరణ్ణామ్బుట్టుక్కు నమ్మిలై కుళసు
ముర్ ద్దరియే.

(౧) తిరుమా.౧.

౪౨ కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బుత్త-పా, పెరియవాచ్చాన్బిళై ప్పవ్యాళ్ళానమ్.

పెరియవాచ్చాన్బిళై ప్పవ్యాళ్ళానమ్.

అన;— ఇరణ్డామ్బట్టు. ముతత్పాట్టిల్ - “ఆర్థ్వార్” ఎన్టాల్ తమక్కు రసిక్కి-అపడిశొన్నార్; ఇప్పట్టిల్ - అవరుడై యపాశురమే దేహయాత్తై యామ్బడి ధారకమానపడియై చొల్లుకితార్.

పాళ్య;—(నావినాల్ నవిల్ శ్రీన్బ మెయ్ తినేన్) “ఎన్టక్కాల్ గణ్ణి క్కుమ్” ఎన్ట ప్రస్తుతమానతై యసుభాషిక్కితార్, అతిలుణ్ణానఆదరా తిశయత్తాలే; మనస్సహకారమిల్లత ఉక్తిమాత్రమడియాక నిరతిశయ సుఖమ్ ప్రయోజనమానాల్, పిన్నాట్టుకై తవిరాలితే. (నావినాల్ నవిల్ శ్రీన్బ) మనస్సహకారమిల్లయెన్నితార్. భగవద్విషయ త్తిలువకారకరై స్తాత్రమ్ పణ్ణకడవనానై శొన్ణు, అన్టక్కా-ర్వత్తైకొళ్ళప్పిల్ శ్రేన్బనవు మామ్. (౧) “ప్రత్యక్షేగురవస్తుత్త్యాం” ఎన్నక్కడవతితే. ఈశ్వర సృష్టిక్కు ప్రయోజనమ్ కొళ్ళప్పిల్ శ్రేన్ నానారువనుమెన్నితార్.

అరు;—సద్గత్యర్థివస్తువర్తివ్యమాణ కీర్తనమ్(ముతత్పాట్టిలిత్యాది). కీర్తపాట్టిల్ ఆహ్వానదైయ భోగ్యతైయైయమ్, ఆనందరమ్ తత్సమృద్ధతైయైయదైయ ప్రబద్ధమే తమక్కు ధారకమెన్నతైయమ్ శొల్లుకితార్ తిస్తుకరుత్తు (అవరుడైయపాశురమ్) ఎన్ట - తిరువాల్ మొట్టియమ్ కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బుత్తమ్. సమృద్ధసామాన్య పష్టియాత్తయాలే; “దేహయాత్తైయామ్బడి” ఎన్టతై వివరిక్కితార్ (ధారకమానపడియై) ఎన్ట వితిత్.

“పాడిత్తిరివనే” ఎన్టతైప్పిల్, “ఎన్టక్కాల్” ఎన్టల్లోడు పునరుక్తమ స్తోత్రేన్బ పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎన్టక్కాల్లిత్యాది). ఆదరాతిశయత్తుక్కు అడియరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మనస్సహకారమిత్త్యాది). (నిరతిశయసుఖమ్) ఎన్టతు - “ఎన్నప్పనిల్ అణ్ణిక్కుమ్” ఎన్టతైక్కటాక్షిత్తు. “నవిల్ శ్రీన్బ” ఎన్ట శొల్లుకైయాలే నా అర్హిద్ద మాయరుక్క, “నావినాల్” ఎన్ట శొల్లువానెన్నెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మనస్సహకారమిత్త్యాది). నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లుకైయన్బిక్క, “నావినాల్” ఎన్ట శ్లాఘ్యర్థమిన్బితార్ (భగవదిత్యాది).

(౧)

కణ్ణినున్ శిఃఖత్తమ్ము ౨-పా, పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై ప్పవ్యాళునమ్. ౨౯

(ఇన్నమెయ్తినేన్) (౧) “ఏవిలిన్బమ్మికవైల్లై నికల్న్దనన్. మేవి” ఎన్ఱు ఆర్వార్ అవ్విషయత్తిల్ పెల్న్ద పేల్న్ద ఇవ్విషయత్తిలే పెల్న్ద నేన్దితార్. (౨) “శిన్దెయాలమ్ శొల్లాలమ్ శెయ్ కైయినాలమ్.”

ఎన్ఱు - కరణత్రయత్తాలమ్ అవ్విషయత్తై యాశ్రయత్తవర్ పెల్న్ద పేల్న్ద ఉక్తిమాత్రతాలే పెల్న్ద నేన్. అనాదికాలమ్ నరకత్తిలే సృష్టి యుమ్ నరకత్తిలే సంహారముమామ్మడి పాపవైష్ణవోన్దనావాలే నిరతి శయానస్తత్తై పాపిత్తేనన్నవుమామ్.

(మేవినేనవన్ పొన్నడి) ఆర్వారుడై య స్పృహణీయమాన తిరు వడికల్లై ఉద్దేశ్యమాకప్పారున్దినేన్. (౩) “క్షిపామి” ఎన్ఱు ఈశ్వరనుమ్

ఉపకారకవై ప్పొక్కువేణుమావెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ప్రత్యక్షేత్యాది). నాప్పడైతప్రియోజనమ్ పెల్న్ద మర్కళ్ వేటిల్లెయోవెన్న; (౪) “ఏచితా”దేహస మ్మత్తి” ఇత్యాదివచనత్తై యుట్కొణ్డరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఈశ్వరేత్యాది).

*నావినాల్ నవిర్దు ఇన్నమ్ పెల్ గారున్దోవెన్న; (౧) “ఇశైమలైకళత్తి మేవప్పేల్ నేన్” ఎన్ఱు తైక్కటాక్షిత్తు. “నావినాల్ నవిర్ ద్రిన్బమెయ్తినేన్” ఎన్ఱు సముదాయతాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఏవిలిన్బమిత్యాది). కీల్డ్ ఉక్తిమాత్ర త్తాల్ వద్దఆనన్దమ్ ఆర్వార్కు సమమెన్దరుళిచ్చెయ్తు, అవరుక్కురణప్రియమ్ వేడ్డిల్దు. ఇవరుక్కున్దేయమైన్దెన్ఱు తాత్పర్యాన్దర మరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇన్దె యాలమిత్యాది). “నావినాల్” ఎన్ఱు తుక్కు నైరవేక్ష్యస్థానాదోత్పన్నమిన్దెన్దై తాత్పర్యాన్దర మరుళిచ్చెయ్కితార్ (అనాదికాలమిత్యాది)..

*అనన్దశ్లేకభాజనమాన సంసారత్తిరుక్కిట నాశెల్లామ్ ఈశ్వరమపేక్షితానై స్తుమ్, అవ్వళవిల్ ఆర్వార్ తమ్మైక్కటాక్షిత్తారెన్ఱు తిరువుళ్ళమాకక్కరతి, తాత్ప ర్యకథనముభేన కీల్డ్ వాక్యవివరణమ్ (క్షిపామిత్యాది). పరమకారుణికరాకైయా లుమ్ అనాదియాన సంసారత్తిల్ యాదృచ్ఛికాదికళ్ సమ్మవిత్తక్షణాకైయాలమ్.

(౧) తి-వాన్-౪-౫-౩. (౨) తి-వాన్-౬-౫-౧౧. (౩) గీ-౧౬ ౧౯.

(౪) విష్ణుతత్వే.

౯౦కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్ము ౨-పా, పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్.

కూడవు పేక్షి త్తదత్తైయిలే విషయీకరి త్త ఆధ్వార్యుడై యవిలక్షణమాన
తిరువడికళోడే వారున్దప్పెన్ద్రేన్. నీర్ శెయ్తతితువాకిల్, పేన్ద్రులుఱు
తిప్పాడిరున్దపడియెన్నెన్; (మెయ్మైయే మేవిసేన్) ఉపకారకవిషయ
త్తిలే నిత్కిఱవళవిలే వేటారువిషయముద్దేశ్యమాయ్, అతుకిట్టినవాతే
అతిలే తోళ్మాఱుమ్బడి యన్బిక్కే, ఐహికాముష్మికభిరణ్ణుమ్
ఆధ్వార్యతిరువడికళేయాక ప్పారున్దినేన్. ఇజ్జిరున్దనాళ్ అజ్ఞాతజ్ఞాపన
త్తాలే ఉపకారకరాకవుమ్, భగవల్లాభత్తుక్కు ప్పురుషకారమాకవుమ్,
నిత్యవిభూతియిల్ (౧) “యత్రపూర్వసాధ్యాస్సన్తిదేవాః” ఎన్నిఱప
డియే - ప్రాప్యమాకవుమ్ ఇవర్ తమైయేపన్ద్రేన్. ఆళవవన్దార్
(౨) “అత్రపరత్రచాపి” ఎన్దొక్కుమ్ అడి-ఇవరితే.

(తేవుమన్ద్రుఱియేన్) ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమాన వేటారు

చేతనరుక్కు “షిపామి” ఎన్దు అవన్ శొన్నతు ఆహృదయోక్తియాయ్, అచ్చము
ఱుత్తినానిత్తనైయన్దు తిరువుళ్ళమ్మన్ద్రే (ఉపేక్షిత్తదత్తై) ఎన్దు.

ఉపకారకరన్దు ఆధ్వార్యైన్ పన్ద్రేనీరాకిలుమ్, ఉమక్కుప్పరుషార్థమేన్దెన్దిఱ
శక్తైయైయనుపదిత్తు, నాన్ ఇవరై ఉపకారకత్వేన పన్ద్రే వేఱుఫలదగిలే పోకిఱవ
న్బిక్కే, నియతమాక సకలపురుషార్థదగ్ధుమ్ ఆధ్వార్యతిరువడికళాకవే పన్ద్రేనే
సెన్దిఱారన్దురుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నీర్ శెయ్తతిత్యైది). (మెయ్మైయే) సత్యమాక.
“మెయ్మై” ఎన్దొడ, “అవన్ పొన్నడిమేవిసేన్” ఎన్దొత్తైయనువజ్జితారన్దుకణ్ణు
కొళ్ళు. (౩) “సర్వంయదేవనియమేన” ఎన్నిఱపడియే సకలఫలదగ్ధుమ్ తిరువడికళో
యెన్దు కీర్తురుళిచ్చెయ్తు, ప్రాప్యప్రాప్కదగ్ధుక యోజనాన్దరమ్ (ఇజ్జిరున్దపిత్యైది).
ఇత్తైప్పన్ద్రేయితే ఆభియుక్తరు మరుళిచ్చెయ్తారన్దు ప్రమాణమ్ కాట్టుకిఱార్
(ఆళవన్దారిత్యైది). మెయ్మైయెన్దు - ఇరణ్ణామ్యోజనైయిల్.

ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకము మెన్దు శొల్లియరుక్క, ప్రసః “తేవుమన్ద్రుఱియేన్”

(౧) పురుషసూక్తమ్.

(౨) స్తో-ర-౨.

(౩) స్తో-ర-౫.

కణ్డినుకో శిలుత్తామ్మ పెరియవాచ్చాన్బిళై వృహ్యఖ్యానమ్. ౯౧

వస్తువుణ్డెని రేన్. “మెయ్ మైయే” ఎన్ఱవిడమ్ అన్వయత్తాలే శొన్నార్;
 “తేవునుద్ర్రితియేన్” ఎన్ఱ వ్యతిరేకత్తాలే శొల్లకితారితే - తమ్మ
 డైయ అధ్యసనాయమ్ తోద్ర్రితుకైక్కాక. “మద్ర్రితియేన్” ఎన్ఱ-
 పురుషార్థాన్తరజ్జోపాతి భగవద్విషయత్తైయుమ్ కట్టిక్కి-తారితే - అతి
 నెలైయాన ఆధ్వార్ తిరువడికళళవుమ్ వన్దనరాకైయాలే. శాస్త్ర
 వాసనైయాలేయాతల్, ఆచార్యోపదేశత్తాలేయాతల్ శొల్లకితార
 ల్లర్, ఉపకారకరానాధ్వార్ తిరువడికళిల్ భావబన్ధత్తాలే శొల్లకితార్.

(కురుకూర్ నమ్మి) ఇవరై యుమ్ పద్ర్రి వేతారువిషయత్తైయుమ్
 పద్ర్రి వేణ్ణుమ్మడియో ఇనరుడైయవూర్తియిరుప్పతు; “కురుకూర్ న
 మ్మిచా” ఎన్ఱిటు - ఆధ్వార్ తిరువాయాలే యరుళిచ్చెయ్ తత్తెన్ఱాయ్
 త్తుత్తిరువాయ్ మొట్టి తన్నెయు మాదరిప్పతు. అతిలే “కురుకూర్
 చ్చడకోపన్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ తారితే. అన్వభియాలే యాయిద్ర్రి

ఎన్ఱ శొల్లవేణుమో వేన్ఱిట శక్తైయైప్పరిహరిక్కి-తార్ (మెయ్ మైయేన్ఱవిడమి
 త్తాది). “సకలఫలగ్గునుమార్థ్వా తిరువడికళాక ప్పద్ర్రి నేన్” ఎన్ఱవళిమయోజ
 నాను గుణమాకత్తైత్తర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మద్ర్రితియేనిత్తాది). మున్ఱిన
 యోజనైయల్ పాప్యపాప్యక సాధారణ్యేన “తేవు” ఎన్ఱ - సమాశ్రియణీయవ
 స్తువై చ్చొల్లకిటతు; ఇరణ్ణామ్ యోజనైయల్ పాప్యవస్తువై చ్చొల్లకిటతు. శాస్త్ర
 ఙ్గో ఎమ్మెరుమానైపాప్య పాప్యకమాక చ్చొల్లి, ఆచార్యోపదేశముమప్పడియేయరు
 క్క, ఇవర్ ఇప్పడికట్టిక్కైక్కు హేతువేతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శాస్త్రీ)త్తాది).

నీర్ ఆధ్వార్ తైయిట్టియ “తేవునుద్ర్రితియేన్” ఎన్ఱరుక్కిటవరాకిల్, *ముకి
 ల్ వణ్ణనడిమేత్తిన్న శొన్నాల్తెయాయురమాన తిరువాయ్ మొట్టి అభ్యసప్పావెన్నె
 న్నిట శక్తైయైలెయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవరైయెన్ఱుత్తొడన్జి - తిరువాయ్ మొట్టియిలా
 దర మెన్నునుళవుమ్). “పూర్తియిరుప్పతు” ఎన్ఱవన్దనరమ్ “ఆకైయాలే” ఎన్ఱ
 కూటి, “ఆదరిప్పతు” ఎన్ఱత్తడే అన్వయిప్పతు. ఆధ్వార్ తిరువాయ్ త్తొన్నతు
 క్కుప్పమాణమ్ (అతిలేయత్తాది). ఇతుక్కు (౧) “వరనడిమేణ్ణురుకూర్ చ్చడకో

(౧) తిరువాయ్. ౧-౧-౧౧.

౯౨ కణ్ణనుణ్ శిటుత్తమ్మ ౨-పా, పెరియవాచ్చాన్నిళై వ్యాఖ్యానమ్

తిరువాయ్ మొట్టియిలాదరమ్. ఆధ్రావర్ ప్రతిపాద్యరాకై యాలే, “కురు కూర్ నమ్మిపా” ఎన్ఱు కణ్ణనుణ్ శిటుత్తమ్మ చ్చొట్టుకిట తన్నపుమామ్.

(పావినిన్నిళై) పావోడేకూడ ప్పణార్ ప్పణ్ణినియిళిళై. (పాడి త్తిరివన్) ఉమ్ముడైయ దేహయాతై నడత్తిపోరుమ్మడియెన్నెన్న; ప్రీతిపేరితనాయ్ కొణ్ణుళొల్లి ఇతువేధారకమాక సచ్చరిప్పన్. “ఉణ్ణుతి రివన్” ఎన్నుమాపోలే “పాడి త్తిరివన్” ఎన్ఱితార్. (౧) “నమన్దమ ర్ తలైకళమీతే - నావల్లిట్టుభీతరుకిన్ఱోమ్” ఎన్నుమాపోలే ఇతువే యొత్తై యాయరుక్కిట ఎన్నుడైయ గతినిపుత్తియై ప్పణ్ణనల్లారుణ్ఱో పెన్ఱుమామ్; ప్రాక్తన కర్మఫలానుభవత్తై ప్పణ్ణవిక్కుమ్మయమన్ గతిభ జ్జమ్పణువో, అతుక్కడియాన విషయాన్తరజ్జళే గతిభజ్జమ్పణువో. (౨)

వన్ శొత్” ఇత్యాదికళితనోక్కు. (౨) “ఎన్మనునొల్లుమ్” ఎన్ఱుమ్ (౩) “తన్నై త్తానేతుత్తిత్తు” ఎన్ఱుమ్ ఎప్పరుమాన్ శొల్లాకిల్లోరుక్తయాలే ఆధ్రావర్ శొల్లెన్ఱు అర్థమ్ శొల్లక్కూడుమోవెన్న; “కురుకూర్ నమ్మివిషయమానపా” ఎన్ఱు అర్థాన్తర మురుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆధ్రావర్ త్యాది).

“పా” ఎన్ఱు ఛన్దనైయుడైతాన ప్రబంధమాయ్, ఇతుక్కు చేర్వన్దనురూప మాయ్ మనోహరమాన గాన మెన్దర్థమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పావోడిత్యాది). “పాడి త్తిరి వన్” ఎన్ఱు తుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమ్. పాడుక్కై-తిరిక్కై పేతువాక్కి-ధారకమాక పుమ్, పాడుక్కైయాలే అప్రతిహతసచ్చారమాకపుమ్; అతిల్మన్నినై శక్కా-పరిహర ముఖేన పరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉమ్ముడైయవిత్త్యాది. ఇరణ్ణావ్తాత్పర్యమ్ (నమనత మురిత్యాది). నమన్ - యమన్, తమర్ - అవమడైయదూతర్. నావలిడుక్కై జయిత్తవో కళ తోర్ భవోకళ వాళిలేన్ఱు అత్తెమాటుక్కై. ఉట్టితరుక్కై - సచ్చరిక్కై యాత్తై యాక - వ్యాపారమాక. గతినిపుత్తియై ప్పణ్ణనల్లారుణ్ఱోవెన్ఱుత్తై వివరిక్కి తార్ (ప్రాక్తనేత్యాది). (అతుక్కు) కర్మతుక్కు. (౨)

ఇరణ్ణావ్వుట్టుక్కు పెరియవాచ్చాన్నిళై వ్యాఖ్యానమ్ ముద్దీరు.

(౧) తిరుమా-౧. (౨) తి-వాయ్-౭.౯-౨. (౩) తి-వాయ్-౧౦.౭-౨.

అభ్యుదయమణివాళి ప్పిరుమాళ్ నాయసార్ వ్యాఖ్యానమ్

అవ; - ఇరణ్డామ్బట్టు. (నావినాలిత్యాది) ఆధ్వాక్ కళో భగవద్విషయ త్తిలే ఆచార్య పతిప త్తి పణ్ణిప్పోనార్ కళో. ఇవర్ ఆచార్యవిషయ త్తిలే భగవత్ప్రతిప త్తిపణ్ణి ప్పొరుకిఱవరాయ్త్తు. భగవద్విషయ త్తిలుమ్ ఆధ్వాక్ కుణ్డానవాళి; - (౧) “యదిశక్తోషి గచ్ఛత్స్వ మతిచచ్ఛలచేష్టిత ఇత్యుక్త్వా భవిషం కిర్మసాచకారకుటుమ్మినీ” ఎన్నిఱ పడియే ఇడై చ్చుకట్టి, “వలైయాకిల్ నానే కట్టినకట్టై అవియ్త్తుప్పోయ్ కాన్, ఉన్ తురుతురుక్కై త్తన త్తిలే అఱపట్టతీ” ఎన్నుకై యాలుమ్ వాయాలుమ్ కట్టి, కఱప్పనకడై వన కువాలాకై యాలే పెరియతిరు నాళిలున్ సన్ద్యానన్దనమ్ ముట్టామల్ నడన్తువారై ప్పొలే అవళ తన్

అరు; - ఇరణ్డామ్బట్టు; “తేవుమల్ మరీయేన్” ఎన్ఱైప్పల్ మ పరుకుఱిఱార్ (ఆధ్వాక్ కళిత్యాది). ఆధ్వాక్ కళో భగవద్విషయ త్తిలే ఆచార్యత్వ ప్రతిప త్తిపణ్ణిప్పొరు కైక్కు రాత్పర్కమ్ - “అతియానపతివ త్తవతా” ఎన్నిఱపడియే ఈశ్వరనే అజ్ఞాత జ్ఞాపనమ్ పణ్ణుకైయాలే, ఇవర్ ఆధ్వారై ఈశ్వర ప్రతిప త్తిపణ్ణుకైక్కుడి. గుణసామ్య త్తాలేయెన్ఱుకరుతు. కీర్తిత్యాట్టిల్ భగవద్విషయ త్తిలుమ్ ఆధ్వారుక్కుణ్డాన వాళిశొల్లి మ్మ. అతావతు - ఆధ్వారుసుసన్నితీడు పట్టఅపదానత్తై అనుసన్దియానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే యుమ్ అతిలా కాళ తామ్రాలే ఆధ్వారుడైయ భోగ్యతైయిలేవరు కైయాలే ఈశ్వర నుడైయ. భోగ్యతైయెప్పల్ మవుమ్ ఆధ్వారుడైయ భోగ్యతై అతిశయ త్తిరుక్కు మెన్ఱు; అత్తై అరుచ్చెయ్ కిఱార్ (యదిశక్తోషి మెన్ఱుళొడగ్గి-ఆధ్వారుడైయ భోగ్యతైయిలే నిష్టవరాయ్ తైన్ను మళవుమ్). (అఱపట్టతీ) ఎన్ఱతు - అఱపట్టే నెన్ఱపడి. అతావతు-మిళవుమ్ నొన్ఱేనెన్ఱపడి. (కైయాలేకట్టినతు) ఎన్ఱతు - “ప్రత్యభిధాను లూఖలే” ఎన్ఱై క్కటాక్షిత్తు. (వాయాలేకట్టినతు. ఎన్ఱతు - “యదిశక్తోషి” ఎన్ఱై క్కటాక్షిత్తు. (కఱప్పన కడైవనకువాలాకైయాలే) ఎన్ఱతు - “కుటుమ్మినీ” ఎన్ఱై క్కటాక్షిత్తు.

(౧) వి.పు.గి.-౬-౧గి.

౯౩ అర్జునునివాళి ప్రియమాళీ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

కార్యత్తిలేహాన్తాశ్చ శొల్లకైయాలే, ఓరబలైకట్ట అతులవిత్తక్క
మాట్టామలిరున్దాన్. కట్టిననక శేఠరణ్ణి అవిత్తక్కవేణుమెన్జితే అనన్
నినైపు. అప్పడియే ఆర్వారుమ్ ఇననుడైయ సాశీల్యగుణత్తాలేకట్టుణ్ణ
“ఎత్తియమ్” ఎన్జు పోకమాట్టామలిరున్దార్. ఇనన్ అప్పడియన్జిక్క
ఆర్వారీడుపట్టఅపదానత్తై అనుసన్జిత్తిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అతిల్ ఆర్
జ్జాల్ పదాతే అజైవిట్టుఆర్వారుడైయ భోగ్యజ్జైయిలేనిన్జనరాయ్త్తు.

కీర్తితాట్టిలే, “సన్జ్జైన్ కురుకూర్ నమ్మి యెన్జక్కాల్లణ్ణిక్కు
మముతూఱుమెన్నావుక్కే” ఎన్జు - ఆర్వార్ పక్కల్ స్మృతిసారస్య
జ్జైయుమ్, సన్జ్జైర్తన సారస్యజ్జైయుమ్ శొల్లక్కేట్టనకళో, నాట్టరడై
యభగవద్విషయజ్జైయే స్మృర్తస్యనాకవుమ్ సన్జ్జైర్తనియమాకవుమ్
శొల్లానిఱ్ఱ, నీర్ ఆర్వారై ఇనైయిరణ్ణుమాక ననుసన్జిచ్చానెన్? భగ
వద్విషయత్తిలేయుమ్ అన్యయిక్కప్పార్త్తాలోవెన్న; అతుక్కు ఇప్పా
ట్టలే ఉత్తరన్ శొల్లకైయార్.

తాన్దామ్ పద్యదీన విషయజ్జైవిట్టు ప్పొళుమ్మశిలపోకవేణ్ణువతు
అవిష్వయమ్ ఇహలోక సుఖజనకమల్లవాయాతల్, పరలోక సుఖత్తు
క్కుసాధనమన్దాయాతల్, పద్యదీననకళో ఇవిష్వయజ్జైయ్యుగ్గియ వేతే
బరున్దామియున్దాక నినైత్తిరుత్తల్, కాలజ్జేపవిషయ మల్లామెయాలే
యాయాతల్; అతిల్ ఎనక్కు ఇహలోక సుఖజనకరుమాన్దార్, పరలోక
సుఖత్తుక్కు సాధనముమ్ ఆర్వారే, ఎనక్కున్దామియుమ్ ఆర్వారే;

శబ్దా పూర్వకమాక ప్పాట్టుక్కవతారికై (కీర్తితాట్టిలిత్యాది). శొల్లకై
ఉత్తరమేతెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తాన్దామ్ పద్యదీన విషయమన్జువోడజ్జి). (ఇహ
లోక సుఖజనకరుమాన్దార్) ఎన్జు - “నానినాలో నదిన్ నీళ్ళ మెయ్ తి నేన్” ఎన్జు
క్కటాక్షేత్తు. (పరలోక సుఖసాధనముమ్) ఎన్జు - “మేవి నేనవన్ పొన్నడి” ఎన్జు
త్తైక్కటాక్షేత్తు. (న్దామియుమాన్దార్) ఎన్జు - “తేవుడున్ దుఱియేన్” ఎన్జు
క్కటాక్షేత్తు. (కాలజ్జేపవిషయముమాన్దార్) ఎన్జు - “పానినిన్జై” ఎన్జు
క్కటాక్షేత్తు.

కణ్ణినున్ శిఱుత్తామ్బు ౨-పా.

౯౫

కాలక్షేపవిషయముమ్ ఆధ్వాతే. ఆనవిన్బు భగవద్విషయ త్తిలే అన్బు
యిక్కవేణ్ణుకిఱ తెన్నెన్నిఱార్,

వ్యాః—(నావినాల్ నవిన్ బ్రన్బ మెయ్ తినేన్) నాన్ పెల్ బ్ర పే
బ్రన్ బా ప్పార్ క్కమాట్టర్ కళో. (నావినాల్ నవిన్ బ్ర) నవిన్ బ్ర మ్మోతు
నా వేణ్ణియరుక్కచ్చెయ్ తే, “నావినాల్ నవిన్ బ్ర” ఎన్నెక్కడిమనస్సహ
కారమ్ వేణ్ణాతపడి, (౧) “అవశేనాపియన్నామ్మి క్కీర్తితే” ఎన్నిఱపడియే
వాఙ్మోత్తొచ్చారణత్తాలే ఆనన్దమ్ సిద్ధి త్తతన్దక్కాక.

(నావినాల్ నవిన్ బ్రన్బ మెయ్ తినేన్) ఇప్పడియేయన్బి క్కే భగవ
ద్విషయ త్తిల్, పుఱమ్బుళ్ళ ఇన్బ్రియజ్జలై మనస్సిలేయకక్కి, మననై
కొణ్ణుపోయ్ శుభాశ్రయ త్తిలేవైత్తు, విన్బు అనవరతభావనై యు
ణ్ణాయ్, అతుతానేపోయ్ సమాధిపర్యన్తమానాలితే, (౨) “నవివేదా
త్మనోగాత్రం తత్సమైత్యాహ్లాదసంస్థితః” ఎన్బు ఆనన్దమ్ సిద్ధిప్పతు;
ఆధ్వార్తమక్కు (౩) “అడియైయడైన్బుళ్ళమ్ తేటి యిఱిలిన్బ్ త్తిరు
వెళ్ళమ్ యాన్ మూర్తకినన్” ఎన్బు ఇ త్తనై శెయ్యవేణ్ణిన్ బ్ర.

(ఇన్బమ్) ఇన్నవకైప్పట్ట విన్బ మెన్నామైయాలే, బహువిధమాన
ఆనన్దతై, (ఎయ్ తినేన్) - ఎయ్ తప్పూర్ థేన్. ఎనక్కు (౪) “లభ్యానన్ది

(నవిన్ బ్ర మ్మోతునావే ట్టియరుక్క) ఎన్బు - నావాలల్లతుకొల్లవొణ్ణామై
యాలే, నవిన్ బ్రన్బ పోతే నావాలే శొన్నతుసిద్ధమయరుక్క “నావినాల్”.
ఎన్బు విశేషిక్కిఱ తెన్నెన్బు పడి.

ఈశ్వరనైప్పేర్ గాలాఢియ ఆనన్దమిలై, ఇన్బుక్ క్కిమాత్రత్తాలే ఆనన్దమ్ పె
బ్రన్ బెన్నిఱార్ (లభ్యానన్దిభవతియన్బు తొడన్దివాక్యవ్యయత్తాలే). “ఎయ్ తినేన్”

(౧) వి.పు. (౨) వి.పు.౧-౧౭-౩౯. (౩) తి.వాయ్-౨-౬-౮. (౪) తై.ఆ-౭.

సా. అభ్యుదయముగావాలి పురుషాల్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

భవతి" ఎన్న వేడ్డోల్ శ్రీలై. (నవిల్ శ్రీన్బమెయ్ తినేన్) (ఎయ్ తినేన్)
భగవద్విషయమై పుల్ శ్రీనార్ కు అనన్దమ్ కాలా న్తరభావ, ఇట్లు
అప్పడియన్టి కే యెయ్ తివిట్టేన్. (నావి.నాల్ నవిల్ శ్రీన్బమెయ్ తినేన్)
అనవరతభావనై యాలుమ్ అనన్దముణ్ణాక వేడ్డోల్ శ్రీలై, అనుభవత్తాలు
మానన్దముణ్ణాక వేడ్డోల్ శ్రీలై.

ఆనాల్ ఇప్పోతన్ ఇన్ద్రస్పష్టైవిరుమ్బునీర్, శరీరవియోగసమన
న్తరమ్ పిటక్కు మానన్దసిద్ధిక్కు ఒరుసాధనత్తై పుల్ శ్రీనామమ్, అతుక్కు
సాధనమాక * లోకవిక్రాన్తచరణజ్జలై ఆశ్రయిక్కు వేడ్డావోవెన్న;
(మేవిసేననన్ పొన్నడి) అతువాకిల్ అతుక్కుమ్ ఆత్మార్తమ్ముడై య
తిరువడికల్ డపాయమాక పుల్ శ్రీసేన్. (అవన్ పొన్నడి) యాతొరువి
షయత్తైనావినాల్ నవిల్ శ్రీన్బమెయ్ తినేన్, అవసుడై య తిరువడికల్.
ప్రాప్యమానతుతానే ప్రాపకముమాయ్ త్తు. (అవన్ పొన్నడి) అతుపోలే
* డలకమళన్ద పొన్నడియాయ్ డిక్ పొతువాయ్ ఎల్లార్ తలై యిలు
మిరుక్కు-మతన్టి కే, ఇత్తిరువడికల్. * తై విద్యవృద్ధజనమూర్ధవిభూ
షణమాయరుక్కుమ్. వృద్ధజనజ్జళాకితార్ - డత్తరభాగనిష్ఠ రానవర్
కల్. (పొన్నడి) నాన్ తొట్టుప్పరిమాతినాలుమ్ దోషమ్ వారాత తిరువ
డికల్. (మేవిసేన్) భగవద్విషయమై ఆశ్రయిక్కు మిశత్తిల్,
ఎన్దిట భూత కాలత్తుక్కిరుళిచ్చెయ్ కితార్ (భగవద్విషయమై యెష్టతొడల్లి).
నావినాలెనైయాలే - అనవరతభావనైవ్యావర్తిక్కిటతు. నవిల్ శ్రీనైయాలే -
అనుభవత్తైవ్యావర్తిక్కిటతు -

అవనెన్దతుక్కు - నాలు తాత్పర్యమ్; - ప్రాప్యనానవసవే - ప్రాపకనానవ
సెన్నుతల్. సాధారణసన్టి కే - అసాధారణసెన్నుతల్. అవరోక్షనిర్దేశ్యసన్టి కే - వరోక్ష
నిర్దేశ్య సెన్నుతల్. సడువారువురు కారమ్ వేడ్డాతవ సెన్నుతల్. ఆకనాలుతాత్పర్యమ్.

(౧) “నాః జై మి శై నమ్మి రాన్ శరణేశరణ్ నమక్రైస్తు నాడొం మేకశిన్దైయ నాయ్” ఎఱ్ఱున ర్తమాననిదేశమ్ పణ్ణ వేణ్ణియ్; ఇఱ్ఱు అప్పడియన్ది కే- సకృత్సమాశ్రయణ మమైన్దతు.

(అవన్ పొన్నడిమేవినేన్) భగవద్విషయిత్తిల్ పోలే, (౨) “త్వమేవోపాయభూతోమేభవ” (౩) “త్వత్పాదమూలంశరణంప్ర పద్యే” (౪) “ఉన్నడిక్కిమ్మమర్దుపుకున్దేనే” ఎఱ్ఱు అపరోక్షిత్తు ఆశ్రయి క్కవేణ్ణాతపడి, ఎఱ్ఱేనుమిరన్ద ఆశ్రయి క్కలామ్మడియాన అవనుడై యతిరు వడికిరై. (అవన్ పొన్నడి-మేవినేన్) ఒరుపురుష కారపురస్సరమాకవన్ది కే- తన్నిర పేక్షమాకవాశ్రయి తేన్. ఇఱ్ఱే, జీయర్ వార్తైయైయనుసన్దిప్పతు. (మేవినేన్) అత్తోడేపొన్దివిట్టేన్. ఇని వేటారుకాల్ ఇగుక్కైక్కు- ఇడమిల్లతపడివారున్దివిట్టేన్.

(ఇఱ్ఱు అప్పడియన్ది కే- సకృత్సమాశ్రయణ మమైన్దతు) ఎఱ్ఱుకుల్ తాత్ప ర్యమ్ - భగవద్విషయిత్తిల్ పప్రత్తిసకృత్సమాలమ్ అధ్యపనాయమ్యావత్పాప్తిప ణ్ణిజేమియ్. ఇఱ్ఱు ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమాకైయాలే అన్దనిర్వఘమైయ్యెప్పడి.

† ఎఱ్ఱే మరున్దసున్దిత్తులు ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారక మైన్దై సంవాదమాక ఓరైతిహ్యమరునిచ్చెయ్కితార్ (ఇఱ్ఱే జీయర్ వార్తైయై అనుసన్దిప్పతు) ఎఱ్ఱు. (జీయర్ వార్తై) ఎఱ్ఱు - జీయర్ విషయమానవార్తైయ్యెప్పడి. అతావతు - సజ్జీయర్ ఆకృమస్సి కారమ్ పణ్ణివన చరమ్ అనన్దాగ్రాన్దకణ్ణు “వేరైత్తపోతుమగుత్తు, పోత్తపోతుఉణ్ణు భట్టరతిరువడిక శేశరణమైన్ద ఎఱ్ఱేయరున్దాలుమ్ ప్రాప్తిక్కుక్కణ్ణిభిల్లొన్; ఆయి రుక్క, కైక్కర్యతుక్కు విరోధియాయరుప్పోరు వేమత్తైక్కణ్ణు ఎన్ శయితీరా నీర్” ఎఱ్ఱరునిచ్చెయ్ తారామైన్ద.

† పురుష కారమ్ వేణ్ణావైత్తుక్కు సంవాదమాక వోరైతిహ్యమరుకుకితార్ (ఇఱ్ఱే జీయరిత్యైది). జీయర్ వార్తైయావతు - భట్టర్ మేల్ నాటుక్కెల్లున్దరుకుఁపపోతు కాదుమ్ మలెయమ్ కడన్ద ఒరుపురుష కారమిన్దై మేల్ విఘ్నవతేయైన్ద సజ్జీయర్ ఈడుప్పట్టుచొన్నవార్తై.

(౧) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧. (౨) అహి-సం-౩౬-౩౮. (౩) స్తో-ర-౨౨.

(౪) తి-వాయ్-౬-౧౦-౧౦.

౯౮ అద్భుతముగావాళ పురుషానామో నాయనార్ రుభిచ్ఛయేత.

(నాపీనాల్ నవిద్ బ్రీస్ప మెయ్ తినేన్ మేవినేనవన్ పొన్నడి) ఇతైప్పిన్ శెన్జితే ఆళవందారుమ్, ఆచార్యవిషయత్తిల్ (౧) “అత్రపరత్రచాపిని త్యంయదీయచరణౌ శరణం మదీయమ్” ఎన్ఱుతు.

“మేవినేనవన్ పొన్నడి” ఎన్ఱార్, అన్దఆశ్రయణత్తై, (౨) “సాదేవే స్మిప్రయాజ్యతామ్” ఎన్ఱిఱపడియే సర్వస్వామియాన ఈశ్వరవిషయత్తిలే ప్రయోగిక్క-వేణ్ణావోవెన్న; (తేవుమద్ బ్రతియేన్) నాన్ అప్పడియిరుప్పతొరు స్వామియణ్ణాక పుత్తత్తిపణ్ణివైక్కిలన్ఱో వేణ్ణువతు; (తేవుమద్ బ్రతియేన్) తేవతివన్, ఆన్ఱ్వారైయెట్టియ వేవతియేన్. శాన్ఱ్ఱమ్ కాట్టిత్తన్దత్తదేవమావతు, అతుతానే, (౩) “ఆచార్యదేవోభవ” ఎన్ఱు విధిత్తతే. (తేవుమద్ బ్రతియేన్) దేవతాపుత్తత్తియ శృవిడ త్తేయన్ఱో దేవతాప్రతిపత్తిఉశ్యతు. ఆకై యాలేనాన్ దేవత్తేయాక పుత్తత్తిపణ్ణిద్దు ఆహ్వారుక్కుమేఱ్ఱుడవిల్లై.

ఆనాల్, “ఎన్నప్ప” ఎన్ఱు - కీర్తభగవద్విషయత్తై స్వామియాక వసుసన్ధిత్తీరేయెన్న; అతుఆన్ఱ్వార్ ఆదరిత్తవిషయమెన్ఱు ఆదరిత్తేనిత్తనై పోక్కి, దేవతాప్రతిపత్తి పూర్వకమాకచ్చొన్నేనన్ఱు, (౪) “అనన్యదైవత్వమియంక్షమాచ” ఎన్ఱు అనన్యదైవత్వత్తేయుడై యపిరాట్టి పెరుమాళ్ళుక్కు ఎడుత్తుక్కినీట్ట, పెరియ పెరుమాళ్ పాడుపుకుమా

(వేణ్ణారు కాల్) ఈశ్వరన్ తిరువడికళ్; “నాపీనాల్ నవిద్ బ్రీస్ప మెయ్ తినేన్” ఎన్ఱైయాలే ప్రాచ్యత్వముమ్ “మేవినేనవన్ పొన్నడి మెయ్ మై” ఎన్ఱైయాలే ప్రాచ్యత్వముమ్ శొల్లుకొటతు. ఇతై ప్పిన్ శెన్జితే ఆళవందారుమ్ “అత్రపరత్రచాపి” ఎన్ఱు రుభిచ్ఛయేతార్. “అనియేన్” ఎన్ఱు వడత్తుక్కు ప్పొరుళురుభిచ్ఛయేకెఱార్ (దేవతాపుత్తత్తి ఉశ్యవిడ త్తే) ఎన్ఱు లొడజ్జి.

(౧) స్తో-౪-౨. (౨) అహి-స౦-౩౬-౩౮. (౩) తై-శీక్ష. రా-సు-౨౮-౧౨.

కణ్ణిమణ్ శిలు త్తామ్ము - ౨ - పావ్యాఖ్యానమ్.

౯౩

పోలే. ఇన్వర్థమ్ న్నాజ్జో విశ్వసిక్కుమ్బడి యెన్నెన్న; (మేయేమ్మైయే) ఇతునత్తమ్. (మేవినేనవన్ పొన్నడిమెయేమ్మైయే-తేవుమదీ మ్మటియేన్) శ్రీశతకోపనై త్తలైయిలేకోణ్ణిరున్దుమ్ పోయ్ శొల్లువారుణ్డో.

అనాలుమ్ కాలక్షేపత్తుక్కు భగవద్విషయత్తై ప్పదీ శ్రిక్కాలమ్ పోక్క వేణుక్కాణుమెన్న (కురుకూర్ నమ్మపావినిన్నికై పాడి త్తిరివనే) ఎన క్కుకాలక్షేపవిషయమ్ ఉజ్జలై ప్పోలే ఒన్న్దిరణ్ణాయరున్దతో, ఆయిరమ్ ప్రకారమిలైయో. (కురుకూర్ నమ్మి) కవిపాడుకై క్కేడామ్బడి, (౧) “వాల్మీకిర్భగవాన్ ఋషిః” ఎన్గిటపడియే పూర్ణ రానవాధ్వార్. (౨) “ఏఱ్ఱుమ్ పెరుమ్ముక్కడ్ వానవరీశన్ కణ్ణచ్చనక్కు ఏఱ్ఱుమ్ పెరుమ్ముక్కడ్ వణ్ కురుకూర్చడకోపన్” ఎన్గిటపడియే - స్తుత్వవిషయత్తుక్కు పరత్వ సౌలభ్యపూర్తి, స్తుత్వవిషయత్తుక్కు జ్ఞానభక్తిపూర్తి, * కణ్ణుకొణ్ణెన్ కణ్ణెణ్డెయారక్కళిత్తితే * తొణ్డర్ క్కుముతుణ్ణచ్చాన్మాలై కళో శొల్లిదీయి. (ఇన్నికై) పాతిరికిటపోతే కూడక్కిశమ్మిన నల్లికైయె. (పాడి) అనుభవిత్తుక్కుణ్ణుపాడి.

(ఒన్న్దిరణ్ణాయరున్దతో) ఎత్తు - తిరుకుచ్చముమ్, ద్వయముమ్. “భగవాన్” ఎత్తు - జ్ఞానాదిగుణపూర్తి శొన్నా ప్పోలే, ఇఱ్ఱుమ్ “నమ్మి” ఎత్తు జ్ఞానాదిగుణపూర్తియై అరుళిచ్చెయ్కితార్. అప్పడి జ్ఞానాదిగుణపూర్తి ఉణ్డో వెన్న పరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఏఱ్ఱుమ్ పెరుమ్ముక్కడ్) ఎత్తు తొడణ్ణి, శన్దెక్కు ప్పొరుశరుళిచ్చెయ్కితార్ (స్తుత్వవిషయత్తుక్కెన్దు తొడణ్ణి). జ్ఞానభక్తి కళుణ్డెనైక్కుప్పిన్నై యుమెరు ప్రమాణమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కణ్ణుకొణ్ణెన్ కణ్ణెణ్డెయ్దు తొడణ్ణి). (పా - తిరికై) పా-ఛమ్మనూడుకై. తిరికిటపోతే - ఉణ్డాకిటపోతేయె ప్రపడి.

(౧) రా-బా-౪-౧. (౨) తి-వాయ్-౩-౯-౧౧.

౧౦౦ అర్చకియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

(కురుకూర్ నమ్మి-ఇన్నికై పాడి) భగవత్ప్రతిపాదన మెత్తన్లు ఇన
 ర్తిథువాయ్ మొగ్గియై ప్పాడిన్దు. ఆధ్వారరుళిచ్చెయ్త తేన్దాయ్త్తు.
 (౧) “ఉయర్వళపుయర్ నలముడై యవన్” (౨) “నన్ పుకర్థ్ నార
 ణన్” (౩) “మలర్ మకిళ్ పరుమ్బుమ్ నమరుమ్ పెళలడికళ్”
 “ఎన్ శెయ్యతానురైక్క పెరుమానార్” ఎన్దుపాడానిట్కచ్చెయ్తే
 యుమ్ భగవద్విషయతోడు ఉళవన్ శ్రీతే ఇవర్ పాడుకిళతు. (తిరి
 వనే) అఙ్గుప్పనాళన్దో (౪) “ఏతత్సామగాయన్నాస్తే” ఎన్దురుక్కవే
 ణ్ణువతు, ఇఙ్గు అప్పడియిన్దు కేల్ విశ్శుల్లలమాక త్తిరియానిట్కుమ్. (తిరి
 వనే) ఇతుఎనక్కు కాలయాత్తై. ఆకై యాలే సుఖభూతరుమ్, సాధన
 భూతరుమ్, స్వామియుమ్, కాలక్షేపవిషయముమ్ ఎనక్కు ఆధ్వారే
 యెన్దుభగవద్విషయతోడే అన్వయిక్క త్తేడిననర్ కిళుక్కు ఉత్తరమ్ శొ
 న్నారాయ్ నిన్దు. (౨)

ఇరణ్డామ్బాట్టుక్కు

అర్చకియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్
 మున్ శ్రీన్దు.

భగవత్ప్రతిపాదక మన్దో తిరువాయ్ మొగ్గి, అత్తై ఇవర్ కాలక్షేపత్తుక్కాక
 అనుసన్ధిక్కితెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (భగవత్ప్రతిపాదక మెత్తన్లు) ఎన్దుతోడజ్జి.
 ఉత్తై వివరిక్కితార్ (ఉయర్వళపుయర్ నలముడై యవన్). అనుమతైయకల్యాణ
 గుణగ్గై యుమ్ ఇయిళపతి త్తవ్తైయుమ్ విగ్రహవైలక్షణ్యతైయుమ్ అనుసన్ధియానిట్క
 ష్చెయ్తేయుమ్ “తేవుమన్ ద్రితియేన్” ఎన్దురుక్కయాలే భగవద్విషయతోడు
 ఉళవన్ శ్రీరుప్పవరాకయాలే ఆధ్వారరుళిచ్చెయ్త త్తై యిట్టనుసన్ధిప్ప రెళ్లవడి. (౨)

(౧) తి-వాయ్-౧-౧-౧. (౨) తి-వాయ్-౧-౨-౧. (౩) తి-వాయ్-౧-౪-౨.
 (౪) తై-శ్శుగు.

కణ్ఠినుజ్ శిఖిత్రాము 3 - పా, నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్. ౧౦౧

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

మూ;—తిరితద్దాకిలుమ్ తేవపిరానుడై

క్కరియకోల త్తిరువురుక్కాణ్బాన్ నాన్

పెరియవణ్ కురుకూర్ నకర్ నమ్మిక్కా

భురియనాయడియేన్ పెర్న్ ననన్దైయే.

(3)

అన;—మూన్మామ్బాటు. ఆత్వారుకన్దవిషయమెత్తుఉకిక్కితార్.

వ్యా;—(తిరితద్దాకిలుమ్) (౧) “నచవునరావర్తతే” ఎన్నిటతు భగవద్విషయమైయితే. అత్తైముతలడియాకిక్కిణ్ణు ముడిన్దనిల త్తళవిలే పోనాల్. పోనవల్లెయెల్లామ్ మీళ వేణ్ణుమ్బడియితే ఆత్వార్ తిరునడికళిల్ తమక్కుణ్ణాన పారతన్త్ర్యమిరుక్కుమ్బడి.

(తేవపిరానుడై క్కరియకోల త్తిరువురుక్కాణ్బాన్ నాన్) నిత్య సూరికళుక్కు ప్పడివిడుమ్ వడివుకాణుమ్ ఇనర్ వేణ్ణా వెన్ఱిట విషయ మిరుక్కిటపడి. ఇన్వళివుమ్ ఇనర్ క్కు ఉద్దేశ్యరాక పెర్న్ శ్రీలోమాక్కి లుమ్ ఉద్దేశ్యర్ క్కు ఉద్దేశ్యరాక పెర్న్ శ్రీలోమితే. (౨) “పాణ్ గు హీత్వా విదురంసాత్మకిచ్చ మహాయశాం | జ్యోతీంస్మాదిత్య వద్రాజా కురూక్ ప్రచ్ఛాదయశ్రియా” ఎన్నిటపడియే సెజ్జాల్ పొరున్దామైయన్ఱియేకణ్ణాల్ కాణ్డెయుమ్ మికైయాయుక్కిటపడి. (3) “తరుణౌ రూపసమ్పన్నా” ఎన్నిటేవసత్తైప్పడువార్ వార్ త్తైయుమ్. విషయః పు న్దపడి పేళ వేణుమితే.

(పెరియవణ్ణురుకూర్ నకర్ నమ్మిక్కు) సర్వనిరపేక్షరానవాత్వార్ క్కు; ఆత్వారురునర్ క్కుమితే ఈర్వరన్ మయర్వళమతినలమరుళిన్ద్రు. ఇనర్ జగత్తుక్కాకి మయర్వళమతినల మరుళినానితే. ఇనరైయుమ్ కాట్టి తరుమూరాకైయాలే వణ్డెయిన్ మికుతి శోలుకిటతు.

(౧) ఛా-౨-౧౫.

(౨) భా-౧

(3) రా.ఆ-౧౯-౧౪.

౧౦-౨ కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్పు-3-పా, నమ్బళ్ళై ఈడు.

విశేషజ్ఞరడదై త్తిరణ్ణపూరితే, అజ్ఞుత్తైక్కు నిర్వాహకరానపూర్తియుమ్
ఉణ్ణితేఇవర్క్కు. తామ్ శొల్లుమ్మాత్తుమ్, (౧) “పెరియవల్లభుకూర్
వన్ శడకోపన్” ఎన్ఱితేశొల్లునతు. ఇనరుడైయనారాయణత్వ మిరు
క్కి-అపడి. (అళురియనాయడియేన్ పెర్న్ ననైయే) “అడియేన్” ఎన్ఱై
యాలే ఇనరుడైయచతుర్థియిలరత్తై కాట్టుకిఅతు. అతావతుశేషిఉక
నై ఉకక్కుమతితేకై జ్జుర్యత్తి నెన్ఱెనిలమాకిఅతు. (3)

మూన్ఱామ్బాట్టుక్కు నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్

మున్ద్రీన్ద్రీయ.

నమ్బళ్ళై ఈడు.

అన:—మూన్ఱామ్బాట్టు. (తిరితన్దాకిలుమ్) “తేవుమన్ద్రీయేన్”
ఎన్ఱార్ కీర్. ఆధ్వార్ పద్రీనవిషయమెన్ఱు అప్పటియాలేపద్రీయికితార్.
కిడన్దానై కణ్ణెఱుమాపోలే తమ్తలై యాలే నరుమతితే తవిర్ త్తుక్కి
జ్జతు. (౨) “తజ్గళ్ తేవరై నల్లపరిశునరువిప్పరేల్” ఎన్ఱు అత్తలై యాలే
నరుమతుతవిర్ త్తుక్కిణ్ణిలరే, శూర్పణఖైయోపోలే నభీయల్లానభీయే
నరుమత్తైయితే తవిర్ త్తు. ఆధ్వార్ తలై యాలే నరుమతుతవిర్ నిలరే.
(3) “భవతరిపరమోమతః” “ధర్మోధికత మోమతః” ఎన్ఱుమ్ ఆచార్య
రుచిపరిగృహీతమాయ్ నరుమతు ఏతేసుచూకిలుమమైయుమ్ ఇనర్క్కు.

కుణమలై ప్పాడియుడై యార్ కాక్లైయర్ తెత్కైయెడుత్తువిను
కిఅనళవిలే కోయిలాచ్చాన్ ఇనర్క్కు శిలఅరిశియుమ్ పచ్చైయుమ్
వరక్కాట్టినాన్. అపోతునజ్జుచితమాయిరుక్కైయాలే అప్పీతమా
యిరుక్కుమితే. ఇన్వళవిలే ఉపకరిత్తననుక్కు ప్రత్యుపకారమ్ పణ్ణ
వేణుమెన్ఱు నిన్ఱై త్తిరున్ద పిన్సొరునాళిలేకణ్ణు “ఎన్ఱళ్ పక్కలిలేయుమ్

(౧) తి-వా-౨-౧-౧౧ (౨) నా-౩-౧౩-౧౦. (౩) సహస్రనామ్మి.

కణ్ణియన్ శిలుత్తామ్ము -3-పా, నమ్మిళ్ళైళ్ళు.

౧౦౩

ఓరుపకారమ్ కొళ్ళవేణుమ్” ఎన్న; “నాన్ మున్నేకొణ్ణన్” ఎన్న;
“ఎన్నైయటియామల్ ఎజ్జనేకొణ్ణపపి” ఎన్న; ఎజ్జళాచార్యర్ కోయి
లళవిలే నీరనుకూలిత్తపడియైనినైత్తు. “అవ్వేళాళనాలే ఇమ్మన్ పిల్
ద్రోమ్” ఎన్ఱు పలకాలు మరుళిచ్చయ్యక్కేట్టే; ఇనికొళ్ళవేణు
వతొరు ఉపకారమిలైయెన్ద్రార్.

త్రిపురాదేవియార్ నడక్కిల్ మూలై తత్వత్తైయుమ్ ఆశ్రయణీ
యవస్తువెన్ఱు నినైత్తిరేనో ఎమ్మెనుమానారణ్ణీకరిత్తారాకిల్; అవరణ్ణీకరి
యామైయన్ఱో అవరదేవతైయాక నినైత్తిరుక్కిఱత్తెన్ద్రార్. *

వ్యా:— (తిరితన్దాకిలుమ్) తిరికైయానతు - మీళుకై. మీణ్ణా
కిలుమ్. తరవెన్ఱు అతుక్కు అడైయానశొల్లాయ్, “తిరితన్దాకిలుమ్”
ఎన్ఱతు - పోనవభీయెల్లమ్ మీణ్ణాకిలుమ్ అతానతు-ఆధ్వార్ పుణ
ర్ పైఎవిట్టు ఆధ్వార్ తవైవిట్టు ఇన్ఱళవుమ్వన్ఱు. (తేవవీరానుడైక్కరియ
కోలత్తిరువురుక్కాణ్ణన్) ఇనర్ తామ్ నిన్ఱనిలైకులైన్ఱు భగవద్విష
యత్తిలేనిఱ్ఱుమ్బొత్తుమ్ నిత్యసూరికళుడైయ యాత్రైయేయాయ్
త్తిరుప్పతు. (తేవవీరాన్) నిత్యసూరికళుక్కు త్తన్నైముల్ త్తాట్టాక
అనుభవిక్కొక్కడుత్తుక్కొణ్ణిరుక్కుముపకారకన్. (తేవవీరానుడైక్క
రియ కోలత్తిరువురు) యోగభష్టర్ ఊర్వశియినుడైయ వడివఱుకై
నర్ణిక్కుమాపోలే శొల్లకితార్. (౧) “కోలమేతామరైక్కణ్ణితోరజ్జ
నసీలమే” ఎన్ఱు ఆధ్వార్ శొల్లక్కేట్టిరుక్కుమ్ శెవియేన్ద్రాలేశొల్ల
కితార్. (కాణ్ణన్) యోగభష్టనుక్కు విషయమ్ కణ్ణుక్కుఇలక్కా-

(౧) తి-వాయ్-3-౮-౮.

౧౦౮ కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు -:-పా, నమ్మిళ్ళైళ్ళుడు.

మాపోలే ఆఱ్ఱొరై విట్టాల్ భగవద్విషయమాయ్ త్తు ఇవర్ కాణ్బతు.
(యాన్.) ఇప్పడి సన్యసిత్తుప్పొన్దనాన్.

(పెరియవణ్ణురుకూర్ సకిర నమ్మిళ్ళు) “నాన్ ఒన్దైప్పల్ శ్రీనేన్, ఒన్దై విట్టేన్” ఎన్దు శొల్లలామ్బుడియో ఆఱ్ఱొర్ పూర్తియిరుప్పతు. (ఆళు రియనాయ్) ఉరియవడియనాయ్. ఉరియవడియార్ క్కు త్తదాముక్కెన్న ఒరుపియా ఒపియళ్ళన్ది క్కే స్వామిపల్ శ్రీ నత్తైప్పల్ శ్రీ అవన్ కాఱ్డై క్కొణ్డై కాఱ్డై క్కొళ్ళువు త్తనై యాయ్ త్తిరుప్పతు.

ఒరుకాల త్తిలే “ఎమ్మెరుమానార్ సమ్మన్దముడై యారై ఉళ్ళు ప్పుక వేణ్డా” ఎన్దు త్తదైన్దార్ కళాయ్, అన్వశవిలే ఆఱ్ఱొన్ అన్దైశెల్ల, ఇవర్ క్కు ఒరువరుడన్ విరోధమిల్లై. “సిర్ పుకలాకాతో” ఎన్న; ఆత్మగుణజ్ఞో మోక్ష హేతు వాకవుమ్ అనాత్మగుణజ్ఞో బద్ధహేతువాక వుమ్ నిన్దై త్తిరున్దోమ్; “ఆత్మగుణజ్ఞో బద్ధహేతువాయ్ త్తే” ఎన్దు, “ఎమ్మెరుమానార్ ఓట్ట సమ్మన్దత్తై అఱుత్తుక్కొణ్డై ఉళ్ళుప్పక వేణ్డా” ఎన్దు పోన్దాన్.

(అడియేన్) ఆఱ్ఱొరుడై యనీరైయిలే తోల్ శ్రీలు అడియేనెన్దితార్.
(పెల్ శ్రీననైయే) ముమ్బువిట్ట శబ్దాదివిషయజ్ఞోపాతి, ఆఱ్ఱొర్ ననైన్దు పల్ శ్రీ సభగవద్విషయత్తై త్తీతెన్న మాట్టారే; ఆక్రైయాలే “పెల్ శ్రీన ననైయే” ఎన్దితార్. ఆఱ్ఱొర్ ఎన్దై ఉక వానిఱ్, నాన్ అవరుకిన్ద విషయత్తై ఉక వాతోల్దవనో? (3)

మూన్టామాట్టుక్కు నమ్మిళ్ళైళ్ళుడు

ముల్ శ్రీ శ్రీ.

శ్రీనివాస శాస్త్రి ముద్రితము ౩-పా, పెరియవాచ్చానిబ్బై వ్యాఖ్యానమ్. ౧౦౫

పెరియవాచ్చానిబ్బై వ్యాఖ్యానమ్.

అ.—మూన్మామ్బట్టిల్, “తేవుమల్ మఱియేన్” ఎన్ఱు - పురుషార్థాన్తరజ్ఞోడేకూడ భగవద్విషయతైయుమ్ కాఱ్ఱడై కొళ్ళక్కడ వీరోవెన్న; “ఎనక్కు అపురుషార్థమ్” ఎన్నుమళవాయ్త్తు కాఱ్ఱడై కొల్లెత్తు, “ఆర్థారుకన్దవిషయమ్” ఎన్నుమివ్వభూయాలే తేవుమల్ మఱియిలుమఱివనెన్ఱితార్. శూర్యణభైయైప్పాలే కిడన్దానై కడేఱుమఱి తే తవిర్ త్తుకొల్లెత్తు. (౧) “విట్టుశి త్తరతజ్ఞో తేవరై వల్ల పరిశువరు విప్పరేలతుకాణ్ణుమ్” ఎన్ఱు పెరియార్థార్ మున్నాకప్పల్ ముమ్ ఆణ్ణాలైప్పాలే, ఆర్థార్ మున్నాకప్పల్ ముమ్ పల్ ముత్తవిర్ నిలరితే; ఆర్థార్ మున్నాక వరుముదేశ్యతై తవిర్ నిలరితే; (౨) “భవతఃపరమో మతః” ఎన్ఱు కేల్, “ధర్మోధికతమోమతః” ఎన్ఱాప్పాలే, ఆచార్యరుచి పురగ్గహితమాయ్ వరునుతు ఆదరిణియమితే ఇవర్ క్కు.

త్రిపురాదేవియార్, “నడకీర్ మూలైయిల్ తత్వతైయుమ్ ‘ఆశ్రయణియమ్’ ఎన్ఱు ఉడైయనరుళిచ్చెయ్ తారాకిల్ ఎనక్కుమ్ అతువామ త్తనైయన్ఱు” ఎన్ఱాల్; కుణమలైప్పాడియుడై యార్ గాన్డే

మూన్మామ్బట్టి. కీర్ ప్సాట్టిల్ - “తేవుమల్ మఱియేన్” ఎన్ఱుమ్, ఇప్పాట్టిల్ “తేవపిరానుడైక్కరియ కోలత్తిరుపురుకాణ్ణున్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కుడుమో వెన్ఱిఱివిరోధిపరిహారార్థమాక శక్తాన్తరపరిహారముభేన సద్గతి యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (తేవిత్యాది). (భగవద్విషయతైయుమ్) తమక్కుడై శ్యరాన ఆర్థారుకుఁడై శ్య మానభగవద్విషయతైయుమ్. కాఱ్ఱడై కొల్లెత్తుకారతైర్పూర్వముభేనవివరిక్కిటార్ (శూర్యణభేత్యాది). ఇత్రాల్ - ఆర్థారుకమాకప్పల్ ముత్తై అసర్గహేతువెన్ఱు కరుత్తు. ఆర్థారుకస్థవిషయమెన్ఱుపల్ మీనప్రకారత్తుక్కు అన్ఱు దృష్టాన్తర్గతయరుళిచ్చెయ్ తుకొల్లెత్తువివరిక్కిటార్ (విట్టుశి త్తరత్యాది, మిట్టుపోన్దారెన్నుమళవుమ్). కీర్ వాక్య వివరణమ్ (ఆర్థారుకత్యాది). (ఇవరుక్కు) మధురకవికళుక్కు. (కుణమలైప్పాడి) గామవిశేషమ్. “గాన్డేయన్” ఎన్ఱు - ఒరువేభాళనుక్కుప్పేర్. (ఎదుత్తువిట్టుపోతు)

(౧) నా-తి-౧౦-౧౦.

(౨) సహస్రనామ్ని.

౧౦౬ కన్జెనుజ్ శిలుత్తామ్ము 3-పా, పెరియవాచ్చాన్ బిల్లై వ్యాఖ్యానమ్.

యన్ తెక్కయేడుత్తుప్పిపోతు, విల్లైయాత్తాన్ అణ్ణే కుత్తై వళుప్పచ్చు
మైక్క; అవర్ “ఉమక్కు వేణువతెన్” ఎన్ఱు కేట్రు; ఇవర్ “ఉమ్మైక్కొ-
ణ్ణువణ్ణే యుపకాంమ్ కొణ్ణోణ్ణామ్” ఎన్న; “అవతెన్, ఎన్నై అటి
యాతే వరుమతోరుపకారముణ్ణో” ఎన్న; “ఎజ్జళాచార్యర్, నాన్
కోయిలిల్ మణ్ పెన్ శుతు అవ్వేళాళనాతే” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టిరు
న్దోమ్, ఇతుక్కు మేత్తుట్రతోరుపకారముణ్ణో నమక్కు” ఎన్ఱార్:

ఉడై యవర్ వెల్లైశా త్రియెమ్మనరుళినకాల త్తిరే, తిరువడికళిల్
సమ్మనన్దముడై యారై “పెరుమాళై త్తిరువడిత్తోమ్మ వేణ్ణా” ఎన్ఱువిలక్క,
అత్తోనై “నీర్ ఆరేసుక్కుమ్ విరోధియో, నీర్ పుక్కు త్తిరువడి త్తోమ్మ
లాకాతో” ఎన్న; ఆత్మగుణమ్ మోక్ష హేతు పెన్ఱిరున్దోమ్, అతుబన్ద హే
తువాసవిన్ఱు ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడికళిల్ సమ్మనన్దై యలుత్తుక్కు
ళివో” ఎన్ఱుమిణ్ణుపోన్దార్.

వాఱ;—(తిరితన్దాకిలుమ్) తిరితరుక్కై యావతు - మీళుక్కై;
మిణ్ణాకిలుమ్. తిరితరుతలెన్ఱుతు - అడై శొల్లాయ్, తిరితన్దాకిలుమ్ పోన
సేనైయై తిరిట్టిక్కొణ్ణు పోనపోతు. (పిల్లైయాత్తాన్) ఒరు శ్రీవైష్ణవర్. (శమైక్క-
అమైక్క. (మణ్ పెన్ శుతు) తిరుమాళికైలభిశ్శతు; ఇన్ఱై తిహ్యత్తాల్ ఆచార్య
భిమతన్ ఎన్ఱసక్కు మభిమత నెన్ఱుతోన్ ద్రికిఱతు.

(కాలత్తిరే) ఎన్ఱ వనన్దర్మ్ “అవర్” ఎన్ఱు కేవమ్. (వేణ్ణా పెన్ఱు) ఎన్ఱ వనన్ద
ర్మ్ “కోయిలెక్రిమికణ్ణన్ మనువ్యర్ విలక్క” ఎన్ఱు కూట్టువతు. ఆత్మగుణమె
న్ఱు - ఆరేసుక్కుమ్ విరోధియాకాతపడియాన శమముమ్ దమముమ్ ఇవిన్ద త్తిలా
త్మగుణ్ణళిల్ ప్రధానమ్. “శమముమ్ దమముమ్” ఇత్యాదివాక్యన్దళ అనున న్నేయన్దళే.

మూన్ఱామ్మట్టు;—తిరితరవెన్న వేణ్ణియిరుక్క “తిరితన్ద” ఎన్ఱు కడైక్కుత్తై
త్తలాయిరుక్కిఱతు. కీర్తీరణ్ణుపాట్టిలుమ్, “ఎన్నప్పన్” ఎన్ఱుమ్, “పెరుమా

కణ్ణినున్ శిఱుత్తామ్బు 3-పా, పెరియవాచ్చాన్ బిల్వై వ్యాఖ్యానమ్, ౧౦౭
 వట్టియెల్లామ్. మ్మాణ్డాకిలుమ్. అతావతు-తిరునాయ్ మొట్టిప్పావై విట్టు,
 ఇళై కళై విట్టు, అత్వారై విట్టు, “అనరుకన్దవిషయమ్” ఎన్ఱు ప్రథమావధి
 యిలేనన్ద. (తేవపిరానుడై క్కరియకోల త్తిరువురుక్కాణ్బన్) (తేవపి
 రాన్) నిత్యసూరికళుక్కుత్తనై మున్ త్తాత్తాక అనుభవిక్కొక్కడుత్తు.
 కొణ్ణిరుక్కుముపకారకన్. ఇవన్ నిన్దనిలై కులైన్ద భగవద్విషయ త్తిలే
 నిఱుమ్మోతుమ్, అలిసెలైయాన నిత్యసూరికళో యాత్రైయా
 యాయ్ త్తిరుప్పతు. (తేవపిరానుడై క్కరియ కోల త్తిరువురు) నిత్యసూ
 రికళుక్కు ప్పడివిడుమ్నడివు. కాళ మేఘనిభ శ్యామమాయ్, అఱుకుతాన్
 ఒరునడివుకొణ్ణాప్పోలేయితే యిరుప్పతు.

యన్” ఎన్ఱుమ్, “నమ్మియెన్ఱు కాల్” ఎన్ఱు అత్వారైయమ్, “కురుమూర్ నమ్మిపావని
 నిన్దై” ఎన్ఱు విడత్తిల్ తిరునాయ్ మొట్టియెయమ్. అలెన్ గానత్తైయమ్ పల్లెన్
 క్రమత్తై త్తిరువుళ్ళమ్మబ్బి మిన్ఱుపడియెవివరిక్కిఱార్ (అతావతిత్యాది). “కరియ
 కోల త్తిరువురుక్కాణ్బన్” ఎన్ఱైయాలే, “తేవపిరాన్” ఎన్ఱుత్తుక్కుమ్ తమ్మైయను
 భవిషిత్తాబ్బాలే అవర్ కళై యనుభవిషిత్తా నెన్ఱు తిరువుళ్ళ మెన్ఱుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్
 కిఱార్ (నిత్యసూరికళిత్యాది). ఇవన్ మిన్ఱా రాకిల్ “ఎన్ఱుప్పనిల్” ఎన్ఱుకణ్ణనైయన్ఱో
 పల్లెయను, “తేవపిరాన్” ఎన్ఱా నెన్ఱెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇవన్ నిన్దనిలై
 యిత్యాది). (నిన్దనిలై) ఎన్ఱుత్తు-తిరునాయ్ మొట్టి యిలైయిలే నిన్దనిలై యెన్ఱుపడి. అతి
 నెలైయాన వెన్ఱుత్తు - భగవద్విషయ త్తిన్ మేరెలైయాన. నిత్యసూరికళనుభవిక్కు
 మనుభవ మెన్ఱుపడి. అవర్ కళోడుకూడి అవర్ కళుకన్ద విషయ మెన్ఱై పల్లెన్దై.
 నిత్యసూరికళనుభవిక్కుమ్ వడిచుకరియతిరువురువా, యిరుక్కు మో వెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్
 కిఱార్ (నిత్యసూరికళుక్కు-ఇత్యాది), ఇతే ఎన్ఱుత్తు-ప్రమాణప్రసిద్ధియై చ్చొల్లుకిఱుతు.

౧౦౮ కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బు-3-సా, పెరియవాచ్చాన్ బిల్వైవ్యాఖ్యానమ్.

(౧) “కోలమేతామరైక్కణ్ణితో రజ్జననీలమే”. ఎన్టు - ఆధ్వార్ వాయ్పులత్తక్కేట్టిరుక్కు మనరాకై యాలే పేళుకితార్. పరమయోగి కళో, యోగమ్ కై పుకున్దాల ఊర్వశియుడై యనడివై వరిక్కుమాపోలే, ఇవరుమ్ ఇవ్విషయతైవర్ణిక్కితారిత్తే; “కరియకోలమ్” ఎన్టు, స్పృహై వణ్ణుమ్మడి ఆధ్వార్ వరిక్కుక్కేట్టిరున్దపడియాలే.

(కాణ్బన్) సాక్షాత్కరిప్పన్, సాక్షాత్కరిత్తనుభవిక్కిట ఇనరై విట్టాలే, పరమదనిలయనై యాయ్ త్తు సాక్షాత్కరిప్పతు. (నాన్) “తేవుమద్ర్ గిటియేన్” ఎన్టు - భగవద్విషయతై సన్ననిన్ త్తనాన్; (పెరియనన్ కురుకూర్ నకర్ నమ్మిక్కు) మహాదారరాయ్క్కొణ్ణు తిరునకరియిలే తిరునవతరిత్త ఆధ్వారుక్కు, సర్వేశ్వరనుడై యబ్బేదార్యమ్ జీవియాతకాలత్తిలే తన్ వాశియటివిత్త బేదార్యమిత్తే.

“కురుకూర్ నకర్” ఎన్టు - *వై కున్దమానకరై వ్యావర్తిక్కిటతు. “పరమపదమ్” ఎన్బతు, “అయర్వలు మమరర్ కళ తివతి” ఎన్బతాయ్

ఇరు ఇరున్దపడియెన్నెన్న (కోలమేయిత్యాది). భగవత్ప్రవణరన్బిక్కే యరుక్కిటతామ్ అవన్తిరుమేనియై వర్ణిత్తుక్కాణక్కడవే నెన్టుసార్థమాక ప్రార్థిప్పానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (పరమయోగికళిత్యాది). యోగికళో విరక్తరాయరుక్కచ్చెయ్తేయమ్ శృక్లార్థమాకవర్ణిక్కిటాప్పోలేతాముమ్ ఆసక్తియన్బిక్కే యరుక్కచ్చెయ్తేయమ్ వర్ణిక్కిటార్ణపడి.

“కాణ్బన్” ఎన్బతాలే తేవపిరానైయే కాణక్కడవేనెన్టు పారులాయ్, అత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (సాక్షాదిత్యాది).

“కాణ్బన్” ఎన్బతాలర్థసన్దమయరుక్క, “నాన్” ఎన్బతాల్ ఫలితమ్. (తేవుమద్ర్ గిటియేన్.) పెరుమైయై వణ్ణెక్కువిశేషణమక్కి అత్తైవిశేషిక్కితార్ (సర్వేశ్వరనుడైయదిత్యాది).

కురుకూర్ పదవ్యావృత్త్యర్థమ్ (కురుకూరిత్యాది.) వ్యామోహతాలేఅధ్వారైయమ్ తిరునగరియైయమ్ వర్ణిత్తతుక్కు దృష్టాన్తముభేన తాత్పర్యమ్ (పరమపదః

(౧) తి-వాయ్-3-౮-౮.

కణ్ణినున్ శిఱుత్తామ్బు 3-పా పెరియవాచ్చావిచ్చెల్ల వ్యాఖ్యానమ్. ౧౦౯

ఆధ్వార్ పడుమ శ్లామ్, ఇనరున్ “తిరునగరి” ఎన్నాలుమ్, “ఆధ్వార్” ఎన్నాలుమ్ అప్పడియేయాయ్ త్తు అనుభవిప్పతు.

(సమ్మిక్కు) “నానొన్తెప్పల్ శ్రీనేన్, ఒన్టెవిట్టేన్” ఎన్నలామ్బడి యోఆధ్వారుడైయ పూర్తియిరుప్పతు. అళావతు - ఆధ్వారైయను భవిక్కు మనుభవత్తిలే భగవద్విషయమును న్తర్హుతమా యిరుక్కై. (ఆళురియనాయ్) ఉరియవడియనాయ్. ఉరియవడియూర్ కు “తన్దాముక్కు” ఎన్నఒరుప్రియాప్రియజ్జిన్తి క్కే స్వామియకన్దైయే పల్ శ్రీ, అవన్ కై విట్టవిడ త్తే విట్టిరుక్కుమతితే స్వరూపమ్.

(అడియేన్) ఆధ్వారుడైయ నీరైక్కు త్తోర్ ము “అడియేన్” ఎన్దితార్. (౧) “తొణ్ణీరెల్లీరుమ్వారీర్” ఎన్నుమ్ నీరైయితే. (పెల్ శ్రీననై) పెల్ శ్రీభగవల్లాభమ్. ఆధ్వార్ కు ఉరియవడియనాయ్ పెల్ శ్రీ పేఱుత్తితేనాన్; పాప్రాపాప్త వివేక త్తిల్ పాప్రణ్యత్తాల్ వన్దనన్దైయన్దె. (౨)

మిత్త్యాది). “ఘరుకూర్ సకరాన్” ఎన్నాతే, “సమ్మి” ఎన్దతుక్కు త్తాత్పర్యత్తై ఎల్లెయళపు మరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాన్ ఒన్టెయిత్త్యాది వాక్యద్వయత్తాలే). “ఉరియనాయ్ - ఆళాయ్” ఎన్ద విశేషిక్కైక్కు ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్వతాక ఉరియవడియూర్ నిలైయైక్కాట్టుకితార్ (ఉరియమిత్త్యాది).

నాన్ ఎన్దిరుక్కు “అడియేన్” ఎన్దరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆధ్వారుడైయ మిత్త్యాది). “సన్దైయే” ఎన్దవిధరాకితార్ రెన్దితార్ (ఆధ్వారుక్కిత్త్యాది). సర్వం వాక్యమ్ సావధారణమెన్ద, “ఆళురియనాయ్ పెల్ శ్రీననై” ఎన్ద తాత్పర్యమ్ (పాప్రేత్త్యాది). పాప్రాపాప్త వివేకమావతు - “భగవద్విషయమ్. ప్రాప్తమ్, ఇతర విషయమ్ అప్రాప్తమ్” ఎన్ద వివేకిత్తు ప్పల్ శ్రీవిలై, ఉరియవడియనాకైయాలే పల్ శ్రీనేన్దెపడి. (3)

(౧) తివాన్-౨-౨-౨.

అ:—మూన్మామ్బట్టు. (తిరితన్దిత్యాది). ఇవర్, “తేవుమర్దీ
తీయేన్” ఎన్టార్ - కీర్తీత్పట్టిల్: ఇట్టు - ఈశ్వరన్టాన్ ఇవర్ పక్కలి
లేన్దున్దెనపడియై చ్చట్టుకితార్. భగవద్విషయ ప్రీణనమాక ఆచార్య
విషయ త్తిలే ప్రవణనాకక్కడవన్. ఆచార్యప్రీణనమాక భగవద్విషయ
త్తిలే ప్రవణనాకక్కడవన్. (౧) “ప్రియోహిజ్ఞానినోత్కర్ష మహంసచ
మమప్రియం” ఎన్దిటపడియై. ఒరువర్ కొరునర్ ప్రియవిషయమాయి
రుక్కుమితే. ఒరువనై ఒరువనుకన్దానావతు అవనుకన్దానై యు ముక
క్కెయాయ్ త్తు.

ఇవర్, కీర్త్ - “తేవుమర్దీ తీయేన్” ఎన్దునమ్మెయమ్మమటన్దు
అర్వార్ పక్కలిలే ప్రవణరానారే. ఎల్లాజ్ఞాడ నమ్మెయటివ్ తనరెన్టితే
అర్వార్ పక్కల్ ఇవర్ కుక్కదరమ్, ఇప్పడినమ్మెయకన్దార్ కుక్కమ్ ఇవ
ర్ కుక్కమ్ ప్రీతరామిడ త్తిల్ * మమ మద్భక్తిభక్తేషు ప్రీతిరభ్యుక్తికై
యాకై యాలే నామ్ కొడుక్కుమ్ పరిశిలేతెన్దుసార్ త్తు, అర్వార్ ప
క్కల్ భక్తిపూర్ణమాన ఇవర్ తిరువుళ్ళ త్తిలే నీర్ వెళ్ళ త్తిలే నెయితల్

అరు:—మూన్మామ్బట్టు. (తిరితన్దిత్యాది) వేణ్డా వెన్నచ్చెయ్ తే. అవన్ మేల్
విల్లున్దాలుమ్. ఇవర్ పర్దీ లా మో వెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్. (భగవద్విషయప్రీణనమా
క వెన్దుతోడజ్జి). ఉపపత్తియమ్ కాట్టుకితార్ (ఒరువనైయత్యాది). ఆచార్యవిషయ
త్తిలే ప్రవణనానాల్ అతు ఈశ్వరనుక్కు ఉకప్పాకెక్కు, ఆచార్యన్ తాన్ ఈశ్వ
రనుక్కు ప్రియతమనాయరుక్కు మో వెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ప్రియోహిజ్ఞాని
నోత్కర్ష మెన్దుతోడజ్జి).

ఈశ్వరన్ ఇవర్ పక్కలిల్ విరుమ్మినప్రకారత్తై అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవర్
కీర్తీ తేవుమర్దీ తీయేన్ మెన్దుతోడజ్జి). (పరిశిల్) ఎన్దుతు - ప్రత్యుపకారమ్. (నెయ్
తల్ పారిత్రాప్పాలే) ఎన్దుతు. నెయితల్ వుప్పమ్ పూత్రాప్పాలేయ్ పడి. “నన్దయే”

కణ్ఠీనుణ్ శిఖితామ్బు-3-పా , వ్యాఖ్యానమ్.

౧౧౧

చారిత్రాప్సలే తన్నుడై యవడివై కొంజ్జువస్తుపారిక్క; ఇతైక్కంజ్జు పీత
రానవివర్, ఇతుక్కునిమి త్తమిన్నెన్దు ఆరాయ్దు పార్ త్తు, అతుభగవ
చ్చేవత్వ జ్ఞానతాలుమ్ వద్దతల్ల, భగవతశేవత్వమాతతాలుమ్. వద్ద
తల్ల, భగవదాశ్రయణతాలుమ్ వద్దతల్ల, ఎల్లాజ్జాడనాన్ ఆర్వార్ కు
అనన్యార్ శేవభూతనాయ్ పెన్ద్ర పేటితేయితువెన్దునగతమాక పీతరా
కితార్. ఆచార్యవిషయశై ప్పన్ద్ర శ్రియరుప్పానోరుననై భగవద్విషయమ్
తానేమేల్ విఱ్ఱుమెన్నుమిడత్తుక్కు ఉదాహరణమితితే. పిరాట్టియైప్పన్ద్ర
శ్రినాలుమ్ అనల్ అననోడే శేర్క్కయాలే అనన్ కై పార్ త్తిరుక్కవే
ణుమ్; ఇజ్జుఅనన్ద్రానేనన్దుమేల్ విఱ్ఱున్దు తన్నై ఇవనుక్కు కొండుక్కుమ్.

వ్యా:—(తిరితన్దాకిలుమ్) తిరియానిక్కచ్చెయ్ తేయుమ్; ఇజ్జనే
సచ్చరియానిక్కచ్చెయ్ తేయుమ్. “మెయ్ మైయే తేవుమన్ద్రతియేన్”
ఎన్దు - ప్రత్యయమ్ పణ్ణలాన్బుడి భగవద్విషయతోడు ఒట్టన్దు త్తిరి
యానిక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ ఇప్పేన్ద్రై పెన్ద్ర శ్రేన్.

(తేవపిరానుడై) ఇన్ తిరువుళ్ళత్తిల్ ఈశ్వరన్ కొంజ్జువస్తుపారి
త్తుక్కాట్టిననడివు నిత్యసూరికళుక్కుప్పడివిడుమ్ వడినాయ్ త్తు. అనర్
కళైయుమ్ ఇనరైయుమ్ పార్ త్తాల్ అవర్ కళో నమక్కే నల్లవర్ కళో;
ఇవర్ ఆర్వారుక్కే నల్లవర్. ఇనరుక్కన్ద్రో ఇవ్విడివైనామ్ ప్రకాశిప్పి

ఎన్ఱిఱవిడత్తిల్ అపధారణత్తుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (భగవచ్చేవత్వజ్ఞాన
తాలు మెన్దుతోడగ్గి - పీతరాకితారెన్నుమళవుమ్). పిరాట్టియైప్పన్ద్రునుతిలుమ్
ఆచార్యనైప్పన్ద్రుకై క్కతిశయముడై నరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిరాట్టియైప్పన్ద్రునాలు
మెన్దు తోడగ్గి).

వేణ్ణావెన్నానిక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ ఇవర్ కు నిత్యసూరిభోగ్యమానవడివై
క్కాట్టుకితెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవర్ కళైయుమిత్యాది).

పుత్రు” ఎష్టు ఇనరుక్కుక్కుడువస్తు అనుభవిష్పితాన్. (౧) “భక్తానాం త్వం ప్రకాశనే” ఎస్తివిడ త్తిల్, భక్తరాకితార్ - ఇవరాయ్త్తు.

(కరియ) ఇవ్వడివు నిత్యసూరిక శనుభవిక్కి-అపోతుమ్, (౨) “కణ్ణల్ శినన్దు” ఎష్టుతోడజ్జి. “అడియేనుళ్ళాన్” ఎష్టుఅర్థూర్ తామ్ అనుభవిక్కి-అపోతుమ్ వెళిలుఇరున్దుతు; ఇవర్ అనుభవిత్తవాతే తన్నిఅమిట్టతాయ్త్తు. (౩) “ఎన్నావి శేరమ్మనుక్కు-శెమ్మెన్ తిరువుడమ్బు” ఎష్టు అర్థూరనుభవిత్తపోతుమ్ పొత్తున్దవళిత్తనై పోక్కిక్కణుత్తతిలైయే. (కోలమ్) అనైక్కు ఉతవన్దావోలే ఇరున్దపడియేవరుకైయన్తిక్కే ఇజ్జు అనుభావ్యనాయ్ వరుకిఅవనాకైయాలే, శాత్తినితిరువాభరణముమ్ తానుమాయాయ్త్తువన్దుతు. అభిమతవిషయత్తిన్ పాడుపోవార్ అభరణమ్ పూడ్డితేపోవతు. (తిరువురు) కల్దుల్ గ్రహణ్ణాతిరుప్పతోరాభరణత్తైయుమ్ కొణ్ణువన్దార్. అవిరుణ్ణువడివుక్కు మిన్ పోలే ప్రకాశకైయాయరుక్కు మవళాయ్, ఇవళైక్కణ్ణాలాయ్త్తు అవ్వడివైయుమ్ కాణలావతు. (౪) “తిరుక్కణ్ణేన్ పొన్ మేనికణ్ణేన్” ఎస్తివిడియే - స్వరూపత్తాలేస్వరూపత్తుక్కు ప్రకాశకైయాయరుక్కుమ్ ; విగ్రహత్తాలే విగ్రహత్తుక్కు ప్రకాశికైయాయరుక్కుమ్ - అవళ్ తాన్.

(కాణ్బాన్) ఇవ్వడివై శ్రవణమాత్రత్తాలేయాతల్, మననమాత్రత్తాలేయాతల్, *నిదిధ్యాననమాత్రత్తాలే యాతలన్తిక్కే, ప్రత్యక్షనమానాకారమామ్బడి అనుభవిక్కప్పెల్లైన్. అవై వేణ్ణువతు ఇవన్ కాణవాళైప్పడుమ్ పోతితే. ఇజ్జు అప్పడియన్తిక్కే అవన్తానే అదరిత్తు మేల్వీడుకైయాలే ఎనక్కుక్కణ్ణాలే కాణుమాపోలే కాణలాయ్త్తు.

“అకలకిల్లన్” ఎన్దిరుక్కయాలే పిరాట్టియై క్కల్దుల్ గ్రహణ్ణాత వాభరణమెనితు.

(౧) ౧-జిత-౩. (౨) ౨-వాయ్-౮-౮-౧. (౩) ౨-వాయ్-౨-౫-౧. (౪) ౩-తిరువ-౧.

కర్ణానుభవములై ముప్పకా, వ్యాఖ్యానము.

౧౧౩

(తేవపిరానుడై క్కరియకోల త్తిరువురుక్కాణ్బన్) (౧) “అమ
రకళాతిములల్వన్ కరుకియనీలనన్నేనివణ్ణన్ - పూమకళార్ తనిక్కే
శ్వన్ ఒరుకతియిన్ శువై తన్దిట్టాట్టివిలనెన్నోడుడనే” ఎన్దు - ఆర్వైరై
యనుభవిప్పిత్తాప్పోలే ఎన్నెయు మనుభవిప్పిత్తాన్.

(నాన్ కాణ్బన్) “తేవుమద్రుద్రయేన్” ఎన్దు - కాణామైక్కు
క్కణ్బరై త్తిరియ వై త్తనాన్ కిడీర్ కణ్ణేన్. (తేవపిరానుడై క్కరియకోల
త్తిరువురుక్కాణ్బన్) పీరాట్టిక్కు నిత్యానుభావ్యమాయ్ సూరికిళుక్కు
సదాదర్శనీయముమానవిగ్రహత్తైక్కిడీర్ విముఖనాననాన్ కిణ్ణనుభవిక్కు
ప్పెద్రేన్. (తేవపిరానుడై క్కరియ కోల త్తిరువురుక్కాణ్బన్) అనన్
నేరువత్తెల్లామ్ నేర్ న్దాన్, నాసుమ్ ఒరుపార్వై విశేషమ్ పార్ ప్పార్వై
పోలే పార్ త్తేనెన్నుమామ్. నవనీతచార్య త్తిలుట్టడనాక్కునీట్టాతవర్
పరదశై యొక్కణ్బల్ పార్ త్తువిడవ్పల్ల వేణ్ణావే (తిరిత్తన్దిత్యాది) పార్
త్తేనేయాకిలుమ్ ఆర్వార్ తిరునిఱ మ్పొలే పొన్నిఱమాయుక్కిఱతన్తే,
అతు నేద్రునిఱమా కై యాలే కణ్ణవిట్టేని త్తనై. ఇతుపోలే వకుళగన్ధి
యాయరాతే తుళసీగన్ధియాయరుక్కై యాలే నేద్రుమణముణ్ణాయి
రుక్కుమే. ఆకళప్పడి ఎల్లాప్పడియాలమ్ అన్యవిషయనూకై యాలే
“తేవర్” ఎన్దు అజ్జిక్కడక్కనిన్దుకణ్ణేనెన్దితార్.

“కరియకోల త్తిరువురు” ఎన్దెయాలే (నేర్వైత్తెల్లామ్) ఎన్దిఱతు. (పార్వై
విశేషమ్) సామాన్యమకప్పార్ కైక్కు. నిత్యానుభావ్యమాన విగ్రహత్తెయనుభవి
యాయల్ సామాన్యమకప్పార్ క్కల మోవెన్న వరుకుకిఱార్ (నవనీతచార్యత్తిరి
త్యాది). “తిరిత్తన్దాకిలుమ్” ఎన్దుతుక్కు ఇణ్ణనే సచ్చరియానిఱ్కుచ్చేయేనేయన్
పెణాప్పేలు పెద్రో నెన్దాకీద్రో. ఆన్దిక్కే తిరుప్పేన్; తిరుప్పేనేనేయాకిలుమ్
ఒరు కాల్ పార్ త్తువిడుకితే నెన్దు ఉదాసీపక్షమాలల్. ఇత్తైఅరుకుకిఱార్ (పార్ త్తే
నేయాకిలుమి త్యాది).

(౧) తి.నాయ్-౧-౯-౩.

15

1375

అర్చకియమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనారకుచ్చెయ్ త

(పెరియవళ్ కురుకూరిత్యాది) “నాన్ ఆత్మారుక్కు అనన్యార్ల శేష భూతనాయ్ ప్పెర్ మ్ పేతెన్!” ఎన్లితార్ మేల్. ఇప్పేలు ఎన్నాలుమ్ వద్ద తల్ల, పిఱరాలుమ్ వద్ద తల్ల, అవన్మన్నాలుమ్ వద్ద తల్ల; ఆత్మార్డియక వద్ద తెన్లితార్.

(ఆళురియనాయ్) ఆళాకప్రాప్తనాయ్. భగవచ్చేవత్తనన క్కుఆళల్ శ్రిరుక్క ఆత్మారుక్కు శేషభూతరాకై పెతాప్పేటితే: అన్తిక్కే, ఊరియవడియనాయ్. “తేవుమల్ శ్రియేన్” ఎన్నుమ్బడి సర్వ శేషిపా డుమ్ పోకాతపడి ఆత్మారుక్కు అనన్యార్లనాయ్.

(నమ్మిక్కు) వేలుభగవద్విషయమ్ తేడిప్పోక వేణ్ణుమ్బడియో ఆత్మారుడై యపూర్తియిరుప్పతు. అన్తసర్వరక్షకనానవనుక్కుమ్ ఆళా కాత పెన్నె యుమ్మరక్షిత్తు ఆళాక్కిక్కొల్లపూర్తియిన్తో ఆత్మార్తు. (నమ్మిక్కుఆళురియనాయ్) ఇవరుడై య, *గుణైర్దాస్యముపాగతం ఇరు క్కిఱపడి. (నమ్మిక్కాళురియనాయ్) ఇవరుడై య ప్రణవాథాను సన్ధా నమిరుక్కిఱపడి.

(కురుకూర్ నమ్మి) ఇన్దనమ్మి, (౧) “వాసుదేవోసిపూర్ణం” ఎన్లిఱ పరమపదనిలయనాతల్, అవర్ తామనుసన్ధి త్తలిరుక్కుఱుక్కుడినమ్మియా తలన్తిక్కే, తిరునగరియిలేన ర్రిక్కిఱనమ్మి. ఇవర్ కుక్కు-పూర్తిక్కుడోల్ శ్రియాయ్ ఇదే శే వాసమెన్దిరుక్కితార్.

(వళ్ కురుకూర్) వణ్ణెయ్యెయ్ డై త్తాన తిరునగరి. ఆత్మార్ ఎన్నె త్తన్దాప్పోలే ఆత్మార్ తమ్మై త్తన్ద తిరునగరి. *సర్వకామధుక్కాన దేశమ్.

(ప్రణవార్థమ్) ఎన్దతు-కణ్ణపురమెన్దుడైయానుక్కుప్పోలే ఆకారణకారమ కారార్థమ్ శొల్లిల్ గాదర్, ఇత్రాల్ స్వాభావిక శేషత్వమెన్దాతల్,

(ఎన్నె శ్తరుక్కై) ఎనక్కుజ్ఞానత్తైత్తరుక్కై. ఇజ్జిరుక్కిఱవర్ కక్ ముక్తరో

(౧)

(పెరియనన్ కురుకూర్) పరమపదమ్ ఒరుశితాజ్ఞైయెన్నుప్పడి ఉభయ విభూతియు మొత్తుజ్జలమ్బడి పెరుమైయైయై త్తనపూర్. అన్నిక్కే (పెరియనన్ కురుకూర్) (౧) “పువియుమిరువిళుమ్ముమ్ నిన్నకత్త నీయెన్ శేవిమున్ వభ్రపుకున్దెన్నుళ్ళాయ్” ఎన్నిటపడియే - విభూతిమానై యుమ్ విభూతియైయుమ్ తమక్కుళ్ళేయడక్కియిరుక్కిట ఆత్మార్వై త్తన క్కుళ్ళే యడక్కుమ్బడిమానపెరి య దేశమ్.

(నకర్) విలక్షణవస్తుక్కల్ వస్తుశేరుమ్ దేశమ్. “తేవవిరాను డైక్కరియకోల త్తిరువురుక్కాణ్బాన్ నాన్” ఎన్దు - అక్కరై యారడక్కులుమ్ వస్తు పారిక్కుమ్బడియాన పట్టణమాయ్ త్తు. (నకర్) ముక్తాహారమ్. పారిక్కుమ్ దేశమ్. *శొన్నశొల్ నమ్బువార్ పతి వై కున్దమితే. (౨) “కురవై కో త్తకుళునై మణిపల్లనై - ఏత్తులల్ మనమ్ నైమ్మినో” (౩) “తెన్నిలజ్జైయెరియెల్లన్ ప్పెల్లియై - పరవుమినో” ఎన్దు - దేవకీపుత్రరత్నముమ్, అతుతన్నిలుమ్ విల్ పిడిమాణిక్కిముమ్ విల్ శెల్లుమ్ దేశమ్.

(అడియేన్ పెల్లియై నన్నైయే) ఇజ్జు, “అడియేన్” ఎన్నిటతు-నానెన్దపడి. ఆళురియనానప్పి నానిరుక్కుమ్బడియితితే. (పెల్లియై నన్నైయే).

వెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (శొన్నశొల్. నమ్బువారెత్తశొడక్కి). (విప్పిడి) ఎన్దు - విల్లెప్పిడిల్లదశరథన్ పెల్లియై మరకతమణియ్ పడి. “విల్” ఎన్దు - తేజస్సుక్కుమ్. పేర్. తేజస్సైయైయ మణిక్యమెన్దుచాటు.

కీల్ “ఆళురియన్” ఎన్దు శేవత్వమ్ శొల్లిప్పిన్నైయమ్ “అడియేన్” ఎన్దు ఇజ్జుమ్ శేవత్వమ్ శొన్నాల్ పురరుక్తమణ్ణో వెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అడియేన్ నెన్దు అతు నానెన్దపడియెన్దు. ఇరజ్జాలుమ్ ఫలిత్తు అనన్యార్ శేవభూతనానానెన్దపడి. (ఆళురియనానప్పి నానిరుక్కుమ్బడి ఇతితే) ఎన్దు కుక్కరాశ్వర్యమ్ అడియేన్ నెన్దాల్ శేవత్వత్తై చొల్లుమలొళియనానెన్దు స్వాతంత్ర్యత్తై చొల్లుమో ఎన్దు.

(౧) కే.య. రు. ౨-౫. (౨) కే.వా. ౩-౬-౩. (౩) కే.వా. ౩-౬-౨.

౧౧౬ అధ్యాయమునావాళపైరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయిత

ఆత్మార్ తమక్కు ఇన్నమ్ పెట వేణ్ణువన ననైయిళ్ళేయాకిలుమ్ నమక్కు ఇని పెట వేణ్ణుమ్ ననైయిళ్ళుమిలై. ఆత్మార్ తామ్, (౧) “అడియార్ కళ్ కుట్టాడై - ఉడన్ కూడున తెన్ఱుకొలొ” ఎన్ఱమ్, (౨) “మల్ కునీలచ్చుడ ర్లెళ్ళై ప్ప” ఎన్ఱత్తోడన్ - “ఎన్ తిరుమార్వనై వనైయేతు మాఱఱి యేన్” ఎన్ఱమ్ మనోరథమ్ నకవానిఱ్కు, ఇన్ఱనాన్ ఇప్పేటు పెలున్బుడి యానపడియేన్?.

(నమ్మక్కి తప్పది) అవనుక్కు శేషభూతరాయరున్ఱునై త్తే అనర్ అలమారానిఱ్కు, నాన్. ఆత్మార్ తమక్కు శేషభూతనాయరున్ఱునై త్తు ఇన్ననైయై పెటనతే! వైష్ణవసంశ్రయరానాల్ * “ప్రయాస్యన్తి” ఎన్ఱుపోయ్ పెట వేణ్ణాతే ఇరున్దవిడ త్తిలేనన్దతిరుక్కు తిప్పతే! (౩) “ఏ త్తియి రుప్పారై వెలుమే మద్ర్ ననరై చ్చా త్తియిరుప్పార్ తివమ్” ఎన్ఱవారై ఎన్నళవిలే శలి త్తెన్ఱు స్వాసుసన్ధానత్తాలే సన్ఱుష్టరాకితార్. (౩).

అనన్దరత్తిల్ నానాకయాలే అహమెన్ఱి రాతే; అడియే నెన్ఱిరున్కుమ్. “పెద్ర్” ఎన్ఱ భూతరున్ఱు ప్పారుళరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆత్మార్ తమక్కున్ఱుతోడన్) “నాన్” ఎన్ఱతు. దాసోహమెన్ఱ పడియాయ్, అడియే నెన్ఱ పడియే యిరుక్కుమ్. శేవలమ్ అహమెన్ఱి రాతెన్ఱు తాత్పర్యమ్. “సన్దైయే” ఎన్ఱుడ త్తిల్ వివకారమ్, అవధారణత్తెయిమ్, స్వరత్తెయిమ్ శొల్లకిఱతు; అవధారణమావతు - నిశ్చయమ్. స్వరమావతు - ఈడు పాడు. అతిలోకే “ఇప్పేటుఎన్నాలుమ్ వన్దతల్ల” ఎన్ఱ అవధారణమాకచ్చొల్లిద్రు. ఇబ్బుస్వరత్తిలే తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆత్మార్ తామ్ అడియార్ కళ్ కుట్టాడై యెన్ఱతోడన్ మేలెన్ఱమ్). † (తిరుక్కుతిప్పతు) ఎన్ఱతు-భాగ్యమ్ సిద్ధిప్పత్తెన్ఱ పడి.

మూన్ఱామబ్బట్టుక్కు అధ్యాయమునావాళపైరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయిత.

వ్యాఖ్యానమ్. ముద్ర్ నీద్రు,

(౧) తి-నాయ. ౨-౩-౧౦. (౨) తి-నాయ. ౨-౬-౬. (౩) ౪-తిరువ. ౧౨.

† (పా) (తిరుకుతిప్పతే) దాస్యమైశ్వరమ్ పెటనతే.

కణ్ణినుణ్ గోణుత్తాముర-చా నజ్జీయర్ న్యాఖ్యానమ్.

౧౦౭

మూ;—నన్దెయూల్ మిక్క-నాన్దత్తె యాళర్ కళి

పున్దెయూక క్కరుతున. రాతలిర్

అన్నెయా యత్తనా యెన్నెయాణ్ణిమమ్

తన్దెయాన్ శడకోప నెన్నమ్మియే.

(౪)

నజ్జీయర్ న్యాఖ్యానమ్.

అన;—నాలామ్మాట్రు; ఉనుక్కు ఇన్దనన్దెక్కు అశియెన్నెన్నిల్; సత్తుక్కుళాటుమ్ గర్రితనానవెన్నె పిత్రాదికల్ శ్లెయ్ నత్తుమ్ శెయ్ తు ఉపకరిత్తానెన్దితార్. ఇప్పడి ఆత్పూర్ ఉమ్మెవిషయీకరిక్కైక్కు నీరి ట్టపచై ఎయెన్నెన్నిల్; సత్తుక్కుళుమ్ కైవిడున్నుడి తణ్ణియనానేనెన్ది తార్.

వ్యా;—(నన్దెయూల్ మిక్క-నాన్దత్తె యాళర్ కళి) పరదుగిభాస హిష్టుక్కుళాయ్ పరసమృద్ధై క సయోజనరాయ్, (౧) “పూర్వభాషీప్రస న్నాత్మా” ఎన్దుమ్, (౨) “ఏమలమతి” ఇత్యాదికళిణ్ పులికపడికల్ యుముడై య కూరత్తాన్ద్రాసుమ్ ఆణ్ణాళుమ్ పిరాట్టియ్యమ్మోల్వార్. వేదజ్జిల్ ఫూషి త్తతై యుమ్ కైప్పడు త్తిక్కొ ణ్ణిగుక్కుమచర్ కళి. (౩) “అన్దగార్ మాడు” ఎన్దిపడియే వేదైకధనరాయితే యిరుప్పతు, (౪) “దనన్దిదైత్యాం” ఎన్దిపడియే వేదజ్జిళుమ్ ఏవిల్ బుచ్చెయ్యమ్మడి పోలేకాణుమ్ ఇవర్ కళి వేణ్ణప్పాడు. (పున్దెయూక క్కరుతునర్) పున్దె యుమ్ పున్దెక్కాశ్రయమాకై యుమన్దియే పున్దెతానాక క్కరుతునర్ కళి. (ఆతలిర్) అతువేహేతువాక. (అన్నెయాయిత్యాది) “నమ్మె యొభియ ప్పుటమ్మ ఇనసుక్కు ఎఱ్ఱుమ్ పుకలితై” ఎన్దు సర్వవిధబన్ధువు మానార్. ప్రియత్తుక్కుక్క డనమాతావుమ్, హితత్తుక్కుక్క డనపితా వుమ్, హితైషియాన వాచార్యనుమాకైయై స్వభానమాక వ్పడైయ.

† అత్రపజ్జిర్గళితేప. (౧), (౨), (౩) తిరునె.ర. (౪) మాన్ద్యన్ద్రపే.

౧౧ - కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తాముప్పర-సా, నమ్మిలైళ్ళుడు.

ఆత్వార్. (౧) “సూత్ర దేవోభవ” ఇత్యాదికళిల్ పడియైయుడైయ, వాత్వార్. (శడకోపనెన్నమ్మియే) తన్ కుల్లైత్తై ప్పోక్కుమళవన్మియే, ఎన్ కుల్లైత్తై ప్పోక్కుమ్బడి నిరపేత్తర్. (౨)

నాలామ్బట్టుక్కు నన్జేయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

• ముల్ శ్రీ శ్రీ యు .

• నమ్మిలైళ్ళుడు.

అన;—నాలామ్బట్టు. “నాన్” ఎన్జతుతాన్ మున్ను “ఉమ్మై: ఎన్వళవాకనినైత్తు” ఎన్న; ఇతితేమున్ను ఎన్నుడై యస్థితియైన్గితార్.

వ్యా;—(నన్జేయలిత్యాది) ఆత్మగుణోపేతరాయ్ అతివుడైయా రిల్ ఆత్వారై యొక్కొరడై యక్రై విడుమ్బుశియక్తో ఎన్నుడై యస్థితియిరు. క్కుమ్బడి. “నన్జే” ఎన్గిఱతుగుణదోషాశ్రయమాయిరున్దాల్ దోషం. శన్జై క్రై విట్టుగుణంశన్జై క్రై క్కొక్కుళ్ళుకై, అతిల్ మికుకై యావతు గుణమెత్తు పేరిడలాసత్తు మిన్జిక్కే దోషమేయాయిరున్దాల్ అతు తాన్ పల్లై నాశాకక్రై క్కొక్కుళ్ళుకై. (నాన్మత్తైయాళర్ కళో) అతు క్కడియాక హితానుశాసనమ్ పణ్ణిప్పొన్దవేదిజ్జళితే వాసనై పణ్ణి యిరు. క్కుమవర్ కళో. నాలువక్రై ప్పట్టవేదత్తుక్కు వ్యాసపదమ్ శెలుత్తవల్లన. ర్ కళో. అవర్ కళాకితార్ - శ్రీజనకరాజన్ తిరుమకళారాతల్, కూర. త్తాత్వానాతల్, (పున్జైయాకక్కరుతువర్) పున్జైయెన్వొరుగుణమాయ్, అతుక్కాశ్రయమాన ధర్మియమాయిరుక్రై యన్జిక్కే పున్జైతాన్ ఒ. రువదిపుక్కోణ్ణిశెన్జిగుప్పర్ కళో. (ఆతలిల్) అతు హేతువాక.

(౧) కై-శిఱువన్.

శ్రీనివాసశిష్యత్వామృత-ర-ప, నమిబ్బైళ్ళుడు.

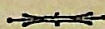
౧౧౯

(అస్తీ యాయిత్యాది) “నామల్లతు ఇన్వశవిల్ రక్షకరత్తై”
 ఎన్దు ఎనక్కు సర్వవిధమాన బన్ధవానవర్. (౧) “సప్రతాచ పరి
 త్రిక్త స్సురై శ్చనమహర్నిభిః | త్రీన్ లోకాన్సమ్పర్కమృతమేన శరణం
 గతం” ఎన్దు పుటమెబ్బుమ్ పుకల్ కాణశే మిణ్ణునన్దకాకత్తోపాతి పుట
 మ్బుఇనసుక్కు ప్పల్లీ హొశిలైయెన్దు సర్వవిధరక్షక రానవర్. ప్రియమే శె
 య్యక్కడవతాయ్ శెయ్నతుమ్, హితమే శెయ్యక్కడవపితా శెయ్న
 తుమ్, స్వరూపానురూపమాక వడిమైక్కొళ్ళుమ్ నాయన్ శెయ్న
 తుమ్ శెయ్యుమవర్, (౨) “తాయాయితస్తేయాయతీయాతన వతివిత్త
 వత్తా” ఎన్దు భగవద్విషయ త్రిల్ అవన్ శొల్లమజై అర్థ్వార్ విషయ
 త్రిలే ఇవన్ శొల్లకిణ్డార్. (తన్తెయాన్) అగ్నిక్కు బొన్ద్యమోల్లలే
 యుమ్ జలత్తుక్కులై త్యమోల్లలేయుమ్ ఇన్స్వభానత్తై నిరూపకమాకిపు
 డై యవన్, (శడకోపనెన్నప్పిగో) తాయ్ శెయ్నతు తమప్పన్ శెయ్య
 మాట్టాన్. తమప్పన్ శెయ్నతు తాయ్ శెయ్యమాట్టాళ్ళే, పుటమ్బు
 శ్శార్ శెయ్నతు ఇరువరుమ్ శెయ్యమాట్టార్కిళ్. ఎల్లార్ శెయ్యుమ
 తుమ్ శెయ్యనల్లపూ ర్తియైయుడై యవర్, ఆ రాయ్నాల్ అడియిన్కి క్కే
 పొట్కనాయరుక్కట అపూర్ణవిషయజ్జలై ఆహ్వారుక్కుదృష్టాన్తమాక
 చ్చొన్నవిడమ్ తప్పచ్చెయ్తేన్. ఇనిచ్చొలవాతోన్దుణ్ణ; ఎన్నుడై య
 తణ్డెయాకిట పొట్టన్దాటు నిరమ్బుమ్బడియాన పూ ర్తియైయుడై యవరె
 న్నుమి త్తనై.

(౪)

నాలామ్బాట్టుక్కునమ్మిబ్బైళ్ళుడు

ముల్ శ్రీ శ్రీ యు.

(౧) రా.సు-౩౮-౩౩.

(౨) తి.వా.౨-౩-౨.

ఈ ప్రతిపక్షమును శాశ్వతముగా, క-సా, పరియవాచ్యమై భవ్యభూనమే

అనఁ—సాలామృత్యుకర్త, “ఎన్నప్పనిల్” ఎఱ్ఱ-కాఱ్ఱ-కొండ
విషయమై, “అర్థాయుఁదాన్” ఎఱ్ఱవిరుమ్మకై క్కడియెన్నెన్నిల్; ఎన్
తఱ్ఱపారాళే ఎన్నై విషయికిరిత్త సిచ్చెయైయనుసన్దిత్తాల్, అవరుకన్ద
విషయమై యుక వాల్కొల్లననోఎన్న; ఉమ్ముడైయ తఱ్ఱయేతు, అతుపా
రాతేఅగర్ విషయికిరిత్తపడి యెన్నెన్న, అఱ్ఱేప్పేళుకితార్.

వ్యాః—(నవైశుమలిత్యాది) ఆత్మగుణద్వైతాత్ ప్రచురరాయ్,
సంసారిః ఘృకు అపాశ్రయభూతరాయుపస్పారిత్ ఆత్మార్తైయైభిన్దా
రడద్ధ, “ఇవన్ అవస్తు” ప్పన్తుకై విడుమడియన్తో ఎన్నుడైయ స్థతి
యపుక్కున్మడి.

నాలాపూట్టు: కీర్తి పూట్టుకు మిప్పూట్టుకు శక్తి పరిహారము చేసి
సద్గతియగుచున్నామని (ఎన్న పునిలిత్యది). “ఎన్న పుని” ఎన్నతు-“తేపుమర్
తీయేన్” ఎన్నతుకు ఉపలక్షణం. (ఉకన్దార్) ఎన్నవన నరమ్ “అకిలిమ్” ఎన్న
అధ్యాపకత్వం. అత్యంత అభ్యాసకత్వం విరుద్ధమైనదియందుకు (అడి
యెన్నెన్) ఎన్నికలకై ఉదియాలెన్నికలు పరిహారం. “పున్నెయక కరు
తువరాళిత” ఎన్నతైకటాక్షితు ఎన్నుడైయనికర్షి మే పర్ గ్రాహక అగ్గీకరిత
అభ్యాసకత్వం సౌలభ్యం అవరుకన్దవిషయమెన్నికలు పర్ గ్రాహక హేతువెన్న
పరిహారికార్ (ఎన్తజ్జెయిత్యది). (ఎన్తజ్జెపారాతే) “అతువే పర్ గ్రాహక”
ఎన్న కూట్టువతు. (ఒకీవేనోవెన్న) ఎన్ను - ఇప్పుడి ఉత్తరమగుచున్నామని.

* నాన్మత్తయోగికభాష్యాలే సన్తయాలే మిక్కువకళస్తాయా అత్రాలే ఉత్తరకరస్థుః పరితార్థమనిచ్చేయకీతార్ (ఆత్మగుణ్ణభాలిత్యాది). ఆత్మగుణ్ణాన్ - ఆస్పశంసాపికన్. పున్తయొక క్కరుతుకిజవివర్కభిల్ ఆభ్యావరైయమ్ ఆస్తర్భూతరాక్కినాల్, మేలే “ఎన్నేయాన్ణిడుమ్” ఎన్నకూడామైయాలే (ఆభ్యావరైయ్యున్ణిన్దార్) ఎన్మజొల్లకితార్. (అడన్) క్కెత్తన్నమ్;

కణ్ణేనుణ్ శిఱుత్తామ్బక-పా, పెరియవాచ్చాన్బిల్లై వ్యఖ్యానమ్. ౧-౨౧

ఒరుత్తనుక్కు ననైయావతు-దోషగుణజ్ఞో సకాశ్రయనిష్ఠజ్ఞా
యిరున్దాల్, దోషజ్ఞైవిట్టుగుణాంశత్తై స్వీకరిక్కై; అతిల్ మికుతియా
వతు-గుణమెన్ఱుపేరిడలావతో-న్ఱుమిన్ఱిక్కే-దోషమేయాయరున్దాల్, అతు
తానే పద్రాశాక కైక్కొళ్ళుక్కై.

(నాన్మత్తైయాశర్ కళో) అతుక్కుడియాశ హితానుశాసనమ్
పణ్ణిప్పోరుకిఱ వేదజ్ఞలిలే అవగాహి త్తిరుక్కుమవర్ కళో. నాలువకై ప్పట్ట
వేదజ్ఞభుక్కుమ్ వ్యాసపదమ్ శెలుత్తవల్లవర్ కళో. అవర్ కళాకిఱార్ -
శ్రీజనక రాజన్ తిరుమకళాతల్, కూరత్తాన్వనాతల్. ఇత్తాల్ శొల్లిన్ద్రా
యిన్ద్రు - వేదార్థతాత్పర్యమ్ కైప్పడుక్కై. అతావతు - ఆన్మశంస్య
ప్రధానరాకై యెన్ఱపడి.

(పున్ఱైయాకక్కరుతువర్) పున్ఱైయెన్ఱు ఒరుధర్మముమ్, అతు
క్కుఱశ్రయమాన ధర్మియుమాయిరుక్కై-యన్ఱిక్కే, పున్ఱైతాన్ ఒరువ

నాన్మత్తైయాశర్ కళిల్లారుమ్. “ననైయాల్ మిక్కు” ఎన్ఱైవివరిక్కిఱాన్
(ఒరుత్తనుక్కు ఇత్తాన్దివాక్యద్వయతాలే). (పద్రాశాక)-హేతువాక.

తాత్పర్యార్థమ్ (అతుక్కిల్వది). అతుక్కు - పద్రాశాక కొళ్ళు
కైక్కు. శబ్దార్థకథనముభేన “అశర్ కళో” ఎన్ఱతుక్కు తాత్పర్యమరుభిచ్చెయ్కి
ఱార్ (నాలువకైయల్వది). వ్యాసపదమ్ - అఖిణ్డమానవేదత్తై అర్థత్తిన్పడియే
శాఖాకాణ్డాదిరూపేణ విభజిక్కిఱ వ్యాసరుదైయ అధికారమ్. (అవర్ కళాకిఱార్)
ఎన్ఱతు - ననైయాల్ మిక్కు-నాన్మత్తైయాశర్ కళాకిఱార్ వైపడి. ఉత్తార్థనిగ
మనమ్ (ఇత్తాలిల్వది). వేదార్థతాత్పర్యత్తిన్పడియే యనుస్థిక్క-వల్లవర్ కళాయా
రుక్కై యెన్ఱపడి. ఆన్మశంస్యమ్ - సర్వభూతాను కూలాచరణమ్.

౧-౨-౨ కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బర-పా, సెరియవాచ్చాన్బిల్వైవ్యాఖ్యానమ్.

డివు కొణ్ణితిన్బిరుప్పర్ కళి. పున్నైయావతు - దుఃఖిమాతల్, పొల్లాజ్జా తల్, విషయాన్తర ప్రావణ్యమాతల్, దుర్మానమాతల్. ఇతుతాన్ - మేలిత్పట్టిలే ప్రసక్తమాకక్కడవతు.

(ఆతలిలన్నైయాయత్తనా యెన్నైయాణ్ణిడున్ననైయాన్) అప్పు నైయే హేతువాక, “ఇవ్వళవిల్ నామల్లతు రక్షకరిల్లై” ఎన్ఱుఎనక్కు సర్వవిభజ్యపుమానవర్. (౧) “త్రీన్ లో కాన్ సంపదిక్రమ్యతమేవశరణం గతః” ఎన్ఱిఱపడెయే, “కాకత్తోపాతిఇవనక్కుమ్ పుఱమ్మెరుపబ్బి న్నా శిల్లై” ఎన్ఱుఅతు వేహేతువాకసర్వవిభరక్షకరానవర్. ప్రియమే శెయ్యక్కడవమాతా శెయ్యుమతువుమ్, హితమే శెయ్యక్కడవపితా శెయ్యుమతువుమ్, స్వరూపానురూపమాన అడిమైకొళ్ళుమ్ నాయన్ శెయ్యుమతువుమ్ శెయ్యుమవర్. (౨) “తాయాయ్ తన్నైయా యతియాతనవఱివిత్త వత్తా నీ శెయ్తన” ఎన్ఱు - భగవద్విషయత్తిల్ ఆధ్వార్ శొల్లుమతెల్లామ్ ఆధ్వార్ విషయత్తిలే శొల్లుకితార్ ఇవర్.

(తన్నైయాన్) అగ్నిక్కుఁబొష్ట్యమ్బా లేయుమ్, జలత్తుక్కు

*పున్నైశబ్దార్థమాకైయాలే దుఃఖిమాతలస్తతు-ఇవిడత్తుక్కు-వివక్షితమన్ఱు; మేల్ పాటిల్ దుఃఖితైయపపాదియామైయాలే. (దుఃఖిమ్)పాపఫలమ్. పొల్లాజ్జు-పాపమ్.

తాత్పర్యార్థమ్ (అప్పునైయేయత్వాది). ఎల్లారుక్కుమ్ త్యాగహేతువాస పున్నై ఇవరుక్కు రక్షితైక్కు హేతువాసపడియై యపపాదిక్కితార్ (త్రీన్ లో కానిత్వాది). అన్నైయాయత్వాదిక్కు గౌణపుత్తియాలేశబ్దార్థమ్ (ప్రియమే యత్వాది). నాయన్-సర్వేశ్వరన్. వ్యాఖ్యాతా-ఈడుపడుకితార్ (తాయాయత్వాది).

“తన్నైయాన్” ఎన్ఱుత్తైక్కిల్చొన్న మూన్ఱుపదజ్జలిలుమ్ కూట్టిత్తాత్పర్యమ్ (అగ్ని

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్మర-పా, పెరియవాచ్చాన్బిల్లై వ్యాఖ్యానమ్. ౧౨౩

శైత్యమ్పా లేయుమ్ ఇస్సన్ భావజ్జలై నిరూపకమాకవుడై యవర్. అతాకి
అతు - “ఇవసుక్కు ఉపకరిత్తోమ్” ఎన్ఱుతామ్ నిన్ఱై త్తల్, ఇవన్ఱన
క్కు ప్రత్తువకార త్తిలిట్టియన్ఱేయిరు త్తల్ శెయ్యాత్తోట్టై.

(శడకోపన్) ఎన్ఱక్కల్ శాత్యత్తైప్పొక్కినవర్. కీర్త్తీమూన్ఱు
పాట్టిలుమ్ - “తెన్కురుకుర్ నమ్మి” ఎన్ఱు శొన్నవర్, ఇప్పాట్టిల్ -
“శడకోపన్” ఎన్ఱరితే - స్వదోషత్తై పొక్కినపడియాలే.

(ఎన్ నమ్మియే) తాయ్ శెయ్ వతు తమప్పన్ శెయ్యమాట్టాన్,
అవన్ శెయ్ వతు ఇవళ్ శెయ్యమాట్టాల్, ఆచార్యన్ శెయ్యమతు
ఇరువరుమ్ శెయ్యమాట్టార్ కళ్, నాయన్ శెయ్యమతు అడియాన్
శెయ్యమాట్టాన్, ఎల్లార్ శెయ్ వతుమ్ శెయ్యవల్ల పూర్తియైయుడై
యవర్. (ఎన్ నమ్మియే) ఎన్నుడై యతజ్జైయాకి అ పాట్టన్దాటు నిరమ్బు
మ్బడియాన పూర్తియైయుడై యవరెన్నుమి త్తనై. ఇవరై క్కుటిత్తుక్కి
ట్టొన్న న్నపై న్నగళుక్కు సర్వభాసామ్యమిల్లై, కర్మాపాధికమాకవన్ఱ
సమ్బన్ధమాకై యాలుమ్ ఆ పూర్ణస్థలమాకై యాలుమ్. (ర)

నాలామాట్టక్కు పెరియవాచ్చాన్బిల్లై వ్యాఖ్యానమ్

ముద్గ్రీధ్దు.

కి-త్యాది). ఇస్సన్ భావజ్జలై నిరూపకమాక చొన్న తాత్పర్యం (అతాకి అతిత్యాది).
శాత్యత్తైప్పొక్కిన తమక్కు జ్ఞాపక మెన్నెన్నరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కీర్త్తీత్యాదియాలే).

పదాన్తరమ్ శొల్లాతే “నమ్మి” ఎన్ఱతుక్కు. తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిటార్
(తాయ్మత్తోడగ్గి అడ్డువాక్యతాలే). (ఆచార్యన్) ఎన్ఱి అవాక్యతుక్కు, “శడకో
పన్” ఎన్ఱతు - ఎన్ఱ అజ్ఞానత్తైప్పొక్కినవ రెన్ఱైయాలేయెన్ఱురుత్తు. “నమ్మి” ఎన్ఱ
తుక్కు కీ-ట్టొన్నవర్ కళోడు సామ్యమ్ శొన్నార్; అవర్ కళిలుమ్ ఆధికమాక
వర్తాన్తరమ్ (ఎన్నుడైయవిత్యాది). (పాట్టన్దాటు)-పడుకుట్టి; అతావతు - తమ్మ
డైయదోషగ్గళాకి అవశ్యాకమావపడుకుట్టియెత్తున్దొప్పొక్కడైక్కిడానకృపాదిగుణ
పూర్తియై యుడైయవరెన్ఱై. ఆధికయ్యత్తైయుపపాదిక్కిటార్ (ఇవరైయిత్యాది).

౧౨౪ అద్రికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయ్త

అద్రికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

అ. — నాలామ్బట్టు. (నన్నెయిత్యాది). “తేవుమర్త్తితియేన్”
 “పెరియవణ్ కురుకూర్ నకర్ నమ్మిక్కాళురియనా యడియేన్ పెర్త్తి
 నన్నె” ఎన్ఱు ఇవర్ శొల్ల క్కేట్టవర్ కళ్, (౧) “సర్వేషామేవలోకానాం పితా
 మాతాచమాధవః” (౨) “పితాహమస్యజగతోమాతా” (౩) “ఉలకు
 క్కోర్ మున్నెత్తాయ్తన్నెయ్” ఎన్ఱి అపడియే-ముప్పికళుమ్ ఆధ్వార్ కళుమ్
 అవన్ఱానుమ్ ఏకకణ్ఠమాక సర్వలోకజ్ఞకుక్కుమ్ మాతాపితావాక సర్వేశ్వ
 రనై చ్చొల్లానిఱ్ఱ, నీరుమ్ అన్దలోక త్తిలేయ్మరువరాయిరుక్క, ఇప్పడి
 బన్ఱు వానవననై ఆశ్రయి త్తల్, అతువుమన్ఱి క్కే, (౪) “వాసు దేవస్సర్వమితి
 సమహంతా”. (౫) “పెరుమన్ఱళ్” (౬) “శిఖమామనిశర్” ఎన్ఱు-కట్టుణ్ణ
 ప్పణ్ణియ పెరుమాయనుమ్ ఆధ్వార్ తాముమ్ కొణ్ణాడుమ్బడియాన విల
 ఙ్ఘణవర్గ త్తిలే శిలరై ఆశ్రయి త్తల్ శెయ్యాతే, ఆధ్వార్ వై యే నీరాశ్ర
 యిక్కైక్కు-ఆధ్వార్ ఉమక్కుచ్చెయ్త వ్రపకారమేతెన్న; ఎన్ దోషాతి
 శయత్తాలే అన్దపరమసాత్వికరుమ్ ఎన్నె నెక్కియ్, అతువే పర్త్తి గ్రాశాక
 ఎనక్కుముకమేతన్ఱు, మాతాపితావుమ్ తామేయాయ్, ఎన్నెయడిమై
 కొణ్ణుపోన్ద స్వభావమ్ ఆధ్వార్ క్కుళ్ళతోన్ఱాకై యాలే, అనరేయన్ఱు, ఎనక్కు
 ప్పూర్ణరాన ఉపకారకరెన్ఱు ఇప్పట్టిలే అవర్ కళుక్కు ఉత్తరమరుళి
 చ్చెయ్కితార్. ఆధ్వారుడై యపూర్తియై ఉపపాది త్తపడి.

అరు;- నాలామ్బట్టు. (నన్నెయిత్యాది) ఇన్దప్పట్టుక్కు త్తాత్పర్యమ్-చరమ
 కారుణికరుమ్ నెక్కియప్పడియానవెన్నెయమ్ అన్ఱికిరిక్కై యాలే ఆధ్వారు
 డైయ పూర్తియై ఉపపాదిక్కి అత్యేవపడి.

- (౧) భా-ఆర-౧౮౯-౫౭. (౨) గీ-౯-౧౭. (౩) తి - వాయ్-౫-౭-౭.
 (౪) గీ-౭-౧౯. (౫) తి-వాయ్-౩ ౭-౫ (౬) తి-వాయ్-౮-౧౦.

కణ్ణినుణ్ శీటుత్తామ్ము, ర - పా, వ్యాఖ్యానమ్. ౧౦౫

వ్యాఖ్య-(ననైయాలిత్యాది)తదీయరై, (౧) “సలత్తాల్ మిక్కార్”
ఎస్తు ఆధ్వారరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టిరుక్కెయాలే, తాముమ్, “ననైయాల
మిక్క” ఎన్నితార్. తీమైపోననళ వాతల్, ననైయన్జాననళ వాతల్ అన్నిక్కే
ననైయాల అతిశయిత్తవర్కళి. ఇతుక్కన్వరుకాన ననైయిల్లాతపడి
యానననైయిలే నిలై నిన్దవర్కళి.

ఒరువనుక్కు, “సుదురాచారం” ఎన్నిటపడియే-ననైకలశాతపొల్లా
జ్ఞానతు-(౨) “మనసానిష్టచిన్తనమ్” ఎస్తుమ్, (౩) “కోడియమనత్తాల్
శినత్తోల్ పురిన్ద” ఎస్తుమ్, (౪) “శినత్తీనాత్పొల్ మనోక్కి-వాళా
తీవిళివిళినన్” ఎస్తుమ్ శొల్లుకిటపడియే-నిర్నిబన్ధనమాక భగవద్విభూతి
భూతరోడే శీటుపాతెన్దుపోరుకై. ననైయానతు - అవర్కళి పక్కల్
అపకారవిపరీతనాయిరుక్కెయమ్, తన్ పక్కలిలే నిర్నిబన్ధనమాక అప
కారపరరళవిల్ ఉపేక్షిత్తిరుక్కెయమ్. ననైయాల మిక్కుక్కెయాలతు-
(౫) “అపకారిష్వపినదాసాధుసాన్ధేవనర్తతే” ఎన్నిటపడియే-అన్ద అప
కారపరరళవిలుమ్ ఉపకారకనాయ్ పోరుకై. అతాకిటతు - అవర్క
ళివిల్ కుత్తెకాణాల్ తోట్టైయిటే. ఇప్పడి యిరుక్కి-అవర్కళాకితార్-
పిరాట్టి, కూరత్తాత్వాన్ పోల్వార్కళితే. ఏకాక్షి ఏకకర్ణితోడక్క

ననైయాల మిక్కవర్కళెన్ద్రాన్దపడియే-న్నెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (తదీయరై
సలత్తాల్ మిక్కార్ అన్ద్రాన్దజ్జి). తీమైపోననళ వాతల్ అన్ద్రాన్దవాక్యత్తై విపరీక్కితార్
(ఇతుక్కన్వరుకానననైయిన్ద్రాన్దజ్జి). ననైక్కు ప్రతికోటియాన తీమైయై ఉప
పాదిత్తుక్కొణ్ణు, అనన్దరమ్ ననైయై ఆరుళిచ్చెయ్ తు, అతన్ మిక్కుక్కెయై ఆరుళిచ్చెయ్
కిటార్. (ఒరువనుక్కు సుదురాచారం ఎన్నిటపడియే) ఎన్ద్రాన్దజ్జి. (తీవిళి) నిష్ఠరభావ
ణమ్. (విళివన్) అత్తైప్పన్. (అపకారవిపరీతన్) అపకారశీలనాకామై. పిరాట్టి అప్పడి

(౧) తి-వాయ్-౫-౦౩.

(౨)

(౩) తి-మొ-౧-౬-౬.

(౪) తిరుమలై-౨౬.

(౫)

౧౨౬ అశ్వినియమణవాళ మైదుమాళ్ నాయనారదుళిచ్చయిత

మాన రాక్షసివర్గమ్ ఓవామలిరుస్తు తర్జవభ ర్ననాదికళో పణ్ణయిరుక్క
 చెయ్యితేయుమ్. “ఇవర్ కళై నలియవేణుమ్” ఎన్ఱతిరువడియోడే మఱు
 తలైత్తు. (౧) “కార్యంకరుణమార్యేణ” ఎన్ఱావోలే వ్రన్దవ్యాకరణ పణ్ణిత
 నానసి, పిన్నైయుమ్ ఉన్ జన్మమ్ విడామల్ వారైశొన్నాయీ; ఇవర్ కళో
 భుడైయ కణ్ణిన్ కణ్ణాల్ కల్ మ్మవనాల్ కరుడై పణ్ణవన్ఱో వడుప్పతు,
 నాట్టిల్ కుల్ మ్మ శెయ్యాను లిరుక్కిఱారా రేనుమున్ఱో, ఇవర్ కళో
 తామ్ కుల్ మ్మ శెయ్యిలన్ఱో ఇవ్విచారమ్ వేణువతు, అవర్ కళో ఏతేనుమ్
 విధ్యతిక్రమమ్ పణ్ణినార్ కళో, నీకల్ మ్మ పరప్పిల్ ‘నాయన్ శొన్నతు అడి
 యాన్ శెయ్ కై కుల్ మ్మ’ ఎన్ఱురువచనమ్ కిడన్దతో, ఇవర్ కళో రావణ
 పరికరమాయ్, అవనుక్కుక్కై వత్తిమణ్ణనవడియారుమాయ్, అవనుడై
 య ఆజ్ఞాపరిపాలన శీలైకళుమాకానిన్ఱాల్, అవన్ శొన్నతై మఱుక్కలా
 మో, పెరుమాళ్ ఉన్నై ఎన్నై క్కణ్ణువా వెన్ఱువిట్టారో, స్త్రీవధమ్
 పణ్ణివా వెన్ఱువిట్టారో; అప్పడి శొన్నారాకిల్ అవర్ కుల్ మ్మ మాకిటతు,
 నీశొన్నాయాకిల్ అన్దవిధ్యతిక్రమమ్ ఉన్న శాకిటతు” ఎన్ఱుగుణగ్రహ
 ణమ్ పణ్ణిరాక్షసికళై రక్షిప్పిత్తా శితేపిరాట్టి. ఆకై యాలితే ఇవళ్ గోష్ఠియై
 ప్పర్ మ్మ రామగోష్ఠి లఘుతలై యాయ్ త్తు. “అవయవద్దళితే హానిపిట
 క్కుప్పడి అపచారమ్ పణ్ణిన నాలూరానుమ్, నాన్ పుక్కలోకమ్ పుక
 వేణుమ్” ఎన్ఱితే ఆధ్వాన పేక్షిత్తతు. ఇప్పడిక్కు ప్రహ్లాదనుమ్ కృత్యో
 త్పాదనమ్ పణ్ణిత్తన్నై నలియవిట్టపురోహితవర్గతై మఱిత్తుమ్ అన్దకృత్యై
 దోషమ్ కాణాతిరున్ఱాలో వెన్ఱువరుళిచ్చయ్ కిఱార్ (వి కాత్తేయన్ఱుతోడజ్జి). (ఓవామళ)
 విచ్చేరియామళ. “రాజనంశ్రయవంశ్యానామ్” ఎన్ఱతుక్కు ప్పారుళురుళిచ్చయ్ కిఱార్
 (ఇవర్ కళో తాన్ కుల్ మ్మ శెయ్యిలన్ఱో వెన్ఱుతోడజ్జి). (కైవధీమణ్) ఎన్ఱతు-క్రయ
 విక్రయార్జుమాన త్తైత్తమ్. కైవశమ్ వన్దమణ్ఱో లే అత్యన్తపారతన్త్ర్యైత్తై వ్చొల్లుకిటతు.

(౧) రా.య. ౧౧౬-౪౪.

శక్తినుగళిలుత్తాము, ౪ - పా, వ్యాఖ్యానమ్. ౧౨౨

పోయనలియ, సర్వేశ్వరనై అపేక్షి. త్తులవర్కళై నోక్తియుమ్, (౧) “మత్త్తి
తు స్త్వత్ప్రతంపాపం దేవతస్యప్రణశ్యతు” ఎన్ఱు - హిరణ్యవరాధత్తై
క్షమిప్పిత్తుమ్ ఇప్పడి అపకారికల్ పక్కల్ ఉపకారకనాయ్ ప్పొన్దాన్.

(నాన్ఱత్తై యాళర్కళి) నాలువకై పుట్టవేదజ్జళై ఆన్ఱుపోరుమవర్
కళి. ఇప్రామాణికవాక్యజ్జళై, తత్వహితపురుషార్థ ప్రతిపాదకమాన
వాక్యజ్జళిడే శేర్ త్తనుసన్నిక్కుమ్బడి వేదనిర్వాహకరాసవర్కళి. (నన్ఱై
యాల్ మిక్కనాన్ఱత్తై యాళర్కళి) ఇవర్ కళుక్కు-ఇవ్వాత్మగుణము
ణ్ణాకై క్కుఱ్ఱోరువాయ్ వేదసమ్బన్ధమాయ్ త్తు. (౨) “మాతాపితృసహ
స్రేభ్యోవత్సలతరంశాస్త్రమ్” ఎన్ఱుమ్, (౩) “నలజ్జళాయనన్ఱులైకళి”
ఎన్ఱుమ్-కుర్ద్రమ్ శెయ్ తారై ఎవ్వళవిలుమ్ కై విడమాట్టాత ఇత్తోన్ఱై
మ్బన్ధమాయ్ త్తు - ఇతుక్కడి. ఇక్కలైకళై క్కల్లాతవర్కళితే-ఇన్ఱన్ఱై
పెతాతవర్కళి. (౪) “కర్ద్రీలేన్కలైకళి - పెర్ద్రీలేనతనాల్ పేత్తై
యేన్నన్ఱై” ఎన్ఱిటపడియే, ఇతడియాకవితే * పెరునిలత్తారుయిర్ క్కె
న్ఱుమ్ శెర్ద్రమ్ వేణ్ఱై తిరితన్దతు.

ఆశుకిట. క్రమమేత్తెన్న పరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇప్రామాణిక వాక్యజ్జళై
యెన్ఱుతోడజ్జి). అపారుషేయమాకైయాలే ప్రామాణికవాక్యజ్జళిన్ఱార్. తన్ను
డైయ సమ్బన్ధతాలే ఇవర్కళుక్కు-ఇన్ఱన్ఱై ఉన్ఱామ్బడి, వేదత్తుక్కు, హేయరాస
దేహత్పాళిమనికళి తోడక్కమానానైయుమ్ విడమాట్టాతే రక్షిక్కైక్కిడాస
వాత్సల్యముణ్ణోవెన్న పరుళిచ్చెయ్కితార్ (మాతాపితృసహస్రేభ్యః) ఎన్ఱుతోడజ్జి.
వేదత్తై అభ్యసియాతవర్కళుక్కు ఇన్ఱన్ఱైయైలైయెన్ఱుత్తుక్కు ప్రమాణమరుళిచ్చెయ్
కితార్ (కర్ద్రీలేన్ కలైకళియోడజ్జి). అతనాల్ “నన్ఱై పెర్ద్రీలేన్” ఎన్ఱు
న్వయమ్. (ఇతడియాకవితే) ఎన్ఱుతు - కల్లాతతడియాక వితేయెన్ఱుపడి. పెరి
నిలత్తు - మహాపుణివియిలే, ఆరుయిర్క్కు - ఆత్మాక్కరుక్కెలామ్. శెర్ద్రమ్
వేణ్ఱై - హింనైయై అపేక్షిత్తు, తిరితన్దతు.

(౧) వి-పు-౧-౨౦-౨౧. (౨) (౩) తి-చ-వి-౯౦. (౪) తి-మొ-౧-౧-౮౦.

౧౨ అర్చనీయమణివాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనారకుళిచ్చెయ్ త

ఇతుకల్లాత వర్కళాకై యాలే లక్ష్మీవాసికళాన రాక్షసర్ *
రిపూణామపివత్సలరాన పరుమాళోడే వెటుప్పక్కొడ్డెతు. * కల్లాతన
రిలజ్జెయితే. ఇతుకల్లాతవర్కళుక్కుఫలమ్ అపకారికళ్ పక్కలిలే ఉప
కారమ్ పణ్ణుకై; ఇతుకల్లాతవర్కళుక్కుఫలమ్ ఉపకారికళ్ పక్కలిలే
అపకారమ్ పణ్ణుకై. ఇతుతాన్ మత్తెయ్యాకై యాలే దుష్ప్రకృతికళు
క్కు సార్వధత్తై బోధిప్పియాలితే. “నన్దెయాల్ మిక్క, నానన్దెయాల
ళర్కళ్” ఎన్గివిరణ్ణాలుమ్ (౧) “శ్రోత్రియంబ్రహ్మనిష్ఠమ్” ఎన్గి
విరణ్ణేయుమ్ శొల్లుకిటతాయ్ త్తు. అన్బిక్కే, నన్దెయాల్ మిక్కనాన్దె
త్తై) నిత్యత్తెయాలమ్ నిర్దోషత్తెయాలమ్ అన్బరనవర్ కళుక్కు జ్ఞా
తవార్వర్థజ్జై యడైయ ప్రిమాణాన్తర నిరపేక్షమాక అతివిక్కుమతా
కై యాలమ్, (౨) “వేదైశ్చనరై వ్రహమేవవేద్యం” ఎన్గిపడియేనర్వా
ధిక వస్తువైయే ప్రితిపాదిక్కిట తాకై యాలమ్, ప్రిమాణాన్తరజ్జి
త్కొట్టిల్ ప్రిమాణ్య శ్రియాల్ అతిశయితమాన వేదార్థజ్ఞానముడై
యమహాత్మకై శెన్నుమామ్.

(పున్దెయాకక్కరుతువర్) అప్పడిపిటరుడైయ కుత్తై కాణమాట్టా
తవర్కళుట్టుడ ఎన్నుడైయ దోహతిశయత్తాలే ఎన్నైయనాదరిక్కు
మ్బడి యాయ్ త్తు. (పున్దెయాకక్కరుతువర్) నన్దెయాల్ మిక్కవర్.

ఇత్తొన న్దెయిల్లాత మాత్రమన్బిక్కే తీమైయిలెమాట్టు మెన్దపడి. తీమైయిలే
ముట్టిసవిడముడ్డోవెన్న పరుకుకిటార్ (ఇతుకల్లాతవర్కళాది) లక్ష్మీయిలబ్బార్ అప్పడి
వేదత్తై అభ్యసెక్కవైయోవెన్న పరుళిచ్చెయ్ కిటార్. (కల్లాతవరిలజ్జై) ఎన్బులొడగ్గి
“అగ్నిహోత్రశ్చవేదాశ్చ” ఎన్బు వేదాధ్యయనముజ్జాక చొల్లానిటల్,
కల్లాతవరిలజ్జైయన్బు శొల్లుకిటపడిఎడ్డవేయెన్న పరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇతుతాన్ మత్తె
య్యాకై యాలే యెన్బులొడగ్గి). (శ్రోత్రియమ్) క్రుతవేదాన్తనాకై. అన్బిక్కే “నన్దె
యాల్ మిక్క” ఎన్బుత్తై వేదత్తుక్కు విశేషణమాక్కి అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (నిత్యత్తై

(౧) ము-౧-౨-౧౨.

(౨) గీ-౧౬-౧౫.

కణ్ణినుణ్ శిలుత్తామ్ము, ర - పా, వ్యాఖ్యానమ్. ౧౨౯

కళి, ఎన్నుడై యపునైయిన్ మికుతియా లే పుఱక్కణి త్తిరుప్పర్ కళి. (నాన్మైయాళర్ కళి పునైయాక్కరుతువర్) అన్దవేదార్థజ్జై త్తిరుత్తి అనునన్దిక్కిఱవర్ కళుక్కు, ఎన్నుడై యకున్దై త్తిన్ మికుతియా లే ఒరు గుణజ్జుతిరు త్తప్పొచ్చుతిలై. (నాన్మైయాళర్ కళిత్యాది) అవర్ కళితే ఒరువర్ కు ఆళాకప్పిన్ద్రీలేన్. (పునైయాక్కరుతువర్) “పునై” ఎన్దుమ్, “నాన్” ఎన్దుమ్ వేఱిన్దిక్కే, (౧) “ఎన్నతావియెన్నుమ్ వల్వినై” ఎన్దిఱవడియే పునైతానాకవే నినై ప్పర్ కళి. ధర్మప్రాచుర్య తా లే ధర్మయైధర్మవ్యవదేశమ్ పణ్ణక్కడవత్తే.

(కరుతువర్) తమ్ముడై యపునైయిన్దిక్కే అవర్ కళుడై య అనా దరజ్గాణుమ్ ఇవరై వరుత్తుకీతతు. (౨) “హతోస్మియదిమామేవంభగవా నపిమన్యతే” ఎన్ద్రీభరతాగ్రానైప్పోలేయుమ్, (౩) “ధిగస్తతజ్జన్మయ త్సాధుబహిష్కృతంస్యాత్” ఎన్ద్ర అక్రూరనై ప్పోలేయుమ్, (౪) “మహా త్మభిర్మామవలోక్యతాన్నయ” ఎన్దిఱవడియే నుహత్తుక్కళుడై య అన్దీ కారమ్ పురుషార్థమాయ్, అత్తాల్ అనాదరమున్ అప్పడిగోయిత్తే.

యాలు మెన్దుతోడజ్జి. (పుఱక్కణి త్తిరుప్పర్ కళి) ముఖిమ్ పారా లే యిరుప్పర్ కళి న్దవడి, మత్తైయాకైయా లే అర్థనిచ్చయమ్ పణ్ణప్పొకాతు; అప్పడి యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, అవ్వరియ అర్థత్తైక్కణ్ణుతిరు త్తిసవర్ కళాలుమ్ ఎన్నుడైయ దోవత్తిన్ మి కుతియా లే గుణజ్జుతిరు త్తప్పొయిన్ద్రీలే యెన్దరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అన్దవేదార్థజ్జై త్తిరుత్తియెన్దుతోడజ్జి). బహువచనత్తుక్కు ప్పొరుళరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (అవర్ కళి లే ఒరు వర్ కాల్తాక ప్పిన్ద్రీలేన్) ఎన్దు. (ఎన్నతావియెన్నుమ్ వల్వినై) ఎన్ద్రుక్కు ఎన్ను డైయ ఆత్మావాకితే ఒరుపావమెన్దు పారుళ్. ధర్మధర్మకై ఒన్దాకచ్చొల్లలామావె న్ద వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ధర్మప్రాచుర్యతా లే యెన్దుతోడజ్జి).

(భగవాన్) ఎన్ద్రు - భరద్వాజనై. మహదన్దీకారమ్ పురుషార్థమానాల్, అన్దీ కారమ్ ముఖి హేతువాకైయా లే, వరుత్తుక్కుడుమ్. అన్దీ కారమ్ పురుషార్థమె న్దుక్కు ప్రమాణమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (మహాత్మభిర్మామవలోక్యతామ్) ఎన్దుతోడజ్జి.

(౧) తి-చ-౧౦౧౯. (౨) రా-ఆ-౯౦-౧౫. (౩) వి-పు-౫-౧౭. (౪) స్తో-ర-

౧౩౦ అష్టకీయమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనారపళిచ్చెయ్త

(కరుతునర్) అవర్ కళుక్కువాళి వాయ్విట్టుచ్చొల్లామై. (నాన్మత్తెయా శర్కిళ్ పున్నెయాకిక్కరుతునర్) అవర్ కళ సర్వజ్ఞరాకైయాలే నస్తు గతియై యథావాక అతినిరుప్పర్ కళితే.

(ఆతలిలనై ౨ యాయత్తాది). కీర్త్ సాత్వికవర్గమ్ కై విట్టపడి శొల్లిల్దు; మేల్-ఆధ్వార్ కై కొడ్డపడి శొల్లుకిటతు. ఇప్పడి ఎల్లారుమ్ కై విట్టవిననై, “నమ్మెయ్యుట్టియైక్కొళ్ళువారిత్తై” ఎన్మ ఎన్ పక్కలిలే మాతృవద్వత్సలరానార్. (౧) “యద్వాశరణ్య మశరణ్య జనస్యపుణ్యమ్” స్థితి ఆధ్వార్ కైచ్చొల్లిల్దు. (అనై ౨ యాయత్త నాయ్) (౨) “అత్తనాకియనై ౨యాకి” ఎన్మ-భగవద్విషయమ్మోలే ముట్టడహితపరనాయ్ పిన్మ ప్రియపరనాకైయన్మిక్కే, ముట్టడప్రియ పరరాయ్ పిన్మ హితపరరానార్. అప్పడియే ఆళవందారు ముట్టడ, “మాతాపితా” ఎన్మ-మాతృత్వత్తెయాయ్త్తు మున్దా అనుసన్ధిత్తు.

(అనై ౨ యాయత్తనాయ్) ముట్టడభగవత్ప్రభావత్తై ఉపదేశిత్తు, అనన్తరమ్ అధికారివేషత్తై ఉపదేశిత్తార్. (౩) “ఉమ్మయిర్ వీడుడై యాన్” (౪) “పత్తుడైయడియవర్ క్కేళియవన్” (౫) “పరివతిళిశనై ప్పాడివిరివతుమేవలుటువీర్-నన్నీర్ తూయ్ ప్పరివతువుమ్పుకై పూవే”

వరదోషమ్వాయ్ విట్టుచ్చొల్లవొణ్ణాతెన్మిరుద్దాల్ నిన్మెక్కిటతుతా నెప్పడి కూడుమెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవర్ కళ సర్వజ్ఞరాకైయాలే యెన్మతోడగ్గి).

(ఆతలిల్) ఎన్మతు - ఇవర్ కళ కై విట్టతువేపాతువాక వెప్పపడి. ఆశరణ్యర్ క్కుమ్ శరణ్యోవివరెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (యద్వాశరణ్య మెన్మతోడగ్గి). ఇవర్ ఇప్పడి ముట్టడప్రియత్తెచ్చెయ్తు, పిట్టడహితత్తెచ్చెయ్తారో వెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ముట్టడభగవత్ప్రభావత్తై ఉపదేశిత్తెన్మతోడగ్గి). ముట్టడప్రియత్తెచ్చెయ్తు, అనన్తరమ్ హితత్తెచ్చెయ్తారెన్మెక్కు జ్ఞాపకమాక ఆధ్వార్ శ్రీసూక్తియైక్కాట్టియరుకు కితార్ (ఉమ్మయిర్ వీడుడైయానిడైయెన్మతోడగ్గి). “ఉమ్మయిర్” ఎన్మతోడగ్గి, “నన్నీర్ తూయ్” ఎన్మ మళపుమ్ ప్రియమాన భగవద్విషయత్తై ఉపదేశిక్కైయాలే ప్రియపరత్వమ్; అనిష్టనిష్ఠత్తి పూర్వకమాన ఉపాయోపదేశమ్ హితమాకైయాలే,

(౧) శీవై కుణ్డస్తవే.

(౨) తి-చ-వి-౧౧౫.

(౩) తి-వాయ్ ౧-౨-౧.

(౪) తి-వాయ్-౧-౩-౧.

(౫) తి-వాయ్-౧-౬-౧.

ఎన్ఱు ఉప దేశి త్తిత్తే(౧) “కట్టిమిన్ తొణ్ణీర్ కళో కట్టిత్తుత్తొమ్మిన్” ఎన్ఱు తు.
(అన్ఱై యాయ త్తనాయ్) (౨) “గురుకిపితాగురుర్నాతా” ఎన్ఱు-లాళ్ళ
ఃకమాయ్ వరువల్లి క్కే, ఎన్ఱుడై యపున్ఱైయల్ పురై యిల్లాతాప్పోలే
అవరుడైయ మాతాపితృత్వ త్తిలుమ్ పురై యిల్లె.

(ఎన్ఱై యాణ్ణిడున్ఱైయన్) స్వామిక్కత్తము మనుస్త్రిత్తార్.
భగవద్విషయత్తై, (౩) “అత్తనాకియన్ఱై యాకి యాళుమెమ్మిరానుమా
య్” ఎన్ఱు అనుసన్ధిత్తాప్పోలే, ఇవరుమ్ ఆధ్రావ్ విషయ త్తిలె అవల్ తై
యనుసన్ధిక్కితార్. (ఎన్ఱై యాణ్ణిడున్ఱైయన్) తామ్ తిరువాయ్ మొట్టి
యరుళిన్ఱయ్ కిఱపోతు ఎన్ఱై యట్టై యెఱుఱుతచ్చొల్లి అరుళిచ్చెయ్
తార్. ఉచితమాన కైజ్జర్వైక్కిణ్ణార్. (ఎన్ఱై యాణ్ణిడుమ్)
“పొలిన్ఱు నిన్ఱపిరాన్ వక్కలిలుమ్ ఒరుకాల్ పోయ్ వారీర్” ఎన్ఱు ఉప
దేశిత్తార్” ఎన్ఱు పిల్లైయరుళిచ్చెయ్ వర్. “కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ పెరుమాయ
నెన్ఱప్పనిల్ నణ్ణి” ఎన్ఱునాన్ విట్టుప్పొన్ఱవిషయత్తై, (౪) “నీళ్ కుడ
క్కూ త్తనుక్కాల్ శెయ్ వతే-ఉలువతు” ఎన్ఱు-పొలిన్ఱునిన్ఱ పిరానుక్కుమ్
ఒరుజ్జాలినేరుమ్బడిపణ్ణివార్. (తన్ఱైయన్) ఇతు సహజస్వభావమాయ్ త్తు
ఆధ్రావరుక్కు. ఆధ్రావరజియాః అడిమైక్కిళ్ళుకై యాలే భగవద్విషయ
త్తుక్కు బౌపాధికమ్.

“కట్టిమిన్ తొణ్ణీర్ కళో కట్టిత్తు” ఎన్ఱువాక్యత్తాలే అన్ఱహితత్తై ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్.
“అయ్” ఎన్ఱు కబ్బత్తుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (గురుకిపితాగురుర్నాతా వెన్ఱు
తొడఱి). (లాళ్ళణిక్కుమ్) ఎన్ఱు తు-బౌపచారిక్ మెన్ఱు పడి. “పున్ఱైయాక” ఎన్ఱైయాలే
పున్ఱైయమ్ పురైయలైయెన్ఱు పడి. “ఎన్ఱై యాణ్ణిడుమ్ తన్ఱైయన్” ఎన్ఱు తుక్కు
ఇరణ్ణుపారుళ్;—అతావతు - తిరువాయ్ మొట్టియై ప్పట్టొలైయెఱుఱుతచ్చొల్లి ఉచిత
కైజ్జర్వమ్ కొణ్ణారెన్ఱు తల్. ఒరుకాల్ పొలిన్ఱునిన్ఱ పిరానైయమ్ నేలిత్తు
వారు మెన్ఱునియమిత్తా రెన్ఱు తల్. (పిల్లై) ఎన్ఱు - వడక్కు-త్తిరువీధిప్పిల్లైయ్.
ఆప్పడిఆధ్రావ్ తామ్ పొలిన్ఱునిన్ఱ పిరానైయమ్ నేలిక్కు చొల్లినియమిత్తార్ వెన్ఱు
వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కట్టుణ్ణప్పణ్ణియ, నీళ్ కుడక్కు-త్తనితాన్దరి). ఇవిరణ్ణుమ్ కృన్ఱ

(౧) తి-వాయ్-౧-౬-౮. (౨) (౩) తి-చ-వి-౧౧౫. (౪) తి-వాయ్-౪-౧౦-౧౧.

౧౩-౨ అభికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

(శడకోపన్) ఎన్నడై య శాశ్వతైప్పొక్కి ఎన్నెరక్షిత్తవర్.
 (ఎన్నెయ్యాణ్డిడుమ్ తన్నెయాన్ శడకోపన్) అవనడియార్, (౧) “శిలు
 మామనిశరా యెన్నెయ్యాణ్డార్” ఎన్ఱు ఆధ్వార్ మ్మెయ్యాణ్డపోరు
 మవర్ కళ్ తదీయరామ్మడియానాల్, ఎన్నెఆధ్వార్ ఆణ్డపోరచ్చాల్
 వేణ్డాచితే. (ఎన్నెయ్యాణ్డిడున్దన్నెయాన్ శడకోపన్) ఎన్నెరక్షిత్తు
 “శడకోపన్” ఎన్ఱిపట్టప్పేర్ శూడినవర్. (ఎన్ నమ్మియే) అవరేయన్ఱో
 ఎన్ కుత్తైవై నిత్తై కుమ్మడియాన నిత్తైవై యుడైయవర్. ఎన్ కుత్తై
 వాకిలి పాల్దొన్ఱు నిత్తైయుమ్మోతు అవరుడైయ పూర్తియే
 వేణ్డావో? సత్వనిన్ఱర్ కు బహిన్ఱనాన పెన్నెత్తామ్ అన్ఱీకరిత్తుమ్;
 అప్రియన్ఱిలుమ్ అహితన్ఱిలుమ్ కైవళర్ న్దపోన్ద పెన్నె ప్రియహితన్ఱిలే
 మూట్టియుమ్, అనుపకారకనాన పెన్నె కైబ్బర్నమ్ కొణ్ణు పోన్ద
 పూర్తియైయుడైయవర్ ఆధ్వారేయన్ఱోవెన్ఱు స్వసిద్ధాన్దత్తై దృఢీక
 రిక్కితార్. (౪)

నాలామ్బట్టుక్కు అభికియ మణవాళప్పెరుమాళ్
 నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రీర్చిల్లు.

విషయమాకైయారేతామ్ విట్టవిషయత్తిలే నియమిక్కి తారెన్ఱుతోర్ మ్మిళితు.
 ఆత్మాపుక్కు కేషియానవెమ్మెరుమాన్ ఆణ్డపోరుకిలొమయ ఇవాన్వాయార్
 ఆళక్కుడు మో వెన్న పరుచిచ్చెయ్కితార్ (అవనడియార్ శిలు మామనిశరెన్ఱుతోడన్ఱి).
 (పాల్దొన్ఱు) ఎన్ఱు-పాల్దొన్ఱుక్కిడక్కిలి పెరున్ఱుభ్రయెన్ఱువడి. అవధార
 ణత్తుక్కు-పూరుళరుచిచ్చెయ్కితార్ (సత్వనిన్ఱర్ కుమ్ బహిన్ఱనానవెన్ఱుతోడన్ఱి). (౪)

† “సన్నెయాన్ మిక్కు నాన్ఱు త్రైయాళర్ కళ్ - ఎన్నె-పున్నెయాక క్కురుతువ
 రాతలిల్ - శడకోపన్ నెన్ఱుమ్మియే - అన్నెయాయ్ తనాయ్ ఎన్నెయ్యాణ్డిడున్ద
 న్నెయాన్” ఎన్ఱు అన్వయమ్. ఆక. కాట్రుడైకొణ్ణి శగవద్విషయత్తైయుమ్ సర్వప్ర
 కారోపకారకరాన ఆధ్వారైయట్టు ఉకవాళోభివేనోవెన్ఱుకరుత్తు.

(౧) తి-వాణ్-౮-౧౦-౩.

† పెరియవాచ్చాన్ఱిత్తై వ్యాఖ్యానారుమ్మదత్తి శేర్త్తుక్కుళిక.

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బు గి-పా, నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్. ౧౩౩

మూ;—నమ్మినేన్ పిఱర్ సన్ పొరుళ్ తన్నెయుమ్

నమ్మినేన్ మడవార్తె యుమున్నెలామ్

శెమ్పొన్ మాడ త్తిరుక్కురుకూర్ సమ్మి

క్కన్ననాయడియేన్ శతిర్ త్తేనిన్ద్రే.

(గి)

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

అన;—అజ్జామ్బాట్టు. సత్తుక్కళుమ్ కై విడుమ్బడి ఉమ్ముడై య
పక్కల్ కుల్ ద్రమే తెన్నిల్, అనాదికాలమ్ పరదారపరిగ్రహమ్ పర
ద్రవ్యాపహారమ్ పణిప్పొన్దు ఇళిమ్బనానేన్. ఇన్దు ఆత్మారుడై య నిర్దే
తుకవిషయీకారత్తాలే చతురనానేనెన్దితార్. ఇతుక్కుమున్నుణ్ణాన
అనాత్మగుణగ్గుళై అనుసన్ధిత్తు ఆత్మారుడై య నిర్దేతుకవిషయీకారత్తి
నాలే కృతకృత్యనానేనెన్దితార్.

వ్యా;—(నమ్మినేన్ పిఱర్ నన్నొరుళ్ తన్నెయుమ్) భగవదీయ
మాన ఆత్మవస్తువై ఎన్న తెన్దిరున్దేన్. (౧) “ చోరేణాత్మాపహారిణా ”
ఎన్గిటపడియే సర్వేశ్వరసతాన ఆత్మవస్తువై అపహరి త్తేన్. “ పిఱర్
నన్నొరుళ్ ” ఎన్దుతు-విక్యక్తుతికళుమ్ శొల్లచ్చెయ్తే భేదమ్ జీవికైక్కాక.
“ పొరుళ్ ” ఎన్గిటతు - విరోధివ్యాప్తి త్తమానస్వరూపమ్.

(నమ్మినేనిత్యాది) ఆత్మాపహారత్తాలే ఫలి త్తఫలమ్ శొల్లుకితార్.
భగవద్విషయత్తిలే “ మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ ” ఎన్దిరుక్తు మిరుప్పక్క
శెల్లామ్ స్త్రీకళ్ పక్కలిలేయాకిటతు. (౨) “ విరై క్కుఱ్ఱల్ మడవార్
కలవియైవిడు ” ఎన్దుమ్, (౩) “ శతిరిళమడవార్ తాల్ చ్చియై మతి

(౧) భార-ఉద్యో-౪౨, (౨) తి-మొ-౯-౮-౧౦. (౩) తి-వాయ్-౨-౧౦.౨.

౧౩౪

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్మ గై-పా, నమ్మిచ్చైకుడు.

యాతు” ఎన్జిమ్ అభియుక్తరాన వెన్నాచార్యురకిల్ శొన్ననిషయత్తై
క్కిడిన్ నాన్ అనాదికాలమ్ విశ్వసిత్తుప్పొన్దతు. “మడవార్” ఎన్జి
బహువచనత్తాలే ఒన్జిల్ పర్యాప్తమాకామైయాలే కణ్ణివిడమెక్కుమ్
నుత్తై యుమ్మడి శొల్లుకిఱతు.

(శెమ్మొనిత్యాడి) ఆధ్వార్ తిరునవతరక్కైయాలే అఙ్గుళ్ళు
తడఙ్గ ఇవర్ కుళ్ళాఘ్యమాయరుక్కిఱపడి: ఇప్పురిలై శ్వర్యత్తుక్కిడి
యాన పూర్తియైయుడైయ ఆధ్వార్ నిర్హతుఃకటాక్షత్తాలే తమ్మ
క్కలిలే భక్తియైయుక్కినపడి. (౧) “వరవాఱ్ఱానిలైయాల వాల్వై
నితాల్” ఎన్జిపడియే వందనభయత్తినిలేన్; ఇజ్జనేఫలిక్కిణ్ణవిత్తనై.
అపూర్ణమానభగవద్విషయత్తిలే అడియనామననాకాతే పూర్ణరాన
ఆధ్వారుక్కు అడియేనాయ్ చతురనానేనెన్జితార్. స్త్రీకలై విశ్వసిత్తు
ఇళిమ్మనానాన్ ఆధ్వారైప్పల్లి ఇన్జు చతురనానేనెన్జుమామ్. (౨)

అజ్ఞామ్బట్టుక్కు

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రీశ్రీశ్రీ, బు.

నమ్మిచ్చైకుడు.

అజ్ఞామ్బట్టు. అన;—(నమ్మినేనిత్యాది) “ఉమ్మెప్పన్జైయాక
వుమ్, ఉమక్కుఆధ్వార్ సర్వ ప్రకారత్తాలుమ్ ఉపకారకరాకవుమ్
శొన్నిర్. ఉమ్మడైయ పూర్వపు త్తజ్జైయుమ్, అవర్ ఉమక్కు ఉపక
రిత్తవైయైయుమ్ శొల్లిక్కాణిర్” ఎన్న; శొల్లుకిఱార్.

వ్యా;—(నమ్మినేనిత్యాది) ఇతు ఎన్నడైయపున్జైయరున్దపడి,
పిఱర్ పొరులై నమ్మినేన్. ఇప్పొతు-పొరులెన్జిఱతు - అర్థతై. అతావతు-

(౧) పెరియతిరువగై.

కణ్ఠినుఁగోలుతామ్బు, గి-పా, నమ్మిశ్శేళడు. ౧౩౫

ఆత్మనస్తు. విజ్ఞనేయేన్నిల్; (౧) † “ద్రవ్యంగుణ స్తథా కర్మజాతిశ్చేతస్త
థాశ్రయః” ఎస్తు పదార్థమశోల్లకివిడతే ద్రవ్యజగిల్ ప్రధానమాక
ఆత్మనస్తువై నిశ్చయి త్తతితే. అత్తైయితే ఇవన్ మున్ను అపహరి త్తతెన్ని
ఱతు. (౨) “కళ్యనేనానే” ఎస్తుమ్, (౩) “వన్ కళ్యన్” ఎస్తుమ్
శోల్లకివిడికలై ఇవరుమ్ శోల్లకితార్. భగవచ్చేవత్వ త్తళవిలుమ్
నిగ్లాతే ఆధ్వారశ్రమవరుమ్బడియాన ఆత్మనస్తువై క్కిడీర్ నాన్ అపహ
రి త్తతు.

ఆధ్వారశ్రమవరుమ్బడితే ఇతులనన్యాయ మాయ్ త్తతానతు.
“పిఱర్” ఎస్తు ఒరువిషయత్తేవివక్షిక్కిఱతు; ద్రవ్యత్తినుడై య శ్లాఘ్య
త్తైక్కుమ్, ఉడై యవనుడై య శ్లాఘ్యత్తైక్కుమ్ తక్కపడికన త్తితే
ప్రాయశ్చిత్తమిరుప్పతు. బ్రాహ్మణనుడై య ద్రవ్యత్తై అపహరి త్తాప్పో
లన్తితే చణ్ణాశనుడై య ద్రవ్యత్తై అపహరి త్తాల్ ప్రాయశ్చిత్తమిరుప్పతు.
ద్రవ్యజగిలుమ్ ఇప్పడియేగురులఘు స్వభావమిరుక్కుమ్బడి. ఆత్మనస్తు
కొస్తుభస్థానీయమాయ్, ఇతుడై యవన్ సర్వేశ్వరనాయ్ తే ఇరుప్పతు.

(నమ్మినేన్ మడవారై యుమ్) రత్నాపహరమ్ పణ్ణ వజ్జాతవన్
విఱకుమ్ వై కోళుమ్ కళవుకాణవజ్జుమో? ఈశ్వరన్ “ఎన్నతు”
ఎన్తభిమాని త్తవస్తువై అపహరి త్తనన్, దేహపరిగహమ్ పణ్ణినార్
“ఎన్తతు” ఎన్తభిమాని త్తవస్తువై అపహరిక్కుచ్చొల్లవేణుమో?
(మున్నెలామ్) ఇప్పడి ఆత్మాభిమానమ్ పణ్ణియుమ్ విషయప్రవణనాయుమ్
పోన్దకాలమ్ సావధియాక పెర్దొర్తాకిలుమ్ లాభముణ్ణితే. ఈశ్వరనో
పాతి ఆత్మనస్తువుమ్ నిత్యమ్. కాలముమ్ అనాదియాకై యాలేమున్నుళ్ళ
కాలమెల్లామెన్త పడి.

(౧) (౨) తి-మొ-౧-౧-౫. (౩) తి-వాయ్-౫-౧-౪.

† శుద్ధపాఠమ్ కోళా సరజగిల్ కాణ్ణ.

౧౩౬ కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బుగి-సా, నమ్మిల్లై ఈడు.

ఉమ్మడై యతజ్జెకుజై వద్ర్ శిరున్దతు; ఆధ్రావ్ ఉమక్కునిర్లేతుక
మాక ఉపకరిత్త తేతెన్నచ్చుల్లకిఱార్ (శెమ్మిన్ మాడవిత్యాది)
ఇప్పడి అనాదికాలమ్ ఆత్మాపహరమ్ పణ్ణియుమ్, విషయప్రవణాన
వితువుమ్ ఇట్టపుక్కు ఉడలాకై యన్దిక్కే శరణ్యప్రభావత్తాలే పేద్ర్
ముక్కు ఉడలాకకృషిపణ్ణినారై ప్పీలే, ఫలిత్తుక్కొణ్ణునిఱక్కణ్ణేన్.
(శెమ్మిన్ మాడ త్తిరు క్కురుకూర్ నమ్మి) ఆత్మాపహరమ్ పణ్ణియుమ్
అన్యపరనాయుమ్ పోన్దానెన్దు ఎన్నుడై యపూర్వపుత్తై ఆరాయ,
అత్తనై అపూర్ణరో ఆధ్రావ్.

(ఇణ్ణేఅన్బనాయ్) ఎన్న తెన్దిరుక్కై తవిర్న్దు, అవనుక్కెన్ది
నైన్దు ఇతరవిషయత్తిలే న్నేహత్తైవిట్టు భగవచ్చేషత్వత్తళవిలుమ్
నిల్లాతేఅతిన్దైయన తదీయ శేషత్వత్తి నళవిలేనిన్దార్ ఆధ్రావ్. ఇన్ద
ప్రతిపత్తిక్రమమ్ వేణ్డతే ఎనక్కుముతలడియిలే ఇతెల్లాముణ్డాయ్త్తు
ఎనిఱార్.

(అడియేన్ శతిర్ త్తేన్) మున్నుదేహత్మాభిమానమ్ పణ్ణిప్పిన్ద
నాళితేనానెన్బతు. స్వరూపజ్ఞానమ్ పిఱన్దప్పిన్దు అడియేనెన్దాయ్త్తు ఇవ
రుడైయ అహమర్థప్రతిపత్తియిరుప్పతు. (శతిర్ త్తేన్) ఈశ్వరశేష
మాన ఆత్మవస్తునై ఎన్న తెన్దిరుక్కైక్కుమ్, ఇతరవిషయప్రవణాకై
క్కుమ్ మేఱ్పడశతిర్ కేడిలైయితే. అవద్ర్ విట్టు భగవచ్చేషత్వత్తళ
విలుమ్ నిల్లాతేఆధ్రావరళవుమ్ నరుమవనామ్మడియాన శతిరై యుడైయ
వనానేన్, ఆచార్యర్ కళై “నమ్మి” ఎన్దైక్కుమ్, అవర్ కళళైత్తాల్ “అడి
యేన్” ఎన్దైక్కుమ్ హేతు శ్రీమధురకవికళో వాసనై యాయ్త్తు. (౫)

• అజ్ఞామ్బాట్టుక్కు-

నమ్మిల్లై ఈడు ముద్ర్ శిద్ర్ శిదు.

కణ్ణిఁజ్ శిఱుత్తాయ్ గి-సా, పెరిమవాచ్చాన్బిల్వైవ్యాఖ్యానమ్. ౧౩౭

అ.—అష్టామృత్యుట్టిల్, ఉమ్మైన్బున్దెయాకవుమ్ ఉమక్కు ఆర్థ్వాన్
సర్వప్రకారత్తాలు ముపకారకరాకవుమ్ శొన్నీర్; ఉమ్మడైయ పున్దై
యైయుమ్, ఉమక్కు ఆర్థ్వరుపకరిత్త సన్దైయుమ్ శొల్లిక్కాణీరెన్న
చ్చొల్లుకితార్.

వ్యా.—(సమ్మి నేల త్యాది) ఇతు ఎన్నడైయ పున్దైయరున్దపడి.
(పిఱిర్ నన్ పారుళి - సమ్మి నేన్) పిఱిరెన్దితు - సన్దేశ్వరన్దై. నన్ పారు
ళెన్దితు-ఆత్మనస్తువై. త్రివిధాత్మనగత్తుక్కు మన్వరు కాయ్, విజాసతీయ
మాన వైలత్తణ్డై యుడై యననాచై యాలే-పిఱిరెన్దితు. (౧) “ఉత్త
మరిపురుష స్త్వన్యకి” ఎన్నక్కడనతితే. పారుళెన్దు-ద్రవ్యమ్. నన్ పారు
ళెన్దు - విలత్తణమానఆత్మనస్తు. “ద్రవ్యాణినతద్విదుం” ఎన్దు - ద్రవ్య
జ్జిల్ ప్రధానమాక ఆత్మనస్తువై నిశ్చయిత్తార్ కళితే; అన్దైయితేమున్బు

అష్టామృత్యు. “పున్దైయాకక్కరుతువర్” ఎన్దుపున్దైయుమ్, “అన్దై
యాయ్” ఇత్యాదియాల్ ఆర్థ్వరుపకరిత్తపడిశుమ్ శొల్లియరుక్క, ఇప్పాట్టి
లుమ్ శొల్లువానెన్నెన్ది శజ్జెయై ద్వివిహరిక్క పేరుమెన్దు తిరుపుళ్ళప్పూర్ శ్రీ విశేష
ప్రశ్నమువైన అవతారికైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఉమ్మైయత్యాది). (శొల్లిక్కాణీర్)
ఎన్దుతు - విశేషిత్తుచ్చొల్లిక్కాణీరెన్దపడి.

హర్దతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్తు అస్యయిత్తు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పిఱి
రెన్దితి). “పిఱిర్” ఎన్దు - ఈశ్వరన్దైచ్చొల్లుమ్ ప్రకారన్దై యపపాదిక్కితార్
(త్రివిధాత్మత్యాది). (అప్సరుకు) - ఉత్పన్నాపది; ఇతుక్కు హేతు (విసజాతీయే
త్యాది). ఆత్మవైచ్చొల్లుమ్ ప్రకారన్దైక్కాట్టుకితార్ (పారుళెన్దిత్యాది). వైశేషి
కమతరీత్యా సన్దైయై యపపాదిక్కితార్ (ద్రవ్యాణీత్యాది). “పుధివ్యపేజోవా
య్యాకాశకాలదిగాత్మమనాంసిననైవ” ఎన్దుఆత్మవైయుమ్ ద్రవ్యమాకచ్చొన్నాన్
వైశేషికన్. “సమ్మి నేన్” ఎన్దుతుక్కు తాత్పర్యమ్ (అన్దైయత్యాది). శబ్దార్థమ్

(౧) గీ.౧౫-౧౭.

౧౩౨ కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బుగ్గి-పా, పెరియ వాచ్చాన్బిల్లై వ్యాఖ్యానమ్.

నాన్ అపహరి త్తతు. నమ్మతల్ - ఆత్మైప్పడుతల్. పరద్రవ్యతై యాశై
 ప్పడుకై యితే - అపహరమావతు. (౧) “వన్ కళ వన్” ఎన్ఱుమ్, (౨)
 “కళవన్” ఎన్ఱుమ్ ఆగ్నార్ కళనుసన్ధి త్తతితే ఇవర్ కుక్ + ముతల్. (౩)
 “కిన్దేననకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహరిణా.” ముతల్ భగవచ్చేషత్వ
 త్తళవిల్ నిట్టాతే, శేషత్వకాష్టైయిలే నిట్కిఱ ఆత్మనస్తునైక్కిడిర్
 నాన్ అపహరి త్తతు; తదీయ శేషమానవన్ఱితే ఇవ్వాత్మావుక్కు అన
 న్నార్వత్వముశ్శతు.

అపహరత్తిల్ వన్దాల్, ద్రవ్యత్తినుడై య శ్లాఘ్యతైక్కుమ్ అభి
 మాని త్తనన్ శ్లాఘ్యతైక్కుమ్ తక్కవడి ప్రాయశ్చిత్తమ్ కనత్తిరు
 (సమ్మతలిత్యాది). ఆత్మై అపహరమాసపడి యన్దెన్న (పరద్రవ్యతైయిత్యాది). తమ్మై
 ఆత్మాపహరియాక అనుసన్ధిక్కైక్కిడియన్దెన్న (వన్ కళ వనిత్యాది). “వన్
 కళవన్” ఎన్ఱు-తిరువాయ్ మొట్టికళ్ళవన్ఱు తిరు మొట్టి. సన్దెయే తన్న వరుకుకిఱార్
 (ముతలిత్యాది). సింహవలొక నన్దాయేన సన్ పారు శెన్నుతల్. “తన్నై” ఎన్ఱుక్కు
 త్రానాన తన్నైయాక త్రాత్పర్యమరులిచ్చెయ్కిఱార్ (భగవదిత్యాది). “శేషత్వకాష్టై
 యిలేనిట్కిఱ ఆత్మవస్తు” ఎన్ఱై యుపపాదిక్కిఱార్ (తదీయేత్యాది). తచ్చేషత్వమ్
 తదీయ శేషత్వ వ్యాప్తమాకైయాలే, తదీయ శేషత్వమిల్లాతపాతు తచ్చేషత్వమ్ కులైకై
 యాలే అన్యార్వత్వమ్ ప్రసక్తమామ్; అత్తాలే-అనన్యార్వత్వ మిలైయామెన్ఱుకరుత్తు.

“పిఱిర్” ఎన్ఱు - స్వామివైలక్షణ్యమ్ శొన్నత్రాలుమ్, “సల్” ఎన్ఱు ద్రవ్య
 వైలక్షణ్యమ్ శొన్ఱైయాలమ్ ఫలిత్తతోర్ధితై యరులిచ్చెయ్కిఱార్ (అపహరత్తిల్
 వన్దాలిత్యాది). “త్పణకాష్టాపహరేణయో దోషఃపరికిర్తితః | స్వర్ణరత్నాపహరేపి
 తావానేవభవేత్కథమ్ || కదర్బస్వాపహరేణ యోదోషఃపరికిర్తితః | శోక్రియ
 స్వాపహరేపి తావానేవభవేత్కథమ్ || ఆత్మవస్తుయతో సర్వస్యాత్మే శస్తుపరం పుమాన్ |
 తస్మాదస్యాపహరణే దోషస్యాన్తోనవిద్యతే” ఎన్నిఱవివచనక్లశ్ ఇవిడత్తిలనుసన్ధి

(౧) తి-వాయ్ ౧-౧-౪. (౨) తి-మొ-౧-౧-౧. (౩) భార-ఉద్యో-౪౨-౩౪.
 † (పా) మూలమ్.

కణ్డినున్ శిలుత్తామ్బు, గి-సా, పెరియవాచ్చాచ్చిల్లై వ్యాఖ్యానమ్. ౧౩౯

కు-మితే. బొమ్మణనస్తువై యపహరిత్తాప్పొలస్తే చణ్ణాళన్ వస్తువై
యపహరిత్తాల్; ద్రన్యజ్జళిలుమ్ గురులఘుభావత్తాలే ప్రాయశ్చిత్తవై
షమ్యముణ్ణితే. విఱకు వైక్కోల్ కళన్తకణ్ణాప్పొలఱ్ఱితే రత్నత్తైక్కళన్
కణ్ణాల్; ఆత్మవస్తు శ్రీకొస్తుభస్థానీయమాయ్, ఉడైయవన్ సర్వేశ్వర
నాయితేయరుప్పతు.

(నమ్మినేన్ మడవారై యుమ్) ఈశ్వరనుక్కభిమతమాన వస్తువై
అపహరిత్తనాన్, దేహత్మాభిమానికళి, “ఏన్నతు” ఎన్తభిమానిత్త
వస్తువై యపహరిక్క చొల్ల వేణుమో; రాజరత్నాపహరమ్ పణ్ణలజ్జా
తనాన్ కదర్బునుడై యవిఱకుమ్ వైక్కోలుమ్ అపహరిక్క అజ్ఞువేనో.

ఇత్తాల్ - ఈశ్వరనుక్కు అభిమతమాన వస్తువై యుమపహరి త్తే; ;
అన్యరుడై యఅభిమతవిషత్తైయు మపహరి త్తే నెన్తపడి. “ మడవార్ ”
ఎన్తయాలే అజ్ఞుమ్ అనన్యార్జులై యే అపహరి త్తే నెన్తపడి.

(మున్నెలామ్) ఇప్పడి దేహత్మాభిమానియాయుమ్ విషయప్ర
మానాయుమ్ పొన్ద కాలదాన్ సాసధియాక ప్పెల్లొళి? ఈశ్వరనో
పాతి ఆత్మావుమ్ నిత్యన్, కాలముమనాది, అచిత్సమ్బద్ధముమనాది
యాకై యాలే మున్బుళ్ళ కాలమెల్లా మితువేయత్తై యెన్తె.

యన్దో. కదర్బున్ - తుద్రన్. “పిఱిసన్ పారుళి” ఎన్తైక్కటాక్షిత్తు తాత్పర్యమ్
(ఈశ్వరనుక్కు ఇత్యాది).

స్త్రీకళిన్నాలే మడవ్వనైనుట్టు వికేవత్తతుక్కు ప్రయోజనమ్ (మడవా
రిత్యాది). హర్దాభిప్రాయమ్ (ఇప్పడియైత్యాది). అనాదియాక ఆత్మావహరమ్ పద్ద
తుక్కు పేతువైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఈశ్వరనోపాతియైత్యాది). మేలుక్కప.

గరంకణ్ణినుణ్ శీటుత్తామ్బుగి-పా, పెరియవాచ్చాన్బిలై శ్చవ్యాఖ్యానమ్.

ఉమ్ముడై యతణై కుత్తెవన్ శ్చిరున్దతు, ఆధ్వార్ ఉమక్కు నిర్దే తుకమాకవువకరి త్తవళ వేతెన్; అజైచ్చిల్లకితార్ మేల్;-(శేమ్పాన్ మాడత్తిరుక్కురుకూర్ నమ్మిక్కు) ఎన్నుడై య పూర్వపుత్తజైయా రాయుమ త్తనై అపూర్ణరోఆధ్వార్.† (“ఎన్నైయుపేక్షి త్త కాలమిన్వ శవు, పాపమిన్వశవు” ఎన్దుపార్ కుమ్మడియన్డై ఆధ్వారుడై య పూర్తి. నాన్ ఆత్మాపహరమ్ పణ్ణినేన్, విషయప్రవణనానేనెన్దు కై విడుమ్బడి యన్డై).

ఆధ్వార్ తిరువడికలై నీర్ తామ్ కిట్టిసపడియెన్నెన్; విషయజ్ఞ భుక్కు అర్థనేడి, అర్థాపహరత్తుక్కిడమ్ పార్ త్తుత్తిరియానిక్క, అచ్చె మ్మొన్ మాడత్తై క్కళవుకాణప్ప క్కేన్; అజ్గేవై త్తమానిధియైక్కణ్ణు అకప్పట్టేనెన్దితార్. ఇనర్ కున్దై త్తమానిధిఆధ్వారితే. ఆధ్వార్ తిరువడి కళోపాతితిరునగరియుమ్ ఇనర్ కున్దై హణీయమాయుక్కుయాలే తిరునగరియైక్కవిపాడుకితార్.

(ఇన్దు అన్బనాయ్) ఇతుక్కుమున్బు ఎనక్కొరునినై విన్దిక్కే యిరుక్క, అచిన్దితమాక ఆధ్వార్ తిరువడికళితే ప్రవణనాకక్కణ్డేన్.

తారికై (ఉమ్ముడైయవిత్యాది). * నమ్మిపదతాత్పర్యమ్ (ఎన్నుడైయవిత్యాది). “సుడవారైయుమ్” ఎన్దుత్తైక్కటాత్తిరు “శేమ్పొన్ మాడమ్” ఎన్దువర్దిత్తతుక్కు శబ్దపరహరయపేణ తాత్పర్యమ్ (ఆధ్వారిత్యాది). వర్దిత్తతుక్కు తాత్పర్యాశ్రయమ్ (ఆధ్వార్ తిరువడికళిత్యాది). ఆధ్వార్ నిధియానాల్ తిరునగరియైవర్దిప్పానెన్నెన్దు (ఆధ్వారిత్యాది).

“ఇన్డే” ఎన్దుత్తై ఇన్డేఅన్వయిత్తు ప్రతీకమ్ (ఇన్డప్పనాయ్డెత్తతు). (ఒరునినైవిన్ది క్కే) ఎన్దుతు - ఆత్మాపహరమ్ అతిక్కురమెన్దుమ్, విషయప్రావణ్య మాకాతెన్దుమ్, భగవచ్చేవత్వముదేశ్యమెన్దుమ్, తదీయశేవత్వమ్ పరమాదేశ్యమెన్దుమ్ ఇప్పడి హిత చిన్దైయిన్దిక్కే యెత్తపడి. ఇతు “ఇన్దు” ఎన్దుతుక్కుతాత్పర్యమ్.

† కున్దులిరెమ్ అధికపాఠమ్.

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్ము గె-పా, పెరియవాచ్చాన్నిచ్చెల్లెవ్వాళ్ళానమ్ ౧౪౧.

అనాదికాలమ్ ఆత్మాపహారమ్ పణ్ణియుమ్ విషయప్రవణనా
యుమ్ పోన్దవేతుఱ్ఱువుక్కుడలొకై యన్ది క్కే, శరణ్యప్రభావత్తైలేవేదో
దుక్కుడలొక కృషిపణ్ణినారై పోలేఫలిత్తుక్కుడునిఱ్ఱుక్కణ్ణేన్; “నాన్,
ఎన్నుతు” ఎన్దిరుక్కైతవిర్ న్దు ఇతరవిషయజ్జిల్ విరక్తరాయ్; భగ
వచ్చేపత్వత్తళివిల్ నిల్లాణేఅతినెల్లయాన తదీయశేషత్వత్తళివిలే నిన్ద్రా
రాత్వార్; ఇన్ద్రకమాపేత్తైయన్ది క్కే, ముతలడియిలే నాన్ ఆత్వార్
తిరుచడికళిలే ప్రవణనాక ప్పెదోదేన్.

(అడియేన్) ఆత్వార్దుడై య వైభవత్తైయనునన్దిత్తు, (౧) “గుడైర్దా
స్యముపాగతం” ఎన్దిఅపడియే అతుక్కుత్తైదు, “అడియేన్” ఎన్ది
తార్. ఆచార్యర్కడై, “నమ్మి” ఎన్నక్కట్టిత్తావోలే, ఆచార్యర్కళి
లత్తైత్తాల్ “అడియేన్” ఎన్దిఅతుమ్-శ్రీమధురకవికళి వాసనైయా లే
యాయిదు.

(శతిర్ తేన్) శతిరై యుడైయేనానేన్. ఈశ్వరశేషమానకత్వ
వస్తువై “ఎన్నుతు” ఎన్దిరుక్కైక్కుమ్, ఇతరవిషయప్రపానకత్వక్కుమ్
మేఱ్ఱుట్టశతిర్ కేడిలైయితే; అనదోవిట్టు భగవద్విషయత్త శివిలే
నిల్లాణే, ఆత్వార్శత్రుమ్పరుమ్బడియాన శతిరై యుడైయేనానేన్. (౨)

అజ్ఞానూబ్బట్టుక్కు పెరియవాచ్చాన్నిచ్చెల్లెవ్వాళ్ళానమ్

ముదోదోదు.

“ఇన్దు” ఎన్దుపదత్తై యుట్కొణ్ణువివరిక్కితార్ (అనాదిత్యాదివాక్యత) య
త్తై. “నమ్మి” ఎన్దుత్తై క్కటాక్షిత్తునాన్ఎన్నా తే “అడియేన్” ఎన్దుకుక్కుత్తాత్వ
ర్యమ్ (ఆత్వార్దుడైయవిత్యాది). ఇత్తాల్ ఓరర్థవిశేషమ్ సూచితమాయిదోదోదోతార్
(ఆచార్యర్కళిత్యాది). శతిర్ ఇన్దుతేన్దువ్యావుత్తి పూర్వకమాక పరుశిచ్చెయ
కితార్ (ఈశ్వరేత్యాది). (౩)

(౧) రా-క-౪-౧౨.

౧౪౨ అభికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారయళిచ్చయ్యత

అభికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

అన. — అష్టామ్బాట్టు. (నమ్మినేనిత్యాది) కీర్త - “నన్నెయిల్ మిక్క-నాన్మత్తెయాళికిళ్ పున్నెయొక్కరుతునర్” ఎన్నుళ్ళొక్కట్టు వర్కిళ్, “అన్నెన్నెయొకిటతేణ్మమ్, అనల్ శ్రీ లే బన్మయిరణ్డెచ్చొరెన్మమ్, * పెరియనన్ కురుహర్ నకన్ నమ్మక్క-భురియేనెట్టిర్, నీర్ తామ్ ఆల్ వారుక్కు-అమ్మెయన ప్రకారమెన్?, మున్నున్ననిలై యిలేనిన్మప్పిన్మ అత్తొరైక్కిట్టిసిర్; నీర్ అత్తొరైక్కిట్టుకై కురుచిజన కిరార్” ఎన్నుమ్ కేట్ట; “అనాదికాలమ్ అనాజ్క-రార్థకామపర వశనాయ్, అతిల్ ప్రధానపురుషార్థమానకామమ్ అర్థసాధ్యమూకై యాలుమ్, అవ్విషయసజ్గమ్ బన్మిరణ్డెన్మ అళివల్ నిల్లామైయాలే అవ్విష యజ్గల్ పలవల్లై యుమ్పొ యనుభవిక్కైక్కుమ్, అతుక్కు-అర్థార్థ న్నాథమాకవుమ్ దేశాన్తరపర్యటనమ్ పణ్ణానిక్క, తిరునగరియిల్ మాడణ్డల్. మేరుళిఖరణ్డెక్కొడువన్మనై త్తాప్పోలే మిన్నిత్తోల్ శ్రీ శ్రీ; ఇతొరు దేశవిశేష మిరున్మపడియెన్, ఇదైశ త్తిన్ విశేషజ్గలై ఆరాయ్మన్ విలక్షణవిషయజ్గభుణ్డాకిల్ అనుభవిక్కి-తోమెన్మ ఊరిలేపుక్కేన్; అతు వేపల్ న్నాళాక అదైశనిర్వాహకరాన అత్తొర్ తిరువడిళిలే ఆద రమ్జనిత్తు, అనర్ క్కేయాలాయ్ విషయాదిన్మ వెన్మేన్, ఇతితేనాన్ నిన్మనిలై” ఎన్ను అనర్ కళుక్కు ఉత్తరమ్ శొల్లుకిరార్.

వ్యా:- (నమ్మినేనిత్యాది) కీర్త - శామరుళిచ్చయ్యతపునై ఎన్మై త్తల్ క్కట్టు ప్పోకామైయాలే, అతిల్ ప్రధానమాయ్ అవై యెల్లవల్లై యుమ్ తనక్కుళ్ళేయుడై త్తాయ్ పుత్తొన్మిరణ్డె ఉపాదానమ్ పణ్ణాకి

ఆరు:- అష్టామ్బాట్టు. (నమ్మినేని) విలక్షణవిషయజ్గభుణ్డాకిల్ ఆనుభవిక్కు-లామెన్మమ్, కెమ్మెన్ మాడమాకైయాలే అర్థార్థమమ్ పణ్ణాలామెన్మమ్, ఊరిలే భావేనెన్మత్తు. - “కుడవార్, కెమ్మెన్ మాడమ్” ఎన్మిటత్తైక్కిటాక్షేత్తు.

కణ్ఠినుణ్ శిఖుత్తామ్బు, గి-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

౧౪౩

తార్. (నమ్మినేన్ పిఱర్ నన్ పొరుల్ తన్నెయుమ్ నమ్మినేన్ మడవారై
యుమ్) అతిల్ ప్రధానదోషమాయలునన - ఆత్మాపహారమున్ అన్య
విషయసజ్జయుమితే. ఆత్మాపహారమావతు - భగవదేక శేషమాన ఆత్మ
వస్తునై స్వతన్త్రబుద్ధిపణ్ణిపదరిత్తుచిన్నకై.

(పొరుల్ నస్తు: (౧) “సత్యచ్చ” ఎన్ఱుమ్ (౨) “ఉళ్ళతు” ఎన్ఱుమ్ శొల్లు
మ్మడి ఉడ్డా యే పొరుముతు; అహమర్థమాయ్, ఎన్ఱుమ్ ప్రకాశ జేపొగన్
వ. (౩) “నాభావోవిద్యతేనతః” ఎన్ఱిఱిపడియే. (నన్ పొరుల్) విలక్షణ
ద్రవ్యమ్. (౪) “ఎణ్ పెరుక్కన్నలత్తోణ్ పొరుల్” ఎన్ఱుమ్, (౫)
“నన్ఱాయ్ ఇనమ్ కడన్ఱు” ఎన్ఱుమ్ - ఆగ్రూర్ పాడే కేట్టుచొన్నకై య. లే,
“నన్ పొరుల్” ఎన్ఱితార్. నన్ఱెయనతు - (౬) “పచ్చభూతాత్మకం
వస్తు” ఎన్ఱుమ్, (౭) “మేమ్మరుల్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱిపడియే
దేహత్తుక్కువస్తుతై యుణ్ణెయాకిలున్ అతుపోలే అనిత్యమాయ్ అనవరత
వికారాస్పదమాయ్ అత్యన్త హేయమాయ్ అజ్ఞానమాయ్ అసుఖ
మాయ్ అభోగ్యమాయరుక్కై యన్ఱి కేల్, నిత్యమాయ్ నిర్వికారమాయ్
అత్యన్త విలక్షణమాయ్ స్వయంప్రకాశమాయ్ సుఖమాయ్ స్వభావతో
భోగ్యమాయరుక్కై య. లే “నన్ పొరుల్” ఎన్ఱితార్.

(దోషమాయలునన) ఎన్ఱతు - అర్థతెన్ఱుపడి. ఇన్ఱవస్తుతాన్ నిత్యమాయ
రుక్కుమెన్ఱరుళిచ్చెయ్కితార్ (సత్యచ్చ ఎన్ఱుతోడన్ఱి). ఉళ్ళతాణ్కొన్ఱుతోర్
బుమ్క్రమమెన్ఱెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అహమర్థమాయెన్ఱుతోడన్ఱి). నిత్యమాయరు
క్కుమెన్ఱెన్ఱు ప్రిమాణరుళిచ్చెయ్కితార్ (నాభావోవిద్యతేనతః) ఎన్ఱు ఆత్మవస్తు
విలక్షణమెన్ఱు తిన్ఱపడియెన్ఱెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎణ్ పెరుక్కన్నలత్తోణ్).
(౧) తై. ఆ. ౬. (౨) తి. వాయ్. ౧. ౨. ౪. (౩) గి. ౨. ౧. ౬. (౪) తి. వాయ్. ౧. ౨. ౧౦.
(౫) తి. వాయ్. ౧. ౧. ౬. (౬) (౭) తిరుమాల్. ౩౮.

౧౪౪ యమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనారుళిచ్చెయ్త

(పిటర్ నన్ పొరుళ్) ఇఱ్ఱు, “పిటర్” ఎన్నతు - సర్వేశ్వరనై.
 “పిటర్” ఎన్నతు అన్నరైయితే. (౧) “ఉత్తమఃపురుష స్తస్యః పర
 మాత్మేత్యుదాహృతః” (౨) “విద్యాపిద్యేఈశతేయః సాన్యః”
 ఎన్నిటపడియే - చేతనాచేతన విసజాతీయనాన సర్వేశ్వరనాయత్తు - అన్య
 నాకితాన్, (౩) “ఉయర్వతిపుయర్ నలముడైయనన్” (౪) “ఎత్తై
 యిలన్నలమ్” (౫) “ఎన్నాల్ యరుమ్ నలత్తాలుయర్ న్దు యర్ న్దు
 స్పాలనన్” ఎన్నుమ్ పులపడియాలున్, ఈశ్వరనై చిదచిద్యావ్వు త్తనాక
 ఆత్మార్ పాడేకేట్టుప్పొరుకై యాలే అన్దవ్యావ్వు త్తితోడై, “పిటర్”
 ఎన్నితార్. అన్యనాకితాన్ - కూడియిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ కార్లజ్జిల్
 కూట్టుప్పడాతవనితే. అతిల్ చిదచిత్తుక్కళోడే కూడియిరుక్కచ్చెయ్ తే
 యుమ్ పరిణామాల్జ్జుత్వదుఃఖత్వజ్జో తన్ పక్కలిలే ఏటిప్పాయామ
 లిరుక్కైయాలే, “పిటర్” ఎన్నితార్. సర్వభూతజ్ఞుకుమ్ అన్తర్యా
 మియాయురుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ * అపహతపాస్మావాయురుక్కు మవని
 తేలనన్. ఇన్ద్రుమ్, (౬) “అవై యాయవై యల్లనమామ్ కేశనన్”
 ఎన్న ఆత్మార్ పాడేకేట్టువై ప్పరితే.

ఈశ్వరనై అన్యనాక పొల్లిల్లో వెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఉత్తమఃపురుష స్తస్యః)
 ఎన్నతోడజ్జి. విద్యైయాలే చేతననైయుమ్, అవిద్యైయాలే ప్రకృతియైయుమ్ శొల్లు
 కిటకు. ఈడ్డే ఎన్న వేణ్ణియిరుక్క - “ఈశతే” ఎన్నిటపడువచనమ్ ఛాన్దసమ్. పిటర
 న్దు - సర్వసౌత్వరనాతల్, అన్తర్యామియాతల్, ఇత్తైఅరుకుకితార్ (అన్యనా
 కితానిత్యాది. చిదచిద్విలక్షణనెన్దు ఇపరత్తిన్దపడియన్నెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్
 (ఉయర్వతిపుయర్ నలముడైయననెన్దుతోడజ్జి). తద్దతదోపద్యో తట్టాతవెన్నుమిడమ్
 ఎడేకేట్టువైత్తారెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇన్ద్రుమ్నైయాయవైయెన్దుతోడజ్జి). ఆత్మ
 పస్తువుక్కు - ఈశ్వరసోడు అచిత్తోడు వ్యావృత్తియైన్దు మత్తై ప్రకారభేదేన

- (౧) గీ-౧౫-౧౭. (౨) కే-౫-౧. (౩) తి-వాయ్-౧-౧-౧.
 (౪) తి-వాయ్-౧-౨-౪. (౫) తి-వాయ్-౧-౭-౨. (౬) తి-వాయ్-౬-౪-౧౧.

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బుగై-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

౧౪౫

అనన్ “ఎన్నతు” ఎఱ్ఱ పోరుమ్ పదార్థమాయ్త్తు ఇవ్వాత్తు వస్తు. “నన్ పొరుళ్” ఎఱ్ఱ - అచిద్యాయ్వుత్తి శొల్లిల్లు; “పిఱన్ నన్ పొరుళ్” ఎఱ్ఱ - ఈశ్వరవ్యావుత్తి శొల్లికిఱు. స్వప్రకాశత్తారే అచిద్యాయ్వుత్తనాయరుక్కుమ్. స్వత్వత్తారే ఈశ్వరవ్యావుత్తనాయరుక్కుమ్; శరీరియాయ్ అచిద్యాయ్వుత్తనాయరుక్కుమ్; శరీరమాయ్ ఈశ్వరవ్యావుత్తనాయరుక్కుమ్; భోక్తావాయ్ అచిద్యాయ్వుత్తనాయరుక్కుమ్; భోగ్యమాయ్ ఈశ్వరవ్యావుత్తనాయరుక్కుమ్. (పిఱన్ నన్ పొరుళ్) ఉడై మైయుమ్ విలక్షణమాయ్ ఉడై యనసుమ్ విలక్షణనాయరుక్కుమ్. ఇతు - * దే పేన్ద్రు మనగిప్రాణధీగ్యోన్యమాయరుక్కుమ్; అనన్ * ప్రభానపురుషాన్యత్ కాలానామ్ పరమనాయరుక్కుమ్.

(నన్ పొరుళ్ తన్నైయుమ్) ఇన్వస్తునైక్కిడీర్ నాన్ ఆలై వుట్టు పోన్దతు. అననుడై య విభూతిమాత్రమా యరుప్పతొరున న్ననై అప హరిత్తేహో, అనన్ మార్ పిలేనైత్తు మననమ్ పణ్ణమ్బుడియాన కాస్తుభ త్తైయన్దోనాన్ కళపుకణ్ణతు. (౧) “ఆత్మానమస్యజగతో నిర్దేవమగుణా మలమ్ బిభర్తి కాస్తుభమణిర్వరూపం భగవాన్ హరిః” ఎన్దిఱ పడియే-(౨) “అఱవనై చూళిప్పడై యన్దనై” ఎన్దొల్లిమ్బుడియాన ఆరుకుకీటార్ (సన్బోరుళై త్తాది). ఈశ్వరమమ్. భోగ్యనాయరుక్కు, భోగ్యతై యారే వ్యావుత్తి శొల్లక్కుడు మావెఱ్ఱ ముతలికళోకట్రు, “అన్నమ్” ఎఱ్ఱమ్, “అన్నమదత్తమ్” ఎఱ్ఱమ్ ఈశ్వరమక్కు భోక్తృత్వస్వాధీనతై చొల్లై కైయారే వ్యావుత్తి కూడు మెఱ్ఱరుళిచ్చెయ్తార్. అన్దలక్షణ్యతై వివరిక్కిటార్ (దే పేన్ద్రు)య మసః ఎఱ్ఱుతోడగ్గి వాఙ్మద్యయత్తారే).

అప్పడి ఆత్మవస్తునై కాస్తుభమాక చొల్లై మావెఱ్ఱ వరుళిచ్చెయ్తార్ (ఆత్మా నమస్యజగతః) ఎఱ్ఱుతోడగ్గి. (నిర్దేవమ్) కర్మరహితమ్. (అగుణమ్) గుణత్రయరహితమ్.

(౧) పౌవరసంహితా:

(౨), తి.న. పే. ౩. ౩-౧.

గరఁ అభికియమణవాళి ప్పెరుమాళ్ నాయనారకుళిచ్చెయ్త,

బ్రహ్మస్వత్వైయన్ నాన్ అపహరి త్తతు. పరమధార్మికనాయ్ పవిత్రపాణి
యాయుష్యానోరు ప్పన్నుడై యద్రవ్యత్వై యన్ నాన్ అపహరి త్తతు.

(౧) “అకారా ధైవస్వమ్” ఎన్ఱు అభియు క్తప్రయోగ ముణ్ణాకై
యాలే, (౨) “అభిబ్రహ్మ” ఎన్ఱు - అకారవాచ్యన్ బ్రహ్మమాన్
యాలే బ్రహ్మస్వమితేభతు.

(పిఱ్ నన్ పారుళ్ తన్నైయుమ్ నమ్మినేన్) స్వమ్ముమ్ విలక్షణ
మాయ్ † స్వానుమ్ విలక్షణనాయరుక్కన్ఱో నాన్ ఇన్ఱున్ఱై అపహ
రి త్తతు. ఇన్ఱాత్తాపహరమ్ స్వతన్త్రునుక్కుమ్ దేహాత్మాభిమానిక్కు-
ముణ్ణామతాకై యాలే. ఇన్ఱాత్ దేహాత్మాభిమానమ్ శొల్లిల్లై.
అప్పోతు, “నమ్మినేన్ పిఱ్ నన్ పారుళ్ తన్నైయుమ్” ఎన్ఱు - దేహా
రక్షణశేషమాక, (౩) “పరద్రవ్యేస్వభిధ్యానమ్” ఎన్ఱిఱపడియే అన్య
ద్రవ్యజ్ఞై ఆకై ప్పట్టుపోన్ఱెన్ఱుమామ్. అన్ఱు, “నన్ పారుళ్” ఎన్ఱు-
అనర్కళి నిన్ఱై వాలే శొల్లిఱిఱతు. (పిఱ్ నన్ పారుళ్ తన్నైయుమ్
నమ్మినేన్) అన్ఱిడన్ఱ్ఱులుమ్ మేలెన్ఱుద్రవ్యజ్ఞై యాన్ఱై ప్పట్టనళ
వన్ఱిక్కే, అనర్కళి శీర్క్క-క్క-నక్క-నిన్ఱై తిరుక్కుమ్ మడిచ్చరక్కై-యా
య్ఱు † (వాణ్) ఆకై ప్పట్టు.

తమ్. “అఱవనై” ఎన్ఱైయాలే (పరమధార్మికన్) ఎన్ఱు. “అఱిప్పడై” ఎన్ఱై
యాలే (పవిత్రపాణి) ఎన్ఱిఱార్. “పవిత్రమ్” ఎన్ఱు - పవిత్రతుక్కుమ్, తిరువాణ్ఱి
క్కుమ్ పేర్. ఆత్మావై “స్వమ్” ఎన్ఱు శొన్నతుక్కు ప్రమాణమరుళిచ్చెయ్ఱిఱార్
(అకారాధైవస్వమ్) ఎన్ఱు. ఈశ్వరనైబ్రహ్మమాకచ్చిల్లిల్లై వేన్ఱువరుళి
చ్చెయ్ఱిఱార్ (అభిబ్రహ్మ) ఎన్ఱు. అదన్ఱై.

ఆత్మాపహరమ్ - స్వాతన్త్ర్యముమ్, దేహాత్మాభిమానముమ్. అత్తై అరుఱి
ఱార్ (ఇన్ఱాత్తాపహరమిత్యాది). స్వాతన్త్ర్యాభిమానమ్ శొన్నపాతు భగవద్ద
వాపహరమ్ శొల్లిఱిఱతు. దేహాత్మాభిమానమ్ శొన్నపాతు తాకికద్రవ్యమాన స్వరూపి
కళిచ్చిల్లిఱిఱతు; హేయమానము వేన్ఱురుళెన్ఱు శొల్లిఱిఱతెన్ఱెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్ఱి
ఱార్ (అన్ఱునన్ఱురుళెన్ఱు). నమ్మినేన్ఱు. ఆకై ప్పట్టై వేన్ఱుపడి. (మడిచ్చరక్కై)
ఎన్ఱు - ౨. రువనైయమ్ విశ్వసియాత్తేయై లేమాట్టుమడియి లేకట్టిక్కొట్టిరుక్కుము.

(౧) అప్పిళ్ళో-౩ (౨) ఋగ్వేద. (౩) † (పా) స్వామియుమ్. ‡ కుణ్డలితమధికమ్.

శక్తినుజ్జగిలుతాము, ౫-సా, వ్యాఖ్యానమ్.

౧౪౭

(నమ్మినేన్ మడవారైయుమ్) “దేహమేతత్మా” ఎన్నిరుక్కయాలే, ఆత్మజ్ఞానమపిఱన్ద్రాల్ పరమాత్మావేపురుషార్థమామాపోలే ఉడమ్ముక్కుఉడమ్మే భోగ్యమాకైయాలే, పరస్తీ శరీరజగలే భోగ్యమెఱ్ఱు ఆలై ప్పట్టప్పోనేన్. (మడవారైయుమ్) ఆత్మగుణపూర్ణకళాయే పాతి నత్త్యధర్మనిరతైకళాన సాధ్వికళైయాయత్తు నానాళై ప్పట్టతు.

(నమ్మినేన్ మడవారైయుమ్) అన్తిక్కేసామాన్యత్తిల్ స్త్రీకళైయుమ్ ఆలై ప్పట్టప్పోనేన్. (మడవార్) అనర్కళో పురుషవశీకారమ్ పణ్ణవతు తన్దాముడైయ మడప్పత్తైక్కాట్టియాయత్తు. (౧) “శతీరశమడవార్” ఎన్ఱు - ఆర్ధ్వార్ సాడే కేట్టువైక్కయాలే, “మడవార్” ఎన్ఱి తార్. (మడవార్) అతిలుమ్ బన్దిరణ్ణయాలై ప్పడుకై యన్తిక్కేపలవిషయజ్ఞైయమ్ ఆలై ప్పట్టేన్. బన్దిలేతువక్కలావతు - అతిల్ భోగ్యత్తైయుణ్ణాకిలితే; అత్తిమ్మైయాలే పలవిషయజ్ఞైయు మాకై ప్పట్టప్పోన్దారాయత్తు; అతువుమ్మన్తిక్కే, (౨) “భూయసవాభనర్థతే” ఎన్ఱు - ఇక్కామన్దాన్ అభివృద్ధమాకైయాలే, తదనుసూపమాన విషయబహుత్వముమ్ అపేక్షితిమితే. ఆకైయాలే అస్వతన్త్రమాన ఆత్మావై స్వతన్త్రమాన నిన్ఱైత్తిరున్దేన్, అనాత్మావాన దేహాత్తిలే ఆత్మబుద్ధిపణ్ణినేన్; అపురుషార్థజ్ఞాన అర్థకామజ్ఞిలే పురుషార్థబుద్ధిపణ్ణినేన్దారా

మడప్పమెఱ్ఱతుక్కు ఇరణ్ణుపారుళ్. ఆతావతు-పాతివ్రత్యమాతల్, కవటభవ్యతైయాతల్. (సామాన్యత్తిల్ స్త్రీకళై) ఎన్ఱతు - సాధారణస్త్రీకళైయన్ఱు పడి. స్త్రీకళే కవటమానభవ్యతైయై యుడైయవర్కళెన్ఱు ఇవరత్తివడియన్ఱెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్కితార్ (శతీరశమడవారెన్ఱుతోడజ్జి). వలవిషయజ్ఞిలే పోకిలితేన్ ? బరువిషయత్తిలే నిఱ్ఱుపోకాతోవెన్ఱు వరుళిచ్చెయ్కితార్ (బన్దిలేతువక్కలావతెన్ఱుతోడజ్జి). కీత్తైల్లామ్ నిగమిక్కితార్ (ఆకైయా రెన్ఱుమతోడజ్జి). (ఇప్పవీవ్రయో

(౧) తి-నాయ్-౨.౧౦-౨.

(౨)

౧౪౨ అర్చకీయమణవాళ ప్పేరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయిత

యేత్తు. ఇవ్వపిప్రయోగజ్ఞాళే ఇవైయ్యువ్వొస్తేపోరుమ్ అనగ్గజన్మకమా
కై క్కు, ఆయిరుక్కు, ఇవై యెల్లావల్ కై యుమ్ అనుష్ఠిత్తుప్పోస్తేన్.

ఇవ్వనుష్ఠానమ్ ఉమక్కప్పొత్తుణ్ణాయ్ తైన్న (మున్నెలామ్.)
ముత్తాలమడైయ. (౧) “అనాదిర్భగవాన్ కాలః” ఎన్ఱు - కాలమ్
నిత్యమాకై యాలుమ్, అనుష్ఠాతావాన చేతనన్ నిత్యనాకై యాలుమ్,
తదుపకరణభూతకరణకళేబరజ్ఞుమ్ ప్రవాహతయా నిత్యజ్ఞాకై యా
లుమ్, ఇవ్వనర్థబుద్ధిక్కుడియ్నాన అవిద్యాకర్మవాసనైకళో నిత్యజ్ఞాకై
యాలుమ్, ఇతువే ఎనక్కు యాతైయాయ్ పోన్దతు. అకృత్యజ్ఞో
ఒన్ఱిరణ్ణాకిలుమ్ ఆశ్వసిక్కులామ్, కాలమ్ పరిమితమాకిలుమ్ కణ్ణుధరిక్కు
లామ్, అనాదికాలమ్ అపరిమితమాన అనర్థజ్ఞై అనవరతమునుష్ఠిత్తు
ప్పోస్తేనెన్ఱు తాత్పర్యమ్.

కీర్త్ - తమ్ముడైయ పున్దైశొన్నార్: మేల్ - తామ్ అత్వారా
లేఅగ్గీకృతరాన ప్రకారమ్ శొల్లుకితార్ (శేమ్ పానిత్యాది) నాన్ అర్థా
ర్జనేచ్చువాయ్ దేశాన్తరసన్సారమ్ పణ్ణానిఱుచ్చెయితే దై వాయత్త
మాకత్తిరునగరియిలే మాడజ్ఞో ఒగ్గియుయర్ న్దపొత్కొన్ఱు తోల్ శ్రి
గ్గజ్ఞో) ఎన్ఱు-“సన్సారుళ్ తన్నైయమ్, మడవారైయమ్” ఎన్ఱు ఆపిశబ్దప్రయో
గజ్ఞశ్చపడి. సృష్ట్యైదియిలేకొడత్తకరణజ్ఞో సంహారవర్మస్తమిరున్దతేయాకిలుమ్,
సంహరత్తిలే సప్తమాంకలన్తరాదియిలే సృష్టజ్ఞభాకైయాలే ప్రవాహతోనిత్యమా
యిరుక్కుమ్.

“సమ్మినేన్ పిఱర్ సన్సారుళ్ తన్నైయమ్” ఎన్ఱు తొడగ్గి అకృత్యజ్ఞో అనే
కగ్గజ్ఞాకైయాలుమ్, “మున్నెలామ్” ఎన్ఱు కాలమ్ అనాదియాకైయాలుమ్ ధరిత్తిరు
క్కుప్పొక్కాతెన్ఱుపడి. “శేమ్మినమాడత్తిరుక్కురుకూర్ సమ్మిక్కున్నాయ్” ఎన్ను
కుళపుక్కుమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయికితార్ (నానర్థార్జనేచ్చువాయెన్ఱు తొడగ్గి).
(పొత్కొన్ఱు తోల్ శ్రితు) ఎన్ఱు - పొన్నయమాంకతోల్ శ్రితెన్ఱుపడి. “ఒగ్గి - ఉయ

(౧) వి.పు. ౧-౨-౨౬.

కణ్డినన్ శిలుత్తామ్మ గీతా, వ్యాఖ్యానమ్.

౧౪౯

భీతి; “ఇడ్డేపోయ్ అర్థాపహరమ్ పల్లలామ్ ఇశుతాననగరియన్ శైయా లే
నాగరికై కళాన మడవాలై యుమ్ ఇమ్మాడగ్గళితే కాణలామ్” ఎన్ఱు అటు
తియిట్టు, నట్టేవిల్గిడల్ పుక్కేన్ ; అన్నగరిక్కు నిర్వాహకరా వాఱ్ఱార్
తిరునమ్మాడర సంసిద్ధరాకై యా లే అవ్విః త్తిల్ తిస్కరసచ్చరణమిన్ఱామై
యా లే బరువైన్ఱననకాశ త్తిల్ త్త్రుబన్ఱు పుక్కుప్పి అన్ఱననన్ఱైపో లే ఎనక్కు
మ్ ఆఱ్ఱార్ సకాశ త్తిలే అపహరబుద్ధిపోయ్ ఉళ్ళే ఆఱ్ఱార్ తమ్మై క్కాణ
వేణుమెన్ఱు పుక్కు అనరుడై య పూర్తియైక్కణ్ణు నిన్ఱాపోలే యరుక్కి
అసర్ కు అన్బనాయ్ విట్టేన్.

(శెమ్పాన్ మాడమ్) ఆఱ్ఱారుక్కు (౧) “కైకై కణ్ ముద్రీ లేన్ ”
ఎన్ఱుమ్, (౨) “ఆరానన్బినడి యేన్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లకిః భగవద్విషయ త్తిల్
అత్తున్నతమాన అధ్యనసాయానురాగజ్ఞి పోలేయాయ్ త్తు మాడగ్గళి
నోక్కముమ్ తిఱమైయుమ్ పొత్తునవు మిరుక్కిఱవడి.

(శెమ్పాన్ మాడ త్తిరుక్కురుకూర్ నమ్మి) ఆఱ్ఱారుడై యః నయ
ర్వద్రమతిపోలేయాయ్ త్తు ఇడ్డేశ త్తిలుమ్ ఇరుళద్రీలు ఒళియేయాయి
రుక్కుమ్బడి. అడ్డేశికరుమ్ ఆఱ్ఱారుట్టై ఆసక్తియా లేపాలిన్ఱు నిఱ్ఱు
మనర్ కళాయ్ త్తు. (శెమ్పాన్ మాడ త్తిరుక్కురుకూర్ నమ్మి) మాద్రీలుమి

రొద్దు” ఎన్ఱు తుమి శైచ్చొల్లాడ, మికపుముయర్ నైష్ఠపడి. (నిన్ఱాపోలే) ఎన్ఱు తు -
ఒరు హేతువిన్ఱిక్కే యెష్ఠపడి. ఆఱ్ఱారుడైయ ఆధ్యనసాయమ్పాలే యరుక్కిఱ
తిన్ఱైయుమ్, అసురాగమ్పాలేయరుక్కిఱపొత్తునవు మెష్ఠపడి. (పొత్తునవుమ్)
ఎన్ఱు తు - బౌజ్జన్వల్యమ్.

నమ్మియెష్ఠపదతుక్కు త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అడ్డేశికరు మెష్ఠతోడజ్జి).
(మాద్రీలుమినుజ్జిన) ఎన్ఱు తు మాద్రీ గ్రోతినవెష్ఠపడి. “శెమ్పాన్” ఎన్ఱు తుక్కు త్తాత్పర్య

(౧) తి-వాయ్-గీ-౮-౮.

(౨) తి-వాయ్-౬-౧౦-౨.

౧౦ అధికీయమణవాశస్యైరుమాళ నాయనారమళిస్సేయత

నుజ్జిన్ పొన్నా లేశ మైన్దమాడమాయ్, అతుతాన్, (౧) "అత్యైరానలదీ
ప్రతుత్ స్థానంవిజ్ఞార్థహత్తనః" ఎత్తు పరమపదత్తిన్ తేజస్సుపోలే
పార్క్క-పుమ్ అణుకపు మొట్టాతపడియుక్తైయన్తిక్కే, కణ్ పడైత్తా
ర్క్కెల్లామ్ కాణలుమాయ్ క్కిట్టపుమామ్మశ్చి స్పృహణీయమాసదే
శమ్. (శెమ్మెన్ నూడమ్) (౨) "తువళిల్ మామఃశిమాడ మోజు తులై
విల్లిమజ్జలమ్" ఎత్తు ఉకన్దనళిన నిలజ్జళిల్ మాడజ్జళుమ్ ఆధ్వార్క్కు
ఉపాదేయమానావోలే, ఇన్దర్క్కుమ్ ఆధ్వార్హదైయ *మతినలజ్జళో
పాతి మాడజ్జళుమ్ ఉపాదేయమాయిరుక్కిఆతాయ్త్తు. ఆకైయాలే
అర్థకామప్రవణరైయుమ్ ఆళాక్కుమ్ దేశమాయ్త్తు.

(నమ్మిక్కన్సనాయ్) అర్థకామాదికళై నమ్మిపోన్దనాన్ ఆధ్వార్
క్కు అప్పినామేవిట్టే. అర్థకామజ్జళిన్ భోగ్యతైయుమ్ ఆధ్వార్
పాడే కాడైయాలే అవర్క్కే అన్సనాయ్విట్టే. కీడాప్పట్టిలే "అన్దై
యాయ్ తనాయ్" ఎన్దైయాలే "మాతాపితా" ఎన్నుమిడమ్ శొన్నా
ర్; ఇళిల్ - "యవతయః - విభూతిః" ఎన్నుమిడమ్ శొల్లుకిత్తార్.

మరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతుతాన్ అత్యైరానలదీప్రమ్) ఎష్టుతోడజ్జి. "శమ్మెన్
మాడమ్" ఎష్టువర్ణితమక్కు ప్పిన్నైయుమ్ ఒరుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్
(తువళిల్ మామఃశిమాడమ్) ఎష్టుతోడజ్జి. "నమ్మి" ఎష్టుపదత్తైక్కటాక్షిత్తుక్కొట్టు
అరుళిచ్చెయ్కితార్ (మతినలజ్జళోపాతిమాడజ్జళుమెష్టుతోడజ్జి).

అర్థకామజ్జళై ఆకైప్పట్టుపోన్దనీర్, ఆధ్వార్క్కున్సనానపడియెన్నెన్న మరుళి
చ్చెయ్కితార్ (అర్థకామజ్జళిన్ భోగ్యతైయుమ్ ఎష్టుతోడజ్జి). అర్థకామజ్జళిన్ భోగ్యతై
యుమ్ ఆధ్వార్పాడే ఉడ్డైకైయాలే "యవతయః, విభూతిః" ఎన్నుమిడమ్
శొల్లిల్ నొప్పడి.

(౧) భార-ఆం-౧౬౩-౧౯.

(౨) తి-వాయ్-౬-౫-౧.

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బుగి-చా, వ్యాఖ్యానమ్.

౧౫౨

(అడియేన్) స్వత స్తనాయప్పన్దనాన్ సమ్మిక్కుశేషమానేన్. ఆధ్వార్ క్కుప్పిఱన్దన్మతిసలగ్గల్ పోలే క్రమత్తిలే నరుకై యన్దిక్కేలన్బ ముఱ్ఱుట్టు అడిమైపిఱ్ఱుట్టు. (సమ్మిక్కున్దనాయడియేన్) ఆధ్వార్ తిరున. ప్పాక్షరసంసిద్ధరాకై యాలేఱినరుడై యకిటాక్షులత్తనాకై యాలే అన్బా త్రత్తిలేపదత్రయార్థత్తిలుముళనాయ్విట్టేన్. ఇనివాళి. అఙ్గు - తదీయ సహమాన తద్విషయమాయిరుక్కుమ్; ఇఙ్గు-ఆధ్వారుక్కే యాయిరుక్కుమ్.

(శతిర్ త్తేన్) శతిరనానేన్. (౧) “మోక్షయిష్టామి” ఎన్దనన్ ముఱ్ఱుడై త్తణ్ణిర్ పార్ త్తిరాతే ఆధ్వారుడై యప్రభానత్తైయుట్టువెట్టేన్. (సమ్మిక్కున్దనాయ్ - శతిర్ త్తేన్) (౨) “మాత్సాల్ మనమ్ శుష్కపమజ్జైయర్ తోళోకై విట్టు” ఎన్దిఱపడియే ఆధ్వారుక్కుఅన్దనాయ్ అన్దవిషయజ్గళై వెట్టేన్. (సమ్మిక్కున్దనాయడియేన్) ఆత్మాత్మీయజగ్గిరణ్ణుమ్ ఆధ్వారు.

అడిమైముఱ్ఱుట్టు అస్పృశాకవేణ్ణావోవెన్న నరుకుడితార్ (ఆధ్వార్ క్కుప్పిఱన్ద మతియిత్తాది). జ్ఞానపూర్వకమాక భక్తియుఱ్ఱాకైయన్దిక్కే భక్తియుఱ్ఱాయ్ స్వరూప జ్ఞానమ్ పిఱ్ఱుత్తెన్దపడి. అతాకిఱతు - “మతిసలమరుళినన్” ఎన్దు ఆధ్వార్ క్కు స్వరూపజ్ఞానమ్ ముఱ్ఱుట్టు భక్తిపిఱ్ఱుట్టు, ఇవర్ క్కు “అన్దనాయ్” ఎన్దు భక్తి ముఱ్ఱుట్టు “అడియేన్” ఎన్దు - స్వరూపజ్ఞానమ్ పిఱ్ఱుట్టు. “అన్దనాయ్” ఎన్దు అర్థకామగ్గళిన్ ప్రావణ్యమ్ ఆధ్వార్ పక్కలిలేయుఱ్ఱాకైయాలే మగ్గళుచరమ. పదార్థగ్గళాన అసన్యోపాయత్విముమ్, అడియేన్దు అసన్యాగ్గళేషత్వముమ్ శొల్లు కైయాలే పదత్రయార్థత్తిలుమ్ ఉళనాయ్విట్టేన్దపడి. (తదీయసహమాన) ఎన్దు - తదీయశేషత్వపర్యస్తమాసవెన్దపడి. (ఆత్మాత్మీయజగ్గిరణ్ణుమ్) ఎన్దు - తాముమ్ తమ్ముడైయభక్తియుమ్ ఆధ్వారుక్కు శేషమాన్తెన్దపడి.

(౧) గీ-౧౮-౬౬.

(౨) 3-తిరువ.౧౪.

౧౫౩. అభికియమణి. వాళ. ప్పరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

తాయ్. త్తు. అనర్. తామ్, (౧) “య. నేనీ యెన్ను దై మైయుమ్ నీయే”
ఎన్ను. తద్విషయ త్తిలే సమర్పిత్తాప్సలే. (వడవారై యుమ్-నమ్మిన-
నాన్ - కుక్క త్తే) అనర్. తామ్ * శరీరశమడవారాకై యాలే ఇళిమ్ము
పట్టనాన్, ఆత్మారై అత్తైకొణ్ణు శరీరనాయపిట్టే.

(ఇష్టే ఈశ్వరనై యత్తైకొణ్ణు ఆరభ్యశరీరసాతనమయమ్ పార్ త్తి
రు.ను, పిన్నైయున్ వాసనారుచికళాకిట మణ్ పర్. యివి డామల్ విరజై
యళవున్. పో. నేణ్మన్బుడి యిరుక్కై యన్తిక్కే, ఇష్టేసవాసనమాకవి
ట్టే. ఇష్టే, అనుఅప్పడియానేన్, అన్బుఇప్పడియానేన్; నడువిల్ ఇత్తుక్కు
ఎన్ కై యిల్ కిడప్పత్తొరు పీసువైక్కణ్ణిలేన్, ఇత్తుక్కు * నరవాత్తిన్తి.
న్తిక్కేయిరుక్క. వాల్ వినితామ్బుడి వియ్యుత్తెన్బువిన్తితరాకితార్.

(ఇష్టే, అనుక్కుశరసుమమాడ నిట్క. చెయ్. తే సంసరిత్తుప్పన్దేన్,
ఇష్ట. ఆత్మార్ సన్నిధి. మాహాత్మ్యత్తాలే ఇన్బుళవుమ్విజన్దతెన్బు ప్రీతరా
కితార్. (౧).

అష్టమా బట్టక్కు

అభికియమణి. వాళ. ప్పరుమాళ్ నాయనారమళిచ్చెయ్. త. వ్యాఖ్యానమ్.
ముద్. గ్రీ. యి..

“ఇష్టే” ఎన్బుత్తుక్కు ఇరణ్బుతాత్పర్యమ్, ఒరుక్కార్. త్తిన్తిక్కే వాస.
నారుచికళాకిట మణ్ పర్. యిష్టేసవాసనమాకవిట్టెన్నతల్; అన్తిక్కే, ఒరుపేతు.
వాన్బుమ్మిక్కే ఇష్టేకృతకృత్యనానేనెన్నతల్, “ఇష్టే” ఎన్బువిడత్తిల్ ఏనకా
రమ్స్వరత్తిలే యాయ తాత్పర్యమరుచ్చెయ్. కితార్ (అన్బు ఈశ్వరమమా, డనిట్క.
చెయ్. తేయ్. తొడగ్గి). (స్వరత్తిలే) ఎన్బుత్తు - ఆశ్చర్యత్తిలేయ్. పడి. (౧).

(౧), తి. వాయ్. ౨-F-F.

కణ్డీనుణ్ శిఱుత్తామ్బు ౬ - పా, నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్. ౧౫౩

మూ.—ఇన్ఱుతోట్టు మెఱుమెయి మెమ్మిరాన్

నిన్ఱుతన్ పుకథై త్త వరుళినాన్

కున్ఱ వాడ త్తిరుక్కురుకూర్ నమ్మి

ఎన్ఱుమెన్నై యికథ్ విలన్ కాణ్ మినే.

(౬)

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

ఆతామ్బు. అన:- (ఇన్ఱుతోట్టుమిత్త్యాది) నీర్ తృతకృత్యరాన పడి ఎజ్జనేయెన్నిల్, (౧) “ఏవిల్ కాలమిచ్చై మాలై కి శే త్తిమేవప్పైల్ థైన్” ఎన్ఱుపడియే కాలతత్వముశ్శతమైయుమ్, ఆత్వార్ తమైయే యేత్తుప్పడిపణ్ణినా రెన్ఱిఱార్.

వ్యా:- (ఇన్ఱుతోట్టుమ్, భగవద్విషయ త్తిత్కాట్టిల్ తత్సమ్బుని యాన ఆత్వారు ద్దేశ్య రెన్ఱురుచిపిఱన్దవిన్ఱుతోడజ్జి. (మెఱుమెయి మెమ్మిరాన్) కాలవిచ్చేదమిన్ఱి క్కే ఎనక్కు ఉపకారక రాన వాత్వార్. పోన కాలముమ్ ఎనక్కురుచ్చ భానత్తాలే ఇన్ఱునేని త్తనై. (నిన్ఱు) పాప్య త్తిల్ ప్రిభమానధియాకిలితే గమనప్రసజ్గముశ్శతు. ఎల్లెనిల త్తిలేపు క్కార్ నిల్లె నిఱుమి త్తనై యిత. (౨) “మానిడమ్ పాడన్దకి వియే నల్లెన్” ఎన్ఱు ఆత్వారుక్కు వ్యావర్త్యవిషయమ్ మనుష్యుఱితే. ఇనర్ కు-వ్యావర్త్యమ్ ఎమ్మెరుమానానపడి.

(కున్ఱ మాడ త్తిరుక్కురుకూర్ నమ్మి) పర్వతజ్గల్ పోలే యిరున్ఱుశ్శ మాడజ్గల్లై యుడైయ తిరుక్కురుకూరిల్ నిరవేక్ష రాన వాత్వార్. ఆత్వార్ పూర్తి ఎల్లెకాణవొణ్ణాతాప్పోలే మాడజ్గలినుయర్ త్తి ఎల్లెకాణవొణ్ణాతపడి. (ఎన్ఱుమెన్నైయిత్త్యాది) తామ్ త్త్రమ్ పణ్ణుకై క్కు హేతు శొల్లు కిఱార్. ఆత్వార్ నన్నిధిపోలే కాణుమ్ ఇవరై ప్పేశువిక్కు ఉత్తు ఉజ్జళై ప్పోలే భగవద్విషయ త్తిలన్ఱినాన్ ఆత్వార్ కవియానపడి కాణమాట్టికోళో? (౬)

ఆతామ్బు నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్ర్ ముద్ర్.

(౧) తి-వా-౪-౫-౩.

(౨) తి-వా-౩-F-F.

౧౫౪ కృష్ణమహాశిఖతాము ౬ - సా, నమ్మిలై ఈడు.

నమ్మిలై ఈడు.

వాఱ్ఱ:- (ఇన్ఱుతోట్టుమ్) “ఆర్థ్వార్ ఇప్పోతు ఇజ్జనే విషయీకరి త్తారాకిలుమ్ సీర్ తామ్ అనాదికాలమ్ పుటమ్మే అన్యకరరాయ్ వోన్నే నెన్ఱిర్; ఇన్నముమ్ అప్పడిప్పటమ్మేపోకిలా” ఎన్న; అజ్జనేపోకిలామ్మడి యో ఆర్థ్వారరుళియిరుప్ప తెన్ఱితార్.

(ఇన్ఱుతోట్టుమ్) మేలారునాళితే ఫలిప్పతాకవిట్టువై క్కితారో? విషయీకరి త్తవిన్ఱుతోడక్కి. (ఎఱుమైయుమ్) ఏఱుజన్ఱు మెన్ఱిటతు-ఉప లక్షణమ్. మేలుళ్ళకాలమ్మెల్లామ్మెన్ఱపడి. (ఎమ్మిరాన్) (౧) “పిరాన్ పెరునిలక్కిణ్ణవన్” ఎన్ఱు భగవద్విషయ త్తిలే ఆర్థ్వార్ శొల్లుమత్తై ఉపకార స్తృతియా లే అనర్ విషయ త్తిలే శొల్లుకితార్.

(నిన్ఱు అన్ఱుకత్తై త్తవరుళినాన్) ఉపకార స్తృతియా లే భగవల్లా భ త్తళపుమ్ ఇనరై ప్పల్లీనిన్ఱు పిన్ఱై అతుకిట్టినవాడే అతితతోళో మాటుమ్మడియన్ఱియే, తమ్ముడై య అనుభవత్తుక్కుళ్ళే భగవదనుభవ మామ్మడియన్ఱు ఆర్థ్వార్ ఎనక్కరుళిల్లు. (తన్ పుకత్తై త్త) ఆర్థ్వార్ తమక్కు ఉపకరి త్త భగవద్విషయత్తై యొట్టియ వ్వుటమ్మేపోనారాకి లితే ఇవర్ తమ్మై యే త్తినారన్ఱిక్కే యొట్టివతు. (కున్ఱమాడ త్తిరుక్కురు కూర్ నమ్మి) ఆర్థ్వార్ తమ్మైయుమే త్తి ఇన్నము మొరువిషయత్తై ఏ త్త వేణ్ఱుమ్మడియో ఆర్థ్వారుడై య పూర్తియిరుప్పతు. (కున్ఱమాడ త్తిరు క్కురుకూర్) (౨) “కున్ఱ మ్మోల్ మణిమాడసిడు త్తిరుక్కురుకూర్” ఎన్ఱు ఆర్థ్వారరుళిచ్చెయ్యమతువే ఇవర్ నెన్ఱిల్ వాసితమాయిరుప్పతు; అతుతన్నై యే శొల్లుమ త్తనై యితే. (ఎన్ఱు మెన్ఱై యిక్కో విలన్ కాణ్ణిన్) యానదాత్మ భావిపుట మొన్ఱిల్ పోకాతపడియన్ఱో ఎన్ఱై విషయీక రి త్తతు. ఎన్ తణ్ణెపారాతే ఎన్ఱై విషయీకరి త్తవర్ నాన్ పుటమ్మేపో వే నెన్ఱోల్, పోకిలామ్మడి ఎన్ పకిమ్ ఎన్ఱై క్కాట్టి త్తరువరో? (౬)

అతామా బ్బట్టునమ్మిలై ఈడు ముల్లీన్ఱిల్లు.

కణ్డేనున్ శిలుత్తాము-౬పా, పెరియవాచ్చాన్బిల్వై వ్యాఖ్యానమ్. ౧౫౫

పెరియవాచ్చాన్బిల్వై వ్యాఖ్యానమ్.

అ.—ఆజామ్బాట్టిల్, ఆధ్వార్ ఇహొతు ఇళ్లవిషయీకరిత్తా
లుమ్, నీర్ తామ్ అనాదికాలమ్ వాసనై పణ్ణిప్పన్దవిషయమానై యాలే
అతుమలువలిడిలోవెన్న, అజ్జన్ మలువలిడుమ్బడియామో ఆధ్వార్
ప్రసాదమ్ ఎన్నక్కలిరుప్ప తెన్గితార్. (౧) “శుచీనాంశ్రీమతాంగేహే
యోగభ్రష్టభజాయతే” ఎన్దుమ్, (౨) “సమాధిభజస్తస్యసీత” ఎన్దుమ్,
భగవత్ ప్రసక్తిక్కుమ్ భగవత్కృపై యివిలే నిన్దె త్తిరుక్కలామో
ఆధ్వార్ కృపైయె.

వ్యా.—(ఇన్దుత్తోన్దుమ్) విషయీకరి త్త ఇన్దుముతలక. భగవ
త్సమాశ్రయణ త్తిత్తోలే ఆశ్రయిప్పలోరుకాలముమ్, ఫలిష్టలోరుకాల
ముమామో ఆధ్వారుడైయ విషయీకారమిరుప్పతు; విషయీకరి త్త.

ఆజామ్బాట్టి. “ఎన్దుమెన్నెయిక్కల్ విలన్ కాచమిన్” ఎన్దుత్తెక్కటా
క్షెత్తు స్వాసుభవగర్భవరోవదేశమాతల్, వరోవదేశగర్భస్వాసుభవమాతల్ శొల్లక్కా
డామైయాలేశజ్జాపరిహారముభేన వరునిచ్చెయ్కెటార్ (ఆధ్వారిత్వాది). “శరీరత్తే
నిచ్చే” ఎన్దునీర్ సన్దోషి త్తిరున్దీర్, ఇతు నిలైనిఱ్ఱుత్తుకుఱిలో, విషయాన్దరిగ్గై
యనాదియాక వసుభవత్తవాసనైయాలే నీర్ తామ్ తిరుప్పనాలోవెన్దు శజ్జాక్కుద
యమ్. భగవత్ప్రసాదమిలే ఆధ్వార్ ప్రసాదమ్ సుభ్యేనమువిసాలోవెన్న
వరునిచ్చెయ్కెటార్ (శుచీనామిత్వాది). ఇవ్వుత్తుక్కుల్పొర్వార్థత్తిలే నోక్కాయ
భగవద్విషయత్తిలుమ్ నాన్పో కాతే యావదాత్మభావి త్తెయ్మెత్తుక్కుడి నిర్లేతుక
మాక వరునిన ఆధ్వారుడైయ కృపైయె, భగవద్విషయోగభజ్జాదికల్ యిట్టు క్కెల్
విడురువన్ కృపైయోడు సమమెన్నలామో వెన్దుకరుత్తు.

భగవత్ప్రసాదత్తిలుకుతక మకమాన ఆధ్వారుడైయ ప్రసాదత్తుక్కు విత్తు

(౧). గీ. ౬-౪౦.

(౨) వి. ప్ర. ౨-౧౩-౨౯.

నిజానికి జ్ఞానమున శిష్యులైనా ముప్పా, పెరియవాచ్చాని బ్రహ్మభావనను వినుతొడగ్గి అనుభవకాలనూయనో విరుప్పతు. (ఎమ్మైయమ్) ఎమ్మ జన్మమైయుండవలయును; మేలుశ్శకాలమెల్లామెన్దపడి.

(ఎమ్మపిరాన్) (౧) “పిరాన్ పెరునిలగ్గణ్డనన్” ఎమ్మ భగవద్విషయమై ఆత్మార్ సేకుమ్బడియై, ఉపకారస్మృతియాలే ఆత్మార్ విషయమై ఆత్మ సేకుకితార్. (ఎమ్మపిరాన్) ఎన్ సామి.

(నిన్దు) ఒరుపడిప్పడనిన్దు, ఉపకారస్మృతియాలే భగవల్లాభత శవుమ్ ఆత్మార్లై యనుభవిత్తు, పిన్దు అతుకిట్టినవాతే అతిలేతోళమా అమ్మడి యన్ది క్కేయిరుక్కై. (తన్ పుకట్టే త్త) ఆత్మార్లుడై య అనుభవత్తుకుళ్ళే భగవదనుభవమామ్మడియాయనో ఆత్మార్లుడై య పెరుమ్మై యిరుప్పతు.

(అరుళినాన్) నిర్దేశకమాకక్కవై ప్పణ్ణిన్. (౨) “మయర్వతనుతి జన్మమ్ తన్ పుకట్టే త్త ప్పణ్ణిన్. ఎన్నాల్ విత్తవాకామైయాలే అనన్తకాలత్తుమ్ ముపలక్షణమాక్కితార్ (ఎమ్మజన్మమెన్దిత్యాది).

అరుళిసగ్గిన్దో “ఎమ్మపిరాన్” ఎమ్మ ఉపకారానుసంధానమ్ ప్పణ్ణిప్రాప్తమ్, మన్నేలానే “ఎమ్మపిరాన్” ఎన్నానెన్నెన్దితి క్కెల్లయై ఉపకారస్మృతిత్వవిశయలై శొన్నారెన్దు సదృష్టాన్తమాక ప్పరిహరిక్కితార్ (పిరానిత్యాది). కీర్వాక్కి వివరణమ్ (ఉపకారస్మృతియాలేయత్యాది.)

“తన్ పుకట్టే” ఎన్నానెన్; అనన్ పుకట్టే ఎన్న వేట్టావోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆత్మార్లుడైయితిత్యాది). అనవరత భగవదనుభవవరరాన ఆత్మార్లైతామ్ అనుభవిక్కుమ్మారు అన్తభగవదనుభవమ్ ఇతిలే లభిక్కుమ్మై ఇవాక్కిత్తుక్కులైత్పర్యమ్.

“హేతువై చొల్లామైయాలే ఫలితమ్ (నిర్దేశకత్యాది). ఎన్నెయరుళినాన్ ఎన్నాకే, కేవలమ్ “అరుళినాన్” ఎన్నెయాలే ఆత్మార్ ‘ఎన్కరుళినాన్’ ఎన్నాకవోపాతి యరుళిచ్చెయ్ తారెన్దితార్ (మయర్వతవిత్యాది). అరుళుక్కు

(౧) తి-నాయ్-౧-౨-౬.

(౨) తి-నాయ్-౧-౧-౧.

కణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు ౬-సా, పెరియ వాచ్చాన్బిల్లై వ్యాఖ్యానమ్. ౧౫౭.

నలమరుళినన్” ఎన్ఱు ఆత్వార్ భగవద్విషయ త్తిఱ్ఱొన్న వార్తైయై, ఆత్వార్ తిరువడికళితే శొల్లుకితారి తే ఇనన్. (కున్ఱమాడ త్తిరుక్కురుకూర్ సమ్మి). తమ్మైయుమే త్తి ఇన్న మొరువిషయ త్తైయు మే త్త వేణ్ఱుచ్చుడియో ఆత్వార్ రుజైయ పూర్తియిరుప్పతు. (౧) “కున్ఱమ్ పోల్ మణిమాడనిడు త్తిరుక్కురుకూర్” ఎన్ఱు ఆత్వార్ రుళిచ్చెయ్యుమితి తే ఇవన్ నెళ్ళితే వాసి తమాయరు ప్పతు, అత్తైచ్చొల్లుకితార్.

(ఎన్ఱు మెన్నై యికథ్ విలన్) [ఎన్ఱు మిన్ఱ్ విలన్, ఎన్నై యికథ్ విలన్] యానదాత్మి భావిపుటమ్మెయిరు విషయ త్తిలే పోక విట్టుక్కొడార్; ఎన్ తణ్ణెసారా తే విషయీకరి త్తనర్, ఎన్నై విసయా న్తరణ్ణితే పోక వొట్టునో. తన్దిరువడికళై యొట్టియ ప్పొళుమ్మ పుకలన్ఱ్ పురుక్కిఱు వెన్నై, “పుటమ్మే పోక” ఎన్ఱాలుమ్ పోకలామ్మ పిఎన్ కై యిలేయెన్నై కాట్టి త్తరువో. (కాణ్ మినే) ఇతు ప్రత్యక్షిక్కిలాన తొన్ఱాయుక్క ఆత్వార్ పెరుమై నాన్ శొల్లక్కేల్లై మి కై యన్. ... (౬)

మున్ను తమ్మైయుమర రాక నిన్ఱై తిరార్ ప్పొకరుత్తు. నిన్ఱు తిన్ఱుక ధైత్తు క్కు హేతు వాక * సమ్మి పదతాత్పర్యమ్ (తమ్మైయుమి త్యాది). ప్రకారా న్తరణవర్ణియాతే ఇప్పడివర్ణిపానెన్నెన్న; అతుక్కు హేతు వైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (కున్ఱమ్మాలి త్యాది.)

“ఎన్ఱమ్” ఎన్ఱైయమ్, “ఎన్నై” ఎన్ఱైయమ్ సమమాక క్రియైయలే యస్వయన్ణాట్టిక్రమేణ విపరీక్కితార్ (ఎన్ఱుమి త్యాది వాక్య చతుష్టియ త్తాలే). “ఎన్నై” ఎన్ఱతుక్కుర్థానర్ (తన్దిరువడికళిత్యాది). “కున్ఱమాడ త్తిరుక్కురుకూర్ సమ్మి యాన - ఎమ్మిరాన్ - ఇన్ఱు తొట్టుమ్ ఎన్ఱు మైయమ్-నిన్ఱు తన్ఱుక ధైత్తవరుళినా నాకైయాలే - ఎన్ఱు మెన్నై యికథ్ విలన్ కాణ్ మినే” ఎన్ఱస్వయమ్. (౬)

(౧) తి-వా-౪-౧౦-౧.

౧౫౮ అభికియమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనారబళిచ్చెయ్ త

అభికియమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

• అ. — ఆతామ్బట్టు. (ఇన్ఱుతోట్టుమిత్తాది) కీర్తిరణుపాట్టాలే తమ్ముడై య దోపాతశియత్తెయుమ్, అన్దోషమే పద్రాశాక త్తమ్ ఆత్మార్ అట్టికరిత్తపడియెయుమ్, ఆత్మార్ అట్టికరి త్తవన న్తరమ్ అన్దోష త్తై తామ్ వెత్త పడియెయుమ్, అవై పోతై యాలే ఆత్మార్ తిరువడి : శి త సుక్కుణ్ణానలదగత్తెయుమ్ శొన్నార్; ఇవైక్కేట్టవరకళ “ఇప్పొ తుడియుడై యకుద్రమ్ కట్టివేతేయాకిలుమ్ ఉమక్కుప్రకృతి సమ్మన్ద త్తాలేపిన్నెయుమ్ మేలిడాతో?; అతుక్కుప్పరిఱురమాః సిర్ కణ్ణువై త్త తన్నెన్న; కీర్తుళ్ళదోషముమ్ నాన్ సాధనానుస్థానమ్ పణ్ణిప్పొక్కినేనో, ఆత్మార్ అట్టికరితాలే పోయ్ త్తతాకిల్ అన్వణ్ణికారమ్ మాటినాలన్ఱొ అతు మేలిడునతు, ఆత్మార్ ఎన్ దోషమ్ కణ్ణు ఒరుకాలుమ్ ఇకిథార్; ఇతు కాణమాట్టి కోళో?” ఎన్ఱు ఇప్పొట్టాలే ఉత్తరమ్ శొల్లుకితార్.

కీర్తొట్టిల్ - ఆత్మార్ తిరువడికిలిలుణ్ణాన తమ్ముడై యజ్ఞానభక్తికలై హ్సన్నార్; ఇతిల్ - అవర్ పక్కల్ తమక్కుప్పిట న్దన్యవసాయమ్ శొల్లుకితార్. తామ్ అట్టికరి త్తవిన్ఱుముతల్ యావదాత్మభావి యాక త్తమ్ముడై య గుణకీర్తనమ్ పణ్ణిప్పొరుమ్బడి ఎన్ పక్కలిలే కప్పై యొప్పణ్ణిన ఆత్మార్, కుద్రమ్ కణ్ణు కై విడప్పకుకితార్ ప్పెన్ఱు ఇకతామ్ కు అడిశొల్లుకితార్ ఇప్పొట్టిన్ ముఱుక్కాద్రాల్.

వ్యా. — (ఇన్ఱుతోట్టుమ్) ఎన్ దోషమేపచ్చెయ్యాక కైక్కొన్ఱువిన్ఱుతోట్టుమ్. (ఎన్ఱుమైయుమ్) మేలుళ్ళకాలజ్ఞశిలుమ్. (ఇన్ఱుతోట్టుమ్)

అరు; — ఆతామ్బట్టు. (ఇన్ఱుతోట్టుమిత్తాది) మున్దఱుపాట్టా కైల్లామ్. సమవాయమాక త్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ తు, తిరియట్టుమ్ పూర్వార్థమత్రక్తుక్కుప్పరితు. తాత త్తరురుళిచ్చెయ్ తు (తామట్టికరిన విన్ఱుముతలెన్ఱుదజ్జి). “ఎన్ఱుమై యు” ఎన్ఱు మేలుళ్ళకాల మెల్లాన్ విడారెనాల్ పోరాతో; “ఇన్ఱుతోట్టుమ్” ఎన్ఱు.

కర్ణాటక శాఖామ్య ౬-సా, వ్యాఖ్యానమ్

౧౫౯

మెయ్యమ్). ఇప్పజైయన్గీకారమ్ యాతొరుపడియిరుక్కి-ఆశు,
ఇలిన్ కీటాయ్ త్తుమేలుశ్శకాలమడైయ అనర్ ఎన్నె నిడతపడియెన్తా
త్పర్చమ్. ఇవరుడైయనియమమిరుక్కి-ఆపడి. ఒరుదేవశేష త్రిలే ప్పానా
లుమ్ ఆధ్రావ్ కీట్టే ఒతుజుమనరామ్ త్తుఇనర్. మాతులకులత్తుక్కు-
ప్పిన శ్రీభరతాధ్రావనైప్పిన్ శెట్ట శ్రీశత్రుఘ్నాధ్రావనైప్పలే, ఇవరుమ్
నిత్యశత్రుఘ్నరితే. తిరుక్కురుకూర్ నమ్మిక్కు-అన్ననాకైయాలే
ప్రీతిపురస్కృతత్వముముణ్ణాయ్ త్తు.

(ఎమ్పిరాన్) ఎనక్కన్వాయాననోర్. స్వామియాననన్ స్వత్తై
క్కుల్ మేళు ఇక్కమో. (౧) “ఎమ్మిరానై యెన్దెన్దెన్దెక్కుమ్
తమ్మిరానై” ఎన్దు-ఆధ్రావ్ భగవద్విషయజ్ఞానైచ్చెల్లకేట్టుప్పొన్ద వాననై
యాలేతాముమ్, “ఎమ్మిరాన్” ఎన్నితార్.

విశేషిక్కి-ఆరుక్కు-కరు త్తిరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇప్పత్తై ఆన్గీకారమ్ యాతొరు
పడియిరుక్కి-ఆలెప్పొదన్గి). ఇతుక్కు-త్తాత్పర్చమ్ “వున్దెయాకక్కరుతువరాత
లిల్ అన్నెయాయత్తనాయ్” ఎన్దు దోషమేపచ్చెయ్ కాక ఇప్పాతు ఆన్గీకరిక్కె
యాలే మేలుశ్శకాలముమ్ దోషమే పచ్చెయ్ కాక్కాణ్ణ విడార్ న్దపడి. (ఇలిన్
కీట్టే) ఎన్దుతు - ఇన్దకాలమ్మాలెయ్ న్దపడి. “ఎమ్మెయ్యమ్” ఎన్దు మేలుశ్శకాల
మెల్లా మెన్నలామో ; ఇన్గిరుక్కు-మ్నాళ్ ఆచార్యన్ ఉద్దేశ్యనొట్టెయ పరమపద
త్రిలేపానాల్ ఈశ్వరస్థో ఉద్దేశ్యస్సెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవరుడైయ నియమ
మిరుక్కి-ఆపడి) ఎన్దు. ఇన్దవాక్యత్తై వివరిక్కి-తార్ (ఒరుదేవశేష త్రిలేయ్
చొదన్గి). శ్రీశత్రుఘ్నాధ్రావన్ ప్రీతిపురస్కృతరాయన్దో పానార్, ఇవరుక్కు-మ్
ప్రీతియ్ న్దొప్పెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తిరుక్కురుకూర్ నమ్మిక్కు-న్దులొదన్గి).

“ఇన్దులొట్టుమ్-ఎమ్మెయ్యమ్ - నిన్దు తన్పుక త్తేత్తవరుళినాన్” ఎన్దు మేలే
మాట్టి - స్వామియాననన్ స్వత్తైక్కుల్ మేళు ఇక్కమో ? ఆకైయాలే సర్వకాల
ముమ్ తన్పుక త్తేత్తవరుళినాన్దె అరుళిచ్చెయ్ తొరకీట్టే. అన్నిక్కే, “ఇన్దు లొట్టు

(౧) ఇ-వామ్-౧-౧౦-౩.

౧౬౦ అగ్నికియమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనారగుళిచ్చెయ్త

“ఇష్టతౌట్రమేషుమైయుమ్ - ఎనకు - ఎమ్మిరాన్” ఎన్
కీర్తీదేవతాట్రపుమామ్. ఒరుకాల్ భగవత్సన్మామ్య ఒరుకాల్ ఆధ్రా
ర్ కు, స్వన్మామ్యరాతే, సర్వకాలముమ్ ఆధ్రావర్ కు, స్వమ్మైయు తమ్మై
నినై త్తిరుక్కితారాయ్ త్తు. (ఎమ్మిరాన్) ఎనకు ఉపకారకిరానవర్.
ఎన్నుడైయ * కున్మనైయకుబ్బైయే గుణమాకక్కొణ్ణు నాన్ అభి
పతిమామల్ నోక్కినవర్. ఎన్నుడైయ అహజ్కారాథ కామజ్జిల్ న
ళైయలుత్తు ఆత్మజ్ఞానాదికల్ ఉపకరిత్తవళవన్మిక్కే, భగవద్విషయ
త్తిల్ కాట్టిక్కొడాతే తామైక్కొణ్ణ మహాపకారకిర్. మేల్ అన్ద
ఉపకారన్దన్నై ఉపపాదిక్కితార్ (నిన్మతన్ పుకల్దై త్తవరుళినాన్) తమ్ము
డైయనద్దణ సంస్తతియై ప్పణ్ణుమ్బడి యరునై ప్పణ్ణినార్. (తన్ పుకల్దై
త్తవరుళినాన్) “తేన్ కురుకూర్ నమ్మియెన్మ కాల్లణ్ణిక్కుమ్ ఎన్మ
తువక్కి, “ముయల్ గిన్దేనున్దన్ మొయ్ కిల్లొన్దైయే” ఎన్మతి
లుతియాక త్తమ్ముడైయ పుకల్దై ఏత్తుమ్బడి యరుళినార్. (ఏత్త)

మొదట మైయుమ్ - ఎస్కెమ్మిరాన్" ఎస్ట్రీ కీ ధోమూట్టిప్రాత్సగ్యమరుభిచ్చెయికితార్
(మేల్ భగవత్సవస్థయెస్ట్రోడజ్జి). "ఎమ్మిరాన్" ఎస్ట్రీకు ఇరణ్డపారుక్.
అలావతు - స్వామిత్యమాతల్, ఉపకారకత్యమాతల్, అతిరికీధో స్వామిత్యమరు
భిచ్చెయికితార్. ఉపకారకత్యమరుభిచ్చెయికితార్ (ఎస్ట్రీడైయప్పన్వెయమూర్ ౧౨త్తె
యెస్ట్రోడజ్జి). (కుప్పన్వెయమూర్ ౧౨) ఎస్టిటతు - పున్వెయాకక్కరుతువరెస్ట్రై
ప్పూర్ ౧. ఇస్టవాక్యత్రాల్ "సన్వెయాలమిక్క" ఎస్టిటపాట్టిల్ శెయ్తత ఉపకారత్తె
అనుసస్థితార్. "సమ్మి నేన్పిటర్" ఎస్టిటపాట్టిల్ శెయ్తత ఉపకారత్తెయిమ్ "నిస్ట
తన్పుక్ ధోత్తవరుభినాన్" ఎస్ట్రీ ఇస్టప్పాట్టిల్ శెయ్తత ఉపకారత్తెయిమరుభిచ్చెయికి
తార్ (ఎస్ట్రీడైయ అచాజ్కరార్థకామడశెస్ట్రోడజ్జి).

ఏత్తుమ్మడి అరుగిన ప్రకారంగానే తెన్నవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తెన్నవరుళుకూర్
సమ్మియెన్ద క్కాలెమ్మతోడన్ది). (తువక్క) ఎన్దతు - తోడన్దియెన్ద పడి.

కణ్ణినున్ శీఱుత్తామ్ము-సా, వాళ్యభ్యాసమ్.

౧౬౧

(౧) “నఱుప్పవై ప్పూవీష్ట నణ్ణన్ పుకథ్ - ఇయల్ మువాయ్” ఎన్ఱుత్తోడన్జి,
 (౨) “మొయ్కిథిలే యే త్తముయల్” ఎన్ఱు - ఆర్థార్ తమ్మెపోలే వీత్త
 ఉదొగిత్తువిట్టవళవన్ఱి క్కే పత్తుమ్ పత్తాక ఏత్తుమ్మడియరుళినార్.

(తన్ పుకథ్ త్త) ఆర్థార్ భగవద్గుణజ్ఞైయే పుకథుమ్మడిత్తి
 రుత్తినారేయాకిలుమ్ ఇవర్ తమ్ముడైయ శ్రీతిమూలే “తన్ పుకథ్ త్త”
 ఎన్ఱిఱార్. (తన్ పుకథ్ త్త) భగవద్గుణజ్ఞోపోలే కుల్ మ్ క్కాణ్ఱాయమ్,
 కణ్ణినున్ త్తక్కడిన్ఱమ్ పణ్ణుకై యుమాయో. ఆర్థార్ గుణజ్ఞురుప్పతు.

(౩) “అన్ఱైయాయ త్తనాయెన్ఱై యాణ్ణిడున్ఱైయన్” ఎన్ఱిఱపడియే
 వాత్సల్యోత్తరణయన్ఱై విరుప్పతు. ఆర్థారుడై యన్ఱినికరిల్ పుకథ్ ఇతితే.

(తన్ పుకథ్ త్తనరుళినాన్) ఇనరుడైయ పురుషార్థ సాధనజ్ఞురు
 క్కీఱపడి. ఇవాచికకైజ్జర్కత్తుక్కుసాధనమ్ ఆర్థార్ కృపైయెన్ఱుఅ
 ఱుతియిడుకిఱార్, (౪) “నీయుమ్ నిన్ఱజ్ఞైయ శేనలుమాయా వావెన్ఱన

ఆర్థార్, (౫) “తిరుత్తిరుమకళ్ శేర్వనుక్కాక్కియ” ఎన్ఱిఱపడియేఱిశ్వ
 రన్ఱైవత్తుకైక్కన్ఱొతిరుత్తినతు, ఇజ్జ నేమరుక్క ఇవర్ ఆర్థార్ గుణజ్ఞత్తివత్తుకిఱ
 న్ఱెన్ఱవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆర్థార్ భగవద్గుణజ్ఞైయేయెన్ఱుతోడన్జి). “అన్ఱై
 యాయ్” ఎన్ఱు - మాత్సల్యసమ్మత్తమ్ మున్ఱుఱవరుళిచ్చెయ్కైయాలే వాత్సల్యమ్;
 “తన్ పుకథ్ త్త” ఎన్ఱుతు - సాధ్యమ్. “అరుళినాన్” ఎన్ఱుతు - సాధనమ్. కీల్ వా
 క్యత్తైవివరిక్కిఱార్ (ఇవాచికకైజ్జర్కత్తుక్కున్ఱుతోడన్జి). ఆర్థారుడైయకృపై
 యేఱుత్తార్కమెన్ఱు ఇవరత్తిన్ఱపడి యెన్ఱెన్ఱవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నీయుమ్ నిన్ఱజ్ఞైయ
 య శేవలుమాయెన్ఱుతోడన్జి). “నిన్ఱు” ఎన్ఱుతుక్కు ఇరణ్ణుపారుళ్. అతావతు - అధ్య
 పసితనాయ్ నిన్ఱెన్ఱుత్తల్; మనశ్శాధిల్వమ్ వారామల్ నిన్ఱు ఏత్తవరుళినా నెన్ఱుత్తల్.

(౧) పెలియతిరువ-౧. (౨) పెలియతిరువ-౨ (౩) ౪.

(౪) తి-వాయ్-౧-౪-౧. (౫)

౧౬౨ అభ్యుదయమణివాళి ట్విరుమాళ్ నాయనారంభించెయ్యెన,

క్కరుళి" ఎన్ఱుఘటకాణ్ణీకారత్తుక్కుమ్కరుణ్ణై యేవేణుమెన్ఱు, ఆర్థ్వా సా
డేఅత్తిన్ఱవైప్పరే; ఏత్తుమిడత్తిల్ (నిన్ఱతన్ఱ్కుఠ్ఠై త్తనరుళినాన్) "ఆర్థ్వా
రుడైయగుణజ్జలై ప్పకర్థ్మకై యేపురుషార్థమ్, అతుసిద్ధిప్పతుమ్ అవరుడై
యవరుళాలే" ఎన్ఱుఅధ్యనసితనాయేత్తుమ్మడియుమరుళినాన్; పురుషార్థ
భూతరుమాయ్ సాధనభూతరుమానవర్కళితే అధ్యనసాయప్రదరుమ్.

(నిన్ఱతన్ పుకఠ్ఠై త్త) అవరుడైయ గుణానుసన్ధానత్తిలే మనశ్శై
ధిల్యమ్ పిఱక్కైయాలే, (౧) "మునేవత్త్యామ్యహంబుధ్వా" ఎన్ఱిఱ
పడియేన్ఱెణ్ణైబరుజ్జప్పిడిత్తు నిన్ఱు ఏత్తవెన్నపుమామ్.

(కున్ఱమాడపిత్యాది) పర్వతశిఖరజ్జలైక్కొణ్ణు వన్ఱువైత్తా
ప్పాలే యిరుక్కిఱమాడజ్జలై యుడైత్తాన తిరునగరియిలేవర్తిక్కిఱ
పూర్ణరానవార్థ్వా.

కీర్తిత్పాట్టిల్ - "శెమ్పాన్ మాడమ్" ఎన్ఱు మాడజ్జళినుడైయ
అలక్కరత్తైచ్చొన్నార్; ఇతిల్ - మాడజ్జల్ వెఱుచ్చువుత్తిలే ఆకర్ణక

అధ్యవసిక్రైచైతస్య కార్యమన్తో; ఇవరేత్తుమ్మడియమరుళినా రెన్పానెన్; "ఏత్తు
మ్మడియుమరుళినాన్" ఎన్ఱుసముచ్చయిక్కవేణ్ణువానెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (పురు
షార్థభూతరుమాయెత్తుడజ్జి). అన్ఱిక్కే ఆర్థ్వురుడైయగుణానుసన్ధానప్రీతియాలే
నెన్ఱుఉడైకులైప్పడాతేబరుజ్జప్పిడిత్తునిన్ఱుఏత్తవరుళినానెన్నతల్. (బుధ్వా) ఎన్ఱిఱతు-
సర్వజ్ఞరానసారదర్ ఇప్పొతువిచారిత్తుచ్చొల్లవేణ్ణువతిలైయే. ఆయిరుక్కచ్చెయ్తే
యుమ్ నాల్మికిభగవాన్ భగవన్ఱుణ్ణకైన్ఱురిప్పిక్క, ఆతనాలేవిధ్ధరాయ్కలజ్జివిచారి
త్తుచ్చొల్లకితే నెన్ఱితారన్ఱపడి. (బుధ్వా) విచారిత్తు.

(౧) రా-బ-౧-

కణ్ణిన్ శిష్యుత్తామ్ము ౬-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

౧౬౩

మాయ్ సర్వధాతుసమలజ్ఞప్తమామ్ సంసారభీతర్కు అజ్ఞాకౌశ్యలా
మ్మడి యరుక్కుమెన్గిటార్. (నమ్మి) యావదాత్మభావి తమ్ముడై య
పుకల్లై ఏత్తానిన్టాలుమ్వరై యిడాతగుణపూర్తియైయుడై యవర్.

(ఎన్ఱు మెన్నైయికల్వీలన్) ఎనక్కుదోషమ్ మేల్లిట్టపోతోడు
గుణమ్మేల్లిట్టపోతోడువాళియట వెన్నై అనాదరిక్కిటిలర్. (నమ్మి-ఎన్నై
ఎన్ఱుమ్ - ఇకల్వీలన్) అవర్ ఎన్నై అనాదరిప్పరాకిల్ అనకుడై యపూ
ర్తి నిటమ్ పెటుమ్మడియెన్? (కున్ఱమిశ్యోది), అమ్మాడబ్బళుక్కు
చలనముణ్ణానాలుమ్ ఆధ్వార్ తిరువుళ్ళమ్ ఎన్నళవిల్ చలియాతు.

(కాణ్మినే) ఇన్ఱర్థమ్ ఉక్కుళుక్కేటక్కాణమాట్టికోళో?; (కాణ్
మినే) భగవద్గుణజ్ఞై యారాయ్కిట సిజ్జళ్ అత్తైవిట్టు ఆధ్వార్గుణజ్ఞై
నెన్జాలేకాణమాట్టికోళో. (కాణ్మినే) (౧) “పారబ్రహ్మ త్తమగుణాన
పరిత్యజ్యన్తి” ఎన్ఱుమ్, (౨) “పాణనాకణ్ణిమ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిట ప్రమా
ణజ్ఞిలే పార్ త్తుక్కుళ్ళమాట్టికోళో. (౬)

ఆత్మామ్బట్టుక్కు అర్థకియమణవాళి పెరుమాళ్ నాయనార్

వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రీకృతు.

“కున్ఱమ్” ఎన్నైయాలే, ఆకర్ణకముమాయ-సర్వధాతుసమలజ్ఞప్తమామ్, సం
సారభీతర్కు అజ్ఞాకౌశ్యలామ్మడి యరుక్కుయెన్ఱవడి. (వరైయిడాత) ఎన్ఱుతు - అళ
విడవాణ్ణాత వెన్ఱవడి. (ఉక్కుళుక్కేట) ఎన్ఱుతు-ఉక్కుళో బుద్ధి చలెవిట వెన్ఱవడి. “ఇన్ఱ
ర్థమ్ ఉక్కుళుక్కేట” ఎన్ఱుక్కిల్ వాక్యతైవివరిక్కిడాల్ (భగవద్గుణజ్ఞై ఆరాయ్కిట)
ఎన్ఱుతోడజ్ఞి (కాణ్మినే) ఇతు ప్రత్యక్షమన్ఱో వెన్నులల్; భగవద్గుణజ్ఞై ఆరాయ్
కైయైవిట్టు కాణుణ్ణోళెన్నులల్, ప్రమాణముఖతైలే కాణుణ్ణోళెన్నులల్. (పాణ
నార్) సర్వనిర్వాహకర్. (తిన్ఱుమ్) అన్ఱితరక్షణదాన్ధ్యమ్.

(౧)

(౨) తి-మొ.౧-౨-౨.

౧౬౪ కణ్ణునుడ శిఱుత్తామ్బు, ౭-పా, నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

మూ;—కణ్ణుకొణ్ణెన్నై క్కారిమాఱప్పిరాన్

పణ్ణెవల్వినై పాల్ శ్రియరుళినాన్

ఎణ్ణెనై యునుటియ వియమ్బు కేన్

ఒణ్ణమిల్ చ్చుడకోపనరులై యే.

(౭)

ఏథామ్బట్టు. అవ;— ఎన్నుడై యసకల ప్రతిబద్ధక త్తైయుమ్ పొక్కిన ఆధ్వారుడై యనిరేతుక విషయాకారత్తై సుప్రసిద్ధమాక్కువేనె నిఱార్.

వ్యా;—(కణ్ణుకొణ్ణెన్నై)(౧) “ఇరుద్దాన్ కణ్ణుకొణ్ణు” ఎన్ఱుఎమ్మెరుమాన్ ఆధ్వారుడై క్కణ్ణుకొణ్ణెరుద్దాప్పోలే ఆధ్వార్ క్కు అలభ్యలాభమాఱిపడి క్కాట్టిఱి త్తలై క్కాకనన్ఱి క్కేతమ్ పేఱాకవిరుక్కిఱపడి. (కారిమాఱప్పిరాన్) ఆధ్వార్, (౨) “పిరాన్ పెరునిలక్ష్మణన్” ఎన్నుమాపోలే ‘ఇవరుమ్ కారిమాఱప్పిరానెనిఱార్.

(పణ్ణెవల్వినై పాల్ శ్రి యరుళినాన్) ప్రవాహమనాదియాకై యాలే అడికాణవల్లారిలై. అ న్ననత్తాకై యాలే అడియుణ్ణెన్ఱు అనుమిక్కుమి త్తనై యితే. “ప్రాయశ్చిత్తినినాశ్యమన్ఱు కర్మమ్; అనుభవనినాశ్యమ్” ఎన్ఱిఱి ప్రమాణత్తుక్కుమ్ అవ్వరుకాయ్ క్కాణమిరుప్పతు. “ఱిరియకోల త్తిరువురుక్కాణ్బాన్” ఎన్నుమత్తైయుమ్ తవిర్ ప్పేత్తాప్పోలే కాణమ్ ఆధ్వార్; ఉద్దేశ్యవిరోధి-పాపమామి త్తనై యితే. (౩) “మతి

(౧) తి-వాఱ్-౮-౭౨.

(౨) తి-వాఱ్-౧-౭-౬.

(౩) తి-వాఱ్-౧-౧-౧.

కణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు ౭-సా, నమిబ్బైళ్ళుడు

౧౬౫

నలమరుళినన్” ఎన్ఱు తలై శీయ్ తార్ ఆర్వాన్, ఇవరుమేతమక్కు ఉప
కరి త్తవిడతై “అరుళినాన్” ఎన్ఱితార్.

(ఎణ్ణిశైయుమఱియవియుమ్బుకేన్) విశేషజురోడు అవిశేషజు
రోడువాశియఱ ఎల్లారుమఱియమ్బుల్లకితేన్. ఇన్ఱువకారమ్ నిరవధి
మానాప్పోలే దిక్కుక్కళుమ్ నిరవధిమాకు పెన్ఱోన్ఱోమ్. ఇతు
ఎట్టళవిలేపర్యవసిప్పతేయెన్ఱితార్.

(ఒణ్ణమిథ్) ఒళియతమిథ్, పెరియఱ్ఱైత్తిల్ ఉళుక్కిడన్ఱ
పదార్థజ్జెల్లామ్ తలైయిలే కాణుమాపోలే, అధిక్రతాధికారమాయ్
అవగాహిక్కవొణ్ణాతే, (౧) “యతోవాచోనినర్తస్తే” ఎన్నుమ్ విష
యతై సర్వాధికారమాక్కుకైయాలే “ఒణ్ణమిథ్” ఎన్ఱితు. (శడ
కోపనరులైయే) * మయర్వఱ మఱినలమరుళినతుక్కు మకిప్పడాళ
పెన్నైయుమ్ ఆర్వార్ అణ్ణీకరిత్త వరులైక్కిడీర్ శొల్లకితు. (౨)

ఏరొమ్బాట్టు నజ్జోయర్ వ్యాఖ్యానమ్

మున్ఱోన్ఱోయి.

నమిబ్బైళ్ళుడు.

ఏరొమ్బాట్టు. అవ; —ఆర్వార్ తమ్బక్కల్ నిర్ఘాతుకమాకవిష
యాకరి త్తవిషయాకారతైక్కణ్ణుఇణ్ణైవాట్టరఱియాలే అనర్థప్పడుకిఱపడి
యైప్పార్ త్తు ఇణ్ణైఎల్లారుమఱియుమ్బుడి కూప్పిడు వేనెన్ఱితార్.

వ్యా;—(కణ్ణుకొణ్ణు) కిట్టినవాతే “తమ్మైప్పెఱుకైక్కు ఎతిర్
శూల్ పుక్కుత్తిరిన్దార్ ఇవర్” ఎన్ఱుతోన్ఱోయిరున్ఱు. (ఎన్ఱై)

(౧) తై. ఆ. ౯.

౧౬౬

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు ౭-పా, నమ్మిల్లైళ్ళుడు.

ఇన్ద్రురైతుకవిషయికారత్తై ప్రతిపత్తివణ్ణువుమ్ మూట్రాతేయిరుక్కి అ
వెన్నై. (కారిమాటప్పిరాన్) ఉపకారస్మృతియాలే పిరాన్దితార్.
“కారిమాటన్” ఎన్నిట విశేషణత్తాలే అధ్వాదుక్కు ఉపకారకనాన
ఈస్వరనిశివితేపోకామై క్కాకచ్చులుకితార్.

(వణ్ణెవల్ విన్నై) “అనాదికాలమ్ సజ్జితమాన ఇతరవిషయప్రావ
ణ్యహేతువాన పాపమ్, శూర్పణఖయైప్పోలే వట్టియన్లువట్టియేపన్లు
కైక్కిడానరుచి, ప్రథమావధియాన భగవద్విషయ త్తళివితే పిఱన్దవురు
పార్థబుద్ధి-ఇవై యడగ్గలుమ్. (వల్ విన్నై) ప్రాయశ్చిత్తసాధ్యముమన్త్రి క్కే
అనుభవవినాశ్యముమన్త్రి క్కే యిరుక్కై. (పాన్ద్రీయరుళినాన్) (౧)
“ద్విషన్తి పాపకృత్యామ్” ఎన్నిటపడియు మన్త్రి క్కేడురుమాయ్న్దుపో
మ్బడివణ్ణినాన్.

(ఎణ్ణికై యుమటియవియమ్బు కేన్) విశేషజ్ఞురోడు అవిశేషజ్ఞు
రోడు వాళియట రుచియుడై యారెల్లారు మఱియుమ్బడి శొలుకితేన్.
(౨) “తొణ్ణిరెల్లీరుమ్ వారీర్” ఎన్నుమాత్కారోట్టై వాసనై యాలే
శొలుకితార్.

(ఒణ్ణిమిల్ చ్చడకోపనరుకైయే) * మయర్వటమతినల మరుళిన
వరుళిపోలన్దు ఇనరుడై యవరుళి. అవ్వరుళుక్కుజ్గాడ త్తప్పిన వెనక్కు
అరుళినవరుళితే. (ఒణ్ణిమిల్) ఒళ్ళియతమిల్. (౩)

పొమాట్రు నమ్మిల్లైళ్ళుడు

మున్ద్రీన్ద్రీయ.

కణ్ణినున్ శిఱుత్తామ్బు? - సా, పెరియవాచ్చాన్ బిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్. ౧౬౭

పెరియవాచ్చాన్ బిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్.

బ - ఏతామాబ్బట్టిల్, ఆత్వార్ తమ్బక్కల్ వణ్ణినన్దైతుకవిష యీకారణైక్కణ్ణు, “ఇష్టస్య యీకారత్తుక్కు యోగ్యతైయన్ణాయు క్క, నాట్టారిత్తిక్కైక్కడియేన్” ఎన్దునన్దిత్తు, “ఇనరుడై య పెరు మైయైయటియామైయాలే యిత్తుక్కితార్ కిల్” ఎన్దున్దురుమటియుమ్బు డిశొల్లక్కడ వేన్దితార్.

వ్యా.—(కణ్ణుకొణ్ణు) నాన్ కిట్టినవళవిల్ ఆత్వార్ తిరువుళ్ళన్ ని ధియెశుత్తాప్పోలే యిరున్దైన్దితార్; “తమ్మిప్పేఱుక్కు * ఎతిర్ శూ ఘల్ పుక్కు త్తిరిందొరివర్” ఎన్దుతోల్ ముమ్బడి యిరున్దైన్దితార్.

అనరుడై యక్కసైక్కు * అనుత్తమమాన వాత్రమితేనాన్ ; (ఎన్నై) నాట్టారిత్తాట్టిల్ ఆత్వారుక్కుణ్ణాన వాశియటియాలెవ న్నై; తమ్బుడైయ నిర్దైతుకవిషయీకారణై ప్రతిప త్తికణ్ణువుణ్ణాడమా ట్టతవెన్నైయెన్దుమామ్.

ఏతామ్బు. కీల్ పాట్టిల్ “నిన్దుతన్ పుక త్తేత్తవరుళినాన్” ఎన్దు ఆత్వారు డెయిన్దైతుకకటాక్షతై అనున్దిత్తవర్ ఎల్లారుక్కుముణ్ణాక వేణ్ణుమెన్దు “ఎన్దికైయ మటియవియమ్మకేన్” ఎన్నైయాలే తదనుగుణమాక సద్గతి యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆత్వార్ తమ్వక్కలిత్యాది).

“కణ్ణుకొణ్ణు” ఎన్దుతుక్కు - కాణాతత్తైక్కణ్ణెన్దుమ్, తేడినత్తైక్కణ్ణెన్దుమ్, ఇరణ్ణు తాత్పర్యమ్; ఇన్దిరణ్ణెయ్ మడైవే యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నాన్ కిట్టినవిత్యాది వాక్యద్వయత్రాతే).

ఇప్పడి తమ్మడత్తిలిరుక్కుక్కడియెన్నెన్దు వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవరుడై యవిత్యాది). (అనుత్తమమ్) యస్సారుత్తమమ్ నాన్ది తదనుత్తమమెన్దు బహువ్రీహి. దోషభూయన్దతైయాలే తామేక్కుపైక్కు ఉత్తమమానపాత్రమెన్దువడి. “అటియవియ మ్మకేన్” ఎన్దు ఉత్తమనాలే “ఎన్నై” ఎన్దుతున్దిద్దుకుణ్ణో, “ఎన్నై” ఎన్దుశొల్లపేణ్ణుమా వెన్దు; ఇతుక్కు ఇరణ్ణుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నాట్టారిత్యాది వాక్యద్వయత్రాతే).

౧౬౮ కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్ము 2-పా, పెరియవాచ్చాన్నిశ్చేష్టావ్యాఖ్యానమ్.

(కారిమాఱప్పికాన్) ఆత్మార్తమ్ పక్కిలిలే పణ్ణినపువకారవై నిన్నెత్తు “పిరాన్” ఎన్నితార్. “కారిమాఱప్పిరాన్” ఎన్నిఱవిశేషణ త్తాలే, ఆత్మార్తమ్ము ఉపకారకసాన ఈశ్వరన్ పక్కల్ పోకామైక్కాక విశేషిక్కితార్. (౧) “సుచ్చాపంస్వభూతానామ్” ఎన్నిఱపడియే అనను డైయపువకారకత్వమ్ సత్వసాధారణమాయాయ్ త్రిపుప్పతు. అన్దసానూ న్యత్తిల్ పుకామైక్కాక త్తమ్ముడైయ సుహృత్త్వజ్జై విశేషిక్కితార్.

(పణ్ణెనల్ విన్నై) అన్నాదికాఱమ్ సజ్జీరిమాయ్ విషయాన్తరప్రా న్యాహేతువానపాపమ్, శూర్పణఖయైప్పలే, వకు త్తనిషయత్తై ప్పల్ ముక్కైక్కున్నయల్లా నభీయే యిభిక్కైక్కిడియానపాపమ్, “ప్రథమావ ధియానభగవద్విషయమే పురుషార్థమ్” ఎన్నిఱబుద్ధిక్కిడియానపాపమ్, ఇన్ద్రేయాయ్త్తు - పణ్ణెనల్ విన్నైయానతు. వల్ విన్నై - ప్రాయశ్చిత్త సాధ్యముమన్నిక్కే, అనుభవవినాశ్యము మన్నిక్కేయిరుక్కే.

(పాదీశ్రియరుశినాన్) (౨) “ద్విషన్తరిపాపకృత్యామ్” ఎన్ఱమ్, (3) “శున్మైనాజేత్తై విట్టోడిత్తూఱుకల్ పాయ్న్దనవే” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకిఱ

“కారిమాఱన్” ఎన్ఱాల్ పోరాతో, “పిరాన్” ఎన్ఱ వేణ్ణుమోవెన్ఱ; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆత్మార్త్యాది). “పిరాన్” ఎన్ఱాల్ పోరాతో, కారిమాఱ పదన్ఱానెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (కారియిత్యాది). “కారి” ఎన్ఱ - ఆత్మార్ తిరుక్కమప్పనార్; “మాఱన్” ఎన్ఱ - ఆత్మార్ తిరునామమ్.

శ్రీమధురకవికల్ నిష్ఠాపగుణమాక ప్రసిద్ధపాఠిక మాత్రమాకచ్చిల్లాతే పిన్నై యమ్ ఉశ్యవత్ టైయెల్లామ్కూట్టి యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అనాదీత్యాది వాక్యవతుష్ట యత్తాలే).

“పాదీశ్రి” ఎన్ఱతు - సజ్జిత్తు ఎన్ఱర్థమాయ్, అత్తైవ్యావర్త్యపూర్వకమాక పదుళిచ్చెయ్కితార్ (ద్విషన్త్రత్యాది). పాపకృత్యామ్ - పాపక్రియయ్యై. “కృత్యా క్రియాదేవకయోః” ఎన్ఱిశే నిఘణ్ణు. “అరుళినాన్” ఎన్ఱతుక్కు అర్థమ్

(౧) పి.గి.౨౯. (౨) కాళ్యాయసాధా, (౩) పరి.తి.గి.౪-౩.

కణ్ణినుణ్ శిఃఖత్తాయు 2-సా, పెరియవాచ్చాచ్చిల్లై వ్యాఖ్యానమ్ 16.

ప్రకారజ్ఞశ్చిక్కి, ఉరుచూయ్ ను పోమ్మడివణ్ణినార్. “తన్ పుంధ్రై త్త నరుళినాన్” ఎన్నిటపడియే - తమైయే వాయ్ పులత్తుమ్మడి పణ్ణినార్.

(ఎణ్ణై యునుతియవియమ్మ కేన్) విశేషజ్ఞ రోడు అవిశేషజ్ఞ రోడువాశియుట ఎల్లారునుతియుమ్మడిశొల్లుకితేన్. (1) “తొణ్ణిరల్లెరుమ్ వారీర్” ఎన్నుమ్ ఆధ్వారోట్టెవాసనైయాళే శొల్లుకితార్. అవర్, భగవద్విషయత్తిల్ రుచియాళే “అవిషయత్తిల్ రుచియుడైయా రెల్లారుమ్ వారుళ్ళోళి” ఎన్టార్; “ఇవర్ ఆధ్వార్ పక్కల్ రుచియుడైయా రెల్లారుమ్ వారుళ్ళోళి” ఎన్నితార్ ఆధ్వార్ పక్కల్ భానబద్ధత్తాలే.

(ఒణ్ణిమిల్లడకోపనరుళైయే) * మయర్వముతిసల మరుళినవను డైయ అరుళి పోలల్ల ఆధ్వారుడైయ అరుళి; అవ్వరుళుక్కుమ్ అయలా నవళవి లేనరవృద్ధియరుళిన అరుళితే. ఒణ్ణిమిల్ - ఒణ్ణియరమిల్; అమకియ తమియైష్టపడి. * సాలేయ్ తమియిరిళై కారర్ పత్తర్ పరవుమ్మడితిరువాయ్ మొట్టిపాడిన అరుళుక్కుమే లేయితే ఎన్నై విషయీకరి త్త అరుళి. (2)

ఏథానూబ్బుక్కు పెరియవాచ్చాచ్చిల్లై వ్యాఖ్యానమ్
ముద్రియిల్ 10.

(తన్ పుంధ్రై త్యాది). ఎణ్ణైయెస్సెయ్ - ఎట్టుదిక్కుక శేష్టాయ్, అతు - ముక్కుక్రోశ స్తహాలే తత్రత్తరై చొల్లుకిత త్తెన్టార్ (విశేష త్యాది). ఆధ్వారైయనుభవిక్కిటవివర్ పరో పదేశ ప) వృత్తరాయ్ ఎల్లారైయ ముట్టెక్కిటతెన్నెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తొణ్ణి రిత్యాదివాక్యత్రయత్తాలే).

“శడకోపనరుళి” ఎష్ట ముక్కు వ్యానర్త్యపూర్వకమాకతాత్పర్యమ్ (మయర్వ టవిత్యాది). వ్యాప్తుత్తితనై యుపపాదిక్కితార్ (అవ్వరుళుక్కుమి త్యాది). (ఆయ లాస) ఆశలాస. “ఒణ్ణిమిల్” ఎష్టవిశేషికైయాలే తిరువాయ్ మొట్టియరుళిచ్చెయ్ త పరుళి తొమ్మకైయాయ్, “శడకోపనరుళి” ఎన్నైయాలే - * పణ్ణివల్లిసైపాల్ శి యరుళినవరుళై చొల్లుకైయాయ్, ఇవిరణ్ణుక్కుమ్ విశేష తైరర్పిక్కి తార్ (పాత యిత్యాది). “కారిమాటప్పి రాన్ - ఎన్నై క్కణ్ణుజొణ్ణు - మణ్ణివల్లి సైపాల్ శియాయ్ నాన్; ఇన్ద్రఒణ్ణిమిల్ చ్చడకోపనరుళై - ఎణ్ణైయెనుతియవియమ్మ కేన్” ఎన్నెస్వయమ్.

(1) త. వాయ్ శి. 2-2.

౧౨౦ అర్హియమణవాళ స్పృహమాల్ నాయనారగుళిచ్చెయ్త,

అన;—పద్రామ్మాట్టు. (కణ్ణిత్యాది) కీర్తముమ్మామ్మాట్టిలే -
తమ్ముడై యగునైయొక్కణ్ణు పెరియనకళుమ్ తమ్మయి కీర్తనపడిశొల్లి,
“ఇవెన్నునమ్మెముయ్తే ఇదిగతియై” ఎన్ఱుత్తావ్ మాతాదీతావాయ్
నిన్ఱుత్తమ్మళివిత్ అభిమాని త్తపడియొయుచుశొల్లి, అన న్తరమ్ పాట్టిలే -
“అన్దప్పన్దె నావతు; ఆత్మాన్దో తమ్మెసిక్ కీర్తినవచ్చియెన్” ఎన్ఱు కేట్ట, అనన్
ముక్కుడై త్తరమ్ శొల్లి, కీర్తీత్ పాట్టిలే - “ఇప్పొత్తుకై కొండ్లవాత్తావ్ ఉమ్ము
డై యకున్ దుర్బణ్ణు ఇన్నమ్ ఇకళిల్ శెయ్ వతెన్?” ఎన్న; “ఇన్ఱు తొడగ్గికాల
తత్వముళ్ళునై యుమ్ ఎన్నై యికత్తాతే తమ్ముడై య గుణస్తుతియే కాల
యాత్తై యామ్మపి పణ్ణినార్, అనపిన్బు ఎన్ కున్ దుమ్ మేలిడుమో,
మేల్పిలుమ్ పరివూర్ణ రానవనర్ ఎన్నై నెక్కిప్పకుకిత్తాన్” ఎన్ఱార్;
ఇతిల్ ఆత్మావ్ ఎన్నై అగ్గిరిక్కి-అహోతే ఎన్నుడై య దుర్గతికణ్ణు,
“ఇనన్ పక్కల్ కిట్టడక్కక్కడనత్త” ఎన్ఱుపత్తై యతాయ్ నలియ తానపా
పబ్బతై పాటిప్పొమ్మపిపణ్ణియన్ఱొప్పై పణ్ణిన్ దు, ఇనిఇనన్ దుక్కుడై యిరు
ద్దో వెన్ఱుకీర్త ఉత్తప్పరిహరిత్తుకొండ్ల, “తన్ పుకత్తే త్తనరుళినాన్” ఎన్ఱు
ఆత్మావరుడై య న్నిపై కీర్తీపస్తుతై యాకై యాలే అవరుడై యకృపాప్ర
భావత్తై దిగ న్తరగ్గల్ తోలుమ్ వెళియిడక్కడ వేన్ఱెన్ఱిత్తార్. (౧) “గురుంప్ర
కాశ యేన్ఱిత్తమ్” ఎన్ఱి అవిభ్యసుపానమ్ పణ్ణక్కడ వేన్ఱెన్ఱిత్తార్.

ఇనిఆత్మావరుక్కు “భగవద్విషయ త్తిలే పరత్వబుద్ధి, దేవతా న్తరగ్గ
ల్ పరత్వబుద్ధిసన్బుత్తి, అప్పరవస్తువిన్ పక్కల్ తదీయ శేషత్వపర్యన్తై
నన్దత్వబుద్ధి, విషయా న్తరవిరక్తి, భగవద్విషయత్తై విశ్లేషిక్కిల్
నన్దత్వబుద్ధి, విషయాని ప్రావణ్యశిషయమ్, అనన్ కై విడిల్ తమక్కు-

అన; విధామ్మాట్టు. (కణ్ణిత్యాది) అన న్తరమ్ పాట్టిలే) ఎన్ఱు - అన న్తర
త్వము పడి. ఆత్మావరుడై య గుణగ్గెల్లామ్ కిడక్కపైయొక్కొడ్డాడు
కితనైన్ఱు, ఎల్లాగుణగ్గెలుమ్ కృనైయే అతిశయిత్తుకై యాలే అవరకృపా
గుణత్తై యొడ్డాడుకితాన్ఱెన్ఱిత్తార్ (ఇనిఆత్మావరుక్కు భగవద్విషయ త్తిలే పరత్వబుద్ధి

కణ్ణిసున్ శిలుత్తామ్ము ౭ - పా, వ్యాఖ్యానమ్. ౧౭౧

కృష్ణముప్పోక్కిలై యెన్నుమ్మడియాన విశ్వాసాతిశయమ్, సరిసార
భీతి, పురుషార్థలాభ త్తిల్ అతిశయితత్వరై, అర్చన తారగ్గభిలక్షణాన
పానణ్యమ్” ఎన్టావ్పలే శ ల్లకిఱ ఆత్మగూఢభిక్షాట్టన్ (౧) “ఏడు
మిన్ ముల్ ద్రవుమ్ ” తొడన్, ఎన్ట (౨) * కణ్ణిన్ కిల్లిదై యాతా
క పులవిడగ్గళిలుమ్ సంసారిచేతనరుడై య దుర్గతిఁజ్జువాఱుక్కమాట్టా
మేడప దేకికైక్కడి కప్పైయాకై యాలే, అన్దకువాప్రభానణ్ణై అనుసన్ది
త్తులదైయెగ్గారుమఱియుమ్మడి పెరియిడక్కడ వేనెన్దితార్. ఈశ్వరన్ నిర
తిశయకృపావానా యరున్దానేయాకిలుమ్ స్వాతన్త్ర్యవిఘ్ననాకై యాలే
దోషదర్శనత్తాలే ఉపేక్షిపుతు మొరుగుడై యుణ్ణు; ఆధ్వోర్, అప్పడియ
న్ది క్కేపల్ దైనారై యిక గ్రాతినరాయ్ త్తు.

వ్యా.--(కణ్ణికోట్టిత్యాది) “ఎమ్మిరాన్ నిష్ఠతన్ శుభ్రే త్తవరు
ళినాన్” ఎన్ట ఇనర్ శొల్లక్కేట్టనరోళ్ “నీర్ పత్తుకిఱపడితానేతు”
ఎన్న; ఆత్మానుడై య కప్పైయెయన్దో నెన్దితార్.

ఆధ్వోర్ శుశామ్ భక్తివిరక్తికై యెన్దొళిగూఢుణ్ణు. అతిల్
జ్ఞానమ్ చిదచిదీశ్వర రూపమానతిత్వత్రయవిసయచుంబురుక్కుమ్; భక్తి
యెన్ఱుతోడన్. ఈశ్వరుడై య కప్పైయప్పల్ ద ఆత్మానుడై య కప్పైక్కు అతిశయ
మేటెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఈశ్వరన్ నిరతిశయకృపావానాయరున్దానేయాకిలు
మెన్ఱుతోడన్).

ఆత్మకృపాప్రభానణ్ణై అనుసన్దితు అత్తై ఎల్లారుమఱియుమ్మడి పెరియిడక్కడవే
నెన్దితార్. అన్దిక్కే ప్పక్కై పణ్ణవరుళిచ్చెయ్కితాతాకవుమామ్. (ఎమ్మిరాన్ నిష్ఠతన్ శు
భ్రే త్తవరుళినా నెన్ఱుతోడన్).

ఆత్మానుడై య జ్ఞానభక్తివైరాగ్యదుఃఖ కొణ్ణాడవేణ్ణియరుక్కు, అవన్తి
విట్టుకప్పైయె కొణ్ణాడుకైక్కు కృపాగుణత్తుక్కు అతిశయమొనర్పరుళిచ్చెయ్కితార్
(ఆత్మానుక్కుజ్ఞానమ్ భక్తివిరక్తికై యెన్ఱు శిలగుణగుణమెన్ఱుతోడన్). (తత్వద్వ

(౧) తి-వాయ్-౧-౨-౧. (౨) తి-వాయ్-౧౦-౫-౧.

౧౭౨ అర్చకీయమణవాళి ప్పెరుమాళ్ నాయనారదుళిచ్చెయిత,

ఈశ్వరై కవిషయమాయరుక్కుమ్; విరక్తితత్వద్వయవిషయమాయరుక్కుమ్. త్యాజ్యోపాదేయ వివేకవిషయమాయరుక్కుమ్ జ్ఞానమ్. ఉపాదేయోకవిషయమ్ భక్తి. త్యాజ్యవిషయమ్ విరక్తి, కృపై దుర్గతవిషయమాయరుక్కుమ్. అతిల్ జ్ఞానమ్ తత్వజ్ఞానమ్, సాక్షాత్కారజ్ఞానమ్; అతిల్ భగవత్స్వరూపవిషయమ్ గుణవిషయమ్, విభూతివిషయమ్, విగ్రహవిషయమ్” ఎన్డాపోలేపలకప్పక్కళై యాడై తాయరుక్కుమ్; భక్తియుమ్, (౧) “కాతల్ కడల్ పురై యవిళై విత్త” (౨) “కాతల్ కడలిన్ మిక ప్పెరితాల్” (౩) “మణ్ తిణిళాలము మేల్ కడలుమ్ సిల్ విళుమ్ముమ్ కళియ ప్పెరితాల్” (౪) “అతనిల్ పెరియ వెన్నవా” ఎన్నుమ్మడి అనేకపర్యాయములు రుక్కుమ్. విరక్తియుమ్, ప్రకృతిప్రాకృతవిరక్తి, దేవతాన్తరవిరక్తి, దేవతాన్తరపరర్ పక్కల్ విరక్తి, శబ్దాదివిషయవిరక్తి, ఆత్మానుభవవిరక్తి, భగవదనుభవత్తిల్ ఎనక్కెన్నుమతిల్ విరక్తి, ఇప్పడి బహువిధైయామురుక్కుమ్. ఇవ్నై యెల్లావన్ శ్రీలుమ్ విజ్ఞేయాయ్ త్తుక్కవాగుణమిరుప్పతు. ఈశ్వరనుడై యజ్ఞాన శక్త్యాదికిళుమ్ సంసారికిళుడై య రక్షణశేషమాకామల్ బాధక (౨) శేషమాక అవన్ శై రక్షణ త్తిలేవూ (పు)రిప్పిత్తు

యమ్) ఎన్నతు. ఆత్మానుభవముమ్, విశ్వర్యముమ్. అష్టిక్కై, ప్రకృతిప్రాకృతిక్కై, ఆత్మావిల్ స్వభాక్తృత్వమ్ కీర్తురుళిచ్చెయిత వాక్యత్రయత్రైయమ్ వివరిక్కితార్ (త్యాజ్యోపాదేయవివేకవిషయమ్ జ్ఞానమెన్దుతోడజ్జి). భగవద్విషయజ్ఞానస్థాన్ తత్వజ్ఞానమెన్దుమ్, సాక్షాత్కారజ్ఞానమెన్దుమ్, ద్వివిధమాయరుక్కుమ్. తత్వజ్ఞానమెన్దుమ్ - శాస్త్రజ్ఞానజ్ఞానమ్. సాక్షాత్కారజ్ఞానమావతు - ప్రత్యక్షసమానాకారమాస మాసస సాక్షాత్కారమెన్నుతల్; ముక్తదక్షెయల్ సాక్షాత్కారమెన్నుతల్. ఇన్ద్రసాక్షాత్కారజ్ఞానస్థాన్ విషయభేదేన భేదిత్తిరుక్కుమెన్దురుళిచ్చెయితార్ (అతిల్ భగవత్స్వరూపవిషయమెన్దుతోడజ్జి). (కప్పక్కళ్) పర్యక్కళ్. (ప్రకృతి) ఎన్దు - శరీరమ్. పా)కృతకృష్ణ - పా)కృతబద్ధక్కళై చొల్లికిటు. (బాధనమ్) ఎన్నతు - బాధ.

(౧) తి-వాయ్-౧-౩-౪. (౨) తి-వాయ్-౨-౩-౬. (౩) తి-వాయ్-౨-౩-౮.
(౪) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౧౦.

తరువకుకొనై యాయ్ కు. అన్దకుశ్వరకన్దెయిక్కొట్టిర్ అన్దొర్
కొనై యిన్దెయతన్నీర్ కుత్తై ఇచ్చాట్ట లే యుళిచ్చెయ్ కిత్తార్.

(కొణ్డొక్కొనై) తమ్మడై యమగ్గజ్జెయ్ చొల్లుకిత్తార్. (ఎన్నై
కొణ్డొ) సత్తుక్కొళలే అసమియ్యనానెన్నై కుళా తేటిటాశిత్తు.
(ఎన్నైకొణ్డొ) ఇనరుడై య (౧) “యంప శ్చేత్” ఎన్నిక పథమకిటాశు
మిరుక్కిటపడి. (కొణ్డొ) దోషమ్ పట్టవాతే కాక్కడై కొళ్ళాత్తేకై కొ
ణ్డొర్ (ఎన్నై - కొణ్డొ, ఎన్నై కొణ్డొ) పార్క్కొణ్డొ వెన్నై ప్పార్
త్తార్. ఎల్లరుమ్ కై విట్టువెన్నైకై కొణ్డొర్. ఇవర్ స్వీకరిత్తల్ అవ
నాలుమ్ విడప్పొకాతే.

(కారిమాఱప్పిరాన్) * ఎన్నై కొణ్డొనానై న్దెయిమ్ పాఱ
కైకై నై మరేయ్ పిఱప్పమ్ మేవుమ్ తన్నుమయనూక్కిన ఆర్థ్యా
రుడై య, పిరాన్ నన్దు - (కారిమాఱప్పిరాన్). అననై పోలే తాన్దొ
యానపిరానన్దు, అభిజాతరాననాన్దొర్. (కారిమాఱప్పిరాన్) అక్కు
డియిలే పిఱన్దు ఎనక్కు ఉపకరిత్తవర్. (కారిమాఱప్పిరాన్) తాన్
పిఱన్దు ఎన్ పిఱన్దొయియును అన్దవర్.

(పణ్డెవల్ విన్నై పాన్దొయరుళినాన్) (పణ్డెవల్ విన్నై) స్వరూపాను

“ఎన్నై” ఎత్తుమక్కుత్తాత్పర్య మురుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (తమ్మడై యమగ్గజ్జెయ్
చొల్లుకిత్తార్ తన్దు). (దోషమ్ పట్టవాతే) ఎత్తు - దోషమ్ నెజ్జిలే పట్టవాతేయ్
పడి. “ఎన్నైకొణ్డొ” “ఎన్నైకొణ్డొ” ఎత్తు “ఎన్నై” ఎన్నిక పద్యై ఇరట్టి
డత్తియమ్ కూట్టి మున్నురుళిచ్చెయ్ త వర్ణయే విపరిక్కితార్ (పార్క్కొణ్డొ త వెన్నై
యెత్తుతోడన్ది). ఇవర్ కైకొణ్డొలుమ్ ఈశ్వరసుపేక్షిత్రాలో వెన్నై మురుళిచ్చెయ్
కిత్తార్ (ఇవర్ స్వీకరిత్తా రెత్తుతోడన్ది).

“మాఱప్పిరాన్” ఎన్నైయాతే ఆర్థ్యారుడై యపిరానాన ఈశ్వరనైవ్యావరి
క్కిటతు. “కారిమాఱన్” ఎన్నైయాతే అభిజాత్యవ్ పిల్లుకిటతు.

“పణ్డెవల్ విన్నై” ఎన్నిక పద్యయార్థయై యమ్ కూట్టి యురుళిచ్చెయ్ కిత్తార్

చిరం అద్భుతమగువాళప్పగమాళ నాయనారకశీష్యులే

బద్ధియో వెన్నుమ్మడి ఇవ్వణ్ణాన్ డే ప్పుకిప్పొన్దపాపమ్. 'అనాదిసిద్ధ మునాయ్' అనుభవవినిశ్చయము మాత్రవాపమ్. (విల్ విన్) సర్వ భూతగుర్వాత్తాన ఈశ్వరన్ సాహస్యజ్ఞేహ్మకట్టు, (౧) "క్షివామి" ఎన్నుమ్మడిమానవాపమ్ (విల్ విన్) రద్ధిర్ ఒరుకిటాక్షమ్ నేరవేణ్ణుమ్మడి యానవాపమ్.

(పాదీ) అతై స్పృతప్పణ్ణి. ఈశ్వరనై ప్పొలే * మోక్ష యిప్పామిపట్టవిడుతై యన్తి క్కే పాటుపాతామ్మడిపట్టినార్. ఎన్దత్తాదీ త్తేల్పుక్కతెన్టు తెడున్నుడిపాదీనార్. (ఎన్దైక్కొణ్ణు-పట్టెనల్ విన్ పాదీనాయరుళినాన్) ఈశ్వరనై ప్పొలే, (౨) "మామేశంశరణంనజ - మోక్షయిప్పామి" ఎన్దైయన్తి క్కే, తామేఎన్దై స్వీకరిత్తు ఎన్ పాప బద్ధయమ్ పాదీనార్.

(అరుళినాన్) తమ్ముడై య పుకత్తై యేత్తుమ్మడి యరుళినార్. విరోధినిపత్తియైయుచుపట్టి అభిమతప్రదానముమ్ పట్టినార్. (పట్టెనల్ విన్ పాదీనాయరుళినాన్) అనాదిసిద్ధమానసాపత్తైప్పొక్కి, తమ్ముడై య గుణస్తుతియే ఎన్కుయాత్తై యామ్మడి పట్టినార్.

(ఎన్దైయిప్పిత్తాది) స్వరక్షణత్తిలే తత్పరరాయరుప్పారుమ్, దేవతా స్తరజ్గల్ రక్షక మెన్జరుప్పారుమానగోష్టికళిలే శెన్టుఆత్మారుడై య క్కొవై యైవెలియిడక్కడ వేన్. "ఎన్దైయిమ్" ఎన్దై-పత్తదిక్కుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. మేలేఅనూహ్యములుమ్ కీర్తిభీయమాన్తాములుమ్ ఎన్దై

(అనాదిసిద్ధముమాన్దెన్టుండగ్గి). * మోక్షయిప్పామియాపతు - పాపత్తిన్దుమ్ విడువితై విత్తనైయైయి పాపత్తై ప్పొడిప్పట్టివిలై యెన్దపడి. (పాటుపాతామ్మడి) ఎన్దకు - ధూళిధూళియామ్మడియెన్దపడి. అరుళినానెన్దయార్, తమ్ముడైయగుణ స్తుతియే ఎన్కుయాత్తై యామ్మడిపట్టినా రెన్దపడి.

"ఎన్దైయిమ్" ఎన్దకుక్కుమ్ కీర్తుమ్ మేలుముడైన ఎల్లాలోకద్గ్రహముపలక్షణమా కలహమ్ అన్తి క్కే, ఎట్టుదిక్ మాత్రమాయ్, కీర్తి మేల శొల్లా మెక్కుత్తాత్పర్యమరుళి శ్చేత్తాదీ (మేలేఅనూహ్యములు మెన్దెన్టుండగ్గి). మేలుమ్ కీర్తుమ్ పోకమాట్టా

(౧, ౧-౧౬-౧౯.

(౨) ౧-౧౮-౬౬.

శైయుమెన్దితార్. ఆర్థ్యారుడైయ అరుఘ్ణాకై యాలే అథఃపతనమిలై,
ఆర్థ్యార్ పోనాలల్లతుపో కాతనరాకై యాలే మేలేఱమాట్టార్. (అఱియు)

(౧) “నాడు నకరముమ్ నన్దతియ” “ఎన్నుమాపోలే ఎల్లారుమఱియు.
మ్మడియాక. (ఇయమ్బుకేన్) ఆర్థ్యారుడైయ కృపాప్రభావతైయుమ్,
అతుతమ్మళవిలే ఫలిత్తపడియైయుమ్, తమ్మిడైయపాపమ్ పోనపడి
యైయుమ్, తమక్కులభిమతలభ ముణ్ణానపడియైయుమ్, ఇన్దైయా
యిరున్దతు ఇనర్ ఇయమ్బుకిఱతు.

(బిణ్ణిమిచ్చుడకోపన్) ఎన్నళవిల్ పణ్ణుమ్మపకారతైయో సాన్
ఇయమ్బునతు, లోకత్తార్ క్కుఅనర్ పణ్ణనడిపకారతైయుమ్ శొల్లియన్తో,
కరుడైయాలే ఎన్నైత్తిరుత్తిసపడియైయుమ్, కివిపాడిలోకతైత్తిరుత్తిస
పడియైయుమ్, ఇయమ్బునన్. (శడకోపనరులై) (౨) “అఱియు.
చ్చొన్న వాయరమ్” ఎన్దిఱపడియేతిరునాయ్ మొట్టి యొప్పాడిసెసారిక
ళుడైయ శాశ్యతైప్పోక్కిననరుడైయప్పైయై.

(ఎణ్ణిశైయుమఱియవియమ్బుకేన్) (౩) “దేవాస్వస్థానమాయా
న్దిదై త్యాస్స ర్వేహతాగతాః ! నభయంవిద్యతేకింఞ్చ జితంభగవతాజగ
వత్” ఎన్దు శ్రీజామ్బునన్మహారాజర్తై విక్రమప్రశంసైయొచ్చాల్ శ్రిః
కొణ్ణు తిరిన్దాప్పోలే. అఱ్ఱు - ఈశ్వరనుడైయశక్తిప్రభావమ్; ఇఱ్ఱు -
ఆర్థ్యారుడైయ కృపాప్రభావమ్. అఱ్ఱు - ప్రయోజనాన్తరపరర్ వాఱ్
న్దపడి. ఇఱ్ఱుఅనన్యప్రయోజనర్ వాఱ్ న్దపడి; అఱ్ఱు-కృత్రిమవ్యాపారమ్;
ఇఱ్ఱు - అకృత్రిమవ్యాపారమ్. ఇనిపడక్రమత్తాలే తిరుత్తిసపడిక్కు
సామ్యముణ్ణాకిల్ డ్డైత్తనై. (౪)

అఱ్ఱుకియమణవాళి ప్పెరుమాల్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్ ముల్ శ్రిశ్రిః.

మెక్కు హేతుఅరుగ్చెయ్కితార్ (ఆర్థ్యారుడైయవరుఘ్ణాకై యాలేయెన్దునొడగ్గి).
అఱ్ఱు(పదక్రమమ్) ఎన్దుతు - తిరువడికళోకైప్ప ఇఱ్ఱు(పదక్రమమ్) ఎన్దుతు - తరు.
వాయ్ మొట్టియో పదజ్గినుడైయ కృమడగ్గి. అన్తికేల్, “మేమి నేనవనపాన్నడి”
ఎన్దుమ్, “మత్తకత్తిరతనతాళ” ఎన్దుమ్ శొల్లికిఱపడియేతిరువడికళోకై ప్పాకళుమ్.

౧౭౬ కణ్ణీరుణ్ శిఖాత్తాయ్ ౨ - పా, నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

మూ. — అరుళ్ కొణ్ణాడుమడియవరిన్పుళి
నరుళినానన్వరుమత్తైయిన్ పొరుళ్
అరుళ్ కొణ్ణాయిరమిన్తమిన్ పాడినా
నరుళ్ కణ్ణీరివ్వులకినిల్ మిక్కతే.

(౨)

పట్టామ్బాట్టు. అను. — వేదరహస్యతై వెళియిట్ట సర్వేస్వరన్ కృ
పై యైక్కాట్టిల్ తిరువాయ్ మొట్టి అరుళిచ్చెయ్త ఆత్మారుడై యకృనై
జగత్తుక్కు మిక్కతేళికార్.

వ్యా. — (అరుళ్ కొణ్ణాడు) శేషభూతనుక్కు ఆనన్దికై యేస్వరూ
పమ్. శేషభూతరాక్షయమ్ హృష్టరాక్షయమ్ వేటిలై కాణమ్. ఇనన
రుత్తై అనుసన్ధిత్తు (౧) “హృష్టాక” ఎన్దిపడియే హృష్టరామి త్తనై. (అరు
ళినానన్వరుమత్తైయిన్ పొరుళ్) పరమరహస్యమాన వేదాధితై నిర్దేతుక
మాక త్తన్నక్కలాశాలేశముడై నూర్ వామృమ్మడిగీతోపసనదాచార్య
నాయ్ నిన్దు వెళియిట్టాన్. వేదజ్ఞుల్ మత్తై త్తనర్థతై ధీరోదా త్తనాకై
యాతే ప్రకాశిప్పిత్తాన్.

(అరుళ్ కొణ్ణాడు ఆయిరమిన్తమిన్ పాడినాన్) ఆత్మార్ కుత్తిరు
రువాయ్ మొట్టిక్కుళ్ళురై పోలే కాణమరుళిచ్చెయ్తతు. ఇరువరుక్కుము
ఘనోక్కాకప్పేల్ త్రొల్ ఆత్మారుక్కుచ్చెయ్య ప్పొకాతతిత్తైయా
కాతే. వేదాధికారికళుక్కు ఉజ్జీనమామ్మడి ఎమ్మెరుమాన్ శేమ
తతు. అనధికారికళుమ్ కృతార్థరామ్మడియితే ఆత్మార్ శేయ్తతు.
(అరుళ్ కణ్ణీరివ్వులకినిల్ మిక్కతే) ఎమ్మెరుమాన రుళినత్తు పాడేశికమ్.
అత్మారురుళ్ సార్యత్తికమ్. (౨) “పాలేయ్తమిన్తరై కారకప త్తర్ పర
వుమాయరమ్” ఎన్దుమ్, (౩) “తొణ్ణర్ క్కముత్తణ్ణచ్చాన్దా లైకళ్”
ఎన్దుమితే శొల్లిల్లు.

పట్టామ్బాట్టు నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్ మున్ద్రీల్లు.

(౧) తి.వా.మ.౧-౧౧-౧౧. (౩) తి.వా.మ.౧-౪-౯.

కణ్ణమహాశిఖత్తము ౨-పా, నమ్మిచ్చెక్కుడు

౧౭౭

ఎఱ్ఱామాన్యు. అనః—“ఎఱ్ఱేశె యుమటియవియమ్మ కేన్” ఎన్ఱె
కొడి ఆఱ్ఱొరుజ్జెయ అరుళ కొణ్ణాడుమరుళో (రుచి) చిదచిదీశ్వరతత్వ
త్రయజ్జెయమ్ కబళికరి ప్పుళ్ళెయ త్తెన్ఱిత్తార్.

వ్యాః—(అరుళ కొణ్ణాడుమడి యనర్) ఇవ్వాన్వార్తత్తెప్పోలే
యరుక్కుమనర్ కిళ్. (౧) “అతువుమననత్తెన్నరుళో” ఎన్ఱె, (౨)
“అరుళో పెఱువారడియార్” ఎన్ఱెమ్, ఇజ్జనేయితే ఇనర్ తాముమరుళిచె,
యనతు. అప్పడి యరుక్కుమనర్ కిళ్. (ఇన్బు) (౩) “ఎణాతనక త్తె
ణ్ణుమ్ నన్మనినరన్నమ్ తల్తచ్చెప్ప” ఎన్ఱెపడియే ఆన్ఱనిచ్చరారక.
(అరుళినానన్వరుమత్తెయిన్బరుళో) ప్రమాణ వసిద్ధియొచ్చెట్లకటతు.
(అరుమత్తె) అవన్తన్ఱై ప్పెటిలుమ్ పెఱుతల్లూరి తాయరుక్కు, (౪) “సా
హి శీరమృతానతామ్” ఎన్ఱెపడియే వేదార్తతై అరుళిచ్చెయ్ తార్.
(అరుళొ కొణ్ణు) ఇనర్ తామ్ నన్దపడి పాడినార్లొ; (౫) “మయన్వ
అమతినలమరుళినన్” ఎన్ఱెపడియే భగవత్ప్రసాదజ్జెముతలాక కొణ్ణా
య్ త్తె ఇనర్ కవిపాడిల్లు. ఇనర్ తామ్ కవిపాడానిల్లుచ్చెయ్ తే (౬)
“ఎన్నాకియేతప్ప తల్లిన్ఱై క్కవితాన్ శొళి” ఎన్ఱెపడియే పిఱరో
పాతితాముమ్ విన్మయప్పడుమ్మడి నిరనద్యమాకవితే కవిపాడున్ఱై
కొణ్ణపడి. (ఆయిరమిన్ఱమిల్ పాడినాన్) (౭) “చతుర్వింశత్సహస్రాణి
శ్లోకానాముక్తవాన్మసిరి” ఎన్ఱెపోలే ఆయిరమాక వాయిల్లు పాడిల్లు
(ఇన్ఱమిల్ పాడినాన్) (౧) “పాళ్ళే గేగోచమధురమ్” ఎన్ఱె
పడియే ఇనితాయ్, దురనగాహమాన నన్దత్తెచ్చొణ్ణానిల్లుచ్చెయ్ తేయు
మ్, శబ్దమ్ అధికృతాధికారమన్ఱిక్కే సర్వాధికారమామ్మడియుమ్
పాడినార్. (పాడినానరుళొ కణ్ణో) *మయర్వఱమతినలమరుళిననరుళో
పోలన్ఱిక్కే అతుతన్ఱై విళాక్కులై కొణ్ణాయ్ త్తెరుప్పతు. (ఇన్బులనిల్
మిక్కతే) చిదచిదీశ్వరతత్వ త్రయజ్జెయమ్ కబళికరి ప్పుళ్ళెయ త్తెన్ఱిత్తార్.

ఎఱ్ఱామాన్యు నమ్మిచ్చెక్కుడు ముద్ ది.

౧. కుణ్డలితమధికమ్.

ఇతి నాకరణ్యో పెరియవాచ్చాన్ఱిచ్చొ వ్యాఖ్యానత్తొ కాణ్ణ.

౧౭౮ కణ్ణనుణ్ శిఱుత్తామ్బు ౮-పా, పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్.

అన.—ఎట్టామ్బాట్టై, ఎట్టైళ్ళై యుమటియవియమ్బుకేన్” ఎన్నై క్కు-హేతువెన్నెన్నిల్; ఆర్థారుడై యవరుళే చదచిదీశ్వరత త వ్వుత్రయ జ్జైళ్ళై యుమ్ కబళీకరి త్తిరుక్కైయా లే యెన్నితార్.

వ్యా.—(అరుళే కొణ్ణాడుమడియన్) ఇవ్వాత్వార్ తమైప్పోలే యిరుక్కుమవర్ కళే. (౧) “అతువుమవనత్తిన్నరుళే” ఎన్ఱుమ్, (౨) “అరుళే పెఱువారిడియార్ తమ్మడియన్” ఎన్ఱుమిరుక్కుమవర్ తమైప్పోలే. (౩) “ఆనై క్కన్ఱరుళై య్నాన్” ఎన్ఱుమ్, (౪) “నిన్నోడు మొక్క వహిపడవరుళినాయ్” ఎన్ఱుమ్, (౫) “అరుళే పురిన్దళిన్” ఎన్ఱుమ్, (౬) “నిన్నరుళే పురిన్దిరున్దేన్” ఎన్ఱుమ్, (౭) “అరుళాల్ తోయ్మే” ఎన్ఱుమ్, ఇప్పడికళాల్ † అననరుళై కొణ్ణాడుమవర్ కళే. ఇప్పడి భగవత్ప్రసాద తైయే కొణ్ణాడిప్పరుమవర్ కళే.

భగవత్ప్రసాద హేతు వాకస్వగతమాన కర్మజ్ఞానభక్తికల్తై ఉపాయమాక ఆదరిక్కుమవర్ కళన్ఱిక్కే, “కేవలభగవత్ప్రసాద మేడజీవన

ఎట్టామ్బాట్టై. (అరుళిత్యాది) (హేతువెన్నెన్నిల్) ఎన్ఱు-ఎల్లారుమటిన్ఱు ఉజ్జేఱుక్కుమ్మడికొల్లకైక్కు-హేతువానవరుళుడైయవతియమెన్నెన్ని లెన్ఱుపడి. (కబళీ కరిత్తిరుక్కైయా లే) ఎన్ఱువనన్దరమ్ “ఇయమ్మకేన్” ఎన్ఱుకేవమ్. అరుళే (కబళీ కరిత్తిరుక్కైయావతు - తన్నతిశయత్తా లే త త వ్వుత్రయత్తైయమ్ విజ్ఞోయిరుక్కై.

ఇవ్వాత్వారుమ్ మదీ వువర్ కళమ్ అరుళై కొణ్ణాడినార్ కళే వెన్న; ఆరుళిచ్చెయ్కితార్ (అపురుమవనతిత్యాది). అరుళై కొణ్ణాడుకైక్కు-హేతువేత్తెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇప్పడియత్యాది).

- (౧) తి-వా-౮-౮-౩. (౧) తి-వా-౧౦-౬-౧. (౩) తిరుమా-౪౪.
 (౪) తిరుమా-౪౨. (౫) ౨ తిరువ-౫౯. (౬) పెరి-తిరు-౫-౪-౧.
 (౭) ౩. తిరువ-౧౯. † (పా) అవనై.

కణ్ణినుచోకిలుత్తామ్మూ-సా, పెరియనాచ్చాన్నితై వ్యభ్యాభ్యానమ్. (౧౭౮)
 హేతు” ఎన్దిరుక్కుమనర్కళ్. తన్దామ్ పక్కలుళ్ళు ఆనుకొంటున్నట్లై భగ
 వత్ప్రసాద ఫలమాకనినై త్తిరుక్కుమతోడీయ, ప్రసాదకమాక నిన్దై త్తి
 రాతనర్కళ్. ఇవర్ ఇప్పడినినై త్తిరుక్కిఱతు మల్లై యాభ్యార్కతై
 యితే; (౧) “అభ్యాయానరుళే” ఎన్దుమ్, (౨) “నిన్నరుళే పురిన్దిరున్దన్”
 ఎన్దుమితితే అవర్కళ్ పాశురజళ్.

(ఇన్దుఱ) ఆనన్దనిర్భరరాక. (౩) “ఎణ్ణాతనక శ్లెష్టామ్ నన్ మునివ
 రిన్దమ్ తలైచ్చిఱప్ప” ఎన్దిఱపడియే-సా-సనై త్తిలన్ద్యమిన్ది క్కే భగవ
 దనుభవమేయాన్దై యా యిరుక్కుమ్మడిమాక. (అరుళినానన్దరుమత్తై
 యిన్ పారుళో) (అన్దరుమత్తై) ప్రసిద్ధమాయ్ పెఱుతఱ్క రితాయిరు
 క్కిఱనుత్తై. అతాకిఱతు - వేవరహస్యమాన ఉపనిషత్తితే.

(అన్దరుమత్తై యిన్ పారుళై - అరుళినాన్) నిత్యసత్వస్థిత్వము
 తోడై ద్రాత ఉపనిషద్ధర్మై యుగిచ్చే మ్ తార్. పరమనాత్వికర్కొ-

ఇవర్కళ్ పక్కల్ ఆనుకొంటున్నదిరుక్కు భగవత్ప్రసాదమే యున్దైవ
 నకరమాక కూడుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (తన్దామిత్యాది). * అరుళి
 కొణ్డాదుమడియవర్ ఆభ్యార్కకీయాక వేణుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవ
 రిత్యాది). ఇతుక్కు నియామకమేవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (అభ్యాయానిత్యాది).

పదార్థమరుళిచ్చెయ్తు తాత్పర్యాన్దమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎన్దాతనకళిత్యాది).
 ఎన్దాతనకళ్ - అసంఖ్యయకల్యాణగుణ్డళ్. సాసనాన్తరనిషేధమ్ వణ్ణుకిఱ ఇప్పి
 బిభత్తై యనుసన్నిక్రమే అవర్కళ్ కుక్కుడైన అభ్యసనాయమ్ సుస్థిరమామెన్దు ఇవాన్దకన్య
 తుక్కు తాత్పర్యమ్.

“మత్తైయిన్ పారుళో” ఎన్దుతుక్కు తాత్పర్యాన్దమ్ (నిత్యత్యాది). “అరుళి
 నాన్” ఎన్దైక్కు అతిసుడైయ శ్లెష్టయేవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్ (పరమత్యాది).

(౧) తి-మొ-౧-౧-

(౨) పెడి-తిరు-గ-౪-౧.

(౩) తి-వాయ్-౧౧-౭-గ.

౧౫౦ కట్టినను శిఖితామ్మ - పా, పెరియవాచ్చాని బిడ్డవాళ్ళానమ్.

నిత్యమాన ఐశ్వర్యమ్ ఉపనిషద్బ్రహ్మమితే; (౧) “సాహి శీరముతా
నతామ్” ఎన్నిక్కడవతితే; అతావతు- (౨) “సర్వరసః” ఎష్టమ్, (౩)
“సాహిత్యం” ఎష్టమ్ శాల్కయిషయజ్ఞే తత్సాదత్తాతే లభిక్తే. (౪)
“సహిత్యం నానందయాతి” ఎష్టమ్, (౫) తద్ధేతువ్యపదేశాచ్చ” ఎష్టమ్
ఇల్లక్కడవతితే.

(అరుళ్ కొణ్ణు) ఇనర్ తామ్ స్వబుద్ధియా లే యరుళిచ్చెయ్ తాగన్, (౧) “మయర్వణనుతి నలమరుళినన్” ఎన్నికపడియే - ప్రసాదలబ్ధానానై ముతలా: కొణ్ణు, తత్ప్రేరితరాయ్ కొణ్ణాయ్ త్తు అరుళిచ్చెయ్ తితు. (౨) “ఎన్నాకియేతప్పతెలిన్న్ తనక్కవితాన్ కొల్లి” ఎన్నికపడియే-పిళ రోపాతి, కివిపాడుకిళతాముమ్ విన్కితరామ్బడినిరనద్యమాకవిత్తే కవి పాడువిత్తుకొణ్ణుతు.

(ఆయిరమిన్తమిత్తే చిడినాన్) (2) "చతుర్వింశత్యహస్రాణి శ్చే కా
నాము క్తవాన్మసిం" ఎన్నాప్సలే ఆయిరనూక వాయ్ త్తుచ్చిడిల్ గు.

ఈ పనిపై ద్రుహస్యమ్ శీరియతెన్ను ముకుత్కు ప్రమాణమ్ కాట్టుకెటార్ (సాహిత్యాది).
 ‘సా’ ఎన్నస్త్రీయ్యుచ్చన్నాటుమ్ అతుక్కు స్త్రీత్వమ్ తద్ధద్వారావెత్తుకరుత్తు.
 సస్యనిష్ఠరుక్మత్తోబ్దుః ఆర్థమేతెన్న ; ఆరుళిచ్చేర్కెటార్ (ఆతావతిత్యాది).
 ఉక్తార్చేమహమ్ (విచిత్రత్యాది) భగవతః అన్వహేతుత్వేన అన్వయతీతిశ్చ
 దేశావ్యేతి సూత్రాని.

*అరుచు ప్రైయిన్ పారు శై యరుభిస ప్రకారమే తెన్ను మా కాజ్ఞయిలే, “అరుచ్
కాజ్ఞ” ఎత్తురుభిచ్చెయితారెట్లు తెరుపుళ్ళున్నట్లే న్యాయ ర్త్యపూర్వక మాక భగవత్సూక్ష్మ
యూహానుష్ఠతాత్పర్యురుభిచ్చెయితారే. (ఇవరిత్యాది). అపనోపేరితానెన్న పరుభి
చ్చెయినాక (ఎన్నాకియేయత్యాది).

అనన్తమానవేదార్థశ్చ సద్భూతుపమానసంభ్రయోక ప్రబుద్ధికంత్రారుణ్యోవన్న
 పరులిచ్చెయ్యెకాఁ (చతుర్వింశతిశ్శ్లోని). శ్రీరామానుజులొడు సమమాకగరుపత్తు
 నాలాయిరమాక ప్పాదాతి ఆమరమాక ప్పాదునావెన్నెన్న పరులిచ్చెయ్యెకాఁ

(1) యజు.శ్శ్శ. 3-2. (2) షాన్తో-3-౧౪-౪. (3) తె-ఆ-2-౧. (౪) బ్రహ్మసూ
 ౫) తి-వాయ్-౧-౧-౧. (౬) తి-వాయ్-2-F-౪. (౭) రా-బా-౪-౨.

కణ్ణియన్ శిశుత్తామ్బు - సా, పెరియవాచ్చాన్బిల్వై వ్యాఖ్యానమ్. ౧౨౧

ఓరాత్మాపుక్కు హితాంశ త్తుక్కు ఒరుసాట్టేయ మైయుమ్బుడేయితే ఇనర్ పాడిన్ బు. (ఇష్టమిన్ పాడినాన్) దురసగాహమానన్బై. (౧)
“పాత్మే గేయేచనుధురమ్” ఎన్నిపడియే రసఘననూకవుమ్ సర్వాధికార మామ్బుడియాకవుమ్ పాడినార్.

(పాడినానరుళ్ కణ్ణీర్) (౨) “మయ్యర్వఱమతినలమరుళినన్”
ఎన్నుమ్బుడే అరుళనల్లనరుళ్ తన్నెయుమ్ విళాక్కులై కొడ్డరుక్కునురుళితే ఆత్మారరుళ్. ఈశ్వరన్ కైవిట్ట ఆత్మాక్కలైయుమ్; అనర్ కళుడై యదుర్గతియైక్కణ్ణుతిరు త్తనారుప్పట్టపడియాలే ఇనరరుళ్ ప్రత్యక్షమన్జోవెనై.

(ఇష్టలకినిల్ మిక్కతే) చినచిదీశ్వరతత్వత్రయజ్ఞెయుమ్ కబళి కరిత్తిరుక్కై. (౩) “అతనిల్ పెరియవెన్నవా” ఎన్జు-భగవద్విషయ త్తిల్ తమక్కుణ్ణాన అభినివేశ త్రశవుమ్ పోరుమాయ్త్తు ఎన్నళవిల్ కృపైయుమ్. ... (౪)

ఎట్టామాట్టాక్కు పెరియవాచ్చాన్బిల్వై వ్యాఖ్యానమ్
ముద్గ్రీన్ బు.

(ఓరాత్మాపుక్కుత్వాది).

“శడకోపసరుళ్” ఎన్జుప్పాలే “పాడినానరుళ్” ఎన్జుతుక్కు హర్షతాత్పర్యమ్ (మయ్యర్వఱవిత్వాది). “కణ్ణీర్” ఎన్జుతుక్కు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఈశ్వరనిత్వాది).

“లోక్యత ఇతిలోకః” ఎన్నిపుగ్గత్తిన్జెయుట్కణ్ణా అరుళిచ్చెయ్కితార్ (చిదచిదీశ్వరేత్వాది). తమ్మడైయపక్కల్ పణ్ణిన కృపెయ్యెన్జెయుమ్ భేస విమిక్కితార్ (అతనిత్వాది). “అరుళ్ కొణ్ణాడుమ్బుడి యవరిన్బుళ - అన్బరుమ త్తెయునుడైయ పారుత్తెయరుళినాన్; అరుళ్ కొణ్ణాయర మిష్టమిన్ పాడినానడైయ వరుళ్ - ఇష్టలకినిల్ మిక్కతేకణ్ణీర్” ఎన్జున్బయమ్. (౫)

(౧) రా-బా-౪-౮. (౨) తి-నాయ్. ౧-౧-౧. (౩) తి-నాయ్. ౧౦౧౦-౧౦.

౧౨౨ అభికియమణవాళస్పెరుమాళ్ నాయనారభుచ్చెయ్,

అనః—ఎట్టామ్బట్టు (అరుళిత్యాది). ఆర్వారుడై యక్కపైయై, త్తిట్టాట్టిలే. “ఎడ్డై యుమటియ వియమ్బుకేన్ బణ్ణమిచ్చుడకోపన రుత్తై” ఎత్తు ఇళన్ శొల్ల క్కేట్టవర్ కిళ్, “భగవత్కృపై యన్మో నాట్టరడై యక్కొణ్ణాడునతు, నీర్ ఆర్వారుడై యక్కపైయై * ఎడ్డై యుమటియ ఇయమ్బుకేన్” ఎన్కక్కెయెన్నెన్న; భగవత్కృపై యమ్ ఆర్వార్ కృ పైయుమానాల్ పా) ప్రిసిద్దిక్కు మత్తన్మో భగవత్కృపై వేణ్ణునతు. అన్ద పా) ప్రియుణ్ణానతుణ్ణినత్తైయన్మో? అన్దజ్ఞానసిద్ధి ఆర్వారాతేయన్మో; ఆకై యాతే ఆర్వార్ కృపై యన్మో లోక త్తిల్ విజ్ఞయిరుప్ప తెన్ఱితార్. ప్రాప్తిజ్ఞాన సాపేక్షమాయురుక్కుమ్; జ్ఞానమ్ పా) ప్రిసాపేక్షమా యిరాతు.

“కీర్తే - “నన్దైయాల్ మిక్కనాన్మత్తై యాళర్ కిళ్” పున్దైయాక క్కరుతువర్” ఎత్తు - తమ్ముడై య పున్దైయొచ్చిల్ల, అన్దప్పన్దైయే తెన్న; అన్దై, “నమ్మినేన్ పిఱర్ నన్ పొరుళో తన్నెయుమ్ నమ్మినేన్ మడ

అరు;—ఎట్టామ్బట్టు;— (అరుళిత్యాది) ఇన్దప్పాట్టుక్కు ఆవతారికై ఇరణ్ణు వకైయాక వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్; అతిశయస్థిసమ (ఆర్వారుడైయ కృపైయెయ్ మ్మ తొడన్ది - జ్ఞానమ్ ప్రాప్తిసాపేక్షమాయురాతెన్ను మళవుమ్). (పా) ప్రిసిద్దిక్కు మళ వన్మో) ఎన్దతు-ప్రాప్తిసిద్ధిక్కు మ్మొత్తన్మో వేన్ద పది. “సాపేక్షనిరపేక్షయోర్నిరపేక్షో విలీయాన్” ఎన్దిఱపదియే జ్ఞానసాపేక్షమానపా) ప్రియైప్పణ్ణికొడుదుక్కుమ్ ఈశ్వర నుడైయ కృపైయిలుమ్ పా) ప్రిసాపేక్షమాయురాత జ్ఞానత్తై ఉణ్ణాక్కిన ఆచార్యరాన వాల్వారుడైయ కృపైయే విజ్ఞయిరుక్కు-మెన్ను మత్తై కాట్టుకై కాక ఇరణ్ణు క్కుముడైన వానియై అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ప్రాప్తిజ్ఞానేత్యాది).

ఇన్దముమెరు ఆవతారికై అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కీర్తే “నన్దైయాల్ మిక్క” ఎత్తు తొడన్ది - పోక్కినప) కారత్తై ఇప్పాట్టారే శొల్లకిఱారెన్ను మళవుమ్).

కణ్ఠినుణ్ శిఖితామ్బు, ౮-పా, 'వ్యాఖ్యానమ్.

౧౫౩

వారై యుమ్ మున్నెలామ్" ఎన్ఱు ఇరణ్ణువకై యాకప్పేళి, అనన్దమ్,
"పణ్ణివల్ విన్దై పాల్ శ్రియరుళినాన్" ఎన్ఱు అత్తై ఆర్థ్వా పోక్కిన పడియై
చొప్పి, పోక్కిన ప్రకారత్తై ఇప్పట్టలే కొల్లుకితార్.

* అనాత్మన్యాత్మబుద్ధియైయుమ్ అభోగ్యజ్ఞశిర్ భోగ్యబుద్ధియై,
యుమ్ అధ్యాత్మజ్ఞానత్తాలే పోక్కి వేణుమే, ఆచార్యన్ జ్ఞానప్రదానమ్
పణ్ణినవాతే అన్దజ్ఞానమ్ మేలుణ్ణాన కర్మార్జనత్తై మాల్ బుమ్; మున్ను
జ్ఞానలవిద్యైయాలే ఆర్జితువై త కర్మజ్ఞై ఈశ్వరన్ పోక్కుమ్బడి
పణ్ణునతుమతు. నన్దుల్యజ్జై ఇవన్ పోక్కుమ్; కర్మజ్జై అవన్ పోక్కుమ్.
అవన్ పోక్కుకై క్కడి ఇవన్ జ్ఞానసిద్ధియై ప్పణ్ణి కొడుక్కై యాలేయితే.
అత్తైప్పల్ ద్రివితే, (౧) "అమృతస్య హి దాతారం తమ సఃపారందర్యయతి
సన్తుకూమారః" ఎన్ఱుమ్ ఆచార్యనై చొప్పి లుకితతు. *

(పోక్కిన ప్రకారత్తై ఇప్పట్టలే ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్) ఎన్ఱు - "ఆమరుదుత్తై
యిన్ పారుళరుళినాన్" ఎన్ఱు వేదార్థత్తై తిరువాయ్ మొట్టియాలే. ప్పియట్టై జ్ఞానత్తై
ఉణ్డాక్కి పోక్కినారెన్ఱు పోక్కిన ప్రకారత్తై ఆరుళిచ్చెయ్ కితార్ రెన్ఱు పడి.

జ్ఞానత్తాలే పోక్కుమ్ క్కీదు మెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆచార్యన్ జ్ఞాన
ప్రదానమ్ పణ్ణినవాతే యెన్ఱు లొడజ్జి). (పణ్ణువతుమతు) ఎన్ఱు - పణ్ణుకితమ్
అన్దజ్ఞానమెన్ఱు పడి. (నన్దుల్యజ్జై ఇవన్ పోక్కుమ్) ఎన్ఱు - ఆచార్యన్ సర్వజ్ఞనాత్తై
యాలే ఇవన్ మనస్సాలే నిన్దైతై పావత్తై అత్తిన్ఱు ఉపదేశత్తాలే పోక్కుమ్బెన్ఱు పడి.
అమృతమెన్ఱు - మోక్షమాయ్, అమృతస్య హి దాతారమెన్ఱు - మోక్షత్తై కొడుక్కు
మెన్ఱు. కొడుక్కుమ్ ప్రకారమెన్నెన్న (తమ సఃపారందర్యయతి) ఎన్ఱు.
జ్ఞానత్తై ఉణ్డాక్కి ఉత్తరిప్పిక్కుమ్బెన్ఱు సన్తుకూమరన్ శొన్నాన్ఱెన్ఱు పడి.

ఎనక్కు అధ్యాత్మజ్ఞానత్తై ప్పిట్టప్పిక్కై కాక వేదార్థత్తై తిరువాయ్ మొట్టి
ముఖత్తాలే ప్పియట్టరుళినాన్ శెన్ఱు క్కీల్. అత్తిక్కై తిరువాయ్ మొట్టి ఆరుళిచ్చెయ్ త
కుక్కు వేతే యుమ్బురు ప్పయోజనముల్లెన్ఱు తార్ (ఎనక్కు అధ్యాత్మజ్ఞానత్తై ప్పిట్టప్పిక్కై

౧౩౪ అర్చకియమణవాళిప్పరుమాళ్ నాయనారకుచ్చెయ్త.

వ్యాఖ్య:—(అరుళిత్యాది) ఎనకు అధ్యాత్మజ్ఞానమై ప్రితిపీకక్కడవతాకి పేదార్జజలై త్తిరువాయ్ మొట్టి ముఖతైలే వెళియిట్టరుళినారెన్నప్పార్ త్తు, అత్తిరువాయ్ మొట్టియై ప్పాడినతట్టు పేటేయు మొరు ప్రయోజనమ్ శొల్లుకితార్. (అరుళిత్యాది) తిరువాయ్ మొట్టి పాడిరీయ భగవత్ప్రీణనామాక వన్నిక్కే సావతికా గ్రేసరరుడై యముకమలర్ త్తిక్కుఱుప్పాక వాయ్ త్తు. (అరుళి కొణ్డాడుమడియవర్) (అడియవర్) (అరుళి కొణ్డాడుమడియవర్) జ్ఞానవిషయభూతనాన ఈశ్వరనుడై య ప్రియత్తుక్కన్జ్జే జ్ఞాననిష్ఠరాన సాత్వికరకక్కైక్కాక వాయ్ త్తు త్తిరువాయ్ మొట్టి పాడినతు.

(అడియవర్) శేషవృత్తిపురుషార్థమెన్ను మృడి స్వరూపజ్ఞానమ్ విజ్ఞానవర్కళి. శేషత్వజ్ఞానమ్ శేషవృత్తి శేషమితే. (అరుళి కొణ్డాడుమడియవర్) అప్పరుషార్థత్తుక్కు సాధనముమ్ అననుడై య కప్పైక్కడవతాక వెట్టతొజ్జి. (వెళియిట్టరుళినారెన్నప్పార్ త్తు) ఎన్జతు-వెళియిట్టరుళినారెన్న ఉద్యోగిత్తై పడి. పేటేయు మొరు ప్రయోజనమ్ శొల్లుకితార్ త్తై పరిక్కితార్ (తిరువాయ్ మొట్టి పాడిరీయ భగవత్ప్రీణనామాక వన్నిక్కేయెట్టతొడన్). కీర్తచొన్నతిన్ వివరణమ్ (జ్ఞానవిషయేత్యాది). “అడియవర్ - అరుళి కొణ్డాడుమడియవర్” ఎన్జ పిరిక్కిఱుకుత్తార్ త్తర్వర్మ-(౧) “పతివిశ్వస్య” ఎన్జ, ఎల్లారుమ్ అడియవరకైయాలే * క్షిపామిక్కు విషయమాన పడియవరన్జిక్కే, “అరుళి కొణ్డాడుమడియవర్” ఎన్జ * మోక్షయ మ్యామిక్కు విషయమాన అడియవర్ కళి చొల్లుకిఱుత్తై పడి. అడియవరన్జాల, శేషత్వజ్ఞానమాత్రమన్తో శొల్లువతు. వృత్తియై చొల్లు మో వెన్న వరుళిచ్చెయ్తొకితార్ (శేషత్వజ్ఞానమ్ శేషవృత్తి శేషమితే) ఎన్జ.

అడియవరన్జ పురుషార్థతై చొల్లి, “అరుళి కొణ్డాడుమ్” ఎన్జ కృతైయై చొల్లు కైయాలే కైక్కర్యమాకిఱ పురుషార్థత్తుక్కు సాధనమ్ అననుడై యక్కడై యెట్టిరుక్కు మువర్ కళెన్జ పడి. గుణాన్తర్జుశ్శామ్ కిడక్కి, అననుడై యక్కపాగుణతై కొణ్డాడుకిఱు

కర్ణానుజ్ఞానితాము ౮ - పా, వ్యాఖ్యానమ్. ౧౫౧

యెన్నిరుక్కుమనకళ. ఆతై యాలే, కై జ్జర్యమ్ పురుషార్థమ్, క్షరుణై సాధన మెన్నిరుక్కుమనకళ. (అరుళో కొణ్డాడుమ్) అల్లాతే గుణా న్తరగ్గళిల్ కాట్టిల్ కృపైయై కొణ్డాడుమనకళ. ఈశ్వరనై కొణ్డాడు కిటతు-తానుణ్డానసోతు జగత్తుణ్డామ్ ఇల్లాతపోతు ఇతైయా మెనిట్టితే; అప్పడియే కృపాగుణమిల్లాతపోతు గుణా న్తరగ్గళుమ్ అకార్యకరమాయ్, ఇతుకూడినవాతే కార్యకరమాయరుక్కై యాలే ఇతైయే కొణ్డాడా నిట్పర్ కళ. అప్పడియే దేవతా న్తరగ్గళిత్కొట్టిల్ ఈశ్వరన్ కొణ్డాట్ట త్తుక్కువిషయమానాపోలే యాయ్ త్తు - గుణా న్తరగ్గళిత్కొట్టిల్ ఇతు కొణ్డాట్టత్తుక్కు విషయమానపడి.

మన స్తత్వమ్ ఇన్ద్రియా స్తర్భూతమా యరుక్కచ్చే ను తేయుమ్ ఇతుసహకారియా కాతపోతు ఇన్ద్రియవ్యాపారజ్ఞాడక్కాణామై లోక

తెన్నెన్న, సదృష్టా స్తమాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఈశ్వరనైయుమ్ కొణ్డాడుకిటతెన్న తొడజ్జి). కృపాగుణతై కొణ్డాడుకిటతుక్కు సదృష్టా స్తమాక ప్పిన్నెయ మొరు పే తుఅరుళిచ్చెయ్ కితార్ (దేవతా న్తరగ్గళిత్కొట్టిలెన్నతొడజ్జి). ఇతుక్కు తాత్పర్యమ్ దేవతా న్తరగ్గళుక్కు ఈశ్వరనైయుగ్గియస్వయమేవ ఫలప్రదత్వశక్తియిల్లామై యాలే దేవతా న్తరగ్గళిత్కొట్టిల్ ఈశ్వరన్ కొణ్డాట్టత్తుక్కు విషయమానాపోలే, కృపాగుణతై యొగ్గియగుణా న్తరగ్గళుక్కు కార్యకరత్వమల్లామై యాలే గుణా న్తరగ్గళిత్కొట్టిల్ కృపాగుణమ్ కొణ్డాట్టత్తుక్కు విషయమాయరుక్కు మెన్న్ పడి.

ఇతువుమ్ గుణగ్గళుక్కు శ్శబ్దన్టాయరుక్క, ఇతైయొగ్గియగుణా న్తరగ్గళి కార్య కరమాకమాట్టా తెన్న శొల్లకిటతెన్నెన్న; ఇతుసహకారియాల పోతుమాట్టా తెన్న మత్తై సదృష్టా స్తమాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మన స్తత్వ మెన్న్ తొడజ్జి).

౧౨౬ అర్చకీయమణవాళిపైర్మూళ నాయనారదుళిస్సయిత,

త్తిలేకణ్ణ పోరుకితాప్పోలే ఇన్దకృపై యుమ్ గుణాన్తర్భూతమూకిలుమ్
ఇతు సహకరియాతపోతు చేతనరశవిల్ గుణాన్తరజ్జల్ జీవిక్రైయా
కాతు. స్వరూపముమ్-నిత్యమ్; గుణజ్జభుమ్ నిత్యజ్జభాయరుక్కచ్చెయ్ తే
ఇవనుడై యనంసార సమ్మన్దమ్ ఒక్కుక్కామల్ నడక్రైయాలే అత్తై
మాల్ శ్రిఇననై ఉద్ధరిప్పి త్తతు కృపాగుణమాక్రైయాలే అత్తై యాయ్ త్తు
మమముక్షుక్కల్ కొణ్ణాడువతు.

శక్తనుక్కుమ్ కృపై వేణుమ్, అశక్తనుక్కుమ్కృపై వేణుమ్.
శక్తనుక్కు “నమైప్పెఱుకై కుక్ ఇప్పడివరు త్తప్పట్టు సాధనానుష్ఠానమ్
పణ్ణవతే?” ఎన్నుమ్ అవన్ నెజ్జిల్ ఈరప్పాడాయ్ త్తుఘ శేషమావతు.
అన్దకరప్పాడాయ్ త్తు అవనై పీతనాక్కువతుమ్; అశక్తనుక్కు, (౧)
“సార్పనాదొన్తుతొనచసామర్థ్యవాన్” ఎన్టాల్, “కృపామాత్రమనోవృ
త్తింపనీద” ఎన్నుమ్బడియరుక్కుమ్. అక్కు - అవనుడై య అనుష్ఠాన
జ్జణ్ణపిఱక్కిఱక్కపై; ఇక్కు-ఱక్కిచ్చన్దజ్జణ్ణ పిఱక్కిఱక్కపై. “స్వగతమా
నలొన్తు సాధనమ్మాకవేణ్ణావో, పరగతమానగుణమ్ సాధనమామ్బడి
యెన్?” ఎన్న; పరగతమేయాకిలుమ్, (౨) “అరుళ్ పెఱువారడియార్”
ఎన్ఱిఱపడియే ఆశ్రయేన్ అననాయ్, విషయమ్ ఇననాయరుక్కుమ్.

(అరుళ్ కొణ్ణాడుమడియవర్) అన్ఱిక్కే, అరుళై త్తజ్జభుక్కు అవ

(జీవిక్రైయా కాతు) ఎన్దతు - జీవనసాధనమా కాత్తెన్ద పడి.

అశక్తనుక్కుఱ్ఱయశక్తనుక్కుమ్ కృపై వేణు మోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్
(శక్తనుక్కుమ్ కృపై వేణు మెఱువొడజ్జి). నిగమక్కిఱార్ (స్వగతమిత్యాది).

“అరుళ్ కొణ్ణాడుమడియవర్” ఎన్దతుక్కు ఇరణ్ణుపారుళ్. అరుళై కొణ్ణాడు
కిఱ అడియవరెన్నుతల్; అన్ఱిక్కే అరుళై ఆలమ్మనమాకొక్కుణ్ణు “అడుమ్ - సచ్చ

(౧) వి-పు.౯-౨-౨౦.

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౬-౧౦.

కణ్ణినుణ్ శిలుత్రామ్బు, ౮-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

౧౫౨

ష్టమ్భమాకక్కొణ్ణు నడై యాడుమవర్ కళి. ఇవనుక్కు ఊన్ఱుతోలావ
తుమ్, విరోధికలైచ్చేదిత్తు తరుమతుమ్ అరుళేయాయ్ త్తు. (౧) “అరు
ళెన్నుమ్ తణ్ణు” ఎన్ఱుమ్, (౨) “అరుళెన్ను మొళి వాళి” ఎన్ఱుమ్ శొల్లకిఱ
పడియే. అనర్ తమ్ముడై యబ్రాహ్మణ్యన్దోద్ర, “తణ్ణు” ఎన్ఱితార్; ఇవర్
తూత్రన్దోద్ర, “ఒళి వాళి” ఎన్ఱార్. ఆకై యోలే ఇవర్ కళి భక్త్యాదికలై
అనన్ఱమ్భమాక్కుతల్, అనన్ఱశ స్త్రైక్కొణ్ణు తిరితల్ శెయ్యుమవర్
కళిలర్; అవనుమ్ తనక్కు బలాదిగుణ్ణభుక్తేయాకిటిమ్ ఉపకరణపూర్తి
యుక్తేయాకిటిమ్ ఇక్కలై కొణ్ణేయాయ్ త్తు ఫలప్రదనావతు. ఆకై యోలే
యాయ్ త్తు - (౩) “పాళియానాళియానరుళే నన్ఱు” ఎన్ను వేణ్డోద్ర.

రికిఱ అడియవరెన్నుతల్. (అవన్ఱమ్) ఆలమ్మనమ్. (౧) “అరుళెన్నుమ్
తణ్ణు” ఎన్ఱుమ్, (౨) “అరుళెన్ను మొళి వాళురువి” ఎన్ఱుమ్ మేలరుచ్చెయ్ కిఱ
శనైకలై క్కటాక్షేత్తుక్కొణ్ణురుచ్చెయ్ కిఱ (ఉన్ఱుకోలావతు మెన్ఱుతోడన్ఱి)
తణ్ణుకైయాలే ఉన్ఱుకోలాయరుక్కుమ్. ఆత్వార్ ఉపశాస్త్రాకైయాలే “బ్రాహ్మ
ణ్యమ్ తోద్ర” ఎన్ఱితార్. ఇన్ఱనన్ఱాకిల్, సమ్మత్వారై “బ్రాహ్మణ్యమ్ తోద్ర”
ఎన్ఱుమ్, తిరుమజ్జైయార్వారై “తూన్ఱమ్ తోద్ర” ఎన్ఱుమ్ శొల్లప్పకాతెన్ఱ పడి.
కృపెయే ఆలమ్మనమ్ వాళుమాక ఉడైయవరాకైయాలే భక్త్యాగ్యపాయన్ఱలై
ఉపాయమాక్కుతల్, వివయవిరక్తియై ఉపాయమాక్కుతల్ శెయ్యురెన్ఱ పడి.
(అనన్ఱశస్త్రిమ్) ఎన్ఱతు-విరక్తియాకిఱవాళి చ్చొల్లకిఱతు. ఫలత్తైక్కొడుక్కు మ్మొతు
తుశ్వరస్త్రినక్కుమ్ కృపెయే సాధన మెన్ఱితార్ (అవన్ఱనక్కెన్ఱుతోడన్ఱి). (ఉపకరణ
పూర్తి) ఎన్ఱతు - తిరువాళి తోడక్కమాన దివ్యాయుగన్ఱలై. బలాదిగుణ్ణభుమ్,
ఉపకరణమాన తిరువాళి యుముణ్ణానాలుమ్, కృపెయే సాధన మెన్ఱెక్కు ప్రమాణమరుచ్చె
య్ కిఱ (అకైయాలేయాయ్ త్తు) ఎన్ఱుతోడన్ఱి. “పాళి” ఎన్ఱతు - బల
మాయ్, బలత్తైయడైయవనెన్ఱ పడి. ఇతుమద్రైగుణ్ణభుక్కుముపలక్షణమ్.

(౧) వెరియితిరువ-౨౬. (౨) తి-మొ-౬-౨-౪. (౩) తి-మొ-౧-౧-౪.

౧౫౫ అభికియమణవాళ స్పిరుమాల్ నాయనారరుళిచ్చెయిత.

(ఇన్సుతి) అనర్ కళ్ ప్రీతియై ప్పెళ. అనర్ కళ్ పజ్జే అభల్ కొణ్ణా
డుమడియవ రేయాకిలుమ్, “ఇన్సుర్భమ్ ఆ పురానాన్ద్రుళిచ్చెయ్య
ప్పల్లో మే” ఎన్దు ప్రీతరానవర్ కళ్. “రాగసిద్ధమివిధిసిద్ధమాక ప్పల్లో
మే” ఎన్దు ప్రీతరానవర్ కళ్. (అరుళినానవ్వరుమత్తై యిన్ పారుళ్)
మత్తై యిన్ అన్దలరుమ్ పొరుళై అరుళినాన్. (అప్పారుళై) “కరుణై సాధ
నమ్; కై జ్జుర్యన్ పురుషార్థమ్” ఎన్దిళి అప్పారుళై. (౧) * నమ్మవిలాపడిమై
శెయ్య వేణ్ణు మెన్పతు, (౨) “అడియైయడై న్దరుళ్ శూడియున్దనన్”
ఎన్పితాయ్ ఇవల్ తై ఉప దేశ్ కై. (పారుళై - అరుళినాన్) తామ్ వాక్కో
చ్చార్ణమ్ పణ్ణమాట్టా మైయాలే పారుళై యరుళినాన్.

(అ - అరుమ్ - పారుళై - అరుళినాన్) (ప్రవృత్తిలర్ కుప్పడ

కృపావైపవత్తైమున్నే ఆత్తిన్దిరుమ్మవర్ ఇపోతు నవమాక ప్రీతియై ప్పెళ
వెన్దిళి తేన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిణార్ (పజ్జే అరుళ్ కొణ్ణాడుమడియవరేయాకిలు మెన్దు
లోడణ్ణి). “మత్తైయల్ అన్దలరుమ్మెరుళై అరుళినాన్” ఎన్దు న్దయమ్. “అవ్వరు”
ఎన్దిళి విడత్తిల్ ఆకారమ్ పారుళుమ్మ విశేషణమాకైయాలే, “అప్పారుళై” ఎన్దు
పదోపాదానమ్ పణ్ణుకీణార్ (అప్పారుళై) ఎన్దు. “అప్పారుళై” ఎన్దు తు-అన్దప్పారుళై
యెన్దు పడి. అతావతు “కరుణై - సాధనమ్, కై జ్జుర్యన్ - పురుషార్థమ్” ఎన్దు ఆన్ద
ప్పారుళై యెన్దు పడి. ఇన్దప్పారుళై ఎజ్జే కాట్టినారెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిణార్ (మ్మ
విలాపడిమై శెయ్య) ఎన్దు లోడణ్ణి. మత్తై అరుళినా నెన్నా తే, “పారుళై అరుళినాన్”
ఎన్దిళి తేన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిణార్ (తామ్ వాక్కోచ్చార్ణమ్ పణ్ణమాట్టా మైయాలే)
ఎన్దు లోడణ్ణి. (తామ్) ఎన్దు తు - నమ్మయ్యారుళై.

(ప్రవృత్తిలర్ కుప్పడ వరితానవ్దు తై నిర్దోషరానసత్తుక్క శుక్కు అరుళి
నార్) ఎన్దు తుక్కు-తాత్పర్యమ్, “ఉయ్య కొణ్ణార్ నివయమాక ఉడైయవరుళిచ్చె

(౧) తి-వాయ్-3-3-౧.

(౨) తి-వాయ్-2-౨-౧౧.

వరితానవర్థై నిర్దోషరాన సత్తుక్కుళుక్కురుళినాన్. అతుతాన్ స్వార్థై
బోధిప్పియానిట్ట ఇవర్ పెళియిడ వేణ్డైల్ శైన్నెన్న; (మత్తై) రజ స్తవ్యంప్ర
చురర్ కుక్కుస్వార్థై మత్తై త్తునత్వప్రచురర్ కుక్కు బోధిక్కుమ్బడి. * మత్తై
యానునా లేవ్తమాకై యాలే అన్వర్థై పెళియిట్టార్. ఇవర్ ఇన్వర్థై
పెళియిడుకిఱవిడ త్తిల్ ఎన్న శబ్దముఖత్తాలే పెళియిట్టైన్న; (అరుల్ కొ
ణ్డాయిరమిన్తమిల్ పాడినాన్) అన్తనహస్రశాఖా ప్రతిపాదితమాన అన్దై
సహస్రగాధాముఖత్తాలే పెళియిట్టార్.

(తమిల్ పాడినాన్) (౧) “దుర్బభావై దికాశ్చత్తాః” ఎన్దుడురోభ
మాన వేదశబ్దమ్బాలన్తిక్కే ద్రావిడభాషైయాలే పెళియిట్టార్. (ఆయిర
మిన్ తమిల్ పాడినాన్) ప్రానమ్బాలే అతెనన్ద్రహమాతల్, మహా
భారతమ్బాలే అతివిస్తృతమాతలన్తిక్కే ఆయిరమిన్తముధాకప్పాడి
నార్. (ఇన్ తమిల్ పాడినాన్) అవన్ శొన్న తుమ్ అఱియలాయరుక్కుచ్చె
య్తే అతువర్త ముఱుకలాయరుక్కుమ్; ఇతు శైవిక్కినియ శైవ్యొల్లా
యిరుక్కుమ్. (పాడినాన్) (౨) “వేత్కైయాలే శొన్న పాడల్” ఎన్ది
ఱపడియే తమ్మడైయ అనుభవానన్ద సాగరత్తుక్కు ప్పరీ వాహశుభవచ

యేతవార్తైయైస్థిరప్పతు” ఎన్దిఱపడియేకపాయా స్తరనిస్థిర్ కుక్కు రుచియిల్లామైయాలే
నెన్జిల్ పడవరితానవర్థై నిర్దోషరాకైయాలే రుచియిన్దానసత్తుక్కుళుక్కు అరు
ళినార్తపడి. (ప్రవృత్తిశీలర్ కుక్కుప్పడవరితాన) ఎన్దతు - ఉపాసకరుక్కు నెన్జిల్
పడవరితాన వెన్దపడి. వేదమాకైయాలే (స్వార్థబోధి) ఎన్దతు. “సహస్రవర్తాసామ
వేదః” ఎన్దైయాలే సామవేదమ్ సహస్రశాఖైయాయరుక్కుమ్; తిరువాయ్ మొళి
సామవేదస్థానమాకైయాలే సహస్రశాఖైయైయమ్ ఆయిరమ్బట్టా యరుళిచ్చెయ్తార్
(వత్తైముఱుకల్) కఠినమ్.

(౧)

(౨) తి.వాయ్-౪-౧౦-౧౧.

౧=౦ అధికియమణవాళి పృథుమాళి నాయనారకుళిచ్చెయిత,

నజ్జళై ప్పణ్ణినార్. ఆనాల్ బరుపురుషబుద్ధిమూలమాకనన్దవితు ప్రమాణ
మామ్బుడియెన్నెన్న; తామ్ శొన్నారాకిలన్టో అతు శొల్లవేణ్ణువతు,
అననుడైయ అరుళిమూలమాక చ్చొన్ననరాకై యాలే అతుశొల్లప్పో
కాతు. (౧) “మోహశాస్త్రాణికారయ” ఎన్ని అన్దనిగహమడియా
కవన్దతన్దెళతు, * తెరియచ్చొన్న హయిరమాకై యాలే అరుళిడియాక వన్ద
తాయ్త్తు. (౨) “ఆమ్ముతలన్దనివనెన్దతల్ ద్రేద్రేద్రే ఎన్నాముతల్ వన్ద
పుకున్దనల్లిన్ కవి, తూముతల్ పత్తర్ కుత్తాన్ తన్నైచ్చొన్న వెన్
వాయ్ముతలపన్దై” ఎన్ద ఆత్మావర్ తామేయరుళిచ్చెయ్ తారితే.

(అరుళిత్యాది) “తన్ పుకథ్తై తనరుళినాన్” ఎన్ద ఆత్మావరరుళి
కొణ్ణు అనరుడైయ పుత్తై ఎత్తినాప్పోలే యాయ్త్తు - ఆత్మావరుమ్
అననుడైయ వరుళి కొణ్ణు * ప్పొమ్మ పెరుమ్ పుత్తాయరత్తై ప్పాడి
ద్రే. ఇనర్ తామ్ * నెడియానరుళి శూదుమ్ పడియానాకై యాలే అ
రుళియిరుళి కుత్తై ముత్తలియై.

(అరుళి కిణ్డేరిప్పులకిని మిక్కితే) అనరుడైయ అరుళన్దో ఇన్దలొక
త్తిల్ అతిశయిత్తమాయ్త్తు. (పాడినానరుళి కిణ్డేరిప్పుల కినిల్ మిక్కితు)

ఇన్ద్రువన్దమరుళిచ్చెయ్ తితుక్కు మూలమ్ అవనెన్నాతే, “అరుళి కొణ్ణా
యిరుమ్మ మిట్ పాడినాన్” ఎన్ద ఆరుళైయే మూలమాక చ్చొల్లుకిట తెన్నెన్న వరుళి
చ్చెయ్ కెతార్ (మోహశాస్త్రాణికారయ) ఎన్ద తొడగ్గి. అవనరుళిడియాక ప్పాడినారో
వెన్న వరుళిచ్చెయ్ కెతార్ (ఆమ్ముతలన్దనివనెన్దతల్ ద్రేద్రేద్రే) “తమిట్ పాడినానరుళి”
ఎన్దెయాలే గీతెయ్ చ్చొన్న వన్దెయ వరుళి వ్యావర్తిక్కిటతు. అవనరుళిడియాక
వరుళిచ్చెయ్ కెయాలే తాన్ తొన్దెయ నజ్జళై త్తాలెశొన్న గీతెపోల్వ్విక్కె ఇవన్దెయ
కృపైక్కు అతిశయముడైవడి.

(౧)

(౨) తి-వాయ్-౨.౯-౩.

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బు ౨ - పా, ప్యఖ్యానమ్.

౧౯౧

పాట్టమన్లు, పాడినవరుమన్లు, పాట్టక్కడియాన వరుళుమన్లు, ఇవరరుళా
య్ త్తు. (ఇన్ద్రమిథ్ పాడినానిత్యాది) వత్తై ములుకలాన శ్రీశీవై శొన్నవ
నుడై య వరుళన్లు, అనన్ * నెటియెల్లామెడుత్తు ప్పాడినవిడ త్తిలుమ్
అకప్పట్టరుమ్ అకప్పడతారుమాయ్ త్తు; ఇవరరుళో అప్పడియన్దియిశే,
(౧) * ఊరుమ్ నాడు ములకముమ్ తన్నై పోలవనుడై య, పేరుమ్ తార్
కళుమే పితర్ త్తప్పన్ణిర్ త్తాయ్ త్తు. (అరుళిత్యాది) (౨) “నెటియెల్లామెడు
త్తురై త్త నిత్తై జానత్తొరుమూర్తి” (౩) “నెటియుళ్ళియురై త్తై అమ్మ
కవన్” ఎన్దుతాన్దొనియాన తన్నుడై యజ్ఞానగోణ్ణ శొన్నతన్దిక్కే అవ
నుడై య ఎరుళో కొణ్ణపాడినతన్నేర్ త్తముడై ఇవరరుళుక్కు.

(ఇన్ద్రమిథ్ పాడినానరుళో కణ్ణీరివ్వులకినిల్ మిక్కతు) (౪) “కేట్ట
రార్ వానవర్ కళో శెవిక్కినియ శెజ్జూల్” ఎన్దు అన్దలొక త్తిల్ ఇరుడై య
పాట్టమిక్కాప్పోలే ఇన్దలొక త్తిల్ ఇవరుడై య అరుళో మిక్కతు. ఇజ్జు
అరుళో మిక్కు, అజ్జుభోగమ్ మికుమ్బడియితే లొకస్వభావజ్గళిర్పతు.

(ఇవ్వులకినిల్ మిక్కతే) అవనుడై యవరుళో, ఆధ్వారళవిలే
శువటివిట్టతు, ఇవరుడై యవరుళసామాజ్యమ్ పణ్ణానిన్దతు. అవనుడై య

“ఇవ్వులకినిల్ మిక్కతు” ఎన్దు తుక్కుత్తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కతార్ (కేట్ట
రార్ వానవర్ కళెన్దుతోడజ్గి). ఇజ్జే అరుళుమ్, అజ్జే భోగముమ్ మికవేణ్ణువా
నెన్దెన్న వరుళిచ్చెయ్ కతార్ (ఇన్దరుళిత్యాది). కృవై-రుగభికళుక్కాకైయాలే,
ఇజ్జు అరుళో మిక్కిరుక్కు మెన్దపడి.

“సామాజ్యమ్ పణ్ణ” ఎన్దు తెవివరిక్కితార్ (అవనుడై య అరుళైక్కాణ్ణాడు
మవర్ కళెన్దుతోడజ్గి). ఆయర్ మెన్దు కూట్టిసతుక్కుత్తాత్పర్యమ్, ఆయిరత్తుక్కుళై తిరు
నామప్పాట్టుముణ్ణాకైయాలే అజ్జలిపణ్ణువర్ కళెన్దపడి. కృష్ణ నెన్ద్రాల్ కైయడాతిరు

- (౧) తి-వాయ్-౬-౭-౨. (౨) తి-వాయ్-౪-౮-౬. (౩) తి-వాయ్-౧-౩-౫.
(౪) తి-వాయ్-౧౦-౬-౧౧.

౧౯౨ అచ్యుతయమణివాళి స్వరూపా నాయనార్ హ్యాఖ్యానమ్.

అరులై కొక్కుణ్ణాడుమనకళ అడియనకళాయ్, ఇవరులొలోకమడ
జుకొక్కుణ్ణాడుమ్మడి తేజిస్తమాయ్తు. (ఆయిరమిల్యాది) శ్రీగీతై శొన్న
కృష్ణ నెన్ట్రాల్ కై యెడుప్పరిలై, తిరువాయ్ మొట్టిపాడిన ఆర్థ్యరుడై
యవూరిన్ పేరై కేట్రు ఇరున్దతేకుడియాకకై యెడానిన్టతు. తిరు
వాయ్ మొట్టికేట్రుల్ శ్లోశ్వరాభిమానికలై కై యెడాకళితే. (కణ్ణీర్)
ఇన్వంశమ్నాన్ శొల్ల వేణ్ణియిరున్దళో, ప్రత్యక్షమన్టో. (కణ్ణీర్) అవసు
డైయ అరుల్ శాస్త్రగమ్యమ్; ఇతు, పత్యక్షసిన్ధమ్. (ఇప్పలకినిల్ -
కణ్ణీర్) ఇప్పోతు ఇప్పలకత్తిల్ కణ్ణికోళే; అన్దలొకత్తిల్ పొనాల్ అణ్ణు
కాణ్ణికికోళే; (ఇప్పలకినిల్ మిక్కుతు) ఇన్దలొకత్తైయమ్ ఆర్థ్యరుడై
యనరులై యుమ్మేర్ తూక్కిప్పార్ త్తాల్ అతిలుమ్ విజ్ఞయిరుప్పతు ఇవర
రరుళ్ళన్. * కడల్ మణ్ణెల్లామ్ విలై యో పెనమిళిరుమ్మడియితే ఇవరుడై
యకణ్ణుడై మేయిరుప్పతు.

ఎట్టామాటలు అట్టికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమే
ముద్ద్రితము.

పాప నెన్నెన్న వరుళిచ్చెయికితార్ (తిరువాయ్ మొழ్గి కేట్టా లెన్దు తొడజ్జి). ఇత్రాల్ కృష్ణన్ ఈశ్వరాభినునియా కైయాలే కైయెడారెన్దు వడియాడుతు. “కణ్ణీర్” ఎన్దు ఇన్దులొకత్తిలే కణ్ణీకోళే, ఇతుప్రత్యక్షమన్తోవెన్నుతల్. అన్నికేగ్ “అరుళో కణ్ణీర్” ఎన్దు ముక్కుచొల్లాయ్, ఇన్దులొకత్తై పున్దు విజ్జోయిరుక్కిఅ వరుళోకణ్ణీ రెన్దూతల్. “ఇవ్వరుళోకణ్ణీర్” ఎన్దైయాలే అవనరుళో కాణవిలైయెన్దు వివక్షేత్తరు శుకితార్ (ఇప్పొతివులకత్తిత్యాది). “ఇవులకినిల్ మిక్కతు” ఎన్దుతుక్కు ఇరణ్ణు పారుళో. అతావతు ఇన్దులొకత్తిలే అతెయిత్తలెన్నుతల్. అన్నికేగ్, ఇన్దులొకత్తి త్కాట్టిల్ విజ్జోయిరుక్కుమేన్నుతల్. అప్పడిపిజ్జోయిరుక్కుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కడల్ మణ్ణెల్లావ్ విలైయోవెన మిళిరుద్దజెన్దు తొడజ్జి). (కన్) ఎన్దుతు - కృష్ణై.

మగ్గా. — మిక్క వేతియర్ వేతత్తినుట్రుళు

నీఱ్ఱుచ్చాడియెన్నేజ్జుళు నిలు త్తినాన్

|తక్కశీర్పడకోపనెన్నమ్మిక్కాళు

పుక్క కాతలడిమైప్పయనన్టే.

(౯)

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

ఒన్నతామ్బాట్టు; — అన; — సకల వేద తాత్పర్యమాన భాగపతశేషత్వత్తై
(౧) “వయిలుమ్ శుడరోళి” (౨) “నెడుమాఱ్డిమై” ఎన్నిఱఱరణ్ణుతిరు
వాయ్ మొట్టియిలుమరుళిచ్చెయ్ తు ఎన్నెజ్జీనుళ్ళే నిలు త్తినానెన్ఱిఱార్.

వ్యా--(మిక్క వేతియర్) ఎమ్మెరుమాన్బక్కలిలే జ్జనభక్తి.
లై పుర్పరమాకవుడై య నైదికర్. (౩) “యత్ర పూర్వే సాభ్యాస్సన్తి
దేవాః” ఎన్నిఱపడియే. (వేతత్తినుట్రుళు) వేతత్తుక్కుఁపాణాన
ప్రమేయమ్ తిరువాయ్ మొట్టి; తిరువాయ్ మొట్టిళ్ళు ప్రమేయమ్ * వయి
లుజ్జుడరోళి, * నెడుమాఱ్డిమై. (నిఱ్ఱుచ్చాడియెన్నేజ్జుళు నిలు
త్తినాన్) పణ్ణోడుమిళై యోడుమ్ పాడిఎన్నెజ్జీలే ప్రతిష్ఠిప్పిత్తాన్. కలై
ళ్ళుట్టిత్తునీరై నిలుత్తు వారై ప్పొలే కిడిర్ శెయ్ తతు.

(తక్కశీర్పిత్తాది) ఎల్లామేన్జెయుమ్ శొన్నాలుమ్ తకుతియాన
వార్వార్. ఎల్లామ్ శొన్నాలుమ్ అజ్గుత్తై ప్రభావత్తై ఎల్లకాణాన్ణాతపడి
యితే ఆర్వారుడై య పూర్తియిరుప్పతు. (అళి పుక్క కాతలడిమైప్పయ
నన్టే) ఇవర్ తిరువడికళిలుణ్ణాన భక్తియన్టో ఇవరుక్కు అడియేనానతిలు
ణ్ణాన ప్రయోజనమ్. (౯)

ఒన్నతామ్బాట్టు నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రీత్రి.

(౧) తి-వా-౩-౨. (౨) తి-వా-౮-౧౯. (౩) పురుషసూక్తమ్.

భాగ

కణ్డనుచో శిలుత్తామ్బు - పా, నమ్మిళ్ళై ఈడు.

ఒన్బతామ్బట్టుక్కు

నమ్మిళ్ళై ఈడు.

ఒన్బతామ్బట్టు:—అవ;—(మిక్కవేతియరిత్యాది) ఉమక్కరు
 చినవరుళుక్కు అవధియేతెన్న; ఎన్నుడై యతణై సారాతేసకల వేదజ్జళిను
 డై యరహస్యార్థతై ఎనక్కు ఉపకరితానెన్టు, (౧) “నీశనేన్ నితై వొన్టుమి
 లేన్ నజ్జణ్ పాశమ్ వై త్తవరణ్డర్ చ్చోతిక్కే” ఎన్టు ఆర్థారకుళిచ్చె
 యతాప్పోలే, ఇవరుమ్ ఉపకారస్మృతియాలే ఆర్థార్ తిరువశికళిలే అరు
 శిచ్చెయ్కిటార్.

వ్యా:—(మిక్కవేతియర్) ప్రమాణ శ్రేష్ఠమానవేదతై యేనిరూ
 పకమాక వుడై యవర్ కళో. అనేక శాఖాభ్యయనమ్ పణ్ణినవర్ కళెన్నపు
 మామ్. (వేత త్తినుట్పారుళో) వేద త్తినుడై యపారుళ; సకల వేదజ్జళినుడై
 యరహస్యార్థతై.

(నిఱ్కప్పాడి) ప్రతిపత్తిపణ్ణనరితాయిరుక్కిట వేదరహస్యార్థతై
 కేటార్ కుక్కు ప్రతిపత్తి విషయమామ్బడిపాడి. (ఎన్నెళ్ళుళో నిఱ్క త్తినాన్)
 మలై యెక్కుళిత్తు అతిలేసీరై నిఱ్క త్తువారై పోలే నిన్సుషిరమానవెన్నె
 జ్జుక్కు ఇతువేవిషయమామ్బడి పణ్ణినార్.

(తక్కశీర్ చ్చడకోపన్) సర్వేశ్వరన్ కవికళెన్టాల్ తకుతియాన
 కల్యాణగుణజ్జలై యుడై య వార్థార్. (౨) “అయర్వలుమమరర్ కళ
 తిపతి” ఎన్టాల్ పోరుమ్బడి సర్వేశ్వరనిరుక్కుమాపోలే, సర్వేశ్వరన్ కవి

(౧) తి-వా. ౩-౩-౪.

(౨) తి-వా. ౧-౧-౧.

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు ౯-పా, నమ్మిళ్ళైళ్ళుడు. ౧౯౫

కణ్ణెన్టాల్ తకుతియాయాయ్ త్తు ఆఢ్రావరిరుప్పతు. (౧) “ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్బుకట్ట వానవరీశన్ కణ్ణెన్టనక్కు ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్బుకట్ట వణ్ కురుకూర్ చ్చడకోపన్” ఎన్ఱుతామే అరుళిచ్చెయ్ తారితే.

(ఎన్నమ్మిక్కు) ఎన్నై విషయాశరిక్కైక్కు త్తకుతియాన పొన్నల్యత్తెయుడై యవర్ కు. (ఆళోపుక్కకాతల్) అడిమైయాక వేణు మెన్ఱు ఎనక్కుప్పిన్ఱరుచి. (అడిమైప్పయనన్ఱే) అడిమైయాకిఱ ప్రయో జనన్ఱోడే వ్యాప్తమాయురుక్కుమ్.

భగవద్విషయ త్తిల్ రుచి-ఇవర్ కు శరీరవిశ్లేషమ్ పిఱన్దాల్ అర్పి రాదిమార్గత్తాలే ఒరుదేశవిశేష త్తిలే శెన్ఱాల్ వెఱక్కడవతాయితే యిరుప్పతు. ఆఢ్రావర్ విషయ త్తిల్ పిఱన్దరుచి-అజ్జనన్ఱి క్కే ఇశ్వరీరత్తో డేఆఢ్రావర్ తిరువడికళిలే ఎల్లానడిమైకళుమ్ శెయ్యల్లామ్బుడి పణ్ణుమ్. (౨) “తుయరఱుశుడరడిత్తోమై” ఎన్ఱు ముతలిలేఅభినివేశి త్తఆఢ్రావర్ క్కు *మునియేనాన్మొకనుక్కప్పరు కేయితే పేతాయ్ త్తు; ఇవిషయ త్తిల్ రుచి పిఱన్దాల్ అత్తనై విశమ్బమిలైయెన్ఱిఱు. “అన్ఱై” ఎన్ఱతు-ఆమేయెన్ఱ పడి. (౩) “అన్ఱైన్కిళ్ళవియామెన త్తకుమే”. (౯)

ఒన్ఱతామ్బుట్టుకు

నమ్మిళ్ళైళ్ళుడు ముల్ శ్రీ శ్రీ.

౧౯౬౩ జులై ౧౯ నుండి శనివారము, ౧౯౬౩, పెరియవాచ్చాన్ బిల్లై వ్యాఖ్యానమ్

పెరియవాచ్చాన్ బిల్లై వ్యాఖ్యానమ్.

అ;— బిస్సతామాబ్బట్టు, — “ఆధ్వానడై యవరుళ్ళ ఇవ్వులకినిల్ మిక్కతు” ఎన్నెక్కడియెన్నెన్నిల్; ఎన్నుడై య తణ్ణెపారాతే నల వేదజ్జళినుడై య రహస్యాత్మతెప్పాడి, అత్తెయెనకు ఉపకరితారెన్నితార్; (౧) “నిశనేన్ నిటై వొన్టుమిలే నెన్ కణ్ పాశమ్ వై త్తపరజ్జుడర్ చ్చోలి” ఎన్టు అవ్విషయ త్తిల్ ఆధ్వానరళిచ్చెయ్ తత్తై, ఆధ్వాన్ తిరువడికిళిలే ఇవ రరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్.

వ్యా.— (మిక్క వేరియర్) ప్రమాణ శ్రేష్ఠమాన వేదత్తెయ్ నిరూపకమాకవుడై యవర్ కళ్. (౨) “ఉళన్ శుడర్ మికు శుకుతియిళ్” ఎన్టు ఆధ్వానరళిచ్చెయ్ కేట్టిరుక్కెయాలే, ప్రమాణ శ్రేష్ఠ మెన్ని తార్. అనేక శాఖాధ్యయవమ్ పణ్ణిననర్ క శ్రేష్ఠమామ్.

(వేత త్తినుట్టురుళ్) నకల వేదజ్జళినుడై యరహస్యాత్మతై. “వేదాన్తరహస్యమ్ తదీయ శ్రేష్ఠత్వపర్యంతమాన భగవచ్చేషత్వమ్” ఎన్టితే వైదిక శాస్త్రమ్ నిర్ణయి త్తతు.

బిస్సతానాబ్బట్టు. (మిక్క తెన్మక్క) ఎన్టు - మిక్క తెన్మక్క కైక్కెన్ట పడి. శ్రీమధురకవికళ్ గణ్ణాతర త్తినిట్టుమ్ ఆధ్వానడై య దివ్య తేజస్వై సాక్షాత్కరిత్తువన్మమ హయోగకళాకైయాలె ఇవరుక్కరు త్తిట్టెయ్ మున్జోవెన్; వ్యాఖ్యాతాదృష్టాన్త ముఖేన నైచ్య మెన్టరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (నిశనేనిత్యాది).

“మిక్క” ఎన్టు మక్క శ్రేష్ఠతైయమ్ బహుత్వముమ్ ఎన్ఱరణ్డర్థమ్. మున్జితై యరళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ప్రమాణత్యాది). ప్రమాణ శ్రేష్ఠ్యమ్ - అపారుషేయత్వాదిక భార ఇప్పడివి కేవలమిట్టు చ్చొల్లవేన్టు మోవెన్; ఆధ్వాన్ విశేషణమిట్టా ప్పొలేయరు లిచ్చెయ్ తారెన్నితార్ (ఉళనిత్యాది). ఇరణ్ణాదుర్థమ్ (అనేకత్యాది).

వేదాన్తమ్ భగవచ్చేషత్వమన్జో, ఉట్పరుళై త్తెన్మెన్జోల్ నిఱుత్తుకైయావతె న్నెన్ఱు పరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (వేదాన్తరహస్య మెన్టతోడగ్గి-స్థిరమాక్కినా రెన్నుమళ్

కణ్ఠినుణ్ శిఱుత్తామ్బు, - పా, పెరియవాచ్చాన్ బిళ్ళైవ్యాళిన్ ౧౯౭

(నిఱ్ఱోచ్చాళి) దుర్గహమానన్దస్వరహస్యాధైత్యే క్కేట్టర్ కుక్కురతి
పత్తివిషయమామ్బడిపాడి. (౧) “పరమనై ప్పయిలుమ్ తిరుప్పదై యార్
యనరేలుమ్” ఎన్ఱుమ్ (౧) “ఎన్ఱైయాళుమ్ పరమర్” ఎన్ఱ మరుళిచ్చేయ్
తారితే. (ఎన్ఱైజ్జుళ్ నిఱుత్తినాన్ గ్రాభగవచ్చే సత్వత్తుక్కుమ్ కూడ మేట్టు
మడైయాన వెన్ఱైజ్జితే ఇత్తైవరమాక్కినార్. కల్లెన్ఱైత్తు అతిలేసీరై ని
ఱుత్తువారై వ్పొలే, నిర్వివరమాన ఎన్ఱైజ్జుక్కుమితువే విషయమా
మ్బడి పణ్ణినార్. ఇతితే - ఎన్ తణ్ణెచారాతే, ఎన్ లిఱిత్తిన్ఱిన్ వుప
కారమ్.

(తక్కశీర్ చ్చడకోపన్) ఇతుతోడన్ఱి ఉపకారస్మృతియాలేతమ
కుక్కురత్తి అభినివేసైత్తే ప్పేళుకిఱార్. (తక్కశీర్ చ్చడకోపన్) “సర్వేశ్వర
న్ కవికళే” ఎన్ఱై తకుతియాన కల్యాణగుణజ్ఞులై యుడైయ ఆధ్వాన్.
“అయర్వలు మమరర్ కళతిపతి” ఎన్ఱై సర్వేశ్వరత్వత్తుక్కుమ్ పొరు
మ్బడి యిరుక్కుమాపోలే, “సర్వేశ్వరన్ కవికళే” ఎన్ఱై పోరుమ్బడి
యాయాయ్ త్తు ఆధ్వారిరుక్కుమ్బడి; (౨) “ఏఱ్ఱుమ్ పెరుమ్బు క్కల్ వాన
వుమ్). ఆధ్వాన్ విఱ్కొళ్ళైత్తామ్ ఇన్ఱేయడిమై శెయ్ కైయాలే తమక్కు ఇన్ఱేసిద్ది
పడిమై, ఆధ్వాన్ కుక్కురచ్చావతారమ్ విఱ్కొళ్ళై మాట్టా మైయాలే పరమపదత్తిలే సిద్ధి
తైత్తపడి. వేదానరహస్యమ్ - ప్రణవత్తి చతుర్థస్థిమ్.

ఉత్తార్తత్తుక్కుర్చుమ్మైనానరము పేసవివరిక్కిఱార్ (కిల్లెత్తుళి త్తిత్యాది). (నిర్వివర
మాన) భగవచ్చే సత్వత్వమాడవ్వుకు రాతపడియాన. కీల్లోడే ఇన్ఱర్థత్తుక్కుమ్ చేర్ త్తియా
కైయాలే ప్రకృతార్థోపసంహరమ్ పణ్ణుకిఱార్ (ఇతి తేయిత్యాది).

(ఇతుతోడన్ఱి) ఎన్ఱు-ఇన్ఱు అర్థముమ్ మేట్టాట్టుమ్. “తక్క” ఎన్ఱుకుక్కుడిన్ఱు
శొల్ల సేన్ఱుకైయాలే, “సర్వేశ్వరన్ కవి” ఎన్ఱు శొల్లకైక్కుత్తక్కవరెన్ఱర్ మరుళిచ్చే
యకిఱార్ (సర్వేశ్వరన్ కవికళిత్యాది).

(౧) తి-వాయ్-౩-౭-౧. (౨) తి-వాయ్-౩-౯-౧౧.

† (పా) భగవద్విషయమ్. ‡ (పా) యిరుక్కుయాలే.

౧౯౨ కణ్ణినున్ శీలుత్తామ్మ-పా, పెరియవాచ్చాన్ బిల్వవ్యాఖ్యానమ్.

పీరీశన్ కణ్ణినున్ శీలుత్తామ్ పెరుమ్మక్కన్ వణ్ కరుకూర్పడకోపన్”
ఎన్దు తామేయరుళిచ్చెయ్ తారితే. (ఎన్నమ్మిక్కు) అతక్కుమేలేయరు
పొమ్మల్కమితేయితు. ఎన్నై విషయాకరిక్కైక్కు త్తకుతిమానశీలాది
గుణపొమ్మల్కమై యుడై యనరానవర్ క్కు.

(ఆళ్ పుక్కుకాతల్) అనన్యార్ శేషమాక్కి నరుచి. (అడిమైప్పయ
నన్దే) ఇన్దురుచియన్దో అప్పో శేదాన్యమాన ప్రయోజనన్దోడే వ్యాప్తమా
యిరుప్పతు. భగవద్విషయత్తిల్ రుచియడియాకప్పిటన్దదాన్యమ్, శరీర
విశ్లేషమ్ పిటన్దు అర్పిరాదిమార్గత్తాలే బరుదేశవిశేషత్తిలే శెన్ద్రాల్ పెట
క్కడనతాయితేయిరుప్పతు; అజ్జనన్దిక్కే, ఆగ్రావ్ పక్కల్ పిటన్దుచి,
ఇశ్వరీరత్తోడే ఇజ్జేఆగ్రావ్ తిరువడికళిలే ఎల్లావడిమైయుమ్ శెయ్యలామ్బడి
వణ్ణుమ్. (౧) “తుయరలుగుడరడితొమ్మై తేమ్మై” ఎన్దుముతలిలే అభినివే
శిత్ర ఆగ్రావరుక్కు* మునియే నాన్దుకనుక్కన్దురు కేయితే పేతాయ్త్తు;
ఇన్దివిషయత్తిల్ రుచిపిటన్దాల్ అత్తనై విళిమ్బియా తెన్దిటతు. అన్దేయె
న్దతు-ఆమెన్దుమామ్. (౨)

ఒన్దు తామాట్టుక్కు పెరియవాచ్చాన్ బిల్వవ్యాఖ్యానమ్ మున్ శ్రీన్ శ్రీ.

“* కణ్ణిన్ తనక్కుక్కవియన్ద్రాల్ ఏఱ్ఱుమ్ పెరుమ్ పుక్కు” ఎన్దు కరుత్రిప్
మాణ మరుభిచ్చెయ్ కితార్ (ఏఱ్ఱుమ్ త్యాది). “తక్కశీర్” ఎన్దు పొత్తే కల్యాణగు
ణ్డశ్చిచ్చిలియరుక్క “నమ్మి” ఎన్దు నెన్నెన్న; అరుభిచ్చెయ్ కితార్ (అతుక్కు
మేలేయత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). ఆళ్ పుక్కుకాతల్ - ఆళ్ పుక్కుప్పణ్ణిన్ కాతల్.
ఇత్తెయరుభిచ్చెయ్ కితార్ (అనన్యార్ త్యాది).

అడిమైయై, వయనాక - ఇలమాక పుడైత్తానన్దెన్దు అర్థమరుభిచ్చెయ్ కితార్
(పొత్తేయత్యాది). వ్యానర్త్యపూర్వకమ్ వివరణమ్ వణ్ణుకితార్ (భగవ
దిత్యాది). ఇత్తెయూతలిక్కితార్ (తుయరలుగుడరడిత్యాది). మున్దివర్ధత్తిల్ “అన్దే-
అడిమైప్పయన్” ఎన్దున్దయమ్; ఇల్లెన్దుత్తుక్కు యథాక్రమమున్దయమ్. (౩)

(౧) తి-వాన్-౧౦-౧౦.

(౨) తి-వాన్-౧౦-౧౦.

అధికియమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

అ.—అన్పతామ్బట్టు. (మిక్కవేతియరిత్యాది) కీర్తే, ఆధ్వారుడై య గుణకీర్తనమపల్లుమ్మడిఅనర్ తమక్కుక్కపై పణ్ణిపపడియై చొచ్చి, అతుక్కు త్తణ్ణిర్ త్తురుమ్బానననాదికర్మజ్జలై ఆధ్వార్ తమ్మడై య పార్వై యాలే పాటనడి త్తపడిశొల్లి, “అప్పడియూన ఆధ్వారుడై య కృపావై భవజై దిక్కుళ్ తోటుమ్ అటివిక్కక్కడవేన్” ఎన్ఱుత్తమ్మడై య ఆదరివిశేషజై చొచ్చి, (౧) “కృపయాపర్యపాలయత్” ఎన్ఱుమ్; (౨) “అరుళిన్” ఎన్ఱుత్తోడజ్జి (౩) “ఆభియానరుళి తేరువాన మైకిన్ఱాన్” ఎన్ఱు తుమ్మడివాకముషికభుమ్ ఆధ్వార్ తాముమాకభగత్త ప్పెయై ఆదరిత్తుప్పొరానిఱ్క, నీర్ ఆధ్వారుడై య కృపాప్రసిద్ధియి లేప్రనణరానపడియెన్నెన్న; భగవత్కృపై యిత్కాట్టిల్ ఆధ్వారుడై య కృపై యే ఇన్దలొక త్తిల్ అభివృద్ధమాకై యాలే యెన్ఱుమ్ శొల్లినిన్ఱుతు - కీర్తే; .

ఇతిల్ - కీర్తే ఆధ్వారుడై య జ్ఞానప్రదానమ్ ప్రస్తుతమాకై యాలే, అనర్ సకలవేదాన్తతాత్పర్యమాన అర్థవిశేషజై త్తమక్కు అటి విత్తప్రకారజై చొచ్చి, అతుక్కిడాన గుణజలై యుడై య రాకై యాలే పూర్ణరాన ఆధ్వార్ విషయ త్తిల్ శేషభూతన్ ప్రేమమేయన్ఱో అనర్ క్కడిమై శెయ్ కై యిల్ ప్రయోజనమెన్ఱు ఉపకారస్సృతియాలే అవ

ఆరు;—అన్పతామ్బట్టు (మిక్కవేతియరిత్యాది) “ఇన్ఱుత్తోట్టుమ్” ఎన్ఱు పాట్టుత్తోడజ్జి అవతారికై అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (కీర్తే ఆధ్వారుడై య విత్యాది). “అరుళినానప్పరుకు త్తెయ్ న్నొరుకో” ఎన్ఱై యాలే (జ్ఞానప్రదానమ్ ప్రస్తుతమాకై యాలే) ఎన్ఱుతు. అవరుక్కు అడిమై శెయ్ కై యిల్ ప్రయోజనమెన్ఱుతు-శబ్దార్థమాయ్, ఇత్రార్ ఫలజై అరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఉపకారస్సృతియాలే యెన్ఱుత్తోడజ్జి). (అడిమై శెయ్ కై యిల్ ప్రయోజనమ్) ఎన్ఱుతు - ప్రేమమేకై క్కర్మజ్జిల్ ప్రధానకై క్కర్మ మ్మెన్ఱుడి.

(౧) రా.సు.౩౮-౩౪. (౨) తి.వాయ్-౧-౧-౧. (౩) తి.వాయ్-౧౦-౬-౧.

౨౦౦ అభికియమణ వాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనానరుళిచ్చెయ్త,

రుక్కు శేషభూతనెస్తు ప్రేమపూర్వకమాక ప్పిఱుక్కుమాదర్శమన్తో అశ్శిమై
యిల్ ఘుశిన్దనిలమెనిఱార్.

కీర్తనాలామూర్తిలే - ఆచార్యవిశ్వాసమ్ శొన్నార్; మేలిరణ్ణ
పాట్టలే - ఆచార్యవైభవముమ్ అనసుడైయ ఉపకారవైభవముమ్
శొన్నార్; ఇతిల్ - ఉపకారప్రకారోపపాదనమ్ పణ్ణనిన్దుకొణ్ణుతమ్ము
డైయక్కతణ్ణజైయై చొల్లుకిఱార్. ఆచార్యసుక్కుక్కపైయే వేష
మాయ శిష్యసుక్కుక్కతణ్ణజైయే వేషమాయురుక్కుమ్.

వ్యా.—(మిక్కవేతియర్ త్యాది) ఆత్మార్తమక్కు అజివిత్త
అర్థత్తిన్ శీర్డైయైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (వేతియర్) వేతియరాకిఱార్
బాహ్యశాస్త్రజ్ఞులై, (౧) “కాణ్బరోకేట్టరోతాన్” ఎన్దుకణ్ణాలుమ్పారా
తేశవియాలమ్ కేళాతేనిత్తనిర్దోషమాన వేదప్రమాణ నిస్తరానవర్
కళ్. (౨) “వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తీ” ఎన్దుమ్, (౩) “వేతనూలోతుకి
నత్తుడైయల్లలిల్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియే వేదత్తుక్కువ్వరుకు ప్రమా
ణమిల్లైయెగిరుక్కుమనర్కళ్. (మిక్కవేతియర్) అవ్వేదత్తిలుమ్, (౪)
“వేదపాదరతాం” ఎన్దుమ్, (౫) “త్రైవిద్యామాంసోమపాఞిపూత

“విత్తపరుళినాన్” ఎన్దు - అరుళ్పర్ గ్రాశాక ఒరుఅవతారికై శొల్లిల్లు
కీర్త; “ఇకట్టిలన్” ఎన్దువదత్తైల్లొట్టుక్కొణ్ణు ఇన్నముమెరు అవతారికై
అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కీర్తనాలామూర్తిలెన్దు). కీర్తనాలామూర్తిలెన్దు - ఇప్ప
ట్టుక్కుమున్దియ నాలామూర్తిప ఇన్దుతొట్టు మెనిఱపాట్టిలెన్దు పడి.

కీర్తవాక్యతై వివరిక్కిఱార్ (వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తీయెత్తోడజ్జి). “వేతి
యర్” ఎన్దు - పూర్వభాగనిష్ఠరై చొల్లుకిఱతు; “మిక్కవేతియర్” ఎన్దు -
ఉత్తరభాగనిష్ఠరై చొల్లుకిఱతు.

(౧) తిరుమా-౭.

(౨) హరివంశ (౩) తి-చ-వి-౭౨.

(౪) గీ-౨-౪౨.

(౫) గీ-౯-౨౦.

కణ్డనున్ శిఃఖత్తామ్బు-పా, బ్రాహ్మఖ్యానమ్.

౨౦౧

పాపాః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱవడియే ఆపాతప్రసిద్ధమాయ్ అల్పాస్థిరజ్జళాన
స్వర్గాదిపురుషార్థజ్జళై యుమ్ తత్సాధనజ్జళాన జ్యోతిష్టోమాదికళై యుమ్
పురుషార్థతత్సాధనజ్జళాక అఱుతియిట్టిరుక్కైయన్ఱిక్కే, ఉత్తమపురు
షార్థమాన భగవత్ప్రాప్తియేపురుషార్థమెన్ఱుమ్. తత్సాధనముమ్, (౧)
“బ్రహ్మవిదాహోతిపరమ్” ఇత్యాదివాక్యోక్తమాన వేదనమాతల్,
(౨) “ముముక్షురైవశరణమహంప్రపద్యే” ఎన్ఱిశరణాగతిరూపమాన
చరమసాధనమాతలెన్ఱు * వేదాన్తవిజ్ఞానత్తాలే నున్ఱిశ్చితార్థరాయరు
క్కుమవర్కళో.

(మిక్కపేతియర్) (౩). “మిక్కార్వేతవిమలర్” ఎన్ఱు =
ఆత్మార్పాడేకేత్కైయాలే “మిక్కపేతియర్” ఎన్ఱితార్. అన్ఱిక్కే,
“మిక్కపేతియర్” ఎన్ఱు - (౪) “శుడర్మికుశురుతి” ఎన్ఱిఱవడియే
ప్రత్యక్షాదికళిల్ అధికమాన వేదప్రమాణనిష్ఠరెన్ఱుమామ్. (వేతియర్
వేతమ్) (౫) “బ్రాహ్మణానాంధనంపేదః” ఎన్ఱుమ్, (౬) “అన్తణ్ మాఱు”
ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱవడియే అవర్కళుక్కుఱరమధనమానవేమమ్. (వేతియర్
వేతమ్) వేదత్తైయే తజ్జళుక్కు నిరూపకమాకపుమ్ ధనమాకపు ముడై
యరాయరుప్పర్కళో.

(వేత త్రినుల్పారుళో) అన్దవేద త్రిలుణ్ణాన అర్థవిశేషత్తై. (వేత
త్రిన్-పారుళో) అతానతు-(౭) “వేదైశ్చనరైవరహమేవవేద్యః” ఎన్ఱుమ్

మిక్కపేతియరెన్ఱు ఇవరతీస్థపడియెన్నెన్నవరుళిచ్చెయ్కెఱార్ (వేదవిమల
రెన్ఱుతోడన్ఱి). “మిక్క” ఎన్ఱుతు వేతియర్కు విశేషణమాతల్, వేదతుక్కు విశే
షణమాతల్. “వేతియర్” ఎన్ఱైయాలే నిరూపకత్వమ్. “వేతియర్ వేతమ్” ఎన్ఱై
యాలే వేదత్తైయే ధనమాకపుడైయవరెన్ఱుపడి.

(౧) తె-ఆ-౧. (౨) శ్వే-౬-౧౦. (౩) తి-వాయ్-౨-౯-౮;

(౪) తి-వాయ్-౧-౧-౭, (౫) (౬) తిరు-నె-౭. (౭) గీ-౧౫-౧౫.

౧౦౨ అర్చియమణవాళ్ళప్పెరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయిత,

(౧) “వేతప్పారుళేయెన్ వేడడవా” ఎన్ఱమ్, (౨) “వేతాన్దవిల్లుప్పారుళే” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకిటపడియే-నకలవేదజ్జభుమ్మబరుమిడతాకీవోతి త్తలై క్కట్టువతు భగవత్స్వరూపాదికలై యితే. (ఉట్పారుళే) అతిల్ తద్విషయ ప్రతిపాదకమాన అంశమ్ పుటప్పారుళాయ్, తదీయప్రతిపాదకమాన అంశమ్ ఉట్పారుళాయ్ పుక్కుమ్. అతిల్ పుటప్పారుళేయే శొల్లివిడు కై యన్ఱిక్కే అతుక్కుప్పాదయమాన తదీయవైభవతై, (3)* పయిలుమ్ శుడరాళి, (౪)* నెడుమాల్కుడిమై, ఇరణ్డలుమ్ అరుళిచ్చెయితార్:

(నిఱ్ఱప్పాడి) దుర్గహమాన వేదార్థతై ప్రతిపత్తి విషయమా మ్బడిపాడి. (నిఱ్ఱప్పాడి) కేట్టనర్ కళ్ నెన్జిలే డోన్ శిరుక్కుమ్బడిపాడి యెన్ఱమామ్. (వేత త్తినుట్పారుళే నిఱ్ఱప్పాడి) అతు-నిఱ్ఱమ్ నాన్ఱుతై యానాప్పోలే అతిల్ అర్థరూపమానవితువుమ్ సర్వకాలముమ్ అభివిన్ఱిక్కే నిఱ్ఱమ్బడియాక ప్పాడియెన్ఱమామ్. (వేలియర్ వేత త్తినుట్పారుళే నిఱ్ఱప్పాడి) వైదికరాసవర్ కళ్ అతుక్కుప్పాదయమాన అర్థతాత్పర్యతై యతీన్ద అతిలే నిన్ద రామ్బడిపాడి.

(ఎన్ఱెన్జుళే నిఱ్ఱ త్తినాన్) అతుతన్నై ఎన్ఱెన్జిలే సుప్రతిష్ఠితమా మ్బడిపణ్ణినార్. (ఎన్ఱెన్జుళే - నిఱ్ఱప్పాడి - నిఱ్ఱ త్తినాన్) పాడుకిట పోతే ఎన్ఱెన్జిలే తొన్ఱుమ్బడిక్కిడాక విరక్తిట్టుప్పాడినిఱ్ఱ త్తినాన్. (నెన్జు

“నిఱ్ఱప్పాడి” ఎన్ఱతుక్కు మూన్ఱుపారుళే. దుర్గహమాన వేదార్థతై ప్రతిపత్తి విషయమామ్బడిపాడియెన్ఱుతల్; ఇన్దవర్ణతై వివరిక్కితార్ (కేట్టవర్ కళ్ నెన్జిలేయెన్ఱుతాడజ్జ). అన్ఱిక్కే వేదార్థతై అభివిన్ఱిక్కే స్థిరమాన్ నిఱ్ఱమ్బడి పాడియెన్ఱమామ్. అన్ఱిక్కే వైదికరాసవర్ కళ్ వేదసారమాన తదీయకేవత్సతై అతీన్ద అతిలే నిన్ద రామ్బడి యెన్ఱమామ్. తాకిరుడైయ వృద్ధయద్దిలే నిఱ్ఱమ్బడి పాడినమాత్రమన్ఱిక్కే అతుతన్నై ఎన్ఱెన్జిలే ప్రతిష్ఠితమామ్బడి పణ్ణినార్.

† (పా) ఉన్ద శిరుక్కుమ్బడి. (౧) పెరి-తి-౨-౯-౬. (౨) పెరి-తి-౪-౩-౬.

3) తి-వాన్-౩-౬.

(౪) తి-వాన్-౧-౧.

శోనిలు త్తినాన్) అతుతన్నిలుమ్ మేలైచ్చాల్లివిడుక్తై యన్తి క్కే అన్త రజ్జమాక ఉపదేశిత్తార్. (ఎన్నెళ్ళు శోనిలు త్తినాన్) పున్నెయేవేషమాన ఎన్నెళ్ళిలేపడు త్తినార్. (నిలు త్తినాన్) ఉపదేశి త్తవర్ తామేకులైక్కిలుమ్ కులై యాతపడిప్పధాధ్యవసాయమాక పుపదేశిత్తార్. (ఎన్నెళ్ళు శోనిలు త్తినాన్) తద్విషయముముట్టడపూడుపోకాత వెన్నెళ్ళిలే తదీయ గ్గేవై భవముట్టడనడై యాడుమ్మడిపణ్ణినార్. (మిక్కవేతియర్ వేత త్తినుట్పారు శో నిలుత్పాడి యెన్నెళ్ళు శో నిలుత్తినాన్) వేదార్థజ్ఞతై వకుత్తు అతుక్కుప్పాతురమిట్టు త్తిరువాయ్ మొట్టి పాడినాప్పోలేయో అప్పరమార్థజ్ఞతై ఎన్నెళ్ళిలే పడు త్తినవరుమే. వేదార్థజ్ఞతై త్తిరువాయ్ మొట్టియిలే శేర్ త్తు అత్తిరువాయ్ మొట్టియినర్థజ్ఞతై ఎన్నెళ్ళిలే శేర్ త్తార్. ఆచార్యవై భవమ్ కైప్పట్టవనుక్కాయ్ త్తు సకలవేదార్థజ్ఞుమ్ కైప్పడువతు. (మిక్కవిత్యాది) ప్రమాణవై భవేతైయుమ్, ప్రమేయమాన తత్వవై భవతైయుమ్, ప్రమాత్మవై భవతైయుమ్, అభిమతవై భవతైయుమ్ ఇవర్ నెళ్ళిలే విడుమ్బడిపూర్ణోపదేశమ్ పణ్ణినారాయ్ త్తు.

“ఉళో” ఎష్టశబ్దతుక్కు ప్పారుళరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అతుతన్నిలుమ్ మేలై ప్పెన్తుడొడగ్గి). “ఎన్” ఎష్టశబ్దతుక్కు ప్పారుళరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పున్నెయేవేషమాన వెన్నెళ్ళిలే పడు త్తినారెన్తు). (ఉళోపుకాత) ఎష్టతు-ఉళిప్పోవేషయాత వెన్డ పడి. “నిలుత్తినాన్” ఎన్నెక్కు అరుమైయోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వేదార్థ జ్ఞతైయిత్యాది). వేదార్థజ్ఞతై నెళ్ళిలే నిలుత్తినతుక్కు జ్ఞాపకమేత్తెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆచార్యవై భవమిత్యాది). వేదార్థజ్ఞతై త్తిరువాయ్ మొట్టియిలే నిలుత్పాడి అన్తత్తిరువాయ్ మొట్టియినర్థజ్ఞతై ఎన్నెళ్ళిలే శేర్ త్తారెన్తునామ్. ఇవ్వర్థత్తిల్ “నిలు” ఎష్టతు - తిరునాయ్ మొట్టియిలే నిలుత్పాడియ్డ పడి. “వేతమ్” ఎన్నెయాలే ప్రమాణవై భవమ్. “వేతియర్” ఎన్నెయాలే ప్రమాత్మవై భవమ్. “పారుళో” ఎన్నెయాలే ప్రమేయమాన భగవద్వై భవమ్. “ఉట్పయో” ఎన్నెయాలే అభిమత మాన తదీయవై భవమ్.

౨౦౪ అధికీయమణవాళప్పరుమాళ్ నాయనారబుళిచ్చెయ్త,

(తక్కశీర్ చ్చడకోపనెన్నమ్మి) ఇప్పడిఉపదేశిక్కవల్లజ్ఞానాదిపూర్తి యొక్కాట్టి ఎన్నుడై యశాశ్యతైప్పొక్కి తమ్ముడై యపూర్తియిలే నిలై నిన్దవర్. కుటై వాళనై కుటై వఱుక్కై యితే † (ఒరువన్) పూర్తికు మేలెత్తై. (నమ్మి) విభూతిక్కాక వుపదేశిత్రాలుమ్ తమ్ముడై యజ్ఞానాదిక శ్చైత్కరై కాణవొణ్ణతవర్. (ఎన్ నమ్మి) అవరుపదేశి త్తవర్ధజ్జిలుమ్ అవ రుడై య పూర్తియిలే యాయ్ త్తు ఇవర్ తోద్రుతు. (తక్కశీర్ చ్చడకోప నెన్నమ్మి) * తక్కశీర్ త్తిర్తిర్దుక్కుఱుఱుడి నమ్మియానవరుడై య నమ్మి యన్దు ఇవరుడై యనమ్మి; అప్పుర్తి ఎన్నళవిలే వన్దతిలైయే.

(అట్టుక్కాతల్) అవరుక్కు అడిమైపుక్కి త్రాలుణ్ణానవాదరమ్. (అడిమైప్పయనన్తే) అడిమైయే ప్రయోజనమాక వుడై యతన్తే. ముఱ్ఱు డఅడిమైపుక్కు, అన్ నరమ్ ఆదరమ్ నడన్దు, పిన్బు అడిమై శెయ్యుమతుపే

(తక్క) ఉపదేశిక్కైక్కు శ్చతురియానవ్వుపడి. (జ్ఞానాదిక శ్చైత్తరైక్కాణ వొణ్ణతవర్) ఎత్తు - ఎత్తనైయేనుమతిశయతజ్ఞానతై యుడైయవర్ కిక్కుమ్ ఉపదేశమవణ్ణత్క్కా జ్ఞానాదిపూర్తియై యుడైయవర్ వుపడి. “ఎన్” ఎన్ద శబ్దత్తుక్కు పొరుళరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవరుపదేశిత్త వర్ధజ్జిలుమ్ మేల్తొడన్ది). “శడకోపనెన్న మ్మి” ఎన్దైయారె తిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియైవ్యావర్తిక్కిఱుతు. తిరుక్కుఱుఱుడి నమ్మియైప్పద్రు ఇవర్ క్కతిశయమే తెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్ (అప్పుర్తి ఎన్నళవిలా వన్దతిలైయే) ఎన్దు.

“అడిమైప్పయనన్తే” ఎన్దతుక్కిరణ్ణపారుక్. అతిల్ అవతారికైయిలే అఱ్ఱావర్ విషయమానన్దేహమే కైక్కర్యత్తిల్ వైత్తుక్కొణ్ణసారాంశమానప్రయో జనమెన్దార్. అన్ది క్కే ఇన్విడత్తిల్, అఱ్ఱావర్ విషయమాన వాదరమ్ కైక్కర్యత్తై ప్రయోజనమాక వుడైత్రాయరుక్కు మెన్దితార్. అతావతు - శేవత్వమ్ - ఆదరత్తై విశ్చక్కుమ్. ఆదరమ్ కైక్కర్యత్తిలే అన్దయిప్పిక్కు మెన్దుపడి. ఇన్దవర్ధతై పరుళిచ్చెయ్కితార్ (ముఱ్ఱుడ అడిమైపుక్కు మేల్తొడన్ది). “ముఱ్ఱుడ అడిమైపుక్కు” ఎన్దు

† (పా) నుణ్ణలితమధిక్

కణ్ఠీనున్ శిష్యుత్వాము-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

౨౦౫

అనరుక్కు-సత్కుపకారమ్. ముట్పడ శేషభూతనాయ్, పిన్పు-ప్రేమమ్ నడన్దు
ప్రేమానురూపమాన కిన్చిత్కారముమ్ నడక్క-వేణుమ్. ఆచార్యభవ్య
తైయుమ్, ఆచార్యప్రేమముమ్. ఆచార్యకిన్చిత్కారముమ్, ఇమ్మా
న్దుమ్ అపేక్షితమితేవ్యనుక్కు.

అనర్, భగవచ్ఛేషత్వతైయుమ్ భగవత్ప్రేమతైయుమ్ భగవ
చ్ఛేషవృత్తియైయుమ్ ఉపదేశితార్; ఇవర్, ఆధ్వారముక్కు శేషమాయ్
అవర్ కేన్చిగ్ధరాయ్ అవర్ కేన్చిగ్ధరక్క త్తేడుకితారాయ్ నిన్దుతు;
ఇవర్ కల్లోతు ఇతిలేయాయ్ త్తు. అవర్ పుటప్పారులై విట్టు ఉట్పారు
లై కొడుతార్; ఇవర్ ఉట్పారుళాన భగవద్విషయన్దన్దై పుటప్పారు
ళాక్కి, అతిలుముట్పారుళాన ఆధ్వార్ తిరువడికళిలే శేషభూతరాయ్
ప్రేమపూర్వకమాన కై జ్ఞాన్వృత్తిలే ఇట్టేకితారాయ్ త్తు. (అడిమైప్పయ
నన్దే) అడిమై ప్రయోజనమెన్నుమిడమ్ ఆధ్వార్ శ్రీపాదత్తిలే కల్లో
హార్. (అన్దే) అతువేయన్దో అర్థమ్. అన్ద * వ్దువిలావడిమై శేయ్
కిఱితిత్కాట్టల్ ఇతువన్దో ఉరువతు. (౯)

ఒన్బతామాట్టక్కు

అర్థకియమణవాళప్పరుమాళో నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రోద్రోదు.

కీర్తివాక్యతై వివరికితార్ (ముట్పడ శేషభూతనాయ్ న్దుడక్కి). ఇత్రో ఫలి
తార్థతై ఆరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆచార్యభవ్యతైయుమ్ న్దుడక్కి).

“ఉట్పారుక్” ఎన్దుతు-తడియశేషత్వమెన్దురుళిచ్చెయ్కితార్ కీర్తి; అన్దికే
ఉట్పారుశెన్దుతు - భగవచ్ఛేషత్వమెన్దురుళిచ్చెయ్కితార్ (అవర్ భగవచ్ఛేషత్వతై
యుమ్ న్దుడక్కి). కీర్తిరీతియన్దికే “పారుక్” ఎన్దు స్వగ్ధాదిపురుషార్థ
మాయ్, “ఉట్పారుక్” ఎన్దు భగవద్విషయమాక్కి, ఒరుఅర్థమరుళుకితార్ (అవర్
పుటప్పారులై విట్టు) ఇత్రోదు. ఇన్దవర్థతుక్కు (పుటప్పారుక్) ఎన్దుతు - పూర్వభా
గార్థమ్. అడిమై ప్రయోజనమెన్దుమిడమ్ ఆధ్వార్ శ్రీపాదత్తిలే, అవర్, “వ్దు
విలావడిమై శేయ్ వేన్దుమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్కికేట్టు అన్దే అభ్యసితార్థవడ్డి. (౯)

అంబ. కణ్ణినున్ శిలుత్రామ్బు. ౧౦-పా, నజ్జీయర్ హ్యుఖ్యానమ్.

మూ;—పయనన్తాకిలుమ్ పాజలరాకిలుమ్

శెయల్ నన్తాక త్తిరు త్తిప్పణికొళ్వాన్

కుయిల్ నిన్తార్ పాల్లీల్ మాల్ కురుకూన్ నమ్మి

ముయల్ కిన్తేనున్ మొయ్ త్తిప్పణ్ నై యే. (౧౦)

అవ;—పత్తామ్బు; పయిర్ కల్ ఎటిమటియక్కడవతితే; అప్పడియే ఆగ్రావర్ పణ్ణినున్ పకార తైన్దరిక్కై యా లేతామ్ పణ్ణిసభ క్తిబన్తమిలైయా య్ త్తొల్ శ్రి దేవరీర్ తిరువడికళిలే ఇప్పొతితనాన్ న్నేహిక్కత్తొడగ్గినే నెనితార్.

వ్యా;—(పయనన్తాకిలుమిత్యాది) అనుద్దేశ్యరేయాకిలుమ్ అభ వ్యరేయాకిలుమ్. ఎమ్మెరుమానన్తే అనాశితరెన్తుకై విడుకై క్కుమ్, అవి ధేయరెన్తు నిరసిక్కై క్కుమ్. (శెయల్ నన్తాక) నిన్తనిలై యిలేదుర్వృత్త రై యుమ్ నున్పు త్తరాక్కిక్కింబువార్ ఆగ్రావరన్. భగవద్విషయమొ బ్బ లేఅధికారమ్బార్ త్తున్పుకుకై యన్తియే నిన్తనిలైయిలే పుకురలామ్బడి యితే ఆగ్రావరజైయ న్నిరైయిరుప్పతు. (కుయిలిత్యాది) నిన్తనిలైయిలే క్కిట్టలా మెన్దెక్కు నిదర్శనమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇవరై అనగాహి త్తెతిర్యక్కుర భుమ్ కళిత్తువ ర్తిక్కుమ్బడి ఇవరై క్కిట్టినార్ క్కుమున్దుకాణుమ్. “ఏత త్తామగాయన్నాన్తే” ఎన్తేభగవద్విషయత్తుక్కాకిలితే ఒరదేశవిశేష త్తేఅప్పొకేన్దునతు. ఏల్లోదుముళ్ళవిషయజైప్పల్ శ్రినార్ క్కుఇన్దేక్కిడై క్కు మ్బొలేకాణుమ్, ముక్తర్ క్కిత్తే అణ్ణప్పొకే వేన్దునతు. మమముత్తుక్కు ళుక్కు క్కిడై క్కుమిడమితే ఇన్విడమ్. ఎమ్మెరుమానోడు నిత్యరోడు ముక్తరోడు వాళియఱహృష్టరామ్బడియితే ఆగ్రావరజైయ పూర్తి. (ముయల్ కిన్తేనిత్యాది) ఉన్నుడై యన్పుహణియమాన తిరువడికళిలేన్నే హత్తై ప్పణ్ణికై క్కుడ త్తాహియానిన్తేన్. “పణికోళ్వాన్” ఎన్నప్పకిల్, పణికోళ్వానాన కురుకూన్ నమ్మియెన్నుతల్; పణికోళ్ళుకై కాకము యల్ కిన్తేనెన్నుతల్.

(౧౦)

పత్తామ్బుకునజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్రీశ్రియ.

కణ్డెనుజ్ శిలుత్తామ్బు ౧౦-పా, సమ్మిల్లై చ్చుడు. ౨౦౭

సమ్మిల్లై చ్చుడు.

అవ;—పత్తామ్బట్టు. (పయనన్టాకిలుమ్) ఆత్మావీర్తమేక్కు ఉపకరి త్తడపకారత్తై అనునన్ది త్తవాతే తామ్ ఇతుక్కుమున్బు ఆత్మావీర్షయత్తిగ్ నిన్దనిలై యడన్ద ముతలడియిట్టిలరాకల్తోన్టైకై యాలే అవర్ పణ్ణెనవుపకారత్తై ప్పేళుకితార్. (౧) “కృతస్సేంద్రాపృథివీందద్యాన్న తత్తుల్యంకథశ్చన” ఎన్దిటపడియే ఆచార్యవిషయత్తిల్లెమ్ శెయ్తా లుమ్ అవన్ పణ్ణెనవుపకారత్తైప్పార్ త్తాల్, బిన్దమ్ శెయ్యప్పెయ్ త్తిలైయె న్నుమ్మడి యాయ్ త్తిరుప్పతు. అవన్ ఇననుక్కు ఉపకరి త్తతునర్వేశ్వ రనై; ఆనాల్ ఇన్నముమ్ ఒరునర్వేశ్వరనుణ్ణాకిలితే ఇననుక్కుక్కొడు త్తుప్రత్యుపకారమ్ పణ్ణినానాకలావతు. ఆకై యాల్ ఎన్దమ్ కుత్తైప్ప టేపోటు త్తనై.

వ్యా;— (పయనన్టాకిలుమ్) ఒరువన్ ఒరువనుక్కు ఉప కరిప్పతు - తనక్కొరుప్రయోజనత్తై ప్పయ్యియితే. అడ్డనొరుప్రయోజన మిలైయేయాకిలుమ్. (పాజలరాకిలుమ్) ప్రయోజనమిల్లావిట్టాల్ శొ ల్లుకిఱహితమ్ కేట్టైక్కుప్పొడ్డాయరుక్కులామితే. అడ్జన్ పాజని క్కే యిరున్దార్ కళేయాకిలుమ్. ఇప్పడియిరుక్కిఱవర్ కళుక్కుహితమ్ శొల్లుకిఱ తుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్నిల్; ఇనర్ కళనర్థమ్ పొట్టుమాట్టామై శొల్లుకిఱతు. రావూనుడై యదుర్దై యైక్కణ్ణు (౨) “మిత్రహాపయి కంకర్తుమ్” ఎన్ద అవనుక్కు-ఙ్గాడహితమ్ శొన్నాళితే పిరాట్టి. ఒరు వన్ తలైక్కడై యాయుమ్ పుఱక్కడై యాయుమడైత్తు కొణ్ణుకిడక్కా అవ్వాకిమ్ నెరుప్పప్పట్టువేవానిన్టాల్, కణ్ణునిట్టిఱవర్ కళుక్కు అవిక్క వేణ్డియిరుక్కుమితే; అప్పడియేయాయ్ త్తు ఆత్మావీర్షడియుమ్.

(౧) విష్ణుశర్మ-౭౦-౭౪.

(౨) రా.సు.-౨౦-౧౯.

౨౦౮ కణ్ణినున్ శిటుత్తామ్బు-౧౦పా, సమిబ్బైళ్ళే ఈడు.

• (శెయిల్ నన్టాక) తన్నుడై యశెయలా లే ఇవై యెల్లామ్ నన్టామ్బుడి. ఇవనుడై యశెయలా లే ఎల్లామ్ నన్టామ్బుడి యెన్నవుమామ్. (తిరు త్తిప్పణికొళ్వాన్) (౧) “తీర్ న్దవడియవర్ తమై తిరు త్తిప్పణికొళ్ళవల్ల” ఎన్ట ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమ్ తానే యెన్దధ్యవసి త్తిరుక్కుమవర్ కళుడై య విరోధియైప్పొక్కి అడిమై కొళ్ళునువనెన్ద తితే సర్వేశ్వరనై. అజ్జనన్తి క్కే, అనై యెన్టమిన్తి క్కేయిరుక్కు మవర్ కళై యుమ్ తిరు త్తిప్పణికొళ్ళు మవరితే ఇవర్. “ప్రణికొళ్వాన్-కురుకూర్ నమ్మి” ఎన్ట న్వయమ్.

(కుయిల్ నిన్టారిత్వాది) ఇవర్ ఆద్ర్ద్రామైయాలే ఒరుకాల త్తిలే (౨) “కాణవారాయ్” ఎన్ట కూప్పిడువతు మొరుపాశురముణ్డు. హర్షణ్డాలే ఇవర్, (౩) “నికరకల్ వాన త్తే” ఎన్ట కళిత్తుచ్చొల్లువతుమ్ ఒరు పాశురముణ్డు. ఇరణ్డుపాశురత్తుక్కుమ్ కుయిలాయిద్ర్దు ప్పయిద్ర్దువన. ఇవర్ పేచ్చై క్కేట్ట శెవియేద్ర్ద్రాలే అనై యుమ్ ఇవర్ పాశురత్తైచ్చొల్లు మాయిద్ర్దు. (కురుకూర్ నమ్మి) (౪) “ఊరుమ్ నాడుములకముమ్ తన్నైప్పొల్” ఎన్ట చేతనరళవిన్దియే తిర్యక్కుక్క శళవిలుమేఱుమ్బుడి యాయ్ త్తు అద్ర్ద్రావడై యవుర్తియిరుప్పతు.

(ముయల్ కిన్టెనున్టన్ మొయ్ కల్లిఱునైచ్చయే) ఉన్నుడై యల్లా ఘ్యమాన తిరువడికళుక్కు అనైచ్చుముయలానిన్టేన్; యత్నియానిన్టేన్. (౫) “ఎన్నై త్తీనునమ్ కెడుత్తాయనక్కెన్ శెయ్ కేన్” ఎన్ట అవర్ తామరుళిచ్చెయ్యుమాపోలే పణ్ణిన ఉపకారత్తుక్కు ప్రత్యుపకారమ్ కాణా మైయాలే తడుమాఱుకితార్. (౧౦)

పత్తామ్బాట్టుక్కు నమ్మిబ్బైళ్ళే ఈడు ముద్ర్ద్ర్దు.

- (౧) తి-వామ్-౩-గి-౧౧. (౨) తి-వామ్-౮-గి-౨. (౩) తి-వామ్-౪-గి-౮.
(౪) తి-వామ్-౬-గి-౨. (౫) తి-వామ్-౨-గి-౮.

కణ్డినున్ శిఖుత్తము ౧౦-పా పెరియవాచాన్ బిల్వైవ్యాఖ్యానమ్ ౨౦౯

అ. పత్తామాట్టల్, ఆధ్వార్ తమక్కు ఉపకరోత్త ఉపకారతై
యనుసన్ధిత్తవాతే, తామ్ ఇతుక్కుమున్బు ఆధ్వార్ విషయత్తిల్ నిష్ట
నిలై యడగ్గ ముతలడియిట్టిలరాక త్తోద్రుకై యాలే, అవర్ పణ్డిన
పుపకారతై ప్పేళుకితార్.

ఆచార్యన్ పణ్డిన ఉపకారత్తుక్కు ప్రత్యుపకారమిలైయో వెన్నిల్:
(౧) “కృతాన్ ౨౦ వాపుథివీదద్యాత్ నతత్తుల్యంకథచ్చన” ఎన్ఱు-పచ్చా
శతోటివి స్తీ ర్ణియానభూమియుమ్ సద్యశమన్తైన్తతితే శాస్త్రమ్.

అవన్ ఇననుక్కు ఉపకరి త్తతునర్వాధికమాయరుప్పతోరుమిథు
నతైయానాల్, ఇప్పడియేయరుప్పతోరుమిథునతైయుపకరితైలితే ఇవన్

పత్తామాట్టు — “ఆట్టుక్కుకారలడిమైప్పయనన్తే” ఎన్ఱు - తామ్ అనుకూల
రాయ్ కైక్కర్యగ్గై ప్పణ్డిక్కుట్టిరుక్క, “ పయినన్ఱాకిలుమ్ పాణ్డలరాకిలుమ్ ”
ఎన్ఱు అనుసన్ధిక్కుగూడుమీ పెన్దిఆకజ్జెయిలే, అను ర్నమ్ నెన్ఱోలపడామై
యాలే యరుళిచ్చెయ్కితారెన్ఱు ఆవతొలకై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆధ్వారిత్యాది).
(తమక్కు) మధురకవికరుక్కు. (ఉపకారతై) ఎన్ఱు-“ఎన్ఱేణ్ణాళోనియిత్తినాన్”,
ఎన్ఱుతైక్కటాక్షిత్తు. (ఇతుక్కుమున్బు) ఎన్ఱు-“పయినన్ఱాకిలుమ్” ఇత్యాద్యనుసన్ధా
నత్తుక్కు మున్ఱెన్ఱు పడి. (అవర్ పణ్డిన ఉపకారమ్) ఎన్ఱు-తన్ పక్కలాన్ఱుమిన్ఱిక్కే
యరుక్క ఆవర్ పణ్డిన ఉపకారమెన్ఱు పడి. ముతలడియిట్టిలరాక త్తోద్రుకై మైక్కు
మేతుక్కు తామ్ పణ్డిన అనుకూలాచరణం సద్యశమన్తైయాలే, అతైప్పణ్డిక్కుడా
తెన్ఱుకరుత్తు. (ప్రత్యుపకారమ్) సద్యశోపకారమ్.

ప్రత్యుపకారమిలైయో శాస్త్రమ్ కాట్టినవనన్దరమ్ పపత్తియుమ్ కాట్టు
కితార్ (అవనివనుక్కుత్యాది).

(౧) పు. ౨౦-౨౧.

౨౧౦ కణ్ఠినున్ శిఖుత్తముగ్ధంపాపెరియవాచ్చాస్సీ శైశ్వాఖ్యానమ్

ప్రత్యుపకారమ్ పణ్ణినానావతు; అక్తైయా లేఆచార్య విషయ శ్రిల్ ఎల్లామ్ శెయ్ తాలుమ్ అవన్ పణ్ణినడపకారత్తైప్పార్ త్తల్ ఒన్ఱమ్ శెయ్ తిలనాయ్ ఎన్ఱు. మొక్కకుత్తై వాళినాయ్ పోరుమి నైత్త.

వ్యా.—(పయనన్ఱాకిలుమ్) నాట్టిల్ ఒరువనుక్కు ఒరువనుపకరిప్ప తుఒరుప్రయోజనత్తైప్పదోధివితే; అజన్ ఒరుప్రయోజనమిల్లాతిరుక్కచ్చె య్ తేయుమ్. (పాణ్ణలరాకిలుమ్) ప్రయోజనమిల్లావిట్టల్, శొల్లుకిఱ హితమ్ కేట్టైక్కు ప్పాణ్ణాయిరుక్కలామితే; అజన్ పాణ్ణి క్కే యిరు న్దార్ క శేయాకిలుమ్.

ఇప్పడియిరుక్కు మవర్ కళుక్కు హితమ్ శొల్లుకై క్కు హేతు వెన్నెన్నిల్; ఇవర్ కళనర్థమ్ పొలుక్కమాట్టామైయితే. ఇప్పడి యుప దేశితార్ తుణ్ణో వెన్నిల్; రావణనుడై యదుర్గతియైక్కణ్ణు, (౧) “మిత్ర మాపయికంకర్తుమ్” ఎన్ఱు - అవనుక్కు హితమ్ శొన్నాళితే విరాట్టి.

ఒరువన్, త్తలైక్కడై యెయుమ్ పుత్తైక్కడై యెయుమ్ అడైత్తు క్కొణ్ణులకత్తుక్కు శ్శేకిడక్క, అకమ్ నెరుప్పప్పట్టువేవానిన్ఱల్, క్కణ్ణునిన్ఱార్ అవిక్కు మ్పొతు, తజ్జుక్కురు ప్రయోజనత్తై ప్పార్ త్తాలల్, ఉశ్శే కిన్దనవపేక్షి త్తతుక్కాక వాతలన్ఱై అవిప్పతు; ఇప్పడియాయ్ త్తు ఆధ్వార్ పడియుమ్.

(శెయల్ నన్ఱాక) తనక్కొరు ప్రయోజనమిల్లెయానాలుమ్,

దుర్గతికణ్ణు ఉపదేశైక్కొక్క ఉపత్తియన్ఱట్టుకితార్ (ఒరువనిత్యాది).
(ఆకిమ్) గృహమ్.

శక్కానమాధాన పూర్వకమ్ ఎదుత ప్రతికత్తుక్కు త్తార్పర్యమ్ (తనక్కిత్యా

(౧) రా.సు.౨౧-౧౯.

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బు ౧౦-పా, పెరియవాచ్చాన్ చితై వ్యాఖ్యానమ్ ౨౧౮.

ఎతిర్ తలై సాగ్గి యేయై ధీన్దాలుమ్ అవనుజ్జి విక్కుమ్బడియెన్నెన్నిల్;
తమ్ముడై య శెయలా లే ఎల్లామ్ నన్దామ్బడివణ్ణి. ఇవన్ శెయల్ తాన్
నన్దాకుమ్బడివణ్ణి యెన్దాకపుమామ్.

(తిరు త్తిప్పణి కొళ్వాన్) (౧) “తీర్న్దనడియువర్ తమై తిరు త్తిప్పణి
కొళ్ళవల్ల” ఎన్దు-“ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకమున్దానే” ఎన్ద న్యనసి తిరుక్కు-
మవర్ కళుడై య విరోధియై పోక్కి అడిమై కొళ్ళుమవనెన్ద తితే సర్వేశ్వ-
రనై; అజ్జనన్తి క్కే, ఇనై యొన్దు మిన్ది క్కే యిరుక్కుమవర్ కళై యుమ్
తిరు త్తిప్పణి కొళ్ళుమవరితే ఆధ్వాన్. “పాకి కొళ్వాన్ - కురుకుర్
నమ్మి” ఎన్ద న్దయమ్.

ది). స్వప్రయోజనమిల్లా లేదా నాలుమ్ అవన్ ప్రయోజనమానాలుమ్ సిద్ధిక్ కపేట్టు
పరొన్దుడై యొన్దు క్కేళ్ళు క్కరుతు. “శెయల్ నన్దాక” ఎన్ద తు-సామూహ్యమాక విరుక్కై-
యాలే, ఆధ్వారుడై య శెయలా లే యొన్దు క్కేరుళిచ్చెయతు, ఇవన్ శెయల్ నన్దాక
పణ్ణియెన్దు ఆధ్వానరురుళిచ్చెయకితార్ (ఇవన్ శెయల్ తానిత్యాది).

“తిరు త్తి” ఎన్ద తుక్కు - తిరున్దాతవరై యుమ్ తిరు త్తియెన్దాయ, వ్యావర్త్య
పూర్వకమాక త్రాన్దర్యమరుళిచ్చెయకితార్ (తీర్న్దనిత్యాది వాక్యద్వయత్రాలే).
(ఇనై యొన్దు మిన్ది క్కే) ఎన్ద తు-“ప్రాప్యమవనే” ఎన్దుమ్ “ప్రాప్కమవనే” ఎన్దుమ్ కొల్లు
కిఱ అన్యవసాయగ్ధుని క్కేయెన్ద పడి. “కొళ్వాన్” ఎన్ద తు - కొళ్ళుకై కాక వెన్దు
పా రామై కాక అన్యయగ్ధాట్టుకితార్ (పాకి కొళ్వానిత్యాది). శెవియేల్ నాలే -
శెవియిన్ వ ధీయాలే. (పయిల్ బుకై) అభ్యసెత్తు చ్చొల్లుకై.

(౧) తి. వాయ-3-౫-౧౧.

అంతర్జాతీయ శాంతి దినము, ౧౦-వ, పెరియ వాచ్చాన్చిలై శాంతి భావన

(కుయిల్ నిస్టార్ పార్టీల్ శూత్) ఎన్టవిడమ్ - తిరుత్తిప్పవ
కొళ్ళుమ్ దుడిక్కు దృష్టాన్తమ్. ఇవర్ ఒరుకాలత్తిలే ఆద్రాన్తై
యాలే, (౧) "కాణవారాయ్" ఎన్టకూప్పిదువతు మొరుపాశురముణ్ణా,
(౨) "యావర్ నికరకల్ వానత్తై" ఎన్టకళిత్తుచ్చిల్లువతు మొరుపాశుర
ముణ్ణా; ఇవర్ పాశురత్తైక్కేట్ట కుయిల్ కళుమ్ శెవియేద్రాల్
ఇప్పాశురత్తైయే శొల్లున్; ఆక ఇరణ్ణపాశురత్తుక్కుమ్ కుయిల్ కళా
యత్తు ప్పయిర్ న్దువన.

(కురుకూర్ నమ్మి) (3) “ఊరుమ్ నాడుములకము న్ననై ప్పొల్”
ఎన్ఱుచేతనరళనన్ఱు క్కే, తిర్యక్కుక్కళళవుమ్ ఏఱుమ్మడి యాయామ్ త్తు
ఆఱ్ఱారుడై య పూర్తియిరుప్పతు.

(కుయల్ కిష్టనుష్టన్ మెయ్ క్కట్టన్ నైచ్చయే) ఉన్నుడైయ
శ్చాఘ్నుమాన తిరువడిశిక్కునైచ్చయే, ముయల్ కిష్టన్ అర్థియానిష్టన్.
శెయ్ కిటవడిమైయిల్ పర్యాప్తిపిటవామైయాలే, “తిరువడిశిలే యెన
క్కుఅభినివేళప్పవేణుమ్” ఎఱ్ఱుఅర్థిక్కితార్. (౧) “ఎన్నై తీమనమ్ కె
డుత్తాయనక్కెన్ శెయ్ కేన్” ఎఱ్ఱుఅర్థిక్కితామ్ అవిష్షయత్తిలేతడుమా
త్తినాప్పలే, ఆర్థిక్కి పణ్ణిన వుపకారత్తుక్కు ప్రత్తుపకారమ్ కాణామై
యాలే తడుమాఱుకితార్. ... (౧౦)

పత్తామృతముకు- ప్పెరియవాచ్చానిచ్చైళివాయ్ళానమ్
ముద్రీత్తీర్.

*సమృద్ధతాత్పర్యమ్ (ఊరుమిత్యాది). మొయ - స్వామ్యతై. “కమలమ్”
 పుష్పం - సమృద్ధసామన్యపద్మీయామ్, విషయ విషయాభావనైవెట్టు త్వాత్పర్యమ
 రుచిచ్చెయ్కితార్ (శయ్కిటమిత్యాది). మున్నే అభినేష ముద్దాయరుక్క ఇవర్
 అతైపార్థిప్పా నెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎన్నెత్తి మున్నెడుత్రాయిత్యాది).

(೧) ವಿ.ವಾಯ್-೮-ಗಿ-೨. (೨)ವಿ.ವಾಯ್-೪-ಗಿ-೮. (೩)ವಿ.ವಾಯ್-೬-೨-೨.

(४) छि. वा. य. २-२-५.

అగ్రికియమణవాళప్పైరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

అ. - షత్తామ్మామ్మ. (పయనన్టాకిలుమిత్యాది) కీర్త్తి ప్రబంధత్తిలో
డినతాత్పర్యమ్ - ఆత్మోరుడైయ సర్వప్రకారవైలక్షణ్యముమ్, ఇప్పడి
విలక్షణరానవాత్మార్ తమ్పక్కల్ పణ్ణినడపకారవై భవముమితే. తమ్మ
డైయ దోషత్తుక్కు ఎతిర్ త్తట్టాన ఆత్మార్ వైలక్షణ్యముమ్, తమ్మడై
యకుత్తై క్కెతిర్ త్తట్టాన ఉపకారకత్వముమ్, ఇవ్విరజ్జేయుమ్ శొల్లిక్కొ
ణ్ణుపోన్దార్ - కీర్త్తి; ఇప్పాట్టిల్ - అన్యప్రకారత్తుక్కు ప్రత్యుప్రకారమ్
తేడిక్కాణామైయాలే తెకుడాడుకితార్? “వేతత్తినుట్పారుళ్ నిఱ్ఱ
ప్పాడియెన్నెఱ్ఱుళ్ నిఱుత్తినాన్” (౧) “యోమాదదాతి స ఇదేవమా
వాః” ఎన్ఱు ముముక్షుదత్తై యోడుము క్కదత్తై యోడు వాళియట ఉప
కారస్థితి నడక్కు-మతుపోక్కి ప్రత్యుప్రకారమ్ పణ్ణిత్తలై క్కట
ప్పొకాతితే.

అరు, - పత్తామ్మట్టు (పయనన్టాకిలుమిత్యాది) (సర్వప్రకారవైలక్షణ్యమ్)
ఎన్ఱు - ప్రాప్యత్వమ్, పాప్రకత్వమ్, జ్ఞానప్రదత్వమ్, ధోషప్రతిభటత్వమ్ మత
లాన వైలక్షణ్యమైవపడి. కీర్త్తి ప్రబంధత్తిలోడిన తాత్పర్యమెఱువోడగ్గి అరు
చైయతవాక్యతై వివరిక్కితార్ (తమ్మడైయ దోషత్తుక్కులొత్తట్టానవైవోడగ్గి).
(తెకుడాడుకితార్) ఎన్ఱు - తెకుడాడుకితార్ వైవపడి. “తెకుడాడుకితెన్?,
ప్రత్యుప్రకారమ్ పణ్ణివిడుకితుక్కెన్” ఎన్న; (౧) “ఎతువు మొన్ఱుమిలై శేయప
తిఱుకుక్లే” ఎన్ఱిపడియే ముముక్షుదత్తైయోడు ముక్తదత్తైయోడు వాళియట
ప్రత్యుప్రకారమ్పణ్ణి త్తలక్కట్టప్పొకాతెన్ఱితార్ (వేతత్తినుట్పారుళ్ నిఱ్ఱప్పాడి
యెఱువోడగ్గి). “వేతత్తినుట్పారుళ్” ఎన్ఱు - ముముక్షుదత్తై. “స ఇదేవమావాః”
ఎన్ఱు - ముక్తదత్తై. ఇన్ఱుప్రతిభటప్పొరురావతు - యః - యాతొరుఅచార్యన్,
మా - ఎన్నెదదాతి - కేవత్వ జ్ఞానత్తై ఉద్దాక్కి ఈశ్వరన్పొరుట్టు సమర్పిక్కి
తాన్. స ఇ - సవివ, దేవః - పరదేవతై.

(౧) తై-భృగు-౧౦.

(౨) తి-వాయ-౩-౬-౧౦.

అంశం అమృతమనామ శాస్త్రమనామ నాయనారకుశ్చయేత,

ప్రత్యుపకార నిరపేక్షత్వమ్ ఆచార్యలక్షణమాయ్, ప్రత్యుపకార సాపేక్షత్వమ్ శిష్యలక్షణమాయ్ యే, అతుక్కువభి తేడిక్కాణామైయా లే అలమరుకితార్. ఉపకారమ్ అతుక్కు ప్రత్యుపకారమ్ తేడుకై యిలే మూట్టుమ్; ఉపకారగౌరవమ్ ప్రత్యుపకారమిల్లాతపడి పణ్ణమ్. అతుక్కు సదృశప్రత్యుపకారమాక నేణుమే; అతుక్కుశిలితే ఇవన్ పణ్ణలావతు; ఇని “ ఎత్తెచ్చెయ్ నోమ్ ” ఎన్నితలై శీయప్పోడే కాలమ్ పోక్కుమి త్తనై. ఇవన్ తిరు త్తిత్తరుకై యే భగవద్విషయ త్తుక్కు ఆత్మసమర్పణమ్ పణ్ణలామ్, ఇవన్తానేతిరు త్తినవతై ఇవనుక్కు కొడుకై సదృశమస్తే.

వ్యా.—(పయనస్థాకిలుమ్ పాణ్ణలరాకిలుమ్) (౧) “ధర్మార్థా యత్ర సన్యాసాం శుశ్రూషా వాతథావిధాత్ర త్రవిద్యానవ క్తవ్యా” ఎన్నిత పడియే ధర్మార్థరూపమాస ప్రయోజనమాతల్, “శుశ్రూషావా” ఎన్నిత వధికారమాతల్ ఎనక్కిన్తి క్కే యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్; అదృష్టప్రయోజనమాతల్, దృష్టప్రయోజనమాతలిన్తి క్కే యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్.

“ప్రత్యుపకారమ్ పణ్ణశక్యమిల్లాదిత్యో, వెణుకు నేయిరుక్కితత్తుక్కన్” ఎన్న; ప్రత్యుపకార సాపేక్షత్వమ్ శిష్యలక్షణమాయ్ యే వెణుకు నేయిరుక్కుపో కాతెన్దితార్ (ప్రత్యుపకార నిరపేక్షత్వ మెస్తుతోడజ్జి). ఉపకారగౌరవమ్ ప్రత్యుపకారమిల్లాతపడి పణ్ణుకితెన్నెన్న వరుశిచ్చెయ్ కితార్ (అతుక్కు సదృశప్రత్యుపకారమాక నేణుమెస్తుతోడజ్జి). (తలైశీయప్పోడే) ఎన్జతు - ఇరికిక్కుతోడేయ్ పడి. “ఉతవిక్రెమ్మూత్తున్నయర్” ఎన్జ ఆత్మావైప్రత్యుపకారమాక సమర్పితా లోవెన్న వరుశిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవన్ తిరు త్తిత్తరుకై యే యెస్తుతోడజ్జి).

పయనెస్థ - ధర్మార్థకై వొట్టుకితతు. పాణ్ణెస్థ-శుశ్రూషయై వొట్టుకితతు. ధర్మార్థరూపమాస ప్రయోజనమాతలెన్జ వాక్యతైవివరిక్కితార్ (అదృష్టప్రయోజన మాతలెన్జతోడజ్జి). అదృష్టప్రయోజనమ్ - ధర్మమ్. దృష్టప్రయోజనమ్ - అర్థమ్.

(౧)

కణ్ఠినుజ్ శిలుత్తామ్పు-౧౦-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

౨౧౫

భగవద్విగ్రహసిద్ధికాంతల్ భగవత్సమారాధనశేషమాకాశవన్ చక్కలు
 డానద్రవ్యసిద్ధికాంతల్, అష్టికే, అవనుడైయశుశూషేయాకిట అధి
 కారిపూర్తికణ్ఠాతలితే భగవద్విషయడై ఉపదేశికైక్కు యోగ్యతై
 యుళ్ళుతు. “అర్థదరి, ధర్మదరి, శుశూక్రమరి, అధ్యాప్యం” ఎన్నివ
 డియే నిరవధికవత్సలనానవనుమ్, (౧) “శిష్యస్తేహం శాధిమాంత్యాం
 ప్రపన్నమ్” ఎత్తపిన్నితే ఉపదేశప్రవర్తనాయత్తు. ఇవర్ అప్పడియన్ది
 కే, దుర్గతియేపద్రాశాకవాయ్త్తు ఉపదేశితైతు. * పున్నెయాక
 క్కురుతినతే పద్రాశాకవాయ్త్తు * ఇవర్ అన్నెయాయత్తనా
 య్త్తు. ఇత్తలైయిల్ ఒరుననైచార్ క్కువేడ్డిద్రైలైపున్నెయాకిటదుర్గతి.
 స్వప్రయోజన నిరపేక్షమాకప్పిటరుడైయ దుర్గతియే పద్రాశాకవా
 య్త్తు సత్తుక్కుల్ ఉపదేశిప్పతు. (౨) “శూక్రయతాంపరమార్థోమే

ఇష్టవాక్యద్వయతైయమ్ వివరికితార్ (భగవద్విగ్రహసిద్ధికాంతలష్టతోడజ్జి
 వాక్యద్వయతైల్). ధర్మమావతు - తిరువారాధనతుక్కు ఉపకరణమాన తిరుమణ్ణ
 నమ్, తిరుప్పలితామమ్ తొడక్కమాన పద్రై సమర్పితైక్కు. ఇతనాలే భగవద్విగ్ర
 హామెష్టపడి. ధర్మార్థశుశూషేకైప్పజ్జినపనుక్కే ఉపదేశికైక్కుయోగ్యతై
 ఉళ్ళుతెన్ఱుతుక్కు ప్రిమాణమరులిచ్చెయ్కితార్ (అర్థదోధర్మదరి ఎష్టతోడజ్జి). (అధ్యా
 ప్యం). అధ్యయనమ్ పణ్ణువిక్కుప్పడుమవన్.

ఇవర్ దుర్గతియేపద్రాశాక ఉపదేశితార్ వెన్న పరులిచ్చెయ్కితార్ (పున్నె
 యాకక్కురుతినతేయ్వుతోడజ్జి). ఏతాకిలు మొరుననైకణ్ఠా ఉపదేశక్కవేడ్డావోవెన్న
 పరులిచ్చెయ్కితార్ (ఇత్తలైయిల్ ఒరుననైయ్వుతోడజ్జి). సత్పురుషర్కనుపదేశ
 క్కిట తెల్లామిప్పడియే య్నితార్. (స్వప్రయోజన నిరపేక్షమాకవెష్టతోడజ్జి).
 ఇప్పడిదుర్గతియే పద్రాశాక ఉపదేశితార్ వెన్న పరులిచ్చెయ్కితార్ (శూక్ర

(౧) గీ-౨-౬.

(౨) వి-పు-౧-౧౭-౫౫.

౨౧౬ అధికీయమణవాళప్పేరుమాళ్ నాయనారసుళిచ్చెయ్త,

దైవేయూదనుజాత్మజాః । నచాన్యదైతన్మన్తన్యం నాత్రలోభాదికారణమ్” ఎన్నివిషయే, “నాత్రలోభాదికారణమ్” ఎన్నివిషయ - స్వప్రయోగన నిరపేక్షమ్; “దనుజాత్మజాః” ఎన్నివిషయ - ఆసురసన్మన్తమ్ పీఠరుదైయదుర్గతి; “శూన్యతామ్” ఎన్నివిషయ - ఉపదేశమ్; “పరమాత్మ” ఎన్నివిషయ ఉపదేష్టన్యమాన అర్థగౌరవమ్; “మే” ఎన్నివిషయ - ఉపదేష్టావినుదైయ. ఆప్తిపూర్తి.

(పయన్తాకిలుమ్ పాట్లెలరాకిలుమ్) నిష్ఫలమేయాకిలుమ్ అనధికారికేయాకిలుమ్, (శెయల్ నన్తాక త్తిరుత్తి), అనుష్ఠానపర్యస్తమాక పుపదేశిత్తుత్తిరుత్తినాన్. ఎన్నశినన్తియిలే తమ్ముడైయ వళవిలేఉపదేశిత్తార్. క్షత్రబంధపుక్కుమ్ దుర్గతియే పల్లెనాశాక నైష్ఠసనుపదేశిత్త విషత్తిలుమ్ కాలాన్తరత్తిలితేననుక్కు ఫలిత్తతు, ఇవర్ * ఉరుమ్ నాడు ములకముమ్ తన్నైప్పోలే యాక్కుమవరాకై యాలే * శెయల్ నన్తాక త్తిరుత్తినాన్.

తాంబరమూర్థిమే ఎన్మత్తోడన్. ‘ఏతర్’ ఎన్మ - ఉపదేశిక్కిటవర్థమ్, ఆస్యధా - భాగ్నిమూలమెన్మ, సమన్తన్మ - నిన్తెక్కిచ్చుదుమతెన్మ” ఎన్మ శర్దార్థమ్. “దనుజాత్మజాః” ఎన్మ - ఆసురసన్మన్తమ్ శొల్లకైయాలే అవర్కకుడైయ దుర్గతి లోల్ దుకిటతు.

(శెయల్ నన్తాక త్తిరుత్తి) నన్తానశేయలున్తామ్మడిఠిరుత్తి యన్తన్మయిత్తర్థమ్. అతావతు - అనుష్ఠానపర్యస్తమాక ఉపదేశిత్తు త్తిరుత్తినాన్ తన్తపడి. (ఎన్నశినన్తియిలే తమ్ముడైయవళవిలే) ఎన్తతు - ఎన్నడైయ పున్తెయ్తెప్పారాతే తమ్ముడైయ వైభవత్తుక్కునుగుణమాక తన్తపడి. సమయత్తిలే అనుష్ఠానపర్యస్తమాక త్తిరుత్తుకై యాలే అభ్యురుడైయ ఉపదేశనైభవాతిశయమ్ శొల్లప్పట్టతెన్తితార్ (క్షత్రబంధ పున్తెన్మత్తోడన్).

కణ్డినుచోకిటుత్తామ్బుగం-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

౨౧౭

(శ్చేయల్ నన్డాకతిరు త్తి) ఇనరుపదేశి త్తనర్థమ్ పిన్నెళ్ళిలేవ్వు అతుతాన్ అధ్యససాయపర్యస్తమాయ్, అన్వళనన్తి క్కే అనుస్తాన శ్చేష మాయ్, అన్వసుస్తానన్దాన్ సదసదనుస్తాన మిశ్రమాన్తె యన్తి క్కే సద సుస్తానమేయామ్బుడితిరు త్తినార్. ముట్టుడశ్రవణముమ్, శ్రుతమానవర్థ త్తిల్ మననముమ్, మతమానవర్థ త్తిల్ మహావిశ్వాసముమ్, విశ్వస్త మాన వర్థ త్తిల్ అనుస్తానముమ్, అతిల్ అనదనుస్తానమ్ కలశాతే సదనుస్తానమేయాయ్ పోరుకై యమితే శ్చేయల్ నన్డాక త్తిరుత్తుకై చూనతు. (తిరు త్తి) ఇవల్ శ్చిల్ ఎన్ కై యీల్ ఎన్నెక్కాన్ కొడాతే తామేకై త్తొడరాయ్ నిన్దు ఇవ్వనస్థాపన్న మాక్కినార్.

(పణికోళ్వాన్) భగవద్భాగవత విషయ్యిల్ కిచ్చిత్కార త్తిలే మూట్టినార్. తిరు త్తినపలమ్ వినియోగమ్ కొళ్ళివేణుమే, ఇనరుమ్ అన రుక్కుడకప్పాకవాయ్ భగవద్భాగవత విషయ్యిల్లు అడిమైశేయ్ నతు; భగవత్కిచ్చిత్కారముమ్ వేణుమ్, ఆచార్యకిచ్చిత్కారముమ్ వేణుమ్, వైష్ణవకిచ్చిత్కారముమ్ వేణుమ్; భగవద్భాగవత విషయ్యిల్లు అడిమైశేయ్యుమ్ - ఆచార్యుక్కుప్రియమాక. భగవ

నన్డాక త్తిరుత్తినప్రకారత్తై అరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇనరుపదేశిత వర్థమెన్నె ష్చిలేవ్వుతొడగ్గి). ఇత్తైవివరిక్కితార్ (ముట్టుడశ్రవణము మెన్దు తొడగ్గి). (కైత్తొడెయరాయ్) ఎన్దు - తామేయేటిట్టుక్కొన్దు శ్చేయతార్వెచ్చడి.

తన్నెత్తిరుత్తిన ఆధ్వాన్ తిరుపడికళిల్ కైక్కర్యమేసాప్య మెన్దు రుక్మిణవర్ భగవద్భాగవతవిషయ్యిలే కైక్కర్యపపణ్ణువానెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇన రుమ్ అనరుక్కుడకప్పాకవాయ్ తైష్టతొడగ్గి). భగవద్భాగవతవిషయ్యిల్ కైక్క ర్యమ్ శేయ్యుమ్ క్రమమెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితారాతల్, భగవద్భాగవతవిషయ్యి ల్ కైక్కర్యమ్ పణ్ణుమ్ ప్రకారత్తై ప్పిన్నెయ్ మెరుప్రకారత్తలే అరుళిచ్చెయ్

౨౧౮ అద్రికియమణవాళ్యస్వేరుమాళో నాయనారహళిచ్చెయిత,

ద్భాగవతవిషయ మిరణ్ణుమ్ ఉకక్కైక్కు ఆచార్యనుకు అడిమై శె
య్యుమ్. • పదత్రయ నిష్టైయైప్పోలే కిచ్చితార్త్రయముమ్ ఇవ
నుకు అపేక్షితమాయిరుక్కుమ్. స్వరూపమ్ - భగవత్కిచ్చితార్త్ర
త్తిలే మూట్టుమ్; భగవత్ప్రీతి - భాగవతకిచ్చితార్త్రత్తిలే మూట్టుమ్;
భాగవతప్రీతియుమ్, ఇవ్యక్తిద్యయ త్తినుడైయ వైభవత్తై ఉపదేశిత్ర
ఉపకార స్మృతియాల్ నన్దవివత్తున్దైయ ప్రీతియుమ్ - ఆచార్యకిచ్చి
తార్త్రత్తిలే మూట్టుమ్. ఇప్పడిబిట్టుక్కొన్టు ప్రవర్తకమాయొన్టు
మూన్టువిషయము మిరుప్పటు. ఇతిలాన్టు నిరుపాధికసమ్మన్దమ్, మల్
లై ఇరణ్ణుమ్ సోపాధికసమ్మన్దమ్. అతిల్ బిట్టు ఉద్దేశ్యత్తైయ పాధి
యాకప్పిఱుక్కుమ్; బిట్టు ఉపకారకత్వముపాధియాకప్పిఱుక్కుమ్,

(పయనిత్యాది) అనధికారియాన వెన్నై అధికారత్తిన్ మేలెల్లె
యిలే నిటుత్తి, నిష్ఫలమాన వెన్నై భగవద్భాగవత కైజ్జర్యత్తిలే
అన్వయిప్పిత్తు త్తామ్ అరుళిన్ ప్రయోజనశ్శోణ్ణార్.

కిఱారాతల్ (స్వరూపమ్ కిచ్చితార్త్రత్తిలేమూట్టు మెన్టుతోడజ్జి). స్వరూపమెన్టు-
శేవత్వమ్. “నాకిచ్చితుర్వత శేవత్వమ్” ఎత్తైయాలే శేవత్వమ్ కైజ్జర్యత్తిలే
మూట్టు మెన్టువడి. (ఇవ్యక్తిద్యయమ్) ఎన్దతు-భగవద్భాగవతకకల్. భాగవతప్రీతి
యుమ్ ఉపకార స్మృతియాల్ వన్ద తన్దుడైయప్రీతియుమ్ ఆచార్యకిచ్చితార్త్రత్తిలే
మూట్టు మెన్టువడి (ఇతిలాన్టునిరుపాధికమ్) ఎన్దతు - భగవద్విషయమ్. (ఇరణ్ణుమ్)
ఎన్దతు - భాగవతాచార్యకకల్, ఇరణ్ణిలుమ్వెత్తుక్కొన్టు భాగవతవిషయత్తిల్ కై
జ్జర్యమ్ - తదియత్వప్రాయక్త ఉద్దేశ్యతారూప ఉపాధియాకప్పిఱుక్కుమ్; తది
యత్వమాకిఱ ఉపాధియాలే భాగవతవిషయత్తిల్ కిచ్చితార్త్రమ్ వణ్ణుకిఱెన్టువడి.
ఆచార్యవిషయత్తిల్ కైజ్జర్యమ్ - ఉపకారకత్వోపాధియాకప్పిఱుక్కుమ్.
అతావతు-ఆచార్యవిషయత్తిల్ కైజ్జర్యమ్ వణ్ణుకిఱతు - ఉపకారకత్వమాకిఱ ఉపా
ధియాకైన్టువడి. “పాన్దలరానియమ్” ఎన్దు తున్ద్రామెయాకిఱ అధికారమిల్లాతిరు
క్కిఱవెన్దు. “శెయిల్ నన్దకత్తిరుత్తి” ఎన్దు అధికారత్తిన్ మేలెల్లెయిలే

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బుగం-పా, భాగ్యభాగ్యనమ్.

౨౧౮

(వఘనిత్యాది) (౧) అవన్ శీర్త్ న్దసియవర్తమై త్తిరు త్తిప్పణి
కొళ్ళుమి త్తనై; ఇవర్ కరున్దనైయిలే తిరుత్తునువరాయ్ త్తు. అవన్
అధికారనిష్పత్తి పిఱిందాల్ ప్రావ్యవిరోధికళై ప్పొక్కిప్పణికోళ్ళుమ్; అవ్వు
ధికారనిష్పత్తి తన్నైయుమ్ కొడుత్తాయ్ త్తు ఇవర్ అడిమైకొణ్ణతు.
అధికారనిష్పత్తి ఆచార్యనాలే; పురుషార్థనిష్పత్తి ఈశ్వరనాలే. అధి
కారమావతు - జ్ఞానానుష్ఠా నజ్జిల్ † పురైయలుతి యాకై యాలే
“శెయల్ నన్టాక త్తిరు త్తి” ఎన్ఱు-అవరాలేయిజేఇవర్ కుణ్ణాయ్ త్తు.

ఇవనై త్తన్ను పదేశత్తాలే వెళిచ్చెటిప్పిత్తు, తాన్ అనుస్థిత్తు కాట్టి
త్తన్నిల్ విజ్ఞిన అనుష్ఠానమ్ ఇవన్ కైయిలే కణ్ణాలాయ్ త్తు అవన్ ఇవనై
భగవద్భాగవత కిచ్చిత్తా రయోగ్యనైన్ఱు అతియిడువతు. (౧) [ఆర్ న్దపుక

నిలు త్తినా రెన్ఱుమ్, “వయనన్టాకిలుమ్” ఎన్ఱు నిమ్మలనానవెనై “వణికోల్వాన్”
ఎన్ఱు - భగవద్భాగవత కైక్కర్యత్తిలే అన్వయిప్పిత్తా రెన్ఱుమ్ కణ్ణుకోళ్ళుతు. “అవన్
తీర్ న్దసియవర్తమై” ఎన్ఱు తొడన్ఱి అరుళిచ్చెయ్ వాక్యన్వయ త్తైవివరికి-తార్ (అవన్
అధికారనిష్పత్తి పిఱిందా రెన్ఱు తొడన్ఱి). అధికారనిష్పత్తి ఆభాస్వరాలే ఉణ్ణాయ్ త్తొ
వెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిడార్ (అధికారమావతెన్ఱు తొడన్ఱి). (పురైయలుతి) ఎన్ఱు
పొణ్ణియిల్ త్తెన్ఱు పడి.

నన్ఱాన శెయబుణ్ణామ్బుడి తిరు త్తినా రెన్ఱార్ కీర్త్. అన్ని శ్రేతమ్మడైయ శెయ
లాశేన్ఱుక త్తిరు త్తినా రెన్ఱి అవర్థానై సూచిప్పికి-తార్ (ఇవనై త్తన్ను పదేశత్తాలే
వెళిచ్చెయిప్పిత్తెన్ఱు తొడన్ఱి). (తానన్ఱు త్తి కాట్టి) ఎన్ఱు యాలే తమ్మడైయ శెయలార్
తిరు త్తినా రెన్ఱి అవర్థానై స్థితితు. “ఇప్పడి అలుయిట్టిరుప్పర్” ఎన్ఱి అరుకు-జ్ఞాప
కమై న్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిడార్ (ఆర్ న్దపుక క్కొన్ఱు తొడన్ఱి). (ఇవన్ వరాలే) ఎన్ఱు ఆభాస్వర్

† (పా) పురైయలుతి తాకై యాలే (౧) తి-వాయ-3-గి-౧౧. (౧) నా-తి-౧౦-గి.

౧౩౦ అభికియమణవాళశ్చరుమాళ్ నాయనారకుళిచ్చెయత,

భిచ్చుతన్ ఇవ్వళవిలేపుకల్ పడైత్తు, “పల్లినారై విడాతనన్” ఎన్ని
పట్టప్పెయరుమ్ పెల్లనాయత్తు అవనిరుక్కిటతు. (పణికొళ్వాన్ కుయి
ల్ నిన్టార్ పాట్టిల్ శూట్ కురుకున్ నమ్మ) పణికొళ్ళుమవరాయ్ త్తిరునగ
రిక్కు నిర్వాహకరానవరేయెన్టు సమ్మబ్ది.

(కుయిలిత్యాది) అచేతనమానపక్షిజాతమడై యఅత్తార్ పరిసర త్తి
లేతిరుని, తిరువాయ్ మొట్టి పాడక్కల్లు ప్పాడానిన్టాల్ చేతననాన
నాన్ తిరున్దచ్చొల్లవేణుఘో. శాఖాసమ్మన్దముణ్ణాకై యాలే అక్కుయి
ల్ కళ్ తిరువాయ్ మొట్టియెయాయ్ త్తు ప్పాడువతు. అవై పాడుమ్
కుయిల్ కళాకై యాలే తమ్మిరాన్ మారై ప్పాలే అత్తార్వరుక్కు త్తిరువాయ్

అధికారనిష్ఠ త్తియుణ్ణాక్కి కిచ్చితార్యోగనామ్మడి పణినవన స్తరమ్ పాత్తి
విరోధికలై ప్పొక్కి కైక్కర్యలైక్కొల్లమాత్రై త్తిలే యెన్టపడి. “తిరప్పడియవర్
తమ్మైతిరుత్తిప్పణిగళ్ళవల్ల” ఎన్ని వాక్య కేష త్తినుడైయ తాత్పర్యలై “అరప్పళుక
ళుచ్చుతన్” ఎన్టుపదోపాదానమ్ పణి యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇవ్వళవిలే పుకల్ పడై
త్తెన్టులొడళ్ళి). “పణికొళ్వాన్” ఎన్టు - తుములన్ది కేల్ సమ్మబ్ది. ఆలుతల్ - ఆడ
లుమ్, ఒలియమాకు మెన్టాన్ తమిళున్. ఇవిన్డ త్తిల్, ఆలు కైయెన్టు - పాడు కైయె
చ్చొల్లకిటతు.

శాఖాసంబంధమెన్టు-చాటు; సహస్రశాఖాసంబంధమ్ - అర్థమ్. కొమ్బు-ధ్వని
(౧) “పాడుమ్ కుయిల్ కాళ్” ఎన్టు పాడుకై అవల్లుకునిరూపకమాక నాయచ్చి
యారరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, విణ్ణప్పమ్ శెయ్ వార్ మున్నే ఇరణ్ణు పేర సేవిక చ్చిటితు
విణ్ణప్పమ్ శెయ్ వార్ అత్తై అనువదిక్కుమాపోలే, అత్తార్ మున్నే తిరువాయ్ మొట్టి

(౧) నా.తి.౧౦-౬.

శట్టనాథశిఖత్రామ్మ-౧౦-పా, వ్యాఖ్యానమ్.

౨౨౧

మొట్టిపాడునననామత్తు. ఒరుదేశసమ్మన్తతాలే శివాయ్కీర్తినాన్తు
జైపాడుమానోల్ ఇదేశన ర్తికుక్కు త్రికునాయ్ మొట్టిపాడచ్చాల్లవే
జ్ఞావితే. తామ్మమధురవాక్కాకై యాలే మధురవాక్కా నకుయైయిట్టు
పొట్టిలైచ్చిపిక్కితార్.

(కురుకూర్ నమ్మి) ప్రత్యుపకార నిధిపేక్షజైక్కడియానపూర్తి
యైయైయవరే. భగవత్కిచ్చితార్ త్తుక్కుద్యారమ్ పెటిలుమ్ ఆచా
ర్యకిచ్చితార్ త్తుక్కుద్యారమ్మై. ఇవన్ దృష్టతై కర్మణిన్ కైయిలే
పొకట్టు అదృష్టతై ఈర్వరన్ కైయిలే పొకట్టిరుక్కు మననితే. (ఉష్టన్ మొ

యై మున్నరు ఆమసస్థిక్కి పిన్నరు పాడుమవైయాయ్ ము క్కుయిల్ కళ.
పక్షికళ పాడుక్కుడు మోవెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఒరుదేశసమ్మన్తతాలే యెష్టు
లొడగ్గి). శోలైక్కతిశయమ్ శొల్లుమిడ త్తిల్. (౧) “సప్తామతుమలర్ చ్చోలై” ఎష్టుమ్,
(౨) “కొణ్ణాగళుణ్ణోలై” ఎష్టుమ్, (౩) “పణ్ణిసమురలుమ్ శోలై” ఎష్టుమ్ శొల్లుకిఱ
పడియే ఇడ్డనే ఓరతిశయతై యిట్టరుళిచ్చెయ్యాలే (౪) “కుయిలలుమ్ వళిర్ పొట్టి
లొళుళి” ఎన్నుమాపోలే, “కుయిల్ నిష్టార్ పొట్టిళుళుళి” ఎష్టు ఆరుళిచ్చెయ్
తతుక్కు త్తాల్వర్యమే తెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తామ్ మధురవాక్కాకై యాలే
యెష్టులొడగ్గి). (ఉపిక్కితార్) ఎష్టు - అతిశయవై ఉణ్ణామక్కితార్ తెన్న పడి.

(ద్యారమ్ పెటిలుమ్) ఎష్టు - ఆవాత్సమ స్తకామనాకై యాలే ఈర్వరసక్కు
కిచ్చితార్ త్తుమ్ పణ్ణక్కుడాతు. ఇడ్డనేయిరుక్కుచ్చెయ్ లేయమ్ (౫) “సాపేక్ష ఇవ
చేష్టతే” ఎష్టు అర్చావతార వైభవమ్ శొల్లుకిఱవిడ త్తిలరుళిచ్చెయ్ కై యాలే అర్చావ
తారత్తిల్ సాపేక్షతై యణ్ణాకై యాలే కిచ్చితార్ త్తుక్కు వట్టియుణ్ణెష్టపడి. ఆఱు
క్కుడినాలుమ్ ఆచార్యకిచ్చితార్ త్తుక్కు ద్యారమ్మై, ఇల్లామైక్కు హేతువే
తెన్న పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవన్ దృష్టతై యెష్టులొడగ్గి). “అవై” ఎష్టతై - అన్బాలే

(౧) తిరువెల్లుకూర్ శీరుక్కు. (౨) (౩) తిరుమా-౧౪.

(౪) తి-మొ-౩-౭.౮. (౫)

౨౨. అభియంతరవాళ స్పృహనాళ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్.

యోగ్యుత్తమై - ముయోకిస్తేన్). ఉన్నదై య పరమభోగ్యమాన
తిరునడికలిల్లనాన స్నేహమడియాక ప్రత్యుపకారమేతేడి ఉత్సాహియా
నిస్తేన్. ఇవ్వత్సాహత్తుక్కుమేబ్బడ ప్రత్యుపకారమ్ పట్టుకై కువిరకి
లైయే. అవర్ తామ్(౧) “ఉనక్కెన్ శెయ్ కేన్” ఎన్నతు, (౨) “అప్పను
క్కెతువు మొస్తుమిలై శెయ్ వతిజురుజే” ఎన్టాప్పోతే.

(మొయోకథల్) (౩) “మొయోకథలేయే త్తముయల్” ఎన్ట -
ఆధ్వార్ అవ్విసయత్తై యరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టుప్పొన్ద వాననైయాలే,
ఇజ్జుమ్ “మొయోకథల్” ఎన్టితార్. కీర్తే - “అనన్ పొన్నడి” ఎన్ట
ఆధ్వార్. తిరునడికలిన్ పావనత్వమ్ శొన్నార్; ఇజ్జే - భోగ్యతై శొల్లుకి
తార్ * వకుళాభిరామమూయ శ్రీమత్తాయితే ఆధ్వార్ తిరునడికలిరు
ప్పతు. (మొయోకథుల్ - నైయే) ఇత్తిరునడికలిన్ భోగ్యతై అనైచ్చొ
డుత్తతు. అన్నప్రత్యుపకార త్తిలే మూట్టిల్లై; అతుక్కు ఇడక్లాణా
మైయాలే అలమరానిస్తేన్. ఇన్వలమాప్పయానచ్చై తన్యమితే. (౧౦)
యెఱుత్తైయొక్కి అన్వయిత్తుక్కొల్వతు. (ఉత్సాహియానిస్తేన్) ఉద్యోగియానిస్తే
నెఱవడి.

ఉద్యోగిక్కి అతు ఎన్ శెయ్ కైక్కెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మొయోకథలే
యేత్తముయల్ త్తమొదగ్గి). అప్పడిభోగ్యమాయరుక్కు మొప్పెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్
(వకుళాభిరామమూయైత్తమొదగ్గి). మొయో - ఆధ్వర్. (అలమావానిస్తేన్) ఎన్టతు -
ఉద్యోగతుక్కు మేబ్బడచ్చెయ్యప్పొకామైయాలే అలమావానిస్తేనెఱవడి. “మయ
ళికిస్తేన్” ఎన్టితవర్తమానత్తుక్కు ప్పొరుళుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇవ్వలమాప్పయాన
చ్చై తన్యమితే) ఎన్ట. (౧౦)

(౧) తి. వాయ్-౨-౨-౨, (౨) తి. వాయ్-౨-౨-౧౦. (౩) పెరియతిరువ-౨-౨.

కణ్ణినున్ శేఱుత్తామ్బుంగు-సా, నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్. ౨౨౩

మూ॥—అన్నననై యడై నవర్ కక్కెలా
మన్నన్ తెనే కురుకూర్ సకన్ నమ్మిక్కు
అన్ననాయ్ మతురకవిశొన్న శొల్
నమ్బువార్ పతి నై కున్దమ్ కాణ్ మినే.
మధురకవియాత్వార్ తిరువడిక శేరరణమ్.

(౧౧)

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్.

నిగమత్తి, ఇనరరుళిచ్చెయ్ త్రుబ్బైక్కల్ ద్దార్థార్ కు ఆత్వా
రాణై పరిమాణుమ్ శ్రీనై కుణ్డమ్ దేశమెన్దిత్తార్.

(అన్ననిత్యాది) ఈశ్వరత్వమన్వయస్వరూపమ్; ఎమ్మెరుమాన్ ఇదన్ద
తేకుడియాక ఎల్లార్ కు మురుతలై యాయిరుక్కై; (౧) “రివూణామ
పివత్సరి” ఎన్నిటపడియే. (తన్నై యడై ననిత్యాది) ఏనజ్జుణవిశిష్టనాన
వెమ్మెరుమానై ఆశ్రయిత్తార్ కెల్లొమన్ననాయుక్కై ఆధ్వారుక్కు
స్వరూపమ్. తన్దామ్ నత్తైయిలేయన్దో ఎల్లారుమ్ స్నేహితు.

(తెన్దురుకూరిత్యాది) ఆధ్వార్ కే అన్ననాయుక్కై శ్రీమధుర
కవికళుక్కు స్వరూపమ్. ప్రీతిపేరితరాయ్ కాణుమ్ శొల్లిల్ ద్దా. తామ్
కాణనన్దశోరుపాతి ప్రీతికాణుమ్ శొల్లువత్తతు. ఇనర్ (౨) “మున్ శొ
ల్లుమ్” ఎన్నతుప్రీతియై కాణుమ్.

(నమ్బువారిత్యాది) ఇతికల్ ద్దార్థార్ కు వాసస్థానమ్ * కలక్కా
పెరునక రాసపరమపదమ్. ఇతివ్యాపారభాషణమాయిరున్దతి; ఆధ్వార్
లై ప్రాప్యమాక చ్చొన్నాల్ తిరునగరియై ప్రాప్య దేశమాక వేణ్ణానోవ
న్నిల్; తిరునగరియిలే పొలిన్దునిన్దపిరానాణై యుమ్ ఆధ్వారాణై యుజ్జా
డచ్చెల్లువతు. (౩) “అడియాన్ నిలాకిన్ద వైన్ద సేమా?” ఎన్నిటపడియే ఆధ్వార్
రాణై యొన్దు మేయాయ్ త్తు అజుచ్చెల్లువతు.

(౧) రా-య-౧౦-౧౬. (౨) తి-వాయ్. ౭.౯-౨. (౩) తిరువిరు-౩౫.

౧౨౨ కణ్ణనుణ్ శిలుత్తామ్బు ౧౧-సా, నమ్మిళై ప్పళుడు.

చేతననుక్కు, “సాతికూల్యత్తిల్ నిన్దుమ్ నిన్దు త్తనానేన్” ఎన్దు తోదోలు మోపుతు ఈశ్వరస్వక్కుల్ స్నేహిత్తిరుక్కునడుక్కుమ్. ఈశ్వరస్వక్కులిలేస్నేహిత్తిరుక్కుయానతు - అననడియారళవుమ్ స్నేహిత్తిరుక్కు. అనర్ కళెల్లార్ కుమ్ ప్రియమ్ శెయ్ కైయావతు - జ్ఞానప్రదన్ పక్కలిలేస్నేహిత్తిరుక్కుండతే; ఆకై యాలే తిరునాట్టై సాప్పమాక చొల్లిదోలు.

అథవా, “నమ్మువార్తిరున్దవిడమేవై కున్దుమ్” ఎన్నవుమామ్. తిరునాడెన్దుమ్ లీలావిభూతియెన్దుమ్ విభాగమిలైయోవెన్న; నమ్మితిరువ్వుతి వళనాడుదాసర్ వారై, “కూరత్తాథ్వాన్ మకన్ పిఱన్దపిన్దు ఇడై చునర్ తల్పిఱరుపోకియాయ్ త్తుక్కాణ్” ఎన్దుపణిత్తాన్.

నజ్జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్ సమూర్థమ్.

నజ్జీయర్ తిరువడిక శేనరణమ్.

పఱిన్దోరామ్బుట్టుక్కు నమ్మిళై ప్పళుడు.

నిగమత్తిల్, (అన్బవనై ౨) ఇవర్ ప్రబన్దజై త్తజ్జమాకనినై శిరుక్కుమనర్ కళుక్కు వాసభూమి పరమపద మెనితార్.

(అన్బన్) వాత్సల్యజై నిరూపకమాకవుడై యనన్. ఇననుడై యవాత్సల్యమ్, (౧) “రిపుణామపీనత్సలః” ఎన్గిఱవడియే సర్వవిషయ మాయామ్ ప్తిరుప్పతు. అత్తుక్కుడి (౨) “దేవానాం దానవానాశ్చ సాహస్యమధిదైవతమ్” ఎన్దు సమ్బర్ధమ్ పొతువాయిరుక్కుయాలే. (తనై ౨ యడై న్నరకత్తెల్లామన్బన్) ఆధ్వారుడై యసమ్బ అజన్ పొతువాయ్ త్తాయ్ త్తిరుప్పతు. (౧) “పరమనై ప్పయిలుమ్ తిరువుడై యార్ యనరేలుమనర్ కణ్ణిర్ ఎమైయాళుమ్ పరమర్” ఎన్గితేయిరుప్పతు.

(౧) రా-య-౧౦-౧౬.

(౨) ౧-జిత.

(౩) తి-వా-౩-౨-౧.

కణ్ఠినుణ్ శీఘ్రతామ్బు-గివా, సమ్మిల్లై ఈడు. ౨౨౫

(తేన్దురుక్కూర్ నకర్ నమ్మిక్కన్పనాయ్) భగవద్విషయ త్తళవిల
న్ది క్కేతదీయరళ విలుమన్ది క్కే ఆచార్యవిషయ త్తిలే సక్తరాయ్. తనక్కు
ప్పరుషార్థమ్ వేణ్ణియిరుక్కిల్ భగవద్విషయతై ప్పల్లవడుక్కుమ్.
అజ్జన్ తానుకన్దత్తన్ది క్కే అవనుకన్దతు శెయ్యవేణ్ణియిరుక్కిల్ భాగవతక
త్తై ప్పల్లవడుక్కుమ్; అవర్ కళెల్లారుముకన్దతు శెయ్యవేణ్ణియిరుక్కిల్
ఆచార్యనై ప్పల్లవడుక్కుమ్. ఆచార్యన్ ముత్తలిలే అజ్జతజ్జాపనత్తాలే ఉద్దే
శ్యనామ్. పిన్నభగవద్గుణజ్జళిలే అవగాహిత్తు గుణానుభవత్తాలలతు శె
ల్లాతపడి యానాల్ * బోధయన్తః పరస్పరమ్ పణ్ణుకై క్కు ఉశాత్తుణై
యాకై యాలే ఉద్దేశ్యనామ్. భగవత్స్వాత్తిక్కు ప్పరుషకారభూత
నాయ్ కొండ్లు ఉద్దేశ్యనామ్. ప్రాప్తిదశైయిలే సాధ్యవివృద్ధిరూపత్తాలే
ఉద్దేశ్యనామ్ (మతురకవిశొన్న శొల్) తమక్కుప్పాశురమే ఇనితాయిరుక్కై
యాలే మధురకవియెన్దితార్. (నమ్బువార్ పతియిత్త్యాది) ఇనితాయిరున్ద
త్తిలైయేయాకిలుమ్ ఇప్పబద్ధతై త్తజ్జమాక నిన్దై త్తిరుక్కుమవర్ కళుక్కు
వస్తవ్య దేశమే పరమపదమ్. ఆధ్వార్ ఉద్దేశ్యమాయిరుక్కిల్ ఇవర్ క్కు
త్తిరునగరియన్దో ప్రాప్యమావతెన్నిల్; తిరునగరియిల్ ఆగ్వారాణై యుమ్
పొలిన్దునిన్ద పిరానాణై యుమ్ ఇరుపురియాయాయ్ త్తు చెల్లువతు. అజ్జన
న్దియే ఆధ్వారాణై యే శెల్లుమ్ దేశమే పరమపదమ్. “అడియార్ నిలా
కిన్దవై కున్దమ్” ఎన్దుమ్, “వానవర్ నాడు” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతిత్తే.

నమ్మితిరువ్ముతి వళనాడుదాసర్ “అవర్ కళిరున్ద దేశన్దాన్ పరమ
పదమ్” ఎన్దుమ్ శొల్లవర్. కూరత్తాధ్వార్ మకన్ పిఱన్దపిన్న ఇడై చ్చు
వర్ తళి ఇరణ్ణువిభూతియు మొన్దాయ్ త్తుక్కాణెన్దు పణ్ణిత్తారెన్దు పిల్లై
అరుళిచ్చేయవర్.

నమ్మిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

నమ్మిల్లై ఈడు సమ్పూర్ణమ్.

అంతఃకర్ణినుజ్ శిలుత్తామ్బుగింపాపెరియవాచ్చాన్బిళై శ్వాశ్వానమ్

అ. — నిగమత్తిల్, ఇప్పిబన్దత్తయే తజ్జమాన్ నిన్దెత్తిరుక్కు
మవర్కళుక్కు ఆవాసభూమి పరమపదమెగ్గితార్.

వ్యా. — (అన్నన్) వాత్సల్యత్తయే నిరూపకమాకవుడై యవనా
యేత్తు ఈశ్వరన్. “ఇన్నానుక్కన్నన్” ఎన్దు విశేషియామైయాలే, (౧)
“రిపూణామపివత్సలం” ఎన్నిటపడియే - సర్వవిషయమాయాయేత్తు అవ
నుడై యవాత్సల్యమిరుప్పతు.

అతుక్కు హేతువెన్నెన్నిల్; (౨) “సర్వేపామేవలోకానాం
పితామాతాచమాధవం” ఎన్దుమ్, (౩) “దేవానాం దానవానాశ్చ
సామాన్యమధిదైవతమ్” ఎన్దుమ్ - జనకత్వప్రయుక్తమాన సమ్మన్యమ్
సర్వసాధారణమాకై యాలే వాత్సల్యముమ్ పొతువాయరుక్కుమ్.

(తన్నెయడై న్దవర్కల్లామన్నన్ తెన్ కురుకూర్ నకర్ నమ్మి)
ఆత్మార్దుడై య అన్న అజ్జన్ పొతువాయన్దే యిరుప్పతు; (౪) “పరమ
నైప్పయిలుమ్ తిరువుడై యార్ యవర్ - ఎమ్మైయాళుమ్ పరమర్” ఎన్ని
టపడియే - భగవత్సమ్మన్ద నిబన్దనమాయితే యిరుప్పతు. తమ్మైప్పోలే
(౫) “అడిక్కియిమర్ న్దుపుకున్దేన్” ఎన్నార్లైయమ్ తమక్కునాథ
రాకవాయేత్తు నిన్దెత్తిరుప్పతు.

నిగమత్తిల్, “సమ్మవార్ పతివైకున్దమ్ కాణ్మిన్” ఎన్దైక్కటాక్షత్తవ
తార్కికై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (నిగమత్తిలిత్యాది).

“అన్నన్” ఎన్దు విడత్తిల్ ప్రీతియై వివయాసురూపమాక వాత్సల్యపరమాక్కి
యరుళిచ్చెయ్కితార్ (వాత్సల్యత్తయేయిత్యాది). ఇట్లు “అన్నన్” ఎన్దు -
భక్తనైష్ఠపడి, “అన్నన్దెన్దై” ఎన్దు-ముక్తుచొప్పిల్.

అన్నన్దెన్దై యడైన్దవర్కల్ - శ్రీమహాభాగవతకళి.

(౧) రా-య-౫౦-౫౬ (౨) భార-ఆర్ (౩) జిత-౧.

(౪) తి-వాయ్-౩-౭-౧. (౫) తి-వాయ్-౬-౧౦-౧౦.

కణ్ణినున్ శిఱుత్తామ్బుగింపాపెరియవాచ్చాన్నిళ్ళైళ్ళవ్యాఖ్యానమ్. ౨౨౭

(తెన్ కురుకుర్-నమ్మి)(౧) “అడియారడియార్ తమ్మడియారడియార్” ఎఱ్ఱు-తత్తన్ మన్దిశళళవుమ్ పణ్ణిన ప్రేమత్తాలే పూర్ణరాయరుప్పర్.

(నమ్మిక్క-న్ననాయ్) భగవద్విషయ తత్తవు మన్దిక్కే, తడియర శవుమన్దిక్కే, ఆచార్యవిషయ త్తిలే సక్తరాయ్. తనక్కు పురుషార్థమ్ వేణ్ణియిరుక్కిల్ భగవద్విషయత్తై ప్పర్ మవమైయుమ్; అజ్జన్ తానుకన్దతన్దిక్కే “ఈశ్వరనుకప్పే పురుషార్థమ్” ఎఱ్ఱరుక్కిల్ భాగవతర్ కళై ప్పర్ మవమైయుమ్; (౨) “జ్ఞానీత్వాత్తైవమేమతమ్” (౩) “మమ ప్రాణాహిపాణ్ణివాః” ఎఱ్ఱు-పాణ్ణివర్ కళై తనక్కు భారకర్ కాక వితేనినై త్తిరుప్పతు; ఈశ్వరనోడు శ్రీవైష్ణవర్ కళోడు వాళియఱి ఎల్లారుడై యవుకప్పమ్ పురుషార్థమెన్దిరుక్కిల్ ఆచార్యనై ప్పర్ మవమైయుమ్; (౪) “ఆచార్యవాన్” ఎఱ్ఱాయ్ త్తు శ్రీవైష్ణవర్ కళాకప్పతు.

ప్రథమ త్తిలే ఆచార్యన తనక్కు అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖత్తాలే స్వరూపజ్ఞానత్తైప్పిఱిప్పిత్తు, భగవత్సమాశ్రయణవేళైయిలే పురుషకారభూతనాయ్, తన్నుడైయ అనుష్ఠానత్తాలే ఇవనైనల్ వభియే కొణ్ణిపోయ్, ప్రాప్తిడళైయిలుమ్ సాధ్యవిపుద్ధియై పుణ్ణిక్కొడుక్కడవనాయ్, ఇప్పడిబహుముఖత్తాలే ఉద్దేశ్యనాయితే యిరుప్పతు. (మతురకవిశొన్న శొల్) ఆత్మార్తై త్తమ్ శొన్న పాశురమ్ తమక్కినితాయుక్కైయాలే

*సమ్మిపదతాత్పర్యమ్ (అడియారిత్యాది). భగవానైయుమ్ భాగవతర్ కళైయుమ్ పర్ మగ్రాదుల్ ఆత్మార్ విషయ త్తిలస్పరావానెన్నెన్న “అస్పృష్టనై యత్తైవ వర్ కట్టెలామ్ అస్పన్, సమ్మిక్కన్నన్” ఎన్దిఱి పదకళైక్కటాక్షిత్తు ఇవర్ కళుక్కుణ్ణాన ఫలతారతమ్యుక్తికళై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తనక్కు ఎఱ్ఱుతొడళి అజ్ఞావాక్యత్తాలే). అవర్ కళుక్కుకప్పాకప్పన్దిక్కే అవన్ పణ్ణినపుపకారత్తాలుమ్ పర్ మవేణుమెన్దిఱార్ (ప్రథమ త్తిలేయిత్యేది).

(౧) తి-వామ్-౩-౭-౧౦. (౨) గీ-౭-౧౨. (౩) భా-ఉ-౯౦-౩౨. (౪)

అంశ కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్మప్పగి-పా పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్

“మతురకవి” ఎన్గితార్. (శొన్న శొల్ నమ్మవార్ పతివై కున్దక్కాణ్ణినే) ఇనితాయిరున్దతి లైయాకిలుమ్, ఇప్పిబనత్తై తజ్జమాక నిన్ తిరుక్కు-మవర్ కళుక్కు వస్తవ్యదేశమ్ పరమపదమ్.

అథ్వా ఉద్దేశ్యరానా తిరునగరియన్టో ప్రాప్యమావతెన్నిల్; తిరునగరియిల్ * పొల్న్దున్దిన్దెరానాణై యుమ్, అథ్వారాణై యుమాయ్ ఇరుపురియాయ్ చెల్లుమ్; అజ్జనన్దికే-అథ్వారాణై యేయాయ్ చెల్లుమ్ పరమపదమ్. (౧) “అడియాక నిలాకిన్దవై కున్దమో” ఎన్దుమ్, (౨) “వాన వర్ నాడు” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడ పతితే. నమ్మ తిరుప్పరుతివళ నాడుదాసర్, “నమ్మవార్ పతివై కున్దమ్” ఎన్దు - “అవర్ కళిరున్ద దేశక్కాణ్ పరమపదమ్” ఎన్దు శొల్లువర్; (౩) “ఉరైక్కవల్లార్ కున్దవై కున్దమాకుమ్ తమ్మూ రెల్లామ్” ఎన్నక్కడ పతితే; “కూరత్తాథ్వాన్ మకన్ పిఱన్దప్పిసంసార ముమ్ పరమపదముమిడై చ్చువర్ తళి యురుపోకియాయ్ త్తుక్కాణ్” ఎన్దు పెన్ద్రీపణితార్” ఎన్దు పిళ్ళై యరుళిచ్చయవర్. ... (౧౧)

పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్ మున్ద్రీర్లు.

—o—o—o—

“శొల్ నమ్మవార్” ఎన్నా తే “శొన్న” ఎన్దైయా శేఖలితమ్ (ఇనితాయిత్యాది).

ఇరుపురియావతు - ఒరువన్ ముఱుక్కు ఎతిర్ ముఱుక్కు-కు విపరీతమా యురై-ఇక్లేతా నే పరమపద మెన్దతుక్కు సంవాదమాక ఓరైతివ్యామరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (కూరత్తాథ్వాన్ త్యాది). (పెన్ద్రీపణితార్ స్తుత-) ఇక్లేయరుక్కచ్చెయ్ తే తా నే అన్దవిభూతియిలనుభవత్తై పెన్ద్రీపణితార్; అజ్జుత్తెయిలనుభవమ్ ఇక్లేకిట్టుకై యా శే యురుపోకియాయ్ శ్లోపడి.

(౧౧)

పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యాన-త్తిన్ అరుమ్మదమ్ మున్ద్రీర్లు.

(౧) తిరువి-౭౫. (౨) తి-వాయ్-౩-F-F. (౩) తి-వాయ్-౫-౩-౧౦.

అధికీయమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్ ౨౨౨

నిగమ త్రిల్ (అన్పనిత్యాది) ఇప్పాట్టిల్ - ఇప్పిబన్ధమ్ కర్థ
 థార్ కు వస్తవ్యభూమి పరమపద మెన్గితార్. ఆధ్వారడై యభోగ్య
 తైయుమ్, అవర్ తమక్కు స్వామియెన్నుమిడతైయుమ్, తమక్కు
 కాలజే పవిషయమ్ అవరుడై య ప్రబన్ధమెన్నుమిడముమ్, ఆధ్వారో
 టైసమ్మన్ద మడియాక ఈశ్వరన్ మేల్విల్లున్దనుభవి త్తపడియైయుమ్, తమ్మ
 డై యదోషమ్ పారామల్ ఆధ్వారో విష్ణయాకరి త్తపడియైయుమ్,
 దోషన్దాన్ అనరుడై య చేశ ప్రవేశమా తత్తాలే తమ్మైవిట్టుక్కన్ద పడియై
 యుమ్, పిన్బుఅద్దోషమ్ మేలిడతపడి ఆధ్వారో గుణకీర్తనమే తమక్కు
 కాలయాత్రైయామ్బడి అవర్ తమ్మై త్తిరు త్తినపడియైయుమ్, అవరుడై
 యక్కపావై భవతై లోకమడగ్గులుమ్ తామ్ పరప్ప వేణ్ణమ్బడి తమక్కు ప్పి
 ఆన్ద ఆదరతైయుమ్, భగవత్కృపై యిత్తాట్టిల్ ఆధ్వారడై యక్కపై
 లోక త్తిలే అతిశయి త్తపడియైయుమ్, అక్కపై యశియాక అవర్ ఉపక
 రి త్తవుపకారముమ్, అవుపకారపరమ్మరై కళుక్కు ప్రత్యుపకారమ్ తేడి
 అవరుడై యవూర్తియాలే ప్రత్యుపకారత్తుక్కు అన్భాక్తాశమ్ కాణామల్
 తామ్ అలమరుకిఱపడియైయుమితే కీర్త్ చొల్లినిన్దతు; ఇన్ద్రర్థగ్గుక్కు
 వాచకశబ్దమిట్టుచొన్న ఇప్పిబన్ధ త్తిలే ఆదరముళ్ళార్ క్కు, నిత్యసూరికళో
 పరమపద త్తిలే బరుపాప్తిపణ్ణికొడుప్పర్ కళెన్గితార్. ఇవర్ కళుక్కు
 త్తిరునగరియే ప్రాప్యస్థలనూ యిరున్దతాకిలుమ్ అవర్ కళాదరత్తుక్కాక
 అణ్ణేపోయ్ అణ్ణుమ్ ఆధ్వారై అనుభవిక ప్పెలు నర్కళ.

నిగమ త్రిల్ (అన్పనిత్యాది) ఇప్పాట్టిల్ ఇప్పిబన్ధమ్ కర్థ థార్ కు వస్తవ్య
 భూమి పరమ పద మెన్గితార్వత్తు - సద్గ్రహమాన అవతారికై. ఆధ్వారడై య భోగ్య
 తైయుమ్మెత్తోడగ్గి మేలేవిన్దరమ్. ఆధ్వారే పాప్యప్రాపక మెన్దన్దో ఇప్రబన్ధ
 త్రిల్ ఇవరురుళిచ్చెయ్తతు; ఆకైయాగ, ఆధ్వారెత్తున్దరుళియిరున్దతిరునగరియే ఇప్పి
 బన్ధమ్ కర్థ మవర్ కళుక్కు వస్తవ్యభూమియెన్నామల్, పరమపదమ్ వస్తవ్యభూమియాక
 చొల్లివానెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవర్ కళుక్కు త్తిరునగరియేయెత్తోడగ్గి).

౨౩౦ అధికీయమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారరుళిచ్చెయ్త,

వ్యా.—(అన్ననిత్యాది) కివిపాట్టుణ్ణవిషయతైయుమ్. కవిపాడిన తమ్మెయ్యమ్, శవిత్తన్నెయ్యమ్, కవియై గోతేను మొరుగభ్యయోల్ కల్ తనర్ కళుక్కు ఫలముమ్ శొల్లుకిటతు. (తన్నెయడై న్దవర్ కల్లెలామ్ - అన్నన్) తమ్మడై యతిరువడికల్లై యాశ్రయి త్తవన్ పోల్వార్ కెల్లామ్ వత్సలరాయరుక్కు మవర్. ఎడల్ దోషడల్లై ప్పారాతే తమ్మడై యగు గడల్లై త్తన్దు ధరిప్పిక్కు మవర్. “నాన్మత్తెయాళర్ కళే పున్దెయాకిక్కరు తునరాతలిల్ అన్నెయాయ్ తనాయ్” ఎన్దుమ్, “నిన్దుతన్ పుకల్తే త్తవ రుళినాన్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిట్టిపడియే. అన్దికే, “అన్నన్” ఎన్దు - సర్వేశ్వరసుక్కు త్తిరునామమాయ్, అవనై ఆశ్రయి త్తవర్ కెల్లామ్ స్సిగ్గరాయరుప్పర్. (౧) “మద్భక్తజనవాత్సల్యమ్” ఎన్దు ఇత్తైయితే ప్రథమలక్షణమాక చొల్లిన్దు.

ఇష్టప్పాట్టుక్కు సద్గోపణ ప్రతిపదమ్ తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కితార్ (కవి పాట్టుణ్ణవిషయతైయుమ్ మన్దుతోడన్ది). “అన్నవన్నె” ఎన్దు - అభ్రావ్ క్కువిశే వణమానపోతు భగవద్విషయత్తిల్ పేరుతైయుడైయరాయ్, అగ్రతవిషయత్తిలమ్ వత్సలరాన అభ్రావ్ నన్దు యన్దుపడి. ఇష్టభగవత్ప్రవణ్యలై క్కటాక్షిత్తుక్కుడై భగవద్భాగవత విషయత్తిల్ సేహతుక్కు ఊర్దువాయ్ తిరునగరియిల్ పిటప్ప యత్తైన్దురుళిచ్చెయ్కితార్ (వత్సలరాయరుక్కు మవర్) ఎన్దు. వత్సలరాయరుక్కు మ్పొకారితై అరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఎడల్ దోషడల్లై ప్పారాతేయన్దుతోడన్ది).

ఇత్తలైయిల్ దోషతై భోగ్యమాకకొల్లొ గుణడల్లై త్తన్దు ధరిప్పి శక్రమత్తై ఇవరుడైయ దివ్యసూక్తియిలే కాట్టుకితార్ (నాన్మత్తెయాళర్ కళేన్దుతోడన్ది). జ్ఞానభక్త్యాదికళెల్లామ్ కిడక్క భాగవతరిడత్తిల్ స్సిగ్గరాయరుప్పరెన్దు ఇష్టవాత్స ల్యులై ప్రధానమాక చొల్లికిటెన్నెన్న పరుళిచ్చెయ్కితార్ (మద్భక్తజనవాత్సల్య

(౧) భగవచ్చాస్తే.

కిణ్ణినుణ్ శిలుత్తామ్బు, ౧౧- చ్యాఖ్యానమ్.

౨౩౧

(అన్నన్) ఇన్న పడి అన్న నెన్దైయన్దియిలే ఎల్లారుక్కుమ్ ఎల్లాప్పడి యాలుమ్ నిసర్గసుహృత్తాయరుక్కుమ్. (౧) “ఏవంనిసర్గసుహృది - నచి.త్రమిదమాశ్రితవత్సలత్వమ్” ఎన్దు-సాహార్దకార్యమితే వాత్సల్యమ్; (౨) “సర్వలోకైకవత్సలం” (౩) “శరణాగతవత్సలం” (౪) “రిపూణామపివ త్సలం” ఎన్నుమ్బడిలోకత్తుక్కాక వత్సలనుమాయ్, అతిల్ ఆశ్రితరశ విలే, (౫) “దోషోద్యపి” ఎన్నుమ్బడి వత్సలనుమాయ్, ప్రాతికూ ల్యమే పణ్ణిప్పారు మనర్ కళుక్కుమ్ వత్సలనాయ్దుక్కుమ్. * ప్రతిభవ మపరాధుర్ముగ్ధ సాయుజ్యదోభూతివితే. ఆంబు, మాగ్ధ్యమావతు - దోష మ్ నెన్జిల్ పడాతోట్టికై యాయ్త్తు.

మెన్దుతోడజ్జి. (అన్న నెన్దైయన్దియిలే) ఎన్దుతు - అన్న నెన్నా మెయాలే యెన్దుపడి. అన్న నెన్దు పదత్తై ఆత్తార్వార్కు విశేషణమాక అరుళిచ్చెయ్యాతిపోతు వాత్సల్యపర మాక అరుళిచ్చెయ్తువిట్టు, ఈశ్వరసుక్కు విశేషణమాక్కి అరుళిచ్చెయ్కిటవిడ త్తి లుమ్ వాత్సల్యపరమాకపరుళిచ్చెయ్యాతే సాహార్దపరమాక పరుళిచ్చెయ్కిటపడియె న్నె న్న పరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ఏవంనిసర్గసుహృది) ఎన్దుతోడజ్జి.

అప్పడి ఈశ్వరన్ అనుకూలప్రతికూలవిభాగమట ఎల్లారిడ త్తిలుమ్ వత్సలనా యరుక్కుమొవెన్న పరుళిచ్చెయ్కిటార్ (సర్వలోకైకవత్సలం) ఎన్దుతోడజ్జి. “సర్వ లోకైకవత్సలం” ఎన్దు తోడజ్జి అరుళిచ్చెయ్త పరమాణితోయ్త్తుక్కుమ్ అడైవే ఆర్థమరుళిచ్చెయ్కిటార్ (లోకత్తుక్కాకవెన్దుతోడజ్జి). ప్రతికూలరిడ త్తిల్ వత్సల నాయరుక్కుమెన్దుక్కు ఆశవన్దార్ శ్రీసూక్తియై అరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ప్రతిభవమప రాధుః) ఎన్దుతోడజ్జి.

“అన్నన్” ఎన్దు - ఇతరరుడైయ అన్యక్కు ఈశ్వరన్దాన్ విషయమాయరుక్కు మెన్నుమత్తెయుమ్, అన్దికేల్ ఈశ్వరన్దాన్ ఎల్లావిషయ త్తిలుమ్ అచ్చెయ్దుడైయనా

(౧) స్తో-ర- (౨) (౩) రా-సు-౨౧-౧౦.

(౪) రా-య-౧౦-౧౬. (౫) రా-య-౧౨-౩.

౨౩౨ అభికియమణవాళ స్నేహమాళీ నాయనారగుళిచ్చెయ్యత,

(అన్నన్) తన్నెన్నేహితార్క్కు తానొరువనుమేవిశయభూత
నుమాయ్, తాన్ స్నేహిక్కుమిడ త్రిల్ విభూతియాక స్నేహిక్కునువన్.
తన్నెన్నేహి తనన్ పుటమ్మేళిలవల్ తన్నేహితార్ అవనుక్కు
తన్నెన్నెప్పెరికిల్, తాన్ ఎల్లారైయుమ్ స్నేహియానాకిల్ తాన్
ఇన్జిక్కెయ్యియుమ్. (౧) “నిరవధిక వాత్సల్యజలధే” (౨) “వాత్స
ల్యమహాదధే” ఎన్జిపడ్డియే - కడలుక్కుళ్ళేమాణిక్కజ్జళడైయమత్తై
స్సకిడక్కుమాపోలే ఇవాత్సల్యగుణత్తిల్ గుణా నరణ్ణళడైయ మత్తైయు
మ్మడియాయయ్ త్తు - ఇత్తస్వరూపత్తైపళాక్కొలై కొణ్ణుకిడక్కుమ్మడి.
స్వరూపనాన్ సర్వసాదృశ్యరహితమానాపోలే యాయ్ త్తు - ఇగ్గుణ
ముమ్ సదృశరహితమాయ్ * నికరిల్ పుకథాయరుక్కుమ్మడి. అన్

యరుక్కు మెన్నుమత్తైయుమ్ కిరరికర్మణిపుళై త్తియాలే కాట్టుకెయాలే, ఇన్
విరణ్ణరైయెట్టాట్టి యరుళిచ్చెయ్కితార్ (తన్నెన్నేహితార్క్కు తానొరువనుమే
యెష్టుతోడన్జి వాక్యద్వయత్తాలే). స్నేహిత్తవకరుక్కు తానొరువనుమే విషయమా
కాతపోతు వరుకిః సానియేతెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (తన్నెన్నేహిత్తవనెష్టు
తోడన్జి).

ఈశ్వరన్ ఎల్లారిడత్తిలుమ్ స్నేహియాతపోతు అవనుక్కు వరుకిటహాని
యేతెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (తాన్ ఎల్లారైయుమ్ స్నేహియానాకిలెష్టు తోడన్జి).
గుణా నరణ్ణళిట్టాట్టిల్ ఇన్దవాత్సల్యగుణత్తుక్కుణ్ణాన వైభవత్తై అరుళిచ్చెయ్కి
తార్ (నిరవధిక వాత్సల్యజలధేయెష్టుతోడన్జి). (స్వరూపత్తై విళాక్కొలైకొణ్ణుకిడ
క్కుమ్) ఎష్టు - స్వరూపత్తై యెల్లాయ్ తానే వ్యాపిత్తుక్కొట్టిరుక్కుమెష్టుపడి.
“వాత్సల్యజలధే” ఎష్టు ఇన్దగుణత్తై జలధియాక చ్చొల్లుకెయాలే సముద్రత్తుక్కు
ళ్ళేకిడక్కిట రత్నట్టిపోలే గుణా నరణ్ణళెల్లాయ్ ఏతదన్ద్రతమయరుక్కుమెష్టుపడి.
ఎల్లాయ్ విళాక్కొలైకొణ్ణు తాన్ మేలయరుక్కిటపడి యెప్పడియరుక్కిట
తెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (స్వరూపనానిత్యాది). స్వరూపసాదృశ్యరహిత్యత్తాలుమ్.

(౧) స్త-ర. (౨) శరణాగతిగధ్య.

కణ్ణినుణ్ శిలుత్తామ్మ, ౧౧ - షా, వ్యాఖ్యానమ్. ౨౩౩

సాదృశ్యరాహిత్యత్తాల్ పెద్ద తుపరత్వసిద్ధి; ఇదసాదృశ్యరాహిత్యత్తాల్ పెద్ద తుపరత్వసిద్ధి.

(అన్నన్) తన్నెప్పదీ పులుమ్మేళిలవదీ యానైప్పట్టవ రకళుక్కుమ్, (౧) “ఉదారాః” ఎన్దుగుణ్ణోళ్ళుమ్ వ్యామోహత్తైయుడై యవన్. (అన్నన్) ఉపక్రమత్తిలే, “కణ్ణినుణ్ శిలుత్తామ్మినాల్ కట్టుణ్ పుణ్ణేయ పెరుమాయనెన్నప్పన్” ఎన్దు “శీలసాలభ్యస్వామిత్వజ్జలై ఉపాదానమ్ పణ్ణి, ఉపసంహారత్తిలే వాన్మ్యగుణ్ణోడేతలై కట్టుకి తార్. అనై ఒరుతట్టు; ఇతు ఒరుతట్టితే. ఇత్తైప్పదీ వితే. (౧) “శీలాది గుణసమ్మన్న సర్వలోకై కవత్సలః” ఎన్దు ఋషికళుమ్ శొల్లిదీలు.

(అన్నన్ తన్నెయడై న్దవర్కక్కెలమన్నన్) ఇప్పడి సర్వలోక వత్సలనాన సర్వేశ్వరనుడై య గుణత్తుక్కుత్తోదీలు. (౨) “గుణై ర్దాస్యముపాగతః” ఎన్దు అడిమైపుక్కు అవన్ తిరువడికళై ఉపాయత్వేన వరణమ్ పణ్ణియరుక్కుమ్ సాత్వికవర్గత్తుక్కు నల్లరాయరుక్కుమవర్.

గుణసాదృశ్యరాహిత్యత్తాలుమ్ ఫలితతేనెన్నవరుచ్చెయ్ కితార్ (అదసాదృశ్యత్వాది).

“అన్నన్” ఎన్దు తుక్కు ఆశ్రియణకాలత్తిల్ దోషమేపచ్చెయ్యాక కొండ్లు అజ్గీకరిక్కు మెన్డార్ కీర్. అన్దనన్దిక్కే అన్దదోషమ్ తన్నియమ్ వైత్తుక్కొండ్లు తన్నె ఆశ్రియిత్త వనస్తరమ్ పుటప్పేళిలవదీ యానైప్పడుకై మికళుమ్ క్రూరమా కైయాలే, అన్దదోషత్తైయుమ్ గుణమాకొండ్ళుమ్ వ్యామోహత్తై యుడైయవనెన్ది తార్ (తన్నెప్పదీ మెన్దుత్తోదన్ది). ఇన్దవర్గత్తిల్ అన్ననెన్దు వ్యామోహత్తై చొల్లు కిటతు. ఉపక్రమత్తిలే మూన్దుగుణ్ణలై చొల్లి ఉపసంహారత్తిలే ఒరుగుణ్ణైయుట్టు ఉపసంహరిప్పా నెన్నెన్న వరుచ్చెయ్ కితార్ (అన్దెయరుతట్టిత్వాది). ఈశ్వరపర మాన ఇరణ్డామర్గత్తై అరుచ్చెయ్ కితార్ (ఇప్పడి సర్వలోకైత్వాది). అవనైప్పోరే

౨౩౪ అధికియమణవాళప్పగుమాళ్ నాయనారబళిచ్చెయ్త,

అవనుక్కుఎల్లారోడుమ్ బన్దముణ్ణాకైయాలే ఎల్లారైయుమ్సే హిక్కుమ్; ఇవర్ (౧) “పరమనైప్పయిలుమ్తిరువుడైయార్యవరేలు మవర్ కణ్డీర్-ఎన్నెయ్ళుమ్పరమర్” ఎన్నిరుక్కుమవరాయ్త్తు. ఇవరైప్పోలేనై రాగ్యపూర్వకమాన సేహమష్టేఅవనతు. అవనుక్కుఎల్లారోడుమ్ స్వరూపనిబన్దనసమ్మస్మమ్; ఇవరతు ఉపాధినిబన్దన సమ్మన్దమ్. (ఎల్లమన్బన్) అవర్ కళుడైయజాత్యాదినియమమ్పారాతే తత్సమ్మన్దమే హేతువాక నల్లరాయిరుక్కుమవర్. (౨) “కుమ్మినరకర్ కళేత్తువరేలుమ్-ఎన్ తొమ్మకులమ్ తాగ్గళ్” (౩) “ఎత్తనై నలన్దానిలాతశణ్ణాశశణ్ణా శర్కళాకిలుమ్-మణివణ్ణర్ కాళెన్దుళ్ కలన్దారడియార్ తమ్మడియార్ మ్మడికళ్” ఎన్నిరుక్కుమవర్.

(అన్బన్) అవనడియార్, (౪) “ననిమాక్కలవియన్బమే నాళుమ్ వాయ్క్క” ఎన్దు - భగవదనుభవసుఖతై విట్టేయాకిలుమ్ వైన్దననమ వాయ సంశ్లేషరసరాయిరుక్కుమవర్. (అడైన్దవర్ కల్లెలమన్బన్)

ఎల్లారిడత్తిలుమ్ సేహిత్తిరాలే సాత్వికవర్గత్తుక్కే నల్లరాయిరుక్కిట తెన్నెన్దవరుళిచ్చెయ్తార్ (అవనుక్కుఎల్లారోడుమ్ సమ్మన్దముణ్ణాకైయాలే యెన్దువొడన్జి). అవనుక్కు స్వరూప ప్రయక్తమాయ్ వరుకైయాలే, ఇవరైప్పోలే (౫) “ఎణ్ణాత మనిడతై ఎణ్ణాతపోతెల్లామినియవాలు” ఎన్జిపడియే, భగవద్విముఖరాన సంసారి చేతనర్ వివయత్తిల్ విరక్తిపూర్వకమాయ్ వరుకిట సేహమష్టేయ్త్వపడి.

కీర్ వాక్యతైవివర్కితార్ (అవనుక్కుఎల్లారోడుమ్ స్వరూపనిబన్దనమెన్దువొడన్జి). ఉపాధి నిబన్దనమెన్జి విడత్తిల్, ఉపాధియావతు - భాగవతత్వమ్. ఎల్లా మెన్దకబ్బత్తుక్కు పూర్వరబళిచ్చెయ్తార్ (అవర్ కళుడైయ జాత్యాదినియమమ్ పారాతేయ్దువొడన్జి). ఎల్లా మెన్దతు - ఎల్లార్కు మెన్దపడి. అన్బన్దువదోపాదానమ్వణ్ణి భాగవతర్ కళిడత్తిల్ ఆహ్వాన్కుణ్ణాన పావణ్యాతిశయతై అరుళిచ్చెయ్తార్ (అవనడియార్ ననిమాక్కలవియెన్దువొడన్జి). అడైన్దవరైన్దపదత్తుక్కు

(౧) తి-వాయ్-౩-౭-౧. (౨) తి-వాయ్-౩-౭-౨. (౩) తి-వాయ్-౩-౭-౩.
(౪) తి-వాయ్-౩-౧౦-౭. (౫) తి-మొ-౧౧-౭౩.

కణ్ణినుణ్ శిలుత్తామ్బు, ౧౧-పా, వ్యాఖ్యానమ్. ౨౩౫

అవనై శేషియాక వరిక్కపుమామ్, బద్ధుత్వేన వరిక్కపుమామ్, ఉపా
యత్వేనవరిక్కపుమామ్. ఉపేయత్వేనవరిక్కపుమామ్, ఇవర్క్కు ఆద
రిక్కవేణ్ణువతు ఏతేను మొరుసమ్బుననూయ్త్తు.

(తేన్ కురుకూరిత్యాది) ఇవర్క్కు ఇప్పడి భగవద్బాగవత విష
యత్తిల్ సేహత్తుక్కు ఊర్ మువామ్ తిరునగరియిల్ పిఱప్పాయ్
త్తు. తుతై వాయ్ప్పాలే పయిరుమ్ వాయ్క్కుమితే. ఇవర్క్కు * కాత
ల్ కడల్ పురై యవిళై విక్కైక్కడి అన్ద నిలప్పణ్ణాయ్త్తు. (నకిర్)
అన్నగరవాసత్తాలే యాయ్త్తు ఇవర్క్ సారాసార వివేకజ్ఞరాయ్త్తు.
(నమ్బి) ఇప్పడి ఆత్మగుణ పూర్ణరాన వాఢ్వార్.

(అన్బనాయ్) ఇప్పడి ఇవరుడైయ భగవద్జ్ఞాన భక్త్యాదికళాకిఱి
ఆత్మగుణమ్ కణ్ణాయ్త్తు ఇవర్క్కు సేహమ్ పిఱన్దతు. (అన్బనాయ్మ
తురకవి) అవర్క్కు భగవత్ప్రేమమ్ స్వరూపప్రయుక్తమాయ్, (౧) “ఆ
రాతకాతల్ కురుకూర్ చ్చడకోపన్” ఎఱ్ఱునిరూపకమానాప్పోలే, ఇవర్
క్కుమ్ “ఆఢ్వార్క్కు నల్లరాననర్” ఎఱ్ఱు నిరూపకమ్. అవర్ ప్రణవ
నమస్సుక్కళిరణ్ణెలుమ్ నిఱ్ఱరాయ్ప్పొరువర్; ఇవర్ మధ్యమపదత్తిలే
నిఱ్ఱరాయరుప్పర్. (మతురకవి) అవర్ తద్విషయత్తై క్కవిపాడుకై
యాలే, (౨) “ఎన్నావిలిన్ కవి” ఎఱ్ఱాప్పోలే, ఇవరుమ్ ఆఢ్వార్ క్కవి
పాడుకై యాలే తమ్మై “మధురకవి” ఎనిఱార్. (నమ్బిక్కన్బనాయ్ -

ప్పొరుళురుచ్చెయ్కిఱార్ (అవనై శేషియాక వరిక్కపుమామ్ మెఱ్ఱులోడణ్ణి).

అవర్ ప్రణవ నమస్సుక్కళిరణ్ణెల్పొట్టుకిఱ భగవద్బాగవత విషయక్లలిల్ ప్రవ
ణరాయరుప్పర్. ఇవర్ మధ్యమపదమాన నమస్సిలే నిఱ్ఱరాయరుప్పరెఱ్ఱపడి. ఆఢ్వార్
ఈశ్వరనైక్కవిపాడుకైయాలే “ఇనియకవి” ఎఱ్ఱాప్పోలే ఇవరుమ్ ఆఢ్వార్
క్కవిపాడుకైయాలే “మధురకవి” ఎనిఱార్.

(౧) తి-వామ్-౨-౧-౧౧ (౨) తి-వామ్-౩-౯-౧.

— ౨౩౬ — అర్చకియమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్

మత్తురకవి) చెజ్జుక్కుప్పణి ఆధ్వార పక్కల్ సేహమామ్, వాయ్ కుప్పణి నివరుడై యగుణస్తోత్రమేయాననర్.

(శొన్నశొల్) అనర్ ప్రబంధికిరి త్త ఇన్దశబ్దసన్దర్భత్తై. (శొన్నశొల్) “ఇతువు మొరుశొల్లై!” ఎన్ఱు విన్ఱితరాకితార్. (నమ్బువార్) ఇత్తైయా శైప్పడుమవర్ కళ: ఇన్ద్రత్తై పుత్తై ప్పిన్ద్రవిడుతల్ శెయ్ కై యన్ఱి క్కే ఇతిలే † నశై యుడై యరాయ్ ఇన్ద్రయలిలే ఎప్పొతుమ్ పరిచయప్పతు, ఇతుక్కుళ్ళొడుకిఱ ఆధ్వారుడై య ప్రభావబ్ధిలే విధరావతు, ఇప్పి భావత్తై యెప్పొతుమ్ ఒళివర్ శొల్లక్కేట్టు వాశైప్పడువతాయ్, ఇప్పడినశైప్పణిప్పొరువార్.

(నమ్బువార్) భగవత్ప్రభావ త్తిత్కాట్టిల్ ఆధ్వార ప్రభావత్తై విరుమ్బువార్. “ఆధ్వార ప్రభావమ్ శొన్నవితు-కై తవమన్ఱునత్తమ్” ఎన్ఱు ఇన్ద్రత్తై త్తబ్బుక్కు త్తజ్జమాక విశ్వసిత్తిరుప్పార్. (పతివై కు న్దమ్ కాణమినే) అనర్ కళుక్కు వస్తవ్యభూమి పరమపదమ్. (౧౧) అర్చకియమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనార్ వ్యాఖ్యానమ్ ముద్ నీర్ ము.

అర్చకియమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

“నమ్బువార్” ఎన్ఱు తుక్కు ఇరణ్ఱుపారుళ్. అతావతు - ఆశైప్పడుమవ రెన్నుతల్. అన్ఱి క్కే విశ్వసిత్తిరుక్కు మవరెన్నుతల్. ఆశైప్పడుమవరెన్ఱు - విరుమ్బుమవర్ కళన్దపడి. విరుమ్బుమ్ ప్రకారత్తై ఆరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇన్ద్రత్తై పుత్తై ప్పిన్ద్రవిడుతలెన్ఱుతాడజ్జి).

(౧౧)

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

కణ్ణిమణ్ నిలుత్రామ్మిన్ అర్చకియమణవాళ ప్పెరుమాళ్

నాయనార్ వ్యాఖ్యానత్తుక్కు అరుమ్బుదమ్

ముద్ నీర్ ము.

† (పా) చెజ్జు

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బు, శుద్ధాఽశుద్ధపాతాన్తరపత్రికా. - ౧ : 2

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బు వ్యాఖ్యాన త్తిల్ ప్రథమ త్తిల్ శుద్ధమూర్త్యక
శ్రీకోశజ్ఞానిమల్ అచ్చిట్ట శిలపారజ్ఞకుం ప్పిలకుశేర్ న్ద శుద్ధ
శ్రీకోశ త్తిన్బడి శుద్ధాఽశుద్ధపాతాన్తరపత్రికా.

పుటమ్	పజ్జి	అశుద్ధమ్	శుద్ధమ్ పాతాన్తరంబు.
౧౨	౧౫	పారుళై ఆటివిక్కు	పారుళై అనైవర్కుమ్ ఆటివిక్కు
౧౩	౨౨	నోక్కివాణ్డై	నోక్కియుపిక్కుళ్ళాట్టిర్ వాణ్డై
౧౪	౧౧	ఉపదేర్తానిఁటే;	ఉపదేర్తానిఁటే అవనుమ్.
"	౧౬	ఆత్వాన్తమమ్	ఇన్దరుమ్ ఆత్వాన్తమమ్
౧౫	౧	ఇవరుమ్	విరుమ్మి
	౨౦	అంశమ్	ఆర్థమ్
౧౬	౬	సప్రాతురిత్యది.	సప్రాతురిత్యది. ఎన్ఱిఁటే ఇవరుడైయవ స్తుపానమ్.
"	౭	ముతల్-౧౨-వరివరైయిల్ అధికి పాతమ్.	
౧౭	౭	ప్రతిజ్ఞైవణ్ణినాల్	నాన్ ప్రతిజ్ఞైవణ్ణినాల్
	౧౧	ముడికూడి	ముడికూట్టి
	౧౪	ఆవశ్యక కార్యకర	
		ప్రవర్తన	ఆవశ్యక కార్య ప్రవర్తన రూప
	౧౫	ఇతుక్కుభక్తి	ఉపపత్తి
౧౮	౧౪	శబ్దమ్	శబధమ్
౧౯	౧౨	భేదముణ్డానాల్	భేదముణ్డాయరున్దాల్
౨౦	౧౯	అతిసర్థ	సర్థ
౨౧	౧౩	తువక్కుణ్డాల్ య్ఱికై	తువక్కుణ్డాతిరుక్కై.
౨౩	౨౫	ఇన్దప్పరిహరత్తుక్కు	ఇన్దప్పరిహరత్తుక్కు ఇరువర్కుమ్.
౨౪	౫	ఇప్పోతు అవగాహి ప్పిత్తుమ్.	అవగాహిత్తు
	౨౦	ప్రతిపాద్యత్తై	ప్రతిపాద్యవైభవత్తై
౨౫	౧౨	ఉపాసనత్తైయుమ్	తరుపాసనత్తైయుమ్

అంక ౩౩ కర్ణానుజ్ఞానితాము, శుద్ధాశుద్ధపాతాస్తరపత్రికా.

పుటమ్. పజ్జికా అశుద్ధమ్.

శుద్ధమ్ పాతాస్తరపత్రికా.

౧౬౩ ౧౩ పర్వతీశస్థమ్ - పర్వతీశస్థమ్.

౧౬౪ ౧౪ ఇవాన్తాస్థమ్. - అవాన్తాస్థమ్.

౧౬౫ ౪ కొడుత్తుఇవనైక్కరైదు ఇవనకరైదురమ్ శేరక్కాదుత్తవనాకై
రమ్ శేరక్కమ్ దేవనా యాబుమ్ పుష్పనాన పిమ్మిఇవనడైయక శ్చే
కైయాబుమ్ ప్రపేత్తునిష్ఠనోక్కనవనాకైయాబుమ్

ఇవనకుక్కనర్వవిధబస్థవాకైయాబుమ్

౧౬౬ ౧౫ చేతనవివయత్తు - చేతనవివయత్తు

౩౦ ౧ అతు - ఇతు

౧౬౭ ౧౬ ప్రయక్తమాన - ప్రయక్తమాన

౧౬౮ ౧౭ ఉపాయవివయ - ఇవ్వపాయవివయ

౧౬౯ ౧౮ సజాతీయనాకైయాబుమ్ - సజాతీయనాకైయాలే

౩౧ ౧౯ పుణ్యక్షయముమైన్దై - పుణ్యక్షయముమపిఅకుమైన్దై

౩౨ ౨ పాత్రమాయ - పాత్రరాయ.

౪౧ ౩ ఇవన - ఇవన

౧౭౦ ౪ పెలియతాయ - పెలితాయ.

౪౨ ౫ పెలియతు - పెలియ.

౪౩ ౬ లడియారో - లడియారో

౪౪ ౭ ఎన్గితారెస్తు - ఎన్గితారెస్తు

౪౫ ౮ విరోధివృత్తసత్తై - విరోధియినరసత్తై

౪౬ ౯ అవనకు - అవనరసకు

౪౭ ౧౦ అన్దవవతారా - అన్దవవతారా

౪౮ ౧౧ పుష్పత్తి - నిరుక్తి

౪౯ ౧౨ గుణగ్గుణ్ణత్తై - గుణగ్గుణ్ణత్తై

౫౦ ౩ తీమ్మ - తీమ్మమ్

కణ్ణినణ్ణిఱుత్తామ్మ, శుద్ధా శుద్ధశాస్త్ర పత్రికా. ౨౩౨

పుటమ్.	పజ్జి, అశుద్ధమ్.	శుద్ధమ్ పాతాస్తరశ్చ.	
	౭ కైయలే	- కైయలే	
	౧౨ ఇవ్వస్తు	- అవ్వస్తు	
౫౦	౧౨ అవన్	- ఇవన్	
౫౧	౧౦ చ్చొట్టుకై.	- చ్చొట్టుకై	
౫౨	౧ తామిట్టుక్కొళ్ళ	- తామిత్తరమిట్టుక్కొళ్ళ	
	౨ కట్టిప్పోరుమ్	- కట్టిప్పోరుమ్.	
౫౩	౮ అయ్యున్దియిరున్ద	- అయ్యున్దిరున్ద	
౫౪	౧౫ యిరుక్కుమ్	- యిరుక్కుమ్.	
	౧౬ పర్వయాయితే	- పర్వయాయితే	
౫౫	౯ పోయిన	- పోయిన్.	
౫౬	౨ కన్ఱుకాలికళై	- కన్ఱుకాలికళై	
	౯ ఇళైప్పిత్తు	- అమైత్తు	
"	" యాయ్తు	- యాయ్, ఇతుపిన్నై	
౧౧	భక్తిఅన్యపరత్తెయైత్రవిర్	భక్తిఇవన్ నెజ్జిల్ అన్యపరత్తెయై అయిక్కి అయిత్తనై.	
	ప్పిక్కుమ్		
"	కయిన్ శీనాల్	- ఎట్టిన్ శీరణ్డెనుమ్ కయిన్ శీనాల్	
౫౭	౮ ఆసాధారణ	- సాధారణ	
"	ఒత్తపరువత్తిల్	- ఒరుత్తరత్తిల్	
౫౮	౮ తోన్ దతాయ్తు	- తోన్ గాయ్తు	
	౧౩ భగవద్వివయ	- భగవద్వైలత్తణ్య	
౫౯	౧౨ ఎన్నావోడు	- ఎన్నోడు.	
౬౦	౧౦ పణ్ణక్కడవ	- పణ్ణక్కడవ	
	౧౮ ఎన్ఱవిలిల్	- ఎన్ఱు; ఇతిల్	
౬౧	౬ నావాలే	- నాన్.	
౬౦	౧౧ ప్రాప్యముమ్	- ఆయ్యైరయ్యుళియప్రాప్యముమ్	
౬౧	౧ పుణ్ణెన్దిరేన్	- పుణ్ణెన్ఱియేన్.	
౬౨	౩ కూడప్పణ్ణార్ పుణ్ణ	- కూడప్పూణ్ణ	

౨౩౦ కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్ము, శుద్ధాశుద్ధ పాతా న్తరపత్రికా.

పుటమ్ పత్తి. అశుద్ధమ్. శుద్ధమ్ పాతా న్తరశ్శు.

౯౪	౪	ఎత్తిఱమ్	-	ఎత్తిఱమ్ ఎత్తిఱమ్.
౯		సారస్యత్తైయుమ్ శొల్ల	-	సారస్యత్తైయుమ్ శొల్ల
౧౪		ఇలపోక	-	ఇలర్ పక్కలి లేపోక
౧౭		విషయమల్లామై	-	విషయమ్ ఇతిలల్లామై
౯౫	౮	యన్త్రిక్కే	-	యన్త్రి
౯౬	౧	సవిన్ శ్రీష్టమైయి తీనేన	-	ఇతు అధికమ్.
౬		విరుమ్పిన్దీర్	-	ఎయ్ తిన్దీర్.
౧౬		మాతినాలుమ్	-	మాతానిన్దాలుమ్
౯౭	౭	వేణ్ణార పడి ఎక్కేనుమిరు న్దాశ్రయిక్క	}	ఇతు అధికమ్
౯౮	౪	ఎన్దార్		
౧౦౦	౮	నిట్టుమ్	-	నిట్టన్
౧౧౧	౨	ఆతు	-	ఇతు
౧౧౨	౫	వెళిఱు ఇరుద్దతు.	-	వెళిటియిరుద్దతు.
౧౩		ప్రక్కాశక్తయాయరు కుమవళాయ్	}	ప్రక్కాశక్త ఇవళాశక్తయాలే
౧౧౩	౧౪	వేర్దు		
౧౧౫	౧౫	పిన్పునాన్	-	పిన్పుత్తేనాన్
౧౧౬	౮	అలమా రానిట్క	-	అలమా వానిట్క.

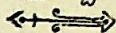
కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్ముక్కు
శుద్ధాశుద్ధ పాతా న్తరపత్రికై
మున్ శ్రీన్దు.

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బు, పగవురై.

౨౪౧

క్రిమితేరామానుజాయనమః.

కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బున్ పదవురై.

౧-సా, కణ్ణినున్ శిలుత్తామ్బునాన్.

కణ్ణి పలముడిక కైయుడైతాయ్
నున్ నేరియతాయ్ (సూక్ష్మమాన)
శిలు శిలీయ
తామ్బునాన్ కయ్ మనీనాన్
కట్టుజెప్పణ్ణియ-తనై యశోదైప్పిరాట్టి
కట్టుమ్మడిపణ్ణిక్కొడున్
పెరుమాయన్ నిరతిశయాశ్చర్య యుక్త
నాయ్
ఎన్నప్పనిన్ ఎనన్తు స్వామియాన సర్వ
శ్వరనిత్యాట్టిన్
నణ్ణి (ఆత్మాపరై) ప్రీతిభార్యక
మాకవా శ్రయత్తు

తెన్నరుకూక్ “తేణ్కుదిక్కిలిరుక్కు
మేతిరునగరిక్కు
నమ్మియెన్ నెన్దాన్ నిర్వాహక రాన ఆత్మా
కాల్” ఎన్దు అవర్తిరు
నామత్తెచ్చన్నాల్
ఆణ్ణిక్కిమ్ (నినైతై నెన్దాన్ మనోనా
కుమ్) తిత్తిత్తునా
రానిష్టతు.
ఎన్ అనాది కాలమ్విషయ ప్ర
వణనాన ఎన్నుడైయ
నావుక్కే నామక్కిచ్చొ
అముతూణుమ్ అమృతమ్ ఊర్ ముమా
రాతేయ రానిష్టతు.

౨-సా, నావినాల్.

నావినాల్ భగవద్విషయ త్రిబువ కార
కరైస్తాత్తమ్ పణ్ణిక్కుడ
నవిన్దు ఆత్మాపరైవత్తి వనాక్కా లే
ఇప్పమ్ నిరతిశయాశ్చర్యతై
ఎయ్తినేన్ పెన్దోన్;
అవన్ అష్టఆత్మారుడైయ
పొన్నడి స్వప్నమానీయమాన తిరువడి
మేవి నేన్ పారున్ది నేన్. [కళై
మెయ్ మైయే సత్యమే.
మన్దు ఆత్మాపరైయ వేటోరు

తేవు తెయవతై
ఆటియేన్ అశిఃటిలేన్;
కురుకూక్ తిరుక్కురుకూరుక్కు
నమ్మి నిర్వాహక రాన ఆత్మా
రుచ్చెయ్త
పావన్ పాశురన్దరాన తిరుపాయ్
మొక్కియోమకూడియ
ఇన్ ఇనియ
ఇళై గానతై
పాడి పాడిక్కొట్టు
తిరివన్ తిరియానిట్టన్. (౨)

౩-సా, తిరిరన్దాకిలుమ్,

తిరిరన్దాకిలుమ్ భగవద్విషయ త్నోమకట్టు
మన్దు తిరియానిట్టు
చ్చెయ్ తేయుమ్

తేవపి రానుడై నిత్యసూరి నిర్వాహక
నానసర్వేశ్వరనుడైయ
కరియ నీలమేఘనిభ శ్యామమాయ

- 98 -

కర్ణానుశాసితాము, పనపురే.

కోలమ్ సుందరమాన్
తిరు పింగాటియోడు కూడియ
ఉరు తిరుమేనియై రుక్మిణ
నాన్ భగవద్విషయతైవిట్టనాన్
కాణ్ణన్ సాక్షాత్కరిప్పన్.
పెరియవల్ మహిమాదారాయ
మరుకూర్ తిరునగరియి లేయ్యు
నకర్ న్దరులియరుక్మిణ

సమ్మిక్కు ఆత్మారుక్మ
ఆశరియ } ఉరియగిడియనాన్
నాయ్ } (ఇరున్ట వెత్తు)
అడియేన్ అడియేన్
పెల్లె లభిత్త
సన్దై లాభమ్. (ఇతితే)
("ఏ" ఎన్నతు-హర్షసూచకమాన
అవ్యయమ్) (3)

ర-పా, నన్దెయార్.

నన్దెయార్ అపకారికశశవిలుమ్/కప
కరిక్కెయ్ అట నన్దె
యార్
మిక్కు అతిశయత్రవక్తాన్
నార్ నాలువకైప్పట్ట
మత్తై వేదగ్గమక్కుమ్
ఆశ్శొక్క వ్యాసవదమ్ శేలుత్తవల్లవ
కక్క (ఎన్నె)
పున్దెయార్ పొల్లాజ్జావే
కరుకువర్ నిన్దెప్పర్.

ఆతలిత్ ఆతలార్,
అన్నెయ్ - మతాపుమాన్
అత్తనాయ్ పితాపుమాన్
ఎన్నె అడియేనై
అట్టిదుమ్ నియమిత్తుప్పొరుక్కు
తన్దెయన్ స్వభావతై యుడెయరా
శడకోవన్ ఎన్నుడెయశాత్తైప్పొ
క్కినవరానవాత్తార్
ఎన్నమ్మి ఎన్ మత్తైతిర్ క్కవల్ల
పూరియుడెయవర్.

గ-పా, సమ్మినేన్.

మన్నెలామ్ అనాదికాలమెల్లామ్
పిఱర్ ఈశ్వరమడైయ
నన్మొరుక్ విలక్షణమాన ఆత్మ
తన్దెయమ్ పన్నునైయమ్
సమ్మినేన్ ఆశైప్పట్టుప్పొన్దేన్;
మడవారై పాతివ్రత్యాదికైయుడై
యమ్ యవరస్త్రీకైయుమ్
సమ్మినేన్ ఆశైప్పట్టుప్పొన్దేన్;
శేమ్ మాల్ మునిసున్దీన

పాన్ పాన్నలేశెయ్యప్పట్ట
మాడమ్ మాడగ్గైయుడెయ
తిరుక్కురు తిరునగరియి లేయ్యు
కూర్ రులియరుక్మిణ
సమ్మిక్కు పూర్ణరానవాత్తారుక్కు
అడియేన్ అడియేనాననాన్
ఆన్ననాయ్ ప్రీతనాయ్
ఇన్దై ఆత్మారులే ఆశ్రయిత్తవిన్దే
శతిరత్తేన్ శతిరెయ్ డెయేనానేన్.

ఁ-పా, ఇన్ద్రుత్టమ్.

ఇనుల్టమ్ ఇన్ద్రముతల్
ఎమ్మొయైయమ్ మేలుక్కకాలగ్గలియమ్
ఎమ్మిరాన్ ఎనత్తుస్వామియానవర్,

నిన్దై అధ్యవసాయలోడేనిన్దై
తన్ తమ్ముడెయ
పుకల్ కల్యాణగుణగ్గై

శ్రీమద్విశ్వాత్మాముఖ్యము, సువపునై.

౨౩౩

ఏతత్ స్తుతిస్కమ్ముడి
అరుళినాన్ కృపైపణ్ణినార్.
కుష్టమ్ పర్యవేక్షయ్యైత్
మాడమ్ మాడగ్గళియైదైయ

తరుక్కురు తిరుసగరియిలె ఎమ్మవరు
మూర్తమ్ములియిళియిళి అత్తావర్
ఎన్నెమ్ ఎక్కాలత్తియమ్
ఎన్నెమ్ (ఇని) ఎన్నెమ్
ఇక్కళియిళి అనాదరిక్కిటిలర్.
కాణ్ణిన్ కాణ్ణిజ్జోళ్. (౬)

౭-నా, కణ్ణియై.

కారిమాళి } కారియిన్కులత్తిల్పిళియై
ప్పిరాన్ } ఎనకుక్కుళిపకారకరాన
వాత్తావర్ [వెన్నె
ఎన్నెమ్ తమ్పెరుమెయితియిత
కణ్ణి ఎన్దోపమ్పార్తుక్కు
కాతేకటాక్షితు
కొణ్ణి కుమ్మిడణ్ణి కాళిదైకొ
శ్వాతేకైక్కొణ్ణి
పడైవల్వినై అనాదిసిద్ధమాన్ ప్రబల

పాద్యే తరుమాన్మెన్మొమ్ముడిపణ్ణి
అరుళినాన్ తమ్మక్క త్తేపిత్తుమ్ముడిఅరుళి
కణ్ణి ఆత్మకియ [నార్.
తమ్మక్క తమ్మిళిళియ ప్రబలత్తై
అరుళిచ్చెయ్తు
శడకోపన్ సంసారిక శుడైయశాన్మొత్తై
పొక్కిల అత్తావరుడైయ
అరుళియే కృపైయైయ
ఎణ్ణియైయమ్ ఎట్టుడిక్కిలుళ్యారుమ్
ఆతియ ఆతియమ్ముడి
ఇయమ్ముక్కే శొల్లుళ్ శేన్. (౭)

౮-నా, అరుళి కొణ్ణిదున్.

తీరుళ్ భగవత్తమ్మై
కొణ్ణిదుమ్ కొణ్ణిడిప్పొరుకట
అడియవర్ శేవభూతర్
ఇప్పుట ఆనన్దనిర్భరరాక,
అ ప్రసిద్ధమాయ్
అరు పెనుతట్కరితాయరు
క్కిట
కుత్తయిన్ వేదరహస్యమానగజని
పత్తిన్
పారుళ్ అర్థగ్గళి
అరుళినాన్ ప్రసాదిత్తరుళినార్;

అరుళ్ భగవత్తమ్మసాదలబ్ధిజ్ఞానత్తై
కొణ్ణి శివులకాక్కొణ్ణి
అయిరమ్ అయిరమానతిరువాయ్
మొట్టియై
ఇన్ రసమనమాయ్ [తే
తమ్మిళి సర్వాధికారమానతమ్మిళి
పాడినాన్ గానరూపమాక పరుళిన
అత్తావరుడైయ
అరుళ్కణ్ణిర్ ప్రత్యక్షసిద్ధమాన కృపై
ఇప్పులకిని ఇష్టలోకత్తిల్ [యానతు
మిక్కిళు మిక్కిరుక్కిటతు. (౮)

౯-నా, మిక్కివేలియర్.

మిక్కివేలి } ప్రమాణశ్రేష్ఠమానవేదతై
యర్ } యేనిరూపకమాకపుడైయ
బ్రాహ్మణరుడైయ
వేతలిన్ సకలవేదజుళిన్

ఉట్పరుళ్ గుహ్యమానఅర్థతై
నిజ్జు కేటూర్కులప్రతిపత్తి

- 91 - అర

కణ్డనుగశిల్పతాము, పదపురై.

క	పాడి	తిరువాయ్ మొట్టియారే	శడకోవన్	ఎన్నుడైయ శాత్యతై ప్పాన్
క	పాడి	గపాడి	ఎన్నుమిక్కు	క్కువల్లపూర్తియైయడై
క	ఎన్నెజ్జుశి	భగవచ్చేపత్తవుక్కుమ్		య రానవాత్తాయరుక్కు
		దూరస్సనానన్ పొదయ	ఆశ్వుక	అనన్యార్ల కేవవుత్తియిల్
		తిరే		పుకువతిలుడైన
క	నిలుత్తినాన్	(అతుత్తన్నై) సుప్రతిష్ఠి	కాతల్	ఆదరమానతు
		తమామ్మడిపణ్ణిసార్;	అడిమై	} ఆత్మాన్ తిరువడికిలికాకై
క	తక్క	సర్వేస్వరన్ కవిపాదుకై	ప్పయన నే	
		కుత్తకుతియోనాన్		
క	శిర్	కల్యాణగుణ్డళై యుడై		జ్జిల్వోడై ప్పాక్త మాయరుప్ప
		యరాయ్		లొన్జొన్. (F)

౧౦-పా, పయస్సాకిల్లుమ్.

పయస్సాకి	తమక్కురుప్రయోజన	ఆర్	తిరువాయ్ మొట్టియైప్పా
లుమ్	మిల్లా తేపానాల్లుమ్	పాట్టిల్	దుకిఱసమ్మద్దియైయడైయ
పాడలరా	హితిమ్ కేట్టైక్కు పాడన్	శూర్	శోలైకళాలే
కిలుమ్	కేయిరున్దారకి శోకిలుమ్	శూర్	శూర్ పుట్ట
కేయల్	తమ్మడైయ కేయలా లే	కురుకూర్	తిరునగరిక్కు
నన్దాక	అనుష్ఠానై ప్పయనాక	నమ్మి	నిర్వాహకరాన; ఆత్మీర్
తిరుత్తి	శిక్షిత్తు (ఎల్లార్తయమ్)	ఉన్నన్	దేవరీరుడైయ
పణ్ణిక్కు	ఆటూళ్ళు మవరాయ్,	మొయ్	జ్జామ్మమాన
కుయిల్	కుయిల్ కళిక్కుడ	కల్లుమ్	తిరువడికిలికా భినివేకతైయే
నిస్తు	దేవర్ సమీప తిలిరుస్తు	అన్నెయ్	మేన్దేలన అభివృద్ధమాకుమ
		మయిల్ కిన్దన్-అర్థియానిన్దన్.	(౧౦)

౧౧-పా, అన్నపన్నె.

అన్నపన్నె	రిపూణామపివత్తలనానవి	మతురకివి	మధురవాక్కాన శ్రీమధు
	మైరుమాన్దనై		రకవియాత్తార్
అడైవర్	ఆశ్రయత్త వెల్లా	శొన్న	అరుళిచ్చెయ్త
కట్టెల్లామ్	ర్వక్క లిలుమ్	శొల్	పాశురన్దళై
అన్నన్	వాత్సల్యతైయడైయరా	నమ్మివార్	తన్దకుక్కు త్తజ్జమాక నిన్దె
తెన్	స్పృహణియమాన		తిరుక్కు ముక్కళుక్కు
కురుకూర్ సకర్	తిరునగరిక్కు	పతి	ప్రాప్యమానదేశమ్
నమ్మిక్కు	నిర్వాహకరానవాత్తార్	వైకున్ఠమ్ కా	పరమపదమ్ కిడిర్.
అన్ననాయ్	నిరతిశయన్దే హయన్క	జ్జిన్	

(౧౧)

పదపురై ముగ్ధశిల్పము

అకర
పద్య
పద్య

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ప్ర. ఉ. వే. మ. ఎంబార్ జియర్ స్వామిగళల్

అరుళిచ్చెయ్యప్పట్టు

శ్రీఉడైయవర్ వడివట్టిగిల్

అడియార్ గళ ఈడు పాడు,

శ్రీఉడైయవర్

తిరుమిళ్ళాన కట్టియమ్.

ఇవై,

టి. ఆర్. అండ్ కంపిని అవర్గళాల్,

శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిడప్పట్టుదు.

1928

వల అణా 1.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

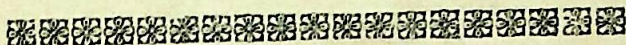
శ్రీ వైష్ణవ సంప్రదాయ

గ్రంథముల జాబితా.

	పు.	అ.	పై.
నాలాయిర దివ్యప్రబంధం మూలం	4	0	0
ముదలాయిరం ,,	1	0	0
పెరియలిరు మొట్టి ,,	1	0	0
తిరువాయ్ మొట్టి ,,	1	0	
ఇయత్పా రామానుజనూత్తందాదిసహ	0	12	0
ద్వాదశరహస్యములు	0	10	0
స్తోత్రపాఠములు 44 స్తోత్రములు	0	12	0
నిత్యానుసంధానం	1	0	0
తిరుప్పల్లాండు టీకాతాత్పర్యం	0	2	0
తిరుప్పల్లాండు వ్యాఖ్యానం	0	12	0
తిరుప్పావై మూలం	0	1	0
తిరుమాలై మూలం	0	1	0
తిరుమాలై ప్రతిపదం	0	4	0
తిరుమాలై వ్యాఖ్యానం	1	4	0
తిరుప్పావై టీకాతాత్పర్యం	0	5	0

స్తోత్రపావై ఈరాయిర నాలాయిరప్పడి

1 6 0

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీ ఉద్దైయవర్ తిరుమజ్జన కట్టియమ్.

త ని య న్.

శ్రీవాఘాలరమాప్రవాళ దుచిరస్పకై నన్యనాథాంశజ
శ్రీగుర్వీన్ద్రగుహార్యలబ్ధ నిజనత్సక్తం శ్రితాభీష్టదమ్ ।
శ్రీరామానుజముఖ్యదేశిక లసత్కైజ్జర్యసంస్థాపకమ్
శ్రీమద్వేంకటలక్ష్మణార్య యమినంతంసద్గుణంభావయే ॥

కామాయశోభి కమనీయశిఖానివేశం
దండత్రయోజ్వలకరం విమలోపవీతం ।
ఉద్యద్దినేత్రనిభముల్లస దూర్ధ్వశుండం
రూపంతవాస్తుయతిరాజ దృశోర్మమాన్రగే ॥

౨

శ్రీఉదయవర్ వడివల్లికిల్

౦ క ట్టు రై .

౧ అప్పనక్కుచ్చంగాట్రి అళి త్తరుళుంపెరుమాళ్ *
 ౨ అటమిగునత్ పెరుంబూదూర వదరి త్త పెరుమాళ్ *

౩ అటశమయచ్చెడియదనై యడియటు త్త పెరుమాళ్ *

౪ అరుళాట్రివరివండేయ్ కాత్తొర్ వైక్కుంపెరుమాళ్ *

౫ అరుళ్ మారియడియైక్కిళ్ అటబువూండపెరు

మాళ్ *

౬ అంజకుడిక్కొరు సంతతియాం ఆండాళ్ తమక్కుం

అణ్ణరాన పెరుమాళ్ *

౭ అరంగర్ మాళిళూట్రిన్న్ మాలైయైచ్చాడి కొండు

త్తవళ్ తొల్లరుళాళ్ తాట్రివిన్న్ వాఱుంపెరుమాళ్

౮ అడియార్ వినైత్తోడరై అరుళెన్ను మొళ్ వాళురువిక్కి

ట్రిక్కిల్లంకొండు వెట్టిక్కల్తైందపెరుమాళ్

౯ నందేశికర్ శిఖామణిప్పెరుమాళ్ *

జయవిజయీభవ.

అడియార్ కళ్ళో ఈడుసాడు.

3

నాయిం దేళ్.

౧. దేవరీరుడై య తిరువడిత్తామరై కళిక్ భోగ్యతా
తిశయత్తుక్కు ఒరుపోలియాగ గంభీరాంభస్సముద్భూత
సుమ్మప్ప నాళరవికరవికసితమానతోర్ శెన్దామరై పుప్పవై
అదినుడై యగర్వసర్వస్వ నిర్వాపణ పూర్వకమాకతిరు
వడికళిక్ కీళ్ అముక్కి అదిక్ తలై మేల్ వెల్ న్రియుడక్
వీల్ బీరుక్కుం ఇరుప్పినల్లికుం;

౨. పంకజ రజస్సుం సాదారుంతుడ మాంబడి చేటి
జనలోచన చర్పాసహ సాకుమార్య శాలినికళాన పిరా
ట్టిమారుం పిడిక్కక్కు శుంబడి పుష్పహాస కుసుమార
తరరాన పెరియ పెరుమాళుక్కుం మెత్తెన్ద పంజశయన
మాయ్ అత్యంతసుకుమారరాన దేవరీర్ తమక్కానన
మాయ్ క్కొండు తొండుపూండ పుండరీకత్తుక్కు స్వదా
స్వార్థ సారస్వాదికళై యూట్టుకై క్కు తదాస్యాంతర
త్తిల్ శొరుక్కియిట్ట వెత్తాప్పోర్ మత్తై త్తిట్ట ఇడ తిరువడి
కళుం;-

౪

శ్రీఉదైయనర్ ఎడిసన్స్

3. సంసరణ దవదహన దందహ్యమాన సకలజగద
వనపరసంతత చింతానమాక్రాంతియాలే విభృతయా
ఫణిపతిశయనశయ్యానరాన పెరియ పెరుమాళుడైయయో
గనిద్రాముద్రానుకారియాగ ఇడత్తోడైయిమ్మేల్ వళర్తి
క్కణ్ణాగక్కండు కళివత్తోర్ కాతలున్ద్రొయక్కుము
న్ద్రొయ్క్కాట్టియిట్టవలత్తిరువడికళుం;-

౪. పరబ్రహ్మభూతపరపురుషవిషయకసంగకామాద్యు
ద్వీపకరాన మన్నియశీర్మార నెన్నుం మారనుక్కు దేవర్
రుడైయపదసరసిజవ్యాజేన కుసుమశరసహితమాగ అమై
త్తునైత్త అంబరాత్మాణికళే పోల్ ఇణైత్తువైత్త కణై
క్కాల్ కళుం;-

౫. కీర్తనోక్కిక్కిళర్ కిన్త్తు శుడర్ చోదివెళ్ళంగళే
ఆసనాభిఘాతత్తాల్ మఱియుండుశుభ్రీత్తాప్పోల్ ఇరండరు
కుంతిరండురుండు మఱియుండ ముద్దున్దాల్ కళుమ్;-

౬. కన్దళితకదళీకాణ్డ కరికరకరభంగళై వెన్తు అడిపె
అత్తునునిశిఅత్తు మదమదెన్తు మాంసశంగళాయ్ విశం
గుగిన్త్తు తిరుత్తోడైగళుమ్;-

అడియార్ కళ్ళో ఈడుపాడు.

౫

౭. శతప్రమథన శమథన సార్వభౌమ జైత్రయాత్రా
రథమ్ పోస్త దేవరీర్ తిరుమేనిక్కుక్కీర్ ఉరుండువరుం
ఇరుండుచక్రమణ్ణలంగళ్ పోస్త వృథునితంబ బింబంగళుమ్;

౮. తిరువరైయిల్ కడితొడంగిక్ కడైక్కాల్ గళ్
నడువళవుం ఉళ్ళుళ్ళవడివల్లుగుక్కు అత్యస్తవ్రకాశకమా
య్ పపారు త్తముడక్ తరి త్తిరున్దక మనీయ కామాయముమ్;

౯. ఇడవరుగిల్ తొడైయడియిల్ తొంగున్ద తల్లై
ప్పడ నేక్కోత్తుమడిత్తుడు త్త నర్వోత్తరీయముమ్;—

౧౦. సంధ్యారాగ రంజితమాన శారచాత్రత్తిల్ తని
త్రైయిందోర్ కొడిమిన్నల్ నిలైనిన్దు వడర్ న్దాప్పోల్
అరైచ్చివన్దవాడైయిక్ మేల్ నెళిందుకొణ్ణు నిగనిగెన్దు
పాన్నరై నాణ్ పూణ్ణవల్లుగుమ్;—

౧౧. భగవదనుభవరిస వివశరుడైయ వళినివేశపాశ
పరిభామితమతిమన్దావ మథ్యమానమానసౌన్దర్య దుగ్ధసి
న్దువానదుశున్ద్రోరం తిరైన్ద్రైయందు నడుక్కుళిత్తిట్ట
శుళ్ళోపోల్ శుందిరమామున్దిమలరుమ్;—

౬

శ్రీ ఉదైయనర్ వడివల్లికిల్

౧౨. వినయముడక్ వీశుగిన్ఱ వెట్టినేర్ విశిటిగళాల్
అత్యంతఘుఱుఘుమితశనై శ్శనై సప్రసరక్ మన్దగన్దవహ
విహరణవిశేషంగళాలే దేవరీరుడైయ దివ్యలావణ్య తరం
గిణీపార్శ్వభాగంగళిళ్ ఇరండలై వరికై పరంబినాప్పోల్
ఇరుపక్కముమ్ తిగిల్ గిన్ఱ తిరువడిగళుమ్;—

౧౩. మామేకమెన్బదై అభినయిత్తు క్కాట్టువదుపోల్
నెంజుక్కు నేరాగక్ కొంజంశాన్మత్తు అంజలి త్తతిరుక్కై
గళుమ్;—

౧౪. తంగవళై మేల్ తంగిత్ తొంగుగిన్ఱ శంగిలిగ
ళోడిణక్కముల్ కణ్ణైక్కై గళుమ్;—

౧౫. అభినవతిర దరవికన్వర సరసిజవర ముకుళదళ
ద్ధళాయమాన నిజాంజలి శిఖాబుళీశోభైయై నిజహృదయ
జలజదళై కిరసిక హర్దజనార్దననుక్కు అవనమిత్తు క్కాట్టు
గైయాల్ ముటిక్కియిట్ట ముక్కై గళుమ్;—

౧౬. అఘటిత ఘటనానమర్థ చతుర్భుజభుజదుర్భర
విభూతిద్వయభర భరణార్థమాగక్ కనకమయ గిరివరజ్జ

భిరండై వెళిరటక్కట్టిత్తుస్ పుకరెట్టక్కడైన్దు తూణా
క్కిమడుత్తాప్పోలే ఇరండట్ట త్తిలుమ్ తిరణ్ణరుండు నీణ్ణధృ
థతరంగ భుమాయ్ శిరీషకుమసు సాకుమ్మార్యమ్ తిరణ్ణిరణ్ణ
వడివుకొణ్ణాప్పోల్ అత్యన్తమృదుశజ్జభుమాయ్ సాక్షాత్
భుజగవతి భోగాత్సకత్వ వ్రత్యాయకంగభుమాయ్ విశ
జుగిన్జ బాహుదణ్ణజ్జభుమ్,-

౧౭. హృదయాన్తర్నిహిత బ్రహ్మపుర గోపనార్థమిట్ట
హాటకమయ కవాటపుటంబోల్ పళవళెన్జగన్జ గాఢవ్యూ
ఢమాయ్ పయఃపరిమాణ నూచనార్థకమాగ కొంజ
న్తళర్ నదుపోల్ విశజుగిన్జ విశాలవత్సన్థలముమ్;-

౧౮. అల్లిగు శెండాడుగిన్జ వమ్మార్బినల్లిగిల్ ఆల్లింగాల్
పట్టుమయంగివిల్లిగిన్జ మనోనయన యుగళంగళో మూ
న్జుక్కుంకై ప్పిడికొడుత్తు అవర్ద్రై త్తోళల్లిగిల్ తువక్కు
కైక్కు త్తోంగవిట్ట అవలంబనూత్రత్రయంపోన్జ సాదా
మిసీ సవర్ణ సావర్ణ యజ్ఞనూత్రముమ్;-

౮

శ్రీకృష్ణాయనర్ వడివల్లకిల్

౧౯. సేశ్వం విభూతిద్వయత్తుస్కం నిమిల్కొడుత్తువళ
ర్ న్దువిశాలజ్గళుమాయ్ గిరివరిశిఖర సుఖప్రతిస్థిత సింహ
స్కన్ధసంధిబంధసంస్థాన బద్ధస్పర్ధజ్గళుమాయ్ శరద్దయర్ న్దు
విశంగుగిన్ ఆతరుత్తోళ్ గళుం;-

౨౦. కంఠరుద్ధ ప్రణవాక్షరజ్గళే కళుత్తుళ్ళే నెరుక్కు
ణ్ణువిమ్మిప్పఱంబాశినాప్పోలే రేఖాత్రయవిభక్తజ్గళుమాయ్
క్రముకతరుణగ్రీవా కంబుప్రప్తిమమాయ్ విళజ్గుగిన్
తిరుక్కుళుత్తిన్దుగుమ్;-

౨౧. “ శుద్ధ్ మొళివట్టంశూర్త్ న్దుశోదిపరందె ”
గిఱపడియే శారదశర్వరీపర్వాగ్రసమయసమేధిత నకల
కలాపూర్ణసర్వాహ్లాదకరిమాన మఱుక్కుళుద్ధీనచంద్ర
మణ్ణలత్తైయుం అప్పోదలర్ న్దు శే దామరై ప్పూనై యుం
సహజకాంతిశై త్యమార్దనసారభ్యాదిగళాల్ అధగ్గరిత్తుక్
కిట్టినారై మయ్యలేద్ధీ మయ్యక్కుం మాయమన్దిరమాయ్
విళజ్గుగిన్ స్మయమాన ముఖారవిందముమ్;-

అడియార్ కళ్ ఈడుపాడు.

F

౨౨. నికటవానిల్లా నంజు పిణిప్పణ్ణం పడుకణ్ణిక్క
యిన్ ముచ్చురుళ్ గళ్ పోల్ శురుణ్ణురుణ్ణు నీణ్ణుమనోహ
రజ్జళుమాయ్ మున్ శలనాళ్ శాత్తిక్కలైన్ద ఘనకనక
మకరకుణ్ణలద్వయత్తైత్, తళర్ న్దువళర్ న్దు వడువిట్ట వడి
వట్టగాల్ కోళ్ శొల్లక్కడవడుగళుమాయ్, మార్దవాతిశ
యత్తాల్ మెల్లవత్తెన్దాడువదుపోల్ తోళళవు తళతళెన్దు
తోజుగిన్ అ తిరుచ్చెవిగళుమ్;-

౨౩. ఇళైన్దుకనిన్ద ద్రాక్షాద్వయంపోల్ నడుప్పడిన్దు
వకుప్పణ్ణు తిరండెన్దు చుబుక వికానముమ్;-

౨౪. స్వాంతస్వాంతన్నిరంతర చింత్యమానానంత
శయానంతచిరంతనోదంతసంతాన సాక్షాత్తారహట్టాత్తార
సముదళ్చితలోమాళ్చివి శేషజ్జళా లేవరమవురుష సంశ్లేష
హర్షాతిరేక సూచకజ్జళుమాయ్ అవ్యక్తాజ్జుర శ్మశ్రు
నమూహతయా “యత్ర ఋషయః ప్రథమజాయే పురా
ణాః” ఎన్నిట నిత్యయువత్యత్తైక్ కోళ్ శొల్లి త్తరక్కడవ

୩୦

శ్రీరామదేవస్థానం వడివల్లకిల్

దుగళుమాయ్ ప్ పుగర్ శ్చైత్తు ప్ పెరుత్తు విశ్చుగి అ
తాలుమూలజ్జళుమ్;-

౨౧. సకలవిబుధ సదాస్వాద్యమాన దేవరీరుక్షైయ
నదనసుధాసిధి మాణ్డలాంతరాశ్చక్తిర్ శిరట్టియట్ల అమృత
రససారజ్గళోపోల్ అత్యంతభోగ్యజ్గళుమాయ్ శివన్దుకనింద
కోనైప్పుల్లైయుం కట్టెన్దు తుండిట్ట పవళక్కొడియై
యుం పరిహసిత్తు చ్చిరిప్పదుపోల్ మందస్సితి మనోహర
జ్గళుమాయ్ అతిరుచిరభావగర్భమానదారువార్ శైశోల్ల
త్తిండజి తుడిప్పదుపోల్ విళంగుగిఁ అతిరుప్పనశ్చజ్గళునె;

౨౬. అభినుతేజన దర్శనానంద వేగత్తాల్ అచ్చనతాం
సమాధియైక్కడందుఁబ్బి వెళ్ళిపట్టుగిన్ ఆ అవ్వక్తన ధుర
మందహాసవిలాసముమ్;-

౨౭. స్ఫటికమయగణ్డశైల కృతంగళాన విరణ్డ ముకు
రమండలంగళై ముశిఁకైన్దు ధూళిట్టుత్ తులక్కిత్
తుడై త్తణై త్తువైతాప్పోల్ త్తశత్తణ్ణిఁ దిన్యకపోలజ్జఘమ్

ఆడియార్ కళ ఈడుపాడు.

౧౧

౨౯. తొంగుగిట్ట శైలికప్పుపోలే నునిమలర్ న్దు
యర్ న్దు అదికుటుగిసిణ్డునళి నాయుధంపోల్ రంధ్రద్వయ
శోభితమాయ్ మాట్టుయర్ కర్పగ త్తిన్వల్లియోకొమ్మన్దో
వేన్ అు నిత్యసన్దేహజనకమాయ్ విళంగుగిన్ అ కోలసిళో
కొడిముక్కిన మ్మగుమ్;-

౩౦. ఎప్పలుం పరస్తుళ్ళ సకల జనంగళుక్కుంతంగ
తై యేనోక్కినాపోలే అత్వంతరంజకంగళుమాయ్ వుడై
పరస్తుమిళిర్ న్దు ఇలంగొళి శేర్ అరివిందంపోల్ నీణ్డువిశా
లంగళుమాయ్ శిణ్డైయిడుం ఇణ్డుకెణ్డైకళ పోన్ అ నెన్దో
య్మగాల్ విళంగుగిన్ అ తండామరైక్కణ్ గళుమ్;-.

౩౧. గుణారోపణంకొణ్డు వల్లెన్దునిన్ అ శారవిలెనిజ
మాన వడివల్మగాల్ వెన్ అుకొణ్డు వల్లెన్దునిన్ అ తిరుప్ప
రువ వట్టంగళుమ్:-

౩౨. శారదాప్తమ్యావధీశనుడైయ అతినిర్మల మణ్ణ
లాంత రాళ త్తిలూన్దుమాతామల్ శురన్దు పెరుగి
వరుగిన్ అ ఇరణ్ణన్మృతధారైగళో తదుపాంత వినిర్బితది
వ్యాలవాల కుల్యాకూల బంధ విశేషంగళాలే పరస్పర

౧౨

క్రీడదైయవర్ వడివల్లకిల్

మెదిర్ కొణ్ణు మటియుణ్ణు కూడిక్కుటుగి గంభీరమాయ్
 వట్టిన్దిట్టిన్దువళర్ న్దువడర్ న్దదోర్ కర్ పుగక్కొడియి
 నడియి వేటిప్పాయ్ న్దు నితైందు, తేన్గినిన్ తాప్పోల్
 తిరునెల్గలియిన్ నడువిల్ వడువిట్టుప్ వడిన్దుకొణ్ణు అవి
 చ్చిన్న రేళిముమాయ్ భూపత్మయుగళాంతరాళ స్థితకో
 ణద్యయ శోభితముమాయ్ విచ్చిన్న మూలముమాయ్
 కోలనీళ్ కొడిమూక్కినడియై విళాక్కొలై కొణ్ణు విళజ్గు
 గిన్ త రామానుజాఖ్య దివ్యపీఠసంయుతమాన దివ్యో
 ర్ధ్వపుణ్ణైవి శేషముమ్;-

32. అదిన్దిడైయిల్ అమృతోద్భవైయాన సకల
 విభూతిపట్టాభిషేకసామ్రాజ్య లక్ష్మీయినుడైయ సేవ్చాచ్చ
 విహార విక్ష్మీప్రవదకమల లామౌరసధారారేఖై పోలన్
 చివన్దు విళజ్గుగిన్ త ర క్తవర్ణ క్రీమార్ణ కేళై యుమ్;-

33. * మలర్ న్దుయర్ న్దు తిరుముడియుమ్;-

34. వళర్ న్దుమడిన్దు వ్యక్తావ్యక్తమాయ్ విళజ్గుగిన్
 తిరుక్కుట్రులొమ్ముజుమ్;-

* ఉయర్ న్దుమలర్ న్దు తిరుముడి యుమ్;-

రర. అఖిల ఫల కల్ప లతాప్రసరమో ?

రగ. సమస్త సమ్మత్ సామ్రాజ్యవేషమో ?

రఁ. సర్వమంగళ సంతానప్రసవమో ?

రః. † సకల జగజ్జీవనమూలమో ?

రః. ‡ సర్వానంద శివావతారమో ?

రః. సకలకలారహస్య సర్వస్వమో ?

గిం. సర్వేశ్వరాపద్ధనమో ?

గిం. ఇన్ద్రెయల్లామ్ తిరణ్ణెఱ్ఱున్దు కొణ్ణదోర్ వఱివో ?

గిం. ఇదువునున్దు అప్రమేయ తేజస్సో ?

గిం. నాంగళేదోర్ అతియూ వివ్వల్గుడన్ జేవరీర్
ఊర్దోయ్ మూర్దోయ్ నాన్దోన్దుగ వే.

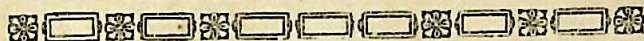
యతిసార్వభౌమనే తిరుమంజనం || కండరుల్ గవే.

జయవిజయీభవ.

† అఖిల జగజ్జీవనమూలమో ?

‡ అతులానందకందావతారమో ?

|| కొణ్ణు, ఎన్దు అనుసన్దిర్ కళో.

శ్రీ
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఎచ్చరికై.

౧. చార్వాక గర్వనిర్వాపణ ధూర్జహ (ఎచ్చరికై)
౨. శింకరాది కునుతిఘూక భయజ్జరదివాకర (ఎ)
౩. మాయావాదిహృదయ-తోదానహ (దుఃఖానహము)
౪. బౌద్ధద్వాన్త విధ్వంసన-వికర్తన- (సూర్యుడు) (ఎ)
౫. మధ్వమత విధ్వంసక (ఎ)
౬. ఉభయవిభూతిసామ్రాజ్యపట్టాభిషేకలక్ష్మీసంపన్న (ఎ)
౭. నంబిళ్ళై యున్బముఱ నాన్మత్తెనూల్ విరిత్తదేవ (ఎ)
౮. అఱ్ఱిలజగద్ధితానుశాసన ప్రస్ఫుత్త శ్రుతి నికర
శిఖరాన్తర్జ్వర భిషగ్వర (ఎ)
౯. భవభయాభి తప్తజన భాగధేయ వైభవ
భావితావతరణ (ఎ)
౧౦. పూమన్నుమాదు పొరున్దియమార్బ్ పుకల్
మలిన్ద పామన్నుమాఱ్ అడిపణిన్దయన్దదేవ (ఎ)

౧౬

శ్రీశైవ్యవర్ష పడినట్లుకిల్

౧౧. శ్రీమాధవాజ్ఞిజలజద్వయ నిత్యసేవాప్రేమా
విలాశయపరాఙ్ముఖ పాదభక్త (ఎ)
౧౨. అనైత్తులగముడైయ అరవిందలోచన (ఎ)
౧౩. వాదిమతైభ కణ్ఠీరవ (ఎ)
౧౪. శ్రీమద్గోదాగ్ర జాభిదాన (ఎ)
౧౫. తిరుప్పావై జీయరెన్నుం విరుప్పాల్వరైత్తదేవ (ఎ)
౧౬. అరంగర్మాళి శూర్భగిన్ఱ మాలైయైచ్ఛూడి
కొడుత్త శురుమ్పొర్ కుళుల్కోదై నజ్జో
యిలణ్ణరెన్ఱదేవ (ఎ)
౧౭. శ్రీమత్ నందనందన సుందరీ సోదరీ భావభావిత (ఎ)
౧౮. మున్నిలు పిన్నుగియదేవ (ఎ)
౧౯. శ్రీమద్విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతనిర్ధారణబద్ధకాతుః (ఎ)
౨౦. శ్రీమద్ భావ్యకార (ఎ)
౨౧. శ్రీమల్లక్ష్మణయోగి సార్యభామ (ఎ)
౨౨. శ్రీమద్భగవద్రామానుజార్య వర్య (ఎ)
౨౩. గంభీరాంభస్సముద్భూత సుమృష్టనాళ రవి
కరవికసిత పుండరీక దళామలాయ తేక్షణ (ఎ)

అడియార్ కళ ఈడుపాడు.

౧౭

౨౪. అత్తిగిరి యగుళాళ రత్తాణి చ్చేవగత్తాల్ పెరు
నేవియారుడైయ పెరున్దాహ స్తీర్తదేవ (ఎ)
౨౫. అరుళాళ రాఱువాక్ త్తైయరుమ్ పొరుళాల్ మ
త్తైవిరిత్తుప్ పెరుమ్ పుగళ్ గల్ వడైత్త దేవ (ఎ)
౨౬. శ్రీమద్యక్ష సార్వభౌమ (ఎ)
౨౭. పచ్చాచార్య పదాశ్రయ (ఎ)
౨౮. శ్రీమత్కాళ్ళీపుంగు నూరిపూ రాబిమాన పాత్ర
భూతి (ఎ)
౨౯. తిరుక్కచ్చినం బియనైప్పిన్ పెరుక్కచ్చెయ్ •
దుకన్దదేవ (ఎ)
౩౦. “ఎంబెరుమానారే” వారుమెల్లు నంబియుగం
దడైత్తదేవ (ఎ)
౩౧. యతిగట్కిల్లై వల్ యమునైత్తుల్లై వల్ ఇల్లై
యడియాం గతిపెల్లై వర్కునామ్ ఏకలవ్యర్
ఎల్లదేవ (ఎ)

౧౮

శ్రీశైలైయవర్ వడివల్లకిల్

32. ముడంగిసిక్ ఆయామునర్ త మూ విరలునిమిర్లు

ముక్కులై యుంసీక్కి ముమ్మలై విళక్కి ము

క్కులుంబులుత్తు ముక్కోల్ దరిత్తు మూపు

లగుమేత్తనిక్కు దేవ (ఎ)

33. శ్రీమత్కృపామాత్రప్రసన్న దేశిక (ఎ)

34. అప్పనుక్కు చ్చన్ద్రాభియళిత్తుగండిట్టదేవ (ఎ)

సంపూర్ణమ్.

అడియార్ కళ ఈడుపాడు.

౧౯

శ్రీమతేరామాసుబాయనమః. •

శ్లో॥ అనన్తగరుడాదిభి స్సకలసూరిభిస్సేవితః ।
విహాయపరమంపదం వినతగతుః సోదీక్షితః ।
అనన్తకులభూషణం యతిపతిం సదానన్దయక్ ।
అనన్తసరసీతి శ్రీవిహరతిశ్రియా కేశవః ॥
పరాక్ పరాక్, దుష్టనిగ్రహశిష్టపరిపాలన, పరాక్ ।
దర్శనస్థాపనాచార్య, పరాక్ ॥

శ్లో॥ పాషణ్డదుమషణ్డదావదహన యిత్యాది.
శ్రీఉత్తయనర్ తిరుమజ్జన కట్టియమ్.
పరిపుడనే నూత్తైట్టు త్తిరుప్పదియుం సేవిత్తుభావిత్తు వేర్వనై
యారవ్రా
భాగవతశాస్త్ర ప్రబంధంగళితన్నై అనైత్తుం పకర్ంద
వేర్వైయారవో
తరణియులిరుళకన్ద మాయవాదికళుడన్ తర్కిత్త వేర్
వైయారవ్రా
శమయకోలాహలం శెయ్దు ముక్కోల్ కళై యుమ్
తాంగుంవిడాయ్ తిరవ్రా

౨౦

శ్రీశైలైయవర్ వడివట్టకిల్

హరిహరీ ఓంనమోనారాయణాయనెన్దు మంత్రత్తై యను
సంధిత్తవేర్వైయారవో

ఆళవందార్ తమక్కు అకబుడనేలలిత్త శ్రీభాష్యపిట్ట
వేర్వైయారవో

ఆసూరి ప్రభువాన దర్శనస్థావనాచార్య, శ్రీపెరుంబూ
దూర్ తల్లైక్కవే

జకమేఘుంకుళిరనీర్ నిన్దు తిరుమంజనంకండరుళ్ గవే.

జయవిజయీభవ, దిగ్విజయీభవ,

తిరునక్షత్ర తనియన్,

మేమార్ధ్రాసంభవంవిజ్ఞో దర్శనస్థాపనోత్సుకమ్ ।

తున్ద్రోవాన్ద్రలే శేష మూర్తిః । మానుజంభజే ॥

కల్యణేద్వివృకుమ్భే బుధజనవిదితే వత్సరేపిఙ్గళాభ్యే ।

చైత్రేమాసేగతేచ త్రియుతదశదినే దీప్యమానేహిమాంశౌ ।

పంచమ్యాద్రాసమేతే సురగురుదివసే కర్కటాభ్యేచలగ్నే ।

శ్రీమద్రామానుజార్య స్సమజనినిగమాంతారసంరక్షణార్థమ్ ॥

	రూ.	ఆ.	పై.
తిరుప్పావై మువ్వాయరప్పడి ప్రమాణతిరట్టుతో	1	12	0
తిరుప్పావై ఆరాయరప్పడి	1	12	0
తిరుప్పళ్ళియైచ్చి వ్యాఖ్యానం	0	5	0
అమలనాదిపికా వ్యాఖ్యానం	0	12	0
తిరుచ్చందవిరుత్తం వ్యాఖ్యానం	1	12	0
దినచర్య	0	10	0
ఆర్థపంచకము తెనుగు టీకతో	0	2	0
తిరుమంత్రార్థం వ్యాఖ్యానం	2	8	0
ప్రపంచసభాపాదం వ్యాఖ్యానం	2	4	0
గురుపరంపర వ్యాఖ్యాన ఆరాయరప్పడి	2	8	0
యతీంద్రప్రసాద ప్రభావం	1	2	0
నాచ్చియార్ తిరుమొట్టి వ్యాఖ్యానం	2	0	0
పెరుమాళ్ తిరుమొట్టి వ్యాఖ్యానం	1	4	0
కణ్ణినుడో చిరుత్తాంబు టీకతో	0	2	0
కణ్ణినుడో చిరుత్తాంబు వ్యాఖ్యానం	1	6	6
రామానుజ నూత్తందాది వ్యాఖ్యానం	2	8	0
తత్వత్రయం వ్యాఖ్యానం	1	0	0
గద్యత్రయం వ్యాఖ్యానం	1	4	0
గద్యత్రయం మూలం	0	2	0
చతుశ్లోక వ్యాఖ్యానం	0	10	0
భగవద్గీత మూలం కిత్తానులైందు	0	6	0

	అ.	అ.	పై.
భగవద్గీత టీకాతాత్పర్యం	1	4	0
యతిరాజవింశతి టీకాతాత్పర్యం	0	2	0
యతిరాజవింశతి వ్యాఖ్యానం	1	4	0
తిరువారాధనక్రమం	0	5	0
శ్రీగుణరత్నకోశం టీక	0	2	0
.. వ్యాఖ్యానం	0	4	0
నూటయెనిమిది దిన్యతిరుపతులపై భవం రైల్వేస్టేషన్ కానహ	0	5	0
ముముక్షుపడి మూలం	0	1	0
ఆచార్యనూక్తిముక్తావళి	3	8	0
అష్టశ్లోక చిన్న వ్యాఖ్యానం	0	2	0
ఆచార్యహృదయం మూలం	0	5	0
ఆచార్యహృదయ వ్యాఖ్యానం రెండు ప్రకరణములు	2	8	0
రహస్యత్రయమూమాంసాభ్యాం	2	4	0
దీపప్రకాశికాసహిత తత్త్వదీపం	2	8	0
శ్రీచూర్ణపరిపాలన సంగ్రహపతి	0	1	6
రామచరమశ్లోకము	0	3	0

టి. ఆర్. అండ్ కంపెని,

శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాల,

నెం. 391, టంకశాలపీఠ

సౌకార్యవేట పొస్తుఅపీసుసమీపం, మదరాసు.